

— ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL

XVI

A. M O L D O V A

VOL. IV (1591—1600)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1952

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVI
A. M O L D O V A
VOL. IV (1591—1600)

EDITURĂ A ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1 9 5 2

PREFAȚĂ

Volumul de față cuprinde 371 documente din Moldova (anii 1591—1600), păstrate mai ales în biblioteca Academiei R.P.R. și la Arhivele Statului din București și Iași. Din numărul de 371 documente, 231 sunt traduceri după originale în limba slavă; 26 după copii slave; 19 traduceri după originale și copii grecești; 20 sunt transcrieri după originale românești, iar 75 sunt transcrieri de vechi traduceri și rezumate românești după originale ce nu s'au păstrat. La sfârșitul volumului se publică 4 documente de autenticitate îndoelnică.

Ultima parte a volumului cuprinde un număr de 91 fotocopii după originale slave, 6 după cele grecești și 14 după cele românești.

Acest volum cuprinde un grup de documente din arhiva lui Petru Vodă Șchiopul care, după cum se știe, s'a retras din domnia Moldovei de teama Turcilor și a frământărilor țărănești. (Petru Șchiopul, stabilit în Tirol, a murit în anul 1594).

Printre aceste documente se găsește catastihul din 20 Februarie 1591 (Doc.Nr.5) cel mai vechi izvor statistic demografic și fiscal până azi cunoscut pentru istoria Moldovei dela sfârșitul veacului XVI. El cuprinde numele ținuturilor și numărul locuitorilor lor pe categorii de birnici: țărani, 36.941 printre care sunt menționați 3858 țărani « siraci »; apoi 4983 curteni; 574 « vătași »; 1350 popi; 120 « Saigăi » ocupați cu extragerea sării de la « satul Ocne » (viitorul Tg. Ocnei), și 3211 nemiși. In numărătoarea celor 36.941 țărani se amintește de țărani « siraci » dar nu se precizează componența celorlalți, țărani dependenți (vecini), țărani liberi, care stă pâneau în cete (drujine) un hotar indiviz și își lucrau singuri pământul devălmășesc, adică răzeșii pe care istoriografia burgheză îi considera apărând cu această denumire numai în sec. XVII. Dar în colecție s'a publicat un document din 19 Septembrie 1585, menționând un vătaf și « răzeșii săi » (cf. Documente privind istoria României, veacul XVI, A. Moldova, vol. III (1571—1590) p. 291); alte două documente care vorbesc de răzeși se găsesc în prezentul volum (Doc. Nr. 324 din 13 Iunie 1599 și Nr. 345 din 19 Februarie 1600).

Același document amintește — așa cum s'a văzut — și de « nemeș », pe care vechea istoriografie îl considera sinonim cu « răzeș ». Inșă un act din 20 Iulie 1586 relatează plângerea la domnie a unui « nemeș anume Mihăilă din Hălăsești » asupra pererubților din ținutul Neamț, cum că « i s'a luat o vacă pentru sulgiu, cum s'au luat vacile și dela țărani », iar domnul poruncește dregătorilor să caute în catastiful respectiv și de-l vor găsi scris « voi dați-i un taler sau lăsați-i un om pentru lucru » (A. Moldova, vol. III (1571—1590), p. 329). Nemeșii stăpânesc individual pământul (cf. *ibidem*, paginile 339—40, 397—8), au țărani în dependență; se ciocnesc cu marea boierime acaparatoare de dregătorii, moșii și privilegiu, etc. Trebuie lămurit întrucât nemeș corespunde cu boierii fără dregătorii sau ar fi tot una cu răzeșii. In cazul din urmă ar reieși că — la sfârșitul veacului XVI — țărani vecini (șerbi) reprezentau un procent de 90 % iar țărani liberi 10 %.

Alt document dela Petru Șchiopul din 12 Mai 1591 cuprinde socoteala goștinei oilor pe ținuturi, sumele pe care le primea domnia în aspri vechi sau noi dela gelepii și casapii turci, dar mai ales greci, cum și indicația că darea se plătea în natură și în bani. Actul desvâlue jefuirea nemiloasă a țărănimii prin exercitarea monopolului turcesc asupra produselor noastre. Se ridicau într'un an de către oamenii Sultamului, pe preț de nimic, 141.400 oi, care ieșeau din țara istovită de dăjdii pe la Focșani sau Isaccea. Numărul oamenilor înscriși în catastihul vistieriei fiind de 47.198, rezultă că fiecare birnic trebuia să dea domniei sau să vândă, presat de dări, câte trei oi anual. Actul citat (Nr. 24) este urmat de un altul, din 12 Mai (Doc. Nr. 25), cu numele casapilor și gelepilor și numărul oilor cumpărate.

Din mărturiile date de un diplomat polon, de neguțători greci din Țara Românească și mai mulți boieri mari moldoveni, rezultă că vama se arenda la 15 August și numai pe un an; domnul lua dijmă din oi, anual, 150.000 capete,¹ care treceau granița fără a plăti vamă, iar dacă nu se aflună această sumă, vameșul era obligat să dea domniei câte trei aspri de fiecă oară, până la împlinirea sumei de 150.000 oi (Doc. Nr. 94—95).

Dintr'o listă a lui Petru Șchiopul cuprinzând înșirarea averii lui în bani și lucruri prețioase (Doc. Nr. 123) culegem informația că pentru vama Iașilor (vama cea mare), domnul încasa arendă (în anul 1583) 4.000 taleri pe lună sau 48.000 taleri anual, o sumă importantă având în vedere raritatea monetei. Inventarul menționat arată că domnul posedă suma lichidă de 59.000 galbeni și obiecte prețioase de aur și argint (lănțișoare, inele, cercei, figurine, săbii, hangere, cupe, tipsii, pahare, linguri, sfeșnice, etc.) în valoare cel puțin echivalentă cu banii curați. In perioada respectivă, media prețului de cumpărare a unui sat moldovean era 3000 galbeni, deci domnul mazil mai posedă la trei ani după detronare o bogăție în bani și bijuterii echivalentă cu valoarea a 40 sate. Cifrele ne dau o idee clară de intensi-

tatea cu care domnul, numit de boieri « matca fără ac », a exploatat și jefuit țărănimea încât să poată umple pântecul turcesc nesățios și să-și asigure lui și familiei averi atât de mari.

Din analiza transacțiilor bunurilor funciare din această decadă, care se fac mai toate în bani, rezultă că economia de schimb crește și că economia naturală începe să se destrame. Cifrele care nu pot fi concludente pentru întreaga economie dar care sunt totuși indicatoare se exprimă astfel în aceste documente: transacțiile în monedă reprezintă 89 % iar cele în produse 11 %. La plângerea călugărilor dela M-rea Tazlău, Ștefan Vodă Răzvan mustră pe dregătorii ținutului Tigheciu, unde se afla satul Tătăreani al Mânăstirii: « . . . voi nu luați dela ei bani, ci-i mânați la muncă să lucreze » și le poruncește: « voi să luați dela ei bani pentru lucru, cum vi s'a dat povățuia » (Doc. Nr. 155). Incepe a se afirma deci renta în bani.

Din analiza documentelor din volum se constată că asprul turcesc circulă tot mai rar pe piața internă; doar 6,5 % din transacțiile actelor sunt în asprii, față de 28 % din perioada 1571—1590. Acest fapt, firește și ca urmare a falsificării oficiale a asprului turcesc, dictată de Sultan în 1584, când galbenul (zlotul, sultaninul, unghiul) și talerul și-au dublat valoarea față de asprul nou bătut din argint prost; dar fenomenul editării asprului depreciat nu se observă în documentele corespunzătoare cronologic din Țara Românească, ba dimpotrivă, aici domină asprul, ceea ce dovedește că în acea vreme în Moldova, încercările de a scăpa de controlul otoman erau mai pronunțate.

Dela Petru Schiopul, obișnuit să-și țină grijuliu socotelile — uneori cu neînțelese greșeli de calcul — s'a păstrat și însemnarea localităților străbătute din Moldova prin Polonia, Cehia, Austria până în Tirol, cu precizarea distanțelor în mile și notarea unor cheltuieli (Doc. Nr. 84).

De asemenea, se găsesc printre aceste documente scrisori ale unor boieri din tagma lui Petru Schiopul. Ele ajută la înțelegerea relațiilor politicianiste și de intrigă dela curtea sultanului, care slujeau la menținerea și îndepărtarea unor domnitori.

Sunt mai multe scrisori din partea lui Andronic Cantacuzino, a Patriarhului Eremia de Constantinopol și a altor binevoitori ai domnului mazil, prin care îl anunță de încercările făcute la Poartă pentru reînscăunarea lui (Doc. Nr. 85—88; 102, 113, 119—21). În aceste scrisori se vorbește și de propunerea făcută lui Petru Schiopul de a se așeza la Chios, după indicația Sultanului și marelui vizir (Doc. Nr. 110—111), propuneri pe care nu le-a primit deoarece se temea de soarta fiului său care ar fi putut fi supus represaliilor imperiului otoman.

Desvoltarea economică a orașelor din această epocă face ca feudalii laici și ecclesiastici să încerce prin diferite mijloace — să ia în stăpânire parțial sau integral

hotarele târgurilor. În unele cazuri, domnia e nevoită să dea curs cerințelor boierimii și bisericii renunțând uneori la dreptul « domnesc » ce-l avea asupra celor mai multe târguri.

Aceasta este situația pe care o ilustrează Doc. Nr. 239 din 19 Septembrie 1597 în care domnia renunță la drepturile sale în favoarea unei mănăstiri încuviințând oamenii acesteia de « a-și ara și a semăna grânele și a cosi fânul, în țarina târgului, în țarina Sucevei, unde le place, ca și oamenii târgoveți . . . ». Tot în acest document, Ieremia Movilă, domnul Moldovei, defavorizează meseriașii orașului « domnesc » lipsindu-i de scutiirile largi pe care le acordă meșteșugarilor aceleiași mănăstiri (cojocari, ciubotari, curelari, etc.).

Însăși domnia răsluiește din hotarul târgului vânzându-i pământurile (Doc. Nr. 127 din 28 Martie 1594) în care Aron Vodă vinde un sat unui mare vameș; « care sat au fost din hotarul târgului ca să-și facă și ia sat ».

Documentele din acest volum vorbesc și de actul lui Mihai Viteazul care unește pentru câteva luni cele trei Țări Românești într'un singur sistem politic unitar. În documentele din Mai 1600, se vorbește de unirea Moldovei. Căpeteniile bisericii moldovene, la fel ca și marii boieri care nu voiau să existe o putere politică centralizatoare care ar fi atins puterea lor, se ridică împotriva lui Mihai și pregătesc peste hotare intervenția polonă.

Mihai Viteazul, care se intitulează « domn al Țării Românești, al Ardealului și Moldaviei » (Doc. Nr. 352 din 27 Mai 1600) caută să asigure o putere politică stabilă în Moldova. El pune boieri care-i erau atașați, în fruntea treburilor civile. Apoi numește și în toate dregătoriile bisericesti oameni de încredere. În realizarea scopurilor sale politice el caută să se sprijine și pe biserică. În acest scop el pune și în fruntea bisericii oameni devotați politicii sale. La 2 Iunie 1600 a convocat la Iași un sinod care a înfierat căpeteniile bisericesti care au trădat și « iarăși nu conțenesc gândindu-se la lucrările rele și cășunând scandaluri vor să stârnească război împotriva evlaviosului Mihai Voevod, se ostenesc să-l scoată de pe tronul Moldovei ».

La sinod, toți monahii fugari sunt declarați « căzuți din scaunele lor » ca uneltitori și trădători și se numește un nou mitropolit al Moldovei credincios lui Mihai. Acesta capătă împuternicirea cu înlocuirea imediată a episcopilor, ceea ce se face pentru Roman, la 15 Iunie (Doc. Nr. 357) iar pentru Rădăuți la 19 Iunie (Doc. Nr. 358).

După cum se vede, documentele din volum ating mai multe probleme nelegate între ele. Toate laolaltă slujesc însă la lămurirea complexelor probleme pe care le ridică istoria medie a patriei noastre.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1591 (7099) I a n u a r i e 5, I a ș i. Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Neamț poienele Răchitna și Galul, în urma unei judecăți.

2

1591 (7099) I a n u a r i e 17. Cartea de cununie a lui Petru Șchiopul voevod, cu Irina Botezat, mama lui Ștefan vodă.

3

1591 (7099) F e b r u a r i e 8, I a ș i. Petru Șchiopul voevod întărește lui Dămlan uricar 15 ogoare răscumpărate în hotarul satului Corni.

4

1591 (7099) F e b r u a r i e 9, I a ș i. Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Galata satul Vâlcești din ținutul Suceava și îl scutește de toate dările, în afară de «darea împărătească».

5

1591 (7099) F e b r u a r i e 20. Catastihul de țărani, curteni, vătăji, neamuri și popi, ce Țătesc dări în cele 22 de ținuturi ale Moldovei.

6

1591 (7099) F e b r u a r i e 26. Petru Șchiopul voevod întărește lui Sidor staroste de Cernăuți satul Rivna din ocolul Șipinții.

7

1591 (7099) M a r t i e 1. Petru Șchiopul voevod întărește postelnicului Vasile Măluștian o parte din satul Hănășani și a treia parte din iezorul Hărcete.

8

<1591—1600> M a r t i e 1. Avram, fiul Țrinei, vinde partea sa din satul Hârlești lui Ion Urzică.

9

1591 (7099) M a r t i e 5, I a ș i. Petru Șchiopul voevod întărește lui Ureche logofăt părți din satul Fundeni, pe Albăia, în ținutul Roman.

10

1591 (7099) M a r t i e 7, I a ș i. Petru Șchiopul voevod întărește lui Sava Doroscan loc de moară pe apa Bașeului, în seliștea Badeuți.

VIII

11

1591 (7099) Martie 10. Petru Șchiopul voevod întărește lui Andronic părți din poiana Călugărița din hotarul Dragomireștilor, acum Hrișcani, ținutul Neamț.

12

1591 (7099) Martie 16, Iași. Petru Șchiopul voevod întărește lui Gheorghie Doroncean diac seliștea Cârstinești, în ținutul Dorohoiului.

13

1591 (7099) Martie 20, Iași. Pan Paos ușier vinde lui Gligorie diac ocină în satul Săcueni din ținutul Neamț.

14

1591 (7099) Aprilie 1. :apis dela șoltuzul și cei 12 pârgari din Trotuș, pentru vânzarea unor locuri din Hilipești.

15

1591 (7099) Aprilie 12, Iași. Petru Șchiopul voevod întărește m-rii Tazlău poiana din fața satelor Zănești și Roznov, în urma unei judecăți.

16

1591 (7099) Aprilie 15, Iași. Petru Șchiopul voevod dă voie călugărilor dela m-rea Moldovița să facă mori pe pârâul Toplița, la marginea Târgului Baia.

17

1591 (7099) Aprilie 20, Iași. Petru Șchiopul voevod judecă o pricină pentru poiana Pihas dela Roznov.

18

1591 (7099) Aprilie 25, Iași. Petru Șchiopul voevod întărește lui Simion Stroici vistier, satul Miclăușeni, în ținutul Roman, cumpărat cu 4800 zloți.

19

1591 (7099) Aprilie 28, Iași. Petru Șchiopul voevod întărește lui Bașotă fost pivnicer satul Bodești.

20

1591 (7099) Aprilie 30, Iași. Petru Șchiopul voevod dăruiește lui Stamate stolnic satul Broșteni, din ținutul Dorohoi, pentru credincioasă slujbă.

21

1591 (7099) Mai 6, Galația. Petru Șchiopul voevod întărește plata unei dușegubine pentru o moarte din satul Cetereni.

22

1591 (7099) Mai 6, Iași. Petru Șchiopul voevod întărește popii Mihu și femeii lui Safta, ocină la Crăești.

23

1591 (7099) Mai 12. Petru Șchiopul voevod întărește lui Andronic și femeii lui, Palaghia, o parte din satul Dușești în ținutul Neamț.

24

1591 M a i 12. Socoteala goştinei oilor din Moldova, pe ţinuturi.

25

1591 M a i 15. Catastif de câte oi au cumpărat casapii şi gelepii din ţară.

26

1591 (7099) M a i 27. Petru Şchiopul întăreşte m-rii Homorul mai multe iezere.

27

1591 (7099) M a i 28. Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Grigori diiac, o parte din satul Secueni, din ţinutul Neamţ.

28

1591 (7099) I u n i e 4, I a ş i. Petru Şchiopul voevod întăreşte m-rii Agapia satul Negreşti, în ţinutul Romanului, două vii în Iaşi, o moară şi un iaz în faţa Iaşilor.

29

<1591 (7099) I u n i e 10>. Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Gavril jumătate din satul Zvâşteleşti, din ţinutul Tutovei, în urma unei judecăţi.

30

1591 (7099) I u n i e 16, I a ş i. Petru Şchiopul voevod întăreşte mai multora o parte din satul Cernaţi, cu parte din vad de moară în Bogdana, în ţinutul Tutovei.

31

1591 (7099) I u n i e 17, G a l a t a. Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Toader vistierul şi fratelui lui, Lărie, partea lor din satul Todireani, pe Sitna, în ţinutul Hârlăului.

32

1591 (7099) I u l i e 5. Petru Şchiopul voevod dăruieşte lui Andrei vornic satul Trebeşul, în ţinutul Bacăului.

33

1591 (7099) I u l i e 7. Petru Şchiopul voevod întăreşte lui Simion păhărnicele o parte din satul Miteşti, pe Moldova.

34

1591 (7099) I u l i e 30, G a l a t a. Petru Şchiopul voevod întăreşte episcopiei de Roman o prisacă cu grădină, care este în hotarul satului Poenari.

35

1591 (7099) A u g u s t 2, B â r l a d. Maruşca din Brăeşti dăruieşte nepotului său Preabici pârcaş de Bârlad, o parte de ocină din satul Brăeşti.

36

1591 (7099) A u g u s t 12. Mărturia mai multor oameni, un ilişar, patru vătăfi, doi spătărei din Borâle că Drăghici a vândut partea sa din satul Borâle.

37

<1591 d u p ă A u g u s t 19>. Mărturia dată de Nestor Ureche lui Petru Şchiopul voevod, privind strângerea desetănei de stupi în ţinuturile: Hârlău Dorohoi şi Hotin.

38

<1591—1600> August 21, Herlești. Necoară fiul lui Gavril Greul, vinde partea sa de ocină din Herlești lui Ion Urzică din Iucșești.

39

<1591 Septembrie 1—1592 August 31> 7100, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Predevici pârălab ocine la Oncani, Râșpopi, Brăești, stupină, vii și Țigani.

40

<1591 Septembrie — 1595 Aprilie>. Aron Tiranul voevod pentru satul Hălășeni

41

1591 (7099) Septembrie 1, Suceava. Egumenii și călugării dela Neamț și Secul se împacă și hotărăsc să nu se mai certe între ei.

42

<1591 Septembrie 1—1592 August 31> 7100. Toloș și Bârlădianca vând partea lor din Oncani și Lățcani lui Preabici logofăt.

43

<1591 Septembrie 1—1592 August 31> 7100. Vasile Prăjescu mare pitar, Ionașco Talpă pârălab și alții adevăresc că Dumitru Sculeș și Andronic paharnic au dat lui Nicoară Prăjescul logofăt jumătate din satul Purcelești, ținutul Suceava, primind în schimb jumătate din satul Cârliși, ținutul Neamț pe care o dau apoi în schimb lui Ionașco Peic staroste, pentru seliștea Liliceani, ținutul Bârlad.

44

1591 (7100) Decembrie 25, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Pângărați poenile din jurul m-rii, satele Bilăești, Ivănești și două mori pe râul Cracău, o prisacă pe Buhotin, 3 fâlcii și 40 jerdii de vie în Cotnarul de Sus și 2 sălașe de Țigani.

45

1591 (7100) Decembrie 28, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Andreica fost pârălab, părți din satul Vârtop.

46

1592 (7100) Ianuarie 3, Iași. Aron Tiranul voevod scrie pârălabilor dela Cioabărciu, să oprească pe fiii lui Malic de a mai cotropi iezerile și gârlele dela Copanca, ale m-rii Neamț.

47

1592 (7100) Ianuarie 10, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Moldovița 2 mori în Baia cu poverne de bere, cu sladniță și cu 4 case de poslușnici.

48

1592 (7100) Ianuarie 10, Iași. Aron Tiranul voevod dăruiește călugărilor dela m-rea Neamț, satele Drăgănești și Brusturi.

49

1592 (7100) Ianuarie 17, Iași. Aron Tiranul voevod întărește călugărilor dela m-rea Bistrița stupina dela Fândoiu.

50

1592 (7100) I a n u a r i e 19. Muriica Șeptelici dăruiește ginerelei ei Dumitru Corlătescu și fiicei ei Anghelina, satul Vascăuți.

51

1592 (7100) I a n u a r i e 26, I a ș i. Aron Tiranul voevod întărește călugărițelor dela m-rea Vânători o moară din satul Dănești.

52

1592 (7100) F e b r u a r i e 1. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Tazlău un iezăr și gârlele ce sunt împrejur, precum și o dumbravă.

53

1592 (7100) F e b r u a r i e 1. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Tazlău satele Ostopcani pe Bistrița și Colțăști pe Racova, cu mori și cu locuri de prisăci.

54

1592 (7100) F e b r u a r i e 4. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Galata satele Pizdeni și Plopi, în ținutul Hârlău, cu heleștee și cu mori.

55

1592 (7100) F e b r u a r i e 4. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Tazlău satul Stolniceni, care se numește Dingani, pe Bistrița.

56

1592 (7100) F e b r u a r i e 24, I a ș i. Aron Tiranul voevod întărește cneaghinei Anghilena, fiica lui Șeptelici, satul Săveani pe Bașeu, în urma unei judecăți.

57

1592 (7100) F e b r u a r i e 28, I a ș i. Aron Tiranul voevod întărește lui Dumitru Grecul ocină în satul București.

58

1592 (7100) M a r t i e 7, I a ș i. Aron Tiranul voevod întărește lui Gligore Udrea, fost mare vătaf de Hârlău, o parte din satul Itești, în ținutul Hârlău.

59

1592 (7100) M a r t i e 15, I a ș i. Aron Tiranul voevod întărește lui Macri aprod, pe Coșaga Țiganul cu femeia și cu copiii lor.

60

1592 (7100) M a r t i e 20. Aron Tiranul voevod întărește lui Andrei Tăutu diac, satul Cheltezeul, ce se cheamă Bertești, pe Bârlad, cu vad de mori pe Bârlad.

61

1592 (7100) M a r t i e 20, I a ș i. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Galata satul Măcicățeni, din ținutul Hârlău.

62

1592 (7100) M a r t i e 20, I a ș i. Aron Tiranul voevod întărește lui Ureche logofăc, ocină în satul Fundeni, care acum se numește Lățcani, pe pârâul Albăi și cu locuri de mori pe Albăia.

63

<1592—1593> Aprilie 11, Iași. Mitropolitul Nicanor al Sucevei scrie lui Moșoc, ca să facă pace cu Seachil.

64

<1592—1595> Aprilie 20, Iași. Aron Tiranul voevod împuternicește pe călugăria delă m-rea Neamț să-și caute Țigani fugiți și să-i aducă înapoi.

65

1592 (7100) Mai 3, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Onciul Hearțea vătăg satul Cernăcăul, cu moară în ținutul Cernăuți.

66

1592 (7100) Mai 5, Iași. Aron Tiranul voevod întărește strănepoșilor lui Ivanco Mihăilaș, satele Marșiți în Gura Răchitnei Mici, Sijcouți pe Prut, care se numește Noua Suliță, Coteteleva și Samcăuți.

67

1592 (7100) Mai 8, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Moldovița o moară pe Toplița, mai sus de Târgul Baia.

68

1592 (7100) Mai 9, Iași. Aron Tiranul voevod împuternicește m-rea Bistrița și pe dregătorul ei din Slugani, să apere o topliță din Slugani.

69

1592 (7100) Mai 14, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Bistrița mai mulți robi Țigani cu femeile și copiii lor.

70

1592 (7100) Mai 15, Iași. Aron Tiranul voevod întărește mai multora părți de moșie la Matatici și Pocigani.

71

1592 (7100) Mai 15, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Putna un iaz cu moară în hotarul satului Stavciani.

72

1592 (7100) Mai 25, Iași. Aron Tiranul voevod întărește Mitropoliei, jumătate din satul Huhurezu, din ținutul Sucevei.

73

1592 Iulie 20. Nicolae Hrisoverghis dă socoteala pentru dijma stupilor din ținutul Putna.

74

< 1592 Septembrie 1—1593 August 31 > 7101. Aron Tiranul voevod întărește lui Nechita păhărnicele jumătate din satul Bahna.

75

<1592 Septembrie 1—1593 August 31 > 7101. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Voroneț niște robi Țigani.

76

1592 (7101) Septembrie 18, Iași. Aron Tiranul voevod împuternicește pe călugării de la m-rea Neamț să stăpânească o ocină în Gura Lărgă.

77

1592 (7101) Octombrie 28, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Lupul pitar din Păușești și Banului din Cucuteni și lui Toudor, păhărnicele o parte din satul Drăgești, din ținutul Vaslui.

78

1592 (7101) Noembrie 23. Aron Tiranul voevod întărește jupaniței Dăngoae și lui Crăste Burlă o arătură din Văcărești, în urma unei judecăți.

79

1592 (7101) Decembrie 4, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Neamț satul Drăgănești.

80

1592 (7101) Decembrie 30, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Ionașco de dina lui Marco din satul Burdugani.

81

<1593—1595 Aprilie> Iași. Aron Tiranul voevod întărește corneaglinei lui Bârlădeanu fost logofăt părți de ocină în satul Forăști.

82

1593 (7101) Ianuarie 3, Iași. Aron Tiranul voevod împuternicește m-rea Galata, ca să strângă toate dările din satul Vorovești.

83

1593 (7101) Ianuarie 8, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Moldovița două mori în târgul Baia.

84

1593 (7101) Ianuarie 18. Liberariul lui Petru Șchiopul, în pribegie cu însemnarea cheltuielilor făcute până la Bozen.

85

<1593 după 29 Ianuarie>. Un anonim către Petru Șchiopul voevod și Zotu Tzigara, cu privire la niște scrisori.

86

<1593 după 29 Ianuarie>. Un anonim către Petru Șchiopul voevod prin care îi face cunoscut că omineului lui a strănit pe lângă Sinan pașa și Sultan pentru obținerea domniei.

87

<1593 după 29 Ianuarie>. Patriarhul Ieremia către mitropolitul Gheorghe Movilă, cerându-i să intervină ca Petru Șchiopul voevod să vină să-și ia domnia.

88

<1593 după 29 Ianuarie>. Petru Șchiopul voevod cere marelui vizir Sinan pașa, ca să intervină pe lângă Sultan, pentru a-i acorda domnia Moldovei.

89

1593 (7101) Februarie 11, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Drăghici Bogza clucer satele Lălești și Căcăceani, pe pârâul Cracău, în ținutul Neamț.

90

1593 (7101) Martie 12, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Vartic mare vornic de țara de jos satele Ursăști, pe Bârlad și Galbeni, pe Zeletin.

91

1593 (7101) Martie 16, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Vartic mare vornic de țara de jos satele: Iugani, pe Pereschiu, Lăsloani, pe Tutova și Bădeni, pe Bârlad.

92

1593 (7101) Martie 25. Ionașco, Gligorașcu și Vasile vând o parte din satul Trebujeni de pe Ciuhur, din ținutul Hotin.

93

<1593 Aprilie>. Luca (Lupu) Stroici scrie lui Petru Șchiopul voevod, anunțându cuprinsul mărturiilor trimise.

94

<1593 Aprilie>. Enachi Simon grecul, Bati Ambrosis, Gheorghe neguțător din orașul București, și Cristofor Derjec mărturisesc ce fel de oameni sunt Giva și fratele său Pascal.

95

<1593 Aprilie>. Luca Stroici logofăt și alții fac diverse mărturii în procesul lui Petru Șchiopul voevod cu neguțătorul raguzan Ioan de Marini Polli.

96

1593 (7101) Aprilie 10. Aron Tiranul voevod întărește lui Andronic și fraților lui, un loc de pustie, pe pârâul Spinoasa.

97

1593 (7101) Aprilie 10. Aron Tiranul voevod întărește m-rii dela muntele Sinai, satul Turțulești, la gura Prutului, în ținutul Chigheci.

98

1593 (7101) Aprilie 20. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Tazlău satele Zănești și Stolnici pe Bistrița, ce se numesc Dingani și Fauri și Bunești pe Siret care se numește Fundul.

99

1593 (7101) Aprilie 28, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Dumitru fost ureadnic, o parte de ocină din satul Popeani lăsată danie de Mărica.

100

1593 (7101) Aprilie 28, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Dumitru fost ureadnic o parte din satul Popeani și un iaz, cumpărături dela Ignul șetrărel.

101

1593 (7101) Aprilie 30, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Pcpçea o parte din satul Bârjoveani. ■

102

<1593> Mai 7. Oameni devotați scriu lui Petru Șchiopul voevod îndemnându-l să vină la Contantinopol pentru a i se da de sultan domnia Moldovei.

103

1593 (7101) Mai 8. Berghea din Gărcini arată că a vândut partea sa de ocină din satul Boțești.

104

1593 (7101) Mai 15, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Pângărați braniștea Pângărați.

105

1593 (7101) Mai 22, Iași. Aron Tiranul voevod judecă pâra între cueaghina Golăiasa și Grigorie Udrea și alții pentru satul Spineni.

106

1593 (7101) Mai 27, Iași. Aron Tiranul voevod întărește episcopiei (Mitropoliei) dela Roman robi Țigani.

107

1593 (7101) Mai 28. Petru Șchiopul voevod împuternicește pe Anton Bruni ca să-i reprezinte toate interesele în judecata cu Marini Polli.

108

1593 (7101) Mai 28, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Pobrata niște robi Țigani.

109

1593 (7101) Mai 30, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Agapia niște case din Iași, dăruite de un negustor.

110

<1593 c. Iunie>. Sultanul Murad III scrie lui Petru Șchiopul voevod, poruncindu-i să se așeze la Hios.

111

<1593 Iunie>. Sinan Pașa comunică lui Petru Șchiopul voevod că este iertat de sultan și că trebuie să se așeze la Hios.

112

1593 (7101) Iunie 24. Grigore Răul din Răspopi dă partea sa de ocină din Răspopi lui Zbere din Gioseni.

113

<1593> Iulie 10. Un anonim scrie lui Petru Șchiopul voevod rugându-l să nu piardă prilejul numirii în domnie.

XVI

114

1593 (7101) August 7, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Florea vătav o parte din satul Roșiiaci și jumătate de moară pe Iadrici.

115

<1593 Septembrie 1—1594 August 31> 7102. Vasilie aprod, Dulea medelnicer, Grigorie Gâlcă și alții, mărturisesc că Ilea Pâhnă din Măceșeni a vândut partea sa de ocină din satul Năvârniți.

116

1593 (7102) Septembrie 20. Safta fiica lui Bosanciu vinde partea sa de ocină din Blăgești.

117

1593 (7102) Septembrie 29, Iași. Dumitru, fiul Agahiei, mărturisește că a vândut o parte din ocina sa din satul Vorontărești.

118

1593 (7102) Octombrie 8. Cozma, Gheorghe și Hilip vând niște pământuri în satul Mihăilești lui Necula Crucian.

119

1593 (7102) Octombrie 28. Mai mulți feudali roagă pe împăratul habsburg să permită plecarea lui Petru Șchiopul.

120

1593 Noembrie. Patriarhul Ieremia al II-lea al Constantinopolului scrie lui Petru Șchiopul voevod să vină la Constantinopol.

121

1593 Noembrie 14. Andronic Cantacuzino scrie lui Petru Șchiopul voevod să se grăbească a veni pentru a-și relua domnia.

122

1593 (7102) Decembrie 28. Aron Tiranul voevod dăruiește m-rii Agapia satul Ceh-lăești.

123

<1594>. Inventarul averii lui Ștefan voevod făcut de Petru Șchiopul voevod.

124

1594 (7102) Februarie 7, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Galata o parte din iezorul Cahov.

125

1594 (7102) Februarie 13. Aron Tiranul voevod întărește călugărilor dela m-rea Neamț satul Piscu din ținutul Tecuci.

126

1594 (7102) Februarie 20, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Nistrea, Miron și Neanciul o parte de ocină din satul Bătărești.

127

1594 (7102) Martie 28. Aron Tiranul voevod întărește lui Toader Chiriac mare vameș satul Zorileni, cu loc de moară, în sus de târgul Bârladului.

128

1594 (7102) Mai 4. Aron Tiranul voevod întărește lui Ionașco satul Mlinăuții, cu loc de moară și iaz.

129

1594 (7102) Mai 10. Petru Șchiopul voevod își face testament lăsând dispoziții cu privire la slugi robi și clerici.

130

1594 (7102) Mai 12, Țuțora. Aron Tiranul voevod dăruiește m-rii Galata cinci sălaşe de robi Țigani.

131

1594 (7102) Iunie 11. Aron Tiranul voevod întărește lui Onciul diiac și fratelui lui Toader și sorei lor Marica niște fânețe pustii și un iaz pustiu, deoarece și-au pierdut privilegiile, «când au robît Turcii Sneatin și Țănutul Țerneuțului».

132

1594 Iulie 9, Veneția. Mitropolitul Gavril al Filadelfiei scrie lui Zotu Tzigara despre moartea lui Petru Șchiopul voevod.

133

1594 Iulie 11, Veneția. Maxim episcopul Citerei către Zotu Tzigara.

134

<1594> Iulie 11, Veneția. Gheorghe cămărașul, hătămăneasa și alți boeri moldoveni scriu lui Gheorghe hatmanul cămarășoanei și altora, cerându-le știri.

135

1594 Iulie 11. Nicolae Hrisoverghis către mitropolit și mai mulți boieri ai lui Petru Șchiopul.

136

<1594> Iulie 11. Nicolae Hrisoverghis către Sguromalis, cerându-i știri asupra revenirii.

137

1594 (7102) Iulie 12, Iași. Aron Tiranul voevod, întărește m-rii Homor muntele Măgura.

138

1594 (7102) Iulie 15. Aron Tiranul voevod arată că Mărica, soția lui Ionașco Părstescul, a dăruit partea sa de ocină din Popeni lui Dumitru.

139

1594 (7102) Iulie 19, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Secul ocină la gura pârâului Secul.

XVIII

140

1594 (7102) August 10, Iași. Aron Tiranul voevod întărește m-rii Pobrata iezerul Bealeul, cu toate gârlele sale.

141

1594 (7103) Septembrie 3. Aron Tiranul voevod întărește lui Toma și Fodor un loc de pustie și jumătate din satul Cotelnici, care sunt pe Cotelnic, iar cealaltă jumătate din sat o dăruiește lui Drăgoman și fraților lui.

142

1594 (7103) Octombrie 2. Aron Tiranul voevod poruncește lui Dragoș vătav și Stancul vătav, să împartă satul Mărtinești.

143

1594 (7103) Decembrie 8, Iași. Aron Tiranul voevod întărește nepoților lui Toader logofăt un loc pe Cahul, în ținutul Chigheciului.

144

1594 (7103) Decembrie 12. Aron Tiranul voevod întărește m-rii « In Țarină » satele Rânzăști la Prut, cu bălți și cotețe și Averești pe Cracău, cu loc de moară.

145

1594 (7103) Decembrie 28, Aron Tiranul voevod întărește m-rii Agapia, satul Vicoleni, pe Prut, cu toate bălțile lui.

146

1595 (7103) Ianuarie 3. Spin, fiul Varvarei, vinde lui Tudosi, feciorul Anghelinei, partea sa de ocină din Hârlești.

147

<1595> Ianuarie 23. Toader Turciul vinde două Țigănci lui Macri mare armaș.

148

1595 (7103) Mai 16, Iași. Ștefan Răzvan voevod împuternicește pe călugării dela m-rea Neamț ca să-și caute Țiganii fugiți.

149

1595 (7103) Mai 16, Iași. Ștefan Răzvan voevod întărește călugărilor dela m-rea Neamț o luncă din satul Piscul, ținutul Tecuci.

150

1595 (7103) Mai 18, Iași. Ștefan Răzvan voevod întărește m-rii Bistrița o braniște.

151

1595 (7103) Mai 18, Iași. Ștefan Răzvan voevod împuternicește pe călugării dela m-rea Moldovița să apere o braniște a m-rii.

152

1595 (7103) Mai 18, Iași. Ștefan Răzvan voevod întărește m-rii Moldovița două mori la Baia, poverne de bere, sladnițe și patru case de poslușnici.

153

1595 (7103) M a i 18, I a ș i. Ștefan Răzvan voevod întărește m-rii Râșca satul Botești, din ținutul Neamț, cu loc de moară pe Cracău.

154

1595 (7103) M a i 18, I a ș i. Ștefan Răzvan voevod întărește m-rii Tazlău un iezer cu gârlele sale de la Prut și o dumbravă.

155

1595 (7103) M a i 18, I a ș i. Ștefan Răzvan voevod scrie slujbașilor din ținutul Tigheciului, ca să ia bani în loc de muncă dela călugării m-rii Tazlău, care stăpânesc satul Tătăreni.

156

1595 (7103) I u n i e 1, I a ș i. Ștefan Răzvan voevod întărește m-rii Bistrița satul Roznovul, pe Bistrița.

157

1595 (7103) I u n i e 21, Catastih de obroc dat călugărițelor dela m-rea mai jos de Piatra, peste Bistrița.

158

1595 (7103) I u l i e 12. Ștefan Răzvan voevod întărește m-rii Moldovița satul Onțani.

159

<1595 A u g u s t — 1606 I u n i e 30> Gheorghie, fiul Cozmei, vinde lui Petriceico legofăt niște Țigani.

160

<1595 A u g u s t — 1606 I u n i e 30>. Ieremia Movilă voevod poruncește lui Onciul diiac să cerceteze în privința unor lucruri furate.

161

<1595 A u g u s t — 1606 I u n i e 30>. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Galata satul Vâlcești, din ținutul Suceava.

162

<1595 A u g u s t — 1606 I u n i e 30>. Ieremia Movilă voevod întărește lui Tudoran Ganeș șetrar părți din satul Rediuri, pe Jijia.

163

<1595 A u g u s t — 1606 I u n i e 30>. Ieremia Movilă voevod întărește lui Dănilă, jumătate din satul Florințești.

164

<1595 A u g u s t — 1606 I u n i e 30>. lui Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Gheorghită și fratele său Ștefan din Bârlești, cu Vasile din Ungurași.

165

1595 (7104) O c t o m b r i e, S u c e a v a. Ieremia Movilă voevod întărește lui Macri armaș două Țigănci cu copiii lor.

166

<1595> Octombrie 2, București. Ștefan Răzvan voevod scrie boierilor care sunt de strajă la hotarele cu Turcii.

167

1595 (7104) Octombrie 5, Iași, Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Bistrița o poiană din Blăjești.

168

1595 (7104) Noiembrie 4, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Galata satul Teișori.

169

1595 (7104) Noiembrie 17, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Neamț poienile Răchitna și Galul de pe Bistrița, în urma unei judecăți.

170

1595 (7104) Decembrie 8. Coste din Botești și fratele său Mihăilă vând Pătrășcoaci și fiilor ei o parte din satul Botești.

171

1595 (7104) Decembrie 20, Suceava. Ieremia Movilă voevod împuternicește călugării dela m-rea Neamț ca să-și apere hotarul râului Bistrița.

172

1595 (7104) Decembrie 22. Ieremia Movilă voevod întărește lui Grigorie Danovici o parte de ocină din satul Dumeni.

173

<1596—1599>. Ureche mare vornic al țării de jos întărește lui Vrabie o parte din satul Igești pe Licicov.

174

<1595—1600>. Năstasia, fiica lui Andreica, vinde o parte din ocina sa din satul Obârșia.

175

<1595—1600>. Ieremia cu rudele sale din Ghigoești vând partea lor de ocină din Obârșie și Mălești.

176

1595 (7104) Ianuarie 13. Ieremia Movilă voevod dăruiește m-rii Galata satele Mânzăști și Folfăești, pe Jijia.

177

1596 (7104) Martie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Tazlău ocină în satul Tătești, cu fântâni de păcură.

178

1596 (7104) Martie 12. Mirturia preoților, șoltuzului și târgoveților din Piatra pentru seliștea Tătărași.

179

<1596—1600> Martie 20, Iași. Ursu și fratele său Gligorie din Ccșițeni vând părți de ocină din satele Obârșia și Mălăești lui Ionașco vătaf.

180

1596 (7104) Martie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod dăruiește lui Ureche mare vornic al țării de jos satul Bărboși, pe Ialpug.

181

1596 (7104) Aprilie 19. Cârstea fost mare vornic, împreună cu familia sa, dăruiește m-rii Florești satul Floreștii cu prisacă și cu moară.

182

1596 (7104) Aprilie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Onciul Iurașcovi, ginerele lui Orăș vornic, ocină în satul Potoc.

183

1596 (7104) Mai 5, Suceava. Ieremia Movilă voevod dăruiește schitului Zosim un loc.

184

1596 (7104) Mai 11, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion Seachi cămăraș o parte din satul Seliște din ținutul Neamț, pe Orbic.

185

1596 (7104) Mai 15. Ieremia Movilă voevod dăruiește lui Cornea pivnicer un loc de prisacă anume Micșunile, între Prut și Jijia.

186

1596 (7104) Iunie 1, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii de călugărițe peste apa Bistriței, satul Dănești.

187

1596 (7104) Iunie 7, Suceava. Ieremia Movilă voevod dăruiește m-rii Galata o parte din lacul Cahova.

188

1596 (7104) Iunie 14, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește mai multor oameni din Petia Mare bucata lor de sat din Petia Mare.

189

1596 (7104) Iunie 22, Suceava. Ieremia Movilă voevod scrie ureadnicilor din Piatra, să lase în pace satul Bilăești, care este al m-rii Pângărați.

190

<1596—1606> Iunie 27, Iași. Ieremia Movilă voevod scrie lui Barbuț fost vornic să aleagă hotarul satului Piscu al m-rii Neamț de acela al satului Măjești, stăpânit de m-rea Bistrița.

191

1596 (7104) Iulie 14, Suceava. Ieremia Movilă voevod scrie lui Vasilie părcălab de Neamț să lase satul Borcești în pace, pentru că este al m-rii Secul.

192

1596 (7104) Iulie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Secu hotarul ei vechiu.

193

1596 (7104) Iulie 16, Suceava. Ieremia Movilă voevod dăruiește m-rii Buna-vestire un loc, d-la gura Scărișoarei până la obârșia ei.

194

1596 (7104) Iulie 16, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Cristea fost mare vornic mai mulți Țigani, cumpărați dela Picul apod.

195

1596 (7104) Iulie 23, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Toader diiac satul Zăhăicani, pe Ciuhur.

196

1596 (7104) August 1, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește nepoților lui Săcuian fost ceașnic o parte din satul Cordăreni cu iaz și mori pe Iubăneasa.

197

<1596 Septembrie 1—1597 August 31> 7105 Iași. Jora vornic de gloată mărturisește că Eremia Băseanu a cumpărat o parte din satul Miclăușeni care se numește acum Grauri.

198

<1596 Septembrie 1—1597 August 31> 7105, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nistor din Bărăști și lui Hiraton părți din satele Spineani și Căscocști

199

1596 (7105) Septembrie 2, Suceava. Hariton egumenul m-rii Agapia dăruiește fratelui său Ionașco Chicere diiac părțile sale de ocină.

200

1596 (7105) Septembrie 6, Suceava. Ieremia Movilă voevod dă carte de stăpânire egumenului m-rii Pobrata, asupra satului Potropopenii pe Siret.

201

1596 (7105) Septembrie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Pobrata satul Potropopenii.

202

1596 (7105) Septembrie 11, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Pobrata satul Potropopenii.

203

1596 (7105) Septembrie 21, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește Nastasie și lui Năvrăpăscul ocină în Săcuiani.

204

<1596 Septembrie—1597 August 21>, 7105. Suceava. Ieremia Movilă voevod dă carte lui Ionașco vătaf de vistiernicei, să-și apere curăturile dela capătul pământurilor sale.

205

1596 (7105) Octombrie 30, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nicoară mare sulger și lui Ștefan cămăraș jumătate din satul Iacobești, cu moară și câmp.

206

1597 (7105) Ianuarie 8, Suceava. Pătrașcu Pățurniche face schimb dând o Țigancă mănăstirii Bistrița și primind o altă Țigancă, Frăsina, cu un copil.

207

1597 (7105) Ianuarie 13, Iași. Ieremia Movilă voevod scutește de orice fel de dări în afară de birul împărătesc, pe toți oamenii pe care m-rea Neamț îi va aduce în satul Orțești din ținutul Suceava.

208

1597 (7105) Ianuarie 17, Suceava. Ieremia Movilă voevod dă carte cneaghinei Comna de a se așeza în satul Vorovești în ținutul Cărligăturii.

209

1597 (7105) Februarie 6, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Drăghici Bogza logofăt satul Căcăceni din ținutul Neamț.

210

1597 (7105) Februarie 18, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește fiilor lui Albotă mare vornic satele Corlăteni, Vlădeni, Durnești, Petrișcani și seliștele Alboteni și Vorniceni.

211

1597 (7105) Martie 3, Suceava. Ieremia Movilă voevod dăruiește m-rii Stavronichita, dela muntele Atlios, un obroc anual de 4000 aspri.

212

1597 (7105) Martie 18, Iași. Ieremia Movilă voevod întărește lui Costantin Cimblovici diac ocină în satul Cupcești.

213

1597 (7105) Martie 20. Ieremia Movilă voevod întărește lui Tâmpa paharnic din Iugani, un loc de prisacă în Târnești.

214

1597 (7105) Aprilie 14, Suceava. Todosia Tăbucioae vinde lui Ștefan Prăjescul cămăraș părți din satul Iacobești.

215

1597 Mai — Septembrie. Ieremia Movilă voevod întărește lui Dumitru uricar părți din Călinești și cu loc de mori pe Horaetă.

216

1597 (7105) Mai 3. Mihai Grozav staroste de Troțuș, Costea vătav și Gavrilă mărturisesc că Nechita și soția lui vând partea lor din satul Filipești.

217

1597 (7105) M a i 7, S u c e a v a. Ieremia Movilă voevod întărește lui Drăghici Bogza logofăt satele Lălești și Căcăciani pe Crăcău, în urma unei judecăți.

218

1597 (7105) M a i 8. Ilea fost jîtnicer, Todosie Tăbucioae și Candachia, vând partea lor de ocină din Iacobești.

219

1597 (7105) M a i 10, S u c e a v a. Ieremia Movilă voevod poruncește pârcașilor dela Neamț să facă dreptate lui Hără din Vârtop.

220

1597 (7105) M a i 10, S u c e a v a. Ieremia Movilă voevod poruncește pârcașilor de Neamț să facă dreptate lui Hără din Vârtop, în altă pâră.

221

1597 (7105) M a i 27. Ieremia Movilă voevod întărește lui Murgoci fost pârcaș satul Tălăbești pe Bârlad și dreptul de a lua dijmă celor ce seamănă pe pământul său.

222

1597 (7105) < M a i > 29, S u c e a v a. Ieremia Movilă voevod întărește lui Drăghici Bogza logofăt ocină la Petrești și Curteni, o siliște pe Crasnița și un Țigan.

223

1597 (7105) M a i 31. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Moldovița iezerul Covârlui în urma unei judecăți.

224

1597 (7105) I u n i e 6. Ion, fiul lui David Davideanu, vinde partea sa de ocină din satul Potlogeni.

225

1597 (7105) I u n i e 6. Ieremia Movilă voevod întărește lui Toader Bașotă pivnicer, părți din satele Dăncești și Bcdești pe Cracău, în ținutul Neamț.

226

1597 (7105) I u n i e 7. Ieremia Movilă voevod întărește lui Luca Haragăi pitar o parte din satul Tomești.

227

1597 (7105) I u n i e 7. Dănilă voitul cu 12 pârğari din târgul Bârlad mărturisesc că Petre din satul Răchitești cu fiii săi, au vândut partea lor de ocină din Răchitești.

228

1597 (7105) I u n i e 8, S u c e a v a. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Pobrata satul Potropeni.

229

1597 (7105) I u n i e 18. Isaiia egumen împreună cu toți călugării dela m-rea Neamț vând o prisacă lui Păcurar din Cârstești.

230

1597 (7105) Iunie 25, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește cneaghinei Nastasia și altora, mai mulți robi Țigani.

231

< 1597—1599 > Iulie 5. Ieremia Movilă voevod întărește lui Grigore mare stolnic niște Țigani.

232

1597 (7105) Iulie 12, Suceava. Ieremia Movilă voevod cumpără satele Horodnicul de Sus și Horodnicul de Jos din ținutul Sucevei și le dăruiește m-rii Sucevița.

233

1597 (7105) August 2. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Metohul Sinaiului, satul Ulmi.

234

1597 (7105) August 2. Ieremia Movilă voevod dă obroc pentru m-rea Vânători.

235

1597 (7105) August 3, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește popei Anton o parte de ocină din satul Săpoteni.

236

1597 (7105) August 4, Iași. Ieremia Movilă voevod întărește un schimb de ocină făcut între Damian vistier și Grigorie Băcea vistier.

237

1597 (7105) August 6. Gheorghe, fiul lui Baschii din Bunești, cumpără ocină din Căbicești.

238

1597 (7106) Septembrie 9, Suceava. Ieremia Movilă voevod dă carte pentru cercetarea hotarelor ocinilor m-rilor Agapia și Secul.

239

1597 (7106) Septembrie 19, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Iațco de lângă Suceava, un sat de lângă m-re, pe care îl scutește de dări.

240

1597 (7106) Octombrie 8, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Gheorghe părcălab de Roman jumătate din satul Bărbătești, din ținutul Roman.

241

1597 (7106) Noiembrie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Ion Forfodie cu Eremia și alții, pentru niște părți dintr'un sat pe pârâul Negru, din ținutul Neamț.

242

1597 (7106) Decembrie 22, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ni-coară uricar, părți din satele Trifeni, Dragomirești și Obârșia Dragomireștilor, în ținutul Lăpușnei.

243

1597 (7106) Decembrie 24, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Pătrașco pitărel, părți din satul Flocești.

244

<1598—1599>. Rusul din Bădeni, sluga lui Drăgan Ciolpan pârcaľab, recunoaște că a vândut partea sa de ocină din Tomești, ținutul Iași, lui Macri mare armaș.

245

<1598 înainte de Februarie 10>. Urmașii lui Iurașco Vartic postelnic vând jumătate din satul Lăcina.

246

1598 (7106) Februarie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ionașco Tolocico și soției lui, Agafia, jumătate din satul Lăcina, ținutul Dorohoi.

247

1598 (7106) Februarie 13. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Humor satul Mihăilești, pe Bahlui, în ținutul Cărligăturii.

248

1598 (7106) Februarie 16, Suceava. Ieremia Movilă voevod în urma plângerii călugărițelor dela m-rea Vânători, poruncește lui Bașotă, lui Dupniță, și lui Ciolpan să stabilească hotarele între satele Averești și Dănești.

249

1598 (7106) Februarie 20, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion Seachil cămăraș satele Selișteea Rumâniei și Selișteea Rusii pe Oarbic și o parte din Gocimani.

250

1598 (7106) Februarie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ionașco Tolocico și soției lui Agafia jumătate din satul Lăcina.

251

1598 (7106) Martie 8, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Dumitru portar de Suceava părți din satul Popeni.

252

1598 (7106) Martie 14. Ieremia Movilă voevod dăruiește m-rii Zografi dela muntele Athos un obroc de 100 ducați ungurești, 6500 aspri, iar pentru bolniță 500 aspri anual.

253

1598 (7106) Martie 17, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ghervasie și lui Gherman, sihaștri dela Râșca, satul Calna și o parte din Ciumălești.

254

1598 (7106) Martie 18, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion Jora vornic de gloată părți de ocină în satul Costești și moară la gura Ciuhurului.

255

<1598> Martie 20. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ion Vitolt și fratelui său Ionașcu satul Blănești și poenile Sasului.

256

1598 (7106) Martie 20, Stolniceni. Luca vătaf arată că Mărina, fiica lui Neagoe din Miclăușani, a vândut o parte din ocina sa din Miclăușani.

257

1598 (7106) Martie 30. Ieremia Movilă voevod întărește lui Stoian comișel și fratelui său Mihăilă părți din satele Șerbești, Movilenii, Novărești și Coropcenii.

258

1598 (7106) Aprilie 5, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Macri mare vătaf de Iași, jumătate din satul Iurești, de sub Cozancea.

259

1598 (7106) Aprilie 5, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Toader, lui Dumitru și Samfirei satul Zăhăicani pe Ciuhur.

260

1598 (7106) Aprilie 8, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește Ierenei, părți din satul Leutești, în ținutul Neamț.

261

1598 (7106) Aprilie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Cehan vătaf și rudelor lui, satele Comănești, Stridza, Bosânciani și seliști.

262

1598 (7106) Aprilie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion Seachil cămăraș satul Seliștea României pe Oarbic, cu jumătate de moară și de heleșteu în Oarbic.

263

1598 (7106) Aprilie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Vășian, lui Ion și lui Luca, părți din satul Stănigeani.

264

1598 (7106) Aprilie 11, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Toplița satul Netezi, în ținutul Neamț.

265

1598 (7106) Aprilie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Cehan vătaf și rudelor lui satele Bosânciani, în ținutul Chigheci și Horjești, în ținutul Lăpușna.

266

1599 (7106) Aprilie 20. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Sucevița părți de ocină în satul Turda.

267

1598 (7106) Aprilie 22, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Galata niște robi Țigani.

268

1598 (7106) Aprilie 22, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii nou zidite din Suceava, satul Bălești pe Siret.

269

1598 (7106) Aprilie 23. Varvara, fiica lui Pipău, vinde partea sa de ocină din satul Sălăvestri, lui Toader din Sălăvestri.

270

1598 (7106) Aprilie 27, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Grigore diac un loc de casă, livadă, un heleșteu și altele între Scheuleți și Oborociani, pe Siret.

271

1598 (7106) Aprilie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește cneaghinei Albotoae satul Vlădeni, în urma unei judecăți.

272

1598 (7106) Mai 1. Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Dumitru portar o parte din satul Popeni pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi.

273

1598 (7106) Mai 3. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nicoară Prăjescu logofăt, satele Băimăceani pe Jijia și Ctova pe Căinar.

274

1598 (7106) Mai 6, Suceava. Ieremia Movilă voevod dăruiește m-rii Galata din Iași, mai multe sate din ținuturile Neamț, Roman, Hârlău, Iași, Cărligătura și Covurlui, cu mori, prisăci și iazuri de pește.

275

1598 (7106) Mai 15, Volovăț. Ionașco păhărnicele din Horodnic vinde patru case cu patru jerebii din Botoșani.

276

1598 (7106) Iunie 4. Ieremia Movilă voevod întărește lui Gricea vâtaf și fraților săi satele Trăscani, Otriță și Glodeni.

277

1598 (7106) Iunie 11, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește schitului Zosima o prisacă din satul Borcești.

278

1598 (7106) Iunie 11, Suceava. Ieremia Movilă voevod dăruiește schitului lui Zosima o moară în satul Borcești.

279

1598 (7106) Iunie 13, Suceava. Ieremia Movilă voevod poruncește lui Vasile pârcălab de Neamț să gonească pe Giorzu din satul Mânjești al m-rii Neamț, deoarece Giorzu « a rămas » de lege.

280

1598 (7106) Iunie 16, Telenești. Alivan vâtaf și alții mărturisesc că Vasile din Miclăușeni a vândut ocina sa din Miclăușeni lui Zane diac.

281

1598 (7106) Iunie 20. Ciulpan călugărul vinde lui Costandin postelnic din Bârjoveni o gărlă la București, la gura Urbicului.

282

1598 (7106) Iunie 20, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion mare vistier, satul Miclăușeni, cu iazuri și cu mori în ținutul Roman.

283

1598 (7106) Iunie 22. Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește Anghelinei Tântăroaie și fiinului ei, Ionașco diac, o parte din satul Cozmești.

284

1598 (7106) Iunie 25, Iași. Preoții bisericii domnești din Iași mărturisesc pentru cumpărăturile lui Nicanor fost mitropolit al Moldovei.

285

1598 (7106) Iunie 26. Ieremia Movilă voevod dăruiește lui Grigore Șcheianul diac fâneața Cămănărescul în hotarul Obrăcenilor.

286

1598 (7106) Iunie 30, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește episcopiei de Roman doi robi Țigani.

287

1598 (7106) Iulie 22. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Florentina satele Hrănești și Florești.

288

1598 (7106) Iulie 22, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Secul poiana Rusului.

289

<1598 Septembrie 1 — 1599 August 31> 7107. Ieremia Movilă voevod întărește călugărilor dela m-rea Tazlău părți din satul Călimănești.

290

<1598> Septembrie 5, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion Jorea vornic de gloată a treia parte din satul Costești pe Prut.

291

1598 (7107) Septembrie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod scrie lui Haraga fost mare vâtav să împace niște oameni din satul Zmeiani, care se judecă pentru un heleșteu.

292

1598 (7107) Octombrie 24, Cotnari. Nicula negustor din Cotnari vinde lui popa Moisei și lui popa Mihula din Pașcani seliștea Sârbii.

293

<1598> Noembrie 24, Ștefănești. Gligorcea mare vornic de țara de sus judecă o pricină între Bogdan diac și Mălai.

294

1598 (7107) Decembrie 2, Suceava. Ieremia Movilă voevod scrie călugărilor dela m-rea Agapia să dea m-rii Secul fânul din poiana Rusului.

295

1598 (7107) Decembrie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-riilor Bistrița și Râșca o parte din iezerul Cahov.

296

1599 (7107) Ianuarie 10. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii cu hramul înălțarea domnului mori la gura Jijiei și seliștea Sadcăuți pe Cracău.

297

1599 (7107) Ianuarie 12, Suceava. Mai mulți boieri mari arată că Ștefan cămăraș a cumpărat o parte din satul Iacobești.

298

1599 (7107) Ianuarie 18, In Ocne. Ionașco cămăraș dela Ocne adeverește că Seachil cămăraș a cumpărat o parte din satul Bârjoveani.

299

1599 (7107) Ianuarie 18, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nicoară logofăt un loc de prisacă în Sacovăț, cu loc de moară.

300

1599 (7107) Februarie 4, Suceava. Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre m-rile Agapia și Neamț, cu m-rea Secul.

301

1599 (7107) Februarie 14, In Ocne. Ionașco cămăraș adeverește peștru vânzarea unei părți din satul Bârjoveni.

302

1599 (7107) Februarie 14, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ionașco Ganea vistiernicul părți din satul Mitești.

303

1599 (7107) Februarie 14, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion păhărnicele, părți din satul Mitești.

304

1599 (7107) Martie 8, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Vasile pârcălab părți din satul Crăești pe Apa Neagră.

305

1599 (7107) Martie 12, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nicoară Prăjescul logofăt, « o casă de ocină » în Stețcani.

306

1599 (7107) Martie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește călugărilor dela m-rea Bistrița un loc de prisacă în Lopatna pe Ichil.

307

1599 (7107) Martie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Manole pârcălab satul Childești pe Moldova.

308

1599 (7107) Martie 15, Iași. Nădăbaico fost mare vornic și alți boeri adeveresc că Ureche mare vornic al țării de jos a cumpărat părți din satul Severeni, în ținutul Roman.

309

1599 (7107) Martie 18, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Preadvici fost logofăt ccina Fântâna Turcului pe Covurluiul sec.

310

1599 (7107) Martie 25, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nist o Ureche mare vornic un loc în pustiu, pe Cobolta, ținutul Soroca.

311

1599 (7107) Martie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ionașco vătaf de vistiernicei părți din satele Obârșie și Nigoești.

312

1599 (7107) Martie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Sava Țopovici mai mulți robi Țigani.

313

1599 (7107) Martie 28, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nistor Ureche mare vornic, satul Dumbrăvița, cu loc de iaz și de moară pe Șomuz.

314

<1599 Martie 30>. Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre m-rea Homor și Ivan ușeriul pentru satul Bubuiugii.

315

1599 (7107) Martie 30, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Dumitru Huscovici satele Perebicăuți, Hmeleiu și Hârjavenți, deoarece acesta i-a întors banii ui Stroici mare logofăt.

316

1599 (7107) Aprilie 1, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Bogdan diac satul Ostopciani, lângă târgul Ștefănești.

317

1599 (7107) Aprilie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește copiilor Nastei, soția lui Moghilă părcălab, părți din satul Nelipouți, în ținutul Hotin.

318

1599 (7107) Aprilie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod dă voie călugărilor dela m-rea Secul să pască oile pe o braniște care a fost a cetății Neamțului.

319

1599 (7107) Mai 2, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nicoară logofăt părți din satele Mircești și Cozmești, ținutul Suceava.

320

1599 (7107) Mai 6. Stroici logofăt mărturisește că s'a împrumutat cu 170 de ughi dela Toader Veaveriță vornic.

321

<1599> Mai 18, Suceava. Ieremia Movilă poruncește lui Mănăilă pârcălab de Soroca să cerceteze o pricină la Grozești.

322

1599 (7107) Iunie 9. Ieremia Movilă voevod întărește lui Fedor pitărel o parte din satul Dumeni pe Prut.

323

1599 (7107) Iunie 13. Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Bistrița mai mulți robi Țigani.

324

1599 (7107) Iunie 13, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nicoară logofăt satul Burdujăni, în urma unei judecăți cu răzeși, care întemeiaseră acest sat.

325

1599 (7107) Iunie 15, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii dela Cetățue, în ținutul Covurlui, dania făcută de Dragoman din Măstecani.

326

1599 (7107) Iulie 3, Suceava. Ieremia Movilă voevod scutește satul Horodiștea al m-rii Neamț, de gloabe și deșugubine.

327

1599 (7107) Iulie 10, Huși. Mai mulți boieri mărturisesc că Petrica, nepotul lui Ion judele, a vândut satul Julești pe Bârlad.

328

1599 (7107) <Iulie după 10>, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nistor Ureche seliștile Giulești și Bădeni pe Bârlad.

329

1599 (7107) Iulie 22, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Buciumaș pitărel, părți din satul Solești, în ținutul Vaslui.

330

1599 (7107) August 24, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui popa Eremia din Iași un loc de casă și trei pământuri în țarină în satul Tescani.

331

1599 (7107) August 31, Suceava. Ieremia Movilă voevod judecă o pricină dintre Stratilat vornic de poartă cu Toader și Grozea Șchiopul.

332

<1599 Septembrie — 1600 Aprilie, 7108, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Grigore Balșe ceașnic o parte din satul Săoani, pe Siret, în ținutul Roman.

333

<1599 Septembrie — 1600 Aprilie> 7, 7108. Ieremia Movilă voevod întărește lui Drăghici Bogza logofăt, mai multe părți de sate. o seliște și un rob Țigan.

334

1599 (7108) Septembrie 5, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Sîmion Jorea vornic de gloată a treia parte din satul Costești, cu livezi, cu loc de iaz și de moară pe Ciuhur.

335

1599 (7108) Octombrie 17. Ieremia Movilă voevod dăruiește lui Mogâlde vornic de poartă niște mori, o prisacă și o odae, la Târgul Frumos.

336

1599 (7108) Octombrie 25, Roman. Ieremia Movilă voevod întărește lui Calin mare vătaf jumătate din satul Dragomirești, cu iaz și loc de moară pe pârâul Smila.

337

1599(7108) Noiembrie 20, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Voicu pârcălab seliștea Pașcani, pe Ciuluc, ținutul Iași.]

338

1599 (7108) Decembrie 4, Iași. Ieremia Movilă voevod întărește lui Ursu Pătrășcan fost staroste o parte din satul Toderești, cu loc de mori pe Bârlad, cu o poiană, grădini și cu vie.

339

1599 (7108) Decembrie 8. Ieremia Movilă voevod întărește lui Grigore diac mai multe locuri de casă din satul Obrăceni.

340

1599 (7108) Decembrie 17. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Voroneț mai multe sate, dăruite de Grigorcea vornic al țării de sus.

341

1599 (7108) Decembrie 21. Haruțul mărturisește că a împrumutat 150 de taleri dela Boul vistier, punând zălog partea sa din satul Rătești.

342

1600 (7108) Ianuarie 5, Suceava. Ieremia Movilă întărește m-rii Galata satul Vâlcești, din ținutul Suceava, scutindu-l de dări.

343

1600 (7108) Ianuarie 8, Lungani. Dumian din Petrești vinde popii Vasile partea sa de ocină din Petrești.

344

1600 (7108) Ianuarie 9. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Homor, ocinile din jurul ei.

345

1600 (7108) Februarie 19, Suceava. Ieremia Movilă voevod poruncește lui Jójiai staroste de Tecuci să aleagă partea din satul Medeleni care se cuvine lui Vasile fost pârcălab.

III. Documente Moldova

346

1600 (7108) Martie 20, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Macri mare armaș părți din satele Giumătățeni, Voloucinți, Iurești, Cohănești și niște robi Țigani.

347

1600 (7108) Martie 25, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Gheorghe Albotă pârcălab de Soroca satele Pătrășcani, Grozinți și altele.

348

1600 (7108) Martie 31. Ieremia Movilă voevod întărește schimbul de sate dintre Anghelina, fiica lui Burnar vornic și Nistor Ureche mare vornic.

349

1600 (7108) Aprilie 8, Suceava. Ieremia Movilă voevod întărește lui Nistor Ureche mare vornic mai multe sate, seliști, heleșteie și mori.

350

1600 (7108) Aprilie 19. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Agapia seliștea Negrești, care acum se numește Mălușești, cu poieni și heleșteu.

351

1600 (7108) Aprilie 25. Ieremia Movilă voevod întărește lui Simion hatman, și pârcălab de Suceava, satul Horbinești, cu heleșteu și moară pe Raccvăț, ținutul Hotin.

352

1600 (7108) Mai 27, Iași. Mihai Viteazul voevod întărește m-rii Neamțul râul Bistrița, cu toate pâraiele și izvoarele sale.

353

1600 (7108) Mai 29, Iași. Mihai Viteazul voevod întărește m-rii Agapia satul Negrești.

354

1600 (7108) Mai 30. Miron și frații săi fiii lui Ilie vârd lui Icrășcu din Mădărjași o parte din satul Șărăței.

355

1600 Iunie 2. Arhiepiscopul Oluidei Nectarie, și alți ierarhi, în sinod, hotărăsc excluderea mitropolitului și episcopilor moldoveni, fugiți cu Ieremia Movilă în Polonia.

356

1600 (7108) Iunie 5, Iași. Mihai Viteazul voevod întărește m-rii Sf. Sava din Iași, niște case care se află în jurul mănăstirii.

357

1600 (7108) Iunie 15. Jurământul lui Filotheu, cu ocazia alegerii sale ca episcop de Roman.

358

1600 (7108) Iunie 19. Jurământul lui Anastasie, cu ocazia alegerii sale ca episcop de Rădăuți.

859

1600 (7108) Iunie 23, Iași. Mihai Viteazul voevod întărește m-rii Pângărați satele Siliștea pe Malacica, Bilăești și Ivănești pe râul Cracău, în ținutul Neamț.

860

1600 (7108) Iulie 3, Iași. Mihai Viteazul voevod împuternicește m-rea Secul să ție niște fânețe.

861

1600 (7108) Iulie 7, Suceava. Udrea hatman și pârcălab de Suceava scrie lui Stanislav Zolkievski în legătură cu niște jafuri dela hotare.

862

1600 (7108) Iulie 25, Cucuteni. Preoteasa lui popa Isac răscumpără o parte de ocină din satul Vârtop, din ținutul Neamț, dela Toaderășco fost spătar.

863

1600 (7108) Iulie 26. Mitropolitul Dionisie al Târnovei și mitropolit al Moldovei dă o carte de despărțenie.

864

1600 (7108) Iulie 27, Iași. Mihai Viteazul voevod dă m-rii Bistrița dreptul de a lua deseatina de albine din toate satele de sub stăpânirea sa, în ținutul Neamț.

865

1600 (7108) Iulie 29, Iași. Mihai Viteazul voevod împuternicește călugării dela m-rea Bistrița, ca să ție hotarul satului Mânjăști.

866

1600 (7108) August 17, Alba-Iulia. Mihai Viteazul voevod întărește m-rii Neamț, o moară la gura Jijiei și seliștea Sevcăuți pe Cracău.

867

1600 (7109) Octombrie 22. Serisoare prin care se arată că Dumitrașcu, fiul lui Costin medariu, vinde partea sa de ocină din satul Cămârzani lui Pătrașco mare logofăt.

868

1600 (7109) Octombrie 31, Borăle. Nepoții lui Lohan vând lui Pătrașco mare logofăt partea lor din Borăle.

869

1600 (7109) Noembrie 12, Iași. Ieremia Movilă voevod scutește m-rea Tazlău să nu dea vamă dintr'o majă de pește.

870

1600 (7109) Noembrie 30, Iași. Eremia Movilă voevod întărește m-rea Agapia satul Negrești, din ținutul Roman.

871

1600 (7109) Decembrie 2, Iași. Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Sf. Sava niște case, în Iași.

XXXVI

Documente îndoielnice.

1

<1591—1594> Septembrie 15. Lupul Dade din Popești vinde lui David jumătate de bătrân din moșia Popești.

2

1593 (7101) Ianuarie 22, Iași. Ștefan voevod întărește mării Pobrata gloabele și dușegubinile satelor Deleni și Iuriești din ținutul Covurlui

3

1598 (7106) Iunie 7, Iași. Aron Tiranul voevod întărește lui Gheorghe Bolbocei ocină la Hărcești.

4

1600 (7108) August 15. Chiujde din Șchiopeni pune zălog parte de moșie pentru un bou luat pentru dajde.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОИТ

1

1591 г. (7099) января 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Няиц поляны Рэкитна и Галу, по суду.

2

1591 г. (7099) января 17. — „Грамота о браке“ господаря Петра Хромого с матерью господаря Стефана, Ириной Ботезат.

3

1591 г. (7099) февраля 8, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Дамиану 15 пашень, выкупленных на границе села Корни.

4

1591 г. (7099) февраля 9, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Галата село Вэлчешти области Сучава и освобождает его от всех податей, „исключая императорского налога“.

5

1591 г. (7099) февраля 20. — Именной список крестьян, придворных ватафов и священников, которые платят налоги во всех 22 областях Молдавии.

6

1591 г. (7099) февраля 26. — Господарь Петр Хромой подтверждает Черновицкому старосте Сидору село Ривна, Шипинци.

7

1591 г. (7099) марта 1. — Господарь Петр Хромой подтверждает постельнику Василе Мэлуштяну часть села Хэнешань и третью часть пруда Хэрчете.

8

< 1591 — 1600 гг. > марта 1. — Сын Ирины Аврам продает Иону Уркиэ свою часть села Хырлешть.

9

1591 г. (7099) марта 5, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает логофету Уреке части села Фундень на Албэя, Романской области.

10

1591 г. (7099) марта 7, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Саве Доросану место для мельницы на реке Башеу в селище Бадеуци.

11

1591 г. (7099) марта 10. — Господарь Петр Хромой подтверждает Андронику части поляны Келугерица на границе Драгомирешти теперь Хришкани области Нямец.

12

1591 г. (7099) марта 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает писцу Георгию Дорохончану селище Кырстинешти, области Дорохой.

13

1591 г. (7099) марта 20, Яссы. — Ушиер Пан Паос продает писцу Глигорию вотчину в деле Сэкуень, области Нямец.

14

1591 г. (7099) апреля 1. — Запись магистра и 12 пыргарей из Тротуша о продаже некоторых мест из Хилипешть.

15

1591 г. (7099) апреля 12, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Тызлау поляну перед селами Зенешть и Рознов, по суду.

16

1591 г. (7099) апреля 15, Яссы. — Господарь Петр Хромой разрешает монахам монастыря Молдовица установить мельницы на ручье Топлица на краю местечка Бая.

17

1591 г. (7099) апреля 20, Яссы. — Господарь Петр Хромой судит распрю из-за поляны Пихас в Рознове.

18

1591 г. (7099) апреля 25, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает вистиеру Симйону Строчичу село Миклаушени, Романской области, купленное за 4800 золотых.

19

1591 г. (7099) апреля 28, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает бывшему пивничеру Башотэ село Бодешть.

20

1591 г. (7099) апреля 30, Яссы. — Господарь Петр Хромой жалует стольнику Станату село Броштень, области Дорохой, за верную службу.

21

1591 г. (7099) мая 6, Галата. — Господарь Петр Хромой подтверждает уплату душегубины за убийство в селе Четерень.

22

1591 г. (7099) мая 6, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает попу Миху и его жеже Сафте вотчину в Креешть.

23

1591 г. (7099) мая 12. — Господарь Петр Хромой подтверждает Андронику и его жеже Палагии часть села Душешть, области Нямец.

24

1591 г. мая 12. — Расчет гоштинны на овец по областям в Молдавии.

25

1591 г. мая 15. — Список овец, купленных в стране мясниками и иноземными торговцами.

26

1591 г. (7099) мая 27. — Господарь Петр Хромой подтверждает монастырю Хомору несколько прудов.

27

1591 г. (7099) мая 28. — Господарь Петр Хромой подтверждает Григорию часть села Секуень, области Нямец.

28

1591 г. (7099) июня 4, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает Агапиевскому монастырю село Негрешть, области Роман, два виноградника в Яссах, мельницу и пруд под Яссами.

29

< 1591 г. (7099) июня 10 > — Господарь Петр Хромой подтверждает Гавриле половину села Звыштелешть, области Тутова, по суду.

30

1591 г. (7099) июня 16, Яссы. — Господарь Петр Хромой подтверждает многим часть села Чернаць, с частью мельничного брода в Богдань, области Тутова.

31

1591 г. (7099) июня 17, Галата. — Господарь Петр Хромой подтверждает вистерничелу Тоадеру и его брату Ларие часть села Тодирьянь на Ситне, области Хырляу.

32

1591 г. (7099) июля 5. — Господарь Петр Хромой жалует ворнику Андрею село Требеш, области Бакау.

33

1591 г. (7099) июля 7. — Господарь Петр Хромой подтверждает пахарничелу Симмиону часть села Митешть, на Молдове.

34

1591 г. (7099) июля 30, Галата. — Господарь Петр Хромой подтверждает Романскому епископству пчельник с садом, на границе села Поенарь.

35

1591 г. (7099) августа 2, Бырлад. — Марушка из Брэешть дарует своему племяннику пыркэлабу Бырлада Прябичу часть вотчины в селе Брэешти.

36

1591 г. (7099) августа 12. — Свидетельствование нескольких служащих из Борыле, что Дрэгич продал свою часть в селе Борыле.

37

< 1591 г. после августа 19 >. — Свидетельствование, даяное Нестором Уреке господарю Петру Хромому, относительно сбора пчелиной десятины в областях Хырлау, Дорохое и Хотине.

38

< 1591—1600 гг. > августа 21, Хэрлешть. — Сын грека Гаврилы Некоарэ продает свою часть вотчины из Хэрлешть Иону Урзике из Юкшешть.

39

< 1591 г. сентября 1—1592 г. августа 31 > (7100), Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает пыркэлабу Предевичу вотчины в Онкань, Рэспопь, Браешть, пчельники, виноградники и цыган.

40

< 1591 г. сентябрь—1595 г. апрель >. — Господарь Арон Тиран о селе Хэлэшени.

41

1591 г. (7099) сентября 1, Сучава. — Егумен, монахи из Нямца и Секула мирятся.

42

< 1591 г. сентября 1—1592 г. августа 31 > (7100). — Запись, по которой Толош и Бырлэдянка продают логофету Пребичу их часть в Онкань и в Лэцкань.

43

< 1591 г. сентября 1—1592 г. августа 31 > (7100). — Великий питар Василе Прэжеску, пыркэлаб Ионашко Талпэ и другие удостоверяют, что Думитру Скулеш и пахарник Андроник отдали логофету Никоаре Прэжеску половину села Пурчелешть, Сучавской области, взамен половины села Кырлиджи области Нямц, которые потом отдают старосте Ионашку Пейке взамен селища Лиличань, области Бырлад.

44

1591 г. (7100) декабря 25, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Пынгэрац поляны вокруг монастыря, села Билэешть, Ивэнешть и две мельницы на реке Кракэу, пчельник на Бухотине, 3 фэлч и 40 жердей виноградника в Верхнем Котнарул и 2 семейства цыган.

45

1591 г. (7100) декабря 28, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает бывшему пыркэлабу Андрейке части села Выртоп.

46

1592 г. (7100) января 3, Яссы. — Господарь Арон Тиран пишет пыркэлабам из Чобырчиу о том, чтобы запретить сыновьям Малики захват прудов и ручьев из Копанки, владение монастыря Нямц.

47

1592 г. (7100) января 10, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Молдовица 2 мельницы в Бае с пивоварнями, сладницей и 4 домами послушников.

48

1592 г. (7100) января 10, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монахам монастыря Нямц села Дрэгәнешть и Брустурь.

49

1592 г. (7100) января 17, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монахам Бистрицкого монастыря пчельник в Фондою.

50

1592 г. (7100) января 19. — Мариика Шептелич дарует своему зятю Думитру Корлэтеску и дочери Ангелине село Васкэуць.

51

1592 г. (7100) января 26, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монахам монастыря Вынэторь мельницу в селе Дэнешть.

52

1592 г. (7100) февраля 1. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Таэлау пруд и речки, находящиеся вокруг монастыря, а также и дубраву.

53

1592 г. (7100) февраля 1. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Таэлау села Остопкань на Бистрице и Колцэшти на Ракове, с мельницами и с местами для пчельников.

54

1592 г. (7100) февраля 4. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Галата села Пиздени и Плопи, области Хырлау, с прудами и с мельницами.

55

1592 г. (7100) февраля 4. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Таэлау село Столяничень, называемое Дингани, на Бистрице.

56

1592 г. (7100) февраля 24, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает дочери Шептелич княгине Ангелине село Сэвяни на Башеу, по суду.

57

1592 г. (7100) февраля 28, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает греку Думитру вотчину в селе Бухарест.

58

1592 г. (7100) марта 7, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Григорию Удре, бывшему великим ветагом в Хырлове, часть села Итешть, области Хырлау.

59

1592 г. (7100) марта 15, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает апроду Макри цыгана Коцага с женой и с детьми.

60

1592 г. (7100) марта 20. — Господарь Арон Тиран подтверждает дьяку Андрею Тэуту село Келтевеу, называемое Бертешти на Бырладе, с мельничным бродом на Бырладе.

61

1592 г. (7100) марта 20, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Галата село Мэчикэтени, области Хырләу.

62

1592 г. (7100) марта 20, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает логофэту Уреке вотчину в селе Фундень, которое называется теперь Лэцкань, на ручье Албэй и с местами для мельниц на Албэй.

63

< 1592 — 1593 гг. > апреля 11, Яссы. — Митрополит Сучавы Никанор пишет Моцоку жить в мире с Секилом.

64

< 1592 — 1595 гг. > апреля 20, Яссы. — Господарь Арон Тиран уполномачивает монахов монастыря Нямц найти бежавших цыган и вернуть их обратно.

65

1592 г. (7100) мая 3, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает вэтагу Ончу Хярце село Чернэку с мельницей, области Черновиц.

66

1592 г. (7100) мая 5, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает правнукам Иванко Михэиаша села Маршиць, Устья Малая Рекитна, Сижкоуци на Пруте, называемое Ноуа Сулицэ, Котетелева и Самкэуци.

67

1592 г. (7100) мая 8, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Молдовица мельницу на Топлице, выше местечка Бая.

68

1592 г. (7100) мая 9, Яссы. — Господарь Арон Тиран уполномачивает Бистрицкий монастырь и его урядника из Слугань оборонять „топлицу“ из Слугани.

69

1592 г. (7100) мая 14, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Бистрицкому монастырю несколько рабов-цыган с их женами и детьми.

70

1592 г. (7100) мая 15, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает многим части поместья в Мататичь и Почигань.

71

1592 г. (7100) мая 15, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Путна пруд с мельницей на границе села Ставчани.

72

1592 г. (7100) мая 25, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает митрополии половину села Хухурезу, Сучавской области.

73

1592 г. июля 20. — Стольник Николае Хрисовергис отдает отчет о пчельной десятиине в области Путна.

74

< 159 г. сентября 1 — 1593 г. августа 31 > (7101). — Господарь Арон Тиран подтверждает пахарничелу Неките половину села Бахна.

75

< 1592 г. сентября 1 — 1593 г. августа 31 > (7101) г. — Господарь Арон Тиран подтверждает Воронежскому монастырю рабов-цыган.

76

1592 г. (7101) сентября 18, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монахам монастыря Нямц владение вотчиной в Гура Ларгэ.

77

1592 г. (7101) октября 28, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает пштару Лупу из Пэушешть, Бану из Кукутени и пахарничелу Тоадеру часть села Дрэджешть, Васлуйской области.

78

1592 г. (7101) ноября 23. — Господарь Арон Тиран подтверждает жупанице Дэн-гое и Крэсте Бурла пашню в Вэкерешть, по суду.

79

1592 г. (7101) декабря 4, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Нямц село Дрэгэнешть.

80

1592 г. (7101) декабря 30, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Ионашко родовое поместье Марка в селе Бурдугань.

81

< 1593 г. — 1595 г. апрель > Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает княгине бывшего логофэта Бырлядяну части вотчины в селе Форэшть.

82

1593 г. (7101) января 3, Яссы. — Господарь Арон Тиран уполномачивает монастырь Галата взыскать все подати в селе Воровешти.

83

1593 г. (7101) января 8, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Молдовица две мельницы в местечке Бая.

84

1593 г. (7101) января 18. — Маршрут господаря Петра Хромого с записью сделанных до Боцена затрат.

85

< 1593 г. после 29 января >. — Неизвестное лицо пишет бывшему господарю Петру Хроному и Зоту Цигаре о каких-то письмах.

86

< 1593 г. после 29 января >. — Неизвестное лицо пишет бывшему господарю Петру Хрому о том, что его друзья ходатайствовали перед Синаной пашей и султаном о том, чтобы он получил вновь господарство.

87

< 1593 г. после 29 января >. — Патриарх Еремия пишет митрополиту Георгию Могиле, прося его ходатайствовать за приобретение господарства бывшим господарем Петром Хромым.

88

< 1593 г. после 29 января >. — Бывший господарь Петр Хромой просит великого визиря Синано пашу ходатайствовать у султана о том, чтобы он получил вновь господарство Молдавии.

89

1593 г. (7101) февраля 11, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает клучеру Дрегичу Богае села Лалешти и Кэкачани на ручье Кракэу, области Нямец.

90

1593 г. (7101) марта 12, Яссы. — Господарь Арон Тирану подтверждает великому дворнику „Нижней Земли“ Вартику села Урсэшти на Бырладе и Галбени на Зелетине.

91

1593 г. (7101) марта 16, Яссы. — Господарь Арон Тирану подтверждает великому дворнику „Нижней Земли“ Вартику села: Югани на Перескиу, Лэслэоани на Тутове и Бадяни на Бырладе.

92

1593 г. (7101) марта 25. — Ионашко, Глигорашку и Василе продают часть села Требужень на Чухуре, Хотинской области.

93

< 1593 г. апрель >. — Лука Строич сообщает господарю Петру Хрому о содержании посланных показаний.

94

< 1593 г. > апрель. — Грек Енаки Симон, Бати Амброазис, торговец Георге из города Бухарест и Христофор Держек дают показания о Дживе и его брате Паскале.

95

< 1593 г. апрель >. — Логофэт Лука Строич и другие дают различные показания в процессе господаря Петра Хромого с Дубровницким торговцем Иоаном Марини Полли.

96

1593 г. (7101) апреля 10. — Господарь Арон Тиран подтверждает Андронику и его братьям место на пустыре, на ручье Спиноаса.

97

1593 г. (7101) апреля 10. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю на горе Синай село Турцулешти у устья Прута, области Кигечи.

98

1593 г. (7101) апреля 20. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Тазлау села Зэнешть и Столнич на Бистрице, называемые Дингани и Фаури и Бунешти на Сирете, называемое Фунду.

99

1593 г. (7101) апреля 28. Я с с ы, — Господарь Арон Тиран подтверждает бывшему уряднику Думитру часть вотчины в селе Попянь, дорованные ему Марикой.

100

1593 г. (7101) апреля 28, Я с с ы. — Господарь Арон Тиран подтверждает бывшему уряднику Думитру часть села Попянь и пруд, купленные от шетререла Игна.

101

1593 г. (7101) апреля 30, Я с с ы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Попоце часть села Быржовянь.

102

1593 г. мая 7. — Преданные люди пишут бывшему господарю Петру Хромому, советуя ему приехать в Константинополь, для того чтобы получить от султана господарство Молдавии.

103

1593 г. (7101) мая 8. — Запись Бергя из Гэрчинь о том, что он продал часть своей вотчины из села Боцешть.

104

1593 г. (7101) мая 15, Я с с ы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Пынгэраць заповедный лес Пынгэраць.

105

1593 г. (7101) мая 22, Я с с ы. — Господарь Арон Тиран судит распрю из-за села Спинень между княгиней Голэясой и Григоре Удрей.

106

1593 г. (7101) мая 27, Я с с ы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Романской митрополии рабов-цыган.

107

1593 г. (7101) мая 28. — Бывший господарь Петр Хромой уполномачивает Антона Бруни быть представителем всех его интересов в процессе с Марини Полли.

108

1593 г. (7101) мая 28, Я с с ы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Побрата рабов-цыган.

109

1593 г. (7101) мая 30, Я с с ы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Агапневскому монастырю дома в Яссах, данные одним торговцем.

110

< 1593 г. июнь >. — Приказ Султана Мурада III бывшему господарю Петру Хромому, обосноваться на Хиосе.

111

< 1593 г. июнь >. — Синан паша сообщает господарю Петру Хромому, что он прощен султаном и должен обосноваться на Хиосе.

112

1593 г. (7101) июня 24. — Запись Григоре Раула из Рэспопь, по которой он уступает свою вотчину из Рэспопь Збере из Джиосень.

113

< 1593 г. > июля 10. — Неизвестное лицо пишет бывшему господарю Петру Хромому с просьбой не терять случая для восстановления в господарство.

114

1593 г. (7101) августа 7, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает вѣстафу Флоре часть села Рошияч и половину мельницы на Ядриче.

115

< 1593 г. сентября 1 — 1594 г. августа 31 (7102). — Апрод Василие, медельничер Дуля, Григорие Гылкэ и другие свидетельствуют, что Илья Пыхнэ из Мэчешень продал свою часть вотчины из села Нэвэрниць.

116

1593 г. (7102) сентября 20. — Дочь Босанчу Сафта продает свою часть вотчины из Блэджешть.

117

1593 г. (7102) сентября 29, Яссы. — Запись, по которой сын Агахии Думитру свидетельствует, что он продал часть своей вотчины из села Воронтэрешть.

118

1593 г. (7102) октября 8. — Запись по которой Козьма, Георгий и Химли продают Некули Кручян некоторые земли из села Михэилешти.

119

1593 г. (7102) октября 28. — Несколько феодалов просят Габсбургского императора о том, чтобы он позволил бывшему господарю Петру Хромому уехать из страны.

120

1593 г. ноябрь. — Патриарх Константинополя Еремия II пишет бывшему господарю Петру Хромому чтобы он приехал в Константинополь.

121

1593 г. ноября 14. — Андроник Кантакузино пишет бывшему господарю Петру Хромому чтобы он спешил приехать в Константинополь, для того чтобы получить вновь господарство.

122

1593 г. (7102) декабря 28. — Господарь Арон Тиран подтверждает Агапиевскому монастырю село Чехлэешть.

123

< 1594 г. >. — Инвентарь имущества господаря Стефана, составленный бывшим господарем Петром Хромым.

124

1594 г. (7102) февраля 7, Яссы.—Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Галата часть пруда Кахова.

125

1594 г. (7102) февраля 13.—Господарь Арон Тиран подтверждает монахам монастыря Нямц село Писку, области Текучь.

126

1594 г. (7102) февраля 20, Яссы.—Господарь Арон Тиран подтверждает Нистре, Мирону и Няичу часть вотчины в селе Бетәрешть.

127

1594 г. (7102) марта 28.—Господарь Арон Тиран подтверждает великому мытнику Кириаку село Зорилени с местом для мельницы, выше города Бырлада.

128

1594 г. (7102) мая 4.—Господарь Арон Тиран подтверждает Ионашко село Милитэуци с местом для мельницы и прудом.

129

1594 г. (7102) мая 10.—Бывший господарь Петр Хромой пишет свое завещание относительно слуг, рабов и духовенства.

130

1594 г. (7102) мая 12, Цуцора.—Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Галата пять семейств рабов-цыган.

131

1594 г. (7102) июня II.—Господарь Арон Тиран подтверждает дьяку Ончу, его брату Тоадеру и их сестре Марике покинутые луга и пруд, потому что они потеряли свои грамоты „когда турки поработали Сятынь и Черновицкую область“.

132

1594 г. июля 9, Венеция.—Митрополит Филадельфии Гавриил пишет Зоту Цигаре о смерти бывшего господара Петра Хромого.

133

1594 г. июля 11, Венеция.—Письмо Максима, епископа Читеры, к Зоту Цигара.

134

< 1594 г. > июля II, Венеция.—Георгий камараш, жена гетмана и другие молдавские бояре пишут гетману Георгию, княгине камараша и другим, прося их прислать вести из Молдавии.

135

1594 г. июля 11.—Николай Хрисовергис к митрополиту и многим боярам Петр Хромого.

136

< 1594 г. > июля 11.—Никола Хрисовергис обращается к Сгуромалису, прося прислать ему весть о положении бывшего господара Петра Хромого.

137

1594 г. (7102) июля 12, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Хоморскому монастырю гору Магуру.

138

1594 г. (7102) июля 15. — Запись господаря Арона Тиран, в которой показано, что жупанице Ионашко Кырстеску, Мэрика подарила Думитру свою часть вотчины из Попени.

139

1594 г. (7102) июля 19, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю Секулу вотчину у устья ручья Секул.

140

1594 г. (7102) августа 10, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает По-братскому монастырю пруд Бялеу со всеми речками.

141

1594 г. (7103) сентябрь] 3. — Господарь Арон Тиран подтверждает Томе и Фодору место на пустыре и половину села Котелнич, на берегу Котелника, а другую половину села дарует Драгоману и его братьям.

142

1594 г. (7103) октября 2. — Господарь Арон Тиран пишет вэафу Драгошу и вэафу Станку разделить село Мэртинешти.

143

1594 г. (7103) декабря 8, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает племянникам логофата Тоадера место на Кахуле, области Кигэч.

144

1594 г. (7103) декабря 12. — Господарь Арон Тиран подтверждает монастырю „В Царине“ села Рынвэшти на Пруте с прудами и садками и Аверешти на Кра әу с местом для мельницы.

145

1594 г. (7103) декабря 28. — Господарь Арон Тиран подтверждает Агашиевскому монастырю село Викалени, на Пруте со всеми прудами.

146

1595 (7103) января 3. — Сын Варвары Спин продает сыну Ангелины Тудосию свою часть вотчины в Хырлешть.

147

< 1595 г. > января 23. — Запись, по которой Тоадер Турчиу продает двух цыганок великому армашу Макри.

148

1595 г. (7103) мая 16, Яссы. — Господарь Стефан Рызван уполномочивает монахов монастыря Нямц найти убежавших цыган.

149

1595 г. (7103) мая 16, Я с с ы. — Господарь Стефан Рызван подтверждает монахам монастыря Няц луг в селе Писку, области Текучь.

150

1595 г. (7103) мая 18, Я с с ы. — Господарь Стефан Рэзван подтверждает Бистрицкому монастырю заповедный лес.

151

1595 г. (7103) мая 18, Я с с ы. — Господарь Стефан Рызван уполномочивает монахов монастыря Молдавица охранять заповедный лес монастыря.

152

1595 г. (7103) мая 18, Я с с ы. — Господарь Стефан Рызван подтверждает монастырю Молдавица две мельницы в Бае, пивоварни, сладницы и четыре дома послушников.

153.

1595 г. (7103) мая 18, Я с с ы. — Господарь Стефан Рызван подтверждает монастырю Рышка село Ботешть, области Няц, с местом для мельницы на Кракэу.

154

1595 г. (7103) мая 18, Я с с ы. — Господарь Стефан Рэзван подтверждает монастырю Таэлэу пруд с речками на Пруте и с рощей.

155

1595 г. (7103) мая 18, Я с с ы. — Господарь Стефан Рызван пишет служащим области Тигечи взять деньги взамен труда от монахов монастыря Таэлэу, владеющих селом Тэтэрень.

156

1595 г. (7103) июня 1, Я с с ы. — Господарь Стефан Рэзван подтверждает Бистрицкому монастырю село Рознов, на Бистрице.

157

1595 г. (7103) июня 21. — Список оброков, данный монахинями монастыря ниже Пиатры, по ту сторону Бистрицы.

158

1595 г. (7103) июля 12. — Господарь Стефан Рэзван подтверждает монастырю Молдавица село Онцэни.

159

< 1595 г. август — 1606 г. июня 30 >. — Сын Козмы Георгие продает логоту Петричейко цыган.

160

< 1595 г. август — 1606 июня 30 >. — Господарь Еремия Могила приказывает дьяку Ончу произвести расследование относительно украденных вещей.

IV. Documente Moldova

161

< 1595 г. август — 1606 г. июня 30 >. — Господарь Еремия Могила подтверждает Галатскому монастырю село Вылчешти, Сучавской области.

162

< 1595 г. август — 1606 г. июня 30 >. — Господарь Еремия Могила подтверждает шертару Тудорану Оанешу части села Редиурь на Жижни.

163

< 1595 г. август — 1606 г. июня 30 >. — Господарь Еремия Могила подтверждает Данилэ половину села Флоринтешть.

164

< 1595 г. август — 1606 г. июня 30 >. — Решение, принятое господарем Еремией Могилой в суде между Георгицей и его братом Штефаном из Бырлешть с Василе из Унгурашь.

165

1595 г. (7104) октябрь, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому армашу Макри двух цыганок с детьми.

166

< 1595 г. > октября 2, Бухарест. — Господарь Стефан Рызван пишет боярам, находящимся на страже турецких границ.

167

1595 г. (7104) октября 5, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю поляну в Блэжешть.

168

1595 г. (7104) ноября 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Галатскому монастырю село Теишор.

169

1595 г. (7104) ноября 17, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Нямц поляны Рэкитна и Галу на Бистрице, по суду.

170

1595 г. (7104) декабря 8. — Запись, по которой Костя из Ботешть и его брат Михэилэ продают Пэтрэшкой и ее сыновьям часть села Ботешть.

171

1595 г. (7104) декабря 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила уполномочивает монахов монастыря Нямц защищать их границы на реке Бистрица.

172

1595 г. (7104) декабря 22. — Господарь Еремия Могила подтверждает Григорию Дановичу часть вотчины села Думень.

173

< 1596 — 1599 гг. >. — Великий дворник „Нижней Земли“ Уреке подтверждает Вранию часть села Иджешть на Личикове.

174

< 1596 — 1600 гг. >. — Дочь Андрейки Настасья продает часть своей вотчины в селе Обыршия.

175

< 1596 — 1600 гг. >. — Еремия со своими родственниками из Гидгоешть продают свою часть вотчины в Обыршие и в Мелешть.

176

1596 г. (7104) января 18. — Господарь Еремия Могила жалует Галатскому монастырю села Мынзэшть и Фолфэешть на Жижию.

177

1596 г. (7104) марта 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Таэлю вотчину в селе Тэтешть с нефтяными колодцами.

178

1596 г. (7104) марта 12. — Свидетельствование священников, магистра и горожан из Пиатры относительно селища Тэтэрашь.

179

< 1596 — 1600 гг. > марта 20, Яссы. — Урсу со своим братом Глигорие из Кошичень продают Ионашку ветагу части вотчин из Обыршия и Мелэешти.

180

1596 г. (7104) марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила жалует великому дворнику „Нижней Земли“ Уреке село Бэрбошь на Ялпуге.

181

1596 г. (7104) апреля 19. — Бывший великий дворник Кырстя вместе со своей семьей дарует монастырю Флорешть село Флорешти с пчельником и с мельницей.

182

1596 г. (7104) апреля 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает зятю дворника Орэша Ончу Юрашковичу вотчину в селе Поток.

183

1596 г. (7104) мая 5, Сучава. — Господарь Еремия Могила жалует скиту Зосиму место.

184

1596 г. (7104) мая 11, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает казначею Симиону Секилу часть села Селиште области Нямец, на Орбике.

185

1596 г. (7104) мая 15. — Господарь Еремия Могила жалует пивничеру Корне место для пчельника, а именно Микшуниле, между Прутом и Жижиной.

186

1596 г. (7104) июня 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает женскому монастырю на реке Бистрице село Дэнешть.

187

1596 г. (7104) июня 7, Сучава. — Господарь Еремия Могила жалует Галатскому монастырю часть озера Кахова.

188

1596 г. (7104) июня 14, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает многим жителям из Великая Петия их часть села в Великая Петия.

189

1596 г. (7104) июня 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет урядникам из Пиатры оставить в покое село Билэешть, которое принадлежит монастырю Пынгараць.

190

< 1596 — 1606 гг. > июня 27, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет бывшему дворнику Барбу выделить границы села Писку, принадлежащего монастырю, Нямцу от границ села Мэжешти, принадлежащего монастырю Бистрице.

191

1596 г. (7104) июля 14, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет пыркэлабу Нямца Василе оставить в покое село Борчешть, так как оно принадлежит монастырю Секулу.

192

1596 г. (7104) июля 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Секулу его старый предел.

193

1596 г. (7104) июля 16, Сучава. — Господарь Еремия Могила жалует монастырю Благовещения место у устья Скэришоары до ее верховья.

194

1596 г. (7104) июля 16, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему великому дворнику Кристе несколько цыган, купленных у апрода Пику.

195

1596 г. (7104) июля 23, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Тоадеру село Зэхэиканй на Чухуре.

196

1596 г. (7104) август 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает племянникам бывшего чашника Сэкуяна часть села Кордэрень с прудом и мельницами на Юбэнясе.

197

< 1596 г. сентября 1 — 1597 г. августа 31 > Яссы. — Запись, данная дворником глотзы, Жора, в которой он в сидетельствует, что Еремия Бэсяну купил часть села Миклэушень, называемое теперь Граури.

198

< 1596 г. сентября — 1597 г. августа 31 > (7105) Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Нистору из Борашть и Хиратону части сел Спияня и Квскоешть.

199

1596 г. (7105) сентября 2, Сучава. — Егумен Агапиевского монастыря Харитон дарует своему брату дьяку Ионашко Кичере свои части вотчины.

200

1596 г. (7105) сентября 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила дает егумену Побратского монастыря грамоту на владение селом Протопопени, на Сирете.

201

1596 г. (7105) сентября 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю село Потропопени.

202

1596 г. (7105) сентября 11, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю село Протопопени.

203

1596 г. (7105) сентября 21, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Настасье и Нэврэпаску вотчину в селе и Сэкуянь.

204

< 1596 г. сентября — 1597 г. августа > (7105) Сучава. — Господарь Еремия Могила дает грамоту вѣтафу казны Ионашко защищать рощисти у предела своих земель.

205

1596 г. (7105) октября 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому слуджеру Никоаре и кэмарашу Стефану половину села Якобешть с мельницей и полем.

206

1597 г. (7105) января 8, Сучава. — Пэтрашку Пэтурнике дает Бистрицкому монастырю цыганку, взамен другой цыганки Фрэсины с ребенком.

207

1597 г. (7105) января 13, [Я с с ы. — Господарь Еремия Могила освобождает от всех податей — кроме императорского налога — всех людей, приведенных монастырем Нямц в село Орцешть, Сучавской области.

208

1597 г. (7105) января 17, Сучава. — Господарь Еремия Могила выдает грамоту княгине Комне на обоснование в селе Ворворешть, области Кырлигатури.

209

1597 г. (7105) февраля 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Дрэгичу Богзе село Кэкэчани, области Нямц.

210

1597 г. (7105) февраля 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям великого дворника Алботэ села Корлэтени, Владени, Дурнешти, Петришкань и селища Алботени и Ворничени.

211

1597 г. (7105) марта 3, Сучава. — Господарь Еремия Могила жалует монастырю Ставроникита на горе Афоне ежегодный оброк в 4000 аспров.

212

1597 г. (7105) марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Константину Чимбаловичу вотчину в селе Купчешть.

213

1597 г. (7105) марта 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает пахарнику из Югань Тэмпе место для пчельника в Тырнешть.

214

1597 г. (7105) апреля 14, Сучава. — Кэмэраш Стефан Прэжеску покупает части села Якобешть от Тудосия Тэбучоае.

215

< 1597 г. май — сентябрь >. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикару Думитру части в Кэлинешть с местом для мельницы на Хораеце.

216

1597 г. (7105) мая 3. — Староста из Тротуша Михай Грозав, вѣтаф Костя и Гаврилэ свидетельствуют, что Некита с женой продают свою часть из села Филипешть.

217

1597 г. (7105) мая 7, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофѣту Дрегичу Богзе села Лэлешть и Кэкэчани на Кракэу, по суду.

218

1597 г. (7105) мая 8. — Бывший житничер Илья, Теодосия Тэбучоае и Кандакия продают свою часть вотчины из Якобешть.

219

1597 г. (7105) мая 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает пыркэлабам Нямца рассудить дело Хырэ из Выртопа.

220

1597 г. (7105) мая 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает пыркэлабам Нямца рассудить другое дело Хырэ из Выртопа.

221

1597 г. (7105) мая 27. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему пыркэлабу Мургочу село Тылыбешть на Бырладе и право взывать десятину с тех, кто засеивает его землю.

222

1597 г. (7105) < мая > 29, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Драгичу Богзе вотчину в Петрешть и в Кургень, селище на Краснице и цыгана.

223

1597 г. (7105) мая 31. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Молдавица пруд Ковырлуй, по суду.

224

1597 г. (7105) и ю н я 6. — Сын Давида Давидяну Ион продает свою часть вотчины в селе Потлоджень.

225

1597 г. (7105) и ю н я 6. — Господарь Еремия Могила подтверждает пивничеру Тоадеру Башоте части сел Дэнчешть и Бодешть на Кракэу, области Нямц.

226

1597 г. (7105) и ю н я 7. — Господарь Еремия Могила подтверждает питару Луке Харагэй часть села Томешть.

227

1597 г. (7105) и ю н я 7. — Магистр Дэнилэ с 12 пыргарями города Бырлада свидетельствуют, что Петр из села Рэкитешть, со своими сыновьями продали свою часть вотчины в Рэкитешть.

228

1597 г. (7105) и ю н я 8, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает По-братскому монастырю село Протопопень.

229

1597 г. (7105) и ю н я 18. — Егумен Исаия со всеми монахами монастыря Нямц продают пчельник монастыря Пэкурару из Кырстешть.

230

1597 г. (7105) и ю н я 25, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает жупаву княгини Настасии и другим нескольких рабов цыган.

231

< 1597 — 1599 > и ю л я 5. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому стольнику Григоре нескольких цыган.

232

1597 г. (7105) и ю л я 12, Сучава. — Господарь Еремия Могила покупает села Верхний Хородник и Нижний Хородник области Сучавы и дарует их Сучевицкому монастырю.

233

1597 г. (7105) августа 2. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Метох Синяя село Улми.

234

1597 г. (7105) августа 2. — Господарь Еремия Могила дает оброк монастырю Вынаторь.

235

1597 г. (7105) августа 3, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает попу Антону часть вотчины в селе Сэпотень.

236

1597 г. (7105) августа 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен вотчин между вистиером Дамианом и вистиером Григорием Бэча.

237

1597 г. (7105) августа 6. — Запись, по которой Георгий сын Баския из Бунешть покупает вотчину в Кэбичешть.

238

1597 г. (7106) сентября 9, Сучава. — Господарь Еремия Могила выдает грамоту для расследования пределов вотчин монастырей Агапия и Секула.

239

1597 г. (7106) сентября 19, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Яцко под Сучавой владение селом вблизи монастыря, которое освобождает от податей.

240

1597 г. (7106) октября 8, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Роману Георге половину села Бэрбэтешть, Романской области.

241

1597 г. (7106) ноября 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила судит тяжбу между Ионом Форфодием, Еремией и другими из-за частей села на ручье Негру, области Нямец.

242

1597 г. (7106) декабря 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикару Никоаре части сел Трифень, Драгомирешть и Обыршна Драгомирештильор, области Лэпушны.

243

1597 г. (7106) декабря 24, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает питэрелу Пэтрашко части села Флочешть.

244

< 1598—1599 гг. >. — Запись, по которой Русу из Бэдени, слуга пыркэлаба Дрэгана Чолпане сознает, что он продал свою часть вотчинами из Томешть, Ясской области, великому армашу Макри.

245

< 1598 г. до февраля 10 >. — Потомки постельника Юрашко Вартика продают половину села Лэчина.

246

1598 г. (7106) февраля 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Ионашко Толочико и его жене Агафии половину села Лэчина, области Дорохой.

247

1598 г. (7106) февраля 13. — Господарь Еремия Могила подтверждает Хуморскому монастырю село Михэилешти, на Бахлуе, области Кырлигэтури.

248

1598 г. (7106) февраля 16, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает Башоте, Дупнице и Чолпану установить границы между селами Аверешть и Дянешть, вследствие жалобы монахинь монастыря Вынэторь.

249

1598 (7106) февраля 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает кэмерашу Симиону Секилу села Селица, Румыни и селица Руши на Орбике и часть Гочимань.

250

1598 г. (7106) февраля 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Ионашко Толочко и его жене Агафии половину села Лэчина.

251

1598 г. (7106) марта 8, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает портару Сучавы Думитру части села Попень.

252

1598 г. (7106) марта 14. — Господарь Еремия Могила жалует монастырю Зуграфу на горе Афоне оброк в 100 венгерских дукагов, 6500 аспров, а для больницы ежегодно 500 аспров.

253

1598 г. (7106) марта 17. Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пустынноикам Гервасие и Герману из Рышки село Кална и часть Чумвлешть.

254

1598 г. (7106) марта 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вёрнику глоаты Симиону Жора части вотчины в селе Костешть и мельницу у устья Чухра.

255

< 1598 > марта 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает Иону Витолту и его брату Ионашко село Блэнешть и поляны Саса.

256

1598 г. (7106) марта 20, Стольничень. — Запись ветафа Стояна Луки, по которой дочь Нягое из Миклаушань Мэрина продала часть своей вотчины из Миклаушань.

257

1598 г. (7106) марта 30. — Господарь Еремия Могила подтверждает комишелу Стану и его брату Михэлу части сел Шербешти, Мовилена, Новэрешты и Коропчени.

258

1598 г. (7106) апреля 5, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает великому вѣтафу Ясс Макри половину села Юрешть под Козанчей.

259

1598 г. (7106) апреля 5, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает Тоадеру, Думитру и Замфире село Зэхэикани на Чухуре.

260

1598 г. (7106) апреля 8, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает Ирене части села Леутешть, области Няиц.

261

1598 г. (7106) апреля 10, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает вѣтафу Чехану и его родственникам села Комэнешть, Стридза, Босэнчани и другие селища.

262

1598 г. (7106) апреля 10, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает камерашу Симиону Секилу селище Ромыни на Оарбике с половиной мельницы и с прудом на Оарбике.

263

1598 г. (7106) апреля 10, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает Васяну, Иону и Луке части села Стэниджань.

264

1598 г. (7106) апреля 11, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает Топлицкому монастырю село Нетези, области Няиц.

265

1598 г. (7106) апреля 15, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает вѣтафу Чехану и его родственникам села Босэнчань, области Кидичь и Хоржешть, области Лэпушны.

266

1598 г. (7106) апреля 20.—Господарь Еремия Могила подтверждает Сучевицкому монастырю части вотчины в селе Турда.

267

1598 г. (7106) апреля 22, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает Галатскому монастырю рабов-цыган.

268

1598 г. (7106) апреля 22, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю, вновь созданному в Сучаве, село Бэлешти на Сирете.

269

1598 г. (7106) апреля 23.—Дочь Пипэу Варвара продает свою часть вотчины в селе Сэлавестрь Тоадеру из Сэлавестрь.]

270

1598 г. (7106) апреля 27, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Григорию место для дома, фруктовый сад, пруд и другие места между Шкеулец и Оборочань на Сирете.

271

1598 г. (7106) апреля 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Алботоае село Вледень, по суду.

272

1598 г. (7106) мая, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает портару Думитру часть села Попень на Юбэнясе, области Дорохой.

273

1598 г. (7106) мая 3. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре Прэжеску село Бэймэчань на Жижи и Котова на Кэинаре.

274

1598 г. (7106) мая 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила жалует Галатском монастырю в Яссах несколько сел областей Нямц, Роман, Хырлау, Яссы, Кырлигэтура и Ковурлуй, с мельницами, пчельниками, и прудами с рыбой.

275

1598 г. (7106) мая 15, Воловец. — Пэхэричел из Хородника Ионашко продает четыре дома с четырьмя жребнями в Ботошань.

276

1598 г. (7106) июня 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэафу Гриче и его братьям села Трэскань, Отрицэ и Глодень.

277

1598 г. (7106) июня 11, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает скиту Зосима пчельник в селе Борчешть.

278

1598 г. (7106) июня 11, Сучава. — Господарь Еремия Могила жалует скиту Зосима мельницу в селе Борчешть.

279

1598 г. (7106) июня 13, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает пыр-кэлабу Нямц Василе выгнать Гиорза из села Мынжешти Бистрицкого монастыря, потому что Гиорза проиграл процесс с Бистрицким монастырем.

280

1598 г. (7106) июня 16, Теленешть. — Вэаф Аливан и другие свидетельствуют, что Василе из Миклаушень продал вотчину из Миклаушень дьяку Зане.

281

1598 г. (7106) июня 20. — Монах Чулпан продает постельнику Константину Быржовень ручей в Бухаресте у устья Урбику.

282

1598 г. (7106) июня 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому вистиеру Симиону село Миклаушень, с прудами и мельницами, Романской области.

283

1598 г. (7106) июня 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Ангелине Цынцароае и ее сыну дьяку Ионашко часть села Козмешть.

284

1598 г. (7106) июня 25, Яссы. — Священники господарской церкви в Яссах свидетельствуют о купле бывшего митрополита Молдавчи Никанора.

285

1598 г. (7106) июня 26. — Грамота господаря Еремии Могила, по которой он жалует дьяку Григоре Шкеяну луг Кэманареску в пределах Обрэчан.

286

1598 г. (7106) июня 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Романскому епископству двух рабов цыган.

287

1598 г. (7106) июля 22. — Господарь Еремия Могила подтверждает Флорентискому монастырю села Хрэнешти и Флорешти.

288

1598 г. (7106) июля 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Секулу поляну Русула.

289

< 1598 г. сентября 1 — 1599 г. августа 31 > (7107) г. — Господарь Еремия Могила подтверждает монахам монастыря Таэлау части села Кэлимэнешть.

290

<1598> сентября 5, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дворнику глоаты Симиону Жоре третью часть села Костешть на Пруте.

291

1598 г. (7107) сентября 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет бывшему великому ватафу Харага помирить несколько людей из села Змеяни, которые судятся из-за пруда.

292

1598 г. (7107) октября 24, Котнарь. — Торговец из Котнарь Никула продает попу Моисею и попу Михуле из Пэшкань селище Сырби.

293

< 1598 г. > ноября 24, Штефэнешть. — Великий дворник „Верхней Земли“ Григорча расследует распрю между дьяком Богданом и Мэлаем.

294

1598 г. (7107) декабря 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет монахам Агапьевского монастыря дать монастырю Секулу сено с поляны Русула.

295

1598 г. (7107) декабря 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырям Бистрица и Рышка часть пруда Кахова.

296

1599 г. (7107) января 10. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю с храмом Вознесения мельницы у устья Жижики и селище Сэдкэуци на Кракэу.

297

1599 г. (7107) января 12, Сучава. — Запись некоторых бояр, по которой кэмэраш Штефан купил часть села Якобешть.

298

1599 г. (7107) января 18, в Окнах. — Запись кэмэраша Ионашку из Окны, по которой доводится до сведения что кэмэраш Секил купил часть села Быржовань.

299

1599 г. (7107) января 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре место для пчельника и место для мельницы в Саковэце.

300

1599 г. (7107) февраля 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила судит распрю между монастырями Агапия и Нямец с монастырем Секул.

301

1599 г. (7107) февраля 14, в Окнах. — Запись кэмэраша Ионашко, которой свидетельствуется о продаже части села Быржовень.

302

1599 г. (7107) февраля 14, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистерничелу Ионашко Гане части села Митешть.

303

1599 г. (7107) февраля 14, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пахэрничелу Симиону части села Митешть.

304

1599 г. (7107) марта 8, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Василие части села Крэешть на Апа Нягрэ.

305

1599 г. (7107) марта 12, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре Прэжеску вотчинный дом в Стецкань.

306

1599 г. (7107) марта 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монахам Бистрицкого монастыря место для пчельника в Лопатье, на Икиле.

307

1599 г. (7107) марта 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыр-калабу Маноле село Килдешть на Молдове.

308

1599 г. (7107) марта 15, Яссы. — Бывший великий дворник Нэдбайко и другие бояре подтверждают великому дворнику „Нижней Земли“ Уреке части села Северень, Романской области.

309

1599 г. (7107) марта 18, Сучава. — Господарь Иеремия Могила подтверждает бывшему логофэту Прядвичу вотчину Фынтына Туркулуй на иссякшем Ковурлуе.

310

1599 г. (7107) марта 25, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому дворнику Нистору Уреке место на пустыре, на Коболте, Сорокской области.

311

1599 г. (7107) марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэ-тафу вистерничелов Ионашко части сел Обыршие и Нигоешь.

312

1599 г. (7107) марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Саве Поповичу несколько рабов-цыган.

313

1599 г. (7107) марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому дворнику Нистору Уреке село Думбрэвица с местом для пруда и для мельницы на Сомузе.

314

< 1599 г. марта 30 >. — Господарь Еремия Могила судит тяжбу между Хоморским монастырем и ушером Ивагом из-за села Бубуюджи.

315

1599 г. (7107) марта 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Димитрию Хусковичу села Перебикауци, Хмелеи и Хыржовенцы, потому что он возвратил деньги за эти села великому логофэту Строичу.

316

1599 г. (7107) апреля 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Богдану село Остэпчань возле местечка Стефанешти.

317

1599 г. (7107) апреля 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает детям жены пыркалаба Могила Насти части села Нелипоуць, Хотинской области.

318

1599 г. (7107) апреля 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила разрешает монахам монастыря Секула пасти овец в заповедном лесу, принадлежавшему крепости Нямцу.

319

1599 г. (7107) мая 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофату Никоаре части сел Мирчешть и Козмешть, Сучавской области.

320

1599 г. (7107) мая 6. — Логофат Строич признает, что он одолжил 170 уги у дворника Тоадера Веверица.

321

< 1599 г. > мая 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает пыркэлабу Сороки Мэнэилэ расследовать распрю в Грозешть.

322

1599 г. (7107) июня 9. — Господарь Еремия Могила подтверждает питэрелу Федору части села Думень на Пруте.

323

1599 г. (7107) июня 13, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю несколько рабов-цыган.

324

1599 г. (7107) июня 13, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофату Никоаре село Бурдужень, по суду, с рэзешами, которые основали село Бурдужень.

325

1599 г. (7107) июня 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Четэуце дарственную Драгомана из Мэстекань в области Ковурлуй.

326

1599 г. (7107) июля 3, Сучава. — Господарь Еремия Могила освобождает село монастыря Нямц Хородиште от глоб и душегубия.

327

1599 г. (7107) июля 10, Хушь. — Несколько бояр свидетельствуют, что племянник судьи Иона Петрика продал село Жулешть на Бырладе.

328

1599 г. (7107) < после июля >, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Нистору Уреке селища Жулешти и Бэдени на Бырладе.

329

1599 г. (7107) июля 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает питэрелу Бучумашу части села Солешть, Васлуйской области.

330

1599 г. (7107) августа 24, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает попу из Ясс Еремии место для дома и три куска земли на границах села Тескань.

331

1599 г. (7107) августа 31, Сучава. — Господарь Еремия Могила судит распрю между дворником порты Стратилатом с Тоадером и Грозя Шкиопу.

332

<1599 г. сентябрь — 1600 г. апрель>. (7108) г., Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает чашнику Григоре Балше часть села Сэоань Васлуйской области, на Сирете.

333

<1599 г. сентябрь — 1600 г. апрель> (7108). — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Дрэгичу Богзе несколько частей сел, селище и раба-цыгана.

334

1599 г. (7108) сентября 5, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дворнику глоты Симиону Жоря третью часть села Костешть с фруктовыми садами, местом для пруда и для мельницы на Чухре.

335

1599 г. (7108) октября 17. — Господарь Еремия Могила жалует дворнику порты Могылде мельницы, пчельник и стойло в Тыргу Фрумос.

336

1599 г. (7108) октября 25, Роман. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому вэафу Кэлину половину села Драгомирешть с прудом и местом для мельницы на ручье Смиле.

337

1599 г. (7108) ноября 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пьркэлабу Войку селище Пашкани, Ясской области, на Чулуке.

338

1599 г. (7108) декабря 4, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему старосте Урсу Пэтрэшкану часть села Тодерешть, с местом для мельницы на Бырлале, с поляной, садами и виноградником.

339

1599 г. (7108) декабря 8. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Григоре три места для дома в селе Обрэчень.

340

1599 г. (7108) декабря 17. — Господарь Еремия Могила подтверждает Вронецскому монастырю несколько сел, дарованных дворником „Верхней земли“ Григорчей.

341

1599 г. (7108) декабря 21. — Запись, по которой Харуцу свидетельствует, что он одолжил 150 талеров у вистерника Боула, заложив свою часть в селе Рэтешть.

342

1600 г. (7108) января 5, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Галатскому монастырю село Вылчешть, Сучавской области, освобождая его от податей.

343

1600 г. (7108) января 8, Лунгань. — Дамьян из Петрешть продает попу Василю свою часть вотчины в Петрешть.

344

1600 г. (7108) января 9. — Господарь Еремия Могила подтверждает Хоморскому монастырю вотчины вокруг монастыря.

345

1600 г. (7108) февраля 19, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает старосте Текучь Жожий выделить часть села Медени, принадлежащую бывшему пыркэлабу Василе.

346

1600 г. (7108) марта 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому армашу Макри части сел Джумэтэцень, Волоучинць, Юрешть, Кохэнешть и рабов-цыган.

347

1600 г. (7108) марта 25, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Сороки Георге Алботе села Пэтрэшкань, Грозинци д гие.

348

1600 г. (7108) марта 31. Господарь Еремия Могила подтверждает обмен селами между дочерью дворника Бурнара Ангелиной и великим дворником Нистором Уреке.

349

1600 г. (7108) апреля 8, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому дворнику Нистору Уреке несколько сел, селищ, прудов и мельниц.

350

1600 г. (7108) апреля 19. — Господарь Еремия Могила подтверждает Агапиевскому монастырю селище Негрешти, называемое теперь Мэлушешти, с полянами и прудом.

351

1600 г. (7108) апреля 25. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Сучавы хатману Симмиону село Хорбинешть с прудом и мельницей на Раковэце, Хотинской области.

352

1600 г. (7108) мая 27, Яссы. — Господарь Михаил Храбрый подтверждает монастырю Нямц реку Бистрицу со всеми источниками и ручьями.

353

1600 г. (7108) мая 29, Яссы. — Господарь Михаил Храбрый подтверждает Агапиевскому монастырю село Негрешть.

354

1600 г. (7108) мая 30. — Мирон и его братья, сыновья Илие, продают Ионашку из Мадэржашь часть села Сэрэцей.

3

1600 г. июня 2. — Синод возглавляемый архиепископом Охридой Нестарием исключает молдавского митрополита и епископов когорые убежали в Польшу вместе с бывшим господарем Иеремией Могила.

V. Documente Moldova

356

1600 г. (7108) июня 5, Я с с ы. — Господарь Михаил Храбрый подтверждает монастырю св. Савы в Яссах дома, расположенные вокруг монастыря.

357

1600 г. (7108) июня 15. — Присяга Филофтея по случаю его выбора епископом Романа.

358

1600 г. (7108) июня 19. — Присяга Анастасия по случаю его выбора Радовцким епископом.

359

1600 г. (7108) июня 23, Я с с ы. — Господарь Михаил Храбрый подтверждает монастырю Пынгарець села Селище на Малачике, Билэшти и Ивэнешти на реке Кракэу, области Нямц.

360

1600 г. (7108) июля 3, Я с с ы. — Господарь Михаил Храбрый уполномачивает монастырь Секул владеть некоторыми лугами.

361

1600 г. (7108) июля 7, Сучава. — Хатман Удря пыркэлаб Сучавы пишет Станиславу Золкиевскому в связи с грабежами на границах.

362

1600 г. (7108) июля 25, Кукутень. — Попадья попа Исака выкупает часть вотчины в селе Вуртопу, области Нямц, от бывшего спэтара Тодерашко.

363

1600 г. июля 26. — Митрополит Тырновы Дионисие, уполномоченный правлением молдавской церкви, выдает грамоту о разводе.

364

1600 г. (7108) июля 27, Я с с ы. — Господарь Михаил Храбрый дает право Бистрицскому монастырю брать десятину с пчел всех своих сел, находящихся в области Нямц.

365

1600 г. (7108) июля 29, Я с с ы. — Господарь Михаил Храбрый уполномачивает монахов Бистрицкого монастыря владеть границей села Мынжешти.

366

1600 г. (7108) августа 17, Алба-Юлия. — Господарь Михаил Храбрый подтверждает монастырю Нямц мельницу у устья Жижии и селище Севкэуц на Кракэу.

367

1600 г. (7109) октября 22. — Письмо, в котором указывается, что Думитрашку, сын медовара Костина продает свою часть вотчины в селе Кэмырзани великому логофэту Пэтрашку.

368

1600 г. (7109) октября 31, Борэле. — Племянники Лохана продают великому логофэту Пэтрашко часть вотчины в Борэле.

369

1600 г. (7109) ноября 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает Тэзловский монастырь от пошлины за одну мажу рыб.

370

1600 г. (7109) ноября 30, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Агапиевскому монастырю село Негрешть, Романской обласги.

371

1600 г. (7109) декабря 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю св. Савы дома в Яссах.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1

< 1591 1594 гг. > сентября 15. — Лупу Даде из Попешть продает Давиду половину „деда“ из вотчины Попешть.

2

1593 г. (7101) января 22, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает Побратскому монастырю глобы и душегубины сел Делень и Юрешть, Ковурлуйской области.

3

1598 г. (7106) июня 7, Яссы. — Господарь Арон Тиран подтверждает Георге Болбочелу вотчину в Хэрчешть.

4

1600 г. (7108) августа 15. — Кюжде из Шкепень закладывает часть поместья за быка, взятого за неуплату налога.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1591 (7099) Ianuarie 5, Iași.

Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră egumenul și întregul sobor dela mănăstirea Neamțului și mai înainte de această vreme și s'au părît de față înaintea noastră cu satul Vânătorii, pentru niște poieni ce sunt la Bistrița, ca să ție călugării poienile: poiana Răchitna și poiana Galul până la gura Fărcașei, pe amândouă părțile Bistriței, iar sătenii Vânători să aibă a ține din poiana Răchitnei la vale până la gura Largului. Iar domnia mea i-am trimis la pârălabii de Neamț și la târgul Neamț să meargă cu ei împreună și au mers toți împreună și au aflat cu sufletele lor să ție călugării poienile, cum scriem mai sus și au adus călugării carte dela pârălabii de Neamț și dela târgul Neamț cum li se cuvin acele poieni. Iar domnia mea când am văzut o așa de mare mărturie a lor, domnia mea încă le-am dat și am întărit ca să ție poienile, cum le-au hotărît acei oameni.

Deci, de acum înainte să nu aibă a mai pârî Vânătorii, nici dobândi asupra Bistrițenilor niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele. Iar dela cine va mai pârî, se vor lua 50 boi.

Altfel să nu fie.

Scriș în Iași, în anul 7099 <1591> Ianuarie 5.

Marii boieri au învățat.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Alexa <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXIV/2.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din 1803.

1591 (7099) Ianuarie 17.

† Ai 7099 <1591> luna Ghin<ar> 17 zili, duminică > sara, 3 ciasuri, am cununat cu mume lui Știhan vodă, anume Iarine Botezat. Adevăr am zis: până simtam țara se nu știau cuiva, se știi toți >. Se făc<e> ascunsu, se nu se știi nimele de casa a Iași; alte țara, atunci se știi toți > cum am cununat simtam, se știi toți >.

Am merturusescu cu adevăr, martur: mitropolit Gorgi Suciava și piscop Ghidion Rădevuț și Anastasiia iagumen de Galata manastiri și Sutoroici logofetul cel mari și Iarimii vornic și Andirii hatmanul și Gorgi hatmanul, camarăș Hursaverghi și camarăș Gorgi și Vasiliia paharnic și alți mulți, nu iasti pus numele lor. Se știi toți >, am sibiris cu mâna me și am pus pecete nostru, mai mari marturiia, se știi.

Io Petru voevodă.

† Gheorghie mitropolit Mohilau.

< Pe verso: > « Carte de cununat », scris de mâna lui Petru Schiopul și o însemnare în limba italiană: « Sponsalatio del Ill <ustrissi>mo s<ign>o<ra> Pietro voivoda con la madre del s<ignor> Stefano ».

Acad. R.P.R., CCC/10.

Orig. rom., hârtie, 2 peceți.

1591 (7099) Februarie 8, Iași.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor domniei mele mari și mici, sluga noastră, Drăgan Ciolpan fost pârcahab și a întors cincisprezece ogoare, care aceste ogoare au fost din hotarul Cornilor și care aceste ogoare au fost vândute de Durdu al lui Ciolpan cel bătrân, pentru un cal. Astfel întru aceasta, s'a sculat sluga noastră, Dămian uricar și a întors acest cal, slugii noastre, Drăgan Ciolpan.

De aceea, noi am văzut bună voia lor și tocmeala și noi, asemenea și dela noi, am dat și am întărit slugii noastre Dămian uricar, aceste cincisprezece ogoare, ca să-i fie ocină cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7099 <1591> Februarie 8.

† Domnul a spus.

† Stroici logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m.p.>

Ionașco <a scris >.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, Moșia Bodești, Seliștea Corui, IV/2

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1827.

1591 (7099) Februarie 9, Iași.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită. Adică eu robul și închinătorul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos, Io Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bunăvoință, cu inima curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări dela ruga noastră nou zidită, sfânta mânăstire numită Galatia, un sat anume Vâlceștii care este în ținutul Sucevei pe Siret, care acel sat anume Vâlceștii care este în ținutul Sucevei pe Siret, însăși domnia mea l-am cumpărat pe bani gata și am miluit mai sus scrisa noastră sfântă rugă, mânăstirea numită Galatia, ca să nu aibă a da domniei mele nicio dabilă, la muncă să nu muncească, nici ilieș să nu plătească, nici gorștină de oi și nici de porci, nici desetină de stupi, nici cincizeci aspri, nici doi zloți, nicio dabilă, dacă se vor mai adăuga niște dabile în țara domniei mele, numai să aibă a da darea în-părătească. Și ei singuri să aibă a o strânge și a o aduce în mâinile domniei mele. Și nimeni altul dintre slugile domniei mele, dăbilari sau globnici sau deșugubinari sau cămănari sau fie oricine va umbla cu slujba în acel ținut, să nu aibă a intra în acel sat mai sus scris, să le tragă marfă sau să-i turbure, ci să fie în pace de toate.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși fie pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu strice dania și miluirea și întărirea noastră de mai sus, ci să le dea și să miluiască și să le întărească.

Iar cine va îndrăzni să strice dania și miluirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de cei patru evangheliști și de doisprezece sfinți fruntași apostoli și de trei <sute> optsprezece sfinți părinți cei dela Nicheia și care au propovăduit de trei ori la sfântul sobor și să aibă parte cu Iuda și cu blestematul Arie și cu alți necredincioși Jidovi care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și este și va fi în vecii vecilor.

Scris la Iași, în anul 7099 <1591> luna Februarie 9 zile.

< Pe margine: > Io Petru voevod <m. p>

Io Ștefan vodă ¹⁾.

Acad. R.P.R., CCC/11.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

¹⁾ Scris de mâna lui Petru Șchiopul

1591 (7099) Februarie 20.

† Catastih de cisle de țirani dela toate ținuturi și curtiani și vătaji și neamiși și popi.

† Ținutul Soroca
 † 1714 țirani de istov
 204 săraci
 † 114 de curtiani
 † 14 de vătași
 † 93 de neamiși
 † 48 de popi

† Ținutul Hotinul
 † 1916 țirani istov
 232 săraci
 † 77 curtiani
 † 41 vătași
 † 122 neamiși
 † 95 popi

Ținutul Iașii
 † 2270 țirani istov
 † 182 curtiani
 † 279 neamiși

Ținutul Fălciul
 † 1077 oameni cu săraci
 † 32 vătași
 † 177 neamiși
 † 328 curteani
 † 58 popi

Ținutul Orheiul
 † 2657 oameni cu săraci
 † 380 curtiani
 † 226 neamiși

Ținutul Nemțul
 † 2525 istov
 558 săraci
 3083 face preste tot
 † 283 curtiani
 † 16 vătași
 † 56 neamiși
 † 128 popi

Ținutul Tecuci
 † 1073 istov cu săraci
 † 281 curtiani
 † 27 vătași
 † 217 neamiși
 † 60 popi

Ținutul Vasloiu
 † 1075 istov
 † 177 săraci
 † 403 curtiani
 † 38 vătași
 † 253 neamiși
 † 66 popi
 † 11 popi din târgu

Ținutul Bărladul
 † 427 istov
 114 pre după'nse
 87 săraci

† 129 neamiși
 † 22 vătași
 † 155 curteani
 † 9 omeni cu cârți de iartat

Ținutul Covorloiu

- † 1157 istov
- 156 pre după'nse
- 243 săraci
- † 270 curtiani
- † 40 vătași
- † 82 neamiși
- † 42 popi

Tutuva ținut

- † 1311 oameni cu săraci
- † 28 vătași
- † 226 curteani
- † 148 neamiși
- † 60 popi

Ținut Dorohoiul

- † 1306 istov
- 204 siraci
- † 24 vătași
- † 124 curtiani
- † 50 neamiși
- † 121 popi

Chighiaciul ținut

- † 2260 istov
- † 220 săraci
- † 268 curteani
- † 50 vătași
- † 325 neamiși
- † 88 popi

Suciava ținut

- † 4000 istov
- † 568 săraci
- † 34 vătași<i>
- † 181 curtiani
- † 61 neamiși
- † 220 popi

Hârlăul ținut

- † 1055 istov
- 240 săraci fără ocoale
- † 355 ocol Botâșani
- † 56 ocol Șipotele
- † 109 curtiani
- † 14 vătași
- † 34 neamiși
- † 81 popi

Lăpușna ținut

- † 1538 istov
- † 288 săraci
- † 48 istov slobodziia Ciacărloi
- 5 săraci
- † 42 vătași
- † 501 curtiani
- † 352 neamiși
- † 88 popi

Cernânții ținut

- † 1095 istov
- 68 săraci
- † 41 vătași
- † 17 curtiani
- † 66 neamiși
- † 69 popi

Romanul ținut

- † 913 istov
- 141 siraci
- † 12 vătași
- † 149 curtiani
- † 40 neamiși
- † 56 popi

Totrușul ținut

- † 455 istov cu
- 81 săraci

† 120 Șoigâi
 † 66 curtiani
 † 24 vătași
 † 73 neamiși
 † 7 popi

Bacaul ținut

† 415 istov
 121 săraci
 † 102 curteani
 † 23 vătași
 † 64 neamiși
 † 11 popi

Cărligătura ținut

† 516 oameni de toți
 † 10 vătași

† 156 curtiani
 † 50 neamiși >

Putna ținut

† 2040 o<a>n<eni> țărăn<i>
 † 40 pope
 † 315 nemiși >
 † 42 vătaș<i>
 † 311 curten<i>

† Cisle țerii

Ai 7099 < 1591 > Fev. 20
 † 36543 o<a>m<eni>
 † 1417 popi
 † 3948 curteni
 † 626 vătaș<i>
 † 3020 nemiși >
 † 46860 cu t<oți> ')

Acad. R. R. P., CCC, 12

Orig. rom., hârtie, format caiet — 8 pag.,

6

1591 (7099) Februarie 26.

Suret di pe sirbie pe moldovinii dila Pitru văivod, din v<ă>l<ea>t 7099 <1591> Fiv. 26.

† Cu mila lui dumnedziu, Io Pitrū văevod și fiiul domnii mili Ion Ștefan văevod, domnu țării Moldovii. Facem în știri cu aciast<ă> adivărat<ă> scrisoari a noastră, tuturor cini pi dânsa va căuta sau cini pi dânsa va citi <sau> va audăi. Iată cist adivărat sluga noastră, cridinciosul sluga noastră Sidor, staroste Cîrnăuțului, ci au slujit noo cu driptat<e> și cu cridință. Pintru acia, noi văzându-l pi dânsul cu driptă și credincioasă slujbă cari cătră noi și cătră pământul nostru, l-am dărui noi pi dânsu, osebit, dintru a noastră milă și am dat și am întărit lui dila noi întru al nostru pământu al Moldovii, cu un satu anumi Rivna, pe vali Ispasului pi di iastă parte di Prut, ci-i în ținutul Cîrnăuțului și cu toat<e> poianil<e> ce sintu pi vali Ispasului; ci acel sat au fost loc pustiu, fiind ascultător către ocolul Sipinții și fiind al nostru dript domniseu și nefiind noo nicidi un folos, alta pintru ci au dat agiutor domnii mil<e> și > țării, patru cai buni,

) pasajul « Putna t<oți> », scris de Petru Șchiopul.

prițaluiț<i> dript o sut<ă> taliri di argint și 12.000 mii aspri turciști, în vistirii domnii mil<i>, când am avut domnii mi griutat<e> di Turci, atunci am dat cai<i> și banii Turcilor pintru țara domnii mil<i>, că totdiuna avim năpasti și inprisurar<i> de plătitu domnie mi.

Pintru acia, cum ca să fii lui dila domnie mi uric și ocină și cu toat<e> vinituril<e>, lui și ficiorilor lui și nepoților și strănipoților și acilor ci s'ar trage dirtru dănsu și a tot niamului lui, cini să va aliği mai di aproape, nirușeit nici odat<ă>, în vici.

Iar<hotarul acilui sat mai sus numit, anumi Rivna, pi vali Ispasului și cu toat<e> poianil<e>, ca să fii tocma pân' în malul Prutului, pi di iasta parti di Prut, iar di cătră alți răzăși, dup<ă> cii ce au pitricut din vechi.

Iar cini să va ispiti să strici a noastră danii și întărir<e>, cari noi am dat și am întărit înpriună și cu tot sfatul nostru, pintru a lui driaptă și cridincioas<ă> slujbă și pintru acii patru cai ci au dat și 12.000 aspri turcișt<i>, în triaba țării. . . ¹⁾ acia să fii niertaț<i> dila domnul făcătoriu ceriului și al pământului și dila pricurata stăpăna noastră, născătoari di dumn<e>dzău și pururi ficioara Marie și di sf<i>nții 12 ap<o>st<o>li și di 318 sf<i>nți părinți di'a Nichiia și di toți sf<i>nții și ca să aibă parte cu Iuda Iscarioteanul.

Iar spri mai [mai] mari țării și întăritur<ă>, poroncim noi mai sus numitului credinciosul și pricinstit boeriuului nostru Lupul [Lupul] Stroici *mare log.*, să scrie, a noastră piciti<e> și să o coas<ă> cătră aciast<ă> adevărat<ă> scrisoar<e> a noastră.

Toaderū *foșt* ²⁾ protopop *dela* Măndrești am tălmăcit.

Acestū suret s'au citit și de mine și<i> s'au aflat dreptū tălmăcit. Smeritu Euloghie dascălū.

Arh. St. Buc., M-rea Coșula, VII/3

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

7

1591 (7099) Martie 1.

Un suret de pe altu suret de pe uric vechi dela domnul Petru v<oe>vod, din 7099 <1591> Mart 1, . . ³⁾ că au miluit pe sluga domnii sale, pe post. Vasăle Măluștian, cu osăbită milă și i-au dat lui, dela domnia sa, în țara Moldovii, cu a lui dreptă ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce au avut dela singur domnia sa, a tria parte din sat de Hănășani și a trea parte din ezăr din Hărcete.

¹⁾ din context se vede că lipsește începutul blestemului.

²⁾ în text: proin.

³⁾ loc alb în text.

Cari acele a tria parte de sat de Hănășani și a treia parte din ezăr, ce-i sânt lui drepte cumpărături, dela frații săi, anume Corne și Moșul, ficior lui Gavril Măluștian, drept 80 de aspri, să-i fii lui și dela domnia sa, uric și moșia, cu tot venitul.

Arh. St. Iași, CCCXCVI/186.
Rezumat rom.

8

<1591—1600> Martie 1.

Iată eu, Avram, fiul Erinei, nepotul Drăgăneasei, însumi dela sine recunosc cu acest zăpis al meu, că am vândut toată partea din Hârlești a mamei mele Erina, a treia parte din jumătatea satului Hârlești, lui Ion Urzică, pentru cincisprezece taleri, dar <po>tronici de argint, pentru un taler, câte 12 potronici. Iar în ce vreme voi împlini eu Avram acești bani, să am a-i întoarce lui acești bani cu dobândă și să am a-mi lua ocina, căci am pus-o zălog.

Și la această tocmeală au fost oameni buni: Toader aprod și Dragan Hociungu medelnicer și Vasilcea și Vasilie Otiuc. Și am pus pecetea noastră pe acest zăpis.

Scris Martie 1.

Eu Gligorce diac am scris.

<In românește:> Pentru o năpaste ce s'au făcut, am dat 5 potron<ici> câte 3 ban<i> și pentru altă năpaste așijdere 1 tal<er>; pe<n>tru o moarte *asemenea* 3 porci, 1 stup, 6 potron<ici> <ci> au dat în mânule loru, de pre carte și de pre boi.

Acad. R.P.R., CXVI/63.
Orig. slav, hârtie, pecete stricată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII, cu mari deosebiri.
Datat după aspectul paleografic.

9

1591 (7099) Martie 5, Iași.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Zahariia, fiul lui Drăguș, nepotul Stanii, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de a sa bună voe și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din dreptele sale privilegii, din privilegiu de întărire pe care l-a avut bunica lui, Stana, dela bătrânul Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisocul de întărire pe care l-a avut el dela Ion voevod, a treia parte din a patra parte de sat din Fundeni pe Albăia, care este

în ținutul Roman și cu loc de mori pe Albăia ; aceasta a vândut credinciosului nostru boier, Ureche logofăt, pentru o sută de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga credincioasă, boierul Ureche logofăt și a plătit deplin acei mai sus scriși bani, 100 zloți tătărești, în mâna mai sus scrisului Zahariia, fiul lui Drăguș, nepot Stanii, înaintea noastră, în Iași.

Și iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Gavril și fratele lui, Andreian, nepoți de soră ai mai sus scrisului Zahariia, toți nepoții Stanii, iarăși de bună voia lor și au vândut iarăși dreapta lor ocină și dedină din acelaș privilegiu și din acel ispisoc și din acelaș sat, a patra parte din Fundeni pe Albăia, care este în ținutul Roman și cu loc de mori pe Albăia. Acestea au vândut tot credinciosului nostru boier, Ureche logofăt, pentru trei sute de zloți tătărești. Și iarăși s'a sculat credinciosul nostru Ureche logofăt și a plătit deplin acei mai sus scriși bani, în mâinile mai sus scrișilor Gavril și ale fratelui său Andreian, 300 zloți tătărești. Și ispisocul de întărire, pe care l-au avut mai sus scrisul Zaharia, fiul lui Drăguș și nepoții lui de soră, Gavril și Andreian, dela Ion vovod, ei încă l-au dat în mâinile credinciosului nostru boier Ureche logofăt.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea am dat și am întărit credinciosului nostru boier Ureche logofăt aceste mai sus scrise părți de ocină, ca să-i fie lui și dela domnia mea uric și ocini și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7099 <1591> Martie 5.

Insuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat.

Roșca <a scris>.

<Pe verso:> Am iscălit eu Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., XLIX/75.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

10

1591 (7099) Martie 7, Iași.

† Petru vovod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri mari și mici, Sava Dorosan, din târgul Ștefănești și s'a rugat domniei mele, cu un cal bun, pentru un loc de moară. Care acest loc este pe apa Bașelului, mai ¹⁾ jos de târgul Ștefănești, aproape de târg, în seliștea Badeușului și a fost acest loc drept domnesc. De aceea, întru aceasta, domnia mea m'am milostivit și i-am luat calul și i-am dat acest loc de mai

¹⁾ „mai“, așa în orig.

sus scris, ca să aibă el a-și face mori și să-i fie ocină și cumpărătură dela domnia mea, de acum înainte, în veci, cu tot venitul.

Și nimeni altul să nu aibă a se amesteca niciodată [niciodată], înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7099 < 1591 > Martie 7 zile.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat.

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CIII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu două traduceri rom., una din 1763 și alta nedată.

11

1591 (7099) Martie 10.

· Suret di pe ispisocul dela Petru vovoda, din leat 7099 < 1591 > Mart. 10.

† Adică au vinit înaintea noastră și înaintea tuturor alor noștri moldovenști boiari, a mari și mici, Vârvara, fata popii lui Lazar, de a ei bună voe, de nime silită, nici asuprită și au vândut a sa driaptă ocină și moșie, din ispisoc de cumpărătură ce au avut tatăl ei, popa Lazar, dela Alixandru vovoda, dintr' poiană ce se chiamă a Călugăriții, din hotarul Dragomireștilor, ce se chiamă acmu satul Hrișcanii, ia au vândut toate părțile ei, ce i să vor alége, pre acelia li-au vândutu lui Andronic, drept 100 de zloți tătărăști. Și sculându-să Andronic, au plătit deplin toți acei mai sus scrișci > bani, 100 zloți tătărăști, în mâinile aceii Vârvarie, ce scrie mai sus, înaintea noastră și înaintea a tot sfatul nostru.

Deci și noi, vădzind de a lor bună voe tocmaă și plată deplin, așijderea și dela noi am dat și am întărit lui Andronic acele mai sus dzisă părți de moșie, cât să va alége părțile Vârvarii, dintru acea poiană ce se chiamă a Călugăriții, din hotarul Dragomireștilor ce să chiamă acmu Hrișcanii, în ținutul Niamțului cum ca să-i fie lui și dela domnia mea, uric și moșie, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestice, înaintea aceștii cărți a noastre.

Acad. R.P.R., LXXIX/151.

Trad. rom. din 1742 Iunie 30; ibid. o altă trad. rom., copiată după una mai veche.

12

1591 (7099) Martie 16, Iași.

Din mila lui dumnezeu, Io Petru vovod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o

vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră Gheorghe Dorohoncea diac, ne-a slujit drept și credincios. De aceia noi, văzând dreapta și credincoasa lui slujbă, l-am miluit cu mila noastră deosebită și i-am dat dela noi în țara noastră, Moldova, o seliște în ținutul Dorohoi, anume Cârstineștii, care această seliște a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de târgul Dorohoi, ca să-și așeze sat și cu loc de moară și de iaz, la Iubăneasa. Și domnia mea i-am dat pentrucă a slujit domniei mele și țării, la Dașeu, când a fost treaba împărătească. Și încă a dat domniei mele doi cai, în treaba țării, prețuiți la 4000 aspri.

Și dacă undeva se vor afla niște privilegii, iar aceste privilegii să nu se creadă înaintea acestui privilegiu al nostru, pentrucă a fost seliște dreaptă domnească.

Deci să-i fie dela noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și strănepoților și răstrănepoților lui și întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai înainte numite seliști, anume Cârstineștii, se începe dela bucovină pe după pădure, pe drum și la vale și cade în matca Dragolei, în sus de zăgaz și de acolo, Iubăneasa, la marginea aceasta până la zăgazul lui Hrihurt și de acolo, drept peste deal, pe valea lui Triteac, și de acolo în sus, pe vale, și la via lui Hustea și de acolo, drept pe dealul Crasnei, și de acolo la zăgazul lui Corcic, și de acolo, pe valea Hulbocăi, în sus, pe vale, pe voloacă marginea de sus, la bucovină. Acesta îi este tot hotarul, iar dinspre alte părți, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Ștefan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Eremia vornic de țara de jos, credința panului Andrei vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gheorghie și a panului Zota pârcălabi de Hotin, credința panului Cârstea și a panului Dragotă pârcălabi de Neamț, credința panului Bejan și Ivan pârcălabi de Roman, credința panului Brut postelnic, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Sava stolnic și credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării Moldovei, acesta să nu clinească dania și întărirea noastră, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentru dreapta și credincoasa lui slujbă ce ne-a slujit.

Iar dacă cineva ar cuteza să strice întocmirea noastră, unul ca acela să aibă a da răspuns înaintea lui dumnezeu și să fie blestemat de preacurata maică a lui dumnezeu și de 4 evangheliști și de 12 apostoli, Petru și Pavel și de 318 părinți cei dela Nicheia și să aibe parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Iurașco Bilava în Iași, în anul 7099 <1591> Martie 16.

Acad. R.P.R., CCXVI/66.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

Cu o trad. rom. ibid., CXLII/115 și o trad. germană din sec. XVIII la Arh.

St. Iași, CCXL/30, cu data Martie 6.

13

1591 (7099) Martie 20, Iași.

Pan Paos ușar însumi dela sine recunosc cu acest zăpis al meu că am vândut, de bună voia mea, o bucată ¹⁾ de ocină, din sat din Săcu<eni> din ținutul Neamțului, lui Gligorie diac, pentru o sută și patruzeci zloți tătărești. Și s'a sculat Gligorie diac și mi-a plătit deplin toți banii ce sunt mai sus scriși, 140 zloți.

Și acea ocină am cumpărat-o dela Ion Mederhenți, pentrucă...²⁾ i-a fost dreaptă ocină și dedină, căci a cumpărat-o Ion Mederhenți dela verii noștri dela Sofronia, fiica Bodeasei.

Și un zăpis ce l-am făcut la scaunul lui Bașotă pivnicer, când am întors banii lui Ion, încă să am a-l da în mâinile lui Gligorie diac.

Și la această tocmeală a fost pan Bărlădeanul vornic și Gligorie medelnicer și pentru tărie și credință am pus pecețile pe acest zăpis al nostru, să se știe.

Scris în Iași, anul 7099 <1591> Martie 20 zile.

Am iscălit și am citit ³⁾.

Acad. R.P.R., LXX/56.

Orig. slav, hârtie ruptă, două peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, cu multe lipsuri.

14

1591 (7099) Aprilie 1.

În zilele lui Mihai Suci șoltuz cu 12 pângari din Trotuș. Iată au venit înaintea noastră, acești oameni anume Ion Duboș din Hilipești, cu fratele lui, Vreanceanul și sora lui, Petra și cu vara sa ⁴⁾ Ana și sora ei Todora și au mărturisit, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci singuri de bună voia lor, că au vândut o bucată de

¹⁾ « bucată », așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ așa în orig.

⁴⁾ « vara sa » în orig.

pădure ce se cheamă Fântână ¹⁾, cum este mai ¹⁾ drept, în apa Curiței și din apa Curiței în apa Cașinului, mai sus până la Fântână ¹⁾ și a cumpărat . . . ²⁾ Ion Popițu și jumătate de loc iarăși din altă jumătate de loc, a treia parte de loc și a cumpărat pentru o sută și șasezeci zloți tătărești. Și iarăși a cumpărat singur Ion dela Fântână în sus până la despărțirea drumurilor și la surpătura malurilor și drept până la locul în apa Curița, ca să-i fie lui și femeii lui și copiilor lui și nepoților lui, loc.

Iar noi, văzând deplina plată, pentru mai mare credință am pus pecetea la acest zăpis.

Anul 7099 <1591> Aprilie 1.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, VI/1.

Orig. slav, hârtie.

15

1591 (7099) Aprilie 12, Iași.

Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mihăilă Șopa și Onciul diac și cetașii lor și au pârît pe rugătorii noștri monahi dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită Tazlăul, pentru o poiană ce este peste Bistrița, în fața satelor Zăneștilor și Roznovul, astfel zicând Mihăilă și Onciul și cetele lor, că ei au tot ținut, iar călugării tot așa au zis.

Deci, noi și cu sfatul nostru am lăsat pe doi boieri ai noștri, anume Bașotă fost pivnicer și Dupniță vătah ca să cerceteze după dreptate, cu sufletele lor și cu oameni buni, cine a ținut până acum. Iar ei așa au aflat cu sufletele lor, că au tot ținut rugătorii noștri monahi acea poiană și este dreapta lor ocină, iar Mihăilă și Onciul și cetașii lor au rămas de minciună, iar pe monahi noi i-am îndreptat și am luat dela ei ferăe 24 zloți.

Iar de acum înainte, mai mult să nu aibă a pârî și nici a dobândi, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7099 <1591> Aprilie 12.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/5-6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1765; altă trad. rom. ibid. ms.nr. 628, f. 372 v— 373.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1591 (7099) Aprilie 15, Iași.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte domnia mea, rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mănăstire Moldovița, ca să fie puternici și tari cu această carte a domniei mele, să-și facă mori pe un pârâu numit Toplița, care este la marginea târgului Baia, deoarece au adus mărturie dela șoltuzul din Baia și dela oameni buni, bătrâni de acolo că este al lor acel loc de moară și au privilegiu și dela alți domni bătrâni.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i oprească sau să aibă iarăși a-i turbura, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7099 <1591> Aprilie 15.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m.p.>

Ciogolea <a scris.>

Acad. R.P.R., XIX/59 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1811.

1591 (7099) Aprilie 20, Iași.

Tălmăcire di pe uric vechiu sîrbăsc, dela domnul Petru v<oe>v<o>d, din let 7099 <1591> Apr. 20, scris în Eș<i> de Ioan Popa.

Petru v<oe>v<o>d, cu mila lui d<u>mnezeu, domn țării Moldav[v]iei. Iată au venit înainte noastră și înainte tuturor boerilor noștri ai Moldov[v]ii, preotul Mihail și Ionciul din Itrinești și s'au giudecat pentru Roznov, pentru una poiană ce să chiamă Pihas.

După aceia, noi am făcut carte cătră Bașotă și cătră Dupniță, ca să cerceteză, cu oameni buni, precum vor afla, să ne de știre. Pentru care ni-au și dat de știre, precum că au mârș cu oameni buni și cu vătavu și cu megieșii de pin pregiur și așa au aflat, cum că ace poiană iaste driaptă a lor ocină (lipsă).

Așișdere și dela noi am dat și am întărit pe ace poiană, ca să le fie lor și dela noi și să nu aibă pă dănșii a-i mai pără.

Domnul au zis.

Stroici mare log<o>f<ă>t au învățat și au iscălit.

Din limba sârbască s'au tălmăcit de Ioan Stamatii pitar, în Iași, la 1806 . Iulii 26.

Arh. St. Iași, CCCL/84.

Copie rom. din sec. XX.

1591 (7099) Aprilie 25, Iași.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetinduse, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Pântea, fiul Drăghinei și Dumșea și sora lui, Erina, copiii Armancăi și Haidrugan și fratele lui, Grozin și surorile lor Sora și Cârstina, fiii lui Andrușco, nepoții lui Cozma și verii lor, Stanca și fratele ei, Nicoară Răstea și nepoata lor, Paraschiia, copiii lui Ion Tărăță, nepoții lui Roman spatar și iarăși verii lor, Zaharia, fiul Măricăi și Șteful, fiul Nastei și Toader, fiul Anghelinei și Petrea, nepotul lor de frate, toți nepoții Magdei și Gavril și sora lui, Safta și Agahiia și verii lor Erimia și Goia și Isaia, copiii Măriicăi, nepoții lui Roman spatar și toți nepoții și strănepoții lui Miclăuș vornic, nesiliți de nimeni și nici asupriți, ci de bună voia lor și-au vândut dreapta lor ocină și dedină, un sat, anume Miclăușenii, în ținutul Romanului, din privilegiu de danie și de vislojenie ce a avut străbunicul lor Miclăuș vornic dela Alexandru voevod cel prea Bun și din privilegiu de danie ce a avut străbunica lor Stana dela Ștefan voevod cel Bătrân și au vândut mai sus scrisul sat Miclăușenii, slugii noastre credincioase, Simion Stroici vistier, pentru bani gata, pentru trei mii și opt sute de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră credincioasă, Simion Stroici vistier, și le-a dat acești mai sus scriși bani și a plătit deplin toți 3800 zloți tătărești, în mâinile tuturor acestor mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al nostru. Și privilegiile ce le-au avut ei toți pe acest sat Miclăușenii, ei încă le-au dat în mâinile slugii noastre credincioase, Simion Stroici vistier, înaintea noastră și înaintea întregului sfat al nostru.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit acest mai sus scris sat anume Miclăușenii care este în ținutul Romnului slugii noastre credincioase, Simion Stroici vistier, cu tot venitul, ca să-i fie ocină și cumpărătură, lui și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, care li se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul mai sus scrisului sat Miclăușenii, se începe dela gura pârâului, unde cade pârâul în Siret dinspre miază-zi și de acolo în sus la bucovină apoi în sus, peste bucovină, prin mijlocul a două dumbrăvi, drept la gura drumului mare, drept la un bour însemnat și de acolo cade în capătul Făgețelului și de acolo, drept prin pădure, unde se împreună cu amândouă pârâiele, de acolo la vale, prin bucovină pe partea cealaltă la Readure, unde se numesc Cornii, iar de aici, drept peste câmp și dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Io Ștefan voevod și credința boierilor noștri : credința panului Eremia Moghilă vornic de țara de jos, credința panului Andrei vornic de țara de sus, credința panului Gavrilaş și a panului Gheorghie pârcălabi de Hotin, credința panului Ivan și a panului Draxin pârcălabi de Neamț, credința panului Ionașco și a panului Andreica pârcălabi de Roman, credința panului Gheorghie portar de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Nădăbaicospătar, credința panului Vasilie ceașnic, credința panului Iane vistier, credința panului Sava stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși fie pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clinească întocmirea și întărirea noastră, ci asemenea să le întărească și să le împuternicească, pentru că ei și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și preacinstului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

In anul 7099 <1591> luna Aprilie 25 zile.

Și a scris Damian Cârstovici, în Iași.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 121.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

19

1591 (7099) Aprilie 28, Iași.

Petru voevod, din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, lui Bașotă fost pivnicer, ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele a-și stăpâni satul său, Bodeștii, pe care l-a cumpărat dela Ghiorghiță, iar verii lui Drăgan să aibă a-și tocni alte sate, cum știu. Iar cui i se va părea strâmb, acela să stea de față, înaintea noastră.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a stăpâni sau a se amesteca înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7099 <1591> Aprilie 28.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

† Ghiorghie a scris.

<Pe verso:> Am iscălit Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, moșia Bodești, I 11.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1827.

1591 (7099) Aprilie 30, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Petru voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră cui o va vedea sau o va auzi cu urechile cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Stanate stolnic, ne-a slujit nouă cu dreaptă și credincioasă slujbă. Deci noi, văzând dreapta lui slujbă către noi, ne-am îndurat și i-am dat și l-am miluit cu un sat în țara noastră Moldova, anume Broștenii, în ținutul Dorohoi, care acest sat Broștenii în ținutul Dorohoi a fost al nostru, drept doinnesc și ascultător de ocolul Ștefăneștilor, ca să-i fie lui dela domnia mea ocină, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților și răstrănepoților lor și cine li se va alege mai apropiat, neclintit nici odată, în veci.

Iar hotarul satului mai sus scris, Broștenii, să fie dinspre toate părțile pe vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod și credința preaiubitului fiu al domniei noastre, Io Ștefan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Eremia mare vornic de țara de jos, credința panului Andreiu mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie și a lui Gavrilaş pârcălabi de Hotin, credința panului Ivan și a lui Dragosin pârcălabi de Neamț, credința panului Andreica și a lui Ionașco pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Ghiorghie portar de Suceava, credința panului Coste postelnic, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Vasilie ceașnic, credința <panului> Iane vistier, credința panului Sava stolnic, credința panului Stan conis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar cine s'ar încumeta să strice această danie și miluire a noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și să aibă <a da> răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși fie pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea noastră, ci de-asemeni să-i întărească și să-i împuternicească, pentru că ne-a slujit nouă drept și credincios în țări streine.

Iar pentru mai mare putere a tuturor celor mai sus scrise, a în poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borceviciu în Iași, în anul 7099 <1591> luna Aprilie 30 zile.

Acad. R.P.R., Peciți, nr. 241.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1591 (7099) Mai 6, Galata.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Pârvu pitar și Stan vătah și Toader paharnic și Ilea și au plătit deșugubină pentru o moarte, pentru satul Cetereani. Deci, de aici înainte să nu aibă a-i turbura sau a-i trage pentru aceasta, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Galata, anul 7099 <1591> Mai 6.

Iesuși domnul a poruncit.

Drăgan a învățat.

Vasilie, <a scris>.

Acad. R.P.R., III/193.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1591 (7099) Mai 6, Iași.

Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră popa Mihul și preoteasa lui, Safta, cu o mărturie dela Cârstea fost șetrar și pârcălab și cu mulți oameni bătrâni și astfel au mărturisit că a venit înaintea lui Cârstea și înaintea lui Ilea mare vătah, Cârstea Tălășman, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și și-a vândut dreapta lui ocină și dedină, jumătate din partea sa, ce se va alege în satul Crăești. Aceia a vândut-o popii Mihul și femeii lui, Safta, pentru două sute cincizeci zloți și i-au dat toți banii, dinaintea lui Cârstea șetrar și înaintea lui Ilea mare vătah și dinaintea tuturor răzeșilor lor de acolo.

Iar noi, văzând acea mărturie, am crezut și am dat și am întărit lui popa Mihul și femeii lui acea mai sus scrisă parte, ca să le fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7099 <1591> Mai 6.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m.p.>

Popa <a scris>.

< Adăogat în sec. XVII sub text, următoarele: >

Din jumătatea satului, din a patra parte, a patra parte, ce i-a fost cumpărătură dela Gliga Roșca.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, VII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1854

1591 (7099) Mai 12.

Alt ispisoc iarăși *dela* Petru voevoda, din leat 7099 <1591> Mai 12.

Adecă au vinit înaintea noastră și înaintea tuturor alor noștri moldovenesți boiari, a mari și mici, Petriman și sora lui ¹⁾ Odochiia și fratele ei Tănasia, toți ficiorii Salomiei, de a lor bună voe, de nime siliț, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină și moșie din giumătate de sat din Dușești, din a cincea parte, a patra parte, partea din sus, în ținutul Niamțului, din ispisoc de cumpărătură, ce au avut maica lor Salomiia dela bătrânul Alexandru voevoda, pre acéia au vândut-o slugii noastre, lui Andronic și femeii lui, Palaghiei, drept 170 de zloți tătărăști. Și s'au sculat Andronic și femeia lui, Palaghiia și au plătit toți deplin, acei mai sus scriși <i> bani, 170 zloți tătărăști, în mânuile mai sus scrișilor, lui Petriman și surorii lui Odochiei și fratelui lor Tănasia, toți ficiorii Solomiei, dinnaintea noastră și denaintea a lor noștri boiari.

Deci noi, vădzind a lor de bună voe tocmală și plată deplin, așijderea și noi am dat și am întărit slugii noastre, lui Andronic și femeii sale Palaghiei, acea mai sus dzisă, din a cincea parte, a patra parte, din sat din Dușăști, ca să-i fie lui și dela noi moșie și cumpărătură, cu tot vinitul. Și altul să nu s'ă amestece, priste această carte a noastră.

S'au tălmăcit la leat 7250 <1742> Iuni 30.

Acad. R.P.R., LXXIX/152.

Trad. rom.

24

1591 Mai 12.

1591 luna Mai 12.

Catastif amintitor a toată goștina oilor, câte oi s'au găsit de fiecă ținut și câți gelepi și casapi le-au luat, fie pe aspri noi, fie pe vechi.

Încă și dela fiecă casă câte oi s'au găsit, precum se arată și se mărturisește mai încolo într'acest catastif.

† Ținutul Suceava.

Cisla a găsit 4500 oi; pe aspri noi le-au luat cu câte 33 de aspri, iar pe aspri vechi le-au luat cu câte 41 de aspri.

Au luat Manoli Apagis și Scarlat 4050 de oi cu câte 33 de aspri și fac 133.650 aspri.

¹⁾ În text: «lor».

Încă a luat și Ianachi neguțătorul, pentru datoria ce i-o datora domnul, 450 de oi, cu câte 41 de aspri și fac 18450 aspri și suma de mai sus este exactă.

Încă a luat și dela o casă 4000 de oi, pentru o datorie veche, cu câte 45 aspri; fac 183.000 aspri.

† Ținutul Fălciu

A găsit cîsla 2705 oi, pe aspri noi cu câte 37 de aspri și pe aspri vechi cu câte 45 de aspri.

A luat beglerhegul 500 de oi.

A luat și Costea casapul, cu aspri noi, 2205 oi, cu câte 37 de aspri, și fac 81505 aspri și suma de mai sus este exactă.

Încă și dela o casă din Fălciu a luat 885 oi, cu câte 48 de aspri, se ridică la 42650 aspri.

Și a luat Costea casapul 311 oi; fac 14.930 aspri.

Încă a luat și Ioan Cațifos 574 oi; fac 27.552 aspri.

Și suma de mai sus este exactă.

† Ținutul Vaslui.

A găsit cîsla 3.510 oi; aspri noi cu câte 35 de aspri, iar aspri vechi cu câte 43 de aspri.

A luat Costea casapul pe aspri noi 320 de oi, cu câte 35 de aspri; fac 11.200 de aspri.

A luat și Stefania Caravdiotis pe două hârtii, 3190 de oi, cu câte 35 de aspri; fac 111.650 aspri; și socoteala de mai sus este exactă.

Încă și dela o casă a ținutului de mai sus s'au găsit 1130 de oi ¹⁾ și le-au luat și pe ele gelepii cu câte 45 de aspri; și fac 50850 de aspri.

† Ținutul Tutova.

A găsit cîsla 1890 de oi pe aspri noi cu câte 35 de aspri, iar aspri vechi cu câte 43.

A luat Costea casapul, pe aspri vechi, 350 de oi, cu câte 40 de aspri; și fac 14.000 de aspri.

A luat și Ianachi al lui Mires 940 de oi, cu câte 35 de aspri; se ridică la 32930 de aspri.

De la ținutul din urmă a luat și ginerele lui Coschinas pe aspri vechi 601 de oi și fac 25.843 de aspri. Și socoteala de mai sus este exactă.

Încă și dela o casă a ținutului de mai sus s'au găsit 1040 de oi, cu câte 45 de aspri; fac 46800 de aspri.

A luat Ianachi al lui Mires 222 de oi ¹⁾; fac 10.000 de aspri.

A luat și Teodor Cazachis 467 de oi și fac 21200 de aspri.

¹⁾ textul spune: « case ».

A luat și Andrei 347 de oi ¹⁾; și fac 15.600 de aspri; și socoteala este exactă.
† Ținutul Tecuci.

A găsit cîsla 2.100 de oi¹⁾; pe aspri noi cu cîte 35 de aspri iar pe vechi cu cîte 43.

A luat Gheorghiusis al lui Ianachi pe aspri noi 1391 de oi, cu cîte 35 de aspri; fac 48.685 aspri.

A luat și ienicerul de la Seraseria 709 oi, cu cîte 43 de aspri; fac 30.500 de aspri.

Care socoteală de mai sus este exactă.

Încă și dela o casă ²⁾ a județului de mai jos au luat gelepîi 1490 de oi ¹⁾, cu cîte 45 aspri; fac 67050 de aspri. Și socoteala este exactă.

† Ținutul Putna și Agiud.

A găsit cîsla 2170 de oi. În aspri noi cu cîte 32 aspri și fac 69440 de aspri.

Și le-a luat pe toate Gheorghiusis al lui Ianachi, cu aspri noi.

Încă și dela o casă a județului de mai sus s'au găsit 1450 de oi, cu cîte 42 aspri; fac 60.900 de aspri.

Și au luat Gheorghiusis al lui Ianachi cu aspri noi 1165 de oi, cu cîte 42 aspri; fac 48.930 de aspri.

A luat și Ioan Cațifos 285 de oi; fac 11.970 de aspri; și socoteala de mai sus este exactă.

† Ținutul Covurlui

A găsit cîsla 2860 de oi și le-au luat pe aspri noi Caramanlâii cu cîte 40 de aspri; și fac 114.400 de aspri; și cele de mai sus sunt exacte.

Și dela o casă a Covurluiului, cu cîte 52 de aspri, s'au găsit 1537 de oi ¹⁾.

Și a luat ginerele lui Coschinas 960 de oi ¹⁾, cu cîte 52 de aspri; fac 50.000 de aspri.

Și a luat și Canavușos 577 de oi, cu cîte 52 aspri, fac 30.004 de aspri ³⁾; și socoteala este exactă.

† Ținutul Neamț.

A găsit cîsla 6361 de oi, în aspri noi cu cîte 29 de aspri, iar în aspri vechi cu cîte 37.

A luat Curt ieniceru pe aspri noi, 3112 de oi, cu cîte 29 de aspri; se ridică la 90248 de aspri.

A luat Teodor Magheras pe aspri noi 580 de oi, cu cîte 29 aspri; fac 16820 de aspri.

¹⁾ textul spune: « case ».

²⁾ textul spune din greșeală: « de la o oaie ».

³⁾ șters « 30.000 ».

A luat și Arvanitul 1983 de oi «samaria»¹⁾, cu câte 40 de aspri; fac 79.220 de aspri.

A luat și Lampos Katzikis și Stinis 660 de oi, cu câte 29 de aspri, și fac 19140 de aspri.

Și a luat și Hadîm (Hatumis) cu pecetluita domnului 26 de oi; și socoteala este exactă.

Încă dela o casă a ținutului de mai jos s'au găsit 2739 de oi²⁾, cu câte 37 de aspri; fac 101.243 de aspri.

A luat Curt ienicerul pe aspri vechi 460 de oi, cu câte 37 de aspri; fac 17.020 de aspri.

A luat și Lampos Katzikis 35440 de aspri.

A luat și Tamiris Stinos 18097 de aspri.

A luat și Teodor al Călugăriței 23.402 de aspri.

A luat și Teodor Mağheras 7321 de aspri.

Care socoteală de mai sus este exactă.

† Ținutul Hotin.

A găsit cîsla 5901 de oi²⁾, pe aspri noi cu câte 38 de aspri, iar pe aspri vechi cu câte 46.

A luat Mehmet Gebegiul 3801 de oi, cu câte 38 de aspri; fac 144.438 de aspri.

A luat și Ioan al lui Tvros, căruia le-a vîndut Domnul, 2100 de oi, cu câte 46 de aspri, fac 96.600 de aspri și socoteala de mai sus este exactă.

Încă și dela o casă a județului de mai sus au luat gelepîi 1847 de oi²⁾, cu câte 52 de aspri; fac 96.044 de aspri, și sunt exacte.

† Ținutul Orhei.

A găsit cîsla 4376 de oi, pe aspri noi cu câte 42 de aspri, iar pe aspri vechi cu câte 53.

A luat Costea casapul 550 de oi, cu câte 51 de aspri; și fac 28050 de aspri.

A luat și Dimitrie al lui Pârvan 3826 de oi, cu câte 42 de aspri; fac 160.692 de aspri.

Care sunt exacte cele de mai sus scrise.

Încă s'au găsit și dela o casă a ținutului de mai sus 2004 oi, cu câte 53 de aspri și fac 106.212 de aspri și gelepîi le-au luat pe toate, precum se arată numela lor câte unul în celălalt cataștif.

† Ținutul Troțuș și Bacău.

A găsit cîsla 2746 de oi, pe aspri noi câte 29 de aspri, iar pe aspri vechi cu câte 37.

¹⁾ negre?

²⁾ în text « case ».

A luat Dimul pentru datoria lui Iancul Vodă 402 oi, cu câte 37 de aspri; fac 14074 de aspri, și socoteala de mai sus este exactă.

1591

Încă au luat și dela o casă a acestor ținuturi 893 de oi, cu câte 42 de aspri; și se ridică la 37.500 de aspri.

Și le-au luat gelepii, precum se arată numele lor în celălalt catastif.

† Ținutul Bârlad.

A găsit cisla 1500 de oi, cu câte 43 de aspri; și fac 64.500 de aspri.

Și a luat toate oile de mai sus Andrei, ginerele lui Coschinas, care le-a dat lui Ibrahim pașa.

Încă și dela o casă a ținutului de mai sus a luat 689 de oi, cu câte 45 aspri; și fac 30.780 de aspri.

Și a luat o pecetluită veche a Tutovei 556 de oi cu câte 45 de aspri; fac 25.000 de aspri.

A luat și o pecetluită a lui Coschinas 128 de oi, cu câte 45 de aspri; și fac 5.780 de aspri.

Și este exactă socoteala de mai sus.

1591

† Ținutul Lăpușna.

A aflat cisla goștinei 2840 de oi, și pe aspri noi s'au vândut toate cu câte 40 de aspri; și fac 113.600 de aspri.

Și a luat beglerbegul 500 de oi, pe care i le-a dăruit domnul.

A luat și Carazias casapul 2340 de oi, cu câte 40 de aspri; se ridică la 93.600 de aspri și socoteala de mai sus este exactă.

Încă a luat și dela o casă a ținutului de mai sus; s'au găsit 1500 de oi, cu câte 55 de aspri; și fac 82.500 de aspri.

A luat o pecetluită de demult a Sorocăi 1104 de oi¹⁾, cu câte 55 de aspri; fac 60.720 de aspri.

Și a luat și o pecetluită a Hotinului și o altă hârtie a lui Lampos Caracaxis 396 de oi¹⁾ și fac 21.780 de aspri și socoteala de mai sus este exactă.

† Ținutul Iași.

A găsit cisla goștinei 2700 de oi și pe aspri noi, s'au vândut toate cu câte 40 de aspri; se ridică la 108.000 de aspri.

Și a luat Taucgi casapul 1590 de oi, cu câte 40 de aspri; fac 63.600 de aspri.

A luat și Carazias casapul 1110 de oi, cu câte 40 de aspri; se ridică la 44.400 de aspri; și este exactă socoteala de mai sus.

Încă au luat și dela o casă 1216 de oi, cu câte 52 de aspri; se ridică la 63.232 de aspri.

¹⁾ în text « case ».

Și au luat casapii de mai sus 440 de oi ; și fac 22.880 de aspri.

A luat și Dimos cu Mihu 344 de oi ¹⁾, cu câte 52 de aspri ; se ridică la 17.880 de aspri.

A luat și postelnicul Carazias cu o pecethuită 240 de oi ¹⁾, cu câte 52 de aspri ; se ridică la 12.000 de aspri.

A luat și Ianachi neguțătorul 192 de oi ¹⁾ ; și se ridică la 9.984 de aspri, care socoteală de mai sus este exactă.

1591

Ținutul Dorohoi.

A găsit cisla goștinei 3011 de oi, pe aspri noi cu câte 37 de aspri și fac 111.400 de aspri.

Și le-a luat Teodor Speriliotes și Isuf ceaușul pe toate.

Încă am găsit și de la o casă de la ținutul de mai sus 1310 de oi ¹⁾ cu câte 50 de aspri ; fac 65.500 de aspri.

Și le-au luat gelepii, precum se arată numele lor în alt catastif.

Și este socoteala de mai sus exactă.

† Ținutul Roman.

A găsit cisla goștinei 1500 de oi, cu aspri noi cu câte 29 de aspri și cu aspri vechi cu câte 37.

A luat Gheroharitos pe aspri noi 1250 de oi, cu câte 29 de aspri ; se ridică la 36.250 de aspri.

A luat Canavutzos pe aspri vechi 250 de oi, cu câte 35 de aspri ; și fac 10.500 de aspri, exact.

Încă au găsit și dela o casă din ținutul Roman 810 de oi ¹⁾ cu câte 42 de aspri și fac 34.020 de aspri, și le-au luat gelepii, precum se arată numele lor în alt catastif ; și socoteala este exactă.

† Ținutul Cernăuți.

A luat cisla goștinei 20.100 ²⁾ de oi, pe aspri noi cu câte 37 de aspri, iar pe aspri vechi cu câte 45.

Și a luat Leca cerecgiul pe aspri noi 1915 oi, cu câte 37 de aspri ; fac 70.855 de aspri

A luat și Teregi pe aspri vechi, cu câte 45 de aspri, iar 185 de oi ; și fac 8325 de aspri, și socoteala de mai sus este exactă.

Încă au găsit și dela o casă a ținutului de mai sus 1200 de oi, cu câte 48 de aspri, se ridică la 57.600 de aspri și le-au luat și pe ele gelepii, precum se arată numele lor în celălalt catastif.

† Ținutul Hârlău.

¹⁾ în text « case ».

²⁾ în loc de , 2100'.

A găsit cislă goştinei 2.000 de oi, şi pe aspri noi cu câte 37 de aspri, iar pe aspri vechi cu câte 45 de aspri.

Şi a luat Ibrahim paşa 1000 de oi.

A luat şi Ceacâröglu 400 de oi, pentru asprii pe care i-a luat comisul Manea la Constantinopol, cu câte 45 de aspri; se ridică la 18.000 de aspri.

A luat şi Orvandi 600 de oi « samuria »¹⁾, cu câte 37 de aspri; se ridică la 22.200 de aspri.

Şi socoteala de mai sus este exactă.

Încă au găsit şi de la o casă a ţinutului de mai sus 800 de oi, cu câte 50 de aspri; fac 40.000 de aspri.

Şi a luat Ianachi neguţătorul pentru datoria ce i-o datora domnul 25.000 de aspri.

A luat şi Ceacâröglu 15.000 de aspri; care socoteală de mai sus este exactă.

† Ţinutul Cârligătura.

A găsit cislă goştinei 900 de oi, şi le-a luat cu aspri noi Lampos Catzikis; se ridică la 34.200 de aspri, cu câte 38 de aspri preţul lor.

Încă s'au găsit şi de la o casă a ţinutului de mai sus 181 de oi, cu câte 52 de aspri; şi se ridică la 9412 de aspri, şi le-a luat şi pe ele Lampos cel de mai sus; şi socoteala este exactă.

† Ţinutul Chigheciu.

A găsit cislă goştinei 5000 de oi, şi le-a luat pe aspri noi, cu câte 40 de aspri.

A luat Pano 1600 de oi.

A luat şi Carazias casapul 3.400 de oi cu câte 40 de aspri; se ridică la 136.000 de aspri. Şi socoteala este exactă.

Încă au luat de la ţinutul de mai sus 2.700 de oi²⁾, cu câte 60 de aspri; şi fac 162.000 de aspri, şi le-au luat gelepîi precum sunt scrişi în cislă, fiecare cu numele lui, şi se arată într'un alt catastif socoteala³⁾.

† Ţinutul Soroca.

A găsit cislă goştinei 5000 de oi, şi le-au luat pe aspri noi cu câte 40 de aspri; se ridică la 200.000 de aspri.

Şi le-a luat pe toate Pârvan Scutarlis.

Încă au găsit şi de la o casă din ţinutul de mai sus 1393 de oi, cu câte 55 de aspri; şi fac 76.615 de aspri.

Şi le-au luat şi pe ele gelepîi, după cum sunt scrişi în cislă, şi se arată numele lor în celălalt catastif, şi este exact.

† Câte oi ale ţării care s'au găsit din goştină, sunt toate la un loc 65.670.

¹⁾ negre?

²⁾ În text « case ».

³⁾ şters « şi este exactă ».

† Câte s'au găsit de la o casă, fie în aspri, fie în oi, sunt toate la un loc 29.850 de oi¹⁾.

† Oile cumpărate care au luat pecetluite de la domn și au trecut prin șchele sunt toate la un loc 45.880

Și sunt și boi și altele, pentru . . .²⁾, care au trecut, 1100.

Acestea sunt foarte: goștina, cele de pe la câte o casă și cele cumpărate, în număr de 141.400.

Acad. R.P.R., CCC/13.

Orig. grec, hârtie.

25

1591 Mai 15.

† Catastif amintitor de câte oi au cumpărat casapii și gelepii din țară, cu asprii lor și iau pecetluite ca să treacă prin șchelela dela Isaccea și prin Focșani, ca să se știe.

Manolis Apangi 1.200 de oi.

Ioan al lui Stanos 2.000 de oi.

Gheorghe Vasilioris 3.500 de oi.

Mihail Spathas 2.000 de oi.

Mihali cel de mai sus, alte 320.

Lamos Morfesis 1.600 de oi.

Rizos Clonis 1.600 de oi.

Suleiman, 800 de oi.

Andrei Vranas, 1.500 de oi.

Parusis Sengunis, 1.000 de oi.

Simos Turvatianos, 1.350 de oi.

Andrei Scundoiss³⁾ 1.650 de oi.

Ioan Mațarachis, 800 de oi.

Cel de mai sus, și alte 150.

Deh Pangratis, 250 de boi.

Tamiris Stanos, 650 de oi.

Cel de mai sus, pe aceeași hârtie, 330 de boi.

Mihalîs și Dimos, 2.010 de oi.

Mavromatis 2.330 de oi.

Teodor Uraniotis 1.500 de oi.

Teodor Magheros 300 de oi.

Dimitrie Gheorghe 2.668 de oi.

) în text « case ».

²⁾ în text: «pasta»

³⁾ Scundul?

Pentru două pecetluite de le-am scos din Hotin, 2.700 de oi.

Handrinos, 3.333 de oi.

Iarăși Teodor Uraniotis 1.550 de oi.

Și boi 50.

Pentru pecetluită Cernăuților 2 000 de oi.

Dimul, 400 de oi.

Fiul lui Alimata, 355 de oi.

Iarăși Simos Turatianos, 2.100 de oi.

Și tovarășul lui, 1.700 de oi.

Câte oi se văd cumpărate de față care au luat pecetluite, sunt 45.880.

Și le-am băgat la urmă, împreună cu altele, ca să pară ușoară socoteala.

Acad. R.P.R., CCC/13.

Orig. grec. Caiet manuscris de 16 file. Textul este scris pe 20 de pagini. Pe pagina 20 se vede următoarea socoteală contemporană:

$$\begin{array}{r} 78 \\ 70 \\ \hline 00 \\ 546 \\ \hline 5460 \end{array}$$

Pe foaia 1, de mâna lui Petru Șchiopul este scris « oi », și o notă arhivalică: Mai 1591

26

1591 (7099) Mai 27.

7099 <1591> Mai 27. Alt ispisoc tot dela domnul Petru vod, iarăși întăritoriu monastirii Homorului pe ezărul Orahovul și Șomuldoacele, de lângă dânsul și Beșilile și Ciolinețul, arătându anume și sămnille hotarului, precum să cuprindă și la ispisocile de mai sus ¹⁾, până unde să desparte drumurile, pe Grindul cel Lung, la Pruteț, înprotiva gurii păraului Părului, drept siliștea cea veche a Măstăcanilor.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 13, f. 87.

Rezumat rom. din 1835.

27

1591 (7099) Mai 28.

7099 <1591> Mai 28. Ispisoc dela Ioan Petru vod<ă>, întăritură lui Grigori diiacul, pe o parte de ocină din satul Secuenii, din țin<u>t Niamț, din a

¹⁾ Doc. din 1546 <7054> Mai 7, și 1584 <7092> Aprilie 14.

cincea parte a trie parte și iarăși din a cince parte a trie parte, ce au cumpărat dela Avram vâtav și fratele său, Silion și Dănău și Dumitru și surorile lor: Ana și Griaca și Dumitra și dela niamurile lor: Costin Bălan și sora lui, Sofronie, fata Cârstânii și Toader și fratele lui, Tiucul și dela surorile lor, Găftona și Dochița, ficiorii Anei, toțci > ficiori și nepoțci > lui Ion Farco, strănepoțci > Mihului, din uric de împărteală, ce au avut tatăl lor, Ion Farco, dela Alexandru vcoe > vod și dela bătrânul Ștefan vodcă >.

Acestue, numai suretul s'au văzut.

Acad. R.P.R., LXX/294.
Rezinmat rom. din 1784.

28

1591 (7099) Iunie 4, Iași.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri pan Stroici mare logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat un sat anume Negreștii, ce este în ținutul Romanului, rugii noastre, sfinței mânăstiri dela Agapia, care acest sat a fost seliște și l-a făcut și l-a întemeiat credinciosul și ciustitul nostru boier pan Stroici mare logofăt. Și asemenea a dat și a miluit sfânta mânăstire Agapia, cu două vii ce sunt în Iași, una cumpărată pe bani și alta sădită și făcută de dânsul din nou. Și asemenea a dat și a miluit sfânta mânăstire Agapia, cu o moară și iaz, ce este în fața Iașilor, care acest iaz este făcut din nou de dânsul; și moara deasemeni.

De aceia noi, văzând dania și miluirea lui de bună voie, ce el a dat și a miluit sfânta mânăstire, cu acest mai sus scris sat, anume Negreștii și cu aceste două vii ce sunt în Iași și cu acest iaz și moară ce este în fața Iașilor și noi, asemenea și dela noi am dat și am întărit, cum este scris mai sus, acest sat anume Negreștii, și aceste două vii ce sunt în Iași și iazul și moara, ca să fie sfinței noastre rugi, mânăstirii dela Agapia, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7099 <1591> Iunie 4.

† Insuși <domnul >¹⁾ a spus.

† Ionașco <a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

¹⁾ omis de diac.

1591 (7099) Iunie 10.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ionașco și Vasilie, fiii lui Costea ceașnic și au pârît pe Gavril pentru jumătate de sat din Zvăștelești, cu moară pe Bogdana, în ținutul Tutovei, zicând că a cumpărat Gavril acea jumătate de sat și le-a fost lor dedină și au voit să-i întoarcă banii. Dar Gavril a zis că a fost cumpăratură de mai înainte a răposatului pan Ghiorghie fost mare logofăt și a schimbat-o <cu Sima pentru altă> parte din sat, din Băilești, iar Gavril a cumpărat-o dela Sima <pentru șapte sute de zloți> tătărești și-a vândut din primăvară o sută și cinci stupi . . . ¹⁾ și după aceia au roit de două ori mai mult, acei stupi. Iar ei <atunci la acea vreme> n'au voit să o răscumpere, când a cumpărat-o <Gheorghie> logofăt dela Sora, fiica Magdii și dela Simion și <Mihail și dela Ante>mia, fiii lui Nistor, nepoții Magdii.

Deci noi am judecat și am aflat cu judecată dreaptă că nu li se cuvine lor să-i întoarcă <banii>, întâi pentrucă a fost scoasă la schimbare mai înainte <vreme și al doilea> pentrucă Gavril și-a vândut stupii mai sus scriși <și> a avut multă pagubă roind stupii, iar ei n'au vrut <să-l oprească> atunci, <înainte de a cumpăra el> dela rudele lor; și a cumpărat-o <Gavril dela Sima> care a avut-o de schimb.

De aceia, <Gavril s'a îndreptat înaintea noastră și> și-a pus ferăe 24 zloți. <Iar mai sus numiții Ionașco și Vasilie> au rămas <de lege>. Deci, de acum <înainte să nu aibă a se mai pârî și nici să> dobândească niciodată, în veci și <altul să nu se amestece înaintea acestei cărți> a noastre.

<7099 (1591) Iunie 10>.

† Marele logofăt a învățat.

Acad. R.P.R. CXXXIII/66.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete căzută.

Cu o trad. rom. din 1732, ibid. CXCI~~X~~/12, după care s'au făcut completările.

30

1591 (7099) Iunie 16, Iași.

<†> Din mila lui Dumnezeu, noi Io Petru voevod, domn al țării Moldovei și preaiubitul fiu al domniei mele, Io Ștefan voevod. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit

¹⁾ loc rupt în orig.

înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Ciurla, fiica lui Ion Mălăiu, nepoata lui Lupul, strănepoata lui Cozma medelnicer, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din privilegiu de danie și de întărire, ce a avut bunicul ei, Cozma medelnicer, dela Ilie și dela Ștefan și dela Petru cel Bătrân, voevozi, din a patra parte de sat din Cernați, a patra parte, ce se numește în privilegiul lor, partea Țiganii, care este pe râul Bogdana și cu partea ei din vadul de moară la Bogdana, care este în ținutul Tutova. Aceasta a vândut lui popa Dragoșe și soției lui, Mariica și surorii ei, Mica și fratelui lor Ion Bejan, pentru două sute și optzeci de zloți tătărești. Și s'au sculat mai sus zișii, popa Dragoșe și cu soția lui, Mariica și sora ei, Mica și fratele lor, Ion Bejan și au plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 280 zloți în mâinile mai sus zisei Ciurla, fiica lui Ion Mălăiu, nepoata lui Lupul, strănepoata lui Cozma medelnicer, dinaintea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeara lor de bună voie și plata deplină și noi asemenea și dela noi, am dat și am întărit lui popa Dragoșe și soției lui, Mariica și surorii ei Mica și fratelui lor Ion Bejan, această mai sus scrisă, din a patra parte de sat din Cernați, a patra parte și cu parte din vadul de moară, la Bogdana, ce se numesc în aceste privilegii vechi partea Țiganii, ca să le fie și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, care li se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise părți să fie din întreg hotarul, a patra parte, din a patra parte, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Petru voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Ștefan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ieremia vornic de țara de jos, credința panului Andrei vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie și Durac pârcălabi de Hotin, credința panului Andreica și Ion pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Gheorghie hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Brut postelnic, credința panului Iane vistier, credința panului Nădăbaico spătar, credința panului Vasilie ceașnic, credința panului Sava stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le împuternicească, pentru că și-au cumpărat pentru banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru, în Iași, în anul 7099 <1591> Iunie 16.
Am poruncit acele mai sus scrise¹⁾.

Acad. R.P.R., CXXXIV/93.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

Cu două traduceri rom., una dela sfârșitul sec. XVII, alta din sec. XIX cu litere latine.

31

1591 (7099) Iunie 17, Galata.

† Petru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Lată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco și fratele lui, Lupul, fiii Drăghinei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vândut dreapta lor ocină și dedină și din ispisoc de mărturie, ce au avut dela Iancul voevod, toată partea lor câtă se va alege, din sat din Todireani pe Sitna, în ținutul Hârlăului și au vândut-o slugilor noastre, Toader vistiernicele și fratele lui, Larie, pentru patru sute de zloți tătarești. Și le-au plătit deplin, dinaintea noastră.

De aceia, să le fie și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Galata anul 7099 <1591> Iunie 17.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p>.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridoniei, Moșia Todireni, 4.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, oăzută.

Cu o trad. rom. din 1874 Iulie 29.

32

1591 (7099) Iulie 5.

Velet 7099 <1591> Iuli 5.

Un ispisoc dela Petru vodă, precum au miluit pe Andrei vornecul, cu un sat anume Trebeșul, cari este la ținutul Bacăului, în ocolul Bacăului, de vreme ce au dat în trebele țării, 30.000 de aspri.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 293 v.

Rezumat rom.

¹⁾ urmează o semnătură răzuită.

1591 (7099) Iulie 7.

† Petru voevod, diu mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri <Ilinca, fiica> Cârstinei, nepoata Anușcăi, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiu de schimb, ce a avut bunica ei, Anușca, dela Ștefan voevod cel Bătrân, a treia parte, din a patra parte, din jumătate <din satul> Mitești, pe Moldova. Aceasta a vândut slugii noastre, Simion păhărnicele, pentru două sute de zloți tătărești. Și i-a plătit ei deplin, înaintea noastră.

De aceea, să fie slugii noastre Simion păhărnicele această mai sus zisă parte de ocină și dela noi cu tot venitul. <Altul să nu se> amestece.

† Scris în anul 7099 <1591> Iulie 7.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt <a învățat. Și> am iscălit, Stroici <m. p.>

† <Dumi>tru Huscovici a scris.

Acad. R.P.R., CCVI/157.

Orig. slav, hârtie rupt, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1810, după care s'au făcut completările.

1591 (7099) Iulie 30, Galata.

† Petru voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Prida, după călugărie, Feodor, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat o prisacă care este în hotarul satului Poenari, cu 13 stupi și cu grădină și cu toată partea lui de ocină ce se va alege din sat, din Poenari, și din sat și din câmp. Aceasta a dat-o rugii noastre, sfintei mănăstiri episcopiei de Roman, ca să fie sfintei episcopii toată această mai sus scrisă ocină și prisacă cu stupi, și dela noi, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Galata, în anul 7099 <1591> Iulie 30.

† Domnul a spus.

A iscălit Stroici logofăt.

† Dumitru a scris.

Acad. R.P.R., LXI/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1816.

1591 (7099) August 2, Bârlad.

Pan E<remi>a mare vornic de țara de jos și Fătu <șoltuz și> 12 pângari din târgul Bârladului și Cârstea. . . .¹⁾ aprod și Toader Crănganul negustor și Andrei negustor și Constantin Colevici negustor și. . .¹⁾ așco diac și alți mulți oameni buni din târg și dela țară. Iată a venit înaintea noastră <această> babă, anume Mărușca din Brăești, fiica lui Ghidion, nepoata lui Dragoș fost vornic, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa și a dat dreapta sa ocină și dedină, a patra parte de ocină din satul Brăești și cu tot venitul și cu loc de grădină pentru varză și cu o vie de acolo și a dat-o nepotului său, Preabici pârcălab de Bă<rl>ad pentru pomenirea sa, în afară de ceilalți nepoți ai săi, iar el să aibă a o pomeni și a o griji după moartea sa.

Deci noi, cum am văzut dania ei de bună voie și noi i-am făcut lui întărire dela noi pe acea a patra parte de ocină din satul Brăești, cu tot venitul, cu loc de grădină pentru varză și cu oarecare vie și cu fâneată și cu zogoare săpate, unul este la dealul dinspre răsărit, altul spre apus, pe care ea însăși le-a săpat, ca să-i fie ocină și dedină lui și femeii lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam care i se va alege cel mai deaproape. Și altul nimeni dintre nepoții ei să nu aibă treabă cu această ocină și cu acele mai sus scrise, pentrucă acestor nepoți încă le-a dat 2 boi cu 1 car și o pereche de râșnițe însuși lui Toader, fiul Vameșului și 1 cal înșeuat și înfrăuat cu totul și o leancă ²⁾ cu 24 nasturi și o cămașă chindisită ³⁾ cu mătasă și o vacă cu vițel însuși lui Cârstea Rovacă și o vacă cu vițel și o pereche de ciorapi însăși surorii mele Neacșa.

Iar noi i-am făcut lui această mărturie până va ajunge la milostivirea sa domnul, să-și facă și ispisoc și întărire.

Și noi toți ne-am pus pecețile noastre ⁴⁾ la această carte și zap<is> și am pus pecetea orașului.

Și eu Siva diac care am scris.

Scris la Bârlad, în anul 7099 <1591> August 2.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/2.

Orig. slav, hârtie filigran, pecetea orașului Bârlad.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ haină.

³⁾ brodată.

⁴⁾ în orig. « a mea ».

1591 (7099) August 12.

† Iată eu, Grozea ilișar și Borodaci vătah și Hăleșteu vătah și Galea vătah și Toader vătah și Alexa spătărel și Nichifor spătărel și Avram din Borăle și Cărstian de acolo și Cășian de acolo și Lelea de acolo și mulți oameni buni și bătrâni. Iată a venit înaintea noastră Drăghici, fiul lui Romașco, nepot lui Birtalan, strănepot ¹⁾ lui Ghedeon, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, ce se va alege a treia parte dintr'a patra parte din jumătate din satul Borăle; și a cumpărat-o Loșhin stolnicel din Andreișani, pentru două sute de zloți tătărești, toți banii deplin, ca să-i fie lui, de acum înainte, ocină cu tot venitul, pe unde se va alege. Aceasta să se știe.

Și pentru mai mare îndreptățire și-au pus pecetea la acest zapis Grozea ilișar și Borodaci și Heleșteu și Toader vătah.

In anul 7099 <1591> luna August 12 zile.

Acad. R.P.R., VIII/26.

Orig. slav, hârtie, patru pecetei aplicate.

37

<1591, după August 19>.

† Iară de dăbilari, să știi dumneata că, tutururu, toate pecetluituri <le> dumnii tale s'au ținut în samă și pri locuri au fost până ș'au datu samele. Numai ce n'au fost desétnici de stupi, că au ieșit cu <du>mneata, la Hărlău și la Dorogoiu și la Hotin; [ce au trimes] ce am trinăs să strângă ce vor afla acolea, rămășițe; ce nemică la Hărlău n'au aflat, nici la Dorogoiu, că au fost istovit.

Iară dela Hotin, am aflat rămășițe de urdiniș, 200 tal<eri> <de-au adus la vistér<ie>. <Pe verso, de mâna lui Petru voevod: > Lui Uréche, de sutup; cist Gorgheche Hursu se-l ghisești.

Acad. R.P.R., CCC 34.

Orig. rom., hârtie filigran.

38

<1591—1600> August 21, Herlești.

† Insumi dela sine recunosc și facem acest zapis al nostru, eu Ion Urzică din Iucșești și cu Necoară, fiul lui Gavril Grecul din Peletii. . . ²⁾ Și s'a sculat Necoară și fratele lui, Aremiia și a vândut partea sa de ocină, partea mamei lui, Safta din

¹⁾ ușa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

satul Herlești, din jumătate de sat, a treia parte, partea mamei lui, Safta. . . .¹⁾ nesilit de nimeni și nici asuprit, ci de bună voia sa.

Și a cumpărat această ocină Ion Urzică din Iucșești și a dat pe acea ocină 20 de taleri numărați, bani gata.

Și s'a tocmit între oameni buni, anume: Sava diac din Prăjești și Bilțu de acolo și Eremia din Herlești și Vasilie Suptirel de acolo și Eremia, fiul lui Simion Croica de acolo și Ion Hu. . . .¹⁾ mă din Săcuiani și Toader din Herlești și mulți oameni buni, ca să fie.¹⁾ și copiilor lor și strănepoților lor și răstrănepoților și de acum înainte, nimeni din neamul său să nu schimbe niciodată, în veci.

Pentru <mai> mare tărie, a pus pecetea sa la acest zăpis, ca să se știe.

Scris în Herlești, în casa lui Eremia, luna August 21.

<In românește:> Pentru o năpaste ce s'au făcut, am dat 5 potron<ici> câte 90 ban<i> și pentru altă, așșdere 1 tal<er>; p<en>tr'o moarte de om iarăși 3 porci, 1 stup, 6 potron<ici> c<i>-au dat în mănule loru de pre cart<e> și de pre boi.

Acad. R.P.R., CXVI/64.

Orig. slav, hârtie, urma unei peceti în ceară neagră.

Data după aspectul paleografic.

39

<1591 Septembrie¹⁾—1592 August 31> 7100, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Predevici pârcălab ocinile și cumpărătura lui dreaptă din a patra parte de sat din Oncani și din. . .²⁾ din stupina<și> dela fântâna lui Onca, a treia parte ce a cumpărat-o dela Onca, fiul Mărinei, strănepotul lui Onca Telega, pentru 1000 aspri, pentru 2 boi și pentru o iapă. Și deasemeni i-am dat din a treia parte în satul Răspopi și deasemeni a treia parte din satul. . .³⁾ din jumătate, jumătate pe care a cumpărat-o dela Neacșa și dela sora ei Solomia, fiicele lui Vlad pârcălab și dela nepoata lor de soră, Grozava, fiica Anghelinei, deasemeni nepoata lui Vlad pârcălab și dela verișoarele lor, Sanda și Drăguța, fiicele Mărichii, deasemeni nepoatele lui Vlad pârcălab, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești.

Și deasemeni i-am dat o stupină, care este la fântâna Turcului, pe care a cumpărat-o dela Eremia Zubco diac, fiul lui Radul, nepotul lui Ivan Micăvan, fiul lui One și dela nepotul lui, alt Eremia vâtaf și dela frații lui, Ilea și Spiridon, fiii lui Nicoară Zubco, toți nepoți ai lui Eremia Zubco, pentru o sută și nouă zece și cinci zloți tătărești.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ șters orig. și scris apoi « Teregii ».

³⁾ șters orig. și scris apoi « Hulubești ».

Și deasemeni i-am dat a patra parte din satul Brăești și cu loc de grădină de varză și cu vie și cu două curături, una dinspre răsărit, iar alta dinspre apus, ce i-a fost danie dela Mărușca, pentru sufletul ei, iar după moartea ei, să o pomenească. Și deasemeni i-am dat o vie și o casă din satul Brăești, pe care a cumpărat-o dela Nicoară, fiul Marușcăi, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești.

Și deasemeni i-am dat niște vie delă Nicorești, pe care le-a cumpărat dela Tălhar și dela soția sa Anghelina pentru o sută și cincizeci zloți tătărești. Și deasemeni i-am dat niște vie delă Bivolar, ce i-au fost danie dela socrul său, anume Purcar, zestre. Și i-au fost lui cumpărătură dela Varvara și dela Mărena, fiicele lui Danciul, pentru 150 zloți.

Și deasemeni i-am dat niște vie și niște case dela Oncani, pe care le-a cumpărat dela fratele său Onca, pentru 250 zloți.

Și deasemeni i-am dat o Țigancă, anume Voica cu copiii și Bicul cu femeia și cu copiii, pe care i-a cumpărat dela Samson și Doicin pentru 50 ughi galbeni.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

S'a scris în Iași, anul 7100 <1591—1592>.

† Domnul a spus.

Bârlădeanul mare logofăt a iscălit.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XIX.

40

<1591 Septembrie — 1595 Aprilie>.

Io Aron vevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei . . . ¹⁾ nic din ținutul Neamțului, îți dăm de știre, că ni s'a jăluit. . . ¹⁾ <din satul> Hălășeni împotriva voastră și spun că i s'a luat lui un . . . ¹⁾

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să lași . . . ¹⁾, pentru ca să-i întorci, pentrucă domnia mea v'am dat învățătură . . . ¹⁾ un bou, pentru 2 taleri. Iar voi nici cum nu . . . ¹⁾ domniei mele, bine să știi, ce vei vedea, să nu se . . . ¹⁾ mai ²⁾ mult să nu vie plângere, înaintea . . . ¹⁾

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., CCXX/6.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

Datat din domnia lui Aron vodă.

) loc rupt în orig.

) « mai », așa în orig.

1591 (7100) Septembrie 1, Suceava.

Smeritul ieromonah Serafim, egumenul mănăstirii Neamț și starețul Ifrosin și Partenie și Hariton și Toma și Iosif și ceilalți, întregul sobor, dela mic până la mare. Facem cunoscut noi înșine, cu scrisoarea noastră, cum a intrat vechiul zăticnitor și purtător de zizanii, urâtor de bine, diavolul, între noi și între părintele și dascălul Dosoftei al schitului Zosim sălășluitoar la Secul și între oamenii lui și a fost sfadă între noi și ei nefiind cu nimic vinovați față de noi și apoi ne-am căit și noi înșine de bună voie ne-am împăcat, ca deacum înainte să nu avem a ne scula sau a ne sfădi între noi, niciodată în veci. Iar după viața noastră, pe cine va alege Dumnezeu să fie în fruntea acestui sfânt lăcaș, din bătrâni sau din tineri sau din frați sau din poslușnicii sfintei mănăstiri și s'ar ispiti să se ridice asupra lui și asupra oamenilor lui și asupra păstorului lui, acela să fie blestemat și neiertat de Dumnezeu, nici în acest veac nici în cel viitor, ci să fie pace și bună sălășluire între noi, cum este plăcut lui Dumnezeu. Iar dacă ni se va părea vreo pagubă sau strâmbătate dinspre sfinția sa sau dela oamenii lui sau sfinției sale și oamenilor săi dinspre noi, să avem a ne căuta cu legea și dreptatea și nu cu răul și cu măciuca și cu alte arme, să nu avem a ne ridica unii asupra altora niciodată în veci, cât va fi sfânta mănăstire. Iar cel ce s'ar ispiti să facă o astfel de faptă necuviincioasă, să fie cum scriem mai sus.

Așa scriem și dăm de știre și spre mai mare credință, eu smeritul mai sus scris egumen Serafim, am pus pecetea mănăstirii la această dreaptă carte a noastră.

Scris în Suceava, în anul 7100 <1591> Septembrie 1.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

<1591 Septembrie 1—1592 August 31>7100.

† Suret di pe un zapis dela Toloș și dela Bărlădianca, precăt s'au putut înțelegi. Leat 7100 ¹⁾ <1591—1592>.

Iată eu, Ivan, precum au venit înaintea noastră Toloș și Bărlădianca și au vândut a lor parte de moșie din sat din Oncani și din Lățcani și din sat și din câmpu și din pădure, toată parte lor câtă să va alége. Pre aciaia au vândut-o, drept 50

¹⁾ cifra «100» este adăugată cu altă cerneală.

raleri bătuț<i>. Și s'au sculat pan Prebioi logofătul și au plătit deplin în mănule lui Toloș și a Bărlădencii, denainté a oameni buni megiași. Și am lipit a noastre peceț<i> la acest zapis.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/3.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

43

<1591 Septembrie 1—1592 August 31> 7100.

Vasilie Prăjescul mare pitar și Ionașco Talpă părcălab și Grigorie spătar și Goga postelnic și Pârvana căpitan și Bran și Iurașco Bașotă și Goroveiu vistier și mulți oameni buni, mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Dumitru Sculeș și Andronic paharnic, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au făcut schimb cu milostivirea sa, pan Nicoară Prăjescul logofăt. Și i-au dat lui jumătate din satul Purceleștii, care este în ținutul Sucevii, pe Siret, cu loc de moară și cu bălți și cu tot venitul; iar milostivirea sa pan Nicoară logofăt le-a dat pentru schimb, jumătate din satul Cârligii care este în ținutul Neamțului, cu moară și cu tot venitul și s'au tocmnit înaintea noastră.

Iar apoi, s'au sculat Dumitru Sculeș și Andronic și au răcut schimb cu fratele nostru Ionașco Peic staroste și cu Todosia nepoata lor de frate, cneaghina lui Ionașco Peic, și le-a dat cealaltă jumătate din satul Cârligii, cu moară și cu tot venitul¹. Iar fratele nostru Ionașco Peic și cneaghina lui, Todosia, le-a dat schimb pentru schimb, moștenirea lor dreaptă, jumătate din seliștea Liliceani, și care este în ținutul Hârlăului pe Jijia lângă Slobozia, și iar jumătate din aceiași seliște Liliceani, aceia care le este dreaptă cumpărătură dela Anghelina, sora Todosiei, cneaghina lui Ionașco staroste. Și încă le-a mai dat trei sute și trei taleri, toți ughi galbeni, în mâinile lui Dumitru și ale lui Andronic Sculești, înaintea noastră. Și iar apoi Ionașco Peic și cu cneaghina lui Todosia, au dat optzeci de taleri bătuți, în mână lui Nicoară logofăt pentru curțile din Cârligi.

Deci noi am văzut tocmeala și schimbul lor de bună voie. dintre ei și spre mare credință am pus și pecețile noastre pe acest zapis al nostru.

Scris în Iași, în anul 7100 <1591—1592>.

Vasilie vornic <m. p.>

Gligorie spătar <m. p.>

Eu însumi Ionașco Bașotă cămăraș am scris <m. p.>

Acad. R.P.R., LVII/1.

Orig. slav, hârtie, patru peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1787, ibid. CXXII/140.

1591 (7100) Decembrie 25, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Ioan Aron voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră celor ce o vor vedea sau celor ce o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru Teodor egumen și toți rugătorii noștri împreună cu el, călugării dela ruga noastră a sfintei mânăstiri Pângărați, unde este hramul sfântului și slăvitului mare mucenic ostaș al lui Hristos, izvoritorul de mir, Dimitrie, să-și ceară și să-și roage dela noi întărire pe toate poienile ce sunt în jurul acestei mânăstiri Pangarați, care este zidită de răposatul și bunul părinte al domniei mele, Ioan Alexandru voevod. din ispisoacele de danie, ce a avut deasemeni dela părintele domniei mele, Io Alexandru voevod.

Și întru aceasta, am dat deasemeni și am întărit sfintei mânăstiri Pangarați două sate, anume Bilăeștii și Ivăneștii, pe râul Cracău, ce sunt în ținutul Neamțului și cu două mori pe râul Cracău, din privilegiul și din ispisocul de danie, ce a avut sfânta mânăstire mai sus scrisă, dela Petru voevod.

Și întru aceasta, deasemeni am dat și am întărit sfintei mânăstiri Pangarați o prisacă în braniște, în capătul de jos al braniștei, pe Buhotin, în valea Hemeosului.

Și deasemeni am dat și am întărit sfintei mânăstiri Pangarați trei fălci de vie și patruzeci jerdii de vie în Cotnarul de Sus, care cu această prisacă ce este în braniște pe Buhotin și cu aceste vie l-a miluit Petru voevod pe boerul său Andrei fost hatman, iar el însuși de a lui bună voie, s'a ridicat și a dat sfintei mânăstiri Pangarați, de aceia să fie și dela domnia mea sfintei mânăstiri ocină și milă și danie și întărire.

Și întru aceasta, deasemeni, am dat și am întărit rugii noastre sfintei mânăstiri Pangarați, un sălaș de Țigani, anume Danciul cu femeia și cu copiii, din ispisocul de danie, pe care l-a avut acea sfântă mânăstire tot dela răposatul și bunul părinte al domniei mele, Ioan Alexandru voevod.

Și deasemeni, am dat și am întărit sfintei mânăstiri și alt sălaș de Țigani, anume Drăgoi cu femeia și cu copiii, din ispisocul de danie, pe care l-a avut sfânta mânăstire tot dela acel Petru voevod.

Intru acesta, să fie sfintei mânăstiri și dela domnia mea . . . ¹⁾ și acele poieni, dela Strajă cu amândouă colacele de sus până la pârâul Pangarați ²⁾, mai sus scrisele sate și prisaca și viile și robii ³⁾ Țigani, neclintit sfintei mânăstiri niciodată în veci.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ pasagiul dela « Strajă » până la « Pangarați » scris peste loc ras.

³⁾ « holopi » în orig.

Iar hotarul acestor sate și al acestor poieni și al acestei prisăci, să fie dinspre toate părțile, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei mele, mai sus scrisului, Io Aron voevod, fiul răposatului și preabunului Ioan Alexandru voevod și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Condrea Bucium vornic de țara de jos, credința panului Ivan vornic de țara de sus, credința panului Molodeț și a panului Jora pârcălabi de Hotin, credința panului Bejan și a panului . . . ¹⁾ pârcălabi de Neamț, credința panului Onciul și a panului Ionașco pârcălabi de Roman, credința panului Andrei Corcodel portar de Suceava, credința panului Pangratie postelnic, credința panului Constantin spătar, credința panului Planița vistier, credința panului Bejan ceașnic, credința panului Panaghiot stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci mai ales să întărească întocmirea noastră și sfânta mănăstire. Iar cine va încerca să rupă și să strice întărirea și întocmirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu care a făcut cerul și pământul și de 318 părinți cei din Nicheia, de 12 apostoli și 4 evangheliști și să aibă a da socoteală înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestora mai sus scriși, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Bărlădeanu mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

Și a scris Damian Cârstovici în Iași, în anul 7100 <1591> luna Decembrie 25.

Muzeul Municip. Buc., nr. 757.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o copie slavă, la Arh. St. Buc. ms. 628, f. 603—604.

45

1591 (7100) Decembrie 28, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Stanca și fratele ei Gliga, copiii lui Onul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ociră și dedină, ce se va alege partea lor, din sat din Vârtop, slugii noastre, Andreica fost pârcălab de Roman, pentru 60 de zloți. Și le-a plătit totul deplin dinaintea noastră.

Și întru aceasta, asemenea a venit înaintea noastră Vărvara, fiica lui Ieremia și a vândut partea sa, asemenea din Vârtop, slugii noastre Andreica fost pârcălab, pentru 30 de zloți. Și i-a plătit ei deplin.

¹⁾ loc alb în orig.

Și, asemenea a venit înaintea noastră Mihăilă și surorile lui, Anița și Măgdalina, copiii lui Necoară și au vândut asemenea, partea lor câtă se va alege din Vârtop, iarăși lui Andreica, pentru 30 de zloți. Și le-a plătit deplin.

Și, asemenea a venit înaintea noastră Vasilie, fiul Sorcăi și a vândut partea mamei sale, câtă se va alege din Vârtop, iarăși lui Andreica, pentru 16 zloți. Și i-a plătit, deplin.

Și, asemenea a venit înaintea noastră Petriman și sora lui, Tâmpoaie, copiii Crețoaiei și au vândut partea lor, câtă se va alege din Vârtop, asemenea lui Andreica pentru... ¹⁾ zloți. Și le-a plătit, deplin.

Și, asemenea a venit înaintea noastră... ¹⁾ și sora lui, Costina, copiii Măriei și au vândut partea lor ce se va alege din Vârtop, lui Andreica, pentru 24 <zloți>. Și le-a plătit, deplin.

Și, asemenea a venit înaintea noastră Gavril și sora lui, Sora Oglindoaiei și au vândut partea ce se va alege din Vârtop, iarăși lui Andreica, pentru 120 de zloți. Și le-au plătit, deplin.

Și, iarăși a venit înaintea noastră Buculeaiu, cu verii săi, cu Ieremia și cu nepoata lui Ieremia și au vândut asemenea partea lor ce se va alege, din Vârtop, iarăși lui Andreica, pentru 60 de zolți. Și le-a plătit, deplin.

Și, deasemenia a venit înaintea noastră, Ionașco și Vasilie și Miron și sora lor, Ana, copiii lui Drăgan comis, și au vândut partea lor ce se va alege din Vârtop, tot lui Andreica, pentru 120 de zloți. Și le-a plătit, deplin.

Și, iarăși a venit înaintea noastră Ionașco și sora lui, Odochia, copiii Dușcăi și au vândut, asemenea, partea lor ce se va alege din Vârtop tot lui Andreica, pentru 30 de zloți. Și le-a plătit, deplin.

Și, deasemenia a venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Necoară și a vândut partea sa, ce se va alege, din Vârtop, iarăși slugii noastre Andreica, pentru 60 de zloți. Și i-a plătit, deplin.

Și, asemenea a venit înaintea noastră Simion și fratele lui, Pântea și Toader și sora lor, Mărica, copiii lui Ion Uscatul și au vândut iarăși partea lor, ce se va alege din sat din Vârtop, tot slugii noastre Andreica, pentru 88 de zloți.

Și le-a plătit deplin, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, ca să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Scriș în Iași, în anul 7100 <1591> Decembrie 28.

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat și a iscălit.

† Mihăilescul <a scriș>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridoniei, Moșia Bodești, Seliștea Hârtopul, V/8. Orig. slav., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1723, la Acad. R.P.R., ms. 5739, f. 241—2.

¹⁾ loc rupt în orig.

1592 (7100) Ianuarie 3, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcașilor și hotnogilor dela Ciobârțiu și vă dăm de știre că ni s'au plâns călugării dela Neamț asupra fiilor lui Malic din Copanca și spun că nu pot să-și ție locurile lor și iezerele și gârlele, din cauza lor și le cotopește o gârlă, la Copanca, unde cade în Crivaia.

Pentru aceasta, cum veți vedea această carte a noastră, voi luați seama acelei gârle, cu satul Copanca și spuneți fiilor lui Malic, să lase în pace locul călugărilor și gârlele și pentru iezere.

Iar pe acela dintre acești fii ai lui Malic, care va mai face supărare, voi să-l spânzurați acolo, pentru că de multe ori s'au plâns înaintea noastră și au rămas de judecată fiii lui Malic și nu au dat ascultare cărții domniei mele.

Așa să știți.

Scris în Iași, anul 7100 <1592> Ianuarie 3.

Domnul a spus.

Stefan... ¹⁾.

Acad. R.P.R., ms. 4606 f. 50.

Orig. slav, hârtie.

Cu o trad. rom. din 1812, și alta din 1815 la Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIII/9.

1592 (7100) Ianuarie 10, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirii numită Moldovița, unde este hramul sfintei blagoveștenii, două mori în târgul Baia, una în mijlocul târgului, iar alta la marginea târgului și cu povarne de bere și cu sladniță și cu patru case de poslușnici.

Și iarăși domnia mea i-am iertat pentru sfânta mănăstire de cai de olac și de podvoade ²⁾ și de jold și de alte multe < munci > mărunte cari sunt la târg, afară de darea împărătească. Care acele mai sus scrise două mori și cu povarne și cu sladniță și cei patru poslușnici din târgul Baia au fost danie și miluire sfintei mănăstiri Moldovița, dela părintele domniei mele, răposatul Alexandru voevod, veșnica lui pomenire și din privilegiile de danie, pe care le-a avut sfânta

¹⁾ loc șters în orig.

²⁾ « podvoade » așa în textul slav.

mânăstire mai sus scrisă și din ispisocul de întărire, ce l-a avut sfânta mânăstire dela Iancul voevod.

Domnia mea iarăși și dela noi am dat și am întărit acele toate mai sus scrise, să-i fie sfintei mânăstiri și dela noi, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7100 <1592> Ianuarie 10.

Domnul a spus.

Bârlădeanul mare logofăt a învățat.

Mihăilescul <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/30 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1811.

48

1592 (7100) Ianuarie 10, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noștri, călugărilor dela Neamț, pentru ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să-și ia și să stăpânească satul Drăgăneștii și cu pricutul și Brusturii pentru că i-am miluit domnia mea, cu acest sat.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i împiedece sau să-i oprească înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul <1592> Ianuarie 10.

Domnul a spus.

Gligorcea logofăt a învățat.

Ghiorghie <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXV/150.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată,

Și fotocopie la Acad. R.P.R., Fotogr., 26.

Cu două traduceri rom. Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XIII 2 și LX/8.

Un rezumat la Arh. St. Iași, Anaforale nr. 39, f. 181.

49

1592 (7100) Ianuarie 17, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Bistrița, pentru ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească prisaca dela Fondoiu și cu tot locul ei, pe unde

au stăpânit de demult. Iar cui i se va părea strâmb să stea de față înaintea domniei mele. De aceea, nimeni nicidecum să nu îndrăznească a-i învălui sau a-i turbura înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași în anul 7100 <1592> Ianuarie 17.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat.

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., Sf. Sava-Iași, XXIII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete inelară.

Trad. rom. din 1796.

50

1592 (7100) Ianuarie 19.

Eu, Mariica Șaptelici fac cunoscut tuturor și față de duhovnicul meu, popa Florea, pentru vieța mea, că am dat ginerelui meu Dumitru Corlatescul și fiicei mele Anghelina, satul Văscăuți, cu tot venitul, nesilită de nimeni, nici asuprită, ca să mă pomenească după viața mea și după moarte.

Și nimeni altul să nu aibă a-i turbura după moartea mea, iar cine-i va turbura, să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei din Nicheia.

Și au fost la aceasta oameni buni: pan Ionașco Dragoșeșcul vameș dela Suceava și Gherasim vâtaf și popa Foca din târgul Siret și Cozma, fiul lui Laur și alți mulți oameni buni la această tocmeală.

Și spre mai mare tărie, eu popa Florea duhovnic și pan Ionașco vameș de Suceava, am pus pecețile noastre pe această carte.

În anul 7100 <1592> luna Ianuarie 19.

<Pe verso însemnarea :> Document privitor la succesiunea Murguleților, încredințat lui Tadeu Hâjdeu. Ion Murguleț.

Acad. R.P.R., XL/74.

Orig. slav, hârtie, patru pecete inelare în fum.

51

1592 (7100) Ianuarie 26, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestor călugărițe dela sfânta mănăstire dela Vânători, unde este hramul schimbarea la față a domnului dumnezeu, mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Pentru aceasta, ele să fie tari și puternice cu această carte a domniei mele să stăpânească o moară din satul Dănești și grâul și fânul ce au acolo.

44

De aceia, niciun urednic și nimeni să nu aibe a le opri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Și să aibă a li se ține în seamă un poslușnic, de acolo, și să nu aibă a-l su-păra pentru iliș, pentru muncă, fiindcă domnia mea voi ținea în seamă.

Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7100 <1592> Ianuarie 26.

Domnul a spus.

† Gligorie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

52

1592 (7100) Februarie 1.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înorit domnia mea rugătorilor noștri călugări dela mănăstirea Tazlău, și pe cine ei vor trimite, să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să stăpânească și să apere iazerul și gura și pe cealaltă parte și pe aceasta, pe amândouă părțile, și toate iezercanele și gârlele, ce sunt împrejurul iazerului, și din spre sat și din spre iazer și o dumbravă unde este și mănăstirea.

Și pe cine vor afla prinzând pește sau va strica sau va ara sau cosi, pe locul lor, ei să aibă a le lua mrejele și voloacele și securile, din braniște și tot ce va avea. Și cine va ara fără voia lor, să aibă a-i lua boii.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să intre, înaintea acestei cărți a noastre.

Anul 7100 <1592> Februarie 1.

Insuși domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

† Alexa <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/32—33.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad rom.

53

1592 (7100) Februarie 1.

Io Aron voevoda, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Adică, domnia mea am dat și am înorit, dela noi, al noastrii sfânti rugi, mănăstirii Tazlăului, unde iaste hramul naștirea pricuratii stăpânii noastre, născătoarii de Dumnezeu și pururea ficioarei Mariia, pi doao sati, anume Ostopcani, cu mori și cu locuri de prisăci, pe Bistrița și Colțăștii, cu mori pri Racove, cu tot venitul.

Cari acești sate au fost din ocolul Petrii și mai înainte vremi, încă li-au fost de danii, dela Ștefan vod<ă>, ficior lui Pătru vod<ă>, Ostopcanii, iar Col-
țăștii, di la tatăl domnii mel<i>, răposatul Alexandru vod<ă>.

Pentru aceia, domniia m<ea> am dat și am miluit sfânta noastră rugă, mân-
n<ă>stirea Tazlăul, cu aceste doao sate de mai sus scrisă, ca să fie, pentru su-
fletel<e> parinților și a moșilor domnii meli și pentru săn<ă>tati și mântuirea
sufletului domnii meli.

Iar cini ar strica această danii a noastră și miluiri, sau ar întoarci, acela să
fii blăstămat di d<o>mnul d<u>mn<e>dzău, ce au făcut ceriul și pământul
și de toți sfinții, în veci.

Ci aceste să fii, sfintii măn<ă>stiri, moșii cu tot venitul.

Altul să nu s<ă> amestice.

L<ea>t 7100 <1592> Fivr<uarie> 1.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 370.

Trad. rom.

54

1592 (7100) Februarie 4.

Io Aron v <oe>v <o>d, *din mila lui Dumnezeu, domn al al Țării Moldovei.*

Adecă, domniia mea am dat și am întărit și am miluit sfânta noastră rugă,
mănăstirea Galata, unde iaste hramul înălțarea lui Hristos, cu doao sate, anume
Pizdénii și Plopii, în ținutul Hărlăului, cu hăleștee și cu mori. Carea acest<e>
sate Pizdénii și Plopii, au fost drépte domnești. Ci ca să-i fie sfintei mănăstiri,
cu tot venitul.

Și hotarul acestor de mai sus scrise sate să încépe dintr'o piază din vad și
de acolea, la o movilă, aproape unde iaste piază, și de acolea drept asupra pără-
ului, spre țarină, în deal, unde iaste piază, și de acolea, pin Spinoșița, drept
în deal, la piază și de acolea drept pe din sus de iaz, de acolea pe la movila
Cucoarăi, unde iaste piază, și de acolea drept unde cade valea în Cotnari, la
drumul cel mare, unde iaste piază, și de acolea, înapoi, până în Jijioară, în
gura Lărgii, și iară Jijioară la deal până în drumul Șipotilor, și iară drumul la
deal, la păraul Iazerului, și de acolea, dela poteca Iazerului, pe din gios la o piază
în vad, unde se isprăvește, dincătro întâi am început hotarul.

Și altul să nu se améstece, peste cartea noastră.

L<ea>t 7100 <1592> Fevruarie 4 zile.

Arh. St. Buc. sm. nr. 628 f. 172 v 173.

Trad. rom.

1592 (7100) Februarie 4.

Io Aron v<oe>voda.

Adică am dat și am miluit sf<â>nta al noastră mănăstiri Tazlăul, unde iasti hramul naștirea précistii, cu un sat, anume Stolniceni, cari să număsc Dinganii, pe Bistriț<ă>. Care sat au fost din ocolul Tărgului Pietrii, și le-au fost lor danie acel sat, dela Ștefan vod<ă> cel Bătrân.

Și s'au fost luat di la măn<ă>stir<i> acel sat, când au fost prăpădit călugării diresel<e> și au fost dat iar la ocolul Pietrii.

Iar apoi, când au fost în dzilili lui Pătru vod<ă>, ei au aflat direseli și ni le-au <a>rătat, înainti noastră.

Apoi, domniia me am aflat că iasti drept al lor.

Pentru aceia, domniia m<e>, cu tot sfatul nostru, am dat acel sat de mai sus scris, anumi Stolnicenii, ca să fii sfintii măn<ă>stiri Tazlăului, dila domniia m<e>, cum și mai înainti au fost, cu tot vinitul, nirușit niciodată, în veci.

L<ea>t 7100 <1592> Făvr<uarie> 4.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 375.

Trad. rom.

1592 (7100) Februarie 24, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, cneaghina Anghilena, fiica lui Șeptelici și nepoții ei, Ionașco și Gligorie și Gheorghie, fiii lui pan Ghenghea fost hatman și s'au.pârît cu cneaghina lui Dumitru Moviliță, pentru satul Săvenii, pe pârăul Bașeu. Și și-au pus și înaintea noastră, fiii lui Ghenghea privilegiile lor, ce au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela Petru voevod cel Bătrân și întărire și dela alți domni de mai înainte. Iar ea și-a pus uricul de danie, dela Ilie voevod.

Deci, noi i-am judecat, cu aceste privilegii și încă i-am trinis pe dânșii și la oameni buși și bătrâni și la megiașii dimprejur. Astfel ei toți au aflat, cu sufletele lor, că este dreaptă ocină și dedină a fiicei lui Șeptelici și a fiilor lui Ghenghea și până acuma au stăpânit bunicii și părinții lor acest sat.

De aceia, noi și boierii noștri și cu sfatul nostru am aflat, că este dreaptă ocină și dedină a fiicei lui Șeptelici și fiilor lui Ghenghea, și s'au îndreptat și și-au pus ferăie, 24 zloți, înaintea noastră. Iar cneaglina lui Dumitru Moviliță, a rămas de toată legea noastră.

Iar un uric, ce l-a făcut în zilele lui Petru voevod, precum că s'au pârît cu dânșii, iar boierii dela curtea domniei mele au mărturisit că nu s'au pârît atunci. De aceea, aceste privilegii ale ei să nu se creadă și mai mult să nu aibă a se pârî și nici să nu aibă a dobândi niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7100 <1592> Februarie 24.

Domnul a spus. Io Aron voevod <m. p.>

Marele logofăt.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXVIII/3.

Cu o trad. rom. din 1805.

O copie slavă, la Arh. St. Buc., ms. nr. 629, f. 127

57

1592 (7100) Februarie 28, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nicoară, de bură voia lui, de nimeni silit și nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură din ispisoc de cumpărătură ce a avut el dela Petru voevod, partea lui, cât i se va alege, din satul București. Aceea a vândut-o slugii noastre, Dumitru Gecul, pentru șase zeci zloți tătărești. Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

În Iași, anul 7100 <1592> Februarie 28.

Bârlădeanul mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCII/8.

Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, căzută.

58

1592 (7100) Martie 7, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ionașco Dracsin fost pârcălab de Neamț, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și danie, ce a avut dela Ileana, mătușa lui, fiica lui Turcu fost sulger, nepoata lui Evloghie fost mare vistier, pentrucă a îngrijit-o și a hrănit-o în sărăcia ei, jumătate din satul Itești, ce este în ținutul Hârlăului, cu jumătate din baltă și codru și cu poienițe. Aceasta a vândut slugii noastre, lui Gligorie Udrea fost mare vatag de Hârlău, pentru nouă sute și treizeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Gligorie Udrea fost mare vatag de Hârlău și a plătit deplin toți acești mai sus ziși 930 de zloți tătărești, în mâinile slugii noastre Ionașco Dracsin fost pârcălab de Neamț.

De aceia noi, văzând plata de bună voie și deplină, asemenea i-am dat și am întărit slugii noastre Gligorie Udrea fost mare vâtag de Hârlău, această mai înainte numită jumătate de sat, din Itești, în ținutul Hârlău și cu jumătate de baltă și codru și poienițe, cu tot venitul.

Și ispisocul ce l-a fost avut Ionașco Dracsin dela Petru voevod încă l-a dat în mâinele lui Udrea.

Aceasta să se știe.

Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7100 <1592> Martie 7.

Domnul a poruncit.

Bârlădeanu mare logofăt a învățat și a iscălit. Faceți-i lui uric <m. p.>

† Preadovici <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Coșula, IV/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1805.

59

1592 (7100) Martie 15, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă Ilea jitnicer și a vândut dreptul său rob¹⁾ Țigan, anume Coțaga și cu femeia sa și cu copiii lor. Aceasta a vândut slugii noastre Macri aprod, pentru douăzeci și cinci de taleri numărați.

Deci noi, văzând astfel de tocmeală a lor și plata deplină, de bună voia lor, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Macri aprod, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, Martie 15, în anul 7100 <1592>.

Insuși domnul a spus.

Io Aron voevod <m. p.>

Andrei hatman a învățat.

Grama a <scris>.

Acad. R.P.R., XLIX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată stricată.

¹⁾ în orig. « holop »

1592 (7100) Martie 20.

Dela Aron vod<ă> ispisoc.

Adec<ă> au vinit înaintia noastră și înaintia a noștri moldovenești boiari, a mari și a mici, cești oameni ce-i chiam<ă> Lazar, săminția lor și nepoții Ghindii, strinepoți Bilavii, de nime nevoiți, nici asupriți, ce de a lor bună voe ș'au vândut ei diriapte ocine și moșii, din direas ce ei au fostu avându di'npărțal<ă> dila Pătru vod<ă>, din în a patra parte, giumătate, din satul ce s<ă> chiamă Cheltezăul, ce acum să cheamă ¹⁾ Berteștii, pre apa Bârladului, cu vad de moar<ă> în Bârlad, ce iaste în ținutul Fălciului. Aciasta au vândut singur, slugii noastre Andreiu Tăutul diiac, direptu 112 zloți tăt<ă> răști.

Și s'au sculat singur sluga noastră Andreiu Tăutul diiac și au plătit toți deplin, acești bani ce sintu mai sus scriși, 112 zloți tătărești, întru mâna lui Lazar nepotul Ghindii, strinepoții Bilavii.

Și noi, dac'am vădzut de a lor bună voe tocmal<ă> și deplin plată și noi așijdirea și dila noi i-am dat și i-am întărit, slugii noastre ce mai sus scris, Andreiu Tăutul diiac pre aciastă ce mai sus dzice, din a patra parte giumătate, din Cheltezău, ce acmu să chiam<ă> Bertești și cu loc de mor<ă> într'apa Bârladului, și dela noi, lui, ocină și cumpăratur<ă> cu tot vinitul nerășuit, <nicio>dănăoară, în viaci.

Și altu nime să nu să amiasteci, înaintia cărții noastre.

L<ea>t 7100 <1592> Mart. 20.

† A scris Prebici.

<Pe verso, din sec. XVIII:> «Zapis cuprinzător pe satul Cheltezăul, ci- zic acun Belteștii, pe apa Bârladului, în țin<u>t<u> Fălciului».

Acad. R.P.R., CCXLI/6.

Trad. rom. din sec.XVII.

61

1592 (7100) Martie 20, Iași.

Io Aron vevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni rugătorii noștri, egumenul și cu toți frații întru Hristos, care sunt adunați și trăiesc în numele lui dumnezeu, în locașul mănăstirii Galata, din Iași, unde este hramul sfintei înălțări a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, împreună cu

¹⁾ în text «camă».

slugile noastre, Costin miedariu și frații lui și cîu verii lor, Albotă și cu frații lui și Toader cu fratele lui, de bună voia lor și au schimbat între dînșii satele lor, ce le-au avut ei mai înainte de schimb, adică satul Măcicătenii, care este în ținutul Hârlău, care este al lor, danie dela Petru voevod și a fost drept domnesc ascultător de Hârlău și Hrișcanii, jumătatea de jos, în ținutul Sucevii. Și privilegiile și ispisoacele ce le-au fost făcut și le-au avut pe aceste sate, iarăși le-au dat și le-au schimbat între dînșii.

Și de acum înainte, să aibe a stăpâni singuri monahii dela mănăstirea Galata dreapta lor ocină și danie, adică satul Măcicătenii care este în ținutul Hârlău, care le este danie dela Petru voevod.

Iar dacă se vor afla cândva niște privilegii și ispisoace, să nu aibă judecată și nici să nu se creadă niciodată.

De aceia și domnia mea, când am văzut tocmeala lor de bună voie, ce și-au făcut între dînșii, le-am dat și dela noi și le-am întărit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mănăstire Galata, acest sat mai înainte zis, adică Măcicătenii, în ținutul Hârlău, care le este lor dreaptă danie, să le fie lor și dela noi ca și mai înainte și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci, amin.

Scris la Iași, în anul 7100 <1592> Martie 20.

Domnul a spus.

Bărlădeanul marele logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>

Predovici <a scris>.

Acad. R.P.R. CCXLI/5.

Orig. slav, hârtie, cu pecetea aplicată, stricată.

62

1592 (7100) Martie 20, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru Ureche logofăt, cu rugămintea să ne roage și să-și ceară dela domnia mea să-i facem ispisoc de întărire pe a lui dreaptă ocină și danie, din privilegiul de danie, pe care l-a avut dela Petru voevod, un sat anume Fundenii, care acum se numește Lățcanii, pe pârâul Albăii și cu locuri de mori pe Albăia; care acel sat a fost ascultător de Cetatea Nouă a Romanului și i-a fost lui dreaptă ocină și dedină. Încă și privilegiu a avut dela Alexandru voevod cel Bătrân și dela alți domni bătrâni de mai înainte, pe care le-a arătat mai demult înaintea domnului Petru voevod și deasemenea înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7100 <1592> Martie 1) 20.

Domnul a spus.

Bârlădeanul mare logofăt a învățat și a iscălit <m. p.>. Faceți-i uric.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XLIX/84.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1755, ibidem, XLIX/103.

63

<1592—1593> Aprilie 11, Iași.

† Nicanor mitropolit de Suceava, scriem pace și binecuvântare fiului și prietenului nostru bun, pan Moțoc. Și după aceasta, mă rog și pentru domnia ta, să faci pace, pentru voia noastră, cu acest prieten al meu, cu Seachil, căci destul v'ați judecat și v'ați făcut mustrare înaintea tuturor oamenilor mari. Și sfătuiește-te cu neamul domriei tale. Și destul ai luat dela dâșșii și mie mi se pare că așa va fi bine, pentrucă sunteți niște oameni.

Pentru aceasta mă rog domniei tale, ca să nu strici voia noastră.

Și să fii sănătos, întru domnul, amin.

Scris în Iași, Aprilie 11.

† Și să știi că Lucocioaie a jurat pe sfânta evanghelie, înaintea noastră, că nu este în mâinile ei, mai mult decât atât cât dă, nici bani, nici alte bunuri, nici argint, nici alt nimic fără atât cât a mărturisit că a dat în mâinile voastre și a rămas în mâinile ei. 6 August.

<Pe verso adresa:> † Prietenului nostru bun și de multă nădejde, pan Moțoc, fost vătah de Suceava.

Arh. St. Iași, CCCL/85.

Copie slavă din sec. XX.

Datat după Nicanor, mitropolit al Moldovei. În 1594 mitropolit era Mitrofan.

64

<1592—1595> Aprilie 20, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire dela Neamț, pentru aceia că ori unde ei vor afla pe dreptii lor robi Țigani, asupra cărora au urice, să fie tari și puternici cu această carte a noastră să-i adune și să-i aducă la mânăstire, fie că vor fi între Țigani boierești sau printre alții călugărești sau la <Țigani> noștri domnești.

1) « Mart » în text este redat cu monogramă deosebită.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i opri, înaintea acestei cărți a noastre.
Scris la Iași, Aprilie 20.
Domnul a spus.
Roșca logofăt a învățat.
Scânteie ¹⁾ <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXIV/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Datat din domnia lui Aron vodă.

65

1592 (7100) Mai 3, Iași.

Din mila lui dumnezeu, Io Aron voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Onciul Herțea vătag ne-a slujit drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură, ce a avut dela Petru voevod, satul anume Cernăcăul în ținutul Cernăuți, și cu mori, pe care și l-a cumpărat dela Drăghici Borotco fost mare vătag de Suceava, pentru o mie și două sute taleri de argint. Care acest sat mai sus scris, anume Cernăcăul, în ținutul Cernăuți, a fost cumpărătură lui Drăghici Borotco dela Ionașco, fiul lui Iațco fost stolnic, din privilegiul de cumpărătură, ce a avut Ion Iațco fost stolnic, dela Petru voevod cel Bătrân.

<De aceia>, să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, anume Cernăcăul, în ținutul Cernăuți, să fie din toate părțile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Aron voevod și credința boierilor noștri: credința panului Bucium vornic de țara de jos, credința panului Ivan vornic de țara de sus, credința panului Molodeț și a panului Jora pârcălabi de Hotin, credința panului Bejan pârcălab de Neamț, credința panului Onciul și a panului Ionașco pârcălabi de Roman, credința panului Andrei portar de Suceava, credința panului Oprea postelnic, credința pa-

¹⁾ In text « Iskra ».

nului Constantin spătar, creiința panului Teț.....¹⁾ vistier, creiința panului.....¹⁾ ceașnic, creiința panului.....¹⁾ stolnic, creiința panului Stan comis și creiința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărire a noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă îi este dreaptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Bârlădeanul marele logofăt, să scrie și să o atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Cârstea Mihăilescul, în Iași, în anul 7100 <1592> luna Mai 3 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 58.

Orig. slav., perg. deteriorat, pecete atârnată.

66

1592 (7100) Mai 5, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată pe aceste adevărate slugi <ale noastre>, Boldur și sora lui, Magda, fiii lui Dragoș Mihăilaș și deasemenea verii lor, Ma<crina> și surorile ei Ana și Mărica, fiicele lui Sima Mihăilaș și deasemenea verii lor, Stefa și frații lui, Ion și Gavril și Mătiaș și sora lor <Ga>fa, fiii lui Toader Herțea, toți nepoții lui Vasco Mihăilaș, strănepoții lui Ivanco Mihăilaș, i-am miluit cu deosebita noastră <milă și> le-am dat și le-am întărit lor, dela noi dreptele lor <ocine și> dedine, din privilegiul de miluire și de întărire, ce a avut străbunicul lor, Ivanco Mihăilaș, dela Alexandru voevod cel Bătrân, anume satul Marșiți, la gura Răchitnei Mici și Sijcouții pe Prut, care acum se numește Noua Suliță și satul Coteteleva și satul Samcăuții, ca să le fie lor și dela noi uric și ocine <și cu tot> venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7100 <1592> Mai 5.

Domnul a poruncit.

Bârlădeanul marele logofăt a învățat și a iscălit.

† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCLVII/10.

Orig. slav., hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CCVI/139.

¹⁾ loc șters în orig.

1592 (7100) Mai 8, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nicoară șoltuz de Baia, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut o moară a sa, pe Toplița, care este mai sus de târgul Baia. Aceasta a vândut-o sfintei mânăstiri dela Moldovița, pentru treizeci de tãleri de argint și pentru o butie de vin ; care acea moară mai sus zisă a fost făcut-o Nicoară cu banii săi, dar pe locul mânăstirii Moldovița, ca să fie sfintei mânăstiri Moldovița acea moară în Toplița, mai sus de târgul Baia, și dela noi, cu tot venitul. Pentru aceea, altul să nu se amestece dinaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7100 <1592> Mai 8.

Domnul a spus.

Bârlădeanul marele logofăt a învățat și a iscălit.

Dumitru Huscovici <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/74 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1811.

1592 (7100) Mai 9, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor din mânăstirea Bistrița și urednicului lor dela Slugani. Pentru aceasta, el să fie tare și puternic și cu această carte a noastră, să-și apere o topliță din Slugani. Dacă va găsi pe cineva acolo prinzând pește, oricine va fi, cu mreje sau cu sac sau cu undiță, ei să-i ia mreaja și sacul și peștele și tot ce va avea cu dânsul, numai gol să-l lase.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să-l ție sau iarăși să-l oprească, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7100 <1592> Mai 9.

Domnul a spus.

Ureache logofătul a învățat.

† Mărgelat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, V/3—4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1592 (7100) Mai 14, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirea numită Bistrița, dreptii ei robi Țigani, anume: G'igorie cu femeia și copiii și Necoară cu femeia și copiii și Lazea cu femeia și cu copiii și Specșea cu femeia și copiii și Trifu cu femeia și copiii și Crăciun cu femeia și copiii și Oniță cu femeia și copiii și Avram cu femeia și copiii și Simeon cu femeia și copiii și Luca cu femeia și copiii și Drăgoi cu femeia și copiii și Vitolt cu femeia și copiii și Simeon cu femeia și copiii și Nechita cu femeia și copiii și Ștreanga cu femeia și copiii și Vasilie cu femeia și copiii și Țola cu femeia și copiii și Țapul cu femeia și copiii și Șoica cu femeia și copiii și Romașco cu femeia și copiii și Petrică cu femeia și copiii și Cărbune cu femeia și copiii și Bodea cu femeia și copiii și Macsin cu femeia și copiii și Iochim cu femeia și copiii și Sangriu cu femeia și copiii și Moșco cu femeia și copiii și Moșul cu femeia și copiii și Marco cu femeia și copiii și Negară cu femeia și copiii și Tudora cu femeia și copiii și Bonțul cu femeia și copiii și Vasilie Cărbune cu femeia și copiii și Hicol cu femeia și copiii și Leuștean cu femeia și copiii și Crăciun cu femeia și copiii și Danciul cu femeia și copiii, care acești mai sus scriși robi Țigani sunt dedemult robi Țigani ai sfintei mănăstiri. Să-i fie și dela noi cu totul neclintiți. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7100 <1592> Mai 14.

Domnul a poruncit.

Ureche logofăt a învățat.

A iscălit Bârlădeanul logofăt <m. p.>

† Alexa <a scris.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. cu data greșită: 1592 Mai 7, ibid. XXX/2.

70

1592 (7100) Mai 15, Iași.

Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit sfintei mănăstiri dela Putna un iaz cu moară, ce este în hotarul satului Stavcianii, din ispisoc de danie ce a avut sfânta mănăstire dela Petru voevod, ca să fie sfintei mănăstiri și dela noi cu tot venitul și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș în Iași, în anul 7100 <1592> Mai 15.

Domnul a zis.

Bârlădeanul mare logofăt a învățat și a iscălit.

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXL/31.

Copie slavă din sec. XVIII, cu greșeli.

71

1592 (7100) Mai 15, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Necoară Moviliță, fiul Mariicăi, nepotul Tudorei și strănepotul lui Ion Gherman, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut a sa dreaptă ocină și dedină cu privilegiul de împărțire ce a avut strămoșul lui, Ion Gherman dela Petru voevod cel Bătrân a patra parte din Matatici și a patra parte din moară și a patra parte din Pocigani și partea lui și partea fratelui lui, Moghilă și partea Maliei¹⁾. Aceasta a vândut-o slugilor noastre Ursu și Zaharia și femeii lui, Marica²⁾ și copiilor lor pentru patru sute și cincizeci zloți tătărești³⁾.

Și i-au plătit toți deplin înaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, ca să le fie și dela noi cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7100 <1592> luna Mai 15.

Domnul a spus.

Bârlădeanul mare logofăt a învățat, a iscălit <m. p.>

† Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLII/3-4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1761.

72

1592 (7100) Mai 25, Iași.

Aron voevod cu boerii întărește daniia Maricăi Teclicioae, care fiind față dăruște mitropoliei *jumătate* sat Huhurezu din ținutul Socevi, ca pe o dreaptă a sa ocină și *celelalte*.

Iași, 7100 <1592> Mai 25 zile.

Arh. St. Buc., Condica mitrop. Moldovei, nr. 527, f. 67 v.

Rezumat rom.

¹⁾ pasagiul „Și partea lui... Mălinei” s’a scris deasupra rândului.

²⁾ cuvintele: „și femeii lui Marica” s’au scris deasupra rândului.

³⁾ cuvintele.: „și cincizeci”, s’au scris deasupra rândului.

1592 Iulie 20.

1592

† Mărturisesc eu, Hrisoverghis, pentru stupii Putnei, pe care mi i-a dat domnul Petru voevod și i-am adunat și am dat asprii la locurile pe care mi le-a hotărît domnia lui, și, trecând vreme la mijloc, s'a zăbovit ca să dau socoteală, și domnul mi-a cercetat pecetluitele ca să vadă unde și cui i-am dat. Și pentru aceasta, eu mărturisesc pe sufletul meu că nicio pecetluită a domnului n'a rămas în mâna mea, nici pentru stupi, nici pentru altă slujbă și, dacă poate cu timpul s'ar găsi și o pecetluită la mâna mea, să nu fie pe seama socotelii.

Iulie 20. Și cu mâna mea am iscălit.

Precum scrie, mărturisesc și eu, Doamna Ruxan...a.

<Pe verso, de mâna lui Petru Schiopul:> „Camaraș. Iulie 20”.

Acad. R.P.R., CCC/14.

Orig. grecesc, hârtie.

<1592 Septembrie 1—1593 August 31> 7101, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, această femeie, anume Văsiica, fiica lui Toader Galiță, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină pe care a avut-o ea, a șaptea parte din jumătate de sat din Bahnă. Și a vândut slugii noastre Nechita păhărnice¹⁾, fiul lui Drăgan Galiță, pentru o sută și cincizeci de zloți tătărești.

Și s'a sculat sluga noastră Nechita și a plătit toți banii mai sus scriși, înaintea noastră, 150 de zloți, ca să-i fie lui ocină și dela noi, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș în Iași, în anul 7101 <1592 — 1593>.

† Insuși domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

† Ionașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCLXXXVII/28-29.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

¹⁾ „păhărnice”, așa în orig.

<1592 Septembrie 1—1593 August 31> 7101.

Ispisoc dela Aron v<oe>vod, din v<e> <e>t 7101 <1592-1593>, întru care scrie că domnie sa au întărit sfintii m<ă>n<ă>stiri a Voronéţului, pre a lor drepti robi Ţigani, anumi: Buzurna cu Ţiganca şi cu copiii lor ; şi Isacul cu Ţiganca şi cu copiii lui ; Onuţ cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Agere cu Ţiganca şi cu copiii lui şi Luca cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Ştefan cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Toda cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Nechifor cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Lupul cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Burdea cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Ciocărlan cu Ţiganca şi cu copiii lor şi Mărica cu copiii ei şi Cupcea cu copiii şi Ana cu copiii ei şi Părasca cu copiii ei, ca să fie sfintei m<ă>n<ă>stiri şi dela domnie sa, drepti robi, în véci.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 569—571.

Rezumat rom.

1592 (7101) Septembrie 18, Iaşi.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Neamţ, pentru ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să-şi apere întregul hotar, cât a fost hotarul cetăţii Neamţ, dela gura Fărcaşei până la gura Largăi şi drept peste Bistriţa la izvorul Direptul şi dealul Hurduga, pentruca nimeni să nu aibă a prinde peşte în acele hotare şi nici să pască alte dobitoace şi nici să nu vâneze fiare. De aceia, nimeni să nu îndrăznească a intra acolo, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, anul 7101 <1592> Septembrie 18.

Insuşi domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

† Alexa <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXIII/7.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1803.

1592 (7101) Octombrie 28, Iaşi.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, scriem. Am dat această carte a domniei mele, slugii noastre, Lupul pitar din Păuşeşti şi lui

Banul din Cucuteni și lui Toader păhărnicele, pentru ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să-și fie dreapta lor ocină și dedină, jumătate din satul Drăgeștii, din ținutul Vaslui.

Iar Decica își va cere banii săi, de unde a dat banii săi și să aibă a ieși Decica din sat.

Iar cui i se va părea strâmb, el să stea de față, înaintea acestei cărți a domniei mele. Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să-i scoată pe dânșii din sat, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7101 <1592> Octombrie 28.

Domnul a spus.

Moțoc marele vornic a învățat.

† Boldor <a scris>.

Acad. R. P. R., CXL/201.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

78

1592 (7101) Noembrie 23.

Altă carte dela mărie sa Aron voevod, precum au tras la giudecată Stan și Simion Vrăbie pe giupăneasa Dăngoae și pe Crăste Burlă și pe răzeșii lor pentru o arătură ce iaste în Văcărești și mărie sa împreună și cu sfatul mării sale i-au giudecat și au aflat după pravilă că nu să vine să ia arătura Stan și Simion, că au rămas din giudecată, iar giupăneasa Dăngoae și Crăste s'au îndreptat și să nu mai aibă a să trage pentru aciastă arătură în veci. Domnul a zis.

Leat 7101 <1592> Noembrie 23.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Răchitoasa, nr. 572, f. 34.

Rezumat rom.

79

1592 (7101) Decembrie 4, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit sfânta mănăstire dela Neamț cu satul anume Drăgănești, ce a fost dat și înainte de aceasta de domnia mea, sfintei mănăstiri, ca să-i fie ei cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înainte acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7101 <1592> Decembrie 4.

Insuși domnul a spus.

60

Borcea logofăt a învățat.

Avram <a scris>.

Acad. R. P. R., CLXV/151.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Două traduceri rom. la Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XIII/3 și o copie, idem M-rea Râșca, I/1 (nr. 2).

Un regest la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 39, f. 181.

80

1592 (7101) Decembrie 30, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase, Gheorghie pârcălab de Vaslui. Vă dăm de știre că a venit înaintea noastră Ionașco din Burdugani și s'a plâns de față înaintea noastră cu Marco de acolo, pentru 6 boi ai lui Ionașco, cu care i-a plătit lui capul și i s'au pierdut boii pentru dânsul. Și a rămas de lege Ionașco pe Marco și și-a pus fierăie înaintea porții.

Astfel de acum înainte, să aibă Ionașco a-i stăpâni dedina din Burdugani, din jumătate de sat, a patra parte, cu tot venitul, să fie a lui și a fraților lui.

Și dacă ar vrea Marco să-și plătească dedina, să-i dați lui zi și dacă nu, să fie Ionașco cu dedina și să nu aibă Marco a mai pârî pe Ionașco nici decum, în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Altfel să nu faceți.

Scris în Iași, 7101 <1592> Decembrie 30.

Domnul a spus.

Nădăbaico a învățat.

Ionichie <a scris>.

Acad R.P.R., CXXXIX/109.

Orig. slav, hârtie, pecetea aplicată.

81

<1593—1595 Aprilie> Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Iată a venit> înaintea noastră și înaintea boierilor noștri cneaghina lui Bârlădeanul fost logofăt, cu mare plângere și cu mare mărturie, cu oameni buni și cu boieri dela curtea domniei mele, zicând că privilegiul și ispisoacele de cumpărătură ce a avut Bârlădeanul logofăt și dela domnia mea, pe niște părți de ocină din sat din Fărăști <pe care le-a cumpărat> dela Profira și dela Todosia și dela Samson și dela

Ștefan și dela.....¹⁾ și dela Ursu, pentru o sută și douăzeci de taleri de argint, aceste privilegii le-a pierdut, când a pierit însuși Bârlădeanul.

«De aceia noi, văzând» a lor plângere și mărturie, noi asemenea și dela noi, i-am dat și i-am întărit, ei și copiilor ei, aceste toate mai sus scrise părți «de ocină din sat» din Forăști, ca să le fie lor și dela noi uric, cu tot venitul.

Scris în Iași, anul¹⁾

Domnul a spus.

Ștefan marele logofăt a învățat¹⁾

Gavrilovici²⁾.

Acad. R.P.R., I,XXXVI/1.

Orig. slav, hârtie, din care lipsește o parte, pecete aplicată.

Dataț din domnia lui Aron Vodă și după dispariția din divan a lui Bârlădeanu log-

82

1593 (7101) Ianuarie 3, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătoriului nostru, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Galata și satului lor, anume Voroveștii, ca să aibă ei, dela domnia mea slobozenie, să nu ne lucreze nouă niciun fel de lucru al nostru, nici iliș să nu plătească, nici cincizeci de aspri, ci să aibă ei a plăti sfintei mânăstiri.

De aceia, nimeni dintre slugile domniei mele, ilișari sau cincizeciari, să nu cu-teze a-i învălui niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7101 «1593» Ianuarie 3.

† Insuși domnul a spus.

† Gligorcea logofăt a învățat.

† Solomon «a scris».

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom, d'n 1795.

83

1593 (7101) Ianuarie 8, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirii numită Moldovița, unde este hramul sfintei blagoveștenii, două mori în târgul Baia, una în mijlocul

¹⁾ lipsă în orig.

²⁾ cu litere latine.

târgului, iar alta la capătul târgului și cu poverne de bere și cu sladniță¹⁾ și cu patru case de poslușnici.

Deasemeni domnia mea i-am iertat, pentru sfânta mânăstire, de cai de olac și de podvoade și de jold și boii să nu li se ia pentru alți oameni și pentru multe alte munci mărunte care sunt la târg, afară de darea împărătească. Care acele mai sus scrise două mori și cu poverne și cu sladniță și acei patru poslușnici din târgul Baia, au fost danie și miluire sfintei mânăstiri Moldovița dela părintele domniei mele, răposatul Alexandru voevod, veșnica lui pomenire și din privilegiu de danie pe care le-a avut sfânta mânăstire mai sus scrisă și din ispisocul de întărire pe care l-a avut sfânta mânăstire dela Iancul voevod.

Domnia mea deasemeni am dat și dela noi și am întărit toate aceste mai sus scrise, ca să fie sfintei <mânăstiri> și dela noi, cu tot venitul, neclintit nicio-dată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7101 <1593> Ianuarie 8.

Domnul a poruncit.

Gligorcea Crăciun logofăt a învățat.

† Buzinco a scris.

Acad. R.P.R., XV/104 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1811.

84

1593 Ianuarie 18.

La Bohna, 2 mile; Golevrec, 1 mile; 30 groșci>.

La Cracău, 4 mile; 60 groșci>.

Scavina, 2 mile; Zator 4 mile; 22 groșci>

Svencina, 2 mile.

Aicia, țara împăratului.

Șpcena, 3 mile; 37 groșci>.

Strumin, 2 mile.

Friștat, 2 mile.

Țara Muraveei.

Ostraveț, 2 mile; 54 groșci>.

Hranița, 6 mile.

Șurova, 1 milă.

¹⁾ ; sladniță », așa în orig.

Lipnic, 1 milă.
Olomoneț, 3 mile; 3 tara >leri >.
Cralița, 2 mile.
Vișâ, 2 mile; 63 groș<i >.
Austrileț, 2 mile.
Vistérniț, 4 mile.

Țara Austriâ.

Nichilzburcă, 1 milă.
Boizboz, 3 mile.
Vilchirdorfü, 1 milă.
Gronirdorfü, 2 mile.
Volcăf, 1 milă.
Beciul, 3 mile.
Dresăcrisen, 4 mile.
Neiștat, 4 mile.
Neichirfon, 2 mile.
Clocniț, 1 mile.
Șovden, 1 milă.

Țara Știdia

Merțușlac, 3 mile.
Crigle, 2 mile.
Chiber, 1 mile.
Purcan, 3 mile.
Loiben, 2 mile.
Sim Mihai, 1 milă.
Cnitelfeltü, 3 mile.
Iudenborchi, 2 mile.
Hunțärmachi, 3 mile.
Saiflin, 1 milă.
Murava, 2 mile.

Țara Lungă.

Tamspeca, 4 mile.
Svenmihei, 1 milă.

Țara Carintiâ

Minden, 3 mile.
Pascenburchi, 3 mile.
Graifremburchi, 2 mile.

Traaburchi, 2 mile.

Țara Tirolî.

Lienți, 2 mile.

Lîlen, 3 mile.

Inher, 1 milă.

Niderdofu, 1 milă.

Velspurchi, 1 milă.

Bornechi, 2 mile.

Sim Lerenți, giumatate milă.

Sumiborchi, giumatate.

Auză, giumatate

Findin, 1 milă.

Milbah, 1 milă.

Bricsen, 1 milă.

Cleuzen, 2 milă.

Poțen, 3 mile.

<In sens invers, jos în dreapta, de mâna lui Petru Schiopul:>

+ 160 mil<e> den Livov pana Poci,

se ști<i>. Ai 1593 Ghinnar 18 zile.

<Pe altă pagină, de mâna lui Petru Vv.:>

+ 12 Sanbur, Perămișle, 12 mil<e>.

+ 13 Perămișle, Livov.

4, 4, 3, 3, 4, 2, 2, 2, 5, 47.

Holomei Ațpos.

+ 8 mil<e> + 10 mil<e>

+ 27 mil<e>, Cheracov pana Romenaț.

+ 20 mil<e>, pana Beci.

+ 70 mil<e>, Teci, pana Noci.

<Altă mână, aceeaș din restul textului:>

+ Dela Ljov, 4 mile, la Horodoc; 27 groș<i>.

Până la Vișnia, 3 mile.

+ Până la Mosticica, 5 mile; 23 groș<i>.

La Peremâșlea, 4 mile; 8 groș<i>.

Pă<nă> la Caciciucă, 5 mile; 25 groș<i>

Până la Reașov, 4 mile; 21 groș<i>.

+ Sen Vișov, 3 mile; 6 groș<i>.

+ Dămbovița, 3 mile; 10 groș<i>.

+ La Trănov, 4 mile; 17 groș<i>.

La Honici, 2 mile.

La Briajec, 2 mile.

Acad. R.P.R., CCC/35.

Orig. rom, hârtie filigran, pecete inelară timbrată pe foaia — plic.

Foaia a servit drept plic, are pe o parte, scris de mâna lui Petru Șchiopul: „Cherștitov“.

Pe aceeași față, e o însemnare veche arhivalică, cu litere latine:, Tur<cica> 1593 ».

85

<1593 Ianuarie după 29>¹⁾.

A mea scrisoare.

† Mult mă închin domniei tale și boierului Zotu. Ai poruncit și i-ai dat un izvod al unei scrisori cum că s'a rătăcit, și despre aceasta să nu ai îngrijorare. Acea scrisoare mi-a sosit în mână și am trimis-o, și merge la Mega-hori cu mâna sfântului Pavel ²⁾, iar celelalte de acum înainte le vei înțelege. Altfel ne rugăm și noi, robii tăi, ca să scapi pentru noi cu sufletul și cu trupul.

Acad. R.P.R., CCC/37.

Copie în grecește, contemporană cu originalul.

86

<1593 Ianuarie după 29>³⁾.

Către Vlakidos

† Dacă vrei să le afli pe toate despre prietenii care sunt în nevoie, fostul vostru frate Alexandru voevod, și cu fiul vostru Mihnea voevod și cu domnia voastră fiindcă suntem prieteni, în orice clipă aceasta am avut în mintea noastră pentru aceste două țări: ca să fiți la una domn, și așa ne-am gândit și am spus-o aci în fiecare zi. Acele țări au căzut în unele necazuri și, când Sinan pașa era mazil, le-a înțeles pe toate și când a ajuns vizir s'a gândit în ce chip să se ridice aceste două țări. Și la aceasta a spus să-i găsec oameni cunoscători ai acelu loc. Și când a spus-o, i-au spus că sunt șerbi de-ai lui Mitaros ⁴⁾ care au venit de acolo și dacă vrei, să-i întrebi. Și astfel a chemat pe vreo zece și i-a întrebat, iar noi i-am spus: „Să trăiești mulți ani! Află că pieirea și starea acelei țări i-au venit ceas cu ceas,

¹⁾ Datare propusă de Iorga, Hurmuzaki XI, p. 311, nr 37.

²⁾ Convențional. Poate înseamnă că scrisoarea o duce vreun călugăr dela mănăstirea Sf. Pavel dela Muntele Athos.

³⁾ Datarea propusă de Iorga în Hurmuzaki XI, p. 309, nr. 436.

⁴⁾ Nume convențional: sultanul

pentru că se schimbă domnii: unul era cioban, altul argat, altul cazac și pentru că nu se orânduiesc banii odată pentru totdeauna și sunt săraci și vin și i golesc lumea și adună pentru dânsii avere și lucruri și pietre scumpe și pentru că nu le pasă de lume să vadă, și nici domnii nu știu ce este. Asemenea vorbe am spus noi și pașaua a spus: „Trebuie să știm cum are să fie lucrul”. Și au zis banul și oamenii tăi și noi, prietenii tăi ce ne aflăm acolo: „Să trăiești mulți ani, pașă! din pricina silniciilor vreunui nedrept și¹⁾ n'a putut să sufere proigumenul ²⁾ și s'a retras într'un colț. A cărui igomenie ³⁾ este dela moși strămoși iar neamul lui întreg este de igomeni, și se pricepe și la igomenie. Și, pentru un timp, când a fost lovită și jefuită mănăstirea ⁴⁾, el a potolit lucrurile. Și acum iarăși, în afara aceluia, nimenea altul poate îndrepta aceste mănăstiri”. Așa am spus aceasta episcopului ⁵⁾, care să trăiască mulți ani, și, precum am spus-o, a făcut o anafora către cinstitul Mitaros iar Mitaros a spus episcopului că trebuie să se facă, și episcopul a spus multe vorbe bune, și cu mila lui dumnezeu, slujba s'a făcut. Inșă zi și noapte grăbește-te cât mai iute și, când va da dumnezeu să ne întâlnim, vei înțelege cum a suferit un prieten pentru un prieten. Sfârșit.

Acad. R.P.R., CCC/37.

Copie (sau traducere) grecească, împreună cu mai multe documente transcrise pe aceeași hârtie.

87

< 1593 Ianuarie după 29 > ⁶⁾.

Scrisoarea lui Ieremia către Vlădică.

† Inșă acolo se găsește proigumenul. ⁷⁾ Și îi scriu să vină și te rog, silește-l să vină, și să nu-i fie teamă, căci toți boierii sunt în ajutorul domniei sale și este voia celui mare ⁸⁾ și a vizirului și a celorlalți oameni mari. Numai de s'ar hotărî. Așa gândește, și nu altfel.

Acad. R.P.R., CCC/37.

Copie (sau traducere) grecească contemporană cu originalul.

¹⁾ în text „traghitoron“.

²⁾ convențional: domnul.

³⁾ convențional: domnie.

⁴⁾ convențional: țară.

⁵⁾ convențional: vizirul.

⁶⁾ Datarea propusă de Iorga, Hurmuzaki XI, p. 313 și 441.

⁷⁾ convenționalul: domnul.

⁸⁾ Convențional: sultanul.

<1593 Ianuarie după 29>¹⁾

Anaforaua proigumenului ²⁾).

† Domniei tale înfățișăm ca un rob anoaforaua noastră. Am aflat aici că pe domnia ta dumnezeu te-a adus din nou la cinstea cea dintâi și îi mulțumim lui dumnezeu și dumnezeu știe cum ne-am bucurat de aceasta. Și dumnezeu să înmulțească anii cinstului Mítaros ³⁾, și deasemenea și domniei tale să-ți înmulțească anii, și în această cinste să fii pururea, amin. Aici, doamne al meu, care să trăiești mulți ani, dacă vrei să afli domnia ta cum am ieșit din eparhia ⁴⁾ mea, poate domnia ta ai aflat-o, și, deoarece domnia ta ai ajuns mazilit, s'au ridicat potrivnicii, iar eu nu am avut ce face și m'am retras.

Dar și dela omul nostru de față care-ți aduce scrisoarea, vei afla. Dar dumnezeu știe că întâi și dela început, eu nu am avut cândva în gând un astfel de lucru și, decând m'am retras, nu mi-am făcut așezare în niciun loc. Și de aceea am o cerere dela domnia ta: să ceri iertarea noastră dela Mítaros ³⁾ pentru greșeala noastră și să ne odihnească în eparhia ⁵⁾ sa și toată viața noastră să rugăm pe dumnezeu pentru domnia sa.

Acad. R.P.R., CCC/37.

Copie (sau traducere) în grecește, contemporană cu originalul.

89

1593 (7101) Februarie 11, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit pe cinstitul și credinciosul boier al domniei mele, pe Drăghici Bogza elucer, cu două sate în ținutul Neamțului, pe pârâul Cracăului, anume Lăleștii și Căcăcenii, ce sunt amândouă într'un hotar.

Iar hotarul Lăleștilor este dela moara Căcăcenilor, drept la Drumul Târgului, de acolo drept la dumbravă, pe dumbravă în jos, în Lacul ⁶⁾ sec, de acolo drept după dumbravă la vale, la Drumul Târgului, în jos, drept pe muchea ⁷⁾ Râlmului zăpodiei, muchea Râlmului la vale, la vadul izvorului, dela vadul izvorului drept în apa Cracăului, matca Cracăului, în sus la moara Căcăcenilor. Iar hotarul Căcăcenilor este până în hotarul Căciuleștilor.

¹⁾ Datare propusă de Iorğa, Hurmuzaki XI, p. 311, nr. 438.

²⁾ convențional: Petru Șchiopul.

³⁾ convențional: sultanul.

⁴⁾ convențional: Moldova.

⁵⁾ convențional: imperiul turcesc.

⁶⁾ « Lacul », așa în orig. slav.

⁷⁾ « muchea », așa în orig. slav.

Pentru că atunci, când a fost nevoia țării, domnia mea am luat dela Bogza clucer, două sute de bani roșii ungurești și patru telegari ¹⁾ cu sanie și i-am dat mamei hanului. Și am dat aceste sate care le scriem mai sus, care se cheamă vândute pentru nevoia țării, pentru că aceste sate au fost drepte domnești de moștenire.

Cine ar cuteza să se amestece înaintea întocmirii și daniei și miluirii și vânzării noastre, acela să fie neiertat de dumnezeu și de toți sfinții.

În Iași, anul 7101 <1593> Februarie 11.

† Insuși domnul a poruncit.

Ghiorghie vornic a învățat.

† Nica <a scris >.

Arh. St. Iași, CCCI/86.

Copie slavă din sec. XX.

La Arh. St. Iași, CDLIX/2 o copie slavă fără dată, cu deosebiri de fond. Drăghici Bogza este pitar și se menționează că cele două sate au fost domnești, ascultătoare de ocolul târgului Piatra.

90

1593 (7101) Martie 12, Iași.

Cu mila lui dumnezeu, noi Aron voevod, domn Țării Moldovii. Facem știre cu aciastă a noastră carte tuturor cine va vede sau citindu-șă va auzi, iată acest adevărat și cinstit boeriul nostru giupănul Vartec din țara de gios au slujit noo cu dreptate și cu credință și văzând noi slujba lui cea cu dreptate ce-au arătat cătră noi și pământul lui, drept aceia l-am miluit cu osăbită a noastră milă, i-am dat și i-am întărit în pământul nostru al Moldovii a lui dreaptă ocină și cumpărătură din dreptul său uric din uricul de cumpărătură ce au avut el dela acel Petre voevod Bătrânul un sat anume Ursăștii di pe Bârlad, din gura Părăschiu-lui și cu loc de moară pe Bârlad, ce și-au cumpărat dela sluga noastră Toader și Iancul și Trifan și Ion Frijă și Petre și Bode și Tâmpa și Boldor și Isac și Moisăi, toți nepoții Necșii și Albii și Stanii și Micli și Zahula și strănepoții lui Ivan Ianpotă cu dresuri de danie ce au avut strămoșul lor Ivan Ianpotă dela Ilie voevod cel Bătrân. Aciasta au cumpărat dela numiții de sus, drept patru zloți tătă-răști.

Și iarăși am dat și am întărit cinstitului și credincios boeriului nostru giupă-nului Vartic *mare* vornic și ²⁾ țara de gios a lui dreaptă ocină și cumpărătură a

¹⁾ «telegari», așa în orig slav.

²⁾ corect trebuie „de“ în loc de „și“.

șapte parte din partea din sus din satul Galbenii di pe Zeletin și cu locuri de mori pe amândoo părțile di Zeletin. Drept aceia, să-i fie lui și dela domniia me uric și moșii cu tot venitul, lui, fiilor și nepoților și strănepoților și la tot neamul lui, cine se va alege mai deaproape, neclintit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul numitului de sus sat Ursăștii de pe Bârlad, din gura Părăschiului și cu locuri de moară în Bârlad, să fii pe unde au hotărât Tofle *jost* ușar despre satul Chișul, începând hotarul din dealu, unde este un copaci și de acolo până la o piază ce să hotărăște cu satul Chișul și dela ace piază spre un părau mic și pe drumul Bârladului la o movilă mare și dela ace movilă până la apa Bârladului, unde să numește Piază în apă; iar despre satul Tâmpesții și satul Rădenii să fie după hotarale sale vechi până unde au apucat din veci.

Iar hotarul numitului de sus sat, anume Galbenii a șaptea parte, partea din sus dipe Zeletin și cu locuri de moară pe amândoo părțile Zeletinului ce și-au cumpărat drept patru zloți tătarești dela Marica, fata Zlatei, nepoata lui Nistor Galbănuș, cu dresuri ce au avut ei dela Ștefan voevod cel Bătrân, să fii dăspre satul Plăcințanii și Piscanii și din toate părțile pã unde au hotărât Tofle ușaru.

Și spre aceia este credința domnii mele de sus arătat, noi Aron voevod și credința boerilor noștri, credința giupănului Vartic *mare* vornic din țara de gios, Gheorghii *mare* vornic din țara de sus și Darcicul părcălab din Hctin și Mihalce părcălab din Neamțu și Pentelei și Toma părcălabi din Cetate Noo și Ivan portarul Sucevii și Zota postelnic, spatar și Bejan paharnic și Alexa stolnic și Iane Călugăruș vistier și Coci comis și credința tuturor boerilor noștri, mari și mici.

Dar după viața noastră, cine va fi domn, din fii noștri ori din neamul nostru sau ori pe cine va alege dumnezeu a fi domn în pământul nostru al Moldovii, acela să nu strămute a noastră danii și întăritură, ci iarăși și iarăși să-i întărească, fiindcă este dreaptă ocină și cumpăratură.

Și pentru uricul de cumpăratură ce au avut el dela Petre voevod cel Bătrân pe acel sat Ursăștii și pe Bârlad, din gura Părăschiului și cu locuri de mori, el așa ni s'au jăluit înaintea noastră și înaintea a tot sfatul că în vremea când au mers din pământ cu Petre voevod au avut mare pagubă la un oraș, anume Mucaci, și i-au furat acolo o ladă cu multă avere. Și câte urice și ispisoaice au fost acolo dela strămoși și de danii și de cumpăratură, toate s'au prăpădit atuncea, după cum ne-au arătat și condice dela Petre voevod și cu iscălitura lui Petre voevod de câți ispisoaice i s'au prăpădit atuncea, anumi un uric pe satul Iuganii asupra Părăschiului în Clirăști dela sluga noastră Ionașcu și Buhuș *fratele* lui și Mărica, sora lor, toți feciorii lui Pătrașcu și nepoții lui Bran.

Și alt uric iarăși dela Petre voevod pe satul Laslăoanii, ce i-au fost danii dela Petre voevod pentru dreaptă a lui slujbă și pentru că au dat duosprezece mii par<ale> în visteria *domnească*.

Și alt uric ce au avut el, strămoșii, dela Ilie voevod cel Bătrân pe satul Lăleștii din gura Berheciului în care uric și alt sat, anume Țapul și satul Groșetul dela Tecuciu.

Și iarăși și alt uric de cumpărătură ce au avut el dela Petre voevod pe ace de sus arătată parte de moșii din satul Galbenii a șapte parte, partea din sus. Și iarăși și acest uric de sus arătat pe satul Ursăștii, dar pe acesta l-au găsit și rupt și în apă aruncat și fără pecete.

Drept aceia, domniia me, spre mai mare tărie și întăritură de toate aceste de sus scrisă am poroncit credinciosului boerului nostru giupănului Opre *mare* lo-gofăt să scrie și să spânzure pecetea la această adevărată carte a domniei mele și să lipască și acel uric dela Petre voevod ci este pe sat Urșeștii, la aciastă a noastră carte.

Au scris Roșca în Eși, anul 7101 <1593> Martie 12.

Au tălmăcit Andrei tălmăciu căpitan, 1794 Martie 28.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 142.
Trad. rom.

91

1593 (7101) Martie 16, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Aron voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră și credincios și cinstit boier, jupan Vartic mare vornic de țara de jos, ne-a slujit drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui drept credincioasă cea către noi și către țara noastră, l-am miluit, cu mila noastră deosebită și i-am dat și i-am întărit, dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură, satul anume <Iuganii> ¹⁾, pe Pereschiu, la Fântâna Impuțită ²⁾ și cu mori în Pereschiu care acest sat Iuganii, pe Pereschiu și l-a cumpărat el pentru cinci sute de zloți tă-tărești, dela Ana și dela sora ei Anghelina și dela frații lor, Ionașco și Buhuși, fiii lui Pătrașco, nepoții lui Bran pârcălabul, din ispisocul pe care l-au avut ei dela fratele domniei mele Bogdan Alexandrovici voevod.

Și deasemeni am dat și am întărit dreapta lui ocină și vislujenie din privilegiul de danie pe care l-a avut el dela acest Petru voevod cel Bătrân, satul anume Laslăoanii la Tutova și cu două locuri de mori pe râul Tutova, care acest mai sus scris sat, anume Laslăoanii, a fost drept domnesc și ascultător de ocolul târgului Bârladului, ci l-am dat lui, pentru slujba lui dreptcredincioasă, alta, pentru că a dat și douăsprezece mii de aspri turcești, în vistieria lui Petru voevod. Inșă pri-

¹⁾ în orig. numele satului s'a scos printr'o tăietură făcută în act.

²⁾ « Fântâna Impuțită », așa în orig.

vilegiul ce l-a avut el dela Petru voevod, pe acest mai sus scris sat anume Lăslăoanii, el l-a pierdut, când a ieșit din țară cu Petru voevod și atunci a pierdut toate privilegiile sale, câte le-a avut, pe toate dreptele sale ocine, dar pe acesta l-a aflat tăiat și rupt și mucezit în apă și fără pecete, după cum domnia mea și cu tot sfatul nostru l-am văzut acest uric stricat. Iar uricul de cumpărătură ce l-a avut asupra satului Iuganilor nu l-a găsit până astăzi.

Și deasemeni am dat și am întărit dreapta lui ocină și cumpărătură, satul anume la Bădeani ¹⁾, pe Bârlad, și cu mori în Bârlad, ce el și-a cumpărat pentru cinci sute de zloți tătărești, dela Ionașco și dela sora lui, Măriica, copiii lui Toader Baci, cu privilegiu ce a avut tatăl lor Toader Baci dela Ștefan voevod cel Bătrân.

De aceia, să-i fie lui uricul de miluire și ocină și dela domnia mea, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui și întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume Iuganii, pe Pereschiu, la Fântâna Impuțită și cu mori în Pereschiu, să fie din toate părțile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar hotarul satului Lăslăoanilor, ce este pe Tutova și cu mori în Tutova, până la Râpa ²⁾ Galbenă și de acolo în sus către Movilițe și de acolo la capătul Sălciilor și de acolo în drumul târgului Bârladului în sus, în tufele ³⁾ Răcălăsaci și de acolo, Valea Bujorului în sus, iarăși în drumul târgului la capătul văii Adâncăței și pe Adâncata, unde cade Adâncata în râul Tutova. Acesta este tot hotarul satului Lăslăoanilor.

Iar hotarul satului unde se cheamă In Bădeani, pe Bârlad și cu mori în Bârlad, să fie din toate părțile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Aron voevod și credința boierilor noștri: credința panului Vartic mare vornic de țara de jos, credința panului Ghiorghie mare vornic de țara de sus, credința panului Danciul pârcălab de Hotin, credința panului Mihalcea pârcălab de Neamț, credința panului Pantelei și a panului Toma pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Ivan portar de Suceava, credința panului Zota postelnic, credința panului . . . ⁴⁾ spătar, credința panului Bejan ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Călugăr vistier, credința panului Cocea comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Ia după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre

¹⁾ « la Bădeani », așa în orig.

²⁾ „râpa“, așa în orig.

³⁾ „tufele“, așa în orig.

⁴⁾ loc alb în orig.

Moldova, acesta să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă îi sunt drepte ocini. Iar dacă ar cuteza cineva să clinească întocmirea noastră și întărirea, acesta să fie neiertat de domnul dumnezeu care a făcut cerul și pământul și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstiului nostru boier, jupan Oprea mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o atârne către această adevărată carte de seamă a noastră și să adauge și acel uric stricat pe care l-a avut dela Petru voevod, pe acest mai sus scris sat, anume Lăslăoanii.

A scris Roșca în Iași, în anul 7101 <1593> Martie 16.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, 138

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

O copie ibid. ms, nr. 537, f. 3v — 4 și o trad. rom.

Cu o trad. rom. din 1804 Iulie 31.

92

1593 (7101) Martie 25.

Copie.

Adică eu Ionașcu și Gligorașcu și Vasile, ficiori lui Nicolai Isăcescu și Mierlii, fetii lui Gligorașcu și Stărcii, nepoții lui Pătrașcu Țării, scriem și mărturisăm cu acestu zapis al nostru, cum noi de bună voe noastră, de nimene săliți, nici asupriți, ci de a noastră voe, am vândut driaptă ocină și moșie, a patra parte de sat de Trebujeni, ce sânt în țin<u>tu Hotinului și într'a Eșilor, pre Ciuhur, care ocină iasti de pre maica noastră Mierla, fata loi Grigori Stărcii, aceia ocină o am vândut dum<sa>li lui Toderașcu Jorii sulgerului, văru nostru, diept șasăzăci de galbini bani buni, ca să-i fie dum<i>sale driaptă ocină și moșie și cucu- nilor dum<i>sale.

Și aciastă > tocmală s'au făcut denaint<ea> unchiu nostru, Vasălei Stărci și dinaint<e> dumis<ali> lui Vasăle Talpă vornic<u>lui de Botoșani și denainte lui Pătrășcan și denaint<e> lui Anghelache Chiusie și denaint<e> lui Gheorghită a lui Pavăl și denaint<e>a Savei a Danului.

Iar dresă ce sânt pre aciastă > ocină, sânt la unchiul nostru, la Vasăle Stărce. Deci noi, văzând între dumnalor tocmală și deplin plată, noi am și iscălit și ni-am pus pecețele, ca să s<ă> știe.

Velet 7101 <1593> Mart 25.

Acad. R.P.R., II/44.

Copie rom. din sec. XVIII.

<1593 Aprilie>.

Poftit-au iară Derjec, foarte cu plecare, svințitul, împărătescul scaun și luminatul arhidux Hernestu de Austriia, și pre alți slăviț<i> și măriți domni, acei domnii, ca dentru a sa dragoste să criadzâ acei mărtorii a lui, putenciosul Pătru vodâ, de acel prepus sau părâ, a celui rău omu, să fie slobodzit și apărat de ei.

Aș'au făcut Derjec mărturie, și încă mai largu iaste scris în mărturie. Și după aciaia, mai gios iaste și aiastâ rugâ, ce amu scris mai sus, în mărturiia lui.

Vrut-am și mai face, ce n'am știut alte pări ce mai păriaște, însă am făcut și de¹⁾ muiare mărturie, că nu-i iaste datâ prespre voia lui, nice l-ai luat cu diasila den țară, cum au părît la Sneatin și cum au făcut mărturie de acolo.

Aiastâ mărturie iaste în mărturiia lui Enachi și a lui Bati, unde mărturisescu ce omu au fostu el și frate-său; înțelêge-veri mai bine acolo, că scrie mai largu.

<Pe verso de mâna lui Petru Șchiopul voevod:> « Giva mărturiia, Septemvrie 1 ».
<De aceiaș mână ca restul textului:> « Izvoadele martorilor ».

Acad. R.P.R., CCC/32.

Orig. rom., hârtie filigran.

<1593 Aprilie>.

Mărturiia ce oameni au fost Giva și frate-său Pascal. Enachi și Bati.

Eu Enachi Simon grec și Bati Ambrosis și Ghiorghie neguțatoriul de Bucureșt<i> mărturisim și dăm ști<re> de Giva și de frate-său Pascali, cine sămtu ei: sămtu ei eșiți dela Răguza la Sofiia, întru oraș turcescu, și acolo lăcuindu oarecâtâ vrême, s'au îndătoritu. Apoi, pentru dătorii, au fugit în Țara Muntenescă, făcându-se acolo negoțitori. Și lăcuindu acolo, au îndrăgit acolo, acel Giva, o văduvă griacâ, bogată. Și peșindu-se ²⁾ pre ia, lăuda-se că iaste neguțator mare și cu avuție multâ și de casâ mare dela Raguza și să făcia că e de legia greciască. Așia, până o amăgi și luâ acia giupăniasâ după sine. Caria lăcuindu cu nusul ³⁾, vădzu că e amăgitâ și înșelatâ de el, necum să aibâ nescae bunățate și avuție, cum se lăudase; ce încă de dătorie scăpase de acolo. Caria mai multu n'au vrut cu nusul să lăcuiască, ce s'au împărțit de'nsul.

¹⁾ corectat peste « dia ».

²⁾ șters « ei ».

) în loc de « dânsul ».

Cătră aciasta iarâ mărturisim, după aciaia, acestui, sau acelu Givei, s'au încredzut iarâ acolo în Țara Munteniască un neguțătoriu den Raguza, ce lăcuiia în Târgoviște; ca unui priiaten și ca unuia ce era de o limbâ și de o țară și de un loc, la moartea sa ș'au lăsat casa, muiaria și feciorii săi, să-i fie grlje și milâ. Carele după aciaâ așia au fost bunu, că i-au amâgit fata lui și o au rușinat. Și după ce o au rușinat, nu puținâ avuție i-au luat și au fugit la Moldova.

Acolo, în Țara Moldoveei, neștiindu nimenele de înșii, nice de lucrurile lor, ce au fost făcuți > sau petrecuți < în Țara Muntenească, lăcuiia în Moldova la curtia domniască.

Iară lăudându-se și hvâlindu-se, ca și în Țara Muntenească, până într'aciaia vrême ce după ruga și ciarerea săracului Brut, dată-i-au fost și isprăvitâ acia vamâ, depreună cu Duminecâ, și nu așia prentu elu, ca prentu Duminecâ, după ruga lui Brut.

Ce să atinge de rândul aceii mueri a lui, ce s'au însurat la eșitul dumisale lui vodâ, nu cu deasila, nice prespre voia lui, iastei logodită și dată, ce după pofta și ciareria lui, i-au fostu logodită și dată.

Așjdere și el, nu de nevoe sau cu deasila iaste scos den țară sau luat, ce de bună voe au eșit el, cu domniia sa, cu vodâ, den Țara Moldoveei și au lăsat, în locul său, soția sa, Duminecâ și omul său, Luțiiian, să strângă rămășițele sale.

Mărturiia lui Derjec dă ¹⁾ domnu nostru
și și de Giva.

Eu Criștof Derjec, cându amu fostu sol dela craii leșești la poarta putenciosului împărat turcescu, de oarecâte ori și am trecut prent Țara Moldoveei și la putenciosul domnu Pătru vodâ amu fost, de multe ori amu vorovit cu domniia sa de multe isprave mari și pururia am cunoscut gândul lui cu priință a fi creștinilor și pururia oare derep<t> ce lucru era gata a agiuta lor; necum solilor, ce și altor creștini nemeriți robi legați, arâta mila sa, d'a le scumpără-i den legăturâ turciască, cu banii săi.

Așia că, după mila sa, mulți au slobozit den robie: nemișci > și nemișoae și s'au întorsu slobodzi la casili și la oamenii săi.

Iară că aicia au venit viaste că Dgiva de Răguza, om nu cu mintia toată și carele au deprinsu a înșela și a minți, mai sus dzis putenciosul Pătru vodâ miastecă-l cu niște cuvinte la curtia luminatului scaun împărătescu și luminatului domnu Ernestu, mai mare domnu de Austriia și la curtia altor domni a domniei Rimului face nevoe, așia, de nu se poate întoarce, a veni în țara măriei sale lui craiu, și la mila ce i-au arâtat, și să-i arate mai multu.

¹⁾ < do > în orig.

Și iară mărturisescu cu sufletul meu, că Pătru vodă iaste domnu și om creștin, bun, dreptu, neprepus dumnezeescu, cu omenie, înțeleptu, și prent'aciaia cade-i-să să aibi cinste, dragoste, prietelie la toți domni creștinești.

Iară Giva Raguzeul iaste necurat, hitlian, om de nemică, carele s'au lepădat de légia sa, făcându-se de lége greciască, prentu să înșale o muiare, caria au înșelat și avuția i-au apucat și a mulți oameni, cu hitlenșugul său, de a<v>uție i-au golit, și înșelătoriu pururia s'au arătat, așa că foarte, în chipul lui, celui raguzeu carele nu demult în cărlige, în Țarigrad, au fost aruncat, iaste.

Mărtorisat[t]-au și de domni; careleia domniia plătește și dătoria.

Acad. R.P.R. CCC/31.

Orig. rom., hârtie filigran.

95

<1593 Aprilie>.

Mărtoriile: întâi de aciastia au mărturisit.

Eu Lucaș Stroici log<o>fătul ce am fostu și Eremia Mohila dvornicul și Enachî Simon grecul și Băti Ambrosis și Semion Mohila păharnicul, mărturirim că toți domni moldovenești, așijdere și muntenest<i>, carii iau spre domnie, sântu dători a plăti toate datoriile acelora domni ce le stau în locu, au's scoși de în Poartă au morți au eșiți de bună voe den domnie, neîntrebându nemică de datorii ca acialia, de unde să fie făcute, au dreptu triaba țarei au întru triaba sa; cu acela chip și Aron vodă plătește tuturor dătornicilor.

Iarăș mărturirim că vama Țărei Moldovei pururea să înceape dentru August 15 dzile și să ține prespre anu. Iară până în întra Avgust 15 dzile, până sup<t>¹⁾ amiazădzdi, și mai multu niciun vameș nu poate a o cumpăra, fără de un anu.

Intr'acela chip, fost-au dată și lui Duminecă și soției sale, Givei.

De aciastia doai mărturii făcuț-au și Constantin Corniathu și Anton Conforti și Bogdan Armanul, iară deosebi de noi.

A treâ, iară mărturirim că beglerbec au venit sup<t> Teghinia, ai ²⁾ 1589, și de acolo au tremis pre Mustafa aga al său și pre sangiajul de Tighinia, la Sneatin, și au lovit pre Sneatin, 8 Septe<m>vrie, de-au prădat Sneatinul.

Atunce au fost vameș<i> Alexa și Mania, și au ținut ei până la anul, la Avgust 15, ce au fost ai ²⁾ 1590. Și di-aciiia atunce, den Avgust 15, au început a ținia vama, Dominecă și cu Giva.

Și au ținut prespre acel anu, până la Avgust 15, carele au fost în 1591 de ai ²⁾. Și după că au datu lor vama, Dominecă și Giva, în doai, trei luni, au însoțitu cătră sine pre Mania Grecul, să le fie soție.

¹⁾ corectat peste « la ».

²⁾ adică: « ani ».

Și, într'acela anu ce au ținut ei vama, fostu-au pace prespre toat [t]â vrémia și dia s'au împlut anul vamei lor, Av<gust> 15, domniia sa Pătru vodă au eșit den țară, Av<gust> 19, în ai 1591.

De aciasta au făcut mărturie și Arménii, osebi de noi.

A patra, iarâ mărturisim că iaste obiciaiu în Țara Moldoveei și așia au tocmală domnii cu vameșii ca: de într'o 150.000 de oi, ce să iau de a dziacia, domnești, să nu se ia vamă; iarâ de nu vor agiunge aciaia samă, dători's vameșii a plăti și a împlia acia samă, de o oae câte 3 as<pri>, până a se împlia 150.000 de oi.

Iarâ de vor tréce de 150.000 de oi mai pre desupra, vameșii au a lua câte 3 as<pri> de o oae, dela neșuțatori, în partia sa.

De aciaste patru mărturii amu făcut noi mărturie, căți sintem mai sus scriși: eu Uriache logofătul cel mare a lui Aron vodă și Ghiorghie părcălabul și Jora părcălabul și Simion vistiarnicul și Toader Véveriț<ă> secretariul și Ionașco uricariul, într'aciaia vréme toți fiindu dirigătorii și slugile lui Aron vodă, mărturisim că Dominecă de Giordzu, fiindu în locul său însuș cu sine, și Luțian de Raguza în locul Givei, și Jupan în locul Manei, fiindu toți de bunâ voe lăsați și aleși, după eșitul lui Pătru vodă den Moldova, strâns-au toate rămășițele sale de vamă, așia de boi și de vaci, ce au rămas, Sep<temvrie> 8; ca și de oi, ce au rămas, Oc<tomvrie> 26, după obiciaiul și tocmala cia bătrână; întru care rămășițe de vamă ale sale nicio strâmbătate n'au avut, nice dela Aron vodă, nice de altu cineva, ce tot deplinu au scos și au strânsu.

Cătrâ aciaia iarâ mărturisim: câte pecetluituri au arâtat a dumisale, a lui Pătru vodă, toate s'au ținut în samă, cum întru nemică ei nice o strâmbătate n'au avut.

Și aciasta ispravâ și samă, toată s'au isprăvit pren mănule miale, ca prespre cela ce am fost într'aciaia vréme lăsat să fiu mai mare într'acia domnie, dentru dzisa lui Aron vodă.

Aciasta mărturie amu făcut osebi dela acești boiari.

Intr'aciastâ coală sântu 5 mărturii izvodite.

Acad. R.P.R. CCC/30.

Orig. rom., hârtie filigran.

1593 (7101) Aprilie 10.

Io Aron v<oe>voda. Adică au vunit înainte noastră și 'nainte boiarilor noștri, sluga noastră Niagul și frații săi, di a lor bună voi, au vândut a lor diriapt<ă> ocin<ă> și moșii, din ispisoc di mărturii ci au avut dila Petru vod<ă>, un loc în pus-

tii, ci iasti pe pârăul Spinoas <a> pe di amândoa pârțil <i> [di] pârăului Spinoas <a>, din locul Moicăi, pâr' în prijma Movilii, ci iasti în ținutu Lăpușnii. Acest <i> li-au vândut lui Andronic și fraților lui, Șorupul și Lambra și Iani și Harit și Apostof gelepi drept 4 ¹⁾ aspri turcești. Și s'au sculat aceștia și au plătit aceștii bani dăplin, în mănule vândzător <i>lor, înainte noastră și nainte boiar <i>lor noștri.

Și ispisocul de mărturii ci au avut dila Pătru vod <ă>, pi acist di mai sus scris loc din pustii, încă l-au dat în mănule lor.

Și noi, dacă am vădzut a lor de bună voi tocmală și plat <ă> deplin, noi încăș am dat și am întărit acestor di mai sus scris, ca să le fii dila noi diriaptă ocin <ă> și moșii și uric di 'ntăritur <ă> cu tot vinitul, nărușit în veci.

Iar hotarul celui loc din pustii ci iasti pe pârăul Spinoas <a> pe di amândoa pârțâl <e> di pârău, din locul Moichii, ca să fii din toati <pârțile> pi hotarul cel vichi, pe undi di veci au îmblat.

Și spre aceasta, credința domnii mel <i> și a boiar <i>lor noștri credincioș <i>: dumnalor Vartic mare vor. și Gheorghii mare vor. și Danciul pârălab di Hotin și banul Mihalci pâr. di Niamțu și Pintilii pâr. di Roman și Ivan portar Sucevii și Călugăr mare vist. și Alexa stol. și Coci comis și credința a tuturor boiarilor domnii mel <i>.

Și pintru mai mari întăriri a tot cât s'au scris mai sus, am poruncit dumisal <i> Opii log <o>f <ăt>, ca să scrii și să legi pecete noastră la aciasta cart <i> a noastră. L <ea>t 7101 <1593> Ap. 10.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 402v — 403.
Trad. rom.

97

1593 (7101) Aprilie 10.

7101 <1593> Aprilie 10.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Iată eu, robul stăpânului meu Isus Hristos și închinător al sfintei troițe, Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau celor ce o vor auzi, că domnia mea am binevoit, cu a noastră bună voie, cu inima curată și luminată și cu întreaga noastră bună voie și cu ajutor dela Dumnezeu și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire din muntele Sinai, unde este hramul sfintei preobrajenii a domnului Dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos, cu un sat anume Turțulești, la gura Prutului, în ținutul Chigheciului, care acest sat a fost danie lui Neagoe fost staroste dela acest Petru voevod cel Bătrân, însă mai înainte a fost drept domnesc

¹⁾ probabil: 4000 aspri.

și ascultător de orașul nostru Reni; să fie sfântrăpoșilor noștri înaintași și părinților noștri <pomenire> ¹⁾ și mântuire și pentru sănătatea și mântuirea doamnei noastre și sănătatea și mântuirea <copiilor> ¹⁾ noștri de dumnezeu dăruiți. Să fie sfintei mânăstiri dela noi uric și ocină, cu tot venitul, până când va fi sfânta mânăstire.

Iar hotarul acestui <sat>, anume Jurjuleștii la gura Prutului, în ținutul Chi-gheaciului, să-i fie hotar dinspre toate părțile, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

<Și la aceasta este credința> ¹⁾ domniei noastre, a mai sus zisului Ion Aron voevod și credința tuturor boerilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre: Moldova, acesta să nu clintească sfintei mânăstiri dania și întărirea.

. ¹⁾
blestemat și de trei ori blestemat de sobor și de părinți . . . ¹⁾ și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți jidovi necredincioși, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Boiarii. Vartici dvornic, Gheorghie dvornic *de țara de sus*, Danciula părcălab de Hotin, banul Mihalcea părcălab de Niamțu, Pănteleş ³⁾ părcălab de Roman, Ivan portariu del<a> Suciav<a>, Zotea post., Cocea ⁴⁾ vistiari, Alexa stolnic, Cocea ⁵⁾ comis.

<Cu însemnarea:> « Aron vod<ă>, pe satul Turțulești în gura Prutului în ținutul Fălciului, la Dunăre ».

Arh. St. Buc., ms. nr. 629, f. 129 — 130 — (137 — 138).
Copie slavă, deterioarată.

1593 (7101) Aprilie 20.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugii noastre și sfintei mânăstiri numită Tazlău dreptele ei ocine și danie, din privilegiu ce a avut sfânta mânăstire dela străbunul nostru Ștefan voevod cel Bătrân, satele ce sunt <pe> ¹⁾ Bistrița, anume Zăneștii <și Stolneicii> ¹⁾, ce se numesc Dinganii și Faurii, mai jos de gura Cracăului, care aceste mai sus

¹⁾ omis în text.

²⁾ urmează text românesc.

³⁾ în text: « Tântăleş ».

⁴⁾ în text: « Colugher ».

⁵⁾ în text: « Coghie ».

scrise sate au fost din ocolul curților noastre, dela Piatra și cu mori în Stolnici, pe Bistrița și cu șteaze.

Și deasemeni am dat și am întărit iarăși rugii noastre mai sus zise, sfintei mânăstiri a Tazlăului, satul anume Buneștii, pe Siret, unde se numește Fundul, care acest sat Buneștii a fost ascultător de curtea dela Bacău și cu loc de prisacă, peste Siret, în pustie, unde se numește Mânăstirea și cu bălți la Siret.

Și deasemeni am dat și am întărit rugii noastre mai sus zise, sfintei mânăstiri numită Tazlău, un iaz anume Verdele și cu mori și cu fânețe pe de amândouă părțile, care acest iaz este danie sfintei mânăstiri dela Alexandru voevod, pentru sufletul domniei sale.

Toate aceste mai sus scrise să fie rugii noastre, sfintei mânăstiri uric și ocine cu tot venitul, cât va fi sfânta mânăstire, neclintit ei niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, ce sunt pe Bistrița, anume Zăneștii și Stolnecii ce se numesc Dinganii și Faurii, mai jos de gura Cracăului și satul Buneștii pe Siret unde se numește Fundul și cu loc de prisacă peste Siret, în pustie, unde se numește Mânăstirea și cu bălți la Siret, ca să le fie hotare dinspre toate părțile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, <Io> Aron voevod ¹⁾ și credința boierilor noștri.

Aceasta scriem ²⁾.

Boiarii anume: Oprea *mare* logof<ă>t, Vartic *mare* vor., Gheorghie *mare* vor., Danciul păr. de Hotin, Alexa păr. de Niamțu, Pântelie păr. de Roman, Ivan portar de Suciav<a>, Zota *mare* post., Calugher vist., Bejan pah., Dumitru stolnecul, Coce comisul.

L<ea>t 7101 <1593> Ap. 20.

Arh. St. Buc., ms, nr. 629, f. 128.

Copie slavă.

99

1593 (7101) Aprilie 28, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Mărica cneaghina lui Ionașco Pâr-stescul, fiica lui Iurșa, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a dat dreapta sa ocină și dedină, o parte de ocină din satul Popeni, începând din casa lui Onciul Mitiutel, din malul Iubăneasei, drept pe Iubăneasa, din cutul de sus.

¹⁾ în copia slavă: Radul voevod.

²⁾ urmează text românesc.

Aceasta a dat-o slugii noastre Dumitru, fost ureadnic, ca să aibă a o pomeni după moartea ei.

Deci noi, văzând dania lor de bună voie, de aceia să-i fie și dela noi ocină și dedină cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7101 <1593> Aprilie 28.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat. Oprea logofăt.

† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/43.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

O trad. rom. din 1852, Credit. Rur. Buc, Condicta Popeni și Liveni, dela Dorohoi.

100

1593 (7101) Aprilie 28, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Dumitru fost ureadnic și a adus înaintea noastră un zapis, făcut de oameni buni și bătrâni, de Reapede și de Meica și Gligorie, nemiși și Ghiorghie diac, cum a cumpărat toată partea, cât se va alege partea lui Ignul șetrărel, din satul Popeni și din iaz cât se va alege, pentru 60 de zloți tătărești.

Deci noi, când am văzut acest mai sus zis zapis, și noi l-am crezut. De aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7101 <1593> Aprilie 28.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt <a învățat>.

† Băseanul a scris.

Acad. R.P.R., CLVII/42.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

O trad. rom. din 1852, la Credit. Rural Buc., Condicta Popeni și Liveni, 60.

101

1593 (7101) Aprilie 30, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mărica, fiica Donei, nepoata lui Oncea, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din privilegiu de întărire ce a avut bunicul lor Oncea, dela Ștefan voevod cel Bătrân, jumătate din a patra parte din satul Bârjoveani, partea de jos și a vândut-o lui Popoșea, pentru patru sute de zloți tătărești.

Și deasemeni am dat lui Popoșea a cincea parte din jumătate din a patra parte, ce el și-a cumpărat dela fratele său Stănilă șoimar ¹⁾, pentru o sută de zloți tătarești.

De aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătura, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7101 <1593> Aprilie 30.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit.

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/87.

Copie slavă din sec. XX.

102

<1593> Mai 7.

Dumnezeu.

† Prea evlavioase, prea mărite și prea strălucite domn al nostru, Ioan Petru voevod și fost domn a toată Moldovalahia, ție și prea strălucitului și prea măritului fiu și domn al nostru Ștefan voevod, domniei voastre ca un rob ne închinăm noi, robii tăi și ne rugăm domnului dumnezeu, ca să găsească pe domnia voastră cea de față a noastră scrisoare în sănătate și mare bucurie, după cum ceri domnia ta.

De ai porunci, doamne, să afii și despre noi, robii tăi, cu voia lui Dumnezeu și cu vrerea domniei tale, suntem bine până acum, doar că, doamne, care să trăiești mulți ani, cinstita scrisoare a domniei tale, pe care ai binevoit a o trimite boierului Cantacuzino banul, am primit-o și mult ne-am veselit și ne-am bucurat de ceieace am auzit despre sănătatea domniei voastre. Inșă, după ce s'a aflat și boierul dumnealui Andrei hatman și dumnealui Nicolae stolnic, ne-am dus cu toții la un loc și ne-am înțeles cum să ne străduim, cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să slujim pe domnia ta, ca să te învrednicești de vechiul scaun al patriei, adică de Vlahia, poate să se îndrepte și acel nenorocit loc primejduit. Inșă, doamne, pentru aceasta te rugăm și te poftim pe domnia ta să te hotărăști fără de nicio grijă, căci nu este numai voința noastră, care am mâncat pâinea domniei voastre și dorim să avem din nou pe domnia voastră, numai împăratul, care să trăiască mulți ani, a hotărât și cu domnul vizir, văzând primejdiile locului și pe ciobanii care i s'au dat de când ai trecut domnia ta și care au stricat lumea. Prin urmare, doamne, să nu te fi îndepărtat Dumnezeu mulți ani, ci cât de grabnic hotărăște, căci suferințele noastre ar fi zăbavnice. E greu și așa să le știi

¹⁾ « șoimar », așa în orig.

domnia ta. Inșă după porunca împărăției și după scrisorile boierului ban, e nevoie să te trudești pe cât se poate. Noi avem martor pe dumnezeu cum că avem dorință să slujim pe domnia ta, căci numai sufletul avem dela dumnezeu, dar pentru cinstea pe care au avut-o frații noștri și noi pe vremea domniei tale, pe cât avem ochii deschiși. Și cinstită scrisoare a domniei tale să avem, ori cu cine o trimiți. Inșă să aflăm când hotărăști să pleci de acolo. Așa deocamdată. Iar anii domniei tale să fie mulți și buni.

Andronic micul rob al domniei tale.

Policratis Kamarinos, robul domniei tale.

Ai smeritului rob al tău prăpădiții frați și toți ceilalți câți simt împreună cu noi, toți se găsesc în slujba domniei tale.

Luna Mai, în 7.

Și lui popa chir Adam îi facem închinăciune și mult salutăm pe boierul dumnealui cămărașul, cu dumnealui boerul Zotu și pe toți ceilalți boieri îi salutăm.

Academia R.P.R., CCC/15.

Orig. grec, hârtie.

103

1593 (7101) Mai 8.

Adică dar eu, Berghea din Gărcini, însumi dela sine mărturisesc cu această carte a mea și zăpis, cine o va vedea, că am vândut de bună voia mea, partea mea de ocină din satul Boțești în care parte cât se va alege partea mea din vale, aceea am vândut-o lui Toader aprod din Bonțești și lui Ionașco ¹⁾ de acolo, pentru două sute zloți tătarești și mi-a dat Toader aprod toți deplin care îi scriem mai sus și cu Ionașco ²⁾.

Iar eu, Bezerghian, am făcut zăpisul meu dela noi, ca să-le fie ocină cu tot venitul, pe unde se va alege acea parte de ocină din vale ce le-am vândut-o, până când vor dobândi la domnia sa domnul, milostivirea sa, să-și facă uric de întărire.

Și pentru mai ³⁾ mare mărturie, când s'a scris acest zăpis, la tocmeala lor, au fost Petre și Pavăl din Lenești și Procea din Todorești și Toader Gavrea.

Și Alexa diac, am scris, în anul 7101 < 1593 > Mai 8.

Acad. R.P.R., CXXXII/57.

Orig. slav, hârtie, patru peceti aplicate

¹⁾ « și lui Ionașco », adăugat ulterior.

²⁾ « și cu Ionașco », adăugat ulterior.

³⁾ « mai », așa în orig.

1593 (7101) Mai 15, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit rugătorilor noștri călugări din sfânta mânăstire numită Pângărațul, unde este hramul sfântului, slăvitului, marelui mucenic și izvorător de mir, Dimitrie, ca să aibă ei putere și tărie, cu această carte a noastră, să-și apere braniștea dela Pângărați și nimeni să nu aibă a-și face acolo, coșare nici pentru oi, nici pentru porci, fără voia lor. Iar dacă vor găsi pe cineva pe acolo, fie stricând sau fie cosind fânul și călcând poiana, sau făcând stâni¹⁾ și coșare, fără știrea lor, ei să aibă putere dela domnia mea, să le ia totul, boi, car, secure, numai goi să-i lase.

Pentru aceasta, nimeni să nu aibă a strica sau a face supărare pe acolo, în poiana și ocina Pângăraților a sfintei mânăstiri, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7101 <1593> luna Mai 15.

† Domnul a poruncit.

† Oprea mare logofăt a învățat.

† Preadvici logofăt <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/5.

Orig. slav, hârtie, pecetea aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1909.

105

1593 (7101) Mai 22, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cneaghina Golăiasa și a pârît pe Gregore Udrea și pe Onciul și pe Măriica călugărița, fiica lui Arbure și pe Cheldoae și pe copiii lui Pătrașco, zicând că a cumpărat Golăi fost logofăt dela ei un sat anume Spineni și apoi l-a cumpărat și ea tot dela ei, iar Gregore Udrea și Onciul și Măriica călugărița și Cheldoae și copiii lui Pătrașco au zis că le-a dat Golăi fost logofăt numai 12 polocopi arvună¹⁾ iar alți bani nu a dat. Iar cneaghina Golăiasa s'a sprijinit pe popa Ursu și Ambrofiie și Neagoe, cum le-a dat Goăi fost logofat toți banii.

Deci, noi am făcut lege ca să jure popa Ursu și Ambrofiie și Neagoe cum le-a dat toți banii Golăi fost logofăt și ei n'au voit să jure. Astfel cneaghira Golăiasa a rămas de lege, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri, iar Grigore Udrea și Onciul și Măriica călugărița și Cheldoae și copiii lui Pătrașco s'au îndreptat și și-au pus ferăe 12 zloți în vistieria noastră.

¹⁾ « stâni », așa în orig.

²⁾ « arvona », în orig.

Deci, deacum înainte să nu aibă a-i mai pârî ea înaintea noastră, dar nici înaintea altor domni, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7101 <1593> Mai 22.

Domnul a zis.

Oprea mare logofăt a învățat.

A iscălit Oprea logofăt <m.p.>

Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXI/4021.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

106

1593 (7101) Mai 27, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit toți Țigani câți au fost mai înainte, să fie și acum dela domnia mea, robi 1) Țigani, rugii noastre, sfintei mitropolii a Romanului, unde este hramul sfintei preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, în zilele părintelui și rugătorului nostru, chir Mitrofan episcopul Romanului, pentru că domnia mea am văzut privilegiul dela Ștefan voevod cel Bătrân, iarăși ispisocul de danie și de întărire dela Petru voevod.

De aceia și domnia mea am dat și am întărit mai sus scrisei sfintei noastre mitropolii dela Roman, toți Țigani câți au fost și până acum, ca să fie și dela domnia mea robi 1) Țigani acestei sfinte mitropolii, neclintiți niciodată, în veci. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7101 <1593> Mai 27.

† Insuși domnul a spus.

† Oprea mare logofăt a învățat; și am iscălit Oprea logofăt <m. p.>

† Pătrașco Boreanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/II.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

107

1593 (7101) Mai 28.

† Insu Io Peturu voda, am fostu dom<n> de țara Mulduvai și în țara Muntenescu. Marturusescu cu ciasta carte mele teriia mele, cum i-am dat teriia a lui

1) «holopi» în orig.

jupuni Anton Burăni, se ghirăiascu, se sicheri, se tocmesche, se fache cumu ști ma<i> bine panturu ciasta pera cu Giva Aragozen și altele tirabele de pură ¹⁾ și de nevoia nostru, undu-i va t<r>ibui: și nainte sivintu pape și nainte ci<n>stit parat cherăștinescu și nainte ci<n>stit dom<n> herța Ferdinandu și nainte alt dom<n> cherăștinescu și iară va ghirăi, sicheriia.

† Luna Gan. 20 zil<i>, 503 gal.

<Pe pag. 3-a, doc. a fost transcris de altă mână și cu data schimbată, în felul următor :>

† Eu Ion Petru voda, dom<n> de țara Moldovei și de țara Muntenescu, mărturisescu cu ciastă cartele mele cum am dat tărîe lui giupânul Anton Bruni se grâescu, se scrie, se tocmescu, se facă cumu va ști mai bine și aciastă pârâ care face mie Giva Ragozen și altele trebele și nevoe mele, unde ²⁾ va trebui; și nainte sfântului papei și nainte cinstilului parat crăstinescu și nainte cinstitul dom<n> hârțec Ferdinandul și nainte alți domni și oameni. Iară ce va grâi, sicheri și faci pentru nevoia nostru giupânul Bruni, noi ține-vom. Așa merturesescu cu slova mele.

Am scris cu mâna me, pus-am pecete me. In Poțin, Mai în luna, 28 zile, 1593. Ion Petru voda.

Acad. R.P.R., CCC/16.

Orig. rom., hârtie filigran.

108

1593 (7101) Mai 28, Iași.

Io Aron vovod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mânăstirii numite Pobrata, unde este hramul sfântului făcător de minuni Nicolae, cu dreptzii săi robi Țigani, anume Nenuța cu femeia și cu copiii și Draxin cu femeia și cu copiii și Dumitru cu femeia lui și cu copiii și Ignat cu femeia și cu copiii și Focșa cu femeia și cu copiii și Avram cu femeia lui și cu copiii și Hintea cu femeia lui și cu copiii și Zgură cu femeia și cu copiii și Jurja cu femeia și cu copiii și Mihai Ivancul cu femeia și cu copiii și Zgăvârdea cu femeia și cu copiii și Șteful cu femeia și copiii și Crăciun cu femeia și cu copiii și Gligore cu femeia și copiii și Toader cu femeia și cu copiii și Simion cu femeia și cu copiii și Gociul cu femeia și cu copiii și alt Toader cu femeia și cu copiii și Colța cu femeia și cu copiii și Ionașco cu femeia și cu copiii și alt Ionașco cu femeia și cu copiii și Iachim cu fe-

¹⁾ corectat peste „pură“.

²⁾ urmează « evu »

meia și copiii și Simion Cărbune cu femeia și cu copiii și Drăgan și alt Drăgan și Bechioae cu copiii și Tereșcoae cu copiii și Lupa cu femeia, din privilegiile ce are sfânta mănăstire dela Ștefan cel Bătrân și Petru voevod și dela Iancul voevod și dela Petru voevod.

Pentru aceea, să fie sfintei mănăstiri și dela domnia mea acești toți Țigani dreptii săi robi, neclintiți niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7101 <1593> Mai 28.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat.

Am iscălit Oprea mare logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/13.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1796, ibid., XXXII/4.

109

1593 (7101) Mai 30, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră rugătorul nostru chir Nicanor, mitropolitul Sucevei, cu un ispisoc dela Necula Zaref, neguțător din târgul Iașilor și a mărturisit că a dat Necula Zareful, cu limbă de moarte, casele sale din Iași, sfintei mănăstiri dela Agapia, pentru pomenirea sa și pentru greșelile lui, iar monahii din sfânta mănăstire dela Agapia să aibă a-l pomeni și a-i face pomenire.

Deci noi, văzând ispisocul ¹⁾ dela Necula Zaref, neguțătorul din târgul Iașilor și mărturia părintelui și rugătorului nostru, chir Nicanor, mitropolitul Sucevei și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit sfintei mănăstiri dela Agapia aceste mai sus scrise case din târgul Iașilor, ca să fie sfintei mănăstiri, cu tot venitul.

Scris în Iași, în anul 7101 <1593> luna Mai 30.

† Domnul a spus.

† Oprea marele logofăt a învățat.

Am iscălit Oprea logofăt <m. p.>

† Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, XI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ așa în orig.

<1593, circa luna Iunie>¹⁾).

Poruncă

† Proigumene²⁾, când va veni porunca mea, să afli că ai trimis la Poarta mea o anafora și ai cerut iertare pentru greșeala ce-ai făcut și ai cerut un loc în eparhia³⁾ mea, ca să te așezi. Dar greșeala ta să fie iertată și du-te la Hios să te așezi. Aici îți poroncesc, ca frica ce ai în inima ta să o alungi și cu bărbăție și cu toată familia ta să te duci la zisul loc și, dacă va da Dumnezeu, când se va simți nevoia, vei veni la cinste. Și pentru toate acestea să nu zăbovești și du-te la zisul loc să te așezi. Așa poroncesc.

Acad. R.P.R., CCC/37.

Copie (sau traducere) în grecește, contemporană cu originalul.

<1593, Iunie>

Scrisoarea vizirului.

† Proigumene²⁾, când vei primi scrisoarea noastră, să afli că ai trimis către noi scrisoarea ta și ai cerut iertare pentru greșeala ta și ai făcut cererea să te așezi într'un loc din eparhia³⁾ lui Mitaros⁴⁾. Aici eu am făcut o anafora și urmarea anaforalei a fost că greșeala ta a fost iertată și să te așezi la Hios și, când vei lua hârtia cea mare, se cuvine, cum îți se scrie să faci și să gonești frica din inima ta și cu bună dispoziție să vii cu familia ta la Hios să te așezi, deoarece toată greșeala ta este iertată. Numai să vii cu bărbăție și nu vei avea niciun rău și înda tă fără zăbavă, să vii, căci tu din voința ta, ai făcut paretisis⁵⁾ și nu ai făcut viclenie. Și ce rău să-ți vină? Numai să vii cât mai repede.

Acad. R.P.R., CCC/37.

Copie (sau traducere) în grecește, contemporană cu originalul.

1593 (7101) Iunie 24.

† Eu Gligor Răul de Rășpopi sc<r>im și mărtorisesco co cesto zapis al miu, com me-<a >u dat pa<r>te de ocenă a me, din Rășpopi, Zbere din Gioseni, pentru

¹⁾ Dată propusă de Iorga, Hurmuzaki, XI, p. 312, nr. 439, nota 1.

²⁾ convențional: voevodul Petru Șchiopul.

³⁾ convențional: imperiul otoman.

⁴⁾ convențional: sultanul.

⁵⁾ demisie.

cia n'au plătit de o datorie ce amo rămaso dator de nești miere, Cozma din Codrești, cu 2 poloboce de miere ce-<a>mu fosto loato dela Cozma, de pe bo¹⁾ mne Șira de țino<tu> Lăpoșnăi, ce mi-<a>u dat un cal derepto 15 talere ²⁾ de n'au plătit dela Cozma și eu i-amo da<t> parte me de ocenă din Răspopi și din Hărăți, denainte părcălabolo Mirei și Peche și Șoche și Drace și Proșde și Gliga și Toader și denainte molți omeni b<uni>¹⁾ în 7101 <1593> Iun. 24.

Proșde	Șoche
Eu Mire	Drace
† Peche	
† Com a se<r>is popa Luca.	
Gliga, Toader.	

Arh. St. Iași, CCCI/88.
Copie rom. din sec. XX.

113

<1593> Iulie 10.

Dumnezeu

† Mult<ă> sănătate și viații să treameată dumnezeu domitale și iubitul domitale neofiit și toți omeni a domitale.

Când a fost Iul<ie> 9, sosit - au carte dela măria ta în mână noastră. Ce ne-ai scris, tot amu înțeles. Scrii și rogi să nu grăbim pântru lucrul domitale: așa să ști<i> măria ta, că acel svat și acel gându, tot amu svătuț și amu gândit. Iar acesta lucru și aciasta începătură au ceput Bostan și cu Mihmu vod<ă>, cându noi nici unul n'au fost în Țarigrad. Pre cée vréme, stolnic au fost la Bucureș<i>; când am venit, ei fost-<au> mers[t și au fost grăit și la Marif și lu Piri; iar der<e>pt acée, acéle svat, încâ au trecut. Deca amu venit noi la Costandinie, noi am grăit cu vornicul dup<ă> vréme. Cumu amu văzut vréme, într'acel chip am nevoit, căce amu văzut că acel locu se schimbă și acel om den locu răli, că și într'alt chip nu e.

Deci și noi amu făcut așa, căce au fost și lesne a cépe, căce toți: mici, mairi, nevoit spre dom<n>ia ta, căce văzur<ă> că acei omeni nu sânt de treab<ă>, nici de slujbă, nici pot îngădui.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ cuvintele: « derepto 15 talere », scrise deasupra rândului.

Deci, de-am fi îngăduit, cum scrii dom<n>ia ta, dumnezeu știe cine ar fi încăput până acum. Apo<i> se-ar fi prins și domitale zăbav<ă> lucru delungat ; iar de-ai hi dom<n>ia ta sărguit, să fii până acum venit, avem nădăjde pre domnedzeu, să fi fost până acum și la moșie. Iar ce vom face, dumnezeu n'au vrut, au dom<n>iata n'ai nevoit, căce fiece lucru cu nevoință se face ; nevoindu și rugându pre dumnezeu, dumnezeu e milostiv a da.

Deci, de alt<e> părțiam nădėjde să nu avem zmințeal<ă> nici de vrăjmași, nici de priiaten<i>, numai acumu au rămas pre dom<n>iata, de va hi zmințeal<ă> .

Iar noi, cât vedem și precépem, până ne cheamă și ne pohtescu, trebuiaște să răspundem ; acumu ne rog ; apoi vom ruga noi și nu vom avea pre cine ruga, nici ne vor asculta.

Iar ne scrii : până nu vom vedea scriptura domitale și omul de în casa domitale, să nu facem nimic. Noi ce-am putut, amu făcut și isprav<a> țe-am tremes în tot chip<u>, pre Iurgachi. De acum, omul domitale și scriptura ce ne va hi bun<ă> ; dom<n>iata, las<ă> tote, nevoiașt<e>, vino și scapă de acii. Alte toate, va tocmi dumnezeu.

Iulie 9. Au eșit Sinan pașa la oste spre Urumeli, și toate tocmélele sânt în mâna lui ; în ce cias ver<i> sosi, tot <î>ț<i> va fi pre voe și vom merge și noi cu pașa, iar stolnic va hi la Ț<a>rigrad.

Omeni nevoescu să iasi la omeni<i> săi, unde sânt gropați moși, perinți frați.

Dom<n>iata, nu știm ce faci : au supărat-ai de către ceșt<i> creștini denevace și de cinstea lor și de bine<le> lor ?

Adu aminte căte besérici sânt făcut<e> de moși<i> voștri și de frați și de dom<n>iata ! Cum e vremea acum, nu trebuiașt<e> gânduri lungi. Iar de muma lui Filip, ei încă rog dumnezeu ca să pândavarise ca și innaci car și ei mănă<n>că, vinérea, sec ¹⁾. Să știi dom<n>iata că cu pașa, a purces și ereiz și tefterdar cela ce-au fost la Halep, când ai fost și dom<n>iata, acela e maire tefterdar.

Acée dăm știre ; dumnezeu lungiască zilele dumitale, amin

Iul<ie> 10.

Acad. R.P.R., CCC/17.

Orig. rom. hârtie filigran.

Datat după N. Iorga, Hurmuzaki XI, p. 349 nr. 483.

114

1593 (7101) August 7, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Florea vătah și ni s'a plâns cu

¹⁾ text convențional.

mare jalobă și cu mare mărturie, cu oameni buni și bătrâni și cu megieșii lui de prin prejur și spunând că privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut el dela acest Petru voevod, din jumătatea satului Roșiiaci, a treia parte, partea de jos și pe jumătate de moară, ce este pe Iadrici și pe altă parte, a patra parte din acelaș sat mai sus scris, ce și-a cumpărat el dela Lupa, fiica lui Toma, nepoata Ilcăi și dela Ion și Păcurar ¹⁾ și dela fratele lui, Simion și dela alt frate al lor, pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești, acel privilegiu l-au pierdut, când s'a ridicat acest lotru ²⁾, Căza, asupra țării domniei mele, când a venit toată puterea cinstului împărat.

Deci noi, văzând jaloba lui mare și cu mare mărturie, cu oameni buni și bătrâni, de accia să-i fie lui și dela noi, ocină și întărire, cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7101 <1593> August 7.

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat.

Și am iscălit, Oprea logofăt <m. p.>

† Băseanul <a scris>.

<Pe verso:> „Brătulești”.

Acad. R.P.R. Filiala Iași, Foudul Spiridoniei, moșia Roșiești, plic. 12.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1794.

115

<1593 Septembrie 1—1594 August 31> 7102

Iată noi, oameni buni și slugi domnești, anume Vasilie aprod și Dulea medelnicer și Gligorie Gâlcă și Podulean ușer din Vitezești și înaintea a mulți oameni buni și bătrâni <mărturisim> ³⁾ că a venit Ilea Pâhnă din Măceșeni și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, a treia parte din satul Năvărniți și din mijlocul satului și din câmp și din pădure și din loc pentru moară și din loc de fâneată, pentru 80 zloți tătărești, ce i-a fost cumpărătură dela Vicol, iar lui Vicol i-a fost cumpărătură dela Ionașco și dela Țiganca și nepoții lui Toader din Năvărniți și dela Andreica. Acestea le-a vândut Băticăi din Mândrești, precum s'a scris mai sus, <pentru> ³⁾ 80 zloți tătărești, în mâinile lui Ilea Pâhnă.

¹⁾ cuvintele: «și Păcurar», adăugite ulterior.

²⁾ «lotru», așa în orig.

³⁾ omis în orig.

De aceia noi, cum am văzut tocmeală bună și cu înțelegere între dânșii <și> ¹⁾ plată deplină, noi încă le-am făcut acest zapis, să-i fie lui dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, lui și copiilor lui, până ce își va face alt zapis domnesc și am pus și pecețile la această mărturie a noastră, ca să se creadă.

Aceasta să se știe.

S'a scris de Popăscul, în zilele bine cinstitorului și de Hristos iubitorului Ioan Aron voevod, în anul 7102 <1593—1594>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, III/2.

Orig. slav, hârtie, patru peceți aplicate.

116

1593 (7102) Septembrie 20.

† Iată a venit Safta, fiica lui Bosanciu din Blăgești, nesilită de nimceni, nici asuprită și a vândut partea sa ce se va alege din satul Blăgești, de ocină și dedină. Aceia a cumpărat-o Ionașcu Vrabie și a dat pentru acea ocină zece taleri de argint, ca să-i fie ocină și dedină, lui și copiilor lui și nepoților lor și tuturor câți sunt din ai lor. Altul să nu se amestece.

Și au fost atunci de față oameni buni, Toader din Blăgești și popa Cârstea din Igești și Pentelei asemeni și Morozan asemeni și Cornea, fiul lui Țigan. Aceasta să se știe.

În anul 7102 <1593> Septembrie 20 ²⁾.

Acad. R.P.R. Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, moșia Blăgești - Căndești V/2.

Orig. slav, hârtie, patru peceți aplicate.

117

1593 (7102) Septembrie 29, Iași.

Iată eu, Dumitru, fiul Agahiei, sora lui Veisa pitar, eu însumi mărturisesc, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voie și am vândut o bucată de ocină din jumătate de sat din Vorontărești, a treia parte, însă din partea de sus, fratelui nostru Năvrăpăscul fost pitar, pentru trei mii de aspri și din aceste trei mii, el mi-a dat o mie și trei sute de aspri.

¹⁾ omis în orig.

²⁾ data este adăugită ulterior.

Și această tocmeală am făcut-o în casa Titianei din Iași și dinaintea lui Vlădica pitar și dinaintea lui Frățian comișel și Patrașco cămăraș și Aramă și Stoian pitărei și dinaintea lui Dumitru Sârbul diac, care a și scris acest zăpis, ca să se știe de aceasta.

Și pentru mai mare credință am pus pecețile noastre.

Scris în Iași, 7102 <1593> Septembrie 29.

<Pe f. a 2-a o altă versiune a actului:>

† Iată eu, Năvrăpăscul fost pitar, am luat o bucată de ocină din jumătate parte din Vorontărești, a treia parte, partea de sus, pentru trei mii de aspri și a dat-o Dumitru, fiul Agahiei, sora lui Veisa pitar. Și i-am dat o mie din aceste trei mii. Și tocmeala lor a fost dinaintea lui Frățian comișel și dinaintea Titianei din Iași. Și am făcut aici această tocmeală și dinaintea lui Dumitru Sârbul, care a și scris acest zăpis, ca să se știe de aceasta.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XIX/1.

Orig. slav, hârtie fiiigran, trei amprente.

118.

1593 (7102) Octombrie 8.

† Adecă eu, Cozma și cu Gheorghie, cumnații lui Hilip, scriem și mărturisim cu cestu adevărat zăpis al nostru, cum să se știe că am vândut Neculei, *fiul* <lui> Crucian 2 pământuri în frunte, în sat la Mihăilești, cu tot vinitul, din apa Basirétiului¹⁾ până în hotarul Bahliului, care ocină ne iaste și noa cumpăratură<ă> dela Nénia Bohodaiu. Și ne-au făcut plată 16 ugli, ban<i> gata.

Așjidiria am mai vândut și eu Hilip un pământu în frunte, la sat la Mihăilești, Neculei, *fiul* lui Crucian, care moșie am cumpărat dela Né<nia> Bohodaiu, cu tot vinitul, din hotarul Bahliului până în apa [Siria] Sirétului. Și plată me-au făcut 8 ugli, ban<i> gata.

Și la aciasta zăpis s'au prelejit mulți oameni bun<i> și bătrân<i>, anume: Nechifor *din* Jevréni și Tauca *din* Ionășeșt<i> și Nechita Frénți *de acolo* și Iosip Coțofană *de acolo* și Baraghin *de acolo* și Cozma Bărbosul *de acolo* și Ionașcu Latcu *de acolo*.

Pentru mai mar<e> credința, ne-am pus și <pe>cețil<e>.

În anul 7102 <1593> Oc<tom>brii 8 zile.

Arh. St. Iași, CCXVI/2.

Orig., rom., hârtie.

¹⁾ în loc de « Siretiului ».

1593 (7102) Octombrie 28.

1593 Oc<tomvrie> 28.

† Cinstitul Petru vodă ce-a fost domnu de Moldova, scris-au foarte bine, cătră noi, cu că<tă> milă au priimit împăratul și au ținut, iară și domnia ta câtă milă ai făcut cătr'ânsul. Aciasta mare laudă iaste de omenia domnic<i> tale; iară iaste multă cinste de bunătate cia ai făcut domnia ta cătră cestū om ce-au fostū scos den locul lui prentu valurile ceștii lumi.

Acmu acestu om așă gândește, că fi-va foarte bine de rândul lui, să șadză puțin în crâierea noastră, să caafte de aproape ispravele sale în ceste valure de în Țara Moldovee. Iară cestū om pote hi că gândește că iaste în țara noastră oameni mulți de légia greciască. E derep<t> ce că bine ci-au făcut acestū om noao și crâireei noastre nu e prostū. Derep<t> aciasta, bucurus dăm tărie să șadză în crâieria noastră, și iară dăm ocină cuvenit<ă>, ca să poată hrâni pre sine și oamenii lui.

Cérem cu liubov, dela domnia ta, cum de acestū lucru avem scriptură și la împăratul binișor, cum acestū om cu toate uneltele lui să margă în crâiria noastră, fără grije, cu voia împăratului și a dumitale și să facă bine să treacă pre cale fără grije. Face veri dumneata acestū lucru, noa părea-va foarte drag. Carile dumneata veri înplea cu vârvu.

<Pe pag. 2-a însemnare de mâna lui Petru voevod:> Zivot Kerai Arnesti, Oc. 20.

Acad. R.P.R., CCC/18.

Orig. rom., hârtie, continuat de pe pag. 1 pe pag. 4.

<1593> Noembrie.

† Ieremia, din mila lui dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolului, Noua Romă și patriarh ecumenic.

† Prea slăvite, prea strălucite doamne, chir Ioane Petre voevod fost al Moldovlahiei, fiule întru duh iubite al smereniei noastre, har să-ți fie domniei tale, pace și milă dela dumnezeu și dela domnul nostru Isus Hristos. Din dumnezeiasca lui îndurare și iubire de oameni și eu sunt bine până astăzi, bine, deși avem mii de încercări din pricina datoriilor multe pe care dascălul și chir Teolipt și Bates le-au pricinuit mării noastre biserici a lui Hristos și, ca să spun, aproape că au nimicît-o cu desăvârșire, rugându-mă îndurătorului nostru dumnezeu ca să

te păzească pe domnia ta de orice încercare simțită sau gândită, împreună cu prea strălucitul tău fiu, domnul chir Ioan Ștefan voevodul Moldovlahiei.

Din scrisoarea domniei tale, pe care ai trimis-o către cel de prea bun neam domn Cantacuzino, chir Andronic, am aflat despre sănătatea voastră și am mulțumit iubitorului de oameni dumnezeu, care păzește pe domnia voastră și de mi-ar da domnul dumnezeu nostru să vă bucurați după cum vroiește și dorește inima mea! Pe lângă acestea, am aflat și despre nedreptele încercări și înfruntări pe care le înduri dela ticălosul de Ziva, pe care să-l ucidă dumnezeu împreună cu vicleniile lui.

Acum află domnia ta că domnul Cantacuzino are astăzi mare trecere la împărăție și că are și multă dragoste și dor pentru domnia ta. Și cu ajutorul lui dumnezeu este cu puțință să ajute pe domnia ta în orice treabă vrei domnia ta. Numai domnia ta să nu zăbovești, ci neînfricoșat și fără nicio sfială pornește și vino cu ajutorul lui dumnezeu, și atunci vei cunoaște într'adevăr sprijinul și ajutorul domnului Cantacuzino și al celorlalți prieteni ai domniei tale. Și mai ales domnia ta să înțelegi bine lucrurile și nu se cuvine să ascuți sfaturile oamenilor nepricepuți, ci se cuvine să lucrezi și să te uiți la cele ce sunt de folos, nu numai ale tale ci și acelea ale celor mulți.

Află încă și aceasta că, câte le scrie domnul Cantacuzino domniei tale, să crezi că întâi cu ajutorul lui dumnezeu și al doilea cu sprijinul său, poate să le facă, precum vedem și altele mai mari ce le-a făcut. Și pentru aceasta să nu stai la îndoială, căci numele domniei tale are faimă bună și la cei puternici și înaintea celorlalți boieri și la toți supușii.

De aceea, imprimă-ți semnul cinstitei și de viață făcătoarei cruci pe fruntea ta, carele este mai tare decât toate armele, pleacă din părțile acelea și vino în părțile noastre, dacă vrei să ai cinstea de mai înainte și să fii reșezat în domnie și să nu mai rămâi mult în locuri streine și printre oameni desbinați de biserica noastră răsăriteană. Fă deci cum știi mai bine, ca unul ce ești priceput și înțelept, căci și noi, ca prieteni credincioși, facem în fiecare zi cele folositoare cinstei domniei tale și a preaiubitului tău fiu, domnul chir Ioan Ștefan voevod, pentruca și harul lui dumnezeu să fie cu domnia voastră, împreună cu rugăciunea și binecuvântarea smereniei noastre.

Luna Noembrie, indictionul al 7 lea.

< Adresa pe verso :> † Prea slăvitului și prea strălucitului domn chir Ioan Petru voevod fost al Moldovlahiei, să i se dea.

< Insemnare de mâna lui Petrul Șchiopul :> « Ghinarie I. »

Acad. R.P.R., CCC/20.

Orig. grec, hârtie.

<1593> Noembrie 14.

Hristoase

† Preaslăvite, prea evlavioase doamne, mă rog domnului dumnezeu să te afle pe domnia ta cea de față a mea scrisoare în sănătate și fericire împreună cu cel de mine prea slăvit fiu al tău și care să trăiască mulți ani, domnul Ștefan voevod, pentru care mă rog și pe care-l îmbrăț'șez.

(Înstita scrisoare a domniei tale am primit-o la 13 ale lunii Neoembrie și am aflat întâiu despre sănătatea domniei tale și m'am bucurat și i-am mulțumit lui dumnezeu. Apoi am înțeles bine și cele scrise, doar că însuși dumnezeu cel care nu greșește știe dragostea și bunăvoința ce le am față de domnia ta, dela început până la sfârșit, și la aceasta rămân până voiu trăi. Sângele mi-l vărs pentru prietenul meu ; cu atât mai mult îmi voi aminti de domnia ta, care erai și ești un domn evlavios, ca să păstorești un popor și să îndrepti o țară nefericită.

Însă eu, dela început, dumnezeu știe că nu am vrut să mă amestec în suferințele acestea ale Vlahobogdaniei, numai că fie datorită păcatelor mele, fie pentru întrenarea țării și a poporului, dumnezeu a făcut semn inimii mele ca să fie scandalizat dascălul numit Nichifor împreună cu mine, ca să mă duc la Constantinopol pentru a mă amesteca în aceasta, și mai ales că în astfel de vremuri când am nuncit și m'am sbătut și am făcut domni ciraci de ai ciracilor mei, lucru de care nu avem nevoie, și ca să-i ascult, numai că după aceasta ce să fac? Le-am atras trude și suferințe.

Până astăzi țineam Vлахia pe numele domniei tale, însă văzând cerințele vremii și zăbovirea domniei tale și mîntea cea rea și murdară a lui Alexandru voevod și uneltirile lui, pe care nu puteam să le sufăr, m'am îndârjit și eu și am făcut pe banul Mihai domn al Vlahiei. Am judecat că el este mai bun decât ceilalți șireți de bei, care nu arată niciun semn, nici dela tată, nici dela mamă, numai firește niște marghioli, niște mincinoși, niște argți nevrednici în toate privințele. Dar din pricina banului Mihai s'a bucurat nenorocita de țară și a făcut rugăciune către dumnezeu cum că i-a învrednicit și le-a dat un asemenea păstor bun, creștin, iubitor de săraci și temător de dumnezeu și au fericit și pe pîrîrții mei cei răposați, ei pe care i-am ajutat cu ajutorul preabunului dumnezeu și cu puterea cinstitului împărat care să trăiască mulți ani, împăratul împăraților, și l-am făcut domn, de care sunt tare mulțumit. Este vrednic să păstorească un popor. Mai bine el, decât alții.

Doar că dacă întreb și aceasta, și Bogdania o țin pe numele domniei tale până acum, căci de mulți miri¹⁾ mi-am bătut joc, pe viața mea și pe sufletul meu.

1) Andronic Cantacuzino glumește, numind miri, gineri, pe candidații la domnie.

Dealtfel împăratul împăraților, care să trăiască mulți ani, a hotărît ca să vii domnia ta la Constantinopol. La aceasta, dacă domnia ta ai poftă din tot sufletul și din toată inima și dacă nu ești poprit acolo, și dacă ai necaz, străduiește-te pentru slava lui Dumnezeu și sosește la Adrianopol și înștiințează-mă ca să vin să mă întâlnesc cu domnia ta și atunci, cu siguranță, Bogdania este a domniei tale. Intr'adevăr, să nu fie zăbavă, numai să te hotărăști în ceasul când vei primi scrisoarea mea, străduiește-te, căci știi că nu pot s'o țin multă vreme de vrăjmași, și când ei ne-o iau, ce folos < mai > este? Nimic altceva decât domnul Dumnezeu să ne învrednicească să ne bucurăm și să vedem cinstita-ți față și să ne îmbrățișem. Alta nu e. Și anii domniei tale să fie mulți, împreună cu cel de mine prea slăvit fiu al tău, domnul domn Ștefan voevod.

Noembrie 14.

Andronic Cantacuzino și al tău frate.

<Adresa pe verso:>

Prea slăvitului domn Petru, fost voevod al Moldovei, să i se dea cu cinste.
Din Constantinopol, 15 Decembrie.

Acad. R.P.R., CCC/19.

Orig. grec, hârtie.

122

1593 (7102) Decembrie 28.

7102< 1593> Dec. 28. Io Aron voevoda. Adecă domnia me am dat și am miluit și am întărit sfânta noastră rugă, mănăstire Agapie, undi să cinstește hramul arhanghel Mihail și Gavriil, cu un sat anume Cehlăeștii, care sat au fost drept domniscu, ascultător cătră ocolul târgului Niamțului, ca să-i fie dela domnie mé, driapt<ă> ocină și moșie și uric, cu tot venitul, în veci: nimi altul să nu s<ă> amistici.

Aceasta scriem.

Arh. St. Buc., ms. nr. 629, f. 131

Rezumat rom.

123

<c. 1594>

† Se mertueusește de avorur< i > ce ari, se știi:

† 100 de galbin roș: on lanțue d'avor, se știi, lui.

† 150 de galbin d'avor: on lanțuc, Vilat vo< e > voda.

- † 100 de galbin d'avor: on pahar d'avor, on lingură.
- † 50 de galbin: on lanțure d'avor mic, se știi.
- † 100 galbin d'avor ¹⁾: 3 lanțuc d'avor, de leșescu, cu zilalțu, lui Știtan voda.
- † 100 gal<bini> roș: on sucufia paretes.

* * *

- † Aice marturusescu argintul, chete ari lui, și nume lui, se știi anume:
- † On sini argi<n>t, mari, lui.
- † On tepsi și de cok i>va poliit, mari, iară lui.
- † 5 tepsi turcescu, argi<n>t..
- † on curabii argi<n>t, mic.
- † 6 taliar de masa, argi<n>t.
- † on surahi argi<n>t, lui.
- † on șoimi argint, lui.
- † on cerbi argi<n>tu, iară lui.
- † on surahi argi<n>t, iară lui.
- † on pahar de nuc cu argi<n>t.
- † on pahar rădecin margar, argi<n>t.
- † on maș<t>rapa argi<n>t, lui, iară.
- † on pahar mari argi<n>t, aiară.
- † 4 pahar argi<n>t, iară.
- † 3 pahar mic, argintu.
- † on curabii mic, a<r>gintu.
- † on sivatcu maru, argintu.
- † 15 ligură argi<n>t, iară lui.
- † on somac argi<n>t, lui iară.
- † on perche sicale ar<gi>nt.
- † 2 firin<i> matasi, lanțuc argi<n>t.
- † on firin matas<i>: Mihul voda.

- † 3 hotazu albi, iară lui.
- † Aciasta, da la mini se<n>t da<te>
- † 2 siveșnic, argi<n>t.
- † 1 olevemche, argi<n>t.
- † 3 paha<re> mari, poliit.
- † 2 cupe, argin<n>t muldevenes<c>.
- † 1 maș<t>rapa, argi<n>t.
- † 1 tascu argi<n>t, iară.
- † 4 teps<i>, argint, iară.

¹⁾ urmează, șters: «on».

† 8 taliar argi< n>t, de masa.
 † 1 calamar argi< n>t cernal.
 † 1 pereche sicale, argi< n>t, de cai.
 † 2 bozidagan, argi< n>t.
 † 1 culincu, argi< n>t.
 † 1 firin cu pirăsine cu pîiatră verde, argi< n>t.
 † 1 sabii d'avor, patra< t>.
 † 1 sahidac, sirma.
 † 3 perine, cosit zerban.
 † 1 bucate zerban.
 † 1 abai cadife roș, cu sirma cosit.
 † 1 ciorșaf, cosit matas.
 † 1 birin galbin matas.
 † 1 abai cadife roș.
 † 2 abai zerban, cosit.
 † 2 gugiman sobol.
 † 1 bohgia, 4 ciarșaf cos< it>.
 † 1 abai cadefene

† Cice marturusim caftanele; ona, altele, se știi chete iastu-i.
 † on abai, sirma, cadife.
 † 2 caftane, serăser, bun.
 † on serăsea taiat, lui.
 † on perine d'avor, iară.
 † 2 cumaș: onul gak ben>, ak< t> pestriiț.
 † 2 fu< s>ta roș matase, lui.
 † on peșcher matase albi.
 † on perde de pinza albe.
 † 2 birin de matase.
 † 15 cemgher muiarăscu.
 † 4 aracgin d'avor, iară.
 † 16 șahtestir sirma.
 † 1 bohugia nahîșil
 † 4 chemeș roș, domnei.
 † 1 birin d'avor, lui dom< n>.
 † 1 perine d'avor, necosit.
 † 3 perăche ciarșaf albi.
 † 2 caftan d'avor, lui dom< n>.
 † 3 cadife ferăge, dom< n>.
 † 2 ferăge atlazu, lui.

- † 4 dulama alcazu
- † 3 dulama tafta.
- † 2 ferăge postav roș mohorît.

* * *

† De va veni Birdeni, sor Nicorizl Nevruđul, a ceri ceva ban<i></i>, arita zapi-suri, cice toate merturisește ce am dat iavu lui, ce dat iall miia, anume" tote se știi.

† Ai 7088 <1579>, luna Dich<emvrie> 2 zili, am tirămes lui, cu Nicole sitolnic, se pui amanat 5000 galbin d'avor și 3 bucate avor, ci bic<ata> de 500 galbin, tiragi, și on inel iamandi, de 100 galbi<n> d'avor, tote aciasta, pus mena lui Ni-corizi Nevruđul dumne.

Ai 7091 <1583> luna Avg<ust> 15 zili, a ținut vame Iașilor, 2 luna și jumătate pana Oc<tomvrie> 31 zili: tocmele vamei așa fostu, de luna, 4000 taleri argint, se me da de luna; 10000 tal<eri> argi<n>t; faci-se-va supără, Nicorizi se știi.

† Acmu merturusem ce am logat panturu galbini și panturu vame, dala Nicorizi, se știi, cice se marturiseam:

† 300.000 aspră logat-am panturu vame, Oc<tomvrie> luna, 28 zili, se știi. 58.000 as<pri> iară, logat 1 șa tătarăscu feră de cal, panturu vame.

20.000 as<pri> iară. logat-am panturu vame, se ști<i></i>.

† 6000 as<pri> iară, mi i-a dat sucutari panturu vame dirăp<t> Nicorizi, se știi.

† 12.000 as<pri> on soroc sobol, logat-am, panturu vame, aciaste panturu vame legat-am, ținut zilile meme, se știi toț<i></i>.

† 60.000 as<pri>, fostu ramas de zilile Ianacul voda, de vame veche, se știi aciasta tote.

† Acmu merturusim ce am logat panturu galbin cice merturusești anume [anume].

† 20.000 as<pri> logat-am panturu galbini a mele; se ști<i></i>.

† 40.000 as<pri>, iară logat pope Adam, a dat mena domniei panturu galbini.

† 20.000 as<pri> iară, Nicorizi tirămes Țarighirat, panturu galbini, se știi.

† 1.220 tal<eri> argi<n>t, tirămes Nicorizi, Țarighirat, panturu galbini.

† 10.000 as<pri> iară, tirămes Nicorizi, Țarighirat, pa<n>tururu galbini.

† 1.046 diram argi<n>t, tirămes Nicorizi, panturu galbini.

Aciasta logat-am, se știi mari și mici; rămas-a miia detor multe, se știi.

<șase pagini albe>

† 50.000 [gal<beni> de] galbin<i></i> d'avor, rămas.

† 1.000 tal<eri> argi<n>t, on sitifan cu balaș cu margaritar.

† 375 tal<eri>, on bilezic gioher verde, vameș, se știi.

† 250 tal<eri>, on inel almasu.

† 160 tal<eri>, on zuliflic avur.

- † 150 tal<eri>, on zuliflic margari<tar> avur.
- † 130 tal<eri>, on bilezic avor, picior.
- † 150 tal<eri>, on lanțuc d'avor gurumaz.
- † 150 tal<eri>, on lanțuc d'avor de hamaili, mari, se știi.
- † 400 tal<eri>, on cercei balaș, numai însuș logat de la Chersitof.
- † 625 tal<eri>, on lanțuc gioheri, cumparat de on Firăncu, dat mi iară.
- † 150 tal<eri>, on cercei zimaragda 2, lui domniei, se știi.
- † 70 tak<eri>, on cercei margaritar.
- † 625 margaritar, iară miu.
- † 300 tal<eri>, 2 șir margaritar de Portical, purostu.
- † 75 tal<eri>, on lefi<t> purostu.
- † 50, on suliflic, iară lui.
- † 50 tal<eri> 3 inel porostru, iare lui.
- † 40 tal<eri> on halhal d'avor.
- † 40 tal<eri>, on zingir d'avor
- † 40 tal<eri> on bilezic d'avor.
- † 75 tal<eri> on lanțuc d'avor iară.
- † 50 tal<eri>, on bilezic d'avor.
- † 100 tal<eri> on bilezic iară.
- † 50, on bilezic, iară lui.
- † 30 tal<eri> sirma, iară lui.
- † 70 tal<eri>, on nezghep margaritar.
- † 40 tal<eri>, on cercei, iară lui.
- † 13 șirinci și mahrama avor, se știi.
- † 100 gal<bini> roș<i>, on birin d'avor matasi verde.
- † 73 de metcal margaritar Portecal, înche iasti.
- † 20 mitcal iară margaritar, on ciapsa.

* * *

† Cice iară merturusim ce ari galbini și gioher și avor, de tote, Știtan voda, a lui chendu-i nescut pana acmu, den domniia a sa pana acmu, se știi merturusim.

† 9.000 de galbin d'avor gata, mena lui și casa nosturu, Cerceze Muta. haștii, ce ari tote.

† 1.500 tal<eri> iar argi<n>t, on țimir cu alinas, de vaniș.

† 250 tal<eri> on țimir firit, gioheri cu almas, se știi.

† 700 tal<eri> argi<n>t, chendu fostu taliari 50 as<p> ră, atunce fostu cumparat iacut roș.

† 250 tal<eri>, on țimir dat Mihne voda, se știi lui.

† 375 tal<eri> on țimir, iari lui, gioheri, se știi.

† 3.500 tal<eri> argi<n>t, on hangir, gioheri de vameș de Alexsi și de sima lui.

† 1.500 tal<eri>, on sabii gioher, tirămes Mihne voda.

† 250 tal<eri>, on inel iamandu.
 † 250 tal<eri> on inel iamandu iară.
 † 50 tal<eri>, on inel zafir iară.
 † 75 tal<eri>, on inel iacut iară.
 † 150 tal<eri> on hangiar gioheri.
 † 150 tal<eri>, on iacut goc Iancul.
 † 870 tal<eri>, on sabii gioher, lui, mic, cu iacut roș, iară lui.
 † 40 tal<eri>, on pazvat de cai, gioher.
 † 4500 tal<eri> iar, argi<n>t, on lef<t> cu almas cu iacut, cu margaritar, lasat-am loc de chiti piiatiră iasti.

* * *

† 2.750 tal<eri>, on lef<t> cu almas, cu iacut bun, lasat-am loc de chet<i> piiatră iasti.

† 3.250 tal<eri> argi<n>t, on bilezic, gioheri, cu almas, cu iacut fortii bun, cumparatum; iasti mena Cercheze, se știi, lui Știhan.

† 4.000 de tal<eri> iari chendu-i fostu taliari 45 aspră, ai 7091 <1583> Mai 20, cumparat-a den voivodesei den.

<Patru pagini albe>

Țara Leșescu, on lef<t> cu almas, altul lef<t> mai min cu almas iară on ciasnium cu almas, cu iacut, cheti 3 ri<nduri>, iasti mena Cherchezeii, se știi, lui Știhan voda.

† 250 tal<eri>, 2 filgian d'avor, iară mena Cerchezei, lui Știhan voda, se știi.

† 625 tal<eri> iar, on aracgin gioheri, iară mena lui Cercheze, lui Știhan voda, se știi.

* * *

† Aciasta lef<t> mari, ari on margaritar mari, mijiloc, și 2 zimaragda, 2 parte; 3 picior giosu, on rombin, migiloc pirăgior almas, aciasta laft.

† Alte lef<t> on almas mari, migiloc, 20 almas pirăgior, lui, on balaș, pocior, lui 2 margaritar iară picior lui, se știi.

Acad. R.P.R., CCC/36.

Orig. rom., hârtie filigran, caiet din 16 file scris de mâna lui Petru Șchiopul voevod. Datat cu aproximație de N. Iorga.

124

1594 (7102) Februarie 7, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înoit rugii noastre mănăstirii din nou zidită, numită Galata, unde este hramul înălțării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, cu o parte din iezerul nostru din Cavov, din mal dinspre Reni, din-

spre zeton, deacurmezișul peste Cavov la răsărit, dinspre fântâna lui Caranicula la o piatră și de acolo la capătul iezerului Cavov, în sus și pe amândouă părțile Cavovului, loc de vad, să-i fie și dela noi mai sus zisei sfinte mânăstiri uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, cum au și alte mânăstiri iezeze și danii și miluiri dela domnii de mai înainte.

Și deasemeni cine va merge cu năvoadele în acel mai sus scris iezer, partea sfintei mânăstiri, să nu aibă vameșii nici o treabă să-i ia vama, ci să aibă a fi vama a sfintei mânăstiri.

Iar după viața noastră cine va voi să strice această mai sus scrisă întocmire a noastră și dania și miluirea sfintei mânăstiri, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții. Pentru aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7102 <1594> Februarie 7.

Insuși domnul a poruncit.

Gligorcea logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Gligorcea Crăciun logofăt ; faceți-le lor și uric <m.p.>.

Alexa <a scris>.

<Pe verso :> † « Hotaru Cavului ».

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava—Iași, XXXV-C/5.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

125

1594 (7102) Februarie 13.

Suret dela Aron Vodă, dela lest 7102 <1594> Februarie 13.

Cu mila lui d<u>mnezeu, Aron v<oe>voda. Adecă au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri moldovenești boeri, a mari și mici, rugătorii noștri, călugării dela sf<ă>nta mânăstire Bistrița și Neamțului¹⁾ și zic călugării dela sf<ă>nta mânăstire Bistrița, pecum au o bucată de loc de pământ nehotărît, un sat Muțeștii ce sânt la ținutul Covurluiului²⁾ și alt sat Piscul, ce sânt în ținutul Tecuciului, ce sânt de hrana sf<i>ntei mânăstiri Neamțului, și jăluind măriei méle și atot sfatul măriei méle, ales-am pe sluga noastră pe Pătrașcu Tălabă, fiind om bun și cunoscătoriu, și l-am dat ca să le fie lor hotarnic.

Și atuncea s'au sculat și au luat și pe alți oameni buni și bătrâni și megieși de prinprejur și alții dintr'acel ținut și au umblat și au hotărît și precum au luat cu sufletele sale și noi așa am aflat hotarul pe unde și cei din veac au stăpânit: în vârful unei movile mari ce este în gura Sohuluiului, între ținutul Tecuciului,

¹⁾ cuvintele « și Neamțului » sunt scrise deasupra rândului.

²⁾ îndreptat peste: Cohurluiului.

și între ținutul Covurluiului, și au ridicat stâlp și au săpat înprejurul stâlpului și l-au îngropat și de acolo drept la Bărlad, la gura Ezerului și în mijlocul Ezerului iar au rădicat doi stâlpi, unde și mai nainte vreme au fost pus trei stâlpi hotar de Stan *foșt spat* <a>r, ce au fost hotarnici mai nainte vreme, lor. Așijderea și dela alți oameni buni și bătrâni au luat brazde după cap și cu barbe albe: Ioan *din* Novăniță și Crăciun Negru *din* Negoești și Pescanul *din* Gereni și de acolo iarăși la malul Bărladului, în gura unii văi ce să chiamă Călugărița și acolo iarăși au rădicat un stâlp care iar de Stan spat. au fost pus acolo stâlpul și de acolo drept la câmp și în mijlocul câmpului au rădicat și alt stâlp, iar Stan spat. care iar el au pus acel stâlp și de acolo iarăși drept din câmp păr'la malul Siretiului și acolo iar au pus o piatră mare în movila cea săpată în pădure, care este în capul hotarului de jos, dela Stan spat. în sfârșitul bălții, iar în malul Siretiului care acolo să sfârșește tot hotarul; și din jos locul Moțiștilor și din sus locul Piscului și de aici iar să întoarce pe lângă Toma Grasul pe lângă Herșești unde este hotarul lor între răspintiile unui stâlp lângă ulm și lângă un plop și de acolo drept la Ezer la malul Beleului și în malul Siretiului.

Așa s'au aflat hotarul acestor doao ce scriem mai sus siliște și s'au rădicat și acolo un stâlp ci și domnia mea și cu tot sfatul măriei mele deaca am văzut așa d'a lor bună voe tocmire și dreaptă hotărîre, așijderea și domnia mea am dat și am întărit pe rugătorii noștri călugării dela sf<ă>nta mănăstirea Neamțului, cu acest sat Piscul ce este la ținutul Ticuciului ca să aibă a-și stăpâni tot satul din hotar în hotar, cu tot venitul, precum domnia mea mai sus am scris, și precum au hotărît și sluga noastră Tălabă și au rădicat stâlpi, iar călugării de Bistrița ca să nu aibă a să acolisi de locul acesta și nici să să crează în vecii vecilor, pentru că de trei ori s'au hătărît și tot acest hotar, și așa s'au aflat hotarul Piscului ce este la ținutul Ticuciului. Pentru aceia de acmu înaintea ca să nu să mai părăscă peste cartea noastră.

Acad. R.P.R., XCIX/1.

Trad. rom. din sec. XIX.

126

1594 (7102) Februarie 20, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Lupul, fiul lui Hilip, nepotul lui Oniță, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din a patra parte de sat din Batărești din partea lui Oniță, a patra parte și partea mamei sale Hilipoaia din privilegiu de cumpărătură ce au avut moșii lor dela Ștefan voevod cel Bătrân, această parte

a vândut-o slugilor noastre Nistrea și Miron și Neanciul, pentru patruzeci taleriș de argint. Și i-au plătit pe deplin dinaintea noastră și partea sa din seliște la Bahlueț și cu partea sa de prisacă dela matcă.....¹⁾ covăț.

Pentru aceia să fie lor și dela noi ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

.Domnul a spus.

Scris în Iași, la anul 7102 <1594> Februarie 20.

Gligorcea mare logofăt a învățat.

Și a iscălit Gligorcea mare log. <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso:> «Zapis de Bătăraști ot Karligatura pre parte Lupului ficio-
rului lui Hilip».

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXLIX/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Copie, ibid. ms. 522, f. 158.

127

1594 (7102) Martie 28.

L<ea>t 7102 <1594> Mart. 28.

Aron voevoda. Facem știre cu aciastă carte a noastră, că iată m'am milostivit domniia mia ș'am miluit pre sluga noastră credincioasă, dumnalui Toader Chiriiac marele vameș, cu un sat, anume Zorilénii și cu loc de moară în apa Bărladului, din sus de târgul Bărladului, care sat au fostu din hotarul târgului Bărladul, ca să-ș<i> facă șiia sat, pentru căci ni-au dat nooă 6 cai învățați, drept 2000 aspri, în triaba țării, când am fostu fugit de putere împărătiască și până la târgul Iașilor, când s'a fost ridicat acest lotru, ce s'a numit Pătru, asupra țării noastre, Moldovei²⁾, ca să-i fie lui dela noi uric și ocină cu tot vinitul.

Și spre aceasta este credința domnii mele și credința boiarilor celor mare, anume: Grigorie Crăciunovici mare logofăt, Moșoc dvornec, Toma dvornec, Ion și Opre păr. de Hotin, Vasilie și Ilie păr. de Niamțu, Toma și Pătru păr-călabii de Roman, Răzvan portariul di Suceavă, Brohnițe spătar, Călugărul vist., Enachi post., Erimie pah., Drăgan stolnecul, Costantin comisul.

Arh. St. Buc. ms. nr. 629, f. 132.

Trad. rom.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în text: «toje do Iaskii târgu coli sea văzvingnul tot lotru cito s imeanoval Pătru nad zemli nașei Moldavscoi».

1594 (7102) Mai 4.

<†> Din mila lui Dumnezeu, Io Aron voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Anastasie egumen și cu starețul Avramie și ieromonahii Antonie și Silvestru și cu alți frați dela sfânta rugă, mânăstirea Moldovița, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta ocină mânăstirească, din privilegiul de danie ce a avut sfânta mânăstire, dela Petru voevod, un sat anume Mlinăuții și cu loc pentru iaz și pentru moară.

Care acel mai sus scris sat, anume Mlinăuții și cu loc pentru iaz și pentru moară a fost danie sfintei mânăstiri dela Moldovița dela Ștefa<n> Tolocico <și dela Anușca> pentru pomenirea lor și a fiicei lui, Anna, dintr'un privilegiu de împărțeală, pe care l-a avut Anușca <dela Bogdan voevod> cel Bătrân.

Aceasta au vândut slugii noastre Ionașco, ginerele lui Ștefan Tolocico pentru 700 de zloți tătărești. Și s'a sculat> sluga noastră Ionașco, ginerele lui Ștefan Tolocico <și a plătit> înaintea noastră banii mai sus scriși, 700 zloți tătărești, <în mâinile rugătorului nostru> Anastasie egumen și în mâinile întregului sobor, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi i-am dat și i-am întărit slugii noastre, Ionașco ginerele lui Ștefan Tolocico, acel sat sus numit anume Mlinăuții și cu loc pentru iaz și pentru moară, ca să-i fie dela noi uric <și ocină> cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, care i se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui sat mai sus numit anume Mlinăuții, cu loc pentru iaz și pentru moară, să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Aron voevod și credința boierilor noștri: credința panului Moțoc vornic al țării de jos, credința panului Tomaș vornic al țării de sus, credința panului Ion și Oprea pârcălabi de Hotin, credința panului Vasilie și a panului Ilie pârcălabi de Neamț, credința panului.....¹⁾ pârcălab de Roman, credința panului Ră<zvan> portar de Suceava, credința panului Enachi postelnic, credința panului Brohnea spătar, credința panului Caloghera vistier, credința panului Eremie ceașnic, credința panului Drăgan stolnic, credința panului Costantin comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ loc alb în orig.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i strice dania și întărirea noastră, ci să-i mai dea și să-i întărească, pentru că i-am dat și i-am întărit, pentru că-i este lui dreaptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare tărie și <putere>, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru <boier, pan Gligorcea Crăciun> mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris.....¹⁾ în anul 7102 <1594> luna Mai 4 zile.

Acad. R.P.R., VIII/255.

Orig. slav, perg., deteriorat, pecetea pierdută.

Cu o trad. rom., după care s'au făcut completările din paranteze.

129

1594 (7102) Mai 10.

† Las aciasta cu limbe mele: sulugele ce ne sulugit, se duca sinatos undu-i voia lor; cari de buni voia, se rămena Mustaț<ă> și altul; feră de robi. Aceloră se da onia 12 galbin<i> roși și cheti on postav, sav 13 galbin<i> roș <i> pantutu postav; și se ne iarta.

Sicheriset ai 7102 <1594> Mai 10.

La viledica și la dascal, cum vor suluj<i> panturu sufletu mei, așa se da lor chelciuc.

<Verso:> † Aciasta se cetescu Știhan vodă.

Aciasta dupe m<o>arte me me se cetescu.

<Pe verso, de altă mână:> Das trifft die Dienner alle und die z<wei> Geistlichherre an <Aceasta privește servitorii toți și cei doi clerici>.

Acad. R.P.R., CCC/21.

Orig. rom. hârtie.

130

1594 (7102) Mai 12, Țuțora.

Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Îată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire numită Galatia, cu cinci sălașe de robi Țigani, anume: Manciu și Cucul și Vanco și Sima și Purcar, cu toți copiii lor, ce au, ca să fie lor, dela domnia mea robi Țigani, cu totul, pentru că acești Țigani mai sus ziși au fost drepti Țigani domnești.

¹⁾ șters și rupt în orig.

De aceia, de acuma înainte, nimeni să nu aibă treabă cu dânșii afară de cine va fi egumen în sfânta mănăstire. Să aibă treabă cu dânșii ce va fi treaba sfintei mănăstiri, să lucreze cu dânșii.

Și altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Țușora, în anul 7102 <1594> Mai 12.

Insuși domnul a poruncit.

Răzvan hatman a învățat.

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXVIII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1795, ibid. XXX/3.

131

1594 (7102) Iunie 11.

† Ispisoc dela Aron voda, pe niște văi și heleșteu și fânață, dela Cuciuru, din v<ă>leat 7102 <1594> Iunie 11.

Dice venire înainte noastră și înainte a noștri moldovinești boier<i>, sluga noastră Onciul diiacul și fratele lui, Toader și soara lor, Marica, ficiorii lui Iurașco ce au fost vornic și s'au jăluit înainte noastră, cu mare jalobă și cu înpregiuraș<i> măgieșii și cu carte de mărturie, dela staroste și dela vătăji și mai denainte boer<i> și slugi domnii mele, pentru ispisoacii de cumpărătură, ce au avutu ¹⁾ dela Iancul voevod și dela Petre voevoda, iară iale s'au prăpădit, când au robit Turcii Sneatin și țănutul Cerneuțului. Ce acele ispisoace au fost cumpărătură niște fânații pustii și un heleșteu pustii unde să chii<amă...>ile ²⁾ Hlubochii, Bursucii, cu toate obârșiile dela Cuciur, până la moghilile lui Socu și dela moghila totu pe drum până la drumu lu Dupnăa. Ce acele fânați, elu pre dânsele au fost cumpărat tatul lui Iurașco vornic și cu mama ³⁾ lor Tudora și dela Ilea, ce au fost vameș, din sat din Cuciur, în patru suti zloți tatarești.

Așijdere și noi, văzând a lor atăta jalobă și carte de mărturie dela vătăji și dela staroste și dela înpregiuraș mejeși și dela alți boier<i>, slugi domnii mele, și noi așijdere am dat lor și am întărit spre toate acele mai sus scrișă văi și hăleșteu și fânață, ca să fie lor și dela noi uric și moșie și cumpărătură, nerușuită nice odinăor<ă>, în veci.

¹⁾ în text: « autu »

²⁾ text rupt

³⁾ în text: « ima ».

Și altul să nu să amestice, presta carte domniei mele.

† Domnul au poroncit.

Pop<a> Ion *dela* Banul *a scris*.

Acad. R.P.R., XXII/260.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

132

1594 Iulie 9, Veneția.

† Prea de bun neam doamne, bucură-te întru domnul! Am primit scrisoarea ta și m'am bucurat de sănătatea ta și tot așa de mult m'am întristat de moartea domnului vostru Petru voevodul, așa și pentru semnificația ei. Dar rugăm pe dumnezeu să dea un bun sfârșit la cele de față. Cu chir Tzuane Gribiti am stat de vorbă și socotesc că părerea sa ți-a scris-o. In ceasul de față nu am altceva <de spus>. Și hotăresc ceea ce pot. Pe chir Apostol și pe Pindeto și pe ceilalți îi îmbrățișez. Dumnezeu să fie ajutorul tău.

1594 Iulie 9, din Veneția.

Rugătorul tău,

Gavriil al Filadelfiei.

<Pe verso:> Celui de prea bun neam și prea cinstului între boeri domnului Zotu spătarul cu sănătate. La Lipițano.

Acad. R.P.R., CCC/25.

Copie figurată, în grecește.

133

1594 Iulie 11, Veneția.

† Prea de bun neam și prea cinstite domn al nostru, har să fie dumitale împreună cu toată binecuvântata ta casă, de la dumnezeu atotputernicul. Mă mir că nu ai deloc scrisori dela noi, mai ales că știi sfinția ta că ne gândim mult și la sănătatea domniei voastre și ca să aflăm când, cu vrerea lui dumnezeu, veți veni, lucru pe care domnul nostru să-l dea cât mai repede și precum dorește domnia voastră. Am scris mai înainte cât era nevoie. De aceea, nu-ți trimit nimic altceva. Numai să dea domnul dumnezeu, cu atotputernicul său ajutor, să ne întâlnim cât de repede. Scriu în grabă și să am iertare. Pe cei de prea bun neam boieri îi salut, precum și pe boierul chir Apostol. De nu mi-ar fi venit ceasul să...¹⁾ Domnul dumnezeu să ajute pe domnia voastră. Din Veneția, 1594, la 11 Iulie.

Al domniei tale rob întru Hristos, smeritul episcop al Citerei,

Maxim.

¹⁾ indescifrabil în text.

<Pe verso:> Celui de prea bun neam și prea cinstului domn dumnealui Zotu vistierul, domnului meu prea cinstit.

Cu toată cinstea să-i se dea la Bolzano ¹⁾)

Acad. R.P.R., CCC/25.

Copie figurată, în grecește.

134

<1594> Iulie 11, Veneția.

† La jupânul Ghiorghie hatmanol și la jupâneasa Cămărășoia și la Ivanco și la Aslan și Mihail, multă sănătate, facem dumniilur voastri. De veți întriba di sănătate noastră, sintim sănătoși, cu mila lui dumnidzău. Alta, carte ce ne-ai trimis cu posta, ne-au venit și am înțeles di sănătatea dumneli voastri și forti ne-au părut bine. După aceia, ni rugăm dumnilur voastri pri cenii vă veni, să trimitiți porurea câti o carti, să știm di sănătatea dumnilur voastri. Alta, să dea dumnidzău ceastă carti a noastră să afli pri dumneavoastră în popă ²⁾) sănătate. Amin.

Scris în Veneția în lu<na> în Iulii 11 zile.

Dila jupânul Ghiorghie cămăraș și dila hătmăneasa și dila alalți, dila toți.

În mâna jupânului Ghiorgăii hatman să și dea, în Bolzan ciastă carti.

<Cu litere latine:> În mane de sinor Giorgi hatmani.

Acad. R.P.R., CCC/22.

Decalc după orig. rom.

Dat după Gheorghe hatman, în timpul exilului lui cu Petru Șchiopul la Bolzano.

135

<1594> Iulie 11.

† Mult mă închin preasfințitului mitropolit. Dumnezeu.

† Către cei de prea bun neam și prea cinstiții boieri, către Gheorghe hatmanul și chir Zotu vistierul și chir Costa postelnicul și paharnicul Vasile și către Ivan comisul și către toți prietenii, închinăciuni. Am primit cinstita scrisoare a domniei voastre la 11 Iulie și am aflat de sănătatea domnului Ștefan Vodă și a domniei voastre, și mult m'am bucurat. Dar Dumnezeu să vă ajute și pe domnia voastră și pe noi. Și iarăși ne rugăm de domnia voastră să nu ne uiti în cinstita-vă scrisoare, căci, de ar da Dumnezeu, așteptăm pe domnia voastră. Dar nu vrem să spunem. Însă află, postelnice Costa, că am dat lui

1) Pe nemțește: Bozen, oraș în Tirol.

2) în loc de; «totă».

Ivașcu florinii... ¹⁾ după cum mi-ai spus domnia ta. Și ți-am luat zăpăsul. Altceva nu este ; iar dumnezeu să vă ajute.

Iulie 11.

Stolnic Nicolae Hrisoverghis.

† Și altceva, când vine Ivașco și vede, să-l orânduieți, căci și el este sărac și nu are pe nimeni.

† Altceva, toată lumea se miră aicea cum nu trimiteți să facă parastase, <Pe verso:> „La prea cinștiții boeri cu cinste să li se dea”.

Acad. R.P.R., CCC/24.

Copie figurată, în grecește.

136

<1594> Iulie 11.

Dumnezeu.

† Cinstite al meu și de bun neam frate, domnule Sguromalis, pe domnia ta te salut cu dragoste și-l rog pe dumnezeu ca scrisoarea mea să te găsească pe domnia ta în sănătate și mare izbăvire. Doar că, dacă poroncești să afli și despre cele de aici, nu-i nimica nou, decât că așteptăm dela domnia ta ceva răspuns. Totuși, la 11 Iulie, am primit o scrisoare dela boeri, dela Apostol, cum că vă încumetați să veniți repede și lui dumnezeu să încuviințeze să ne bucurăm de dumneata.

Altceva, te rog pentru ceea ce ți-am făcut cunoscut, să nu le uiți, ci să mi le aduci, iar eu încă odată, dacă sunt om, îmi voi aduce aminte de bunătatea domniei tale ; și să fie frumoase cuțitele, căci vreau să le țin pentru plocoane.

Și, altceva, dacă întrebi domnia ta și de familia noastră, este bine și sănătoasă și Anastasie mult iubitul domniei tale este bine sănătos și...¹⁾ acolo vine și săracul Ivașcu și vedeți și ajutați-l căci este așa cum știți, și este sărac și ocrotit al domnului și fiul lui de suflet, și este judecată dela dumnezeu într'ascuns. Și acestea ia-le drept ceva. Altceva, te rog să-mi scrii cu poșta, ca să aflu când veniți. Și anii voștri să fie mulți. Căci suntem grăbiți să-ți spunem ceva.

Iulie 11.

† Hrisoverghis scrie: ne închinăm.

† Și aicea se miră toată lumea cum nu trimiteți să facă parastasele lui, ci stă fără liturghie bună.

<Pe verso:> Domnului Sguromalis cu cinste să i se dea”.

Acad. R.P.R., CCC/23.

Copie figurată, în grecește.

¹⁾ text indescifrabil.

1594 (7102) Iulie 12, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri din Homor, unde este hramul uspeniei născătoarei de dumnezeu, un munte care se cheamă Măgura, cu toate poenile și izvoarele, care sunt împrejurul lui, care acel munte mai sus scris, anume Măgura, este danie sfintei mânăstiri din Homor dela răposatul părintele domniei mele, Alexandru voevod, veșnica lui pomenire. Deci să-i fie și dela noi cu tot venitul sfintei mânăstiri mai sus scrise, numită Homorul, unde este hramul uspeniei născătoarei de dumnezeu.

Iar hotarul acelui munte mai înainte numit, care se cheamă Măgura, cu toate poenile și izvoarele, începând dela Iazer merge până la Feredeu și de aici tot la deal Obcina până la Pislopul Săcuilor și de aici tot la deal până la Fântâni și de acolo tot la deal până la Prag și de aici pe dealul Negru până la Muldova și de acolo pe apa Muldovei în sus până la Breaza, unde cade în Muldova și de aici pe Breaza în sus, iarăși până la Iazer. Acesta este tot hotarul.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească să se amestece, înaintea acestei cărți a noastră.

Scris în Iași, anul 7102 <1594> luna Iulie 12.

Domnul a zis.

Gligorcea mare logofăt a învățat și a iscălit. Gligorcea Crăciun logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXXIV/7.

Orig. slav, hârtie, pecetea aplicată, căzută.

1594 (7102) Iulie 15.

7102 <1594> Iulie 15.

Ispisoc dela Aron vodă cum Mărica, giupăneasa lui Ionașco Părstescul, fata Iurii, și-au dat partea sa din Popeni din cotul din sus din casa Onciului Mitil danie lui Dumitru ci-au fost dregător, osâbit de alți ficiori și sămințiaia, fiindu-i cumpăratură dela frate-său Potovschi. Și s'au scris pentru Cotunurile Popenilor, pomenind 2.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, X/57(nr. 41).

Rezumat rom.

1594 (7102) Iulie 19, Iași.

† Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri dela sfântul locaș numit Secul, pe pârâu, unde este hramul nașterii sfântului înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, pentruca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și oprească hotarul vechi pe unde a fost de demult, dela gura Secului și până sub Sihlă, unde se despart două izvoare de apă. Să nu aibă nimeni și să nu îndrăznească să intre acolo să pască vite sau cu securea să taie lemne sau cu carul. Iar dacă cineva se va scula sau nu va asculta cinstita carte a domniei mele, să vadă bine ce fel de certare va păți. Și nimeni afară de dânșii să nu fie.

Scris la Iași în anul 7102 <1594> Iulie 19.

Și deasemeni să nu îndrăznească nimeni să prindă și pește pe unde s'a scris mai sus, iar dacă va îndrăzni, acela să știe bine că domnia mea îi voi tăia mâinile. Altfel nu va fi.

Domnul a poruncit.

Și deasemeni¹⁾ Andrei pisar.

< Pe verso contemporan: > † Săcul schit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/4.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1594 (7102) August 10, Iași.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița sfântă, cea de o ființă și nedespărțită. Adică eu, robul și închinătorul stăpânului meu, domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos, Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bună voința noastră, cu inima curată și luminată și cu tot gândul nostru și cu ajutor dela Dumnezeu și cu sfatul și cu binecuvântarea celor trei ierarhi moldoveni, chir Mitrofan mitropolit de Suceava și chir Nicanor episcop de Roman și chir Mărdarie episcop de Rădăuți, am râvnit cătră domnii răposați mai înainte care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri.

De aceia, domnia mea încă m'am milostovit și am dat și am întărit sfintei noastre rugii și mănăstiri numită Pobrata, dreptele ei ocine și danie, din ispisoc de danie ce a avut sfânta mănăstire Pobrata dela Petru voevod cel Bătrân, care a și zidit-o, un iazer, cu numele Bealeul cu toate gârlele sale, ce străbăt și ies

¹⁾ rămas neisprăvit.

din Bealeu; o gârlă anume Chicița, ce este din gura Prutețului, cu Prutețul, altă gârlă, Topileana, ce iese din Bealeu și cade în Oreahov, a treia gârlă, Gârla Neagră, ce se varsă la Trifești, a patra gârlă, Vidra, a cincea gârlă, Bursucova, a șasea gârlă, Pascova, ce iese din Chicița, a șaptea gârlă, Plopul, a opta gârlă, Vlaca, a noua gârlă, Petreasa. Și deasemenea și mlăjetul dela Văleni, mai sus de Rădeani.

Ca nimeni să nu aibă a prinde pește, în aceste gârle mai sus scrise și nici să nu taie nuele în aceste mlăjeturi, fără de știrea și fără binecuvântarea egumenului sau fără de știrea urednicilor, care vor fi binecuvântați și trimiși la aceste gârle mai sus scrise.

Și dacă se va găsi cineva prinzând pește, în oricare din aceste gârle scrise mai sus, sau tăind în mlăjet, cine va fi acolo urednic, să aibă a le lua lor mrejele și vasele și carele și boii și securile și totul, numai goi să-i lase.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși ori pe cine Dumnezeu va alege să fie ca domn țării noastre Moldova, acesta să nu strice dania și miluirea noastră, ce domnia mea am întărit sfintei mânăstiri, ci să dea și să întărească, pentru că sunt dreaptă ocină aceste mai sus scrise iezere și gârle și mlăjet.

Și dacă cineva ar cuteza să strice dania și întărire noastră, acesta să fie neiertat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui Dumnezeu¹⁾ amin.

<Scris în Iași, în anul 7102 <1594> August 10>¹⁾.

Insuși domnul a poruncit.

.¹⁾ și am iscălit.¹⁾.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/34.

Orig. slav, hârtie, rupt în partea de jos.

Cu o trad. rom. din 1796.

Un regist la Arh. St. Iași, Tr. 379, op. 410, ds. 1, fila 96.

Datat cu ajutorul traducerii și a unei însemnări de pe verso.

141

1594 (7103) Septembrie 3.

Suret dela Aaron v<oe>v<o>d, le<a>t 7103 <1594> Săptv<rie> 3.

Facim înștiințare pentru adivăratile slugile noastre: Toma și Fodor, cari slujând noă cu driaptă și credincioasă slujbă, miluitu-i-am pre dănșii, osăbit de altă milă a noastră, și li-am dat și li-am întărit lor întru al nostru pământ moldovinescu pre ai lor driaptă ocină și moșie din uricu de danie ci au ei dela părintile domniei mele Alexandru v<oe>v<o>d un loc de pustii ci-i pi Cotlnic, la fântână,

¹⁾ loc rupt în orig.

din gios dă Iasnovăț, ci să chiamă acum satul Cotelnici. Inșă giunătată dintru acel sat și dintru acel loc pi Cotelnic la fântână din gios din Iasnovăț, care se cheamă acum satul Cotelnicii, ca să fie slugilor noastre Toma și lui Fodor; iar ceialtă giunătată să fie a slugilor noastre Drăgoman și surorii lui Maria și frațelor lor, lui Țăgan și Săracul, ca să fii lor ocină și cu tot venitul, lor și copiilor lor, nepoților și strenepoților, și a tot niamul ci să va alegei mai aproape, nirășuit în veci, nici odineoare.

Iar hotarul acelu mai sus scris loc din pustii, ci-i pi Cotelnicu la fântână, din gios di Iasnovățu, ci să chiamă acum satul Cotelnicii, să începă di la ace fântână de mai sus scrisă, pi diasupra văi<i> Horodiște și pi drum pi după dumberava Holoce, iar di acolo undi cadă la drumul cel mari, la stâncă Iasnovățului, iar di acolo vale în sus și pi stâncă pără la podul lui Bărladu, și di acolo iarăși pi vale aceiași în sus pi diasupra Crulicului, undi să [să] săvârșăști poiana Săbana și pe undi între drumul cel mari la Ivance și cu toate poianele Sopotului, până unde să împreună hotarul cu hotarul lui Porosăci, iar dispre alti părți după hotar<u> cel vechiu, pe undi au umblat din vechiu.

Pentru aceia, <pus-am credința> domniei meli Aron v<oe>v<od> și credința fiului domniei meli Bogdan v<oe>v<od> și credința ai noștrii trii arhieriei: chir Mitrofan mitropolit și chir Nicănor episcop Romanului și chir Mardarii episcop Rădățului și credința dum<nealui>¹⁾ mare vor<nic> di țara de gios și credința dum<nealui> Vartic mare vor<nic> di țara de sus și dum<nealui> Eni Călugăr mare vist. și dum<nealui> Enachi mare post. și dum<nealui> Brohnic mare spat. și dum<nealui> Coci mare pah. și dum<nealui> Stamati mare stol. și dum<nealui> Stănică mare com<is> și credința tuturor boerilor noștri, mari și mici.

Și pentru mai mari credința și iutărătura, am poruncit cinstitu credincios boer<u> nostru, dum<nealui> Grigoșă mare log<o>f<ă>, să scrii și a noastră peceti cătră aciaștă adivărată carte a noastră să o legi.

S'au tălmăcit de Evloghi dascal, le<a> 1765 Oct<om>v<rie> 13.

Acad. R.P.R., XXIII/227.

Copie din sec.. XVIII, după traducerea lui Evloghie Dascalul, din 1765.

142

1594 (7103) Octombrie 2.

Suret de pe o carte sîrbască, dela Aron v<oe>v<od>, 7103 <1594> Oc. 2 zile.

Scriem slugilor noastre lui Dragoș vătaf și Stancul vătaf, dacă îți vedeă această carte a domniei méle, voi să adunați oameni buni și bătrâni, megieși de pen

¹⁾ lipsește numele în orig.

pregiur, și să mergiți la satul Mărtineștii, satul slugii noastre Calin mare vătaf de comiși și să socotiți cu acei oameni buni, pe unde au cursu apa de demult, pe matca vechi, și să socotiți unde veți afla loc de moară, voi să tocmiți, ca să stăpânească Calin un mal, iar alt răzășii lui, să aibă a ține precum au ținut și moșii lor și părinții lor. Iar de nu să vor putea tocmi acolo, după cum a fi cu dreptate, după cum au fost de demult, voi să le dați lor zi, ca să stea de față, înainte noastră.

Intr'alt chip să nu faceți.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, 1777 Septembrie 28 zile.

Acad. R. P. R., CXXXII/97.

Trad. rom. și o copie chirilică din sec. XIX.

143

1594 (?103) Decembrie 8, Iași.

Din mila lui Dumnezeu noi, Io Aron voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre credincioase, Efrim vistier nepotul lui Toader logofăt și verii lui, Ana și fratele ei Pântea și sora lor, Dochia, fiii Armancăi, și deasemeni vara lor Tudora, fiica lui Ion și deasemeni verii lor, Lipce și fratele lui, Vlad, fiii lui Dragotă, și verii lor Lazor și fratele lui, Dumitru, fiii Neagăi, și vărul lor, Drăguș și fratele lui, Oancea, fiii Micăi și deasemeni vărul lor Ion și sora lui, Safta, fiii lui Dancu și iarăși vărul lor Sima și sora lui, Ana, fiii lui Toadea, și deasemeni vărul lor Petrica, fiul lui Petrica, toți nepoții și strănepoții lui Toader logofăt, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dela noi în țara noastră, în Moldova, dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul de danie, ce a avut bunicul lor Toader logofăt dela Petru voevod cel Bătrân, un loc, unde a șezut el, pe Cahul, ce este în ținutul Chigheaciului.

De aceia, să fie tuturor acestor mai sus scriși, dela noi, uric și ocină, cu tot venitul și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, cine li se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris loc, unde s'a așezat el, pe Cahul, în ținutul Chigheaciului, să-i fie hotar, spre toate părțile, după vechiul său hotar, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința doamnei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Aron voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al doamnei mele și credința boierilor noștri: credința panului Ghiorgăie vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Rizan pârcălab de Hotin, credința panului Vasilie și Dragotă pârcălabi de Neamț, credința panului Condrea

pârcălab de Roman, credința panului Răzvan portar de Suceava, credința panului Iane postelnic, credința panului Călugher vistier, credința panului Cocea ceașnic, credința panului Stamatî stolnic, credința panului Tănasiu comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, aceste să nu le clinească dănia și întărirea noastră, <ci să le dea și > să le întărească, pentrucă le este dreptă ocină ' <și dedină >.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier pan Gligorcea mare logofăt să scrie și > pecetea <noastră > să o lege la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanu în Iași, în anul 7103 <1594 > luna Decembrie 8 zile.

Arh. St. Iași, CCCL/89
Copie slavă din sec. XX.

144

1594 (7103) Decembrie 12.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, cea de o ființă și nedespărțită.

Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și închinătorul treimei, Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domnul țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inima curată și luminată, din tot cugetul nostru și cu ajutorul dumnezeu și cu sfatul și cu binecuvântarea celor trei ierarhi moldoveni, chir Mitrofan mitropolit de Suceava și chir Nicanor episcop de Roman și chir Mărdarie episcop de Rădăuți și am râvnit domnia mea către binecinstitorii și de Hristos iubitorii sfântărași domnii de mai înainte, care au zidit și au miluit sfintele rugi și mănăstiri, care au auzit că cine zidește și înfrumusețează bisericile, înfrumusețează sufletul său.

De aceea, domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit sfânta mânăstire a noastră nou zidită, numită « In Țarină », unde este hrămul sfântului ierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu două sate anume Rânzăștii, la Prut, cu toate bălțile sale și cotețele ce au fost ascultătoare de curtea noastră din târgul Bârlad, și cu alt sat anume Avereștii, la Cracău, și cu loc de moară în Cracău, ce a fost ascultător de curtea noastră din târgul Piatra.

Și pentru acest sat scris mai sus, anume Rânzăștii, ce-i la Prut, domnia mea am dat să asculte alt sat anume Lăslăoanii, la Tutova și cu mori în Tutova. Ce acest sat mai sus zis, anume Lăslăoanii, la Tutova și cu mori în Tutova a fost al lui Vartic vornic și l-a pierdut în hâclenie, când el însuși a pierit în munte, să asculte de curtea noastră din târgul Bârladului.

Domnia mea pentru aceasta, am miluit sfânta noastră mănăstire nou zidită numită « In Țarină » cu aceste mai sus scrise sate, pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a copiilor noștri de dumnezeu dăruiți, și pentru iertarea și îndepărtarea păcatelor și pentru greșalele bunicilor și ale străbunicilor și ale părinților noștri.

Toate aceste mai sus scrise să fie dela noi uric și ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, cât va sta sfânta mănăstire.

Iar hotarul acestor două sate mai sus scrise, anume Rânzăștii, la Prut și cu toate bălțile sale și cotețe și satul Avereștii la Cracău și cu loc de mori în Cracău, să le fie lor în hotare, de către toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Aceasta scriem.

In anul 7103 <1594> Decembrie 12.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 25.

Copie slavă.

145

1594 (7103) Decembrie 28.

L<et> 7103 <1594> De<chemvrie> 28.

Io Aron voevoda. Adecă, dōmnii mie dintru bună voeri, cu curată și luminată inimă, din tot suflitul, cu agiutoriu dila dumnizău, dat-am și am miluit sfânta noastră roagă, mănăstiri ci să chiamă Agapie, undi este hramul sf<ă>ntului arhanghel Mihail și Gavriil, și alte putire fără de trup, cu un sat, anumi Vicolinii, pe Prut, cu toat<i> bălțali ce sint pi acil sat, cari sat au fost dript domniscu.

Pentru aceasta, ca să fie sfintii mănăstiri danie și miluire, în veci.

Nimi altul să nu s<ă> amestici.

Arh. St. Buc., ms. nr. 628, f. 384.

Trad. rom.

146

1595 (7103) Ianuarie 3.

† Adecă eu, Spin, ficiorul Vârvarei, fetii lui Larion den Hărlești, scriem și mărrurisim cu acestu adevărat zapis al niau, pi-a cumă am vândut diraptă moșia și ocină a mami Vârvarii, dumisale lui Tudosii, ficiorului Anghini, d<r>eptu 6 lei.

S'a vândut de nimia sălit, nice asuprit, ce de bună voe mia, denainte Stărcii lui Neculaj și lu<i> Vasilia Pleșcău și Cozma, fratele <lui> Pleșcău și Pântelei Sta-

nomiru și Dumitrașco și Cârstea, tot den Cuciulați și denai<n>te lui Dănăilă Bădărău den Hârlești și molți omini tineri și bătrân<i>. Și nimia să nu aibă a'n-toarce nice din frații mei, nice den ficiorii mei, nice den nepoții mei, lui Tudosii, den rudă mia și să hie direaptă ocină și moșie lui și copiilor lui și nepoților lui, cătă s'a alegia parte mia din Hârleștii, căt s'a alege parte me cu a fraților mei și din săliște și din fânaț și din pădurii și din livedzi și din loc de țarina și din bălți și din tot vinitul căt a hi parte acestu<i> locu din tote.

In v<ă><e>t 7103 <1595> luna Ghinar zile 3.

† Stărce Neculaiu.

† Vasile Pleșcău.

† Dumitrașco.

† Cârstia.

† Dănăilă Bădăreu.

† Cozma den Hă<r>liaștii.

† Pântelei Stanomiru.

Eu Costantin am iscălit.

Acad. R.P.R., CXVI/62.

Orig. rom., hârtie, 7 degete aplicate.

147

<1595> Ianuarie 23.

† Eu Toader Turciul și Tăutul și fratele lui, Toader, mărturisim cu acest zăpis al nostru, că am vândut două Țigănci¹⁾, anume Marfa cu fiica sa, anume Buna și cu fiii lor cari vor fi dela ele, și le-am vândut panului Macri mare armaș, pentru două sute de zloți, ca să-i fie lui până vor fi vii.

Și iarăși nimeni din neamul nostru să nu aibă de acum a turbura pe Macri pentru acești robi²⁾ Țigani ai noștri, pe care i i-am vândut. Și le-am vândut de bună voia noastră, nesiliți de nimeni.

Și la aceasta a fost: Dumitru Roșca și Avram Babici și Isacico Demeju . . .³⁾ vătah de hânsari. Să se știe.

Și pecețile încă ni le-am pus.

Și eu însumi am scris acest zăpis, Miron Iurșevici diac.

Ianuarie 23 zile.

Acad. R.P.R., XLIX/26.

Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.

Datat după întărirea domnească din Oct. 1595 (doc. nr. 165).

¹⁾ « Țăgance », în orig.

²⁾ « holopi » în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

1595 (1703) Mai 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mănăstire a Neamțului, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să adune și să ia dreptii lor robi ¹⁾ Țigani ce-i au în privilegii, ori unde se vor găsi, sau în țară sau între Țigani domniei mele sau între cei boierești sau între cei călugărești într'altă mănăstire sau ori unde ar fi și să aibă a-i aduce înapoi la mănăstire.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să-i țină sau să-i oprească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7103 <1595> Mai 16.

Insuși domnul a poruncit.

Alexa logofăt a învățat.

Bucșuleaiu <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXIV/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

149

1595 (7103) Mai 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta rugă dela mănăstirea Neamț și pe cine vor trimite ei, acela să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să apere o luncă cu mlăjet, pe care o au ei la Piscu, în ținutul Tecuci, care luncă este în hotarul lor. Nimeni să nu taie din acea luncă, iar pe cine îl vor afla acolo tăind mlăjet și stricând, ei să aibă a lua dela acel om securea și carul cu boi.

Iar cui i se va părea strâmb, acela să stea de față înaintea noastră.

De aceia, nimeni să nu aibă a-i învălui sau a-i opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, 7103 <1595> Mai 16.

Insuși domnul a poruncit.

Marii boieri au învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIV/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

¹⁾ «holopi» în orig.

1595 (7103) Mai 18, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului dela mănăstirea Bistrița și tuturor fraților de acolo, unde este hramul adormirii preasfintei născătoare de dumnezeu, pentru întărirea vechii braniști, după uricul lui Ștefan voevod cel Bătrân care se începe dela pârâul Sărata peste Bistrița la Doamna și până la Angărcina Secul, dela Cozia la muntele cel mare la poeniță, din Hitioana la Pintenul și se unește cu mănăstirea Tazlău, braniștea până la Răchitiș și în piscul Baleț la vale¹⁾ matca Bistriței două poeni sub Ceahlău, peste Bistrița, la Jurcoaia în Chiajd, până la Oprișani chiar până la Metodie la gura Pângărăciurului, până la obârșie și loc de stână în Pângărați. Și nimeni să nu aibă a paște oile acolo sau a pescui sau a tăia copaci și nuele în pădure sau să culeagă hamei sau alune sau ce va fi, fără știrea lor. Dacă vor găsi pe cineva acolo în acel loc mai sus zis, ei să fie tari și puternici a lua tot ce vor avea asupra lor.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i opri sau a se împotrivi înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, 7103 <1595> Mai 18.

Insuși domnul a poruncit.

Alexa logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VIII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796.

151

1595 (7103) Mai 18, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorului nostru egumenului și tuturor fraților întru Hristos care locuesc în numele lui dumnezeu în mănăstirea Moldovița, pentruca ei să aibă tărie și putere, cu această carte a noastră, a apăra tot locul braniștei cât ascultă de sfânta mănăstire. Iar dacă vor găsi pe cineva umblând fără știrea lor, ei să aibă a-i lua tot și să-l lase numai gol.

De aceia, nimeni să nu aibă a-l opri sau a-l împiedica peste această carte a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7103 <1595> Mai 18.

Domnul a poruncit.

Alexa logofăt a învățat.

Mircea <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/137.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1595 (7103) Mai 18, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei noastre rugi care se numește Moldovița, unde este hramul sfintei blagoveștenii a născătoarei de dumnezeu, două mori în târgul Baia, una în mijlocul târgului iar alta la marginea târgului și poverne de bere și sladniță și patru case de poslușnici, iarăși sfintei mânăstiri. Care acele mai sus zise mori și poverne și sladniță și acei poslușnici din târgul Baia, au fost danie și miluire sfintei mânăstiri Moldovița dela Alexandru voevod și din privilegiul de danie pe care l-a avut deasemeni sfânta mânăstire Moldovița și din ispisoc de întărire dela Iancul voevod.

Deci noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit toate acele mai sus scrise, sfintei mânăstiri, să fie și dela noi și cu tot venitul.

Scris în Iași, anul 7103 <1595> Mai 18.

Domnul a poruncit.

Alexa logofăt a învățat.

Mircea <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/107 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., cu autentif. germană din 1811.

1595 (7103) Mai 18, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh. Iată eu, robul stăpânului meu Isus Hristos, închinător al troiții, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoință, din tot sufletul nostru și din tot cugetul și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am miluit domnia mea sfânta noastră rugă numită mânăstirea Râșca, unde este hramul mutarea moaștelor sfântului arhierarh și făcător de minuni Nicolae de grabnic ajutor, cu un sat anume Boțeștii, în ținutul Neamțului, pe Cracău, care acest sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Pietrii și cu loc de moară în Cracău și cu tot venitul, pentru pomenirea sfântrăposașilor părinților domniei mele și fraților și surorilor domniei mele și pentru păcatele noastre și pentru sănătatea de dumnezeu dărușilor și preaiubișilor copiii noștri. Iar egumenul cu tot soborul să aibă a înscrie în sfântul marele pomelnic părinții și frații și surorile domniei mele și pe domnia noastră și pe preaiubișii copiii noștri și deasemenea să aibă a face pomenire din an

în an în fiecare an în ziua duminicii tuturor sfinților precum și în ziua sfântului praznic al mănăstirii, cât va fi sfânta mănăstire. Și iarăși să se pomenească la pomenire mai sus pomeniții părinții noștri și frații și surorile domniei noastre [și domnia noastră] și copiii domniei mele și domnia noastră.

Deasemeni să avem a milui sfânta mănăstire, ctitoria noastră, cu miluirea noastră domnească, cât timp va ține dumnezeu domnia noastră în pace și sănătate. Și am dat mai sus scrisul sat, anume Boțeștii în ținutul Neamțului, pe Cracău și cu loc de mori în Cracău și cu tot venitul sfintei noastre rugi mai sus zise Râșca, hranul sfântului arhierarh Nicolae, să-i fie dela noi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar după viața noastră, pe cine va alege dumnezeu să fie domn, dintre fiii noștri sau pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre a Moldovei, să nu strice întocmirea noastră, ci să întărească și să împuternicească.

Iar cine s'ar ispiti să strice dania noastră, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și să aibă pârâș pe sfântul arhierarh Nicolae înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos, amin.

Scris în Iași, anul 7103 <1595> Mai 18.

Domnul însuși a poruncit.

Ștefan logofăt a învățat.

Hilip a scris.

<Pe hârtia ce s'a lipit pe verso actului, următoarea însemnare:>

Cu acest uric ne-am pârît la divanul mării sale Ioan Constantin Neculai voevod cu dumnealui Iordachi mare dvornic Cantacozin, pentru jumătate sat de Boțăști și l-am rămas. Și i-au luat mărie sa vodă un zapis ce are de cumpărătură dela un Necoară și dela alți frați ai lui, ficiorii Băsanului, ce au fost vândut unui Pană vistier și doai cărți domnești de stăpânit: una dela mărie sa Grigori Ghica vodă și una dela mărie sa Costantin vodă și mărie sa li-au luat cu driaptă giudecata țării și li-au dat la mâna noastră, de li-am adus la mănăstire, ca să stăpâniască de acum înainte sfânta mănăstire.¹⁾ satul Boțăștii fără de nicio suparare de mine.

Leat 7251 <1742> Septembrie 3.

† Natanail Șeptilici egumen Râșcăi.

Arh. Șt. Buc., M-rea Râșca, XXVI/1—2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1816.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

1595 (7103) Mai 18, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înțit domnia mea rugătorilor noștri călugărilor dela mănăstirea Tazlău și pe cine vor trimite, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele a ține și a apăra iezerul și gura și de o parte și de alta, de amândouă părțile și toate iezercanele și gârlele care sunt în jurul iezerului și dinspre sat și dinspre iezer și o dumbravă care este a sfintei mănăstiri.

Și cine se va afla pescuind sau stricănd sau va ara sau va cosi pe locul lor, ei să-i ia mrejele și voloacele și securile din braniște și tot ce vor avea și cine va ara fără voia lor, să aibă a-i lua boii.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a intra înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, la anul 7103 <1595> Mai 18.

Domnul a zis.

Alexa logofăt a învățat.

Borcea <a scris>.

<Pe verso, însemnarea:>

« Pe iazerili dila Prut și pi sat di acolo dila Găraț »

<În altă însemnare:> « Iezărul Dadoiul ».

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XII/36—37.

Orig. slav, hârtie pecete, aplicată

1595 (7105) Mai 18, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, slujbașilor dela ținutul Tigheciului. Vă dăm de știre că s'au jeluțit domniei mele rugătorii noștri călugări dela mănăstirea Tazlău asupra voastră și au spus că au acolo un sat, anume Tătăreani și că voi nu luați dela ei bani, ci-i mânați la muncă, să lucreze.

Pentru aceia, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să luați dela ei bani pentru lucru cum vi s'a dat povățuială. Și asemenea și voi, staroste și scutari și deșugubinari și globnici, vă dăm de știre că și asupra voastră s'au jeluțit călugării cum că ori câte pripasuri sau deșugubine sau gloabe se fac în satele lor, voi le luați.

Pentru aceia, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa toate gloabele câte vor fi în satele lor, pentru că domnia mea le-am făcut și carte dela domnia mea cu pecetea cea mică, ca să fie toate pripasurile și deșugubinele și gloabele care vor fi în satele lor, ale mănăstirii.

Așa să știți, altfel să nu faceți.
Scris în Iași, la anul 7103 <1595> Mai 18.
Domnul a spus.
Alexa logofăt a învățat.
Borcea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XII/36 și 37.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

156

1595 (7103) Iunie 1, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noștri, călugărilor dela ruga noastră,, mănăstirea Bistrița, unde este hramul uspenia preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria. Ca să fie tari și puternici cu această carte a noastră să-și ție și să stăpânească satul Roznovul, care este pe Bistrița, danie și întărire sfintei mănăstiri, dela Alexandru voevod cel Bun, și dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela ceilalți domni.

Asemenea și noi am miluit și am întărit ruga noastră, mănăstirea Bistrița cu satul mai sus scris, Roznovul, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci, să fie și dela noi sfintei mănăstiri Bistrița.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze a ține sau să se împotrivescă înaintea acestei cărți a noastre.

Așa să știți, altfel să nu faceți.
Scris în Iași, în anul 7103 <1595> luna Iunie 1.
Insuși domnul e poruncit.
Marii boeri au învă at.
Ionașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/90.
Copie slavă din sec. XX.

157

1595 (7103) Iunie 21.

† In anul 7103 <1595> Iunie 21. Catastih pentru sare pe care l-a dat milostivirea sa domnul, obroc sfintei mănăstiri, unde sunt călugărițe, mai jos de Piatra, peste Bistrița, sub munte:

† 2 coloade de grâu.
† 1 butie de vin.

† 1 poloboc¹⁾ de miere curată.

† 70 de drobi²⁾ de sare.

† jumătate din morile de pe Cracău, în Cracău.

Arh. St. Iași, CCCL/91

Copie slavă din sec. XX.

158

1595 (7103) Iulie 12.

Noi Ștefan v<oe>voda, din mila lui Dumnezeu, domnu țării Moldaviei. Iată, domnie me bine am voit, cu a noastră bună voință și cu curată și luminată inimă, din tot sufletul și dela Dumnezeu agiutoriu, râvnind celor de mai înainte repausașilor domni, cum au fostu miluind și întărind sfintele mânăstiri.

Drept aceia și domnie me am dat și am întărit sfintei noastre rugi, ci să numește Moldovița, unde este hramul sfintei buna vestire a pre sfintei născătoare de Dumnezeu și pururea fecioarii Mariei, după privilegie de danie, ci au avut sfânta mânăstire, dela Pătru vodă, satul anume Onțanii, ce au fostu dreptu domnescu, ascultătoriu de ocolul Botoșanilor, ca să fie și dela domnie me sfintei mânăstiri, cu tot venitul.

Și altul să nu să amestece.

Leat 7103 <1595> Iulie 12.

Insuși domnul au poruncit.

Marele logofăt au învățat.

Copia aceasta di pi ispisocul scris sârbește s'au scos de Andrei Dașcovici, prin tălmăcire de asămine matcă.

Suretul acesta, posleduindu-să de polcovnic Pavăl Debrici *dela* Mitropolie, cu ispisocul cel adivărat, din cuvânt în cuvânt și fiind întocma, l-au adevărit-1805 April 1.

Actele Stânca-Roznovanu Iași, Condica, caiet 64/3.

Trad. rom.

159

<1595 August — 1606 Iunie 30>.

† 1 ispisoc dela Irinia vodă.

Ghiorghie, ficiorul Cozmei, nepotul lui Ion visternic, de a lui bună voe au vândut ai săi direpți Țigani, anume Nistor, ficiorul Tărdziului, cu fămeae lui și

¹⁾ « poloboc », așa în orig.

²⁾ « drobi », așa în orig.

cu ficiorii lui și Todasia cu ficiorii ei, anume Sărbul și Vasca și Ștefan, aceștia i-au vândut lui Petriciaico logofăt, într'o sută taleri argint.

Arh. St. Iași, CCCXXI/104.

Rezumat rom. din sec. XIX.

Datat după anii de domnie ai lui Ieremia Movilă.

160

< 1595 August — 1606 Iunie 30 >.

† Eremia Moghila <voevod>, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre On< >iul diac ¹⁾ îți dăm de știre că ni se jeluește Laur din <Vârto>p asupra lui Răstean din Mogoșești și astfel a spus înaintea noastră, că i-au luat pentru dânsul mulți <cai și > vaci cu viței și un mintean bun și cu 12 nasturi și o sabie și pentru 2 taleri și 3 oi . . . și multe boarfe bune și cu știrea multor oameni buni și megiași și . . . are zapis înaintea . . . Albotă vătav.

Pentru aceia <îndată ce . . . > va veni, să cauți < . . . oa>meni buni, ce a avut . . . Laur, până ce . . . toată acea marfă și boarfe . . . <Iar cui se va părea> strâmb, să stea de față înaintea noastră.

Altfel <să nu faceți>.

Domnul a spus.

Marii boieri au învățat.

Acad. R.P.R., LXXX/135.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată. Șters în multe locuri și rupt.

Datat după domnia lui Ieremia Movilă.

161

< 1595 August — 1606 Iunie 30 >.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am miluit ruga noastră, sfânta mănăstire numită Galata, unde este hramul sfintei și slăvitei înălțări a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un sat al lor, anume Vâlceștii, care este în ținutul Sucevei, pentru iliș și pentru munci și pentru gorștină de oi și de porci și pentru deseatină de stupi, pentru că au fost miluiți și de alți domni care au fost mai înainte, răposatul Io Petru voevod și de însumi domnia mea. Și ispisoarele pe care ei le-au avut de întărire dela Petru voevod și dela domnia mea.,

¹⁾ * diiacul * în orig.

le-au pierdut pe toate și le-au rupt, cum au venit cu mărturie înaintea domniei mele, că le-au pierdut.

Deci domnia mea, cu tot sfatul domniei mele, am văzut și ne-am încredințat de mărturia lor dreaptă. Pentru aceea, domnia mea le-am dat și le-am miluit și le-am întărit cu acel sat mai sus scris, anume Vâlceștii, să le fie cu tot venitul, cum au mai fost miluiți și mai înainte. Pentru aceea, nimeni dintre slugile noastre să nu îndrăznească să-i învăluiească pentru mai sus scrisele dabile înaintea acestei cărți a noastre.

Insuși domnul a poruncit.

Erimia voevod <m. p.>

N'coară logofăt a învățat.

Goga a <scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/144.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Datat din domnia lui Eremia Movilă.

162

< 1595 August — 1606 Iunie 30 >.

† Io Eremia Mcghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Toader și a mărturisit că a vândut împreună cu fratele său Pavel, fiii Armancii, nepoții Neagșei, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină de ispisoc de mărturie dela acest Petru voevod, a patra parte din a treia parte de sat din Rediure pe Jijia, partea din jos dinspre P . . . ¹⁾ ni, pentru șaisprezece <taleri> de arg'nt . . . ¹⁾ și înaintea . . . ¹⁾ Stanciul iarăși de bună voia lui a și vândut partea sa deasemeni din . . . ¹⁾ a patra parte, din acelaș sat, din Rediure, pentru șaisprezece taleri <de argint. Aceasta> au vândut slugii noastre, Tudoran Oaneș șetrar, pentru . . . ¹⁾ bani peste tot treizeci și doi taleri de arg'nt . . . ¹⁾ din loc de moară pe Jijia. Și le-a plătit deplin . . . ¹⁾ să-i fie și dela noi ocină cu tot venitul <și altul să nu se amestece înaintea> acestei cărți a noastre. S'a scris . . . ¹⁾

<Domnul> a zis.

Marele logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., CLXXXV/220.

Orig. slav, hârtie, rupt cu părți lipsă, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Ieremia Movilă.

¹⁾ loc rupt în orig.

< 1595 August — 1606 Iunie 30 >.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată > a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Dănilă . . .¹⁾ înaintea noastră douăzeci și patru taleri de argint slugii . . .¹⁾ din jumătatea de jos a satului Florintești, ce se va alege . . .¹⁾ partea de ocină . . . i-a cumpărat-o ei Ionașco Bolea dela Go . . .¹⁾ 24 taleri, acest . . . zapis ce a avut Ionașco Bolea . . .¹⁾ ceașnic, pentru că . . .¹⁾

 . . .¹⁾ niciodată . . . și dela noi . . . cu tot venitul
 Domnul a spus.

Acad. R.P.R., XL/80.

Orig. slav, hârtie, rupt, lipsesc două treimi.

Datat din domnia lui Ieremia Movilă.

<1595 August—1606 Iunie 30>.

Noi Ieremia Movila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domn țării Moldavii. Iată au venit înaintea domniei noastre, Gheorghită și cu fratele său Ștefan, din Bârlești și s'au pârît față cu Vasăle din Ungurași, pentru o moșie de acolo, precum că Vasăle au adus dinainte noastră oameni buni, cu știință, asupra lui Matieș vătavul¹⁾ di acolo și Vasăle pah<a>r<nic> din Uricheni și pi Alecsa di acolo și pi Chirilă din Nănești și au făcut giurăminte, precum că au cumpărat Vasăle, feciorul Lupșii, dela Gheorghită și dela fratele său Ștefan, din privilegiu. Și s'au îndreptat ei și ș'au pus ferie, ca să fii tari și puternici cu aciastă carte a domniei noastre.

Drept aceasta, cu această carté a domniei meli, să aibă a-ș<i> stăpâni pe ace ocină, pentru că au cumpărat-o pi ai săi drepți bani, 50 zloți. Și de acum înainte, să nu aibă nimine a mai tragi la giudecată pe Vasălie, nici odinioară, în veci.

Domnul au zâs.

Din limba sârbască pe limba moldovenească am tălmăcit eu, Ioan Stamate pitar, în Iași, la 1825 Oct<om>v<rie> 9.

Arh. St. Iași, CCCL/92

Copie rom. din sec. XX.

¹⁾ loc rupt în orig.

1595 (7104) Octombrie, Suceava.

Eremia Moșhilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Toader Turciul și Tăutul diac, cu fratele său Toader, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut două Țigănci, anume Marfa și cu fiica sa Buna, cu copiii săi, slugii noastre credincioase Macri mare armaș, pentru 200 de zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră Macri și le-a plătit deplin acei 200 de zloți, în mâinile slugii noastre Toader Turciul și a lui Tăutul și Toader fratele lui, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi dăsemeni am dat și am întărit slugii noastre Macri mare armaș, ca să-i fie și dela noi întărire.

Altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7104 <1595> Octombrie.

Insuși domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat.

Am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p.>

Gaoa <a scris>.

Acad. R.P.R., XLIX/3.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, stricată.

< 1595 > Octombrie 2, București.

† Io Ștefan voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scrie domnia mea, tuturor boierilor, care sunt cu straja, cu Cârstea, la hotare.

De aceia vă dau de știre, că domnia mea am auzit că sunteți acolo și bine faceți că țineți straja de către Turci. Iar dacă țineți straja, de către domnia mea puteți fi în pace, căci domnia mea cu mila lui Dumnezeu, mă îngrijesc de această grijă. Și dacă veți fi acolo și veți ieși într-o întâmpinare a domniei mele și a cinstului crai, pentru voi va fi cinstea și lauda și din partea domniei mele. Și încă mare milă veți avea dela domnia mea, căci adevărul vă spune domnia mea și alta să nu vi se pară, că am alt gând.

Așa vă dau de știre și să fiți sănătoși, amin.

Scris în București, Octombrie 2.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/18 a, după ms. 1790, din Bibl. Zamoyski din Varșovia.

La Acad. R.P.R., Fotografii, II/18 b, se găsește textul:

«Dacă nu credeți, trimiteți un om al vostru ca să vadă unde umblu eu, în treaba țării» apoi ibidem, Fotografii, II/18 c., cuprinde adresa: «Boierilor care sunt cu straja, cu Cârstea vornic la hotare».

1595 < 7104 > Octombrie 5, Iași.

† Eremia Movilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Rugătorului nostru egumenului și întregului sobor dela mănăstirea Bistrița, pentruca ei să fie tari și puternici cu aciastă carte a domniei mele să-și stăpânească o poiană din Blăjești, care le-a fost lor danie dela Petrica hatman.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a intra acolo sau să cosească, nici ureadnicul de Bacău și nici pe acei pe care îi părăsc <ei>. Iar cine va da acolo din al călugărilor altcuiva, să ducă numai o singură pală¹⁾, să fie proclat.

Aceasta să se știe.

Scris la Iași, anul 7104 <1595> Oct<ombrie> 5.

Domnul a spus

Tamaș logofăt a învățat.

† Drăgan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, V/5—6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1796.

1595 < 7104 > Noembrie 4, Suceava.

† Eremia Moșhila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit dela noi, sfintei noastre rugi, mănăstirii zise Galata, satul ce se numește Teșori, ce a fost din ocolul Botoșanilor din privilegiul de danie și miluire ce are sfânta mănăstire dela sfânt răposatul Petru voevod.

Iar slugile noastre, vornicii dcamnei și ureadnicii de Botoșani, să nu aibă a intra acolo, nici a globi și nici a se amesteca, ci dabila ce va fi acelu sat mai sus scris, să-și dea el dabile după înscrierea cu ocolul.

Pentru aceia, să-i fie dela noi danie și întărire acel sat mai sus scris, cu tot venitul, după vechiul hotar.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, 7104 <1595> Noembrie 4.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat.

Papelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, IX/1.

Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.

¹⁾ « pală », așa în orig.

1595 (7104) Noembrie 17, Suceava.

† Eremia Movilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră, egumenul și întregul sobor dela mânăstirea Neamț și mai înainte de această vreme și s'au părît de față înaintea noastră cu satul Vânătorii pentru niște poiene, care sunt pe Bistrița, ca să stăpânească călugării poienile: poiana Răchitna și poiana Galului până la gura Fărcașei, pe amândouă părțile Bistriței. Iar sătenii din Vânătorii să aibă a stăpâni din poiana Răchitnei la vale, până la gura Largului.

Iar domnia mea i-am trimis la pârcălabii de Neamț și la târgul Neamț, ca să meargă cu dânșii împreună. Și au mers cu toții împreună și au aflat cu sufletele lor, ca să stăpânească călugării poiana, precum scriem mai sus. Și au adus călugării carte dela pârcălabii de Neamț și dela orașul Neamț, cum li se cuvin lor acele poiene.

Deci domnia mea, când a m văzut o așa mare mărturie, donunia mea încă le-am dat și le-am întărit, ca să stăpânească poienile, precum le-au hotărît acei oameni.

Deci de aici înainte să nu aibă a mai părî Vânătorii și nici să dobândească asupra Bistriștenilor nici în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Iar dela cine va mai părî, să se ia 50 de boi.

Altfel să nu fie.

Scris în Suceava, anul 7104 <1595> Noembrie 17.

Insuși domnul a spus.

Tamaș logofăt a învățat.

Drăgan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXIII/4285.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom; altă trad. rom. din sec. XVIII la Acad. R.P.R., CLXXV/19.

170

1595 (7104) Decembrie 8.

† Iată dar acest zăpis ce a făcut Coste din Botești și fratele lui, Mihăilă, de acolo, Pătrășcoaii și fiilor ei de acolo și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, ce se va alege partea lui Vasilie, unchinl lor, din jumătate de sat din Botești cu tot venitul. Și a dat pentru ea 30 de taleri în mâinile lui Coste și fratelui lui, Mihăilă, înaintea lui Va <r>tic și înaintea lui Boțul și înaintea lui Ion și înaintea lui Hilip și înaintea lui Pranțea și înaintea lui Larion și înaintea a mulți oameni buni și bătrâni, în casa Pătrășcoaii.

Și întărire acestui zăpis, am pus pecetea noastră, pentru credință.
Scris în luna Decembrie 8, 7104 <1595>.

Acad. R.P.R., CXXXII/59—59 a.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți.
Cu o trad. rom. din 1817.

171

1595 (7104) Decembrie 20, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire a Neamțului și pe cine vor trimite ei, să fie tari și puternici, cu această carte, să apere întreg hotarul râului Bistrița cu toate râurile și izvoarele câte sunt pe de amândouă părțile Bistriței dela gura Largului până la gura Farcașei și râul numit Direptul, pentru ca nimeni să nu aibă a prinde pește sau altceva, iar pe cine îl vor găsi acolo, într'acel hotar mai sus scris, să aibă a-l bate și să ia și tot ce va avea.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i ține înaintea acestei cărți a domniei mele.

Domnul a spus.

Scris în Suceava, anul 7104 <1595> Decembrie 20.

Tămaș logofăt a învățat.

† Iusip <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXIII/4286. 9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1803.

172

1595 (7104) Decembrie 22.

7104 <1595> Dech<emvrie> 22.

Ispisoc dela Irimia Movilă voevod, tălmăcit *deasemenea* de pitar Ionu, întăritor lui Grigori Danovici pe a trie parte din sat<u> Dumeni, ce să numești în cotul de gios, care au cunipărat-o dela Frățiianu, fecior lui Acamov din Fatcăuți, cu tot venit din toate, în câmpu și în baltă.

Acad. R.P.R., ms. rom. 3392, f. 80 v.
Rezumat rom. din 1809.

< 1596 — 1599 >.

† Pan Ureche mare vornic de țara de jos. Iată a venit înaintea noastră fiul nostru, Vrabie, cu carte și cu zăpis dela Neniul, fiul Drăgancei din Furduești, din ținutul Covurlui ¹⁾, că a căzut el la dânsul cu mare mulțime de rugăminți, ca să-l șteargă dela dabile, când scria de credință pan Mogâldea fost vornic, în ținutul Covurlui; și ca să-l șteargă, să-i dea el o parte a sa de ocină din satul Igești, de pe Licicov.

Deci Vrabie, după rugămintea lui și el deasemenea s'a rugat de pan Mogâldea înscriitorul de credință și l-a șters de voia sa dela dabile. Și când l-a șters dela dabile, cum a fost rugămintea lui, s'a întâmplat ca să fie acolo oameni buni: Toader Jorea fost namesnic de Bârlad și Nofit neguțător din Bârlad și Avram diac și Grozav Ciornoctuj diac și Marco din Furduești. Și pentrucă l-a scos dela dabile; el i-a dat toată partea sa de ocină din acel sat mai sus scris, din <Igești>.

Deci noi deasemeni, văzând tocmeala lor de bună voie, de nimeni silit și noi și dela noi am dat și am întărit fiului nostru Vrabie cu această carte a noastră; să-i fie lui dreaptă ocină și danie, neclintit niciodată în veci și până când va ajunge și la milostivirea sa domnul, ca să-și facă ispisoc și întărire pe această carte și zăpis al nostru.

Acad. R.P.R., LXVII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

Datat după anii de vornicie ai lui Nestor Ureche și după ceilalți dregători pomeniți.

< 1596 — 1600 >.

Iată deci eu, Nastasiia, fiica lui Andreica, însămi am făcut acest zăpis, că am vândut dreapta mea parte de ocină care se va alege din <sat> din Obârșie și am vândut-o rudei noastre, anume Ionașco v<ătah> de visterniceii.

Și deasemeni am vândut partea de ocină <a unui> frate al meu, anume Onciul, deasemeni din Obârșie, pentru <treizeci zloți> și am dat fratelui mei Onciul partea mea dreaptă de ocină din Ghigoești sau din Bilăești, pentru acea parte, pe care am vândut-o.

Și eu Ionașco v<ătah> și cneaghina mea Sorița ²⁾ ne-am sculat și am plătit toți banii, 30 zloți, în mâna Nastasiei, fiica lui Andreica, înaintea lui Ninici

¹⁾ «Covurlui» adăugat de altă mână, cu altă cerneală, pe loc alb.

²⁾ «Sorița» scris între rânduri.

ureadnic și a lui Procop, slugă lui Simion vistier și a lui Toader și Ionașco, fiul lui Gavrilaş.

Și eu, Cătană, am scris cu mâinile mele acest zapis, ca să se știe.

Arh. St. Iași, CLXXIV/109.

Orig. slav, hârtie, peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1787, după care s'au făcut completări.

Datat după Ionașco vătaf.

175

<1596 — 1600>

Vasile Colciar ¹⁾ dăm de știre că au venit înaintea noastră Eremia și frații săi din Ghigoești și verii lui, Lazor și fratele lui, Ion din Popești și verii lor, Istrate și fratele lui Gorghie, din Bilăești și deasemeni și verii lor, Ion și sora lui, Tudoră din Bilăești și au vândut dreapta lor ocină, ce li se va alege partea lor din Obârșie și din Mălești²⁾ și a cumpărat Ion vătaf de visternicei pentru 9 taleri, dinaintea noastră a mulți oameni buni. Iar noi am făcut acest zapis, să-i fie de mărturie:

Aceasta să se știe.

Și deasemeni ³⁾ Mihăilă Babici nepotul Sofiicăi, strănepotul lui Toader Iurdugaș, am vândut partea mea câtă se va alege din Obârșie și din Mălești pentru 80 zloți tătărești, tot lui Ionașco vătaf de visternicei.

Arh. St. Iași, CLXXIV/108.

Orig. slav hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1787.

Datat după Ionașco vătaf.

176

1596 (7104) Ianuarie 18.

Suret de pe un ispisoc dela domnul Eremia Moghila voevod, din veleaț 7104 <1596> Ghenar 18.

Adecă domnie mea m'am milostivit și am dat și am miluit a noastră rugă, ce să numește Galata, unde iaste hram înălțare domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Is. Hs. cu doao sate, anume Mănzăști și Folfăști pe părăul Jijii, în ocol Iaș<i>, ca să fie svintei mănăstiri dela domnie mea neclătit niciodată în veci, precum au fost și mai nainte dela răposat Petru voevod.

¹⁾ corectat din « Polciar ».

²⁾ adăugat între rânduri, cu altă cerneală: « și din Mălești »

³⁾ pasagiul « Și deasemeni ... visternicei », adăugat de altă mână.

Drept aceia, nime din slugile domnii mele, nici vornici de târgu, nici globnici, nici deșugubinari să n'aibă a intra în satele de sus scrise, a sfintei mânăstiri, să n'aveți a trage boi și să-i lăsați foarte în pace. Pentru aceia, nime să nu îndrăznească a să amesteca înainte aceștii cărți a domnii mele.

Iscălitura Erimii voevod.

Bogza logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/3.

Trad. rom. din 1796.

177

1596 (7104) Martie 10, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire zisă a Tazlăului, ca să fie tari și puternici a-și ține ocina lor din Tătești cu fântânile de păcură ¹⁾, iar Dubău și ceata lui să nu aibă nicio treabă, până va sta de față înaintea noastră cu îndreptările sale.

Așa să știi și altfel să nu fie.

Scris în Suceava, în anul 7104 <1596> Martie 10.

Insuși domnul a zis.

† Mogâldea vornic a învățat.

† Buda <a scris>.

<Pe verso notă contimporană, în rom. :> «† dela Irimia Moghila voevod pre păcuri dela Tătăști ».

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VIII/7—8.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

178

1596 (7104) Martie 12.

† Milostive și luminate domne, să hii măria <du>mitale săn<ă>tos. Facem știre mării tale cum a venit egumenul de Bistriți, cu cinstită cartea mării tale, la părcălabi și la șoltuzul den Piiatră, ca să socotim pentru o seliște de sat, anume Tătărășii, ce sint între Vânători și ntre târg, ce au fost sat a sventei măn<ă>stiri a Bistreții și acmu au împresurat Vânătorii hotaru, a Tătărășilor, cât easte de ceaea parte de vale.

Deci părcălabul ne-a stră<n>su pe toți, pe cum scrie cinstită cartea mării tale și ne-au întreat pe toți, cum știm cu sufletele noastre, avut-au Tătărășii

¹⁾ « păcură », așa în orig.

hotar de ceaea parte de vale? Deci n<oi> așea știm cu sufletele noastre că cum au și alte sate hotar peste vale, așea au avut și Tătărășii hotar peste [peste] vale. De va hi și pe giurământ, noi vom giura și'naintea mării dumitale pentr'aceasta lucru.

Aciasta facem știre mării tale, ce va fi mila mării dumitale, să hii mării dumitale săn<ă>tos.

Și pre mai mari credințe am pus și pecetea tãrgului și a preoților.

7104 <1596> Mart 12.

† Rugătorii mării dumitale, preoții, ș<olt>uzul cu toți tãrgoveții de tãrg de Piat<ra>.

Arh. St. Iași, CDLXXXVII/50.

Fotocopie după un orig. rom.

179

<1596 — 1600> Martie 20, Iași.

Pan Bosiiuc mare spătar și Boldescul medelnicer și Balotă vătah de stolnicei și Andronic negustor din Iași, mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră Ursu și fratele lui, Gligorie din Cosițeni, nepoții Voicăi, strănepoții lui Eremia și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din a treia parte din satul Obârșie și din satul Mălești din amândouă satele, însă din partea lui Eremia care i se va cuveni lui. Aceasta au vândut-o înaintea noastră, pentru 10 taleri, prietenului nostru Ionașco vătah de visternicei.

Deci noi, am văzut tocmeala lor de bună voie și plată deplină și i-am făcut această carte a noastră, să-i fie de mărturie întotdeauna înaintea judecății.

Astfel mărturisim cu această carte a noastră.

Scris la Iași, Martie 20.

Arh. St. Iași, CLXXIV/106.

Orig. slav, hârtie, filigran, 2 peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1787.

Datat după Busiiuc mare spătar.

180

1596 (7104) Martie 28, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am miluit pe credinciosul și cinstitul boier al domniei mele Ureche mare vornic de țara de jos, cu un sat numit Bărboșii de pe Ialpuh, care acel sat a fost drept domnesc a ascultat de hotarul

dela Tintul. Astfel acum am dat și l-am miluit cu acel sat mai sus zis, pentru că a slujit domniei mele bine și cu dreaptă credință, când a venit Răzvan asupra domniei mele și în alte treburi și slujbe ale domniei mele și ale țării.

De aceia, să-i fie dela domnia mea dreaptă miluire și danie, cu tot venitul și copiilor lui și întregului său neam, cine se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7104 <1596> Martie 28.

Insuși domnul a poruncit.

Erimia voevod <m. p>.

Marii boieri au învățat.

Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/44.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu trad. rom. din 1808.

181

1596 (7104) Aprilie 19.

Suret.

Cu ajutoriul sfântului duh.

Boeriu Cărste *fost mare* vornic și marile cupar (paharnic) și cneaghina me Anghelina și ginerii noștri: Gavril, Cernat și Vasili și fiii noștri, Marica și Anghelina și Schiva și Călina, din bună voia noastră, cu întreg sufletul nostru, am dat și am miluit a noastrei mânăstiri care se chiamă Floreștii, unde iasti hramul sfântului slăvit proroc Ilei, cu un sat anume Floreștii și cu tot hotarul său și cu câmpu și prisacă și moară pi Bridov și cu loc de fănaț, cari ne iasti noă dreptă cumpăratură de la toțici ficiorii lui Lazăr pitaru și dela nepoții săi, ca să aibă svânta mânăstiri daniea și milostenia cu tot venitul, în veci vecilor.

Iar după morte noastră, să nu aibă nime triabă cu daniia noastră, iar cari va îndrăzni a strica daniia și milostenia noastră, acela să fii anatimanisit dela dumnezeu înainte strașnicului giudeț și de maica precista și de toțici sfinții și împotrivit la zioa giudecării de svântul proroc.

Și această tocmeală s'au făcut în ființa a mulți omini buni, anume Jora uretnic din Bărlad, șoltuzu cu doisprezăce pârhere și Necula Fărțăgău cupeț și Toadce Crăngan și Jurja și Costa din și Gligorce, fii săi și Ursul Jupan și Nofit și Gavrilcia și ceialanți mulți oameni buni.

Și eu, Ignat, am scris și spre mai mari credinți, am lipit și pecete cătră aciastă devărată mărturie.

Leat 7104 <1596> Apr. 19.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, VI/1.

Trad. rom. din sec. XIX.

182

1596 (7104) Aprilie 28, Suceava.

Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Onciul Iurașcovici și cu Ihnat, copil lui Ștefca și s'au pârît de față înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, pentru o parte de ocină din satul Potoc, a cincea parte de sus, din sus de casa lui Ihnat, care a fost zălogită de Iurașco fost vornic, la Ștefca vătav, pentru optzeci și patru de taleri numărați pentru o datorie care a rămas la niște Turci, din zilele lui Petru voevod. Astfel noi i-am făcut lege lui Onciul Iurașcovici, să întoarcă acei bani mai sus scriși. Și s'a sculat credinciosul nostru boier, Orăș vornic și a răscumpărat acea ocină dela Ihnat, fiul lui Ștefca și a dat acei bani mai sus scriși, 84 taleri numărați în mâinile lui Ihnat, pentru acea mai sus scrisă parte de ocină. Apoi mai sus scrisul nostru boier, Orăș vornic, a dat acea ocină pe care a răscumpărat-o dela Ihnat, fiul lui Ștefca, fiicei sale Anghelina și ginerelui său, Onciul Iurașcovici, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Astfel noi, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și dreaptă răscumpărare, noi încă am dat și am întărit slugii noastre Onciul Iurașcovici și femeii lui, Anghelina, fiica lui Orăș, ca să le fie și dela noi dreaptă ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7104 <1596> Aprilie 28.

Domnul a spus.

Bogza logofăt a învățat și a scris aici.

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/76.

Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.

183

1596 (7104) Mai 5, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit pe rugătorii domniei mele Dosoftei egumen și alți monahi care trăesc în sfânta mănăstire numită schitul lui Zosin, unde este hramul sfântului Ioan Botezătorul, cu locul acela și mănăstirea care este mai sus scrisă, schitul lui Zosin. Și iarăși să aibă ei a ține sfânta mănăstire și tot locul,

cât loc vor fi curățat, de unde au început să curețe, din gura Secului, unde dă în Neamțu, până unde vor fi curățat. Și nimeni să nu aibă nicio treabă cu ei și nici cu locul lor, ci să aibă ei a ține precum a întocmit episcopul de Roman, Agafton și precum au și privilegiu dela răposatul Petru voevod. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Suceava, la anul 7104 <1596> Mai 5.

Insuși domnul a spus.

Tămaș logofăt a învățat.

† Iacov <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/4.

Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

O trad. rom. la Neamț, LXI/7.

184

1596 (7104) Mai 11, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Dumitru uricar și Ștefana, fiica lui Zosim, fiul lui Dragsin, nepotul Nastasiei și a pârît pe sluga noastră Sechil cămăraș, pentru jumătate de sat din Seliște, din ținutul Neamț, care este pe Orbic și jumătate de moară și de iaz și spunând că n'a vândut de tot Zosim această jumătate din Seliște.

Dar Simion Sechil nu s'a împotrivit, ci i-a mai ¹⁾ dat treizeci de taleri, în mâinile lui Dumitru uricar și treizeci de taleri în mâinile fiicei lui Zosim. Și el și mai înainte a avut ispisoc de cumpărătură dela Zosim, pentru o mie de zloți, <iar> acum i-au vândut, din uricul de întărire pe care l-a avut bunica ²⁾ lui, Nastasia, dela Alexandru voevod. Și i s'a vândut lui de tot, această mai sus scrisă jumătate de sat ca și această ocină, iar cealaltă jumătate de sat din Seliște și jumătate din iaz și din moară, încă le-a vândut Zosim, de mai înainte. Și are și ispisoc de cumpărătură dela Aron voevod, pentru o mie și trei sute de zloți tătarești.

Să-i fie dela noi uric, pe tot satul, cu tot venitul și să nu-l mai pârască în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7104 <1596> Mai 11.

† Domnul a spus.

† Bogza a învățat și a scris.

¹⁾ « mai », așa în textul slav.

²⁾ « moașea », în textul slav.

Aici am iscălit Stroici, mare logofăt.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/93.

Copie slavă din sec. XX.

185

1596 (7104) Mai 15.

7104 <1596> Mai 15

Ispisoc dela Țeremiia Movilă vod<ă>, de danie și miluire, lui Cornea pivnicér: un loc de prisacă anumi Micșunile, care iaste între Prut și între Jăjăe, din capul Micșinelor din sus, pe drumul cel mare în ȝios, până unde dă Tulburea în Prut, pe groapa Lupului.

De vremi că el au venit înnainte domniei sale și înnainte credincioșilor sfetnici și s'au jăloit că i-au rupt lui, Prutul, acest loc de prisacă, dintru a sa moșie și sat.

Acad. R.P.R., ms. rom. 1737, f. 180.

Rezumat rom. din sec. XVIII.

186

1596 (7104) Iunie 1, Suceava.

† Țeremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit și am dat și am întors rugătoarelor noastre, călugărițelor dela sfânta mânăstire de peste apa Bistriței, un sat numit Dăneștii, cu mori și cu tot venitul, cum au și privilegiile dela domnii de mai înainte, de demult.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre sau ureadnicul din târgul Piatra, să nu aibă treabă cu acel sat, ci să le fie danie dela noi și satul cu tot venitul și cu moară și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Suceava, în anul 7104 <1596> Iunie 1.

† Insuși domnul a zis.

† Țeremie voevod <m. p.>

† Damian vistier a învățat.

† Iacov <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1836 Decembrie 28.

187

1596 (7104) Iunie 7, Suceava.

† Io Țeremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu bună voința noastră, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am miluit ruga

noastră, sfânta mănăstire nou zidită, numită Galata, unde este hramul înălțării domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Isus Hristos, cu o parte din iezorul nostru dela Cavovea din malul Bren, dinspre Reni, dinspre zăton, deacurmezișul peste Cavov spre răsărit, la fântâna lui Caranicula, la o piatră și de acolo la capătul iezorului Cavov în sus și pe amândouă părțile Cavovului loc de vad, ca să-1 fie dela noi mai sus zisei sfinte mănăstiri, uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor, așa cum au și alte mănăstiri iezere și danie de miluire de la domnii de mai înainte.

Deasemeni cine va merge cu năvoadele ¹⁾ în acel mai sus scris iezor, partea sfinte mănăstiri, să nu aibă vameșii nicio treabă să le ia vamă, ci să fie vama a sfinte mănăstiri.

Iar după viața noastră, cine va voi să strice această mai sus scrisă întocmire a noastră și danie și miluire a sfinte mănăstiri, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7104 <1596> Iunie 7 zile.

Insuși domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat.

Dimitrie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava—Iasi, XXXV-C 6.

Orig. slav hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1787 Iunie 22.

188

1596 (7104) Iunie 14, Suceava.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri, Ilăriion călugărul, care în mirenie se numea Ion, fiul Anușcăi, nepotul Bunei și iarăși Toader și Mihăilă nemeși din Petia Mare, care sunt veri de al doilea și s'au jeluț înaintea domniei mele, cu mare plângere și cu carte de mărturie dela Mălaiu din Hreasca ureadnic de Câmpulung și dela popa de acolo și Cârștian păhărnicele din Pleșești și Simion fost vătah și Gheorghie, fratele lui, tot de acolo și Sava pivnicer din Vârtop și Gheorghie fost pârcălab de acolo și Leca, fratele lui Sava asemenea și Nicoară nemeș din Bunești, spunând că un uric de cumpărătură, dela Ștefan voevod cel Bătrân, pe o bucată ²⁾ din satul Petia, partea de sus, pe care l-au avut, a ars în casa lui Andreian, când a ars casa lui, care acea bucată de

¹⁾ « nivoade » în orig.

²⁾ bucată », așa în orig.

sat mai sus scrisă a cumpărat-o Oana Rodna, fiului său Milea, de la Coste Petia, pentru nouă sute zloți tătărești.

Pentru aceia domnia mea, văzând marea lor jalobă și cu mare mărturie și noi deasemeni le-am dat și le-am întărit acea mai sus scrisă bucată de sat din Petia, ca să le fie lor cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci și le-am făcut carte de mărturie.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7104 <1596> Iunie 14.

Insuși domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru Filip <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/58 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1715 Iunie 19.

189

1596 (7104) Iunie 22, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, urednicilor de la Piatra și tuturor slugilor domniei mele. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa în pace satul Bilăești ¹⁾, de toate podvoadele, pentru că domnia mea m'am milostivit și am dat acel sat sfintei mânăstiri anume Pângărați, ca să aibă a munci sfintei mânăstiri la orice treabă a sfintei mânăstiri.

Așa să știți și mai mult să nu învăluți înaintea acestei cărți a noastre. Altfel să nu faceți.

Scris în Suceava, anul 7104 <1596> Iunie 22.

† Insuși domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

† Marele postelnic a învățat.

† Lupul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/7.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom.

190

< 1596 — 1606 > Iunie 27, Iași.

† Eremia Movilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Barbuț fost vornic. Dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi și să oprești locul hotar care se va alege de la sfânta mânăs-

¹⁾ adăugat de altă mână și cu altă cerneală • și Ivănești •.

tire Neamț la satul Piscu dinspre satul Măjești, sat al sfintei mănăstiri Bistrița, să aibă ei a stăpâni pe unde au stăpânit din veac și pe unde le-a hotărît Stan spătar în zilele răposatului Petru voevod. Iar cui i se va părea ceva strâmb, acela să stea de față înaintea domniei mele și să-și aducă ei și privilegiile înaintea domniei mele.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a stăpâni, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, Iunie 27.

Domnul a zis.

Necoară logofăt a învățat.

Țintar <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIV/1674.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

191

1596 (7104) Iulie 14, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase Vasilie pârcălab de Neamț. Cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să lași satul Borcești cu moara ce a fost dată mai înainte de această vreme, rugătorilor noștri și sfintei mănăstiri dela Secul, unde este hrumul sfântului prooroc și înainte-mergătorul Ioan și cu tot venitul lui și cu o prisacă pentru stupi pe care o au ei acolo, ca să le fie lor dăruită de noi și miluire sfântului loc și mănăstirii pe care am scris-o mai sus, cu acel sat și cu moară și cu prisacă.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris în Suceava, anul 7104 <1596> Iulie 14.

Insuși domnul a poruncit.

<Scris de mâna domnului, în românește:> Până-i vremu și mai socoti să ție.

Eremie voevod <m. p.>

Damiian vistier a învățat.

† Adam a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XI/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804, Iulie 11, și o copie slavă și o altă trad. rom. contemporană.

1596 (7104) Iulie 15, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit domnia mea, rugătorilor noștri din sfântul lăcaș numit Secul, pe pârau, unde este hramul sfintei nașteri a înainte mergătorului și botezătorului domnului, Ioan, ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele a-și apăra hotarul cel vechiu pe unde a fost de demult, din gura Secului și până sub Sihlă, unde se despart două izvoare de apă. Să nu aibă nimeni a îndrăzni să intre acolo să pască vitele sau să taie lemne cu securea sau să prindă pește în acele pârae. Iar dacă s'ar afla cineva mergând acolo și nu va asculta de cartea domniei mele, acel om va avea mare pedeapsă dela noi.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a intra acolo, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Suceava, luna Iulie 15 zile, la anul 7104 <1596>.

† Domnul a zis.

Erimie voevod <m. p.>

† Alecsa a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/5.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

1596 (7104) Iulie 16, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia noastră am dat și am întărit și am înnoit rugătorilor noștri călugări dela sfântul loc unde este hramul sfintei blagoveștenii a născătoarei de dumnezeu și bisericii zidite de Ștefan voevod și de Petru voevod cel Bătrân, un loc care este dela gura Scărișoarei până la obârșie, pe amândouă părțile, din deal în deal, care le este danie dela domnii dinainte.

De aceia, să le fie și dela domnia noastră, mai sus scrisul loc cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Suceava, în anul 7104 <1596> Iulie 16.

† Domnul a poruncit.

† Simion mare vistier a învățat.

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XII/7—8.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1809 Noembrie 25.

1596 (7104) Iulie 16, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă Cârstea fost mare vornic și a arătat înaintea noastră niște ispisoace ¹⁾ de cumpărătură, dela Bucium fost vornic de țara de jos, pe dreptii săi robi ²⁾ Țigani, pe care i-a cumpărat dela sluga noastră Picul aprod, fiul lui Toader vornicul, anume Ion cu fiul lui, Simion și fratele lui, Scântee și surorile lor Sofia și Mărina și Tudora, care acei mai sus scriși Țigani i-a cumpărat dela sluga noastră ce scriem mai sus, Picul aprod, pentru trei mii de aspri.

Și deasemenea și dintr'un ispisoc pe care l-a avut dela Bucium vornic ce a cumpărat el dela sluga noastră Mihăilă, fiul lui Galbănul care a fost staroste, o Țigancă, anume Sora și fiul său Isac, pentru două mii de aspri.

De aceia și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru boier Cârstea fost vornic, acei mai sus scriși robi ²⁾ Țigani, ca să-i fie și dela noi drepti robi ²⁾ Țigani, neclintiți niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Domnul a poruncit.

Scris la Suceava în anul 7104 <1596> Iulie 16.

Stroici marele logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Zane <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/45.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

1596 (7104) Iulie 23, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre To<ade>r diac și surorii sale Samfira, fiii lui Ionașco Neagoe, din ispisoc de danie ce a avut tatăl lor Ionașco Neagoe dela Alexandru voevod, dreapta lor ocină și dedină, satul anume Zăhăicani pe Ciuhur, cu mori pe Ciuhur, care acest mai sus zis sat, anume Zăhăicani pe Ciuhur și cu mori pe Ciuhur, a fost cumpărătură a panului Neagoe pârcălab de Hotin, pe banii săi drepti. Și l-a dat chiar fiului său Ionașco Neagoe, afară de alți fii ai săi, pentru că a scos Neagoe toate satele cneaghinei sale Măgdălina, când le pierduse în hiclenie și le-a dat celorlalți <fii> ai săi.

¹⁾ « ispisoace » în orig.

²⁾ « holopi » în orig.

De aceia, să le fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7104 <1596> Iulie 23.

† Eremia voevod <m. p.>

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

196

1596 (7104) August 1, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Gherman și sora lui, Samfira, fiii Nechitei, nepoții lui Săcuianul fost ceașnic și s'au jeluț înaintea noastră cu mare jalobă și cu mărturie, zicând că ispisoacele de împărțeală ce a avut tatăl lor Nechita dela Alexandru voevod, pe a treia parte de sat din Cordăreni, partea din mijloc și cu iaz și cu mori pe amândouă părțile din Iubăneasa, împreună cu surorile lui, cu Măriica și cu Măgdălina, că acel ispisoc l-au pierdut când s'a turburat țara, când a venit hanul până la Țuțora.

Iar domnia mea i-am văzut că se jeluesc înaintea noastră, domnia mea le-am dat le-am întărit acea a treia parte din sat din Cordăreni, pe amândouă părțile din Iubăneasa și partea din mijloc și cu iaz și cu mori în Iubăneasa, să le fie ocină neclintită niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anii 7104 <1596> August 1.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Ștefan Bleandea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXII/4—5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1751.

197

< 1596 Septembrie 1 — 1597 August 31 > 7105, Iași,

† Pan Jora vornic de gloate. Iată a venit înaintea noastră acest om, anume Zaharia, fiul Măriicăi, nepotul lui popa Danciul, strănepotul lui Fetion Munteanul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină din privilegiile de cumpărătură și de întărire ce le-a avut dela străbunicul lui,

Fetion Munteanul, dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela Alexandru voevod, a cincea parte din a patra parte din satul Miclăușani, care acum se numește Graurii. Aceasta a vândut-o lui Eremia Băseanul, pentru 180 zloți tătărești.

De aceia, când am văzut tocmeala de bună voie între dânșii și plata pe deplin, și pentru mai mare credință și-au adus și privilegiile înaintea noastră, de aceia am făcut această mărturie lui Eremia Băseanul, până când i se va întâmpla a o aduce înaintea părintelui nostru, panul logofăt, ca să aibă a-i face domnia sa îndreptare după obiceiul țării.

Și am pus pecetea noastră pe acest zapis.

Scris în Iași, în anul 7105 <1596—1597>.

Acad. R.P.R., CV/72 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1731.

198

< 1596 Septembrie 1 — 1597 August 31 > 7105, Suceava.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Simion, fiul lui Ion Câlce, din satul Spineni, de bună voia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de împărțeală pe care l-a avut dela Petru voevod cel Bătrân, jumătate din partea tatălui lui, Ion, din satul Spineni și din Căscoești, din câmp și din pădure și din Poiana Mănăstirii și din vatra satului din Spineni și din Căscoești, cu tot venitul. Aceasta a vândut slugii noastre Nistor din Borăști și lui Hiraton de acolo, pentru optzeci zloți tătărești. Pentru aceasta, să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, anul 7105 <1596—1597>.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat și a iscălit.

Vasilie <a scris>.

Acad. R.P.R., CXX/19 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

199

1596 (7105) Septembrie 2, Suceava.

<Iată dar eu, erom>onahul Hariton, egumenul dela mănăstirea Agapia, fiul lui Nechita Chiceră clucer, <nepotul lui C>hiceră cel bătrân, de bună voia lui,

nesilit de nimeni, nici asupra ¹⁾ cu totul, fratelui său Ionașco Chiceră diac, fiul lui Nechita și cu toate ¹⁾ părți de ocină lui, cât i se va alege din sate și din viile lui . . . ¹⁾ afară de toate neamurile și rudele lui, ca să fie lui ¹⁾ ¹⁾ neclintite niciodată, în vecii vecilor și copiilor și nepoților lui ¹⁾ lui Ionașco Chiceră diac să aibă a-l îmbrăca, a-l milui și a-l îngriji ¹⁾ va fi viu și să-i facă haine după puterea sa și după împrejurări <în fiecare> an.

Iar cine va îndrăzni să strice sau să întoarcă în alt chip această ¹⁾ tocmeală a noastră, să fie neiertat de domnul Dumnezeu și de preacurata <lui maică și de> toți sfinții, amin,

Pentru aceasta, altul să nu se amestece și să ¹⁾ și întărire dela domnul nostru și din privilegiile lor străvechi . . . ¹⁾ dintre rudele lui și nimeni dintre călugări să nu se amestece <înaintea acestei> cărți a noastră. Și pentru mai mare mărturie și dovadă ¹⁾ <Dumi>tru uricar și Gânscă și Iurașco, pârălab de Rom . . . ¹⁾ și Gligorie Udrea.

Și eu, Hariton ¹⁾ pecetea mea pe acest zăpis al meu.

Scriș la Suceava anul 7105 <1596> Septembrie 2.

Pecetia mănăstirii ²⁾

Acad. R.P.R. CIII/151.

Orig. slav, hârtie, din care lipsește 1/3, pecetea mănăstirii Agapia și patru peceți aplicate.

200

1596 (7105) Septembrie 6, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorului nostru egumenului dela sfânta mănăstire a Pobratei, ca pe cine va trimite el, acela să fie tare și puternic, cu această carte a noastră, ca să-și ia și să ție satul Potropopenii, care este pe Siret și cu moară și cu tot venitul. Și altul nimeni să nu aibă treabă cu satul și nici să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

† Domnul a poruncit

Scriș în Suceava, 7105 <1596> Septembrie 6.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, IX/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, partea de jos tăiată.

Cu o trad. rom. din 1787.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ scris alături de pecetea respectivă.

1596 (7105) Septembrie 10, Suceava.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, credinciosul și cinstitul nostru boier pan Gligorcea Crăciunovici mare vornic și rudele lui, Onciu Moțoc și Toader Moțoc și Gheanghea și Onciul bătrânul și Herțea, fiul lui Gavril vistier și Gânscă, cu toate rudele lor, toți nepoții și strănepoții Anușcăi, cneaghina Frunteșoae, și s'au părît cu rugătorii noștri călugări dela Pobrata, pentru satul Potropopenii, spunând că le este lor dreaptă ocină și dedină și ne-au arătat uric de întărire pe care l-a avut mătușa lor, cneaghina Frunteșoae, dela Petru voevod cel Bătrân și uric de mărturie ce-au avut părinții lor dela Alexandru voevod. Iar rugătorii noștri călugări dela Pobrata deasemeni au arătat înaintea noastră urice ¹⁾ și ispisoace ¹⁾ dela același Petru voevod, pentru schimbul ce-a făcut Petru voevod cu mătușa lor Anușca, cneaghina Frunteșoae și a dat mătușii lor, cneaghinei Frunteșoae, pentru acel mai sus scris sat Potropopenii și cu pricut și cu mori în Siret, alt sat, Stancăuții, care acel sat i-a rămas lui dela Eremia homelnic ²⁾ pentru trei sute mii aspri dela sămile dela ocne și încă i-a mai ³⁾ dat mai sus scrisei cneaghine Frunteșoae, patru sute de zloți tătarești. Și au arătat deasemeni și alte ispisoace ¹⁾ de întărire dela Ioan voevod. deasemeni și dela Petru voevod, ispisoc și uric ce au avut de întărire, deasemeni și dela Iancul voevod și uricile ce au avut, toate au fost făcute cu blestem.

Deci domnia mea și cu tot sfatul domniei mele și clerici și laici, deajuns am judecat și cercetat de ambele părți cum ar fi mai cu dreptate și nicicum altfel n'am putut afla, ci așa am aflat că acea adevărată mătușă a lor, cneaghina Frunteșoae, n'a avut copii din trupul său, ci numai nepoți, al doilea că a avut schimb pentru acea parte cu acel domn, al treilea că acel sat a fost danie sfintei mănăstiri, al patrulea, că și dela toți domnii de mai înainte au avut ispisoace ¹⁾ și urice ¹⁾ de întărire. Pentru aceasta, pentru toate acestea, n'am îndrăznit a strica întocmirea și așezarea și dania mai sus zisului domn Petru voevod, deasemeni și întăririle altor donni de după el, nici n'am voit să atragem un astfel de blestem asupra domnici mele și nici asupra sfatului domniei mele. Deci la aceia și însuși mai sus zisul boierul nostru pan Gligorcea Crăciunovici mare vornic și cu toate cele mai sus scrise rudele sale, au judecat și s'au sfătuit între ei și au văzut că așa este și n'au îndrăznit să ia asupra lor acel blestem, ci s'au tocmit și au întors călugărilor dela Pobrata acel mai sus scris sat Potropopenii și cu cătun și cu mori în Siret și uricul de mărturie ce au avut ei dela Alexandru voevod încă l-au dat în mâinile

¹⁾ „urice“, „ispisoace“, așa în orig.

²⁾ vătav de arie.

³⁾ „mai“, așa în orig.

călugărilor dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru și s'au legat să nu mai aibă ei a se pârî pentru acel sat, iar călugării iarăși să aibă pentru aceasta a-i trece în marele și micul pomelnic și să-i pomenească pururea după obicei.

Iar pentru mai sus scrisul sat Stăncăuții, care rămăsese domnesc, pentru acea samă dela ocne, dela Eremia homelnic și a fost dat de mai sus scrisul domn Petru voevod mătușii lor, cneaghina Frunteșoae, schimb pentru satul Potropopenii și domnia mea și cu sfatul domniei mele am aflat că se cuvine tuturor celor mai sus scriși nepoți și strănepoți ai ei care se vor alege mai deaproape.

Pentru aceia, de acum înainte să nu aibă a se mai pârî pentru această pără niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7105 <1596> Septembrie 10.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XV/6—7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1787

202

1596 (7105) Septembrie 11, Suceava.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, credinciosul și cinstitul nostru boier pan Gligorcea Crăciunovici mare vornic și sora lui, Anghelina, cneaghina panului Cârstea vornic și verii lor Onciul Moțoc și Toader Moțoc și Ghianghea și Onciul Herțea bătrânul, fiul lui Gavril vistier și Gânscă și cu toți verii lor, toți nepoții și strănepoții cneaghinei Anușca Frunteșoae și s'au pârît cu rugătorii noștri călugări dela Pobrata pentru satul Potropopenii, spunând că le este dreaptă ocină și dedină și ne-au arătat uric de întărire pe care l-a avut mătușa lor Anușca, cneaghina Frunteșoae, dela Petru voevod cel Bătrân și uric de mărturie pe care l-au avut părinții lor dela Alexandru voevod.

Iar călugării, rugătorii noștri dela Pobrata, iarăși au arătat înaintea noastră urice ¹⁾ și ispisoace ¹⁾ dela acelaș Petru voevod pentru schimbul pe care l-a avut Petru voevod cu mătușa lor Anușca Frunteșoae și a dat mătușii lor, cneaghinei Frunteșoae, acel mai sus scris sat Potropopenii și cu pricut și cu mori în Siret pentru alt sat, Stăncăuții, care acel sat i-a rămas lui dela Eremia homelnic, pentru trei sute mii aspri din sama dela ocne și încă i-a mai dat mai sus scrisului cneaghinei

¹⁾ « urice », « ispisoace », așa în orig.

Frunteșoae patru sute zloți tătărești. Și au mai arătat iarăși și alte ispisoaace de întărire dela Ioan voevod deasemenea și dela Petru voevod, ispisoc și uric ce au avut de întărire, deasemeni și dela Iancul voevod și uricele ce au avut, au fost toate făcute cu blestem.

Deci domnia mea și cu tot sfatul domniei mele și duhovnici și mireni deajuns am judecat și cercetat de amândouă părțile cum ar fi mai cu dreptate și nicidecum altfel nu s'a putut afla, ci așa am aflat de vreme ce acea adevărată mătușă a lor cneaghina Frunteșoae n'a avut copii din trupul său, ci numai nepoți, al doilea că a avut schimb cu acel domn, al treilea că acel sat a fost danie acelei sfinte mânăstiri, al patrulea că dela toți domnii de mai înainte a avut ispisoaace și urice de întărire.

De aceia, pentru toate acestea, n'am îndrăznit să stricăm întocmirea și așezământul și dania mai sus zisului domn Petru voevod deasemeni și întăririle altor domni care au fost după el, n'am voit să atragem un astfel de blestem asupra domniei mele, dar nici asupra sfatului domniei mele.

Deci la aceia și însuși mai sus zisul boierul nostru pan Gligorcea Crăciunovici și cu toți cei mai sus scriși frați și veri ai săi, au socotit și s'au sfătuit între dânșii și au văzut că așa este și n'au îndrăznit să-și ia acel blestem asupra lor, ci s'au tocmit și au întors călugărilor dela Pobrata acel mai sus scris sat Potropopenii și cu pricutul și cu mori în Siret și uricul pe care l-au avut ei dela Alexandru voevod pentru mărturie încă l-au dat în mâinile călugărilor, dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru și s'au legat să nu mai aibă a se pârî niciodată pentru acel sat. Iar călugării deasemenea să aibă a-i scrie pe ei pentru aceia în pomelnicul cel mare și în cel mic și să-i pomenească totdeauna, după obicei.

Iar pentru mai sus scrisul sat Stăncăuții care rămăsese domnesc, pentru acea samă dela ocne dela Eremia homelnic și a fost dat de mai sus scrisul domn Petru voevod mătușii lor, cneaghinei Frunteșoae, schimb pentru satul Potropopenii, domnia mea și cu sfatul domniei mele am aflat că se cuvine tuturor celor de mai sus scriși: pan Gligorcea mare vornic și surorii lui, Anghelina și Mariței și verilor lor Onciul Moțoc și Toader Moțoc și Ghianghea și Onciul Herțea bătrânul și Gânscă cu toți verii lor, nepoții și strănepoții cneaghinei Anușca Frunteșoae, care se vor alege mai de aproape.

Pentru aceia, de acum înainte să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră niciodată în veci. Și să fie acel mai sus scris sat Potropopenii și cu pricutul și cu morile în Siret, rugătorilor noștri călugărilor dela Pobrata și dela noi, uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7105 <1596> Septembrie 11.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat.

† Dumitru a <scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, 1/15—16.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1787.

203

1596 (7105) Septembrie 21, Suceava.

<Io Eremia Mo>ghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. <Iată a venit > înaintea noastră Gligorie, fiul lui <Pătrașco > și s'a pârît cu... ¹⁾ Nastasia și cu Năvrăpăscul, pentru două părți de ocină din satul... ¹⁾ <pe > Șomuz și din Săcuiani și din prima parte a lui Isac și a surorii sale, Chirana... ¹⁾ se cuvine și lui. Iar Nastasia și cu Năvrăpăscul <au adus> ¹⁾ și mărturie înaintea noastră, mulți oameni buni și <au arătat > zapise ²⁾ ce au avut de danie dela Isac și dela Chirana... ¹⁾ s'au dat cu limbă de moarte, cu toată partea lor de <ocină >... ¹⁾ Nastasiei și lui Năvrăpăscul. Iar Gligorie <să nu aibă > nicio treabă acolo.

Deci <noi, deasemeni > am dat... ¹⁾ Năvrăpăscul, să aibă a ține acele două <părți de ocină, iar > Gligorie să nu aibă a pârî pentru acea pâră... ¹⁾ înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, la anul 7105 <1596 > Septembrie 21.

<Insuși domnul > a zis.

Marele logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt.

Ștefan <a scris>.

Arh. St. Iași, CCLXXXVII/30.

Orig. slav, hârtie, lipsă o treime, pecete aplicată, căzută.

204

<1596 Septembrie — 1597 August > 21, (7105), Suceava.

Suret de pe o carte sirbească dela Irimia Moghila v<oe>voda, din <vă>leat 7105 <1596—1597 > 21 zile.

Dat-am aciastă carte a domni<ei> meli, slugii noastre lui Ionașco vătav de visternicei, ca să fie tare și puternic cu aciastă carte a domni meli, a ține și a apăra curăturile dela capul pământurilor, ca să nu facă nimeni curături la capul pământurilor, ce să facă curături în pădure, departe.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « zapise », așa în orig.

Pentru aceia, nime să nu [să nu] să ispitească mai mult a supăra, preste acia-
stă carte a domnii meli, iar cui i să va păre <cu strămbul>, el să vie să ste de față.
S'au scris în Suceavă.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, 1787 Iuli 14.

Arh. St. Iași, CDXXXI/24.

Trad. rom.

205

1596 (7105) Octombrie 30, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.
Am dat această carte a domniei mele, slugilor noastre credincioase, Nicoară mare
sulger și Ștefan cămăraș, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele
să ia și să stăpânească jumătate din satul Eacobești, din sat și din moară și din
câmp și din tot hotarul, să aibă a stăpâni jumătate din sat din Eacobești.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să oprească sau să-i turbure înaintea
acestei cărți a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7105 <1596> Octombrie 30.

Domnul a poruncit.

Stroici logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., LXXXIV/135.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

206

1597 (7105) Ianuarie 8, Suceava.

† Eu Pătrașco Pățurniche fac mărturie cu aciașă mică cărțulie cum amu
avut o Țigancă la mănăstire de Bistriță. Déci ne-am tocmit de bună voia noastră
între vlădica Agafton ep<i> >sc<o> >pul de Roman, déci mi i-au dat o Țigancă
anume Frăsina și un copil Onofrei. Deacmu'nainte nime din ruda mea ca să n'aibă
a pără aiastă păra nicedineaoră, în véci, înaintia ceștii hărtii a noastră.

Scris în Suceavă, G'hen. 8, ai 7105 <1597>.

Eu Petrașco < m. p. >

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, XXXII/5.

Orig. rom. hârtie filigran, două peceti aplicate, una căzută.

207

1597 (7105) Ianuarie 13, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.
Am dat această carte a domniei mele egumenului și întregului sobor dela sfânta

mânăstire Neamț¹⁾ și vătămanilor lor din satul Orțești, din ținutul Sucevei, pentru ca ei pe oricâți oameni vor chema din altă țară, sau Leah sau Rușin sau Sârb sau Grec sau Valah sau Ungur sau fie orice limbă vor fi, ei să aibă slobozenie pe trei ani dela domnia mea, nici să ne muncească nouă nicio muncă, nici să ne plătească iliș, nici 50 aspri, nici gorștină de oi, nici de porci, nici sulgiu de vaci, nici pentru oi și nicio dabilă, numai să aibă a da birul împărătesc o singură dată pe an și altceva nimic în acei ani. De aceia, nimeni dintre slugile noastre, dăbilari sau mari vatavi sau globnici sau deșugubinari sau alții din ei cu alte treburi să nu îndrăznească a intra în satul lor să-i învăluiască și să oprească vitele lor pentru alte sate și pentru alți oameni și nici caii lor să nu-i ia de olac, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7105 <1597> Ianuarie 13.

Insuși domnul a zis.

Ēremia Movilă voevod <m. p.>

Petriceaico logofăt a învățat.

† Ilea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XIV/6 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

208

1597 (7105) Ianuarie 17, Suceava.

† Ēremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Am dat această carte a domniei mele acestei cneaghine, anume Comna, să fie ea tare și puternică cu această carte a domniei mele a se așeza în satul Vorovești, în ținutul Cărligăturii, însă în partea unde a ținut Mihul hatmanul. Iar cui se va părea strâmbătate, el să stea de față înaintea noastră.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a o împiedica sau învălui înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7105 <1597> Ianuarie 17.

Domnul a zis.

Ēremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt.

† Popul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, X/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ scris peste o ștersătură.

1597 (7105) Februarie 6, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Gligorașco Arbure și surorile lui, Ileana și Anghelușa și copiii lor, Isaie Arbure și tot neamul lor și au pârît, de față, înaintea domniei mele pe Drăghici Bogza logofăt pentru un sat ce se cheamă Căcăcenii, în ținutul Neamțului, pe pârâul Cracău. De aceia, Gligorașco Arbure și cu surorile sale și cu întregul neam al lor au scos un uric străvechi pe acel sat, pe Căcăceni, zicând că nu se cheamă Căcăceni, ci se cheamă Lupșeștii. Deci domnia mea am întrebat din boierii bătrâni din ținutul Neamțului, anume pe Drăgan Ciolpan cel bătrân și pe Simion Sechil cel bătrân și pe Toader Boul, dacă știu ei că acea seliște anume Lupșeștii, să fi fost în ținutul Neamțului, pe pârâul Cracău. Iar ei au mărturisit cu sufletele lor, înaintea domniei mele, că nu știu nicio seliște numită Lupșeștii pe pârâul Cracăului.

Deci a rămas Drăghici Bogza logofăt pe Gligorașco Arbure și pe surorile sale și pe întregul său neam dinaintea domniei mele și din toată legea. Dacă vor mai scoate vreodată acel uric, să nu se creadă niciodată, în veci.

Apoi Drăghici Bogza logofătul și-a pus ferăe, patru ughi, în mâinile lui Stroici mare logofăt. Pentru aceasta scriem.

Așa să fie, altfel să nu faceți.

Scris la Suceava, în anul 7105 <1597> Februarie 6.

Insuși domnul a poruncit.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Hrițco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXVI/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

210

1597 (7105) Februarie 18, Suceava.

Copii scoasă di pi hrisov sirbesc.

Eremiia Movila v<oe>vod, din mila lui d<u>mnezău, domn țării Moldovii. Iată au venit înainte noastră și înainte a tuturor boeril<o>r noștri moldovinești, dum<nea>ei c<u><oa>na a răposatului Albotă mare vor<ni>c, de nimini sălită, nici asuprită și au împărțit drepti ocinili și cumpărăturile și agonisiștile soțului său Albotă mare vor<ni>c, giuământati de sat Corlăteni di pi Jâjâia și giuământati de sat Vlădeni, iarăș pe Jâjâia și cu loc de mori pe Jâjâia, cari esti în țân<u>tu Dorohoiului și giuământati de sat Durnești în țânutu Sucevii și satul Petrișcanii pe Căinari, în țân<u>tu Sorocii și iarășî săliște Albotenii pe Căinari și săliște

Dvoreicienii pe Cobălț<a>, cu loc de mori pe Cobălț<a>, fiilor săi, slugilor noastre Gheorghii Albotă *foſt spat<a>r* și surorilor Odochiia și Sofroniia și Marinei și fraților Petre și Ioan.

Și au venit parte slugii noastre, lui Gheorghii Albotă *foſt spat<a>ri* și surorii sale Odochiei, giuământati de sat Corlătenii di pi Jâjâia, în țân<u>tu Dorohoiului și sâliște Albotenii pe Căinari, în țân<u>tu Sorocii. Si iarăș surorilor Sofroniei și Marinei au căzut lor parte, giuământati de sat Durneștii, parte dila vali și tot satul Petrișcani pe Căinari, în țânutu Sorocii. Și iarăș fraților Petre și Ioan au venit parte giuământati de sat Vlădeni, parte din sus, pe Jâjâia și cu loc de mori pe Jâjâia și tot satul Vornicenii pe Cobălț<a> și cu loc iarăș de mori pe Cobălț<a>. Și s'au învoit toț<i> frații ca să aibă a da fratelui lor Gheorghii și surori lor, Odochiei, loc de moară pe Jâjâia, în hotarul satului Vlădenii.

Deci, văzând noi a lor de bună voi tocmală și plăcută împărțală, am dat și am întărit pe ei pe aceli a lor de mai sus arătati sati, ca să le fie lor ocină și să-ș<i> facă, fieștecari pe a lui parti, urici. Și altul să nu aibă a să amesteca înainte aești cărți al noastre.

S'au scris în Suceavă, la anul 7105< 1597> Fevr<uari>i 18.

Intocma di pi orighinialu ci s'au aflat la Gheorghii Fandolică, pe cari au și voit a li da du<mi>s<ali> vor<ni>c Dimache, ci stăpănește întreg satul Corlătenii, încredințându-s<ă> însuș, din dovezile ce au văzut, că Albotă esti trecut cu vânzări toată parte ce-au avut în Corlăteni. Am iscălit, 1856 Noemv. 12.

Scarlat agă.

Acad. R.P.R., CCXIV/28.

Copie rom.

211

1597 (7105) Martie 3, Suceava.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul și închinătorul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos, Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvo-ință, cu curata și luminata inimă și din tot cugetul și sufletul nostru și cu ajutor dela dumnezeu și cu sfatul și binecuvântarea celor trei ierarhi ai Moldovei: chir Gheorghie Moghilă arhimitropolit de Suceava și chir Agaton episcop de Roman și chir Amfilohie episcop de Rădăuți, pentrucă am văzut în toate vremurile din urmă și crâncena lipsă și slăbire a sfintelor mânăstiri, pe care foarte multă sărăcie le apasă din pricina turburării Agarenilor, mai ales fiind sub stăpânirea lor, în care se mărește preasfântul și înfricoșatul numele lui dumnezeu și acel al preacuratei și în totul nepătatei maici și al tuturor sfinților, care din veac au plăcut lui

dumnezeu, unii pentru propăvăduirea lui Dumnezeu, alții pentru vărsarea sângelui pentru Dumnezeu, alții pentru ostenele și post și cumpătare, iar alții pentru milostenii plăcând lui Dumnezeu, au răpit împărăția cerească, în care rugă se pomenește sufletul dreptmăritorilor creștini a celor vii și a celor care din veac au răposat în pace, sunt însă și prin rugăciunile neîncetate pentru întărirea neamului creștinesc.

Intru aceea, au venit înaintea domniei mele sârmanii călugări dela sfânta mănăstire numită Stavronichita, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae dela Mira Lichiei și s'au plâns înaintea noastră de sărăcia lor și s'au jeluit înaintea noastră de slăbirea sfintei mănăstiri.

De aceea, domnia mea m'am milostivit și am miluit această sfântă mănăstire mai sus scrisă, Stavronichita dela sfântul Munte, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae dela Mira Lichiei și am făcut obroc sfintei mănăstiri cât ne-a fost după putința noastră din dreapta și încredințata nouă agoniseală dela Dumnezeu, câte patru mii aspri în fiecare an, să fie de hrană fraților adunați în Hristos și de întărire sfintei mănăstiri, ca să nu se pustiască în zilele noastre și să vină călugării în fiecare an la domnia mea, împreună cu hrisovul domniei mele, să ia dela domnia mea obișnuitul obroc al sfintei mănăstiri și fraților care vin pe drum câte patru sute aspri de cheltuială. Și deasemeni sfințiiile lor, călugării dela sfânta mănăstire să pomenească pe domnia noastră și să ne scrie la sfântul pomelnic cel mare și la dumnezeescul jertfelnic și în toată vremea să facă priveghere și să cânte cinstitele paraclise și să se roage neîncetat, ziua și noaptea, milostivului Dumnezeu pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și pentru copiii de Dumnezeu dăruți, odraslă a domniei mele și pentru mântuirea sufletelor noastre și pentru lăsarea păcatelor sfântrăpoșailor moși și strămoși și părinți ai domniei mele și sfântrăpoșailor copii ai domniei noastre și iarăși și pentru lăsarea păcatelor sfântrăpoșailor, dreptcredinșilor domni de mai înainte.

Acestora toate scrise este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod și credința preasfințitului, sfatului nostru duhovnicesc: chir Gheorghe arhimitropolit de Suceava și a toată țara Moldovei și credința lui Agaton episcop de Roman și credința lui Amfilochie episcop de Rădăuți și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic al țării de jos, credința panului Gligorcea Crăciunovici mare vornic al țării de sus, credința panului Simion Moghilă hatman și portar de Suceava, credința panului Gheorghe pârălab de Hotin, credința panului Golăiaș și a panului Dumitrachi pârălabi de Neamț, credința panului Gligorie Veveriță și a panului Ciocărlie pârălabi de Cetatea-Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Nicoară Bantăș spătar, credința panului Dumitru Barnovschi ceașnic, credința panului Pătrașco Caraghizel stolnic, credința panului Simion vistier, credința panului Oprea comis și credința [panului] tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi după alegerea lui Dumnezeu, domn al țării noastre Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru bun, acela să nu strice dania și mila noastră către sfânta mănăstire ca și a domnilor de mai înainte, ci mai ales am întărit, și acela să întărească și să împuternicească sfintei mănăstiri mai sus scrise Stavronichita dela sfântul Munte, unde este hramul sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos Nicolae cu acei 4000 aspri și fraților ce vin pe drum de cheltuială câte 400 aspri în fiecare an, cum scriem mai sus.

Iar pentru mai mare credință și întărire acestor toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această cunoscută, adevărată carte a noastră.

A scris în Suceava Ionașco Roșca clucer, în anul 7105 <1597> Martie 3.

Eremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici logofăt.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 19.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

212

1597 (7105) Martie 18, Iași.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Costantin Cimblovici diac, și cu un zapis de mărturie dela popa Crăciun din Cârstești și Silion de acolo și Ilie din târgul Bârlad și dela mulți oameni buni, astfel mărturisind într'însul că a venit înaintea lor Tudora Borșoae, fiica Anei, nepoata. . .¹⁾ de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, toată partea ei, câtă se va alege din satul Cupcești. Aceasta a vândut slugii noastre mai sus numite, Costantin Cimblovici diac, pentru două sute de zloți tătărești. Și i-a plătit ei deplin înaintea lor.

Deci noi am crezut; pentru aceasta i-am dat și i-am întărit, ca să-i fie și dela noi și cu totul venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7105 <1597> Mart. 18.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/48.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc alb în orig.

1597 (7105) Martie 20.

Suret dela Ieremie Movila v<oe>vodu.

Io Ieremie Movila v<oe>vodă, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Mold<o>vei. Dat-am carte domnii meli, dum<i>s<a>le Tâmpa pah<a>r<nic> din Iugani, ca să fie tare și puternicu cu carte domnii meli, a țâne și a apăra un locu de prisacă, care esti în hotarul Iuganii, lui-ș cumpărătură, unde să chiamă Târneștii.

Pentru aceia, nimine ca să n'aibă a-l opri sau să stăpâniască piste carte domnii meli.

7105 <1597> <Martie> 20.

Domnul au zis. Boerii cei mari au învățat.

S'au tălmăcit de Evloghie dascalu, asămine de pe tălmăcire isposocului sârbesc, 1813 Oct<om<v>rie 15.

Constandin Leondari sulger și log<ofă>t. de taină.

Acad. R.P.R., LI/194.

Copie rom.

1597 (7105) Aprilie 14, Suceava.

† Iată eu, Todosia Tăbucioae și Candachia, nepoata ei, nesilite de nimeni, nici asuprite, am vândut partea noastră din satul Iacobești, din jumătate de sat, două părți, nepotului meu lui pan Ștefan Prăjescul cămăraș, pentru o sută taleri numărați.

Și la această tocmeală, când ne-au dat acei bani mai sus scriși, 100 taleri, a tost Cârstea vătavul hatmanului și Balșe sulger și Aramă și Grigorie Prăjescul.

Și pentru mai mare mărturie și-au pus și pecețile lor.

Și eu Ilea încă am fost și am scris acest zăpis, să se știe.

Scris la Suceava, Aprilie 14, anul 7105 <1597>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/127.

Orig. slav, hârtie, două peceți în fum.

< 1597 Mai — Septembrie >.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă vovod, domn al Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri <sluga noastră Iur>¹⁾ășco fost pârcălab, fiul Todosiei, cneaghina lui Pătrașco pârcălab, nepotul Anușcăi, strănepotul lui Grigorie, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a schimbat <dreapta sa> ¹⁾ ocină și dedină, din privilegiul de întărire

¹⁾ rupt și șters în orig.

pe care l-au avut bunicii <și părinții> ¹⁾ lui, dela Alexandru voevod, a patra parte din sat din Călinești <partea de sus și cu loc de moară pe râul> ¹⁾ Horaeță, în ținutul Sucevei și a dat schimb, slugii noastre Dumitru uricar.

Si iarăși sluga noastră, Dumitru uricar, a dat schimb pentru schimb, slugii noastre Iurașco fost <pârcălab> ¹⁾, fiul Todosiei, cneaghina lui Pătrașco pârcălab, jumătate de sat din Frătești, în ținutul Neamțului. Și încă i-a mai dat sluga noastră Dumitru uricar o sută și douăzeci taleri. . . ¹⁾ să-i fie și aceastăaltă jumătate de sat din Frătești, ce o pusese zălog cumnatul lui, Zosim al lui Cârlig; ce-i este lui dedină acest sat Frăteștii, de pe cneaghina lui, . . . ¹⁾, fiica lui Toader Dragsin, cu privilegiul ce l-au avut bunicii și părinții lor, de danie dela Alexandru voevod.

Doci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și schimb <și noi deasemeni> ¹⁾ și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Dumitru uricar această mai înainte numită a patra parte din Călinești, partea de sus și cu loc de mori pe Horaeță, ca <să-i fie> ¹⁾ și dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai deaproape, neclintit lui niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei a patra părți de sat, să fie din tot hotarul, a patra <parte>, iar dinspre alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și la această este credința domniei noastre, a mai sus <scrisului> ¹⁾, noi Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Ureache vornic <de țara de jos> ¹⁾, credința panului Grigorie vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab <de Hotin> ¹⁾, credința panului Mogâldea și credința panului Chirița pârcălabi <de Neamț, credința panului Toader și credința panului Gheorghie pârcălabi> ¹⁾ de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Simion vi<stier>, credința panului Bărnoschi ceașnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Gligorie stolnic, <credința panului> ¹⁾ Caraiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici> ¹⁾.

<Iar după> ¹⁾ viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri <sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al> ¹⁾ țării noastre Moldova, acesta să nu-i clinească <dania> ¹⁾ noastră . . . ¹⁾ <să-i> ¹⁾ împuțernicească, pentrucă-i este ¹⁾.

Iar pentru mai mare ¹⁾.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici logofăt <m. p.>

Bibl. Universității din Iași, doc. nr. 2.

Orig. slav., rupt și șters, pecete atârnată, pierdută.

Datat după divan.

¹⁾ rupt și șters în orig.

1597 (7105) Mai 3.

Adică noi, Mihai Grozav starost<e> din târgul Trotuşului și Coste vătaf și Gavrilaş din Moinești și mult<i>i> oamen<i>i> bun<i>i> înpregiuraș<i>i> vecin<i>i>, mărturisim precum că au venit înaintea noastră cu fimeia lui și cu copiii lui Dragan și cu Crestină, fimeia lui și au mărturisit ii săngur<i>, fără de nicio săla și nevoe, cum că au cumpărat parte de moșie din satul Filipești, adeca a treia parte ori cât să va alege din câmp și din pădure, din apă și din toat <e> părțile, din sus și din gios, dila Nichită și dila muer<ea> lui, Sofronie, în drept 25 lei bani albi și că să fie aciast<ă> parte de moșie moștenitoare și neclintită, lui și copiilor lui, nepoților și strenepoților lui, în veci. Și el, Nichita și copiii lui, înainte di acmu să fie dipartat di acea moșie.

Pentru mai bună credință noi cei din sus numiț<i> ne-am pus peceț<i> noștri.

V<e><ea>t 7105 <1597> lun<a> lui Mart. 3.

<Pe pag. 4>: «7105 Mai 3»

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, 1/2.

Copie rom. din sec. XIX.

1597 (7105) Mai 7, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al domniei mele, Todosia, cneaghina lui Andrei hatman și cu fiul ei Lupașcu și cu fiica ei Magda și au pârît de față înaintea domniei mele pe Drăghici Bogza logofăt pentru două sate care sunt din ținutul Neamțului, pe pârâul Cracăului, anume Lăleștii și Căcăcianii. Deci Todosia, cneaghina lui Andrei hatman, a scos cărți dela Petru voevod pe acele două sate, iar Drăghici Bogza logofăt a scos cărțile sale de cumpărătură dela Aron vodă, pe acele două sate care sunt mai sus scrise.

Deci domnia mea, văzând cărțile lui Drăghici Bogza logofăt, pe care le-a avut dela Aron vodă și scriind <în acele> cărți dela Aron vodă că a vândut Aron vodă acele două sate, care sunt scrise mai sus, lui Drăghici Bogza logofăt pentru două sute de ughi galbeni și pentru patru telegari suri și a dat Aron vodă acei bani și caii mai sus scriși pentru treaba țării, când a fost nevoe în țară.

Iar domnia mea și cu tot sfatul domniei mele am văzut că acele două sate, ce sunt mai sus scrise, au fost drepte domnești din ocolul târgului dela Piatra și le-a

vândut Aron vodă, când a fost turburare în țară. Astfel, a rămas Drăghici Bogza logofăt pe Todosia, cneaghina lui Andrei hatman, înaintea domniei mele și din toată legea. Și dacă va mai scoate acele cărți cneaghina Todosia, ele să nu se creadă și să nu fie mărturie niciodată, în veci.

Scris în Suceava, în anul 7105 <1597> Mai 7 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Ursu <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXVI/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

218

1597 (7105) Mai 8.

† Iată dar noi, Ilea fost jitnicer și cneaghina Todosia Tăbucioae și Candachia mărturisesc, nesiliți de nimeni, nici asupra, ci de bună voia noastră, că am vândut partea noastră din satul Iacobești, cât ni se va alege, însă din partea din jos. Aceasta am vândut-o vărului nostru primar, Ștefan cămăraș, pentru 180 taleri de argint. Iar Ștefan cămăraș ne-a plătit toți acei bani mai sus scriși, 180 taleri, dinaintea lui Simion mare vistier și dinaintea lui Bârnoschi mare ceașnic și dinaintea lui Gligorie cămănar și dinaintea lui Balșe sulger.

Și <pentru> mai mare tărie, am pus pecețile noastre pe acest zapis, să se știe.

Anul 7105 <1597> Mai 8.

Deasemenea am scris <eu> singur, Ilea fost jitnicer, pentru credință ¹⁾.

Acad. R.P.R., LXXXIV/128.

Orig. slav, hârtie, trei peceți cu tuș și fum.

219

1597 (7105) Mai 10, Suceava.

Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scrierile slugilor noastre credincoase, pârcașilor dela Neamț. Cum veți vedea această carte a noastră, voi să faceți lege dreaptă lui Hără din Vârtop cu Ionașco Drag din Hogiogi, că are să-i plătească un bou sau 5 taleri lui Hără. Iar dacă i se va părea strâmb, să aibă a se întreba cu tovarășii ²⁾ săi.

Altfel să nu faceți.

¹⁾ adăugat cu altă cerneală.

²⁾ «druzini» în orig.

Scris la Suceava, în anul 7105 <1597> Mai 10.

Domnul a spus.

Jorea a învățat.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LVI/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Trad. rom. din 1820 Mai 25, *ibid.*, CLVII/47, cu unele erori.

220

1597 (7105) Mai 10, Suceava.

Eremia Moghîlă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase pârcașilor dela Neamț. Cum veți vedea acea tă carte a noastră, voi să faceți lege dreaptă lui Hără din Vârtop cu Ilea din Porcești, că are să-i plătească două vaci lui Hără, pe care i le-a luat. Iar cât i se va părea strâmb, să aibă a se întreba cu Darăban.

Altfel să nu faceți.

Scris în Suceava, 7105 <1597> Mai 10.

Domnul a spus.

Jorea a învățat.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LVI/3 a-b.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1826.

221

1597 (7105) Mai 27.

Suret di pe carte dată dela Irimie vodă, din velet 7105 <1597> Mai 27.

† Dat-am carte domnii mele, lui Murgoci, care au fostu pârcașab și răzășilor săi, spre aceia ca să fie ial tare și puternic, cu aciaștă carte a domnii mele, a-și ține al său dreptu hotar, satul Tălăbești, de cătră Tomcești și de cătră Gârlești, pristia Barlad, pe unde li-au fostu lor hotarul cel bătrân.

Iar cine ar sămăna sau ar cosă acolo ¹⁾, iar el să aibă a le lua tuturor dejmă de pe hotarul lui.

Cătră aciasta nimene să nu aibă a-i opri înaintea aceștii cărți a domnii mele.

Acad. R.P.R., ms. rom. 3061, f. 35.

Trad. rom., din a doua jum. a sec. XVII.

¹⁾ în text: «ancolo».

1597 (7105) < Mai > 29, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Erenia Moghilă voevod, <domn al țării> ¹⁾ Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat al nostru credincios pan Drăghici Bogza logofăt <ne-a slujit> ¹⁾ drept și credincios. De aceia noi, văzând drept credincioasa lui slujbă față de noi l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi în țara noastră Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărare dela Petru voevod. . . . ¹⁾ jumătate din satul Petrești, unde a fost Cudrea, care acum se numește satul Bogzeștii pe Crasna <și cu> ¹⁾ loc de moară pe Crasna pe care a cumpărat-o dela Grozava, fiica lui Ion Bogza uricar <din ispisocul de> ¹⁾ cumpărătură, pe care l-a avut tatăl ei Ion Bogza uricar dela Ion voevod, zis Despot, pentru o sută zloți tătărești.

Și deasemeni am dat și am întărit credinciosului nostru pan Drăghici Bogza logofăt dreapta lui ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură dela Aron voevod, o siliște pe Crasnița <ce e> ¹⁾ în ținutul Vasluiului, care este în hotarul Stoborenilor mai sus de. . . ¹⁾ fântâna lui Cepul, pe care a cumpărat-o dela Todosia, fiica Ilenii, nepoata lui Ion Goescul fost staroste, din privilegiul de danie, pe care l-a avut bunicul ei Ion Goescul <din uricul dela> ¹⁾ Ștefan voevod, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești.

Și deasemeni am dat și am întărit dela noi dreapta lui ocină și cumpărătură din același ispisoc mai sus scris, toată partea, cât se va alege din satul Curteni pe Lohana în ținutul Fălciului și cu fâneță și cu stupină și cu pomet și cu loc de grădină pe care a cumpărat-o dela Ana, fiica lui Toma Dilda și dela nepoții ei, Ionașco și Gafa și Ștefan și Măriica, copiii lui Dumitru spătărel, toți nepoți ai lui Toma Dilda, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești.

Și deasemeni am dat și am întărit credinciosului nostru Drăghici Bogza logofăt dreapta lui ocină și cumpărătură din alt ispisoc, deasemeni dela Aron voevod. . . ¹⁾ jumătate din satul Curteni pe Lohana și cu loc de moară pe Lohana și cu grădină și cu loc de stupină din privilegiul de împărțire dela bătrânul Petru voevod, pe care a cumpărat-o dela. . . ¹⁾ și dela fratele lui, Samoil, fiii lui Costin, nepoții lui Toma Dilda și dela vara lor Ana, fiica lui Toma Dilda și dela nepoții săi, Ionașco și fratele lui, Ștefan și dela surorile lor, Gafa și Măriica, fiii lui Dumitru spătărel, toți nepoți ai lui Toma Dilda, strănepoți ai lui Ion Albul, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești.

Și deasemeni am dat și am întărit credinciosului nostru Drăghici Bogza logofăt robul lui drept Țigan, anume Toader, care îi este cumpărătură dela Gheorghie fost vornic din ispisocul dela Iancul voevod. . . ¹⁾ pe care l-a vândut. . . ¹⁾ Toader

¹⁾ loc rupt în orig.

dela cneaghina Mogăi fost spătar, lui Gheoghe vornic...¹⁾ l-a vândut lui Drăghici Bogza logofăt pentru o mie.....¹⁾).

Toate acestea mai sus scrise, ocină și cumpărătură, să-i fie și dela noi turic și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam care i se alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor sate mai sus scrise și părți de ocină să fie pe părți, cât se va alege, cum scriem mai sus, iar din celelalte părți după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Ureche mare vornic al țării de jos, credința panului Gligorcea mare vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Mogâldea și credința panului Dumitru Chiriță pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și credința lui Gheorghie pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului D<ărăgan> postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Barnovschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman <comis> și credința tuturor boierilor noștri, mari și <mici>.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe cine va alege Dumnezeu să fie domn-al țării noastre Moldova, acesta să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească, pentru că îi sunt lui drepte <cumpărături>.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturoara mai sus scrise am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne petecea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașco Boreanul în Suceava, în anul 7105 <1597> luna <Mai>¹⁾ 29.
Eremia voevod <m. p.>

A iscălit Stroici mare logofăt.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 184.

Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, deteriorată.

Cu o trad. rom. din 1750, după care s'au făcut unele completări.

223

1597 (7105) Mai 31.

7105 <1597> Mai 31. Cartea domnului Irimie Movila v<oe>vod, cuprinzătoare de judecata urmată între Grigorie Gluțul și rudele lui și între călugării dela monastirea Moldaviții, pentru ezărul Covărluiului, pe care ei îl pretenderisa.

¹⁾ loc alb în orig.

Și, după dresile monastirii, dovidindu-se driaptă ocină și danie ei, dela bătrânul Petru v<oe>vod, s'au dat rămaș<i> pe Gluțul cu rudele lui, ca să nu mai aibă a pără, niciodinioară.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 13, f. 87.

Rezumat rom. din 1835.

224

1597 (7105) Iunie 6.

† Iată eu, Ion, fiul lui David Davideanului¹⁾, nepotul Drăgălinei, mărturisesc cu această carte a mea că am vândut, nesilit de nimeni, nici asuprit, partea mea de ocină din satul Potlogeni, ce-am avut-o dela tatăl meu David Davideanul și dela bunica mea Drăgălina a patra parte din partea Drăgălinei, ce se va alege partea mea și din vatra satului și din țarină și din tot venitul. Aceasta am vândut-o părintelui Agathon episcop de Roman, pentru două sute de zloți tătărești și o vacă bună cu vițel.

Și mi-a dat părintele Agathon episcop toți banii gata și vaca în mâini, cum este scris mai sus, 200 zloți tătărești și acea vacă cu vițel, înaintea lui Florea pitărel și înaintea lui Ștefan tot pitărel din Țibucani și înaintea lui Lazor slugerel, tot de acolo și înaintea popei cel bătrân din Dăvideni și înaintea diaconului și înaintea altor mulți oameni buni și bătrâni. Astfel, spre mare credință, am făcut părintelui Agathon episcop această carte și mărturie, până când va ajunge și la domnul nostru, să-și facă sfinția sa ispisoc și întărire.

Și am pus pecețile noastre pe această carte și mărturie, să se știe.

Și eu Alexa am scris.

In anul 7105 <1597> Iunie 6.

Acad. R.P.R., XV/126.

Orig. slav, hârtie, 3 peceți inelare.

Cu o trad. rusă dela începutul sec. XIX; ibid., ms. 1081, f. 1.

225

1597 (7105) Iunie 6.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ieremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Toader Bașotă pivnicer, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, cu mare mărturie și cu un uric și ispisoc de cumpărătură ce a avut din zilele lui Petru voevod, pe jumătate de sat din Dăncești și jumătate de sat din Bodești pe Cracău, în ținutul Neamțului, ce și l-a cumpărat dela Gheorghită diac, fiul lui

¹⁾ « Davideanului » așa în orig.

Ciolpan, nepotul lui Șandru pârcălab, pentru o mie de zloți tătărești, din privilegiu vechi de cumpărătură, ce a avut bunicul lui, Șandru pârcălab, dela Ștefan voevod cel Bătrân. Inșă acest uric dela Petru voevod, l-a arătat Toader Bașotă înaintea noastră, nepecetluit, pentrucă s'a întâmplat să iasă atunci din țară Petru voevod și n'a apucat să-l pecetluiască.

De aceia noi, văzând acest uric și ispisoc de cumpărătură și mare mărturie, ce ne-au mărturisit, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus zise Toader Bașotă pivnicer aceste ocine mai sus scrise, jumătate de sat din Dăncești și jumătate de sat din Bodești care este pe Cracău, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, care i se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise, jumătate de sat din Dăncești și jumătate din Bodești pe Cracău, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Și acest uric nepecetluit încă l-am legat de acest privilegiu al nostru.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Ieremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Mogâldea și credința panului Chirița pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și a panului Gheorghie pârcălabi de Cătatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Simion vistier, credința panului Bărnoschi ceașnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Căraiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească, pentru că el și-a cumpărat pentru dreptii săi bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașco B<0>ureanul, în anul 7105 <1597> luna Iunie 6.

Emilia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., Peciți, nr. 286 B.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, legat prin pecete de hrisovul lui Petru Șchiopul din 28 Ianuarie 1590.

1597 (7105) Iunie 7.

7105 <1597> Iuni<e> 7.

Ispisoc dela dom<n>u Iripie Movila vodă pren cari arată că au venit înainte domnii sale, Ștefănie, fata popii Tomii, nepoata lui Drăgoslav și de a sa bună voi au vândut a sa driaptă ocină și moșăi din dres ci au avut moșu ei Drăgoslav dela bătrănu Ștefan vodă, parte ii ci să va alegei din sat din Tomești, pit<a>r<u>lui Lucăi Haragăi, drept 67 taleri bătutuși, însă numai partea tătăni-său, a popii Tomi.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, X/44 (nr. 3).

Rezumat rom.

1597 (7105) Iunie 7.

Iată eu, Dănilă uitul¹⁾ și 12 părgari din târgul Bârladului și toți târgoveții oameni bătrâni și tineri *de acolo*. Iată au venitu înainte noastră Petre din satu Răchitești și cu toți fii săi, anume Anton și Andronicu și Arsenie și Nistor *de acolo* și de nime săliși, nici asupriși, ce de a lor bunăvoe au vândut parte lor de ocină și moșie din satul Răchitești pentru o nevoe ce au avutu ei de bine, care au fost cu vad de moară și locu de fânașu și cu tot venitul din toate părțile. Aciasta au vândut lui Vrănav din Răchitești și fămei lui, Chirina și fiilor lor, drept 21 talere și șasă potronici, bani gata.

Și sculându-să Vrănava cu fămeia lui au plătit toți banii deplin, acei 21 talere și 6 potronici, înainte noastră și oameni buni: Grigore și Iane și Iofit *din* Bârlad și Grăjdeanu și Ion Carapotona și Petre Băgul și Grigore și Vozar *de acolo* și Toader *din* Creana și Titul *asemenea* și Toader diiacu și Dumitru și Isacu *deasemenea* și Gheorghie *din* Răchitești și Obrejie *deasemenea*.

Am făcut aciastă mărturie și au scris Iosif diiacul aciastă carte și au iscălit, let 7105 <1597> Iunie 7.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 50.

Trad. rom.

1597 (7105) Iunie 8, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri

¹⁾ probabil transcriere greșită în loc de: «voit» (șoltuz).

slugile noastre, credinciosul și cinstitul nostru boier pan Gligorcea Crăciunovici mare vornic și surorile lui, Anghilina, cneaghina panului Cârstea vornic și Mariica, cneaghina panului Neagoe ceașnic și verii lor, Onciul Moțoc și Toader Moțoc și Ghenghea și Onciul Herțea bătrânul, fiul lui Gavril vistier și Gânsă și cu toți verii lor, toți nepoți și strănepoți ai cneaghinei Anușca Frunteșoae și s'au părît rugătorii noștri, călugării dela Pobrata pentru satul Potropopenii, zicând că este ocina și dedina lor dreaptă.

Și ne-au arătat uric de întărire pe care l-a avut mătușa lor Anușca cneaghina Frunteșoae dela Petru voevod cel Bătrân și uric de mărturie, pe care l-au avut părinții lor dela Alexandru voevod, iar rugătorii noștri, călugării dela Pobrata deasemeni ne-au arătat înaintea noastră urice și ispisoace dela același Petru voevod, de schimbul pe care l-a schimbat Petru voevod cu mătușa lor Anușca Frunteșoae. Și a dat pentru acest sat mai sus scris Potropopenii și cu pricut și cu mori pe Siret mătușii lor, cneaghina Frunteșoae, alt sat, Stancăuții, care sat îi rămăsese dela Eremia humelnic pentru trei sute de mii aspri din vămile dela ocne și încă îi mai dăduse cneaghinei Frunteșoae mai sus scrise patru sute zloți tătărești. Și ne-au arătat deasemeni și alte ispisoace de întărire dela Ion voevod, deasemeni și dela Petru voevod și ispisoc și uric pe care le-au avut de întărire deasemeni și dela Iancul voevod. Și uricele pe care le aveau, toate erau făcute cu blestem. Iar domnia mea și cu tot sfatul domniei mele și duhovnicesc și lumesc, îndeajuns am judecat și am socotit dinspre amândouă părțile, ca să fie mai cu dreptate și nicicum nu am putut să aflăm altfel, ci așa am găsit, pentru că această adevărată mătușă a lor cneaghina Frunteșoae nu a avut copii din trupul ei, ci numai nepoți, al doilea pentru că avea schimb în această parte cu acest domn, al treilea pentru că acest sat a fost danie acestei sfinte mânăstiri, al patrulea pentru că și dela toți domni de mainainte au avut ispisoace și urice de întărire.

De aceia, pentru toate, nu am îndrăznit să stricăm întocmirea și rânduiala și dania mai sus scrisului domn Petru voevod, deasemeni și întărirea celorlalți domni de după el, nici nu am vrut să luăm acel blestem asupra domniei mele, nici asupra sfatului domniei mele. Ci întru aceasta și însuși boierul nostru mai sus zis pan Gligorcea Crăciunovici și cu toți mai sus scrișii frați și veri ai lor au judecat și s'au sfătuit între ei și au văzut că așa este și n'au îndrăznit înșiși să ia acest blestem asupra lor și s'au tocmiț și au întors călugărilor dela Pobrata acest sat mai sus scris, Potropopenii și cu pricut și cu mori pe Siret. Și uricul pe care l-au avut ei dela Alexandru voevod de mărturie încă l-au dat în mâinile călugărilor dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru și s'au legat că mai mult nu se vor mai pârî niciodată pentru acest sat, iar călugării deasemeni să aibă pentru aceasta să-i scrie la pomelnicul mare și mic și să-i pomenească totdeauna după obicei.

Iar pentru satul mai sus scris, Stancăuții, care rămăsese domnesc pentru acea seamă dela ocne dela Eremia humelnic și fusese dat de domnul mai sus

scris Petru voevod mătușii lor, cneaghina Frunteșoae, schimb pentru satul Potropopeni, domnia mea și cu sfatul domniei mele am găsit că se cuvine tuturor celor mai sus scriși, panului Gligorcea mare vornic și surorii lui, Anghelina și Mariica și verilor lor, Onciul Moțoc și Toader Moțoc și Ghenghea și Onciul Herțea bătrânul și Gânscă cu toți verii lor, nepoți și strănepoți ai Anușcăi cneaghina Frunteșoae, care se va alege cel mai de aproape.

De aceea, de acum înainte să nu se mai pârască pentru această pâră niciodată, în veci și să fie acest sat mai sus scris, Potropopenii și cu pricut și cu mori pe Siret rugătorilor noștri călugărilor dela Pobrata și dela noi uric și ocină cu tot venitul, neclintit sfintei mânăstiri niciodată, în vecii vecilor. Iar dacă se vor mai găsi niște privilegii cu pâră, să nu se creadă.

Iar hotarul acestui sat Potropopenii și cu pricut și cu mori pe Siret să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde s'a folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Mogâldea și credința panului Chiriță pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și credința panului Gheorghie pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Simion vistier, credința panului Bărnoschii ceășnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească sfintei mânăstiri, pentrucă am dat și am întărit, pentrucă este ocină dreaptă și danie dela domnii de mai înainte sfintei mânăstiri și cu mare blestem, iar cine s'ar ispiti dintre frații lor sau dintre rudele lor sau fie oricine va strica această întocmire și rânduială și întărire a noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu și să fie protivnic unuia ca acestuia ierarhul lui Hristos, sfântul Nicolae.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașco Boureanu, în anul 7105 <1597> luna Iunie 8, în Suceava.

Eremia voevod <m. p.>

A iscălit Stroici logofăt.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 185.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid.: XV/9.

1597 (7105) Iunie 18.

† Acest zăpis <l'am făcut> eu, Isaiia egumen și tot soborul dela mânăstirea Neamțului. Noi mărturisim cu sufletele noastre că a venit înaintea noastră acest om, anume Păcurar din satul Cârstești și i-am vândut această prisacă a sfintei mânăstiri Neamțul, din hotarul Cârsteștilor, pentru 24 taleri întregi.

Pentru aceasta, mărturisim că am vândut de bună voie.

Pentru aceasta dăm știre.

In anul 7105 <1597> luna Iunie 18 zile.

Acad. R.P.R., VII/165.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1597 (7105) Iunie 25, Suceava.

† Io Eremia Movilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Am dat și am întărit cneagăhinei Nastasia, cneagăhina lui Muste uricar, nepoata lui Șarpe postelnic și fiului ei, slugii noastre Toader Boul stolnic și fraților lui, Gavril diac și Pătrașco și Dumitru și Ionașco și surorilor lor Antimia și Eufrosina dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, din uricul pe care l-au avut dela bunicul lor dela Ștefan voevod cel Bătrân și din uric de întărire dela Alexandru voevod și dela Bogdan voevod și dela Petru voevod și dela Iancul voevod și din ispisoc de întărire dela Aron voevod, dreptii lor robi ¹⁾ Țigani care le sunt moștenire dela bunicul lor, Șarpe postelnic, anume: Gavril cu femeia și copiii, Alăutar și fratele lui, Stan Alăutar cu femeia și cu copiii și Eșeanul cu femeia și cu copiii și Andreica Panciuhar cu femeia și cu copiii și Simion, fratele său, cu femeia și cu copiii și Pântea cu femeia și cu copiii și Badea cu femeia și cu copiii și Necoară Pociș cu femeia și cu copiii și Cozma cu femeia și cu copiii și Neniul, fiul lui Florea, cu femeia și cu copiii și Neniul Darșiul cu copiii și cu femeia și Lupul, fratele lui, cu femeia și cu copiii, fiii lui Dragsin și Andreiucă, fiul lui Toma, cu femeia și cu copiii și Bordea cu femeia și cu copiii și Necoară Clanța cu femeia și cu copiii și Toader Buzea cu femeia și copiii și Simion Mecea cu femeia și cu copiii și alt Simion cu femeia și cu copiii și Ciuna cu femeia și cu copiii și Ibnat, fiul lui Necoară Pociș, cu femeia și cu copiii și Dinga cu femeia și cu copiii căsătoriți și Ihnat holteiul, fiul lui Cozma și Focșa și fratele său Banul holtei, fiii lui Necoară Pociș și Andronic, fiul lui Buzea deasemeni holtei, Totona văduva cu fiii ei și Scama Măgdălina văduvă, sora lui Eșeanul și fiii lui Ivanco.

¹⁾ «holopi» in orig.

De aceia noi, văzând dreptele lor privilegii, noi încă le-am dat lor și le-am întărit, pentru ca să le fie și dela noi drepti robi ¹⁾ Țigani, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Suceava, în anul 7105 <1597> Iunie 25.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/48.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

231

<1597 — 1599 > Iulie 5.

Copii di pe cel adevărat ispisoc dila Irimia Movila v<oe>vod, din 7100 <1592> Iulie 5.

Noi, Ire<mia> Movila voievod, cu mila lui damneiazău, domuu țării Moldavei. Am dat și am întărit credinciosului, lui Grigorii mare stolnic, pe a lui drepti robi Țigani, din ispisoațe de întăritură, ci au avut dila Iancul și dila Petru v<oe>vod, anume cu femeia sa, Sofronii, copii lor, Tuduran, Cojugeco, Lariionu, Vasilii, Cozma, Măricea, Todosiica și Gavril cu femeia sa Sofroniia, copii lor: Gliga, Ștefan, Ionașco, Niagul, Gafa, Dronța și Odochiia, Andriicoia, copii iai: Trifan Simionu, Cărstăna, N.stasiia, Moldovana, și Theodoru, cu fimeia sa Mărica, copii lor: Prodan, Ionașco, Odochiia; și Trifan, cu fimeia sa Litovca, copii lor: Ionașco, Gliga, Stanca, Mărica, Gafa; și U su cu fimeia sa Stanca, copii lor: Petrica, Solomeia, Anușca, Sofrona, Mărica, sora Ursului; și Vasco, fimeia sa Nica, copii lor: Buzat și Ivan cu fimeia sa Costanda, copii lor: Pătrașcu, Dumitru, Panaghia; și Banul cu fimeia sa Anghelina, copii lor: Gligorce, Tudoran, Draga, Dronța, Urăta; și Cărstea, fimeia sa Mărica și copii lor și fratele lui, Mihul și Drăgușa, copii iai: Căsiian, Săraca, cari acești robi țigani, i-au chemat și i-au adus pe dănșii, pentru sine, din Țara Liașască.

Dreptu aceia, ca să-i fii lui și dela noi robi Țigani, cu tot venitul și altul să nu să am.stice înaintea aceștii cărți a nostre.

Domnul au zis.

Stroici mare logofăt au iscălit.

Simion hat. au învățat.

. . .²⁾ cel adevărat iaste la mine.

Acad. R.P.R., CCIV/99.

Trad. rom. din sec. XIX.

La vâleat lipsește cifra unităților. Datat după Simion hatman și Grigore mare stolnic.

¹⁾ «holopi» în orig.

²⁾ «loc șters în text.

1597 (7105) Iulie 12, Suceava.

În numele tatălui și fiului și sfântului duh troiță sfântă, de o ființă și nedes-părțită, amin.

Iată eu, robul stăpânului meu domnul Isus Hristos, închinător al troiței, Io Eremia Movilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Ion Babici diac, pe călugărie Iosif și frații săi Trifan și Ștefan și Sturzea și surorile lor Vasutca și Parasca și Fedora și Anușca, fiii Elinei și vara lor Frăsina, fiica lui Șendranul, nepoata Mușei și verii lor: Ilisafra și surorile ei Nastea și Anna și Antimia și Marușca, fiicele Anisii, nepoatele Todosiei și deasemenea verii lor: Gavril și sora lui, Marica, fiii Anușcăi și altă Anușca, fiica Nastascăi, toți nepoții și strănepoții lui Ianco și deasemenea verii lor: Focșa și surorile lui, Magda și Anghelina și Mariica și Varvara, fiii Parascăi și Agafia, fiica Nastei, toți nepoții Anușcăi, strănepoți Dumcăi și iarăși verii lor: Crăciun și fratele lui, Toader Tălmăciu și surorile lor Anușca și Vasilica, fiii Varvarei și deasemenea verii lor Magdalina și sora ei Mariica, fiicele lui Costin miedar și frații lui, Tiron și Toader, fiii lui Ion Ciudenschi și deasemenea verii lor: Gătina și surorile sale Mariica și Nastea, fiicele Fădorei, toți nepoți ai Marenei și strănepoți Dușcăi și verii lor: Simion și sora lui Anghelina, fiii lui Toader Horaș și Iacov, care a cumpărat partea Anghelinei, deasemenea nepoți și strănepoți Dușcăi, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vândut dreptele lor ocine și dedine din dreptele lor privilegii de mărturie și ispi-soace, pe care ei le-au avut dela Iancul voevod și dela Petru voevod, spunând că privilegiile de întărire pe care le-au avut buncii și străbuncii lor Iancu și Dumca și Dușca dela Ștefan voevod cel Bătrân au ars în casa lui Crăciun, când i-a ars casa și au arătat acele privilegii arse, două sate, anume Horodnicul de Sus și Horodnicul de Jos și cu iazuri și cu mori pe pârâul Horodnic și pe pârâul Pozdena și cu poeni și curături în hotarele lor, în ținutul Sucevei.

Acestea le-au vândut însăși domniei mele, pentru două mii ughi galbeni și domnia mea am plătit acești mai sus scriși bani, 2000 ughi galbeni, toți deplin în mâinile tuturor celor mai sus ziși, înaintea întregului nostru sfat și înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici. Și acele privilegii de mărturie și ispi-soace pe care le-au avut dela Iancul voevod și dela Petru voevod, ei încă le-au dat în mâinile domniei mele. Iar dacă se vor mai afla în vreo vreme oarecare niște privilegii sau ispi-soace, să nu se creadă.

Și după aceasta, deasemenea, am binevoit domnia mea cu bunăvoința noastră și cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu

și cu binecuvântarea părinților noștri, cei trei ierarhi ai Moldovei, Gheorghie Mughila arhiepiscop al Sucevei și Ağafton episcop de Roman și Amfilofie episcop de Rădăuți și am dat și am miluit domnia mea cu acele mai sus scrise sate, Horodnicul de Sus și Horodnicul de Jos și cu iazuri și cu mori pe pârâul Horodnic și pe pârâul Pozdena și cu poiene și curături în hotarul lor, să fie în cinstea și lauda domnului dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și rugii noastre nou zidite, mânăstirea dela Sucevița, unde este hramul învierii domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru pomenirea bunicilor și părinților domniei mele și pentru pomenirea și sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele Elisavefta și a preaiubiților și de dumnezeu dăruirii copii ai domniei mele Io Costantin voevod și a fiicelor domniei mele Irina și Maria și Caterina, ca să fie sfintei mânăstiri dela noi uric și ocini cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate, anume Horodnicul de Sus și Horodnicul de Jos cu iazuri și cu mori pe pârâul Horodnic și pe pârâul Pozdena și cu poiene și curături în hotarul lor, să fie din toate părțile după vechile hotare, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Mughilă voevod și a preiubitului fiu al domniei mele Io Costantin Mughilă voevod și credința părintelui nostru Gheorghie Mughilă, fratele domniei mele, mitropolit al Sucevei, credința lui Ağafton episcop de Roman, credința lui Amfilofie episcop de Rădăuți și credința boierilor noștri: credința panului Ureache vornic al țării de jos, credința panului fratelui domniei mele Simion Mughilă hatman și pârcălab al Sucevei, credința panului Gligorcea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Dumitru Chiriță și a panului Mogâldea pârcălabi de Neamț, credința panului Toader Tâlmaci și a panului Ghiorghie pârcălabi de Roman, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosiioc spătar, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Barnovschi ciașnic, credința panului Grigorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine dumnezeu va alege să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu strice cumpărătura și dania și miluirea noastră <pe care am făcut-o> sfintei mânăstiri, ci să-i dea și să-i întărească.

Iar cine va îndrăzni să nimicească sau să întoarcă altfel această dreaptă a noastră cumpărătură și întocmire și danie și miluire mai sus numitei sfintei mânăstiri, acela să fie blestemat și anatema și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și de preacurata născătoare de dumnezeu și de arhistrategii Mihail și Gavril și de celelalte puteri fără trup și de cinstitul și slăvitul prooroc și înainte mergător și botezător Ioan și de cei 12 apostoli și de părintele nostru arhierarh și făcător

de minuni al lui Hristos, Nicolae și de cei 4 patriarhi, care sunt peste întreaga lume și de cei 4 evangheliști și de toți sfinții care au fost dela Adam până în zilele de acum și de cei 318 părinți care în Nicheia la sobor au luminat credința pravoslavnică și de cei trei ierarhi ai Moldovei să fie neertat și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți care au strigat asupra domnului, dumnezeu, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier panului Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris D imitru în Suceava, în anul 7105 <1597> luna Iulie 12 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Coșula, IV/7.

Copie slavă, cu caractere rusești din sec. XVIII și o trad. rom. incompletă, ibid., ms nr. 628, f. 460, cu data 1598 Apr. 22. greșită; divanul corespunde anului 1597.

233

1597 (7105) August 2.

1597 Avg<us>t 2. Copiia suretului di pi ispisocul domnului Irimia M oștila v <oe>v <o>d, din let 7105 <1597> întăritoriu un sat anumi Ulmii, cu iaz și cu moară pe Bahluiu, mânăstirii numită M tohul Sănaiului.

Arh. St. Iași, Tr. 1765, op. 2014, dos. 2, f. 862 v.
Rezumat rom. din 1844.

234

1597 (7105) August 2.

In anul 7105 <1597> August 2.

Catastih pentru obroc, ce dă domnul Io Eremia Moșhila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, la mânăstirea sa dela Vânători, unde este hramul sfintei preobrajenii a domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos.

2 banițe ¹⁾ de grâu.

1 baniță ¹⁾ de orz.

2 butii de vin.

3 poloboace de miere curată.

30 zloți, pentru trebuințe.

Eremie voevod.

Arh. St. Iași, CCCL/94.

Copie slavă.

¹⁾ în text: «colode».

1597 (7105) August 3, Suceava.

Io Eremia Mōghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Miron, fiul Greacăi, nepot Zoiței, strănepot Stanei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut dreapta sa ocină și moșie, din jumătate de sat Săpoteni, din a opta parte, jumătate, deasemenea cât se va alege partea lui din partea mătușilor lui, Soloncăi și Brândeii, din uric de împărțeață, ce a avut mătușa lui, Zoica, dela Petru voevod cel Bătrân. Aceia a vândut-o popei Anton și preutesei lui, Neacșa, pentru 70 taleri curați.

Iar noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea am dat și am întărit popei Anton și preutesei lui, Neacșa, acele mai sus zise părți de ocină ce li se vor alege din vatră și din câmp și din iaz, ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul a zis.

Scris în Suceava 7105 <1597> August 3.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pupelea <a scris>

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/6-7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

1597 (7105) August 4, Iași.

Io Eremia Mōghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă Damian vistier, de buna lui voie, nesilit de nimeni, nici asupra și a schimbat dreapta sa ocină și cumpărătură, ce a avut pentru două sute și patruzeci de taleri de argint, dela Toader și dela sora lui, Ghervasia, copiii Agafiei, nepoții Măricăii, strănepoții lui Băloșescul și răstrănepoții lui Cozma Băloșescul și dela verii lor, Vasile Șoimul, fiul lui Petre pârcălab și răstrănepot tot al lui Cozma Băloșescul, din ispisoc de cumpărătură ce a avut el dela însumi domnia mea, părțile lor mai sus scrise ce se vor alege din satul Băloșești, din sat și din iaz și din moară și din câmp, acelea le-a schimbat cu sluga noastră Grigore Băcea vistiernicel, iar sluga noastră Grigore Băcea vistiernicel i-a dat schimb pentru schimb, dreapta sa ocină și dedină din uric de cumpărătură ce a avut străbunicul lui, Isaia, fiul lui Băcea, dela Ștefan voevod cel Bătrân, din uric de împărțeață ce a avut bunica lui, Sofiica, dela Petru voevod cel Bătrân, a șasea parte de sat, unde

a fost Bă<cea>...¹⁾ care acum se numește Băcești pe pârâul Negru, partea lui ce se va alege din sat, din iaz și din moară și din câmp.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și înțelegere între ei, iar noi și dela noi <am dat>...¹⁾ ca să fie lui Grigore Băcea visternicel...¹⁾ocină și schimb, acele părți mai sus <scrise> de schimb, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

...¹⁾.

Scris în Iași, în anul 7105 <1597> August 4.

Insuși domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

Pătrașco <a scris>.

<Pe hârtia lipită pe verso actului:> « Ispisoc dela Irimia Moghila vvod din let 7105 Av. 4, pe a șasa parte din sat din Băcești pe Pârâu Negru țânt. Neamțului ».

Acad. R.P.R., LXXX/134.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

237

1597 (7105) August 6.

Precum am dat eu, Gheorghii, ficioru lui Baschii de Buneștii, așjdere am dat lui Chinan de Bunești 6 lei, ca să știe, pentru o ocina ce au ei la Căbicești.

¹⁾... luna Agustu 6 dzile, vă<ea>t 7105 <1597> Avgustu.

Iorga

Chinan călugăr.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XII/2.

Orig. rom., hârtie, trei degete.

238

1597 (7106) Septembrie 9, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, tuturor boierilor și slugilor domnești și iarăși oamenilor buni și bătrâni din prejurul locului mănăstirii Agapia și de lângă mănăstirea Secul și iarăși oamenilor buni și bătrâni din târgul Neamțului. Vă dăm de știre că au venit înaintea domniei mele și înaintea întregului nostru sfat vlădica Nicanor și cu călugării dela Agapia și au pârît pe călugării dela mănăstirea Secul cu un uric făcut de Iancul voevod, spunând că este mănăstirea Secul pe locul lor și pe hotarul lor.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar călugării dela Secul, ei așa au spus înaintea noastră, că mănăstirea lor nu este pe locul Agapienilor și au cerut dela dâșii să le arate un ispisoc făcut dela Alexandru vcevođ de danie și n'au voit să se lase pe uricul cunoscut dela Iancu vcevod, pentru că l-a făcut cum i-a fost voia, fără hotarnic și fără nimeni, fiindcă în acea vreme el a fost mitropolit și era stăpân atunci să facă cum i-a fost voia și a luat locul mănăstirii Secului și mult loc. Și și-au luat de bună voia lor hotarnici pe părintele Filotei arhimandritul și pe credinciosul nostru boier Vasile fost ciașnic, ca să cerceteze și să le hotărânească.

Pentru aceia și domnia mea cu sfatul nostru i-am trimis acolo, ca să cerceteze fără fățarnicie, ci cu dreptate împreună cu voi. Pentru aceia, dacă veți vedea această carte a domniei mele, să aveți a cerceta acel uric sau ispisoc ce-l au ei dela Alexandru vcevod și până unde le va arăta locul mănăstirii Agapiei, pe acolo să aibă a ține. Iar dacă se va arăta cumva și locul mănăstirii Secul în acel ispisoc dela Alexandru vcevod, voi încă să cercetați, ca să le dați locul cu hotar, cât va fi după puterea lor, ca să le ajungă și să le puneți stâlpi, ca să se folosească amândouă mănăstirile și să căutați ca să nu fie cu strâmbătate, nici mănăstirii Agapiei și nici mănăstirii Secul. Și apoi, după cum veți afla mai drept cu sufletele voastre și cum veți hotărâni și însemna împreună cu cei mai sus scriși Filotei arhimandritul și egumenul Galatei și Vasile ciașnic, voi să aveți a scrie carte și să dați de știre la domnia mea.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris în Suceava, la anul 7106 <1597> Septembrie 9.

Domnul însuși a poruncit.

Cumu veți afla, tot să se scrie, să li se facă dires, să nu se mai învăluiască ¹⁾.

Erimie vcevod <m. p.>

† Vasile <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/6.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

239

1597 (7106) Septembrie 19, Suceava.

În numele tatălui și fiului și sfântului duh, treime sfântă de o ființă și nedespărțită, amin.

Adică eu, robul stăpânului meu, domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, închinător al troiței, Io Eremia Moghila vcevod, din mila lui dumnezeu, domnul țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea ei sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am bine

¹⁾ scris de mâna domnului în românește.

voit, cu a noastră bună voință și cu inimă luminată și curată, din tot sufletul nostru și din tot cugetul și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu binecuvântarea celor trei erarhi părinții noștri moldoveni, chir Gheorghie Moghila arhiepiscop a toată țara Moldovei și mitropolit de Suceava și chir Agathon episcop de Roman și chir Amfilohie episcop de Rădăuți și cu tot sfatul domniei mele, am râvnit la domnia dinainte, care au dat și au miluit; astfel și domnia mea am dat în cinstea și slava domnului Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și pentru mântuirea veșnică a sufletelor de mai înainte sfânt răposaților moșilor și părinților noștri și pentru sănătatea noastră și a doamnei domniei mele și a întregii case a noastre și am dat și am întărit și am miluit ruga noastră, mănăstirea lui Iațco, care este lângă Suceava, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, cu tot locul și cu toți oamenii care sunt în vatra satului de lângă mănăstirea lui Iațco, în hotarul mănăstirii, pe unde a dat și a întărit Ștefan voevod cel Bătrân. Și pe cine vor chema în acel sat, oameni din alte țări sau din țara noastră, Leah sau Rus sau Sârb sau Grec sau ori de ce neam ar fi, iar acei oameni toți, oricâți vor fi în acel sat al mănăstirii, să aibă slobozenie de a-și ara și a semăna grânele și a cosi fânul în țarina ¹⁾ târgului, în țarina ¹⁾ Sucevei unde le va plăcea ca și oamenii din târg.

Și, deasemeni, acei oameni să aibă dela noi mare slobozenie, sau vor fi meșteri ²⁾ sau cojocar ³⁾ sau ciubotar ³⁾ sau curelar sau fie orice meșter ⁴⁾ ar fi, să nu aibă a da acei oameni mănăstirești nici bir, nici iliș să nu dea, nici podvoade, nici să nu lucreze la morile noastre, nici la cetate să nu aibă a da, nici desetină din stupii lor, nici dela vinurile din viile lor și nicio muncă a noastră sau dabila să nu aibă a da niciodată, în veci.

Deasemeni acei oameni ai mănăstirii să aibă slobozenie și cu bună voie, fără nici o piedică să umble cu oale și cu sare sau după pește sau dacă vor umbla cu marfă vie sau moartă sau cu ce au, să se poată folosi vânzând și cumpărând prin târguri și prin sate și pretutindeni în toată țara noastră, iar vamă nicăieri să nu aibă a da.

Și deasemenea niciun boier, nici ureadnic, nici vornici de Suceava, nici șoltuzii, nici pângarii și niciun suflet să nu aibă nicio treabă cu acei oameni, nici cu copiii lor, nici gloabă să nu ia dela ei, nici pentru lucru mare, nici pentru cel mic.

Iar cui i se va părea cu strâmbătate dela acei oameni, acela să se pârsacă cu ei înaintea stareței sau înaintea domniei mele, iar alt judecător peste ei să nu aibă

¹⁾ în text « țarinu ».

²⁾ în text « master ».

³⁾ « cojocar, ciubotar, curelar », așa în orig.

⁴⁾ în text « maister ».

Iar tot acel venit să fie și să asculte de ruga noastră mai sus scrisă, mânăstirea lui Iațco, acele toate mai sus scrise să fie acelei sfinte mânăstiri uric și cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui loc și sat lângă Suceava să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Io Costantin voevod și credința boerilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Gligorcea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Mogâldea și credința panului Dumitru pârcălabii de Neamț, credința panului Toader și credința panului Gheorghie pârcălabii de Cetatea Nouă, credința panului Simeon hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Simeon vistier, credința panului Bosioc spătar, credința panului Prăjescu ciașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Bogza logofăt, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau fie pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania și miluirea noastră acestei sfinte mânăstiri, ci să dea și să întărească. Iar cine va clinti, acela să fie blestemat de domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și de toți sfinții.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașco Boreanul în Suceava, în anul 7106 <1597> Septembrie 19.
Erimia voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., XL/78.

Orig. slav, perg., pecete atârnată,

Cu o trad. rom. din 1880.

240

1597 (7106) Octombrie 8, Suceava.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru Gheorghie pârcălab de Roman și a adus înaintea noastră un zapis dela s'ug. noastră Lupul Moga aprod și dela sora lui, Anușca, scriind și mărturisind înș și dela sine, că de a lor bună voie, nesiliți de nimeni, nici asupriți, au vândut dreapta lor ocină și dedină, jumătate de sat din Bărbătești, ținutul Romanului. Aceasta au vândut mai sus zisului Gheorghie pârcălab, pentru nouăzeci și cinci taleri numărăți.

Și la aceasta, deasemeni, a adus și alt zapis dela Măgdălina și dela copiii ei, că i-au vândut și cealaltă jumătate din același sat, din Bărbătești, pentru o sută de taleri numărați.

Deci, când am văzut scrisorile și zapisele lor cele mai înainte zise, noi am crezut și am dat mai sus scrisului, credinciosului nostru Gheorghie pârcălab de Roman, această carte a noastră, ca să-i fie și dela noi întărire și cumpărătură, până când i se va face și uric de cumpărătură, din propriile sale urice.

Aceasta să se știe înaintea acestei cărți a noastre.

În anul 7106 <1597> Octombrie 8, în Suceava.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt.

Pepelea a <scris>.

Acad. R.P.R., XL/79.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Și o trad. rom. din 1805 Iunie 13, ibid., XIII/212.

241

1597 (7106) Noembrie 28, Suceava.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea <tuturor> boierilor noștri, Ion Forfodie și a pârii pe Eremia și pe Trifan și <pe> Istratie monah și pe toate rudele lor, pentru a treia parte a satului . . .¹⁾ partea Elisaftei, pe Pârâul Negru în ținutul Neamț, zicând că are și el dedină și ocină acolo.

Iar Eremia și Trifan și Istratie monah și cu rudele lor au zis că nu are acolo nici ocină, nici dedină și și-au adus înaintea noastră privilegiul ce l-a avut bunicul lor Dragoș, dela Alexandru voevod cel Bătrân, iar acela niciodată n'a stăpânit împreună cu ei acolo, nici părinții lui, de demult și până acum.

Deci noi i-am judecat cu judecată dreaptă și le-am dat zi, ca să vină cu oameni buni . . .¹⁾ noi am dat <zi> mai sus zișilor Eremia și Trifan și Istratie monah și rudelor lor, ca să vină cu 24 oameni buni și să se lepede de acela.

Deci când a fost la zi, ei au jurat și s'au îndreptat înaintea noastră și și-au pus fierăe 24 zloți. Deci noi am dat . . .¹⁾ nimeni dintre rudele lui să nu aibă mai mult a pâri pentru această pâra, pentru că el a rămas din toată legea noastră și nici să mai dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, anul 7106 <1597> Noembrie 28.

Domnul a zis.

Io Eremia voevod <m. p.>

¹⁾ loc rupt în orig.

Stoici mare logofăt a învățat.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXIV/1 a.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. din 1779.

242

1597 (7106) Decembrie 22, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că am miluit pe această adevărată slugă a noastră, Nicoară uricar, cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit, dela noi, în țara noastră Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură din ispisoc de cumpărătură pe care l-a avut el dela domnia mea, jumătate de sat din Trifeni, care este pe Lăpușna, în ținutul Lăpușnei și cu loc de iaz și de mori și cu două grădini și cu rădiu și loc de prisacă, pe care și l-a cumpărat dela Rusul și dela Cristea și dela Macsin din Mlădinești, pentru șazeci de taleri de argint, care acea jumătate de sat le-a fost lor cumpărătură dela Rusul și dela fratele său, Toader, fiii lui Scântee, din privilegiu de mărturie pe care l-au avut bunicii lor dela Petru voevod cel Bătrân. De aceia, să-i fie și dela noi cu tot venitul.

Și deasemeni i-am dat și i-am întărit aceluiași, mai sus scrisului slugă noastră, Nicoară uricar, a cincea parte din tot satul Dragomirești, care este la obârșia Lăpușnei și cu loc de iaz și de mori și de prisăci, care acea mai sus scrisă a cincea parte din Dragomirești a fost cumpărătură a socrului său Ion Chiceră și a fost vândută de socrul lui, Avram Chiceră, fiul lui Ion Chiceră și de nepotul său, Ionașco Chiceră, slugilor noastre Fărtat diac și Marco și fraților săi și lui Ionașco și Veisa și Mârzea, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești. Apoi, s'a sculat slugă noastră Nicoară uricar și a întors toți acei mai sus ziși bani, 150 zloți tătărești, în mâinile tuturor celor mai sus scriși. Pentru aceia, să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemeni îi întărim a treia parte din a treia parte din Obârșia Dragomireștilor și cu loc de iaz și de prisăci, pe care el și-a cumpărat-o dela Ion Mârzea și dela frații săi Ghiane și Andreiu, fiii lui Onu, nepoții lui Negrilă, pentru doi cai buni. Toate aceste mai sus scrise să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și întregului său neam, cine i se va alege mai deaproape, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acelei jumătăți de sat din Trifeni, care este pe Lăpușna și cu loc de iaz și de moară și cu grădini și cu rediu, să-i fie din tot hotarul jumătate. Iar hotarul acelor părți de ocină din Dragomirești și din Obârșia Dragomireștilor

și cu loc de iazuri și de prisăc, să-i fie pe părți, după cum i se cuvine și precum și le-a cumpărat, iar dinspre alte părți, să fie după vech'ul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Movilă voevod și credința preiubitului și dela inimă fiul domniei mele, Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nestor Ueche mare vornic de țara de jos, credința panului Gheorghe mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârălab de Hotin, credința panului Vasile și Ncoară pârălabi de Roman, credința panului Simeon hatman și pârălab al Sucevei, credința panului Gligorie postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Barnovschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Oprea comis și <credința tutu or boierilor noștri> moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau fie pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să <nu clinească întărirea noastră, ci să-i mări dea și să-i întărească, pentru că fi sunt drepte ocine și dedine, cumpărate pe banii săi drești și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor <mai sus scrise>, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare log făt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Arsenie Nebojato la Suceava, în anul 7106 <1597> luna Decembrie 22.
<Pe verso:> Și a iscălit Stroici logofăt. <m. p.>

Biblioteca Universității, Iași, doc. nr. 14.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

243

1597 (7106) Decembrie 24, Suceava.

† Io Eremie Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, s'uga noastră Pătrașco pitărel și a adus înaintea noastră un zapis dela șoltuzul și pârgarii din târgul Baia, mărturisind astfel într'însul că a venit înaintea lor Ștefan din Focști, de bună voia lui, nesilit de nimini, nici asuprit și a vândut o ocină, a treia parte din partea lui Eremia, pe care o cumpărase dela Eremia, copilul lui Pesiuș din satul Flocești. Acesta a vândut-o popii Toader, p ntru șapte sprezece taleri; iar apoi, s'a sculat s'uga noastră Pătrașco p tărel și a întors acști bani, 17 taleri, în mâinile popii Toader, fiindcă este rudă mai apropiată a lui Eremia.

Și întru aceasta, deasemeni, a arătat înaintea noastră a't zapis, tot dela șoltuzul și pârgarii din târgul Baia, mărturisind astfel într'însul că au venit

înaintea lor Buzul și cu frații săi, copiii lui Gligor de bună voia lor, nesil'ți de nimeni, nici asupriți și au vândut a treia parte din partea lui Eremia, din satul Flocești, pe care o cumpărase dela Eremia, copilul lui Pesiuș; aceia a vândut-o popii Gavril, pentru nouăsprezece taleri. Și întru aceasta s'a sculat sluga noastră, Pătrașco pitărel și a întors acești bani, 19 taleri, în mâinile popii Gavril dinaintea scaunului lui Bercea vătaf.

Și deasemenea a adus înaintea noastră al treilea zapis, făcut tot de șoltuzul dela Baia, că a venit înaintea lor Dumitra, fiica Măriicăi din Flocești, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut ocina și dedina <sa> dreaptă . . . ¹⁾ partea ei ce se va alege în satul Flocești, aceasta a vândut-o lui Toader zis Țariul, pentru zece taleri. Și întru aceasta s'a sculat Pătrașco pitărel și a întors acești 10 taleri în mâinile lui Țariul.

De aceia, noi văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și noi asemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Pătrașco pitărel, să-i fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7106 <1597> Decembrie 24.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>

Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIV/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

244

< 1598 — 1599 >.

† Iată dar eu, Rusul din Bădeni, sluga lui Drăgan Ciolpan pârcălab, recunosc singur dela sine cu zapisul meu, că am vândut o bucată de ocină din satul Tomești din ținutul Iași, partea lui Păcurar, care se va alege partea lui și am vândut acea bucată de ocină panului Macri, mare armaș, pentru 35 taleri și doi boi și o vacă și un cal, însă bun. Și am luat acei 35 taleri înainte, iar acei boi și acea vacă să aibă a mi-i da, când îi voi da lui uricul și îi voi isprăvi ispisoc și uric dela domnul nostru.

Și au fost la tocmeala noastră jupan Drăgan Ciolpan și Andreica din Vârtop fost pârcălab și Bran spătar și multe slugi domnești.

Și însuși Dragan Ciolpan a scris și a pus pecetea . . . ¹⁾.

¹⁾ loc rupt în orig.

<Pe pag. 4-a, pe verso, se află o însemnare cu creionul:> « 1600—1610 ». In partea de jos a doc., s'a lipit partea dela sfârșit dela un doc. din anul 1610, Oct. 20, care are cota CLVII/55.

Acad. R.P.R., CLVII/54.

Orig. slav, hârtie, lipsește partea de jos.

Datat după dregătorii pomeniți în doc.

245

< 1598, înainte de Februarie 10 >.

Tălmăciri de pe zapisu vechiu sârbăscu, în care anul, luna și zioa nu sint scrise.

Adică eu, Vasilca, giupineasa dumisali Iurașco Vartic post. și feciorii săi, Lupul și fratele său Gavril și sora lor, copiii dumisale Iurașco Vartic post., înștiințăm însuși de sine cu acest adivărat zapis al nostru, precum că am luat dela Ionașco Tolocico [lipsă] ¹⁾ bani gata, tot bani vechi. Și i-am dat lui pentru acești bani, a noastre drepte ocine și moșii a tatălui nostru, dumisale Iurașco Vartic post., giunătată de sat Lăcina și cu heleșteu. Și cu acești de mai sus arătați bani, 12 ²⁾ taleri, am plătit noi o datorii ci-au fost datoriu tatăl nostru, dum<nea >lui Iurașco Vartic, unui Jidov, anume Iacob din Țarigrad.

Deci, de acum înaintea să aibă a-ș<i > stăpâni dum<nea >lui Tolocico ace giunătată de sat din Lăcina și să aibă a-ș<i > faci ispisoaci și uric.

Și la această tocmală a noastră au fost oameni buni: Drăghișan vătav și Petre Popa și Pătrașco, *fiul lui* Drăghișanu, fratele lui Cotele și alți mulți oameni bnri.

Și eu, Cotele, însuși am scris și pecețili am pus cătră acest zapis, ca să s<e > știe.

S'a tălmăcit di Ioan Stamati *fast mare* pit, în Iași, 1808 Iun. 12.

Arh. St. Iași, CDVIII/4.

Trad. rom.

Datat după actul de întărire al lui Eremia Movilă, pentru această vânzare, care este din 1598.

246

1598 (7106) Februarie 10, Suceava.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre credincioase, Lupul Vartic mare armaș și fratele lui, Gavril Vartic și sora lor, fiii lui Iurașco Vartic postelnic, nepoții lui Petrea

¹⁾ «lipsă», nota traducătorului.

²⁾ Cifra transcrisă greșit de traducător, căci nu se poate admite ca o jumătate de sat să valoreze numai 12 taleri; doc. următor, original, menționează 1000 zloți tătărești.

Vartic portar de Suceava de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de împărțeală, pe care l-au avut bunicul lor Petrea Vartic, portar de Suceava, dela Petru voevod cel Bătrân, jumătatea satului Lăcina și cu loc de iaz, în ținutul Dorohoi.

Aceasta au vândut credinciosului nostru Ionașco Tolocico și cneaghinei lui, Agafia, pentru o mie de zloți tătărăști, toți bani ¹⁾ vechi; și li s'a plătit deplin, pentru că acei bani i-au luat și au plătit o datorie a tatălui lor, Iurașco Vartic postelnic, în mâinile lui Iacob Jidov din Țarigrad.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Ionașco Tolocico și cneaghinei lui, Agafia, acea mai sus scrisă jumătate de sat din Lăcina și cu loc de iaz, ca să le fie lor și dela noi ocină, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, anul 7106 <1508> Februarie 10.

Domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/30.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

247

1598 (7106) Februarie 13.

Suret de pe ispisoc sirbescu dela Ieremia Moghila v<oe>voda, din leat 7106 <1508> Fev<ruarie> 13.

Precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri ai Moldovei, rugătorii ²⁾ noștri egumenul și tot soborul dela sfânta mân<ă>stire ce să chiamă Homora și au adus un ispisoc dela Aron v<oe>vod, ponosit și au arătat noaî cu mare jalobă zicând că ispisoace ce au <a>vut de mai nainte, de danii și de întăritură dela Aron v<oe>vod, pe satul Mihăilești ce este pe Bahlui, în țin<u>tu Cărligăturii, au perit, când au venit acei tâlhari de Căzaci în țara domnii méle, în zilele lui Aron v<oe>vod și au pradat țara și curțile domnești și orașul Iașului încă l-au arsu atuncea.

Pentru acéia, domnia mea, dacă am văzut acel ispisoc de întăritură, cu atăta jalbă și atăta mărturii, domnia mea, cu tot sfatul domnii méle, iarăși am dat lor și am întărit și am făcut lor ispisoc, ca să fii lor dela noi ocină și danie, cu tot venitul, de vreme ce acel sat de mai sus zis au fost lor dreaptă danie, dela răposatul Dana hatmanul.

¹⁾ * bani *, așa în orig.

²⁾ corectat din: * rugătorii *

Și încă pentru acel sat de mai sus zis s'au giudecat înaintea lui Aron vodă și înaintea a tot sfatul, rugătorii noștri de mai sus ziși, cu rugătorii dela mănăstire Galata și iarăși s'au îndreptat rugătorii noștri dela Homora și au pus și feruia înaintea lui Aron vodă și înaintea a tot sfatul, iar călugării dela Galata au rămas. Și atuncea au dat călugării de Homor 15 galbeni, în mâinile călugărilor dela Galata, pentru niște lămnu de moară.

Deci s'au sculat rugătorii noștri de Homor și au făcut ei de iznoavă moară, care au cheltuit 150 taleri.

Pentru aceia, de acum înaintea de ar vrea călugării dela Galata în vreo vreme a mai cerca giudicată pentru acest sat, anume M. hăieștii pe Bahluui, în ținutul Cărligăturii, ei să nu se crează niciodată. Ci să fii ocină și danie rugătorilor noștri dela Homor, cu tot venitul și cu moara ce au făcut ei. Și altul să nu aibă a să amesteca niciodată, în veci vecinici, peste aciastă carte a noastră.

Insuși domnul au poruncit.

Stroici mare logft. au învățat.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascăl, 1783 Iulie 16.

Arh. St. Iași, CDVI/4.

Trad. rom.

248

1598 (7106) Februarie 16, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre Bșotă și Dupniță și Colpan, vă dăm de știre că au jeluț nouă călugărițele dela mănăstirea Vânători asupra satului Averești și au zis astfel înaintea noastră că le iau hotarul satului lor Dănești.

Pentru aceia, cum veți vedea această carte a noastră, voi să strângeți oameni buni și bătrâni și din meg eșii dimprejur și să cercetați cu dreptate hotarele acestor sate și să le hotărâți cum veți afla mai cu dreptate, cu sufletele voastre și cu oameni buni după vechul hotar, cum a fost din veac și să le puneți stâlpi între hotarele lor și să le tocmăți, ca să nu mai fie pără înaintea noastră.

Așa să ștăți, altfel să nu fie.

Scris în Suceava, anul 7106 (1598) Februarie 16.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat.

Nicoară (a scris).

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVII/7.

O.ig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1598 (7106) Februarie 20, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre Lupul Vârzar visternicel și frații lui, Vasile și Costin, fiii Irinei, nepoții Elisaftei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiu de întărire ce a avut bunica lor, Elisaftea, dela Alexandru voevod, un sat anume Seliștea Rumâni, ce este pe Oarbic, din ținutul Neamțului, cu moară și cu iaz în Arbic ¹⁾ și au vândut credinciosului nostru Simion Seachil cămăraș și cneaghinei lui, Stanca, pentru cinci sute și șaiszeci de ughi galbeni. Și acest mai sus zis uric, ce a avut bunica lor, Elisaftea, dela Alexandru voevod, ei încă l-au dat în mâinile credinciosului nostru Simion cămăraș.

Și s'a sculat credinciosul nostru Simion și cneaghina lui, Stanca și a plătit deplin acești mai sus scriși bani, 560 de ughi galbeni, în mâinile slugilor noastre Lupul Vârzar și a fraților lui, Vasilie și Costin, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. De aceea, să-i fie lui cu tot venitul.

Și întru aceasta, asemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, iarăși slugile noastre, Lupul și Vârzar și cu frații săi Vasile și Costin, fiii Irinei <și> vărul lor, Șteful, fiul Măricăi, toți nepoții lui Miron pârçalab, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiu de cumpărătură ce a avut bunicul lor, Miron pârçalab, dela Petru voevod cel Bătrân, a patra parte din jumătate din satul Gocimani, ce este pe Oarbic și cu iaz pe râul Oarbic, care acest mai sus numit iaz este întemeiat și făcut de Miron pârçalab. Aceasta au vândut credinciosului nostru Simion Sechil cămăraș, pentru două sute de ughi galbeni.

Și s'a sculat credinciosul nostru Simion Sechil cămăraș și a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 200 ughi galbeni, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. De aceea, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim credinciosului nostru Simion Sechil cămăraș, dreapta sa ocină și cumpărătură, alt sat, anume Seliștea Rusii, ce este <pe> Oarbic, cu mori și cu iazuri pe Oarbic, ce și-a cumpărat dela Zosim visternicel și dela sora lui Tudosia, fiii lui Toader Dragsin, nepoții Nastasiei, din privilegiu de întărire ce a avut bunica lor, Nastasia, dela Alexandru voevod, pentru cinci sute de ughi galbeni. De aceea, să-i fie și dela noi, ocină și cumpărătură, cu tot venitul.

¹⁾ « Arbic », așa în orig.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim credinciosului nostru Simion Sechil cămăraș, dreapta sa ocină și cumpărătură, jumătate de sat din Gocimani, ce este <pe> râul Oarbic și cu loc de moară și de iaz pe râul Oarbic, care această mai sus zisă jumătate din satul Gocimani, a fost pusă zălog de Gligorie Dinga, fiul Ciorcei Dingoaie, nepotul lui Herăie logofăt, pentru 12.000 aspri, ce a avut să-i dea pentru șase cai buni ce i-a furat și s'au găsit acești mai sus ziși cai de față, furați de dânsul și i-a dus în Țara Muntenească. Și însuși Gligorie Dinga a căzut și s'a rugat de pan Simion Sechil cămăraș, ca să ție această mai sus zisă jumătate de sat, anume Gocimanii, până când îi va da acești mai sus scriși bani, 12.000 de aspri.

Deci, întru aceasta i s'a întâmplat moartea și după moartea lui a venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, sora lui Gligorie Dinga, anume Safta, fiica Ciorcei Dingoaie, nepoata lui Herăie logofăt și femeia lui Gligorie Dinga, anume Ciorcea și au pârît pe credinciosul nostru Simion Sechil cămăraș, pentru această mai sus numită jumătate de sat, anume Gocimanii. De aceia, noi și cu boierii noștri și cu sfatul nostru i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și toți am găsit ca să-i dea ele acești bani mai sus numiți, 12.000 aspri, panului Simion Sechil cămăraș și ocina să și-o ia înapoi. Și li s'a dat <zi> peste patru săptămâni, ca să-i dea banii. Inșă, când a fost la zi, ele nu i-au dat acești bani mai sus ziși și au făcut tocmeală între dânsii de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și le-a mai ¹⁾ dat Simion Sechil cămăraș, încă opt mii de aspri bani gata pe lângă acei 12.000 aspri, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Și această mai sus zisă jumătate de sat, anume Gocimanii, cu loc de moară și de iaz, pe râul Oarbic, au dat-o ele și s'au lăsat păgubașe și i-au făcut lui dires de cumpărătură din privilegiul de cumpărătură ce a avut bunicul lor Ferie logofăt și unchiul lor, Gligorie Ferievici, dela Alexandru voevod.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui, dela noi, uric și ocină cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus zise sate, anume Selișteea Rumâniei, ce este pe Oarbic, cu moară și cu iaz la Arbic și al celuilalt sat, anume Selișteea Rusii, ce este pe Oarbic, cu moară și cu iaz pe râul Oarbic și al acestei mai sus scrise a patra parte din jumătate din satul Gocimanniei și deasemeni și al acestei mai sus numite jumătăți de sat, din același mai sus scris sat Gocimanniei, să le fie hotare dinspre toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele, Io

¹⁾ * mai *, așa în orig.

Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Simion portar de Suceava, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Vasilie și Chirița pârcălabi de Neamț, credința panului Drăgan Ciolpan și Toader pârcălabi de Roman, credința panului Coste Băcioc și Oprea pârcălabi de Orhei, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Ursu spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Gligore stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie <domn> al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească lui dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă le sunt drepte ocine și cumpărături, pentru bani proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanul, în târgul Sucevii, în anul 710<6> luna Februarie 20 zile.

Eremia voevod <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCL/95.

Copie slavă din sec. XX.

Datat după alt uric pentru aceleași persoane și sate, din 1598 Aprilie 10.

250

1598 (7106) Februarie 28, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acești adevărați credincioși ai noștri Lupul Vartic mare armaș și fratele lui, Gavril Vartic și sora lor Anisia, fiii lui Iurașco Vartic postelnic, nepoții lui Petrea Vartic, portar de Suceava, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptul lor uric, din privilegiu de împărțeală ce a avut bunicul lor, Petrea Vartic, portar de Suceava, dela Petru voevod cel Bătrân, jumătatea satului Lăcina, cu loc de iaz care este în ținutul Dorohoiului. Acesta a vândut credinciosului nostru Ionașco Tolocico și cneaghinei lui, Agafia, pentru o mie de zloți tătărești, însă tot bani vechi.

Și s'a sculat credinciosul nostru Ionașco Tolocico și a plătit împreună cu cneaghina lui, Agafia, toți acești bani mai sus scriși, 1000 de zloți deplin, dinaintea noastră, în mâinile mai sus zisului nostru credincios Lupul Vartic mare armaș și a fratelui lui, Gavril Vartic și a surorii lor, Anisia, fiii lui Iurașco Vartic postelnic pentru că cu acești bani au plătit datoria tatălui lor, Iurașco Vartic postelnic în mâinile lui Iacob Jidov din Țîrigrad.

Da aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voe și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru, Ionașco Tolocico și cneaghinei lui, Agafia, această mai sus scrisă jumătate de sat din Lăcina și cu loc de iaz, ca să le fie lor și dela noi, uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și străncupoților și răstrăncupoților și întregului neam al lor, cine li se va alege lor, mai de aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei mai sus scrise jumătăți de sat din Lăcina și cu loc de iaz, să fie din tot hotarul jumătate, iar dinspre alte părți după hotarul vechi, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului și a fratelui domniei mele, Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gligorcea Crăciunovici vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Dumitru și a panului Vasilie pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și a panului Ghiorghie pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosiioc spătar, credința panului Simion vistiernic, credința panului Bărnoschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Căraiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine Dumnezeu va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clinească lor dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le-am dat și le-am întărit, pentru că și-au cumpărat pentru dreptii și proprii lor bani.

Iar pentru mai mare tărie și putere a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru în Suceava, în anul 7106 <1598> Februarie 28.

Și a iscălit Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 254.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XIX.

1598 (7106) Martie 8, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, credinciosului Dumitru portar din cetatea Sucevei, dreapta lui ocină și cumpărătură, o parte de ocină, câtă i se va alege toată ¹⁾ partea lui Ignul șetrărel, din satul Popeni, din vatră și din câmp și din iaz, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela Aron voevod, dela mai sus scrisul Ignu șetrărel, pentru 60 zloți tătărești.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi ocină și întărire cu tot venitul, acea mai sus scrisă parte de ocină, cât se va alege partea lui Ignul din vatra satului și din câmp și din iaz.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În anui 7106 <1596> Martie 8, la Suceava.

Domnul a poruncit.

Stroici marele logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceți-i uric ²⁾

Pepelea <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/49.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1851.

1598 (7106) Martie 14.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, închinătorul troiței Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor citi sau o vor înțelege că eu, cu voința lui dumnezeu atotțitorul, cu gândul bun al domniei mele și cu ajutorul lui dumnezeu ca să întărim și să imputernicim mila și pomenirea sfânt răposaților domni de mai nainte, care au fost mai înaintea noastră și iar și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri și am făgăduit și ne-am legat să îndeplinim după făgăduință și după însemnarea sfânt-răposaților domni de mai înainte, către mănăstirea care este la sfântul munte Atos, unde este hramul sfântului, slăvitului, sfântului marelui mucenic și purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghie, în fiecare an să dăm <o sută de ducați ungu-

¹⁾ « toată » adăugat cu altă cerneală.

²⁾ scris de Stroici.

rești și șase mii și cinci sute aspri iar la bolniță cinci sute aspri. Aceasta să fie dela noi obroc în fiecare an mănăstirii dela Zugraf, iar pentru altă milă ce va fi din inima . . . ¹⁾ iar sfânta mănăstire și biserică a lui dumnezeu și egumenul și preoții și toți cari viețuiesc acolo frați întru Hristos, ei să țină și să împlinească după tipicul sfintei biserici.

Și iar după dorința noastră pe care voim să se arate de acum înainte, de orice este să se împlinească în fiecare an pomana sfântrăpoșaiilor domni de mai înainte cum este scris în luminatele hrisoave. Și iar să scrie și pe domnia mea la sfânta proscomidie după datina sfinților părinți și după tipicul sfintei biserici și la sfântul pomelnic să stea cum este scris.

Și iar până când va fi asupra noastră mila atotțiitorului dumnezeu și vom fi în viață în această lume, sfânta biserică să cânte domniei mele sâmbătă seara paraclis și duminica sfânta liturghie și la masă să se dea băutură fraților și să ne pomenească în fiecare zi, la vecernie și la pavecuniță și la polonoșteniță și la utrenie și la liturghie și la sfânta proscomidie și unde este obiceiul sfintei și dumnezeieștii biserici, după datina sfinților părinți, iar la pomelnic să ne pomenească după tipic. Aceasta să ni se cânte cât suntem în viață, iar după trecerea anilor noștri, după trecerea vieții noastre, în primul an să ni se facă și să ni se cânte sfântul prohod în sobor și a treia zi și a noua și a douăsprezecea și a patruzecia și jumătate de an și un an, iar după trecerea anilor noștri să ni se cânte în fiecare an o zi în sobor pentru pomenire, seara parastas și colivă și băutură, iar dimineața sfânta liturghie și colivă și la masă băutură fraților până la îndestulare. Aceasta cât stă și cât va sta sfânta mănăstire, iar noi să dăm și să împlinim obrocul sfintei mănăstiri în fiecare an după făgăduința noastră mai sus scrisă, o sută ducați ungurești și șase mii și cinci sute aspri, iar la bolniță cinci sute aspri. Aceasta dăm cât vom fi în viață și să fim ctitori cum au fost și sfântrăpoșaiii domni, dumnezeu să le ierte sufletul.

Iar după viața noastră, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar asupra cui va fi mila dumnezească, el să dea și să împlinească obrocul sfintei mănăstiri în fiecare an după întocmirea mea, iar cine nu va ține și nu va împlini mai sus zisul obroc acestei sfintei mănăstiri după tipic cum este mai sus scris, acela să dea răspuns la înfricoșata judecată a lui Hristos.

Acestea toate mai sus scrise să fie mănăstirii noastre numită Zugrafu, uric neclintit în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Io Eremie Moghila voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele Constantin voevod și credința boierilor noștri.

Aceasta scriem. In anul 7106 <1598> Martie 14.

¹⁾ loc alb în text.

Boierii anume¹⁾)

Stroici mare logofăt, Ureche mare vornic, Grigorcea mare vornic, Gheorghie pârcălabul de Hotin, Dumitru și Vasile pârcălabi de Neamț, Toader și Drăgan Ciolpan pârcălabi de Cetatea Nouă, Simion hatman și portar Sucevii, Drăgan mare postelnic, Bosioc mare spătar, Simion mare vistier, Barnovschi mare paharnic, Gligorie mare stolnic, Căraïman mare comis.

Arh. St. Buc., ms. rom., 628, f. 443—444.

Copie slavă.

253

1598 (7106) Martie 17, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ihnat vâtaf, fiul Stancăi, nepot lui Șușman și strănepot lui Dobrul logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă din uricul de danie pe care-l are străbunicul lui, Dobrul logofăt dela Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisoc de cumpăratură dela însumi domnia mea, toată partea lui ce se va alege în satul Calna, în vatră și în câmp și în țarină și cu grădini și cu lazuri și cu loc de moară pe pâraul Șomuzului. Aceasta a vândut rugătorilor noștri, monahul Ghervasie și monahul Gherman, sihaștri dela Râșca, pentru o sută și cincizeci de taleri numărați și a plătit deplin acei mai sus scriși bani, 150 de taleri cum s'a spus mai sus.

Și întru aceasta, deasemenea s'a sculat fratele lui, Tănasiu, tot fiul Stancăi și a vândut partea sa dreaptă de ocină, cât se va alege din satul Calna și în vatră și în câmp și livezi și păduri și cu loc de moară iarăș pe pâraul Șomuzului; acesta a vândut tot rugătorilor noștri monahul Ghervasie și monahul Gherman, pentru o sută și treizeci de taleri numărați. Și i-a plătit deplin acei mai sus scriși bani, 130 de taleri.

Și deasemeni s'au sculat Gavril Buțucan și cu femeia sa Titiana, fiica Todosei și au vândut partea lor dreaptă de moară pe pâraul Șomuzului, ce se va alege partea lor și au vândut tot rugătorilor noștri, monahul Ghervasie și monahul Gherman, pentru zece taleri numărați.

Și la aceasta deasemeni s'au sculat Maxim din Ciumălești și cu fiul lui, Gheorghie și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, tot dintr'acel uric mai sus scris, din jumătatea satului Calna, a șasea parte, ce se va alege de peste tot și cu tot venitul. Aceasta au vândut tot mai sus numiților rugători ai noștri, monahul Ghervasie și Gherman, pentru douăzeci de taleri și le-a plătit deplin.

¹⁾ urmează text românesc în copie slavă.

Și la aceasta, deasemeni s'au sculat Gonțea din Ciumălești și cu fiul lui, Severin și sora lui, Dronța și au vândut partea lor din apă, din pârâul Șomuzului, a treia parte. Iarăși au vândut rugătorilor noștri monahilor Gherman și Ghervasie, pentru patruzeci de taleri numărați și le-a plătit deplin.

Și iarăși s'a sculat Severin și sora lui, Dronța, copiii lui Gonțea comișel și au vândut partea lor dreaptă de ocină din ispisoc de cumpărătură dela domnia mea o casă, ce li se cuvine în satul Calna și cu loc de moară pe pârâul Șomuzului și cu tot venitul și au vândut tot rugătorilor noștri, monahul Ghervasie și monahul Gherman, pentru douăzeci de taleri numărați și le-a plătit deplin.

Și la aceasta deasemeni s'au sculat copiii lui Gliga din Ciumălești și au vândut partea lor de ocină, însă ocina Nastasiei, fiica Magdei și partea lor de moară, ce se va alege pe pârâul Șomuzului și cu partea din iaz, dar acea parte este în parte în satul Ciumăleștilor, mai jos de Calna. Și au vândut tot monahilor Ghervasie și Gherman, pentru patruzeci de taleri numărați și le-a plătit deplin.

Și la aceasta deasemeni s'a sculat Gligorie și sora lui Todosia, copiii lui Dumitru și au vândut partea lor, cât se va alege în pârâul Șomuzului. Această au vândut tot monahilor Ghervasie și Gherman, pentru treizeci și nouă de zloți tătărești.

Și iarăși Ștefan, fiul lui Ion din Ciumălești, a vândut partea sa ce se va alege în pârâul Șomuzului. Deasemenea au vândut rugătorilor noștri mai sus scriși, monahul Ghervasie și monahul Gherman, pentru patruzeci de taleri numărați.

Toate acestea mai sus scrise să le fie și dela noi ocină și cumpărătură și cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci.

Iar hotarul acestor înainte zise părți de ocină să fie pe părți, cum se va alege, iar dinspre alte părți, să fie după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Eremia Moghilă voevod și credința preaiubitului din inimă fiu al domniei mele, Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghe pârcălab de Hotin, credința panului Vasile și credința panului Dimitrie pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și credința panului Drăgan Ciolpan pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Bărnoschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Mol-

dova; acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le sunt cumpărători, drepte, pe banii lor drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Pătrașco Boureanu în Suceava, în anul 7106 <1598> luna Martie 17 zile.

Io Eremia voevod <m. p.>

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 165.

Orig. slav, perg., pecete mare atârnată, din care s'a păstrat doar mijlocul.

Rezumat rom. din 1837 la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 17, f. 61 v, cu data 1597 Apr. 27.

254

1598 (7106) Martie 18, Suceava

Din mila lui Dumnezeu noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei.

Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, credincios Simion Jora vornic de gloate ne slujește drept și cu credință. Pentru aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă față de noi și de țara noastră, dela noi l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură, a treia parte din satul Costești, însă partea din mijloc și cu moara din jos, care este la gura Ciuhurului din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela Petru voevod și cu pod plutitor pe Prut, ce și-a cumpărat dela Toader Lucoci diac, pentru șase sute zloți tătărești, din privilegiu de cumpărătură ce a avut tatăl său Lucoci fost logofăt dela Petru voevod cel Bătrân și de întărire dela Iiaș voevod. Aceste toate mai sus scrise: a treia parte cea din mijloc, din satul Costești și cu moara din jos <ce este> la gura Ciuhurului, să fie mai sus scrisei slugii noastre, credinciosul Simion Jora vornic și dela noi uric și ocină cu tot venitul lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întreg neamului lui, cine se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei a treia parte de sat din Costești și cu moara de jos în gura Ciuhurului, să fie din vatră și din câmp tot a treia parte, iar dinspre celelalte părți, după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubitului din inimă fiu al domniei mele, Io Costantin

voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Gligorcea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghe, pârcălab de Hotin, credința panului Vasile și a panului Dumitrache pârcălabi de Neamț, credința panului Ciolpan și a panului Toader pârcălabi de Roman, credința panului Simion hatman, <și> portar de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosiioc spătar, credința panului Barnovschi ciașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Sinion vistiernic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, fiindcă i-am dat și i-am întărit, pentrucă îi este dreptă ocină și cumpărătură.

Și pentru mai mare putere și întărire a celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

Io Eremia voevod <m. p.>

A scris Marco Pepelea în Suceava, în anul 7106 <1598> Martie 18.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXIV/94.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom.

255

< 1598 > Martie 20.

Surețul di pe uricul Erimii Movila vod<ă>, din anul 7253¹⁾ <1745> Mart 20i

Precum au venit înaintea domniei mele și dinainte boiarilor noștri mari și mici, sluga noastră Gligorie, ficiorul lui Toader Bole, fost stol. s'au vândut a sa driaptă ocină și moșia, din drese de cumpărătură ci-au avut tată-său Toader Bole stol. dela Alexandru vod<ă>, un sat anume Blăneștii pe Bârlad și cu vad de moară în Bârlad, pe de amândoaă părțile Bârladului, în ținutul Tecuciului; acela l-au vândut slugii noastre credincioase, lui Ioan Vitolt starostele și frăține-său, lui Iurașco, ficiorii Mărățanului, drept 500 ug<hi> roșii. Ce acel sat, Blănești, au fost driaptă cumpărătură lui Hărbor post., ce când au fostu la a sa moarte, s'au sculat și s'au dat cu acia ocină mai sus scrise, ci-au fostu lui cumpărătură, din miluire ci-au avut el dela domnul său Alexandru vod<ă>, dice

¹⁾ data citită greșit de traducător.

că n'au avut ficiori din trup . . . ¹⁾). Deci acel sat, Blăneștii și poenele Sasului l-au vândut Alexandru vod<ă> de mai sus scris, lui Toader Bole fost stol., dreptu 1200 arginți tătăraști, precum am văzut și privilegie lui, care au făcut el încă cu mare blăstăm. Ș'au dat banii aceia de s'au împărțit pe la sfintele mănăstiri, ca să facă pomenire lui Hărbor post. și să-i scrie numele lui la marele și micile pomenec.

Dreptu aceia, acel mai sus scris satul Blăneștii și cu vad de moară în Bârlad, pi di amândoa părțile Bârladului și poenile Sasului din lunca Sărețiului, ca să fie și dela noi slugii noastre cerdincioase mai sus scriși<i>, Ioan Vitoltu starostele și fraține-său, lui Iurașco, ficiorul Mărășanului, uric și ocină și întăritură cu tot vinitul.

Iară hotarul acestui sat Blăneștii, cu vad de mori mai sus scriși<i>, ca să fie în toate părțile, după ale sale bătrâne hotară, după cum din vechi s'au lăcuit; iară hotarul poenilor Sasului ce sânt în lunca Sărețiului, să începe din țarcul Mălailor, iară de acolo trece cale Curealii . . . ²⁾ de acolo până la Dimaci, unde au fost moara lui Stănăslav, iară de acolo, vale Dimaciului, din gios de poeni, în gura Colnecului Oțălorului, până în ezărul uscat, prin Belciugata și până în malul Sărețiului.

Acesta-i tot hotarul acelor poeni.

Acad. R.P.R., CCXLVII/11.

Trad. dela jumătatea sec. XVIII.

Datat după copia slavă, cu același cuprins, din 20 Martie 1598, publ. de N. Iorga în Bulet. Com. Ist. IV/1925 p. 164/.

256

1598 (7106) Martie 20, Stolniceeni.

† Iată dar eu, Luca vătah. Iată mărturisesc cu această carte a noastră, că a venit înaintea noastră Mărina, fiica lui Neagoe din Miclăușani și a vândut dreapta sa ocină, ce a avut în Miclăușani, însă jumătate, pentru 28 taleri numărați, lui Zane, fiul Jurjei.

Și i-a dat tot bani gata în mijlocul nostru și înaintea a mulți oameni: înaintea lui Albul din Stolniceeni și înaintea lui Larion de acolo și înaintea lui Stoica și înaintea lui popa Măciucă din Telenești și înaintea lui Verășciac de acolo și înaintea a mulți oameni buni.

Aceasta dăm știre și mărturisim cu acest zapis.

Scris în Stolniceeni, în anul 7106 <1598> Martie 20.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/73.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

¹⁾ loc alb în text.

1598 (7106) Martie 30.

Suretu di pe un ispisocu vechiu sãrbescu, dela Irimie Movilã v<oe>vod, din liat 7106 <1598> Martie 30.

Cu mila lui dumnezãu, noi Ierimie Movilã v<oe>vod, domnu țãrii Mold<o>vii. Inștiințare facim cu aciastă carte a noastră, tuturor cui va căuta spre dãnsa sau o va auzi cetindu-sã, precum pe aceste adivãrate slugile noastre: Stoian și frati-sãu Mihãilã, ficiorii Griacãi, și nepoata lor Tudosca, fata lui Gheorghie, nepot Liahului; și iarãș nepoț<i> a lor, ficiorii Ileanii, surorii Liahului. . . . ¹⁾ și nepoata lor Tudosia și Lelia, fetili Gavrinii, neapoatii Vascãi, și iarãși nepoții lor, toți fiii Crinii²⁾, nepoți Mãrinii; i-am miluit pre ei cu osãbitã a noastră milã, de le-am datu și li-am întãrit lor. . . .¹⁾, a lor driaptã ocinã și moșie, satul anume Șãrbeștii și alt satu, anume Moghilenii, ce sãnt pe apa Vasluiului și cu locuri de mori într'amãndooã satele, din uricu de împãrțialã ce l-au avut. . . .¹⁾ moșii și pãrinții lor, de întãriturã dela bãtrãnul Pãtru vodã.

Dupã aciasta, așãjdire mai dãm și întãrim slugii noastre, lui Stoian comișel și fratelui sau Mihãilã, fiilor Griacãi și nepoatei lor Todosie. . . .¹⁾ și nepoților lor, ficiorilor Ileanii, toți nepoți Șandrii, cum și nepoatilor lor: Tudosiei și Lelii, fetilor Gavrinei, nepoatelor Vascãi, toți nepoți și strãnepoți Fedcãi, giupãnesii lui Iurie Șãrbiciu, a lor driaptã ocinã. . . .¹⁾ Nuvãreștii, giu<ã>tate cea din gios, din vatra satului, din cãmpu și din toate poianile ce sãnt pe Coropciana, care sã numește Coropcenii și cu vaduri de mori în pãrãul Vasluiului, din ispisocu de schimbãturã dela bãtrãnul Alexandru v<oe>vod, ce l-au avut. . . .¹⁾ la Iurie Șãrbiciu, pentru satul Filișãuții, ce sãnt pe Suceavã și din uricu de întãriturã ce l-au avut moșii și pãrinții lor dela. . . .¹⁾ v<oe>vod. Toate aceli de mai sus scrise sate: Șãrbeștii și Moghilenii, ce sãnt pe apa Vasluiului, cu locuri de mori într'amãndooa sãliștile, sã le fie lor în trii pãrți, din vetrile satilor, din cãmpu și din vaduri de mori; o parte sã fie a lui Stoian și fratelui sãu Mihãilã, ficiorilor Griacãi și nepoatãi lor Tudoscãi, fetii lui Gheorghie. . . .¹⁾ și nepoatelor lor, Dumitrei și frașilor ei, fiilor Ileanii, surorii Leahului, tuturor nepoților Sandrii; al doile parte sã fie Tudosiei și Lelii, fetilor Gavrinei, nepoatelor Vascãi; al triile parte sã fie. . . .¹⁾ Crinei²⁾, nepoților Mãrinii, iarã ceialaltã giu<ã>tate de satu din Novãrești, ce esti pe Coropciana, giu<ã>tate ce din gios, ce sã numește Coropcenii, cu poiani și cu locuri de mori, sã fie lui Stoian și fratelui sãu. . . .¹⁾ Tudoscãi, fetii lui Gheorghie, nepoților Liahului, cum și nepoților lor, Dumitrei

¹⁾ urmeazã cuv. «lipsã».

²⁾ corectat peste: «Irinei».

și fraților ei, fiilor Ilenii, surorii Leahului, toți nepoți Șandrii, cum și nepoatelor lor: Tudosiei și Lelii, fetilor Gavrinii, toț<i> nepoț<i> și strănepoț<i> Fedcăi, giupănesii lui Iurie Șărbiciu.

Drept aceia, pentru ca să le fie lor și dela noi uricu și ocinile lor, și fiilor lor, nepoților și strănepoților și străstrănepoților și la tot neamul lor, cini li să va alege mai de aproape, nestrămutatu nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelor de mai sus numitelor sate: Șărbeștilor și Moghilenilor, ce sânt pe apa Vasluiului și cu locuri de mori și cu ace giu<ă>tate . . .¹⁾ ce din gios, ce-i pe Coropciana care să numești Coropcenii, cu poenile și iarăși cu locuri de mori, să le fie lor hotară dispre toate părțile, după vechile hotără păn<ă> unde s'au hrănit din veacu [din veacu].

Care spre aciasta este credința a însuși domniei mele de mai sus scris, Erimie Moghila v<oe>vod și credința a preiubit fiului domniei meli, Costandinu v<oe>vod și credința a tuturor boierilor noștri a Moldovei, a mari și a mici.

Și spre mai mare tăria și întărire acestoru de mai sus scrise, am poroncit cinst<it> și credincios boierului Lupul Stroiciu mare logoft., ca să scrie și să legi²⁾ și pecete la aciastă carte a noastră.

Ierimie Moghila v<oe>voda.

De pi sărbie pe limba moldovinească s'au tălmăcit la anul 1793, Decemvri<e> I, de polcv. Pavel Debriț *dela* Mitropolii.

Acad. R.P.R., CCVI/166.

Copie din sec. XIX, după trad. din 1793.

Există și o trad. rom. din 1754 Oct. 4, *ibid.*, CCLI/9 a-b, incompletă, cu data 1597 Martie 24.

258

1598 (7106) Aprilie 5, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Lupul, fiul lui Iurescu, de a lui bună voie, nesilit de nimeni, nici asuprit și a mărturisit înaintea noastră, că a vândut cu frații lui jumătate din satul Iurești, sub Cozancea. Aceasta a vândut-o slugii noastre credincioase, Macri mare vătaf al Iașilor și soției sale Nastea, pentru optzeci³⁾ taleri de argint. Și acești mai sus scriși bani, 80⁴⁾ taleri numărați iar a mărturisit înaintea noastră, că și i-a împărțit cu frații săi Ionașco Drut și Măgdălina, fiii lui Iurescu.

1) urmează cuv.: „lipsă“

2) șters și să pecetluiască.

3) în orig., după «zeci» la marginea hârtiei e adăugat «și opt».

4) în orig. adăugat: 88.

Deci, când am văzut mărturia lui, iar noi deasemenea le-am dat și le-am întărit, ca să le fie lor și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul, până când li se va face ispravă și privilegiul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, 7106 <1598> Aprilie 5.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Popelea <a scris>.

Acad. R.P.R., XIV/72.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid. IV/137.

259

1598 (7106) Aprilie 5, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre Toader și fratele lui, Dumitru și pe sora lor Samfira, fiii lui Ionașco Neagoe, nepoții lui Neagoe pârcălab de Hotin, i-am miluit cu mila noastră deosebită și le-am dat și le-am întărit dela noi, în țara noastră Moldova, dreapta lor ocină și dedin<ă>, un sat anume Zăhăicanii pe Ciuhur, în ținutul Iașilor și cu iaz și mori în Ciuhur, din ispisocul dela Alexandru voevod, pe care l-a avut tatăl lor, Ionașco Neagoe, de danie dela tatăl său, Neagoe pârcălab, deosebit de alți copii ai lui și din <uric>, deasemeni de îndreptare, ce au avut dela domnia mea, când s'au pârît înaintea noastră și înaintea întregului sfat al nostru, cu nepoții lui Neagoe pârcălab, fiii lui Pătrașco și ai Tudorei și ai lui Dumitru Neagoe, spunând că acest ispisoc dela Alexandru voevod pe care l-a făcut tatăl lui, Neagoe, nepotul lui Neagoe pârcălab, deosebit de alți copii ai lui, pe acest sat mai înainte spus Zăhăicanii pe Ciuhur cu iaz și cu mori, nu este drept, ci este mincinos.

De aceia, noi și tot sfatul nostru, am cercetat și așa am aflat, ca să aibă a jura nepoții lui Neagoe pârcălab, fiii lui Pătrașco și ai Tudorei și ai lui Dumitru Neagoe, cu 24 jurători, că acest ispisoc este mincinos și nu este drept. Deci când a fost la zi, n'au putut să aducă jurători și iarăși li s'a amânat ziua, o săptămână și iarăși n'au putut să-i aducă să jure, ci au rămas mai sus scrișii nepoți ai lui Neagoe, de toată legea, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici. Iar mai sus zișii, slugile noastre Toader și fratele lui, Dumitru și sora lor Samfira s'au îndreptat dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al nostru și și-au pus fierie, în vistieria domniei mele, 24 zloți.

De aceia și noi le-am dat și le-am întărit dania bunicului lor, Neagoe pâr-
călab, ce o dăduse fiului său Ionașco, deosebit de ceilalți copii ai săi, ca să
fie acest sat mai sus scris Zăhăicani pe Ciuhur și cu iaz și cu mori pe Ciuhur,
uric și ocină, cu tot venitul, slugilor noastre mai sus scrise, Toader și frate-
lui său Dumitru și surorii lor Samfira, deosebit de ceilalți copii a lui Neagoe,
lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor
neam, cine li se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Zăhăicani, ce este pe Ciuhur și cu iaz
și cu mori pe Ciuhur, să fie din toate părțile, după vechiul hotar, pe unde
au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi,
Io Eremia Moghila voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io
Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor
Ureche vornic de țara de jos, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus,
credința panului Ghiorghie pârălab de Hotin, credința panului Vasilie și cre-
dința panului Dumitru Chirița pârălabi de Neamț, credința panului Drăgan
Ciolpan și credința panului Toader pârălabi de Roman, credința panului
Simeon portar de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului
Bosioc spătar, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Bâr-
noschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Caraiman
comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul
nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Mol-
dova, acesta să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le
întărească pentrucă le este dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tot ce este scris mai sus, am porun-
cit credinciosului și cinstitudinii noastre boier pan Lupul Stroici mare logofăt
să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Nicoară, în Suceava, în anul 7106 <1598> luna Aprilie 5 zile.

Ieremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici mare logofăt.

Arh. St. Iași, CCCL/96.

Copie slavă din sec. XX.

Cu o trad. rusă din sec. XIX, *ibid.*, CDXXIII/2.

260

1598 (7106) Aprilie 8, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Mol-
dovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea

sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari și mici>, Drăgan Orbul, nesilit de nimeni, nici asupra, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din uric ce a avut . . .¹⁾ dela Alexandru voevod și din ispisoc de cumpărătură, ce are dela acest Petru voevod, din trei părți, din satul Leutești, care este în ținutul Neamțului, o parte și jumătate, partea lui Drabul și jumătate din partea Drugăi copilul Ciorciolinei, această a vândut Irinei, pentru nouăzeci de zloți tătarești. Și i-a plătit lui, deplin acești mai sus scriși bani, 90 <zloți>.

Și întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Lupul, fiul Sohiicăi și verii lui, Ion, fiul Nastei și Simion Ghidiban, fiul Anei, toți nepoții lui Necoară, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce au dela acest Petru voevod, toată partea, cât se va alege, în câmp, în hotarul Leuteștilor și cu loc de prisacă și cu grădini. Aceasta au vândut, iarăși Ereniei, pentru optzeci și cinci de zloți tătarești. Și s'a sculat Erena și le-a plătit lor deplin acei mai sus scriși bani, 85 de zloți tătarești.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata lor deplină și noi asemenea și dela noi am dat și am întărit Ereniei, aceste mai sus scrise părți de ocină, din satul Leutești, ca să-i fie ei și dela noi ocină și uric și cu tot venitul, ei și copiilor ei și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al ei, cine i se va alege ei mai deaproape, neclintit lor, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părți de ocină, din satul Leutești, să fie pe părți, cum se va alege, iar dinspre alte părți să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Ieremia Moghilă voevod și credința preaiubitului fiu al domniei mele, Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Vasilie și credința panului Dumitru pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și credința panului Ciolpan <pârcălabi> de Cetatea Nouă, credința panului Simeon hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion Stroici vistiernic, credința panului Bârnoschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși pe cine Dumnezeu va alege să fie domn în țara noastră Moldova,

¹⁾ lipsă în orig.

acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească ei, pentru că ea și-a cumpărat, pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Pătrașco în Suceava, în anul 7106 <1598> Aprilie 8 zile.

Ieremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici mare logofăt.

Arh. St. Iași, CCCL 97.

Copie slavă.

261

1598 (7106) Aprilie 10, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Cehan vătaf și surorile lui, Mușa și Măgdalina și cu verii lor, Eremia și Horja și sora lor Ana și vărul lor Cozma și fratele lui, Mihăilă și deasemenea Nechifor, vărul lor și Bosanciu și fratele lui, Avram, toți nepoții Mărușcăi și deasemenea verii lor, Todosia și surorile ei, Nastea și Antemiia și Anușca și Mariica, fiicele Dochiei și deasemenea verii lor, Frățian și surorile lui, Anisia și Marina, toți nepoții Albei și deasemenea verii lor Anușca și surorile ei, Armanca și Mușa și Măriica, fiicele Cernei și verii lor, Draganu și frații lui, Zbiarea și Hârlău și surorile lor, Sora și Anisia și Mariica Cornoaie, toți nepoții Micăi, cu plângere mare și cu mare mărturie, spunând că uricele de dedină și de întărire pe care le-au avut bunicele lor, Marușca și surorile ei, Alba și Mica, fiicele lui Grozea, nepoatele lui Coman Margelat, dela Ilie voevod și dela Petru voevod cel Bătrân, pe satul Comănești la gura Lăpușniței, cu loc de iaz și de mori pe Lăpușna și pe jumătate din satul anume Stridza, unde se chiamă la Oncioae și pe jumătate dintr'acelaș sat, care era de cumpărătură deosebit al Albei și al surorii ei Mărușca, pentru o sută și douăzeci de zloți tătarești, dela Negrita, fiica Docicăi, nepoata lui Coman Margilat, din uric de cumpărătură ce a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și pe alte sate pe Sărata, anume Bosăncianii, mai sus de Fârca, în valea doua, unde se chiamă Fântâna Peperigului și pe jumătate din seliștea ce este la gura Cogălnicelului, unde a fost Vasilie vătămănuș; și altă seliște unde a fost Toader Ologu, și a făcut Gureș slobozie, cu loc de iaz și de mori. Aceste toate mai sus zise urice s'au stricat și au putrezit în pământ, după cum înșine și cu tot sfatul domniei mele le-am văzut stricate și putrezite, numai pecețile le rămăseseră întregi, atunci când s'a ridicat hanul cu toată puterea sa asupra țării Moldovei

și a vrut să pună pașă în țara Moldovei, atunci când am venit domnia mea cu vreaa lui Dumnezeu și cu tăria craiului leșesc și am apărat țara și am scos-o dintr'acea nevoie și dintr'acea robire, atunci când a fost Cancelarul la Țuțora și când s'a întors și hanul dela Țuțora.

De aceia, noi văzând o atare plângere și atâta mărturie și uricele stricate și putrezite, am crezut și deasemenea am dat și am întărit acestor slugi ale noastre mai sus scrise, Cehan vătaf și tuturor rudelor lui mai sus ziși și mai sus scriși, toate satele mai sus scrise, anume Comăneștii pe Lăpușnița cu loc de iaz și de mori pe Lăpușna și satul dela Stridza și dela Oncioae și satul pe Sărata, anume Bosănciani, mai sus de Fârca în valea a doua, unde se chiamă Fântâna Peperigului și jumătate din seliștea, ce este la gura Cogălnicelului, unde a fost Vasilie vătăman și altă seliște unde a fost Toader Ologul și unde și-a făcut Gureș slobozie, cu loc de iaz și de mori. Toate aceste mai sus scrise să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate și seliști mai sus înainte zise să fie dinspre toate părțile pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Costantin voevod și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Ureche mai vornic al țării de sus, credința panului Gligorcea mare vornic al țării de sus, credința panului Ghiorghie pârçălab de Hotin, credința panului Vasilie și credința panului Dumitru Chiriță pârçălabi de Neamț, credința panului Drăgan Ciolpan și credința panului Toader pârçălabi de Roman, credința panului Simion hatman și pârçălab de Suceava credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Stroici vistier, credința panului Bărnoschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Caraiman comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, fiindcă le este ocină și dedină dreaptă.

Și spre mai mare putere și întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Nicoară în Suceava, în anul 7106 <1598> Aprilie 10 zile.

Io Eremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 59.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1598 (7106) Aprilie 10, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, Io Ieremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, pan Simion Sechil cămăraș de ocne ne-a slujit drept și credincios. De aceia noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră în Moldova, dreapta lui ocină și cumpărătură, un sat anume Seliștea numită Români, pe Orbic care este în ținutul Neamțului și cu jumătate de iaz și cu moară pe pârâul Orbicului, ce el a cumpărat dela sluga noastră, Lupul Vârzar visternicel și dela frații lui, Vasilie și Costin, copiii Irinei, nepoții Elisaftei, pentru cinci sute de galbeni ungurești, din uric de întărire ce au avut dela Alexandru voevod. Și acest uric încă l-au dat în mâinile mai sus scrisului pan Simeon Sechil cămăraș.

Și deasemeni am dat și am întărit slugii noastre, pan Sechil cămăraș, dreaptă lui ocină și cumpărătură, din jumătate de sat din Gocimani, a patra parte din acest sat și cu iaz la pârâul Orbic, care acest iaz l-a făcut Miron pârcălab, pe care și l-a cumpărat tot dela Lupul vârzar visternicel și de la frații lui, Vasilie și Costin, copiii Irinei, nepoții Elisaftei și dela mătușa ¹⁾ lor, pe călugărie Salomia, fiica lui Miron pârcălab, pentru două sute taleri numărați, din uric de cumpărătură ce au avut dela Petru voevod cel Bătrân.

Și asemenea am dat și am întărit slugii noastre credincioase, pan Simeon Sechil cămăraș, dreapta lui ocină și cumpărătură, din uric de cumpărătură ce a avut dela Alexandru voevod, pe jumătate de sat din Gocimani cu iaz și cu loc de moară, pe pârâul Orbicului. Care această jumătate de sat din Gocimani, cu iaz și cu loc de moară în pârâul Orbicului, a fost dat de Gligorie Dinga, lui pan Simion Sechil cămăraș, pentru șase cai ce au fost furați de Gligorie Dinga dela Simion Sechil cămăraș. Și însuși Gligorie Dinga s'a dat vinovat cum se arată și în ispisocul de pâră ce are dela însumi domnia mea, pentru această pâră, ce s'au judecat mai nainte de față, cu sluga noastră Petrea Puiul și cu cneaghina lui, Safta și cu Ciorcea, cneaghina lui Gligorie Dingovici, înaintea lui Aron vodă și înaintea lui Răzvan. Și după aceia, s'au pârît de față dinaintea noastră. De aceia noi și cu boerii noștri asemenea le-am aflat lege și le-am dat zi, mai sus scriselor surori ale lui Gligorie Dinga, Elisaftei și Ciorcei, cneaghinei mai sus scrisului Gligorie Dinga, ca să-și răscumpere această mai sus scrisă jumătate de sat Gocimani și să-i întoarcă aceste douăsprezece mii de aspri. Dar când a fost la zi, ca să-i întoarcă banii, ele n'au vrut să întoarcă, ci i-au lăsat această jumătate de sat din Gocimani, cu iaz și cu loc de moară pe pârâul Orbicului. Iar sluga noastră, pan Simion Sechil cămărașul, s'a îndreptat și și-a pus fierăie, 24 zloți, în vistieria domniei mele. De aceia,

¹⁾ «mătușa», așa în text.

domnia mea văzând așa, deasemenea i-am dat și i-am întărit această jumătate de sat din Gocimani.

Și întru aceasta, asemenea am dat și am întărit slugii noastre credincioase, pan Simion Sechil cămăraș, dreapta lui ocină și cumpărătură, un sat anume seliștea numită Rusii pe Orbic și cu iaz și cu loc de moară pe Orbic, ce el și-a cumpărat dela Zosim visternicel, fiul lui Toader Dragsin fost uricar, pentru cinci sute de taleri numărați, din uricul ce are dela Alexandru voevod.

Și întru aceasta, asemenea i-am dat și am întărit dela noi, dreapta lui ocină și cumpărătură a tatălui lui, Sechil fost medelnicer, jumătate de sat din Bârjoveni, ce și-a cumpărat dela Vilco și dela fratele lui, Gligorie și dela nepoții lor, Mihăilă și Grozav și Ion și Drăghici și Gaftone și Nastea și Stanca, pentru trei sute zloți tătarești, din ispisoc de cumpărătură dela Ioan voevod și din ispisoc de întărire dela Aron voevod.

Și întru aceasta, asemenea am dat și am întărit slugii noastre credincioase, lui pan Simion Sechil cămăraș, dreapta lui ocină și cumpărătură a mamei lui, Magdalena, cneaghina lui Sechil fost medelnicer, din jumătate de sat din Bârjoveni, a patra parte, ce ea și-a cumpărat dela verii săi, dela Herja și dela fratele lui, Sava și Berindeiu, pentru o sută zloți tătarești, din ispisoc de întărire, dela Bogdan și dela Ioan voevozi.

Și întru aceasta, asemenea am dat și am întărit dela noi, dreapta lui ocină și cumpărătură din jumătate de sat din Arămești, a patra parte, ce el și-a cumpărat dela David și dela surorile lui, Măriica și Nastasia și Agafia, pentru o sută și optzeci zloți tătarești, din ispisoc de cumpărare ce are dela Petru voevod.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie și dela noi ocine și uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întegului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai înainte zise și părți de ocină, să fie după vechile hotare, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Ieremia Moghilă voevod și credința preaiubitului și din inimă fiului domniei mele, Io Constantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Vasile și credința panului Dumitru Chirița pârcălabi de Neamț, credința panului Toader Tălmacel și credința panului Drăgan Ciolpan pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion vistiernic, credința panului Bârnovschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Căraiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn din țara noastră Moldova, acesta să nu-i strice <dania și> întărirea noastră, ci să dea și să întărească, pentru-că el a cumpărat pentru dreptii săi bani.

Iar pentru mai mare puterea și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașco Boureanu în Suceava, în anul 7106 <1598> Aprilie 10 zile.

Ieremia voevod. <m. p.>

A iscălit Stroici.

Arh. St. Iași, CCCL 98
Copie slavă din sec. XX.

263

1598 (7106) Aprilie 10, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ieremia Moghila voevod, domnul țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Mariicuța, fiica lui Pătrașco pârcălab de bună voia ei nesilită de nimeni nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură a tatălui ei, din privilegiu de cumpărătură ce a avut tatăl ei, Pătrașco pârcălab, dela Alexandru voevod, două părți de ocină, din satul Stănigeani, ce el și-a cumpărat dela Agafia, fiica lui Ioan Stănigeanul, din privilegiu de danie ce a avut strămoșul său Ureche păhărnicele, dela Ilie și dela Ștefan voevozi. Aceasta a vândut lui Văsiian și fraților săi, Ion și Luca, pentru șaptezeci de taleri de argint. Și s'au sculat mai sus scrișii Văsiian și frații lui, Ion și Luca și au plătit toți deplin acești bani mai sus scriși, 70 taleri, în mâinile Mariicuței, fiica lui Pătrașco pârcălab, dinaintea noastră. Iar acel uric de cumpărătură ce a avut tatăl ei Pătrașco pârcălab, dela Alexandru voevod, încă l-a dat în mâinile mai sus scrișilor Văsiian și fraților lui, Ion și Luca.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi asemenea am dat și am întărit, mai sus scrișilor, Văsiian și fraților lui, Ion și Luca, aceste mai înainte zise, două părți de ocină, din satul Stănigeani. Inșă jumătate din aceste două părți din Stănigeani să aibă a stăpâni singur Văsiian, iar jumătate din aceste două părți să aibă a stăpâni Ion și Luca.

De aceia, să le fie lor și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, cine li se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două părți mai înainte numite, din Stănigeani să fie din tot hotarul, pe două părți, iar dinspre alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche vornic de țara de jos, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Vasilie și credința panului Dumitru Chirița pârcălabi de Neamț, credința panului Drăgar Ciolpan și credința panului Toader pârcălabi de Roman, credința panului Simeon portar de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion Stroici vistiernic, credința panului Bârnoschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Caraiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le cintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească pentrucă le este lor dreaptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tot ce este scris mai sus, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Nicoară în Suceava, în anul 7106 <1598> luna Aprilie 10 zile.

Eremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCL/99.

Copie slavă.

264

1598 (7106) Aprilie 11, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu luminata și cinstita inimă și cu gând bun și din ajutorul lui dumnezeu, am dat și am întărit dela noi rușii noastre sfintei mănăstiri dela Toplița, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător Ioan, dreapta ei ocină și danie, un sat anume Netezi și cu moară pe pâraul satului, care este în ținutul Neamțului, care sat anume Netezi a fost drept al nostru domnesc, ascultător de ocolul Târgului Neamț, din ispisocul de danie și de miluire, pe care l-a avut dela

acest Petru voevod. Aceasta să fie și dela noi sfintei mânăstiri Toplița, acest sat anume Netezii cu moară în pâraul satului, ocină și întărire și uric cu tot venitul, neclintit ei niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat, anume Netezi, să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și credința preaiubitului și de inimă fiu al domniei mele Io Costandin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche vornic al țării de jos, credința panului Simion hatman și pârălab de Suceava, credința panului Gligorcea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârălab de Hotin, credința panului Vasilie și credința panului Dimitrie Chiriță pârălabi de Neamț, credința panului Toader Tălmăcel și credința panului Drăgan Ciolpan pârălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Bărnovschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acesta să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească sfintei mânăstiri, pentru dumnezeu.

La acestea toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașco în Suceava, în anul 7106 <1598> Aprilie 11.

Eremia voevod <m.p.>

A iscălit Stroici logofăt.

<Pe verso, însemnare din sec. XVII:> « monahia Blendeasca am îndreptat acest uric cu sora mea Varvara ».

Arh. St. Buc., M-rea Vărativ, XVI/4.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1778.

265

1598 (7106) Aprilie 15, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Cehan vătaf și fratele lui, Toma și sora lor, Măgdălina, fiii lui Lazea și cu vărul lor Grozav și fratele lui, Avram și

sora lor Negrita, fiii lui Bosanciu și iarăși vărul lor, Crăciun, fiul lui Ion Gotcă, cu mare plângere și cu mare mărturie, spunând că uricul de cumpărătură pe care l-au avut părinții lor, Lazea și Bosanciu și Ion Gotcă, dela Ștefan voevod, pe satul Bosănciani în ținutul Chigheciului, la gura Căpăținoaei în Sărata, care le-a fost cumpărătură dela Grozea pentru o sută și cincizeci de zloți tătărești, din privilegiul de danie, pe care l-a avut el dela Ștefan voevod cel Bătrân, iar acest uric mai sus numit s'a stricat și a putrezit în pământ, după cum și singuri și cu tot sfatul domniei mele l-am văzut stricat și putrezit, atunci când s'a ridicat hanul cu toată puterea sa asupra țării Moldovei și voia să pună pașă în țara Moldovei, atunci când am venit domnia mea, cu voia lui Dumnezeu și cu puterea craiului leșesc și am apărât țara și am scos-o dintr'acea nevoie și din acea robire, atunci când a fost și Cancelarul la Țuțora și când s'a întors și hanul dela Țuțora.

Deci noi, văzând o astfel de plângere și atâta mărturie și acel uric stricat și putrezit, am crezut și deasemeni am dat și am întărit acestor mai sus scrise slugi ale noastre, Cehan vătaf și fratele lui, Toma și sora lor Măgdalina și vărul lor Grozav și fratele lui, Avram și sora lor, Negrita și vărul lor Crăciun, acel sat mai sus scris, Bosăncianii, în ținutul Chigheci, la gura Căpăținoaei în Sărata, ca să le fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Inșă jumătate din satul Bosănciani, partea de sus, a fost cumpărată numai a lui Lazea, iar jumătate din sat, partea de jos, a fost cumpărată a lui Bosanciu și Ion Gotcă; de aceia, să aibă a stăpâni ei acel mai sus zis sat, anume Bosăncianii, după cum au stăpânit și părinții lor și cum a fost din veac.

Și deasemeni am dat și am întărit slugii noastre Cehan vătaf și lui Nechifor și vărului lor Hurja și fratelui său Nicoară Horja și surorilor lor, Marușca și Anușca, toți nepoții lui Stan Horja, ocina lor dreaptă și cumpărătura, din uric de cumpărătură ce a avut bunicul lor Stan Horja dela Ștefan voevod cel Bătrân, un sat ce este în ținutul Lăpușnei, la capul Piscului, la fântâna Peperigu, care acum se numește Horjești și cu loc de iaz și de moară pe Lăpușna, pe care el și l-a cumpărat dela Dan Socu și dela fratele lui, Purcariu, pentru o sută și douăzeci de zloți tătărești.

De aceia, toate acele mai sus scrise sate să le fie și dela noi uric și ocine și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai înainte zise sate, Bosăncianii, în ținutul Chigheci pe Sărata, la gura Căpăținoaei și satul Horjești în ținutul Lăpușnei, la capul Piscului, la fântâna Peperigu, cu loc de iaz și de moară pe Lăpușna, hotarul satelor să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche vornic de țara de jos,

credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Vasilie și credința panului Dumitru Chirița pârcălabi de Neamț, credința panului Dragan Ciolpan și credința panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Bărnoschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Caraiman comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le este ocină și dedină dreaptă.

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Nicoară în Suceava, în anul 7106 <1598> Aprilie 15.

Io Eremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 60.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

266

1598 (7106) Aprilie 20.

V<ă>|<ea>to 7106<1598> Apr. 20.

Noi Eremia voevod, adecă domniia mia dăm și întărim rugătoriului nostru lui ermonah Dosofthei arhimandritul mănăstirei Putnii pe tri părți din giună-tate de satul Turda, care să chiamă acmu Uzuneștii pe Miliaten și cu loc de moară în Miliaten, parte din gios, ce l-au cumpărat dela Ion și Druțea și Necoară și alt Necoară Burnariu și Albul, dreptu 240 ughi.

Și iarăși mai întărim lui iarmonah Dosofthei arhimandritul pe toată partea lui Ionașco vistiernicel, ficiorul Erimii, nepot lui Ignat Rujină, ci-au avut într'acia giună-tate de sat di Turda, care să numeaște Uzușeștii, a patra parte pe Miliaten și cu partia lui din moară în Miliaten, în parte din gios, în ținutul Hărlăului, care parte i-au vândut-o Ionașco vistier, drept 80 de ughi. Pentru aceia, acia giună-tate de sat, parte din gios din Uzunești, cu loc de moară, ca să fie rugătoriului nostru mai sus numit, lui Dosofthei driaptă moșia și cumpăratură.

Și după aciasta, sculatu-s'au rugătoriul nostru Dosofthei arhimandritul și-au dat din bună vrere sa aciastă moșia giună-tate de sat de Uzunești cu locuri de moară danie sfintii a nostre mănăstire de noi zidită, Suceviții, unde este

hramul Inviare domnului dumnezeu și măntuitorului nostru Is<us> H<risto>s, pentru ruga și pomenire lui și a moșilor și a părinților lui.

Pentru aceia, noi încă văzând a lui bună voire și tocmală și danie sfintei mânăstiri, am crezut și dela noi încă și am întărit acei de mainte zise mânăstire Suceviții pe acia giumătate de sat de Uzunești pe Miliaten, în ținutul Hărlăul, cu locuri de moară în Miliaten, ca să-i fie driaptă ocină și moșiia cu tot venitul, parte din gios.

Și spre aciasta este credința domnii mele mai sus numit Țerimie voevod și a pre iubit fiiul domnii mele Costandin voevoda și credința arhiereilor și a boiarilor celor mare: Gheorghie Movila arhiepiscop Sucevei, Agathon episcop de Roman, Anfilofie episcop Rădăuților, Stroici *mare* logofăt, Ureche *mare* vornic, Simion Movila hatman, Gligorce *mare* vornic, Gheorghie pârcălab de Hotin, Vasilie și Dumitru pârcălabi de Neamțu, Ciolpan și Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, Drăgan postelnic, Bosioc spătar, Simion vistier, Bărnovsche paharnic, Gligorie stolnic, Cârâiman comisul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 462—464.

Trad. rom., La Acad. R.P.R., ms. rom. 513, f. 130 v 131, se află o copie din 1817. după o traducere rom. din sec. XVIII, fără sfatul domnesc și cu unele erori evidente.

267

1598 (7106) Aprilie 22, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Țeremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire numită Galata, nou zidită de răposatul domn Io Petru voevod, cu niște robi ¹⁾ Țigani, anume: Mărzea cu femeia și copiii și Sima Murancea cu femeia și copiii și Cucul cu femeia sa și copiii și Măteiu Buga cu femeia și copiii și Simion Tătărăș cu femeia și copiii și Ivan Țima cu femeia sa și copiii și Ion Poprican cu femeia și copiii și Manciu cu femeia și copiii și Drume cu femeia sa și copiii lor și Petrea Cojan cu femeia și copiii și Alexa Ocneanul cu femeia și copiii și Teatul cu femeia și copiii, care acești mai sus scriși robi ¹⁾ Țigani au fost danie sfintei mânăstiri dela răposatul domn Io Petru voevod. De aceia și dela domnia mea să-i fie danie sfintei mânăstiri cu totul, neclintit niciodată, în veci.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a se amesteca înaintea acestei cărți și danii a domniei mele.

Scris în Suceava, în anul 7106 <1598> Aprilie 22.

Insuși domnul a zis.

¹⁾ * holopi † în orig.

Stroici mare logofăr a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p. >
† Popovici <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXVIII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1795.

268

1598 (7106) Aprilie 22, Suceava.

< † In > numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă, cea de o ființă și nedespărțită, amin.

Iată eu, robul stăpânului meu, domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, închinător al troiții, Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată Ileana, cneaghina lui Draxin postelnic, fiica lui Turcul sulger, nepoata lui Clănău spătar și a cneghinei lui, Dragna, a venit înaintea noastră și înaintea celor trei ierarhi părinții noștri moldoveni, preasfințiții chir Gheorghie Moghila mitropolit de Suceava și Agafton episcop de Roman și Amfilofie episcop de Rădăuți și înaintea sfatului domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, nesilită de nimeni, nici asupra, ci de bună voia sa, din tot sufletul ei și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea părinților noștri mai sus ziși și a dat ocina și dedina sa dreaptă din privilegiile ei drepte, din privilegiul de moștenire ce au avut buncii ei dela Bogdan voevod cel Bătrân și de întărire dela Petru voevod cel Bătrân și din ispisocul de întărire dela domnia mea, un sat, anume Băleștii pe Siret și cu loc de pod plutitor la Siret, în ținutul Sucevii, pe care sat, Băleștii, l-a luat cu lege din partea surorii ei Anghelena și a fiilor ei, pentru satul Scociuhanii în ținutul Vaslui, pe care sat l-a vândut Anghelena din partea surorii ei Ileana, când era în pribegie în Țara Leșească. Și a găsit carte și privilegiu cu mărturie dela Iancul voevod că a vândut Anghelena acest sat din partea Ileanii.

Și a dat acest sat mai sus scris, anume Băleștii pe Siret și cu loc de pod plutitor pe Siret, pentru slava domnului dumnezeu, rugii noastre, mănăstirea nou zidită din Suceava, unde este hramul Învierea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, pentru ruga și pomenirea sa și a panului Draxin postelnic și a bunicilor și părinților ei.

Iar rugătorii noștri, egumenul și toți frații cei întru Hristos, care viețuiesc în sfânta mănăstire, să aibă să-i scrie în sfântul pomelnic, cel mare și cel mic și să le facă pomenire din an în an, în ziua preacuvioasei maicii noastre Paraschiva, până va sta sfânta mănăstire, veșnica lor pomenire.

De aceia, noi și cu sfatul nostru, văzând întocmirea și dania ei de bună voie către sfânta mânăstire, noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit acest sat mai sus scris, anume Băleștii pe Siret și cu loc de pod plutitor pe Siret rugii noastre, mânăstirii nou zidite din Suceava, ca să fie sfintei mânăstiri și dela noi uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Băleștii pe Siret și cu loc de pod plutitor pe Siret, să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Ieremia Moghila voevod și a fiului preaiubit al domniei mele Io Costantin Moghila voevod și credința preasfinților părinți ai noștri: chir Gheorghie Moghila arhiepiscop de Suceava și Agafton episcop de Roman și Amfilofie episcop de Rădăuți și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Simion Moghila hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gligorcea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Horin, credința panului Vasilie și a panului Dumitru pârcălabi de Neamț, credința panului Ciolpan și a panului Toader pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosiiuc spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Bărnovschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu cîntească mai sus scrisa întocmire și danie și întărire a sfintei mânăstiri, ci să dea și să întărească. Iar cine ar încerca să strice sau să întoarcă altfel dania și întărirea noastră, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, care a făcut cerul și pământul și de patru evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 părinți dela Nicheia, care au propăvăduit în sfântul sobor și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți Iudovi necredincioși, care au strigat asupra lui Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru în Suceava, în anul 7106 <1598> luna Aprilie 22 zile.

Io Eremia voevod <m. p.>

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Muzeul Republicii.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1598 (7106) Aprilie 23.

† Eu Maftai din Șchei și Petrea dela Movilă și Toader din Schei și Lupuș pitărel din Săcueni și Nechita din Sălăvestri și Mircea Drabă și Vasile de acolo și alți oameni buni săteni și megieși.

Adică noi înșine mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, cum a luat șasesprezece taleri numărați Varvara, fiica lui Pipău din Șchei, a luat ea acești bani dela Toader din Sălăvestri și a dat ea partea sa de ocină ce a avut tatăl ei Pipău din sat din Sălăvestri, pentru acei 16 taleri ce sunt mai sus scriși și ea și-a răscumpărat, cu acești bani, partea sa de ocină din mâinile Gligăi din sat din Șchei, acea ocină.

Și de acum înainte, Toader să aibă a ține acea ocină cu tot venitul ce și-a cumpărat dela Varvara pe dreptii și proprii săi bani, dinaintea noastră și a oameni buni și să aibă ea a-i face și ispisoc domnesc pe acea ocină.

Aceasta să se știe.

In anul 7106 <1598> Aprilie 23 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXX/5—6.

Orig. slav. hârtie.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., Doljești, IX/4, cu multe greșeli, data 1597 Apr. 25; alta din sec. XIX, ibid., ms. 606, f. 2.

Actul original este lipit pe un act mold. din sec. XVIII cuprinzând: «Stegul Turcului căpitan de pașiri ot Roman, stegul Hărgescului căpitan de pașiri, stegul beșetii de pașiri» — cu enumerarea numelor celor cari erau sub steagul respectiv, cum și alte steaguri.

1598 (7106) Aprilie 27, Suceava.

Suret di pe ispisoc<u> lui Eremie Moghilă voevod, din velet 7106 <1598> April 27.

Scriș de Dumitru diiac, în Suciavă.¹⁾

†Io Eremie Moghilă voevod, din mila lui d<u>mnezeu, domn țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noștrii, lui Gligorii diiac, un loc de casă și cu livadă înpregiurul casăi, lângă hotarul Scheuleților și cu doaozăci de pământuri lângă hotarul Oborocianilor, pe din sus de Gura Poenii, din ispisoc de cumpărătură dela Petru voevod și *deasemenea* i-am dat și i-am întărit lui un heleșteu și cu

¹⁾ adăugat de Pavel Debrici.

fănațele împregiurul hăleșteului și cu moară la acelaș hăleșteu, pe păraul ce-i supt codru, unde dă păraul acesta în Siretiu. Care acesta hăliștiu și cu fănațele și cu moara, el au cumpărat dela Iurie și dela Gligorie, feciorii Tomoaei, dreptu doao sute și patruzeci de zloți, pentrucă i-au fost de baștină, cum și a treia parte dintru aceiaș moară și dintru acelaș heleșteu, el au dat bisericii sale, unde să praznuiaște hramul sfăntului arhanghel Mihail, care să numește Agapie, din ispisoc de cumpărătură dela Aron voevod.

Deci să-i fie și dela noi driaptă ocină și moșie, cu tot venitul ii și altul nime să nu s'ă amestice, înprotiva cărții noastre aceștiia, poroncă *domnească*.

S'au scris în Suciavă.

Stroici mare logofăt.

Cercetând tălmăcire aciastă și mai întocmindu-o pe unde au fost trebuință de a să înțelege mai lămurit, am adevérit la anul 1810 Septembrie 4.

Cliucer Pavel Debrici.

Acad. R.P.R., CXII/1.

Trad. din sec. XVIII, corectată de Pavel Debrici.

271

1598 (7106) Aprilie 28, Suceava.

†Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Ciogolea cel bătrân și fiul lui, Ihnat sluger și s'au pârît de față cu cneaghina Albotoae pentru satul Vlădeni, ca să li se dea hotarnic, să aleagă ocina lor.

Deci domnia mea am văzut privilegiile ei, dela Alexandru voevod cel Bătrân, cum este hotarul și din vatră¹⁾ și din câmp și n'am voit a le da hotarnic, nici n'am stricat vechiul hotar, ci a rămas Ciogolea, iar cneaghina Albotoae s'a îndreptat și și-a pus ferăe. Iar Ciogolea cel bătrân și fiii lui să nu aibă a mai pârî pentru această pâră pe Albotoae și pe fiii ei niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7106 <1598> Aprilie 28.

Insuși domnul a zis.

Io Eremie voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învățat.

Todosie <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCII/9.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

¹⁾ « vatră », așa în orig.

1598 (7106) Mai 1, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă Dumitru portar ne-a slujit drept și credincios. De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi în țara noastră Moldova, dreapta lui ocină și danie din ispisocul pe care-l avea dela Aron voevod, o parte de ocină din satul Popeni, care e pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoiului, cât se va alege partea <lui> Popovschi, care îi este danie dela soacra lui, Mărica Prăstecoea, în afară de ceilalți copii și nepoți ai ei, din ispisocul pe care-l avea dela Petru voevod de cumpărare dela fratele ei mai sus scris Popovschi, pentru că l-a luat fiu de suflet și după moartea ei să o pomenească, cum a pomenit și pe fiica ei Stanca.

Și întru aceasta, deasemeni îi dăm și îi întărim dreapta lui ocină și cumpăratură din ispisocul de cumpărare pe care-l avea tot dela Aron voevod, o parte de ocină iarăși din acelaș sat Popenii, cât se va alege partea lui Ignul șetrărel din vatră și din câmp și din iaz, pe care a cumpărat-o dela acest Ignul șetrăre e mai sus scris, pentru o sută zloți tătărești.

Toate aceste părți de ocină mai sus scrise din satul Popeni, ce se vor alege din vatră și din câmp și din iaz să fie slugii noastre credincioase mai sus scrise, Dumitru portar și dela noi uric și ocine cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui și răstrănepoților și întregului neam al lui care i se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestei părți de ocină mai sus zise din satul Popeni, care e pe Iubăneasa, ce îi este danie dela soacra lui, Mărica Prăstecoea, să fie din vatră, începând dela casa lui Onciul Mitutel, din malul Iubănesii, drept la Iubăneasa din cutul de sus, iar din câmp și din iaz, cât se cuvine acestei părți, iar cealaltă parte de ocină iarăși din acest sat Popeni, pe care el a cumpărat-o dela Ignul șetrărel, să-i fie hotarul din câmp și din iaz cât se cuvine acestei părți, iar din alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele Io Constantin voevod și credința boierilor noștri, credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Gligorcea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Vasilie și a panului Dumitrachie pârcălab, de Neamț, credința panului Ciolpan și a panului Toader pârcălabi de Roman, credința panului S'mion portar de Suceava, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosiiuc spătar, credința panului Bărnovschi ceașnic, credința

panului Gligorie stolnic, credința panului Simion vistier, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar fie pe cine va alege dumnezeu să fie domn al acestei țări a noastră Moldova, acesta să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să dea și să-i întărească, pentrucă îi sunt ocine drepte, danie și cumpărătură, iar cel ce va strica dania și întărirea noastră, acesta să dea răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Marco Pepelea în Suceava, în anul 7106 <1598> Mai 1 zi.

Eremia voevod <m., p. >

A iscălit Stroici logofăt.

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 224.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, deteriorată.

273

1598 (7106) Mai 3.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că acest adevărat credincios al nostru, pan Nicoară Prăjescul logofăt, ne-a slujit drept și credincios. Deci noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră a Moldovei, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoace¹⁾ de cumpărătură dela Petru voevod, din jumătate de sat din Buiinți, care se numesc Băimăceanii, a treia parte, partea de sus, pe Jijia și cu loc de moară și din privilegiul de danie ce a avut bunicul lui, Iiaș Goraet, dela Alexandru voevod cel Bătrân, ce și-a cumpărat el dela Drăghici, fiul lui Romașco, nepotul lui Birtălan, strănepotul lui Iiaș Goraet, pentru cinci sute de zloți tătărești.

Și iarăși din acea jumătate de sus din sat din Buiinți, care se numesc Băimăceanii, a treia parte din locul de moară pe Jijia, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela acest Petru voevod, pe care și-a cumpărat-o dela Eremia și dela frații lui, Iliia și Grigorie și Spiridon și dela surorile lor Todosia și Parasca, fiii Ileanei, cneaghina lui Zubco, nepoții Sofiicăi, strănepoții lui Iiaș Goraet, din același privilegiu dela Alexandru voevod cel Bătrân, pentru cinci sute de zloți tătărești.

¹⁾ « ispisoace », așa în orig.

Și iarăși din acea jumătate de sus din sat din Buninți, care se numesc Băimăceanii, a treia parte și cu parte din locul de moară pe Jijia, din ispisoc de cumpăratură dela acest Petru voevod, pe care el și-a cumpărat-o dela Loghin, fiul lui Ion Indreșanul și dela Miron, fiul Neacșei, nepoții Magdei, strănepoții lui Iliș Goraș, din același privilegiu dela Alexandru voevod, tot pentru cinci sute de zloți tătărești.

Și iarăși jumătate din același sat Buninți, care se numesc Băimăceanii, jumătatea de jos și cu loc de moară pe Jijia, din ispisocul de cumpăratură tot dela Petru voevod, pe care el și-a cumpărat-o dela Mihăilă Tomăscul și dela surorile lui, Draghina și Gafa și Anghelina și dela nepotul lor Isaico, fiul lui Simion, toți fiii Magdei, nepoții lui Oană și dela Sofiica și dela nepotul ei Luca, fiul Cârstinei și dela Ion și dela frații lui, Trifu și Focșea și sora lor, Măriica, fiii Anghelinei, nepoții Mariicăi, toți strănepoții lui Oană și ai Fedcăi și din privilegiul de cumpăratură ce au avut strămoșii lor Oană și sora lui, Fedca, dela Ștefan voevod cel Bătrân, pentru o mie și cinci sute de zloți tătărești. Și privilegiile vechi, pe care le-au avut, încă le-au dat în mâna mai sus spusului pan Nicoară Prăjescul logofăt, pentru întreg satul mai sus scris.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Gligorie, fiul lui Fedco, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici prigonit și a vândut dreapta sa ocină și cumpăratură, partea lui, ce se va alege din satul Cotova pe Căinar și partea lui de moară, din privilegiul de întărire și de mărturie și de cumpăratură ce au avut dela Petru și dela Iancul voevozi, pe care și-o cumpărase dela Petru Codău și dela Rădoi. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru Nicoară Prăjescul logofăt, pentru o sută și opt zeci de taleri de argint.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Lupul și alt Ionașco, fiul Saftai, tot de a lor bună voie și au vândut dreapta lor ocină și cumpăratură jumătate din jumătate din același sat din Cotova pe Căinar și partea lor de moară, din privilegiul de cumpăratură ce au avut dela Iancul voevod, ce și-au cumpărat-o ei dela Toma Hunca. Aceasta au vândut-o tot lui pan Nicoară logofăt, pentru o sută și douăzeci de taleri de argint.

Și deasemeni a venit înaintea noastră popa Gavril Flinco de bună voia lui și a vândut dreapta lui ocină și cumpăratură, jumătate din a patra parte din acel sat, din Cotova, pe care și-o cumpărase dela Alexandru și dela fratele lui, Andreico și dela surorile lor Măria și Antimia, copiii Fedcăi, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, partea lor, ce li se va alege din același sat, din Cotova pe Căinar și părțile de moară, din privilegiul de mărturie și de întărire ce a avut tatăl lor Fedco dela Petru voevod. Aceasta au vândut tot panului Nicoară logofăt, pentru o sută și două zeci de taleri de argint.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Brăilă și Petrea și Milaș, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor cumpăratură o parte din ocină din același sat din Cotova, din privilegiul de cumpăratură ce au avut dela Iancul voevod,

ce ei au cumpărat dela Toader și Andreica, frații lui Gligorie. Aceasta au vândut tot panului Nicoară logofăt, pentru optzeci de taleri,

Și deasemeni au venit înaintea noastră Lavrie și Nechita, nesiliți de nimeni și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, o parte de ocină, iarăși din acel sat din Cotova, din privilegiul de cumpărătură dela Iancul voevod, ce ei au cumpărat dela Simion. Aceasta au vândut tot lui pan Nicoară Prăjescul logofăt, pentru șaizeci de taleri de argint. Și privilegiul ce l-au avut, încă i l-au dat lui în mâini.

Și le-a plătit pan Nicoară Prăjescul logofăt toți deplin acei toți mai sus scriși bani în mâinile tuturor mai sus scrișilor pentru întreg acel sat Cotova pe Căinar și cu mori, în ținutul Sorocii.

Și vânduseră acel sat și lui Voicu logofăt și i s'au înapoiat toți banii. Deci, dacă se vor ivi niște privilegii, să nu fie crezute.

Acestea toate mai sus scrise să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelu sat mai sus scris, anume Băimăceanii pe Jijia și cu loc de mori, < să fie > începând dela movila de sus, pe movila mare, dela movilă la stejarul cel mare, iar dela stejar, pe drum, pe vârful dealului, până la alt stejar, mai jos de părul cel mare care este la apă, de acolo este hotarul lui, dela părul cel de jos, în sus la câmp, la movila mare, iar dela movilă, la dumbrava roșie la câmp, iar dela dumbrava roșie în sus, pe vale și sus până la altă dumbravă, iar dela cea dumbravă la dealul mare, la movila mare. Acesta îi este tot hotarul.

Iar hotarul acelu sat anume Cotova pe Căinar și cu iaz și cu mori, să fie din toate părțile pe vechiul hotar, pe unde din veci < au folosit >.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Costantin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panulul Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gligorcea vornic al țării de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Dumitru și a lui Vasile pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și a lui Ghiorghie pârcălabi de Roman, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Simion vistier, credința panului Bârnovschi ceașnic, credința panului Bosiioc spătar, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că el și-a cumpărat pentru banii lui drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire <a tuturor celor mai sus> scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

S'a scris în anul 7106 <1598> luna Mai 3 zile.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici logofăt am iscălit.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXIX/15.

Fotocopie după un orig. slav.

Cu trad. rom. la Arh. St. Buc. M-rea Neamț, LI/1.

274

1598 (7106) Mai 6, Suceava.

Suret de pe ispisocu sirbescu dela Ierimiia Moghila v<oe>v<o>da, din l<ea> 7106 <1598> Mai 6.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița sfântă de o ființă și nedespărțită, amin.

Iată eu, robul stăpânului meu, domnului dumnezeu și mântuitorului nostru I<su>s H<risto>s în troița închinat, noi Ieremiia Moghila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu pământului Moldovii, înștiințare facem și cu această carte a noastră, tuturor cine pre dănsa a căuta sau cetindu-să va auzi, precum domnia mea bine am voit cu a noastră bună voire și luminată și curată inimă, din tot sufletul nostru și din tot cugetul și cu ajutoriul lui dumnezeu și cu blagoslovenia preosfințiților părinților noștri a trei arhieriei ai Moldavii: chir Gheorghie Moghila mitropolit Sucevii și Agathon episcop Romanului și Amfilofie episcop Rădăuțului; și am răvnit daniilor și miluirilor domnilor de mai nainte și am dat domnia mea și am întărit în slava domnului dumnezeu de nou ziditei rugătoarei mănăstiri Galata *din Eș<i>*, unde este hram înălțarea domnului dumnezeu și mântuitorului nostru I<su>s H<risto>s, drepte ocini și dani și cumpărături și miluiri sfintei mănăstiri, din dresese de cumpărături și de dani sfintei mănăstiri dela Petru voevoda, satele anume: Voroveștii cu vii și Mihăileștii cu mori în Bahluiu, care este schimbătură pentru satul Petrecanii dela ocolul Neamțului. Și Plopii cu iazuri și cu mori în Bahluiu; și Crăsteneștii, anume Pizdenii, cu mori *asemeni* în Bahluiu. Și Belceștii, *asemeni* cu mori în Bahluiu. Și satul Sagna cu mori în păraul Sagnii și cu alt loc de moară în Siretiu și cu priseci. Și Tămășenii cu morii în Luțca și cu toate bălțile cu pește în ținutul Romanului. Și satul Teșorii, cu iazuri și cu loc de mori în ținutul Hărlăului. Și Folfăeștii și Mănzăștii cu loc de mori în Jijiia la ținutul Iașii. Și satul Petreștii și cu poene de fânațe și cu prisacă la fântână. Și satul Mănjăștii cu loc de mori în Stavnic în ținutul Cărligăturii. Și satul Și-vița pe Prut și cu loc de moară în Prut în ținutul Covurluiului. Și satul Drăgăneștii pe Cahul și cu o parte de Iazerul Cahului în ținutul Chigheciului. Și satul

Vălceștii pe Siretiu și cu mori în Siretiu, ce este cumpărătură însuș lui Petru voevod, drept trei mii zloși și danie sfintei mănăstiri. Și niște părți de ocine din satul Hricicani ce sint cumpărătură mănăstirii în ținutul Sucevii. Și o prisacă în branște la Bohotin ce să numește Trestioara și iarăș niște vii dela Galata ce sint cumpărătură mănăstirii de Petru voevod.

Și iarăș am dat și am întărit pe dreptii robi Țigani ai sfintei mănăstiri, anume: Alecsa Ocneanul cu fimeia și copiii și Ion Poprinca cu fimeia și copiii și Mărza cu fimeia și copiii și Sima Murancea cu fimeia și copiii și Cucul cu fimeia și copiii și Matei Buga cu fimeia și copiii și Simeon Tătăraș cu femeia și copiii și Ivan Țima cu fimeia și copiii și Manciu cu femeia și copiii și Drumea cu femeia și copii și Petrea Cojan cu femeia și copii și Radul Muntean cu fimeia și copii și alt Radul Muntean cu femeia și copii și Tetiul cu fimeia și copiii.

Pentru aceia, toate acele de mai sus scrise sate și prisăci și vii și Țigani, ca să fie sfintei mănăstiri și dela noi uric cu tot venitul, nerușuit niciodată, în veci.

Iar și rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire de mai sus zisă, să aibă a ruga neîncetat pre domnul dumnezeu și să scrie pe domniia mea la sfintele mari și mici pomelnice și pe iubită maica domniei mele Mariia și pe doamna domnii mele Elisaveta și pe iubiți și de dumnezeu dăruți fii domniei mele: Costandin Moghila voevod și domnițele: Mariia, Irina și Ecaterina și pe frații domnii mele și pe răpoosații moșii și părinții domnii mele. Și să aibă a face noao pamete din an în an, la zioa sfântului Ierimii proroc, ce iaste la luna lui Mai zi întâi, pentru sufleteasca mântuire și trupeasca sănătate a domniilor noastre.

Iar hotarul a tuturor celor de mai sus scrise sate, să fie despre toate părțile după hotarale vechi, pe unde au umblat din vac.

Spre aciasta este credința domniei mele de mai sus scris, noi Ierimii Moghila voevod și a preaiubitului fiu Costandin Moghila vodă și credința boerilor noștri: dumnealui Ureche vor., dumnealui Simeon hatman și părcălabu Sucevii, dumnealui Grigorcea vor., dumnealui Gheorghie părcălabu Hotinului, dumnealui Chiriță și dumnealui Vasilie părcălabi de Neamțu, dumnealui Toader și dumnealui Gheorghie părcălabi de Cetatea Noao, dumnealui Drăgan post., dumnealui Bosioc spat., dumnealui Simeon vist., dumnealui Barnovschii pahr., dumnealui Grigorie stol., dumnealui Cărăiman comis și credința tuturor boerilor noștri ai Moldovii, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domnu, din fii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine dumnezeu va alege a fi domnu pământului nostru a Moldovii, să nu străce a noastră danie și întăritură a sfintei mănăstiri de mai sus scrise Galata, ce să dea și să întărească.

Iar cine s'ar ispiti a străca a noastră danie și întăritură, să fie neertat de domnul dumnezeu și să fie proclat de cel de sus dumnezeu și de patru evangheliști și de sfinții 12 fruntași apostoli și de 318 părinți ai Nicheii și să aibă parte cu

Iuda și cu alți necredincioși ce au strigat spre H<risto>s: singele lui spre dănșii și spre feciorii lor, carele este și va fi în veci.

Iar pentru mai mare tăriia și întăritura a tuturor celor de mai sus scrise, am poroncit cinstitului și credinciosului boeriului nostru dumisale Stroici mare log<of> să scrie și a noastră pecete cătră aciaastă adevărată carte a noastră să o lege.

S'au scris în Suceava.

Iscălitura Erimiei voevod.

Stroici mare logof. *am iscălit.*

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1784 Septembrie 8.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/7.

Trad. rom.

275

1598 (7106) Mai 15, Volovăț.

† Adică eu, Ionașco păhărnicele din Horodnic, singur dela sine recunosc cu această carte a mea, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia mea, că am vândut patru case cu patru jerebii din Botoșani. Aceasta am vândut lui Ion Brahă păhărnicele din Volovăț, pentru cincizeci și cinci de galbeni ungurești; iar nouă deasemenia ne era cumpărătură cu tot venitul dela nepoții¹⁾ noștri, anume Ionașco și Vasilie.

Și mi-a plătit deplin acești mai sus scriși bani, 55 de ughi galbeni, dinaintea a oameni buni, anume Dosothei arhimandrit de Putna și Văscan din Bălăceni și popa Simion din Volovăț și popa²⁾ Toader și Ionașco diacon și Fădor vătăman din Hrințești și Cozma de acolo și Samson scutar din Sucevița.

Pentru mai mare credință, au pus pecețile pe acest zăpis al meu.

Scris în Volovăț, anul 7106 <1598> Mai 15.

Arh. St. Iași, CDXXIV/4.

Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.

276

1598 (7106) Iunie 4.

Suret dipi ispisoc sărăbăsc dela Irimia Moghila voivod, din vălet 7106<1598> Iunie <e> 4.

Facim știri cu aciaastă a noastră carte, tuturor cari vor căuta spre dănsa sau cetind o vor audzi, pentru aceste adivărate a nostre slugi: Gricea vatagu și frații lui, Todor și Ionaș și alți frați <i> a lor, toți <i> nepoți <i> Tătărnacăi. I-am miluit și noi pre dănșii cu osăbită a noastră milă, <e> am dat și <e> am întărit

¹⁾ «nepot» în orig.

²⁾ «popa» scris deasupra rândului.

în al nostru pământ a Moldovii, pi a lor drepte ocine și moșii din uric di cumpărătură, ci au avut strămoșu lor Tătărna dela bătrânul Petru voivod și dreaptă întăritură ci au ei de la acelaș Petru voivod, giumătate di sat di Trăscani, ci sânt la țanutu Vasluiului.

Și iarăș<i> dăm și întărim Gricii vat<a>gului și frațelor lui, ficii Savii, nepoț<i> Fătului, *fiul* <lui> Țalovia, toț<i> nepoț<i> Trăsnii, pi driaptă ocină și moșii din driaptă întăritură ci au avut ei dela acelaș Petru voivod, a cincia parte din sus, ci este pi Sohovăț, în acelaș țanut.

Și iarăș<i> dăm și întărim mai sus numițelor Gricia vatagului și frațelor lui pi dr<e>apte ocină și moșii di răscumpărătură și dr<e>aptă cumpărătură ci au ei dela Iancu voivod și întăritură dela Petru voivod, a șasa parte din a triia parte din sat din G'odeni, ace<a> mai din sus di celi cinci părți<i> cu loc di iaz și moră în Jăjăa, care s'au numit acest sat Tărgu Broștii, care ei ș-au cumpărat-o dela Avram ficioru<l> Odochii, drept zoo zloț<i> tătărești, din dr<e>aptă întăritură ci au avut moșcul<u> lor Sâmcia dela bătrânul Petru voivod.

Și iarăș<i> acestora dăm și întărim: Gricii vatagului și mumii sale Anii, pi a lor dreaptă ocină și răscumpărătură și driaptă cumpărătură ci au avut ei dela Petru voivod, iarăș<i> a șasa parte din a tria parte din acelaș sat G'odeni, care s'au numit Tărg<u> Broștii, care ei ș'au cumpărat-o dela Alexa și fratele lui, Ignat și sora lor Stana, ficii Vasălții, nepoț<i> lui Todir, drept 100 zloț<i> tătărești și dreaptă parte di cumpărătură și întăritură ci au avut ei dela Petru voivod.

Toate aceste mai sus scrisă părți di ocine din sat din Trăscani gi umătate, cu vatra, a cincia parte din sat Otrița, parte di sus, ci este pi Sohoveț, în acelaș țan<u>t; a șasa parte din a tria parte din sus din sat Glodeni, care s'au numit Tărg<u> Broștii, ci este în țan<u>t<u> Eșului, drepte ocine și moșii a slugilor noastre Gricia vatagu și a frațelor lui, ci au ei de răscumpărături și drepte cumpărături și întărituri dela Petru voivod și alți domni.

Dacă noi am văzut toate aceli dresă și urice di întărituri ci n<e>au adus di față, datu<le>am și noi dela noi și l<e>am întărit mai sus numițelor Gricea vatagu și frațelor lui, Todor și Ionaș și altor frați<i> a lor, ficii Savii, nepoț<i> Tătărni și Fătului și strănepoț<i> Trăsnii, pi mai sus scrisăle părți di ocine moșii, ca să le fie și de la noi, lor și ficiilor lor și nepoțelor lor și la tot n<e>amul, ci să alege dintrănsii, drepte ocine și moșii și uric di întăritură în veci.

Iar hotarul acelor părți di ocine să le fii lor dispre toate părțile, pi undi li să va veni după hotarul cel vechi, pi undi au stăpănit și moșii și părinții lor.

S'au tălmăcit di pi uricul cel sârbăsc, la let 7208 <1700> Iul. 5.

Valnag ur<i>car.

Acad. R.P.R., XI/83.

Trad. rom.

O copie din 1839 la Arh. St. Iași, CCXXXIII/1.

1598 (7106) Iunie 11, Suceava.

† Io Eremia Movilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri călugări dela sfântul schit Zosima, unde este nastavnic Dosoftei eromonah cu un zapis de mărturie, pe care ei l-au avut dela Pracsia monahia, precum ea însăși s'a făgăduit și s'a dat sfântului schit cu tot ce a avut ea și cu o prisacă cu albine, care acea prisacă este lângă Borcești și cu toate ce a avut ea, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei s'a făgăduit și s'a dat sfântului schit, iar să aibă a o scrie în sfântul marele pomelnic și în cel mic și când va fi la moartea șa, ei să aibă a-i sluji și a o prohodi.

Deci noi, deasemeni văzând făgăduiala de bună voie și ispisocul dela răposatul Petru voevod și noi deasemeni le-am dat și le-am întărit și dela noi acele averi și acea făgăduială mai sus zisă, ca să le fie și dela noi cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

.. De aceia, nimeni dintre fiii ei sau nepoții sau dintre rudele ei să nu aibă nici o treabă cu acele averi și nici să nu aibă a se amesteca la această întocmire nici cum, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7106 <1598> Iunie 11.

Insuși domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

Todosie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XI/6 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

1598 (7106) Iunie 11, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit și am înorit această carte a domniei mele rugătorilor noștri monahi dela sfânta mânăstire numită schitul lui Zosim, unde este hramul sfântului Ioan Preditici, pentru ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să-și stăpânească o moară din Borcești, care acea moară le este lor dăruită de domnia mea.

De aceia, nimeni să nu aibă nicio treabă cu acea moară, nici să nu aibă a se amesteca nimeni nicidecum înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Suceava, în anul 7106 <1598> Iunie 11.

† Domnul a spus.

Io Eremia Moghila voevod <m. p. >
Stroici mare logofăt a învățat.
† Todosie <a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1804.

279

1598 (7106) Iunie 13, Suceava.

Suret.

Eremia Moghila voevod, domn țării Moldovii. Scriem slugii no<a>stre credincios Vasilie părcălabul di Niamțu, îț<i> dăm știre că s'au tras di faț<ă> rugătorii noștri călugării dela sfânta mănăstire Bistrița cu Giorzu pentru satul Mănjăștii ș<i> au rămas Giorzu înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, precum esti satul sfintei mănăstiri.

Pentru aceia, dacă vei vede aciastă carte a domniei mele și tu să te duci acolo și să-l gonești din satul acela ; și dacă nu vra să șazi acolo, să-și cauti alt loc. Așa să ști, altfelu să nu faci.

S'au scris în Suciavă, let 7106 < 1598 > Iun. 13.

Domnul au zis.

Asămine s'au tălmăcit di mini, <1>796 Mai 17 z<ile>.

Andrei tălmăciu, căpt.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XII/2.
Trad. rom.

280

1598 (7106) Iunie 16, Telenești.

† Iată dar eu, Alivan vatah și Toma vatah și Mănilă vatah din Toxăbeni și Verășciac și Procop medelnicer din Telenești și popa Maciucă tot <de acolo> și Petrea ușier din Miclăușeni, iată mărturisim cu această carte a noastră că a venit înaintea noastră Vasile, fiul lui Drăgan din Miclăușeni, nepotul lui Cozma, nesilit de nimeni, nici asupra și a vândut de bună voia lui dreapta sa ocină lui Zane diac, pentru una sută și șazeci zloți tătarești, ce se va alege ocina lui, partea lui Vasile, fiul lui Drăgan, din satul Miclăușeri, din partea de jos, să fie a lui Zane ocină și dedină cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Și la această tocmeală au fost și alți mulți oameni buni megieși. Și pentru mai mare tărie am pus și pecețile pe acest adevărat zapis.

Scris în Telenesti, în anul 7106 <1598> Iunie 16.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/74.

Orig. slav, hârtie, 4 peceți în fum.

281

1598 (7106) Iunie 20.

† *Iată eu*, Ciulpan caliugher, scriu ște mărturesesco cu cesta meu zapis, cum amu vânduto u gărlă la București den gura Urbiculue, post. Costandin¹⁾ din Bărjoveni, dereptu 27 taleri de arcentu.

Șe au fostu aculea: Toader némușul din Urbic ște Săcuiu din Budești și Liuca murariu, deasemenea și popa Petré și Alecxa din Bărjoveni și Vasilei bătrânul, deasemenea de acolo, Omul bătrânul de acolo și Vasilii, fiul Upoloi și Pântea bătrânul deasemena.

Și me-au dat Popoșea acei bane în mănule méle, căce o amu săpatu pre ai mii bane acea gărlă dela Dumbrăveni, însumi.

Și amu datu căliugherelor din Tazlău 24 stuși pentru această gărlă. Aceasta mărturisesc cu acest zapis al meu.

Văleat 7106 <1598> Iunie 20.

A scris poșa Petria.

<Pe verso:> «Și neme să nu sé améstece la cea gărlă ce amu vândutu postelnicul²⁾ 27 taleri de arcentu, în dzilele Eremiei voevod, că gărla la Budește o au măncatu Bistrița, de n'au apă la satu la Budești, ce i a mu datu apă dela Dumbrăveni, că îmble mora la Budești, mai sus scriemu în cestu zapis la munastir mea».

<Mai jos de altă mână:> Să să știi, gărla la Cușcă³⁾, că o au săpatu Hriscorus.

Acad. R.P.R., XXXII/69.

Orig. rom. hârtie, rupt la îndoituri, 6 peceți inelare aplicate.

282

1598 (7106) Iunie 20, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea

¹⁾ cuvintele: «post. Costandin», corectat ulterior cu altă cerneală și de altă mână, peste: «Popoșei».

²⁾ corectat cu altă cerneală și de aceeași mână ca la nota 1.

³⁾ urmează litera o și alta nedescifrabilă.

sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios al nostru, pan Simion mare vistier, a slujit domnilor dinainte drept și credincios, iar astăzi ne slujește nouă și țării noastre, drept și credincios.

De aceia noi, văzând slujba lui dreptcredincioasă pentru noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit dela noi în țara noastră Moldova, ocina lui dreaptă și cumpărătura din privilegiul de cumpărătură ce a avut el dela Petru voevod, un sat anume Miclăușanii cu iazuri și cu mori la pârâul Miclăușanilor, în ținutul Romanului, sat pe care și l-a cumpărat dela Pântea, fiul Drăghinei și dela Dumsea și sora lui, Erena, copiii Armancăi și dela Haidrugan și fratele lui, Grozin și surorile lor Sora și Cârstina, fiii lui Andrușco, nepoții lui Cozma și dela verii lor, Stanca și fratele ei Nicoară Răsteanu și nepoata lor Paraschia, copiii lui Ion Tărăță, nepoții lui Roman spătar și dela verii lor Zaharia, fiul Mariicăi și Șteful, fiul Nastei și Toader, fiul Anghelinei și Petrea, nepotul lor de frate, toți nepoții Magdei și Gavril și sora lui, Safta și Agafia și verii lor Eremia și Goia și Isaiia, copiii Mariicăi, nepoții lui Roman spătar, toți nepoții și strănepoții lui Miclăuș vornic, pentru patru mii de zloți tătărești, din privilegiu de danie și de vislujenie ce l-a avut străbunicul lor Miclăuș vornic dela Alexandru voevod cel Bun și Bătrân și din privilegiu de danie și întărire ce l-a avut străbunica lor Stana dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Pentru aceia, toate acestea mai sus scrise să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, care i se va alege mai de aproape, neclintit lui niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Miclăușani, cu iazuri și cu mori pe pârâul Miclăușanilor, să fie începând dela gura pârâului, unde se varsă pârâul în Siret de către miază-zi, iar de acolo mai sus pe bucovină și mai sus peste bucovină prin mijlocul celor două dumbrăvi, drept la gura drumului mare și drept la un bour însemnat și de acolo cade în capătul Făgețelului și de acolo drept peste pădure, unde se întâlnesc amândouă pâraele și de acolo în jos pe bucovină, pe acea parte, până la rediurile cari se cheamă Derenove, iar de acolo drept peste câmp și către hotarul târgului Scheilor, să fie până la pârâul Miclăușanilor și pe pârâu până unde cade în Siret și cu bălți și cu poienile dinspre bucovină, cum a hotărnicit pan Avraam din Mesehnești și cu oameni buni; iar din alte părți, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și privilegiile mai sus scrise, pe care le-au avut, încă i le-au dat în mâini. Și dacă se vor găsi în vreo vreme niște privilegii, să nu se creadă niciodată, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Eremia Moghila voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Costandin Moghila voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic, credința panului Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gligorcea vornic, cre-

dința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Dumitru și a panului Vasilie pârcălabi de Neamț, credința panului Toader și a panului Ghiorghie pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Bărnovschi paharnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă și-a cumpărat pe banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru în Suceava, în anul 7106 <1598> luna Iunie 20 zile.

Io Eremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 117.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

283

1598 (7106) Iunie 22, Suceava.

Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Anghelina Tântăroae și fiul ei Ionașco diac și s'au plâns nouă cu mare jeluire că ispisocul de cumpăratură ce au avut dela acest Petru voevod pe o parte de ocină din a patra parte a satului Cozmești dela Direptate, jumătate, partea din sus, care și-au cumpărat-o ei dela vărul lor Condrea, fiul Maricăi, nepotul lui Luca Direptate, pentru două sute și cincizeci și șase zloți tătărești din privilegiul ce au avut dela Petru voevod cel Bătrân, acel mai sus scris ispisoc dela acest Petru voevod, li s'a furat din casă cu alte destule lucruri de preț.

Și la aceasta au adus înaintea noastră și cartea de mărturie dela popa Ion și Arsenie și Toader Gruia și Bărcaci și Focșa și alți mulți orășani¹⁾ din târgul Schei, scriind și mărturisindu-ne că mai sus scrisa Anghelina și cu fiul ei Ionașco au plătit dinaintea lor acei bani mai sus ziși, 256 zloți tătărești, pentru acea mai sus scrisă parte de ocină, în mâinile lui Condrea, fiul Maricăi, nepotul lui Luca Direptate.

¹⁾ « orășani » așa în orig.

Deci, dacă am văzut acel zapis și mărturie, iar noi ne-am încredințat și am dat și le-am întărit acea mai sus scrisă parte de ocină, jumătate din a patra parte a satului Cozmești dela Direptate, partea din sus, ca să le fie și dela noi dreaptă ocină și întărire.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava 7106 <1598> Iunie 22.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pepelea <a scris>.

<Pe verso:> acest arat<ă> și să află ispisocul la dum<nea>lui vist. Gligo-
raș Sturza.

Acad. R.P.R., CLXXV/234.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Un rez. rom. din 1837 la Arh. St. Iași, Anaforale, [nr. 14, f. 153, cu data:
1598 Iulie 22.

284

1598 (7106) Iunie 25, Iași.

†Iată dar noi, popa Toader și popa Eremia dela Biserica Domnească din Iași și Toma al lui Sillionco, deasemenea mărturisim, că a venit înaintea noastră Drăgan, fiul lui Filip din Ștornești și astfel a mărturisit în fața noastră că a vândut partea lui cât i se va alege din sat din Dănești, care este pe Prut, părintelui nostru, fostului mitropolit Nicanor, pe 50 de zloți tătărești. Deasemenea părintele nostru Nicanor s'a ridicat și a plătit 46 de zloți în mâinile lui Drăgan, bani gata și 4 zloți să aibă a-i da, când îi va face lui ispisoc.

Și iarăși Toader, nepotul lui Drăgan, fiul lui Cernea din Răsăpeni, a vândut partea lui, cât se va alege, deasemenea din Dănești, tot pe 50 de zloți. Și a luat Toader banii lui toți gata, 50 de zloți.

Și iarăși Mălcomiș a vândut partea lui, tot părintelui nostru Nicanor, tot pe 50 de zloți și a luat deasemenea și Mălcomiș banii lui mai sus scriși deplin. Și de acum înainte, ei să aibă numai a face ispisocul, ori când va vrea părintele nostru Nicanor.

Aceasta mărturisim noi, ori când va fi, să se știe.

Ispravnic eu, popa Ștefan din Iași.

Și am scris în anul 7106 <1598> Iunie 25.

Actele A Czotow chi, Liov. Condica Micleștilor p. 54 — 55.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 44 cu data: Iunie 20.

1598 (7106) Iunie 26.

Un ispisoc dela Erimia vodă, din văleat 7106 <1598> Iunie 26, pe un locu de fănaț și cu un locu de iaz în păraul Orzii cu amândoao țarmurile în hotar Obrăcenilor mai sus de fănațul cel domnescu și unde curge păraul Orzei spre Obrăceni, ce l-au dat acel fănaț și cu acel locu de iaz miluire lui Grigore Șcheanul diiac, pentru slujba lui și pentru doi cai prețuiți drept 6¹⁾ taleri ce-au dat de s'au dat în triaba țării, care fănaț să numește Cămănerescul și mai nainte vreme au fostu domnescu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Barnovschi, nr. 645, f. 36.
Rezumat rom.

1598 (7106) Iunie 30, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă Dumitru uricar, mare vâtag de ținutul Hârlău și cheaghina lui, Teodosia, fiica lui Toader Dragsin și a Dragnei, nepoata lui pan Dan hatman și au pârît pe părintele nostru chir Agaton episcop de Roman, pentru doi²⁾ Țigani, anume Ionel cu fratele său Maxin, cu copiii, spunând că sunt dreptii lor robi²⁾ Țigani de moștenire și au și uricul dela Alexandru voevod pentru pan Dan hatman. Iar părintele nostru Agaton episcop de Roman a spus că sunt Țigani de episcopie, însă privilegiu nu a avut. Astfel, părintele nostru Agaton episcop de Roman a rămas <de lege>, iar Dumitru uricar s'a îndreptat și i-a luat cu lege.

Dar întru aceasta, iarăși s'au întocmit înaintea noastră și sluga noastră Dumitru uricar și cneaghina lui, Teodosia, au vândut pe acei Țigani, de bună voia lor; astfel, i-au vândut tot părintelui nostru Agaton episcop de Roman, pentru șazeci de taleri de argint. Și i-a plătit lor deplin.

Și iarăși părintele și rugătorul nostru chir Agaton episcop de Roman a dat pe acei robi²⁾ Țigani sfintei episcopii, mănăstirii Romanului, ca să-i fie sfinției sale pomenire.

Deci noi, văzând tocmeala și cumpărătura lor de bună voie și dania către sfânta mănăstire, iar noi deasemeni am dat și dela noi și am întărit sfintei mănăstiri, episcopiei de Roman, pe acei robi²⁾ Țigani, anume Ionel cu fratele său Maxim, cu copiii, ca să fie sfintei mănăstiri robi²⁾ cu tot venitul.

De aceia, nimeni de acum înainte să nu aibă a pârî niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

¹⁾ probabil s'a transcris greșit în condică în loc de: 60 taleri.

²⁾ «holopi» în orig.

Scris la Suceava, anul 7106 <1598> Iunie 30.

Domnul a poruncit.

Ėremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat şi am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pătraşco <a scris>

Acad. R.P.R., LXI/12.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. XVIII

287

1598 (7106) Iulie 22.

Suret di pe ispisoc dela Ėrimie Movila v<oe>v<o>d, întăritură mănăstirii Floreştii pe satul Floreştii din fundul Similii, dela ţin<u>t Tutovii.

Facem ştiri cu aciastă carte a noastră tuturor celor ce să vor uita sau vor ceti sau vor auzi cetind, pentru adivăraţii noştri credincioşii şi cinştiţii noştri boeri: boeriul Cărste vornicul şi giupăneasa lui, Anghelina şi ginerii lor Gavriil, Cernat şi Vasile şi fiicele lor: Mărica, Angheliţa, Schiva şi Călina, au venit înnaîntea noastră şi înnaîntea tuturor ai noştri moldovineşti boeri, mari şi mici, de nimine asupriţi, nici siliţi, au dat a lor dreaptă ocină şi cumpărătură, cu a lor bună învoială şi cu curată inimă şi din tot sufletul şi cu a lui dumnezeu agiutorinţă şi cu hrisoavele cumpărăturii cari le-au avut ei dela Petru v<oe>v<o>d, un sat anume Hrăneştii şi cu doao mori în păraul Bărladului, cari sat de mai sus scris anume Hrăneştii şi cu doao mori în păraul Bărladului iaste drept sat a lui dela însuş Petru v<oe>v<o>d, dani şi cumpărătură.

Aşăjdere şi alt sat anume Floreştii, cu poiană şi cu iaz şi cu cinci vaduri de moară în păraul Similii şi cu loc de prisacă, care i-au fost lui cumpărătură dela ficiorii lui Lazor pitar şi dela neamurile lor, drept trei mii de zloţi tătărăşti; şi o vie şi cu o casă în târgul Bărladului, care le-au dat, întru slava domnului dumnezeu, mănăstirii cei noao zidită, ce să zice Florentina, unde iaste hramul sfântului şi slăvitului proroc Iliia Thezviteanul, pentru sufletul răposaţilor moşilor şi părinţilor şi pentru sufleteasca mântuire şi trupeasca sănătate, lor însuş şi celor de mai sus numiţi tuturor.

Deci şi rugătorii dela ace sfântă mănăstire să aibă a-i scrii întru sfântul, marile şi micul pomelnic şi să facă lor pomenire din an în zioa . . . ¹⁾).

Şi văzând noi tocimala lor ce de bună voi şi dani şi miluire sfintei mănăstiri, aşăjdere şi dela noi am dat şi am întărit pe ace de mai sus pomenită mănăstire Florentina, ca celi de mai sus pomenite sate, anume Hrăneştii şi cu doao mori în

¹⁾ loc alb.

Bărlad și satul Florești cu poiană și cu iaz și cu cinci vaduri de moară în păraul Similii și cu loc de prisacă și cu o vie și cu casă în Bărlad, să fii sfintei mănăstiri și dela noi uric cu tot venitul, neclătit niciodinăoară, în veci.

Iar hotarile celor de mai sus scrisă sate să fii de toate părțile după hotarul cel bătrân, pe unde din veci au umblat.

Și la aciasta iaste credința domniei noastre, cei de mai sus scrisă, noi, Ioan Erimie Movila și credința preiubitului și însuș fiiului domniei mele Ioan Costandin și credința boerilor noștri: d. Ureche vornicul țării de giosu și Grigorce vornicul țării de sus și credința dumisale lui Gheorghii părcălabul de Hotin și credința dumisale lui Vasile și Dumitrachi părcălabii de Neamțu și credința dumisale lui Ciolpan și Toader <părcălabii> de Roman și credința dumisale lui Simeon portariul de Suceava și credința dumisale lui Drăgan post. și credința dumisale Bosuoc¹⁾ spat. și credința dumisale Barnoschii pah. și credința dumisale Grigorce²⁾ stolnic și credința dumisale lui Simeon Stroici vist. și credința dumisale lui Cărăiman comis și credința a tuturor boerilor noștri mari și mici.

Iar după viața noastră, cari va fi domnu, din feciorii noștri sau din neamul nostru sau pre cari dumnezeu îl va alege a fi domnu țării noastre Moldaviei, să nu străce a noastră danii și întăritură, ci mai vartos să aibă a da și a întări pe aceli cari și noi le-am dat și le-am întărit aceștii sfinte mănăstiri, căruia i-au fost drepte sate și cumpăratură.

Iar care va strica a noastră danii și întăritură, să aibă a da samă înainte înfricoșatului și a lui Hristos giudețu.

Și pentru ce mai mare tărie și întăritură tuturor celor de mai sus scrisă, am poroncit credinciosului nostru și cinstului boeriu dumisale Lupului Stroici marile logofăt, ca să scrii și a noastră pecete să o spânzure de aciastă adivărată scrisoari a noastră.

Vă let 7106 <1598> Iuli 22.

Acad. R.P.R., CXXX/23.

Copie din prima jum. a sec. XIX, după o trad. rom.

288

1598 (7106) Iulie 22, Suceava.

† Io Erimia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noștri Dosoftei egumen și tuturor fraților călugări dela mănăstirea Secul. Pentru aceia, să fie ei tari și puternici

¹⁾ « Bosuoc » în text.

²⁾ corectat peste « Grigorie ».

235

cu această carte a noastră a ține poiana ce se numește poiana Rusului și fânețele ce au pretutindenii, pe unde au a cosi, cum au ținut până acum.

Iar cui i se va părea strâmbătate, să stea de față. Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a împiedeca sau a-i opri înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș în Suceava, anul 7106 <1598> Iulie 22.

† Domnul însuși a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Rusul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

289

<1598 Septembrie 1 — 1599 August 31> 7107.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înorit rugătorilor noștri călugări dela mănăstirea Tazlău, pentruca să fie tari și puternici cu această carte a noastră să stăpânească a treia parte din Călimănești, pe care au cumpărat-o dela Drăgan vătaf din Durnești și dela Toader Durnea și dela Grozav de acolo, pentru 100 zloți. Iar cui i se va părea strâmb, să stea de față înaintea noastră și să le întoarcă lor banii înapoi.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i împiedeca sau a-i opri înaintea acestei cărți a noastre.

În anul 7107 <1598—1599>.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat.

† Loghin <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/14.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

290

< 1598 > Septembrie 5, Suceava.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credinciosul Simion Jorea vornic de gloată ne-a slujit drept și credincios. De aceia noi, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit dela noi în țara noastră, în Moldova, dreapta lui ocină

și cumpăratură din privilegiul de cumpărare pe care l-a avut dela acest Petru voevod, a treia parte din satul Costești, care este peste Prut, unde cade Ciuhurul în Prut, partea de sus cu grădini și cu loc de iaz și de moară pe Ciuhur, pe care a cumpărat-o dela Toader Lucoci, fiul lui Lucoci pisar, pentru șase sute zloți tătărești, din privilegiile pe care le-a avut tatăl lui, Lucoci pisar, dela Iliăș voevod de cumpărare dela Petriman Fântână, din uricul pe care l-a avut Petriman Fântână dela Ștefan voevod cel Tânăr.

Această toată a treia parte din satul Costești, partea de sus cu grădini și cu loc de iaz și de moară pe Ciuhur să fie mai sus scrisului boier Simion Jora vornic și dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui și răstrănepoților și întregului lui neam, care se va alege cel mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarele acestei a treia parte din satul Costești cu grădini și cu loc de iaz și de moară pe Ciuhur să fie hotar din vatră și din câmp și din grădini și din apă tot a treia parte, iar din celelalte părți după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele Io Costandin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Gligorcea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârçalab de Hotin, credința panului Ștefan și a panului Dumitrache pârçalabi de Neamț, credința panului Ciolpan și a panului Toader pârçalabi de Roman, credința panului Simion hatman și portar de Suceava, credința panului Gligorie postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Barnovschi ceașnic, credința panului Simion vistier, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al acestei țări, Moldova, acesta să nu strice dania și întărirea noastră, ci să-i întărească, pentrucă îi este dreaptă ocină și cumpăratură.

Iar pentru mai mare putere și întărire acestora toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

... 1) A scris Marco Pepelea în Suceava, în anul ... 2) Septembrie 5 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 253.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Datat după divan.

1) text rupt.

2) loc alb în orig.

1598 (7107) Septembrie 10, Suceava.

Noi Irimia Movălă v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldovi<î>. Scrim domnia me slugi noastre lui Haraga, ci au fostu vătav mari. Pi lângă aciasta, dacă.vei vide aciastă carte a domniei mele, să mergi și să aduni omini buni și bătrâni din satul Zmeianii, ca să pui la cali pentru un heleștiu, ci iasti în Zmeiani, pricum vor gășă di cuviință aci omini, spri a-l întorci Dragomir și Dumitru din Romăni, în mânuile lui Nechita și Murgoci, precum vor zăci omini buni. Iar di nu vor voi a întorci acel heleștiu, apoi atuncia să le porunciască a nu să amestece la dănsul. Iară di li să vor păria cu strămbul, să vii să stei di față înăinte noastră.

S'au scris în Suciava, la anul 7107 <1598> Săp<tem>vr<ie> 10 zili.

Domnul au poruncit.

Iscălit *marele* logcfăt.

Acad. R.P.R., CCVIII/2.

Copie după trad. rom. din sec. XIX.

Altă trad. rom., ibid., CXLII/1.

1598 (7107) Octombrie 24, Cotnari.

† Adică eu, Iacin șoltuz și cu 12 pârgari din Cotnari mărturisim cu sufletele noastre în acest zapis, că a venit înaintea noastră Nicula negustor din Cotnari și înaintea scaunului nostru, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia sa și a vândut ocina și cumpărătura sa dreaptă, o seliște mai sus de Boldești, pe pârâul Bărleștilor, anume Sârbii, care era cumpărătură lui dela Dragna, fiica lui Dan vistier. Și aceasta a vândut-o Nicula negustor, mai sus scrisa seliște, anume Sârbii, de mai sus de Boldești, pe pârâul Bărleștilor, lui popa Moisei și ginerelui său popa Mihula din Pășcani, pentru o sută de ughi. Și a dat popa Moisei cincizeci de ughi și popa Mihul, ginerele lui, iar cincizeci de ughi. Și i-a plătit lui deplin, dinaintea noastră și dinaintea scaunului nostru și i-au dat ei toți banii mai sus scriși, o sută de ughi, în mâinile lui Nicula negustor și le-a dat el privilegiile, în mâinile lui popa Moisei și ale ginerelui său, popa Mihala ¹⁾, dinaintea noastră.

Pentru aceasta, i-am făcut acest zapis, să aibă a se crede și să le fie de mare mărturie.

Iar după moartea mea, eu popa Moisei, partea mea din această seliște, pe care am cumpărat-o pe banii mei proprii, să fie a fiicei mele, Nistea.

¹⁾ așa în orig.

Și nimeni altul să nu se amestece.

Iar pentru mai mare credință și întărire, am pus pecetea urașului ¹⁾ pe acest adevărat zăpis, ca să se știe.

În anul 7107 <1598> Octombrie 24.

A scris Ionașco diac acest zăpis.

<Pe verso, în slavă:> «Din privilegiul ce l-a avut tatăl ei Dan, dela Petru voevod cel Bătrân; Dragna, fiica lui Dan vistier.

Arh. St. Iași, XXIV/6.

Orig. slav, hârtie, pecetea Cotnarilor.

293

<1598> Noembrie 24, Ștefănești.

Pan Gligorcea mare vornic de țara de sus. Iată a venit înaintea noastră Bogdan diac din Ostopciani și s'a pârît de față, înaintea noastră, cu Mălai, pentru un oarecare loc de casă pe care îl stăpânește fără drept. Deci Mălai a zis că a schimbat cu Bogdan și a dat Mălai lui Bogdan un loc ce se chiamă al lui Furdui și i-a mai dat încă și trei coți de postav de Londra, iar Bogdan a dat lui Mălai un loc de frunte ²⁾ care a fost al fratelui său Anton. Dar Mălai a zis că Bogdan i-a dat lui amândouă locurile, Bogdan însă a zis că nu i-a dat amândouă locurile, ci i-a dat numai unul, care a fost al fratelui său.

Deci Mălai a adus zăpisul și oameni martori care au fost la tocmeala lor, anume: Borcea șoltuz și popa Ștefan și Pașco și Stașco și Doluman și Costin fost voit. Deci noi am chemat pe acei oameni înaintea noastră și i-am întrebat, iar ei au zis că atunci când s'au întocmit, ei nu au fost, ci au fost când au băut aldămașul și știu cu sufletele lor că au schimbat numai un loc, iar despre celălalt loc ei nu știu.

Deci noi am văzut și zăpisul și am aflat că este viclean și acei oameni încă și-au amintit de acel zăpis, că nu l-au făcut ei, ci este viclean. Și socotind și anul, am aflat că este viclean, deoarece atunci a fost anul 7105 și el a scris cât a fost atunci anul, și a scris 7104. Deci Mălai a rămas ca să aibă a stăpâni un loc, iar cu celălalt loc să nu aibă nicio treabă. Și deasemeni cu un loc de fânaț, care este aproape de Iușca și aproape de Chiliana, să nu aibă Mălai nicio treabă, niciodată în veci, înaintea acestui zăpis al nostru.

Scris la Ștefănești, Noembrie 24.

Acad. R.P.R., CIII/9.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Datat după Gligorcea vornic; anul 1596 e pomenit în text ca trecut.

¹⁾ « urașului », așa în orig.

²⁾ « frunte », așa în orig.

1598 (7107) Decembrie 2, Suceava.

Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea părintelui și rugătorului nostru chir Nicanor fost mitropolit și întregului sobor dela sfânta mănăstire Agapia și dăm știre sfinției voastre că s'au jeluït domniei mele rugătorii noștri Dosoftei și tot soborul dela mănăstirea Secul că au făcut niște fân în poiană, unde se numește Poiana Rusului și sfinția voastră nu voiește a le da acel fân. Pentru aceia, dacă veți vedea această carte a domniei mele, sfinția voastră să le dați acel fân, ca să-și ierneze vitele cu acel fân, iar când se va hotărnicî, la care parte se cuvine acea poiană, ei de aici înainte o vor ține.

De aceasta dăm știre și vă mântuiți în Hristos, amin.

Scris în Suceava, în anul 7107 <1598> Decembrie 2.

† Domnul a zis.

Io Erimie voevod <m. p.>

† Ureche mare vörnîc a învățat.

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/8.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

1598 (7107) Decembrie 15, Suceava.

În numele tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh, troiță sfântă și nedespărțită. Adică eu, robul stăpânului meu Isus Hristos, Ioan Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată și curată, din tot sufletul nostru și din ajutorul lui dumnezeu, cu sfatul și binecuvântarea părinților noștri ierarhilor moldoveni chir Gheorghe Moghila mitropolit de Suceava și a toată Moldovlahia și chir Agafton episcop de Roman și chir Teodosie episcop de Rădăuți și Ioan episcop de Huși și cu sfatul întregului nostru sfat moldovenesc, adică la rugămîntea și îndreptarea părintelui nostru chir Gheorghe Moghila mitropolit de Suceava și întregii Moldovlahii, am făcut și am întărit pentru pomenirea sfântrăposașilor și odihnișilor domni moldoveni foști mai înainte de noi și mântuirea sufletească a bunicilor și părinților domniei mele și pentru sănătatea trupească și mântuirea sufletească a domniei mele și a doamnei

domniei mele și pentru sănătatea preaiubiților și din inimă și de dumnezeu dăruitorilor fiilor domniei mele Ioan Constantin voevod și pentru sănătatea și pacea a toată țara noastră a Moldovei, domnia mea am dat și am miluit sfintele noastre rugi, sfânta mânăstire Bistrița, unde este hramul uspeniei preasfintei și preabine-cuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și sfânta mânăstire Râșca, unde este hramul aducerii sfintelor moaște ale sfântului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu un iezer ce se numește Cahovul, cu toată apa și cu toate gârlele câte intră în el și ies, cât este din stâlpii Galatenilor până la Dunăre, cu tot venitul, să fie dela domnia mea acelor mai sus scrise două sfinte mânăstiri, însă în două din tot venitul acelui iezer mai sus scris, ca să le fie deopotrivă pentru folosința celor două sfinte mânăstiri.

Și iarăși rugătorii noștri călugări dela cele două sfinte mânăstiri, cu tot soborul, să fie datori a ruga pe dumnezeu pentru noi și să ne facă pomenire din an în an în sfânta mânăstire a Bistriței, să aibă a ne face pomenire din an în an în ziua sfântului Ioan cel nou și iarăși în sfânta mânăstire Râșca, deasemenea, să aibă a ne face pomenire din an în an în ziua sfântului Toma, după sfânta Inviere a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și la vecernie să aibă a cânta paraclis și peste noapte denie și la utrenie liturghie și la trapeză rânduială și băutura fraților și întru totul să împlinească după tipicul obișnuit sfintei biserică în amândouă sfinte mânăstiri, cum scriem mai sus când se împlinesc zilele sfinților mai sus pomeniți să pomenească, cu toată grija, din an în an.

Pentru aceia, să le fie dela domnia mea mai sus scrisul iezer, cu tot venitul și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Iar cine s'ar ispiti să nimicească sau să strice dania și miluirea noastră sau să ia acel iezer dela aceste sfinte mânăstiri, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și să aibă a da răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos și călugării la fel să fie dacă nu vor pomeni cum mai sus scriem. Intru domnul, amin.

Scris în Suceava, în anul 7107 <1598> Decembrie 15 zile.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Erimie voevod <m. p.>

Gheorghe Moghila mitropolit a învățat <și a fost> ¹⁾ ispravnic.

† Damian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV bis/3.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Cu trei traduceri românești, din 1817, Râșca X/3; X/11; X/21.

Există și o trad. din 1808 a unui act cu un cuprins asemănător, datat 1599 (7107) Martie 30, ibid, XXXIII/3. Se menționează în plus numele lui Lupul Stroici mare log.

¹⁾ loc rupt în orig.

1599 (7107) Ianuarie 10.

Din mila lui Dumnezeu, noi Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Iată cu bună și luminată voință, cu inimă curată, din tot sufletul nostru, cu ajutorul lui Dumnezeu am dat și am întărit sfintei noastre mânăstiri, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, niște mori așezate la gura Jijiei, unde cade în Prut și pe Cracău o siliște, numită Sadcăuții, unde a fost vataman Samoilă, potrivit acelor danii pe care le are sfânta mânăstire mai sus scrisă dela Ilie voevod.

De aceia, să le fie și dela noi cu întărire, ocină cu tot venitul și alții să nu se amestece înaintea acestei cărți ¹⁾.

In anul 7107 <1599> Ianuarie 10.

Semnat domnul Eremia Moghilă voevod.

Drept care certific că într'adevăr această copie este conformă cu cea moldo-venească.

Anul 1829 Martie 12 zile.

Domețian arhimandrit și stareț s<fintelor> m<ânăstiri> Neamțul și Secul.
<III. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXVII/1.

Copie rusă.

297

1599 (7107) Ianuarie 12, Suceava.

† Pan Simion hatman și pan Gligorcea mare vornic și Bogza logofăt și Gligorie clucer și Bărnovschi mare ceașnic și Stratilat vornic de gloată și Caraghiuzel postelnic.

Iată au venit înaintea noastră Șteful și fratele lui, Sava și sora lor Candachia, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Iacobești, din jumătatea acelu sat, a cincea parte, partea de jos și cu loc de moară. Aceasta au vândut-o vărului lor Ștefan cămăraș, pentru patru sute zloți tătarești. Și s'a sculat Ștefan cămăraș și le-a plătit deplin toți banii mai sus scriși, 400 zloți în mâinile lui Șteful și a fratelui său, Sava și a surorii lor, Candachia, înaintea noastră, la Suceava.

Deci noi am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină și am făcut lui pan Ștefan, dela noi, această mărturie, până când își va face și uric dela domnul nostru.

¹⁾ în text «gramota».

Iar pentru mai mare mărturie, am scris și noi înșine cu mâna noastră și am pus și pecețile noastre la această carte a noastră.

Aceasta să se știe.

Scris la Suceava, anul 7107 <1599> Ianuarie 12.

† Gl'gorcea Crăciun vornic.

† Bogza logofăt.

† Gligorie clucer.

† Simion hatman.

Acad. R.P.R., LXXXIV/129.

Orig. slav, hârtie, 6 peceți inelare, aplicate.

298

1599 (7107) Ianuarie 18, In Ocne.

† Iată deci eu, Ionașco cămăraș de Ocnă, recunoaștem cu această scrisoare a noastră, că au venit înaintea noastră, Lupul Vârzar și frații lui, Vasilie și Costin, fiii Irinei, nepoții lui Miron pârălab, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea de ocină ce a avut-o bunicul lor, Miron pârălab, din satul Bârjoveni, a opta parte din jumătate de sat. Aceasta au vândut-o fratelui nostru Sechil cămăraș, pentru douăzeci și cinci de taleri de argint.

Și le-a plătit deplin, înaintea mea și înaintea altor oameni buni, care s'au întâmplat atunci la această tocmeală: înaintea popii Metodie dela Ocnă și Păcurar birăul ¹⁾ și Odobă vătag și Fădorman din Târgul Trotoș și Iacomii și Mavrușco fost cămăraș și dinaintea altor mulți oameni.

Și pentru mai mare credință, eu însumi, Ionașco cămăraș, am scris cu mâna mea acest zăpis, ca să fie de credință și am pus această pecete pe această carte.

Despre aceasta să se știe.

Scris la Ocne, în anul 7107 <1599> Ianuarie 18.

Am iscălit Ionașco.

Arh. Stat. Iași, CCCL./100.

Copie slavă din sec. XX.

Act aproape identic cu cel din 14 Februarie 1599.

299

1599 (7107) Ianuarie 18, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră, Roman diac, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină, un loc de prisacă, pe pârăul Șacovățului, în ținutul Cărligăturii

¹⁾ „birăul”, așa în text.

unde se chiamă la gura Glodului și cu loc de moară pe Șacovăț, între prisaca lui popa Necoară și între prisaca Onițeștilor: aceasta a vândut credinciosului nostru Necoară logofăt, pentru cincizeci taleri de argin^t, din ispisoc de cumpărătură ce a avut el dela Petru voevod. Și s'a sculat credinciosul nostru Necoară logofăt și a plătit deplin toți 50 đe taleri, în mâinile lui Roman diac.

De aceia, noi le-am văzut tocmeala de bună voie <și> plata deplină și noi iarăși am dat și am întărit boierului nostru, Necoară logofăt, mai sus scrisul loc de prisacă, pe Șacovăț și cu loc de moară pe Șacovăț, ca să-i fie ocină și cumpărătură și cu tot venitul.

Și altul să nu se anestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7107 <1599> Ianuarie 18.

† Insuși domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pătrașco a scris.

Arh. St. Iași, CCCL'101

Copie slavă din sec. XX.

300

1599 (7107) Februarie 4, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem părinților și rugătorilor noștri, egumenului și tuturor monahilor dela sfânta mănăstire Agapia și egumenului și tuturor monahilor dela înmânstirea Neamțului și după aceasta dăm sfințiilor voastre de știre că s'au jeluul înaintea domniei mele părinții și rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire dela Pârâul Sec și astfel spunând înaintea domniei mele, că-i învăluți în toată vremea și vă faliți asupra lor cu răul și niciodată nu au liniște din partea voastră și le opriți vitele să nu meargă pe hotarul lor.

Pentru aceia, cum veți vedea această carte a domniei mele, sfințiile voastre să-i lăsați cu totul în pace și mai mult să nu-i învăluți, până când domnia mea le va trimite hotarnic, ca să le aleagă hotarul.

Așa dăm sfințiilor voastre știre și mai multă jalobă să nu vină la domnia mea. Altfel să nu faceți.

Scris în Suceava, anul 7107 <1599> Februarie 4.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Erimie voevod <m. p.>

Ureche mare vornic a învățat.¹⁾

† Sava <a scris>.

¹⁾ rândul acesta este șters în original.

⟨Pe verso însemnare din sec. XVII:⟩ « Com se-au jeluit călugării dela Secul pre Agăpiia înaintea Eremiei vodă ».

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/9.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

301

1599 (7107) Februarie 14, In Ocne.

† Iată deci eu, Ionașco cămăraș de Ocnă, recunoaștem cu această scrisoare a noastră, că au venit înaintea noastră, Vasilie și fratele lui, Costin, fiii Irinei Vărzăroae, nepoții lui Miron pârcălab, de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor de ocină, cât a avut bunicul lor, Miron pârcălab, din satul Bârjoveni, a opta parte din jumătate de sat. Aceasta au vândut-o fratelui nostru Sechil cămăraș, pentru douăzeci și cinci de taleri de argint.

Și le-a plătit deplin, înaintea noastră și înaintea altor oameni buni, cari s'au întâmplat atunci la această tocmeală: înaintea lui popa Metodie din satul Ocna și Păcurar birăul ¹⁾ și Odobă vătag și Fidărman din Târgul Trotoș și Iacomii și Mivrușco fost cămăraș și dinaintea altor mulți oameni.

Și pentru mai mare credință, eu însumi Ionașco cămăraș am scris cu mâna mea acest zăpis, ca să fie de credință și am pus pecetea mea la această carte.

Despre aceasta să se știe.

Scris în Ocne, anul 7107 <1599> Februarie 14.

Am iscălit, Ion.

Arh. St. Iași, CCCL/102.

Copie slavă din sec. XX.

302

1599 (7107) Februarie 14, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Elinca, fiica Cristinei, nepoata Anușcăi, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de schimb, pe care l-a avut bunica ei, Anușca, dela Ștefan voevod cel Bătrân, a treia parte din a patra parte din jumătate de sat din Mitești pe Moldova. Aceasta a vândut-o slugii noastre, Ionașco Ganea vistiernicel, pentru cincizeci de taleri și i-a plătit ei deplin dinaintea noastră.

¹⁾ « birăul », așa în text.

Pentru aceasta, să-i fie slugii noastre, Ionașco Ganea visternicel și dela noi ocină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

<Scris la > Suceava, anul 7107 <1599> Februarie 14.

Domnul a zis.

Arh. St. Iași, CDXIX/9.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, stricată.

303

1599 (7107) Februarie 14, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Elinca, fiica Cristinei, nepoata Anușcăi, de buna ei voie, ășilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de schimb pe care l-a avut bunica ei Anușca dela Ștefan voevod cel Bătrân, a treia parte din a patra parte din jumătate de sat din Mitești însă din partea fratelui ei, Pe<tra >șco, fiindcă n'a avut copii din <trupul >¹⁾ său.

Aceea a vândut-o slugii noastre Simion păhărnicele, pentru patruzeci taleri de argint și i-a plătit ei deplin, dinaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi ocină cu tot venitul.

Altul să nu se amestec înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7107 <1599> Februarie 14.

Domnul a zis.

<Stroici mare logofăt > a învățat.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p. >

Dumitru <a scris >.

Acad. R.P.R., CCVI/158.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1810.

304

1599 (7107) Martie 8, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Vasilie pârcălab și a adus un zăpis dela Gligore șoltuz și dela 12 pârgari ai lui și dela alți mulți oameni buni și bătrâni din Târgul Neamțului, că a venit înaintea lor Cozma, fiul lui Marco postelnic și Gavril, fiul Liliței din Pogănești,

¹⁾ loc rupt în orig.

ținutul Tutovei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din satul Crăești, care este pe Apa Neagră, cât se va alege partea lor; aceea au vândut-o mai sus scrisului Vasilie pârcălab, pentru șase sute și patruzeci zloți tătărești.

Deci, dacă am văzut acel zăpis, iar noi ne-am încredințat și am dat și am în-tărit, ca să-i fie lui acea mai sus scrisă parte de ocină, cât se va alege acolo și aceea . . . ¹⁾ și din dumbravă, ca să fie. . . ¹⁾ ocine. . . ¹⁾ să-i dea și din privilegiile lor câte vor fi având.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava 7107 <1599> Martie 8.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pepelea <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/127.

Copie slavă cu lipsuri, din sec. XX.

305

1599 (7107) Martie 12, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră credinciosul nostru boier, Nicoară Prăjescul logofăt și a întors banii pe o casă de ocină din satul Stețcani, în ținutul Roman, care acea casă de ocină a fost cumpărătură a credinciosului nostru boier, Simion mare vistier, dela Roman pitărel. Iar noi cu sfatul nostru, așa am aflat că i se cuvine lui Nicoară logofăt să răscumpere acea casă de ocină, fiindcă are dedină, jumătate din satul Stețcani.

Pentru aceia, s'a întors ceea ce a dat boierul nostru Simion mare vistier lui Roman pitărel. El și-a luat banii fără judecată, dela boierul nostru, Nicoară logofăt, după ispisocul de cumpărătură ce a avut Simion mare vistier dela Roman pitărel, din zilele lui Petru voevod.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi boierului nostru, Nicoară logofăt, acea casă de ocină din satul Stețcani ocină și cumpărătură, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7107 <1599> Martie 12.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Simion vistier.

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXV/9.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1839.

¹⁾ loc alb în copie.

1599 (7107) Martie 15, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Am dat și am întărit rugătorilor noștri călugărilor dela mănăstirea Bistrița, un loc de prisacă al lor ce au în Lopatna pe Ichil, pe care-l arată și în privilegiile mănăstirești și au pe acel loc de prisacă și ispisoc dela Alexandru voevod, ca să le fie și dela noi acel mai sus scris loc de prisacă și cu tot venitul.

Pentru aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7107 <1599> Martie 15.

† Insuși domnul a poruncit.

Eu Eremia voevod <m. p.>

† Stroici mare logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad rom. din 1796.

1599 (7107) Martie 15, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Manole pârcălab de Roman, ne-a slujit nouă și țării noastre drept credincios la cinstita Poartă și la toate trebile și la nevoile noastre. De aceia noi, văzând dreapta și credincioasa sa slujbă față de noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu un sat anume Childeștii pe Moldova și cu vad de moară în Moldova, care acel sat a fost al nostru drept domnesc ascultător de Cetatea Nouă, de târgul Romanului.

De aceia, acel mai sus scris sat Childeștii și cu vad de moară în Moldova, să-i fie dela noi danie și miluire și întărire slugii noastre credincioase mai sus scrise, Manole pârcălab de Roman, danie și miluire și întărire și uric ocină și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul celui mai sus scris sat Childeștii, cu vad de moară în Moldova să fie hotarul până în Moldova, iar din celelalte părți, să fie din toate părțile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința noastră, a domniei noastre mai sus scrisul, noi Io Eremia Moghilă voevod și credința prea iubitului fiu al domniei mele, Io Costantin

voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureache mare vornic de țara de jos, credința panului Gligorcea mare vornic de țara de sus, credința panului Simeon hatman și fratele domniei mele și pârcălab de Suceava, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Dumitrachi Chiriță și a lui Vasilie Crăescul pârcălabi de Neamț, credința panului Veveriță pârcălab de Roman, credința panului Gligorie postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Barnovschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, precum și noi îi dăm și-i întărim, pentrucă-i este dreaptă vislujenie.

Iar cine va îndrăzni să strice această danie și miluire și întărire a noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 sfinți evangheliști și de sfinții și întru totul lăudații 12 apostoli de frunte și de sfinții și purtătorii de dumnezeu 318 părinți cei dela Nicheia și de toți sfinții și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă și răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Și pentru mai mare putere și întărire, a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această a noastră adevărată carte.

A scris Arsenie Nebojatco în Suceava, în anul 7107 <1599> luna Martie 15.

Eremia voevod <m. p.>

<Pe îndoitură:> Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/2.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1835.

308

1599 (7107) Martie 15, Iași.

† Iată dar noi, Nădăbaico fost mare vornic și Roșca fost clucer și Dan Bole fost staroste și Vasilie staroste de Putna și Calin și Crețul mari vătăfi de Tutova și Lupul Dragotă mare vataf de Cârlișura și Tomșea fost șetrar și Ploscă fost vornic și Cârstea Burlă fost pârcălab și alți mulți boieri și slugi domnești, mărturisim cu această scrisoare a noastră că s'au tocmit Lupul șetrar din Poeni, din ținutul Roman, cu pan Ureche mare vornic de țara de jos și i-a vândut a patra

parte din satul Severani, din ținutul Roman, din jiliștea satului și cu poiană acolo și cu tot venitul său și a fiilor săi și cu părțile nepotului său, Vasilie, fiul lui Damiian, pentru patru sute zloți tătărești.

Astfel noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, pe care i-a plătit-o dinaintea noastră, acei mai sus scriși 400 zloți tătărești, iar noi am scris această carte a noastră, ca să-i fie de mărturie pentrucă și uricul ce a avut pe această mai sus scrisă ocină, l-a dat deasemeni în mâinile lui pan Ureche mare vornic.

Pentru aceasta și noi, spre mai mare credință și mărturie, am atârnat pecețile noastre la această carte a noastră, ca să se știe.

Scris în Iași în anul 7107 <1599> Martie 15.

Dan Bolea.
Nădăbaico.
Roșca fost clucer.

Calin.
Lupul.
Dragotă.

Tomșa.
Ploscă.
Burlă.
Crețul.

Acad. R.P.R., XLIX/76.

Orig. slav, hârtie, 9 peceți inelare, în dreptul fiecărui nume.

309

1599 (7107) Martie 18, Suceava.

† Io Eremia Moșhilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră, sluga noastră Predvici fost logofăt cu un zapis făcut de popa Vartic din Ivășcani și de Drăghici și Romșea vornicei de acolo și de Toader și Drăgoi, slugile marelui logofăt și de Ionașco și Năstasie și Iacob ușurel și dela mulți oameni buni, astfel scriind și mărturisind într'însul cum au venit înaintea lor Eremia Zupco diac, fiul lui Radul, nepotul lui Ivan Micoan și nepoții lui, alt Eremia vatag și fratele lui, Ilea păhărnicele și fratele lui Spiridon, fiii lui Necoară Zupco, toți nepoții lui Eremia Zupco diac, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, adică Fântâna Turcului, cu loc de prisacă ce este pe Covurluiul sec, mai sus de Brăești, din uricul pe care l-a avut moșul Ivan Micoan de cumpărătură, dela Ștefan voevod cel Bătrân. Aceia a vândut-o mai sus scrisului Pr<edv>ici fost logofăt, pentru două sute și nouăzeci și cinci zloți tătărești. Și s'a sculat sluga noastră Predvici logofăt și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, domnia mea și cu sfatul nostru ne-am încredințat și i-am făcut și dela noi întărire pe acel mai înainte zis loc de prisacă ce se numește Fântâna Turcului, ca să-i fie și dela noi ocină și uric, cu tot venitul și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7107 <1599> Martie 18.

Insuși domnul a zis.¹⁾

¹⁾ adăugat de altă mână.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/8-a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Doc. este lipit pe un act muntean din Iunie 1738.

310

1599 (7107) Martie 25, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moșhilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Dumitru Scivilă și fratele lui, Efrim, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură, pe care ei l-au avut dela domnia mea, un loc din pustie, în ținutul Sorocei, pe Cobolta, la Fântâna Ciobanului și la Peperigi, la trei movile dinspre apus, cu loc de iazuri și de mori pe Cobolta, pe amândouă malurile Coboltei, care acel loc înainte zis din pustie, din ținutul Sorocei, pe Cobolta, la Fântâna Ciobanului și la Peperigi, la trei movile dinspre apus, cu loc de iazuri și de mori, pe amândouă malurile Coboltei, le-a fost cumpărătură pentru dreptii și proprii lor bani dela Simion fost pârcălab de Soroca și care a fost danie lui Simion pârcălab de Soroca dela Ioan voevod.

Acea au vândut-o credinciosului și cinstului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic, pentru cinci sute taleri numărați. Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier pan Ureche mare vornic și a plătit toți acești mai sus ziși 500 taleri numărați în mâinile slugilor noastre Dumitru Scivilă și fratelui lui, Efrim, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Și acele mai sus zise ispisocce dela Ioan voevod și dela domnia mea, s'au dat în mâinile credinciosului și cinstului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic.

Deci văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere între dânșii, pentru aceia, domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ureche mare vornic, acel mai sus zis loc din pustiu în ținutul Sorocei, pe Cobolta, la Fântâna Ciobanului și la Peperigi, la trei movile, dinspre apus, cu loc de iazuri și de mori pe Cobolta, pe amândouă malurile Coboltei. Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi uric și ocină, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai de aproape, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelu mai sus zis loc din pustiu, în ținutul Sorocii, pe Cobolta, la Fântâna Ciobanului, și la Peperigi, la trei movile, dinspre apus, cu loc de iazuri și de mori pe Cobolta pe amândouă malurile Coboltei, să-i fie hotarul, cât va putea

folosi, un sat ; iar din alte părți, să-i fie hotarul după vechiul său hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubitului și din inimă fiul meu, Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Simion portar de Suceava, credința panului Grigorcea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ștefan Prăjescul și Dumitru pârcălabi de Neamț, credința panului Drăgan Ciolpan și a panului Toader pârcălabi de Roman, credința panului Albotă și Mănăilă pârcălabi de Soroca, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosiuc spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Ursu medelnicer, credința panului Bărnovschi ceașnic, credința panului Gligorie Gavrilovici stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, fiindcă i-am dat și i-am întărit, deoarece îi este dreptă ocină și cumpărătură, pentru dreptii și proprii bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Sava diac în Suceava, la anul 7107 <1599> luna Martie 25.

Eremia voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., CLXXXIV/23.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

311

1599 <7107> Martie 28, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, Ionașco vătag de vistiernicei, dreptele lui ocine și cumpărături din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela acest Petru voevod, niște pă.ți de ocină, ce se vor alege părțile lui Ionașco șetrărel, pe a cincea parte din satul N'goești și din Obârșie ce el și-a cumpărat dela acest mai sus scris Ionașco șetrărel, pentru 280 de zloți tătărăști, din uricul de întărire pe care l-a avut tatăl lui, Ne<goe>, dela Petru voevod cel Bătrân.

De aceia, să-i fie și dela noi, aceste mai sus scrise părți de ocine, uric și întărire <cu> tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 71(1)7 <1599> Martie 28.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pepelea <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/103

Copie slavă din sec. XX.

Data 7117 este clară. Probabil diacul a scris cifra zecilor din greșală.

312

1599 (7107) Martie 28, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră [și înaintea noastră] și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Obrejie aprod, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreptii săi robi ¹⁾ Ț'gănci femei, anume: Varvara și fiicele ei, Arapa și Maria și Marta, din privilegiul de danie pe care l-au avut părinții lor dela Alexandru voevod. Aceasta au vândut slugii noastre, Sava Țopovici fost staroste, pentru trei sute de zloți tătărești.

Și întru aceasta, deasemeni am dat și am întărit slugii noastre Sava Țopovici dreptii și proprii lui robi ¹⁾ Ț'gani, anume Pepelea cu femeia lui și cu copiii și fratele lui, Popul, cu femeia sa și cu copiii, pe care și i-a cumpărat dela copiii lui Gheorghie fost pârçălab și dela Ceacărul fost postelnic, pentru două sute de zloți tătărești.

Și întru aceasta deasemeni am dat și am întărit slugii noastre, Sava Țopovici, dreptii lui robi ¹⁾ Ț'gani, anume Ionașco cu femeia și cu copiii și Lupul cu femeia și cu copiii din uricul de cumpăratură pe care l-a avut socrul lui, Țopa fost medelnicer, dela Alexandru voevod și din uricul de întărire ce l-a avut dela Ioan voevod și dela Iancul voevod și dela Petru voevod și dela Aron voevod; care acei Ț'gani i-a cumpărat socrul lui, Țopa, dela Nicșul Muntean fost șoimar.

Deci noi, văzând dreptele lui întăriri și dreptii robi ¹⁾ Ț'gani și noi deasemeni și dela noi, i-am dat și i-am întărit și dela <noi> acei robi ¹⁾ Ț'gani mai sus scriși. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7107 <1599> Martie 28.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Boureanul <a scris>.

Acad. R.P.R., IX/12.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII/, ibid. X/55.

¹⁾ «holopi» în orig.

1599 (7107) Martie 28, Suceava.

Suret de pe ispisoc dela Eremia Moghila voevod, din vleit 7107 <1599> Mart, 28 zile.

Facem înștiințare cu această carte a noastră, tuturor cine pe dânsa cetind va auzi, precum au venit înainte tuturor boiarilor noștri ai Moldovii, a mari și mici, slugile noastre Gligorie Udria cel bătrân, carele au fost mare vătah, feciorul Nastasiei și rudenia lui, Simion Udrea, feciorul lui Gavril Udrii ce-au fost vornic, și iarăși rudeniile lor: alt Gligorie Udrea și fratele său Gorcea, feciorii lui Isac Udrii ce-au fost medelnicér, toți nepoți lui Gavril Troțușanul ce-au fost logofăt mare, de a lor bună voe, de nime siliți, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină și moșie, dintru a lor drept și încredințat uric și din drese de întăritură ce-au avut moșul lor Gavril Troțușanul ce-au fost mare logofăt, dela bătrânul Petru voevod, un sat anume Dumbrăvița, cu loc de iaz și de moară, pe Șumuz, de cătră Bae. Insă Gorcea, feciorul lui Isac Udrii ce-au fost medelnicér, au vândut și partea fratelui său, a lui Pătrașco, pentrucă au schimbat cu dânsul cu niște vii, ce sint în Dealul Porcului.

Acel sat l-au vândut ei cinstitului și credinciosului boiarului nostru, dumnisale lui Nistor Uréche mare vornic, drept șase sute taleri de argint. Și s'au sculat al nostru cinstit și credincios boiaru, domnalui Nistor Uréche mare vornic și au plătit toți deplin acei de mai sus scriși bani, 600 taleri de argint, în mânule acelor de mai sus scriși slugi a noastre, lui Gligorie Udrea bătrânul, feciorul Nastasiei și a rudeniei sale, lui Simion Udrea, feciorul lui Gavril Udrii, și iarăși a rudeniilor lui: G'igorie Udrea și fratelui său, G'orcii feciorii lui Isac Udrea, ce-au fost medelnicér, nepoților Troțușanului mare logofăt, dinaintea noastră și dinainte boiarilor noștri.

Deci noi, văzând a lor bună învoială și plăcută tocmeală între dânsii, pentru acéia și domniia mea am dat și am întărit cinstitului și credinciosului nostru boiaru, dumnisale lui Nistor Uréche mare vornic, pe tot acel de mai sus scris sat, anume Dumbrăvița, cu iaz și cu loc de moară pe Șumuz, de cătră Bae, ca să-i fie lui, dela noi, uric și ocină neclintită niciodată, în veci și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și a tot neamul lui, ce să va alege mai aproape, nerușuit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus zis sat, anume Dumbrăvița, cu loc de iaz și de moară pe Șumuz, de cătră Bae să-i fie hotar dinspre toate părțile după hotarale sale cele vechi, pe unde au umblat din veac.

Și spre aceasta este credința domniei mele de mai sus scris, Io Eremie Moghila voevod și credința a prea iubit fiiului domniei mele, Costantin voevod, și credința tuturor boiarilor noștri, a mari și mici.

Iar după a noastră viață, cine va fi domnu, din fiii noștri sau din neamul nostru sau ori pe cine d<u>mnezeu va alege a fi domnu țării noastre, Moldovii, acela să nu strice a noastră danie și întăritură, ci mai ales să aibă a-i da lui și a-i întări, devreme ce și noi i-am dat lui și i-am întărit, pentru că este a lui driaptă ocină și cumpărătură pe ai săi drepți bani.

Iar pentru mai mare tăria și întăritura a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit cinstitului și credinciosului boiarului nostru, dumisale Lupului Stroici mare log<u>făt, să scrie și a noastră pecete să o lege cătră această adevărată carte a noastră.

S'au scris în Suceavă.

Iscălitura Eremiei vodă.

Stroici logofăt.

S'au tălmăcit de Gheorghie Euloghi dascăl.

1786 Av. 26

Arh. St. Iași, CDXXIV/7.

Trad. rom.

Alte două traduceri rom. din 1762 și 1851, ibid. CCLXXXV/6—7 și alta din sec. XIX la Acad. R.P.R., CLIII/4.

314

< 1599 Martie 30 >

Ispisocă domnescă scrisă pe sirbiia dela Ierimiia Movila vod, în carele scriia că au venit înainté mării salé și a tuturor boiarilor călugărei dela sfânta m<ă>n<ă>stire Homorului și s'au giudecat cu Ivan ușeriul pentru satul Buboingii ci iaste mai g'osă de Troiană la Fântăna ce Mare, dzicându că acel sat Buboingii iaste driaptă moșia.¹⁾

Acad. R.P.R., ms. nr. III, f. 74 v.

Rezumat rom.

Datat după traducerea germană din 1881, a originalului slav, original dispărut ulterior.

315

1599 (7107) Martie 30, Suceava.

† Io Eremia Moșhilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Dumitru Huscovici și a innapoiat o sută de galbeni ungurești credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, pentru niște părți de

¹⁾ textul se întrerupe, la acest cuvânt, odată cu pagina ; în manuscris urmează două foi lipsă.

ocină, pe care el le cumpărase din satul Perebicăuți și din seliștea Hmeleiu, dela Solomiia, fiica Anușcăi, nepoata lui Cozma și dela Costin, fiul Anei și dela nepoata lui, Nastasiia și fratele lui, Ghiorghie, copiii Salomii și dela Năstasca, fiica Anei, toți nepoții și strănepoții lui Hodco și ai lui Stanciul Hudicescul și ai lui Ivașco, toate părțile lor ce se vor alege din acele mai sus scrise ocine și pentru a șasea parte din jumătate din satul Hârjavenții, pe care deasemeni îl cumpărase credinciosul și cinstitul nostru boier, Stroici mare logofăt, dela Parasiia, fiica Maricăi, nepoata lui Vasco Hârjavinschi.

Și ispisoacele de cumpărătură dela domnia mea ce a avut dela cei mai sus scriși pentru acele mai sus scrise părți de ocină, încă le-a dat în mâinile slugii noastre, Dumitru Huscovici. Și uricile de moștenire, pe care le dăduseră acești mai sus scriși în mâinile credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, deasemeni le-a dat în mâinile lui Dumitru Huscovici.

De aceia, să fie slugii noastre Dumitru Huscovici aceste părți de ocină și dela noi cu tot venitul.

Dar un ispisoc pe care l-a avut credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Stroici mare logofăt, dela domnia mea pentru această a șasea parte de ocină din jumătate de sat din Hârjavinți, de cumpărătură, nu l-a dat în mâinile lui Dumitru Huscovici, pentru că nu a putut să-l găsească, pentru că l-a pierdut. Iar dacă se va afla vreodată, să se rupă.

Și altul să nu se amestice, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7107 <1599> Martie 30.

Domnul a poruncit.

Pentru această a șasea parte din jumătate de sat din Irjaveni, pe care îl vânduse Parasia, am iscălit Stroici logofăt.¹⁾

Buzinco <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCII/211.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

316

1599 (7107) Aprilie 1, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre, Bogdan diac, fiul lui Iurie, dreapta lui ocină și cumpărătură, satul Ostăpciani, care este mai jos de târgul Ștefănești, între siliștea Rânghilești și între Fântâna Băscaciani, la isvor, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela Ioan voevod și din privilegiu de întărire pe care l-a avut dela Iancul voevod și dela Aron voevod.

. 1) întreaga frază, scrisă de mâna lui Lupu Stroici logofăt.

De aceia, să-i fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul. Si altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, 7107 <1599> Aprilie 1.

Domnul a zis.

Stroici logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Pepelea <a scris>.

Acad. R.P.R., CIII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

317

1599 (7107) Aprilie 15, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit lui Ionașco și lui Turcei și Antemie, copiii Nastasiei, cneaghina lui Moghilă pârcălab, dreapta lor ocină a patra parte din satul Nelipouți, care este în ținutul Hotinului, din ispisocul pe care l-a avut mama lor Nastasia dela acest Petru voevod, danie dela Dumitru Movilă fost mare vătag, pentrucă îi era de cumpărătură, împreună cu tatăl lor, Movilă pârcălab dela Din<ga> diac, pentru 3000 de zloți tătarești.

Pentru aceia, să le fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, 7107 <1599> Aprilie 15.

Io Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Pepelea <a scris>.

Faceți-i uric.¹⁾

<Pe verso, însemnare din sec. XVIII:> « Eu Costandin Stărcia, pârcălabul de Hotin, l-am dat la Avram acest dires ».

Acad. R.P.R., XI/87.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

318

1599 (7107) Aprilie 15, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noștri tuturor monahilor dela mănăstirea Săcul, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să pască oile mănăstirești pe braniștea care a fost a cetății Neamțului și să facă stână acolo unde le va fi voia.

Pentru aceia, să nu aibă a-i opri Agăpianii, nici alții nimeni dela acea braniște, înaintea acestei cărți a noastre.

¹⁾ scris de altă mână.

Scris în Suceava, în anul 7107 <1599> Aprilie 15.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Erimie voevod <m. p.>

Marele logofăt a învățat.

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1774.

319

1599 (7107) Mai 2, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră Cozma și fratele lui, Ștefan și surorile lor, Iordosia și Ana, fiii Gaftonei și deasemeni verii lor, Rusul și Toader, fiii lui Condrea, toți nepoții Stancăi, strănepoții lui Luca Dereptate, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din dreptele lor urice¹⁾ de întărire, pe care le-a avut străbunul lor, Jurja Tomăscul dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela Petru voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Mircești și a patra parte din satul Cozmești ce este în ținutul Sucevei, cu loc de iazuri și de mori și cu a patra parte din podul plutitor; aceia au vândut credinciosului nostru Nicoară logofăt, pentru două sute taleri numărați. Și s'a sculat credinciosul nostru Nicoară logofăt și a plătit deplin toți acești mai sus zși bani, 200 taleri, în mâinile tuturor acelor mai sus scriși oameni, dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului credinciosului nostru Nicoară logofăt, acele înainte zise păiți de ocină, a patra parte din Mircești și a patra parte din Cozmești, în ținutul Suceava și cu loc de iazuri și de mori și cu a patra parte din podul plutitor, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava la anul 7107 <1599> Mai 2.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

Nicoară <a. scris>

Acad. R.P.R., CLXXV/235—235 a.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1782.

¹⁾ « urice », așa în orig.

1599 (7107) Mai 6.

† Adică eu, Stroici logofăt, recunosc cu acest înscris cu mâna mea, că m'am împrumutat la pan Toader Veaveriță vornic, cu o sută șaptezeci de ughi. Aceasta să se știe.

In anul 7107 <1599> Mai 6.

Eu Stroici logofăt.

Acad. R.P.R., XL/88.

Orig. slav, hârtie.

Textul întreg scris de mâna lui Lupu Stroici mare log.

321

< 1599 > Mai 18, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase, Mănăilă pârcălab de Soroca. Cum vei vedea această carte a noastră, tu să mergi în satul G:ozești și să cercetezi cât va fi hotărît și ce vor fi lucrat și se vor fi așezat acolo acești oameni, Lazăr cu frații lui, iar tu tot pentru tot să faci plată acestor oameni, dela Albotă pârcălab. Deasemeni și doi cai ce au dat lui Ion voevod pe acel loc să aibă a le da, fiindcă s'au pârît de față înaintea domniei mele cu Albotă pârcălab și mai sus scrișii oameni au rămas dinaintea noastră și din toată legea, deoarece lui Albotă i-a fost danie uricită mai înaintea lor și i-am judecat să le întoarcă caii și ceea ce vor fi lucrat acolo.

Pentru aceasta vă dăm de știre, altfel să nu faci.

Scris în Suceava, Mai 18.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Pepelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nemaț, LXXII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din 1599, când Mănăilă figurează în divan ca pârcălab de Soroca.

322

1599 (7107) Iunie 9.

7107 1599 Iunie <e> 9.

Ispisoc dela Irimie Movilă voevod, talmăcitu *deasemenea* de pit<a>r Ioan, întăritor lui Fedor pitărelul pe o parte ce să va alege din sat Dumeni, ce este piste Prut, în ținut Hotinului, la Ezerul Albu, care au cumpăratu dela Tudosca, fata lui Achim.

Acad. R.P.R., ms. rom. 3392, f. 80 v.

Rezumat rom. din 1809.

1599 (7107) Iunie 13, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit sfintei mânăstiri Bistrița dreptii săi robi ¹⁾ Țigani anume: Gligorie cu femeia și copiii și Drăgoiu cu femeia și copiii și Eremia cu femeia și copiii și Drăgan cu femeia și copiii, pentrucă un Țigan al mânăstirii a fost ucis, să fie el în locul lui, și Tanul cu femeia și copiii și Gheorghie cu femeia și copiii și Coțiha cu femeia și copiii și Maxin cu femeia și copiii și Nichita cu femeia și copiii și Mircioagă cu femeia și copiii și Iachim cu femeia și copiii și Vicol cu femeia și copiii și Moșul cu femeia și copiii și Vasilie *Cărbune* cu femeia și copiii și Ștefan cu femeia și copiii și Draxin cu femeia și copiii și Ion cu femeia și copiii și Drăgoiu Cioro cu femeia și copiii și Ion, fratele lui Eremia, cu femeia și copiii și Trifan cu femeia și copiii și Năgară cu femeia și copiii și Banul cu femeia și copiii și Păcurariu cu femeia și copiii și Lupul cu femeia și copiii și Moșco cu femeia și cu copiii și Dula cu femeia și copiii și Mihăilă cu femeia și copiii și Tămpur cu femeia și copiii și Chiracon cu femeia și copiii și Bucur cu femeia și copiii și Vasilie Țola cu femeia și copiii și Petrica cu femeia și copiii și Codrișan cu femeia și copiii și Ihnat cu femeia și copiii și Sangriu cu femeia și cu copiii și Țancul cu femeia și copiii și Scănteae cu femeia și copiii și Ivan cu femeia și copiii și Boban cu femeia sa și Ciocârlan cu femeia și copiii și Dunitru cu femeia și copiii și Maxin, ginerele lui Țanul, cu femeia și copiii și Drăgoiu Tola cu femeia și copiii și Strucico cu femeia și copiii și Nistor cu femeia și copiii și Andronic cu femeia sa și Vitolt cu femeia și copiii și Bărnat cu femeia și copiii și Trepăduș cu femeia și copiii și Leuștan cu femeia și copiii și Rupa, fiul lui Drăgoiu, cu femeia și copiii și Danciul cu femeia și copiii și Șteful, fiul lui Danciul cu femeia și copiii; care acești Țigani mai sus scriși le sunt drepti robi Țigani.

Iar altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scriș în Suceava, în anul 7107 <1599> Iunie 13.

Insuși domnul a spus.

Eu Eremia Moghilă voevod <m. p.>

Hatmanul a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXVI/2.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid. XXXI/2.

¹⁾ « holopi » în org.

1599 (7107) Iunie 13, Suceava.

Suret di pe ispisoc sîrbăsc dela Ieremia Moghilă voevod. Let 7107 «1599» Iunii 13.

Precum au venit înnainte noastră și înnainte tuturor boerilor noștrii a Moldaviei, a mari și a mici, al nostru credincios Necoră logofăt și au părăt pe Havriș și pe Matieș și pe Pricop și pe Radul, zăcând precum ei au făcut satul Burdujăni, ce este la fântăna La Trii Hărtoape, supt dumbravă, între hotarul satelor lui: Cutova și Visoca. Iar cei de mai sus ziși oameni, Havriș și cu răzeșii lui, așa au răspuns precum nu este acel sat între hotarul satelor lui de mai sus scriși, ci ei au făcut acel sat în loc pustiu. Și au arătat nou<ă> și un ispisoc de danie și de cumpărătură pe loc pustiu, dela Ioan voevod.

Deci la aceasta, domnia me și cu tot sfatul nostru i-am judecat pe dănșii după legea țării și am ales doi boeri, ali noastre credincioasă slugi, pe Ciomărtan vătav de hănsari și Manoilă părcălab de Soroca și i-am triimes pe dănșii acolo, ca să strângă oameni buni și bătrâni și să socotiască cu dreptate de este acel sat anumi Burdujăni făcut în hotarul satilor Cutova și Visoca, precum au zis credinciosul logofătu nostru Necora, sau nu.

Și la aciasta, credincioasăle noastre slugi de mai sus scriși Ciomărtan vătav de hănsari și Manoilă părcălab Sorocăi, așa au mărturisit înnainte noastră și înnainte boerilor noștrii, precum au aflat cu oameni buni și bătrâni, precum acel de mai sus scris sat anumi Burdujăni, este așazat pe hotarul Cotovii și Visocăi și nu este acolo, nici au fost, locu pustiu.

Deci cei de mai sus scriși oameni, Havriș și cu răzeșii lui, au rămas denainte noastră și din toată leagia noastră. Inșă după aciasta s'au tocmit sânguri ei între dănșii, de bună voe lor, de nimine săliși, nici asupriși și cel de mai sus scris al nostru credincios Necora logofăt au dat de mai sus scrișilor oameni, lui Havriș și răzășilor lui a patra parte dentr'un loc pustiu ci-i pe Căenari, ținut Sorocăi, la fântăna pe Eleșăuca, ci-au fost supt ascultare hotarului satului său Visoca, pentrucă au dat satul Visoca doisprezece boi pentru o moarte ci s'au fost făcut acolo la acel loc pustiu, în zilili lui Petru voevod, ca să fii lui Havriș și răzeșilor lui, cu tot venitul, pentru acele ce au fost făcut ei întru acel de mai sus scriși satul Burdujăni, că n'au fost loc pustiu. Și ispisocul de danii și de cumpărătură ce au avut dela Ioan vodă, încă l-au dat pre el credinciosului al nostru Necora logofăt.

Pentru aceia di acum înnainte, acel de mai sus scris <sat> anumi Burdujăni, supt dumbrava la fântăna La Trii Hărtoape, ca să fie credinciosului nostru Necora logofăt și dela noi, uric și cu tot venitul și să nu aibă a mai păra pre el pentru aciastă păra nici a dobândi niciodată în veci, piste aciastă carte a noastră.

S'au scris în Suceavă.

Stroici mare logofăt au învățat și au iscălit.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghie dascăl, 1782 Ghenca > r 1.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXVII/2.

Trad. rom.

325

1599 (7107) Iunie 15, Suceava.

Io Eremia < Moghila > ¹⁾ voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Dragoman din Măstecani, cu un ispisoc făcut de mâinile părintelui nostru Nicanur fost episcop de Roman și dela alți mulți boieri: Țopa staroste și Neagul vornic și Marco pârcălab și Pântea vatag și G'igor și Căcicodan și G'igor Siviț și Streașin și Șarpe și Eremia și Ion Zănoagă și Lazor, toți vataji și popa Bilțu și popa Cozma și popa Dumil și popa Isaico și popa Platon și iarăși alți oameni buni și dintre oameni ²⁾ megiași și astfel era scris în acel ispisoc, că s'a sculat Bolca, fiica Marei, sora lui Dragoman din Măstecani și a dat toată partea ei din satul Măstecani, cât i se va alege partea de ocină și cumpărătură, ce a avut-o ea în Măstecani și vie, aceea a dat-o fratelui său Dragoman ³⁾ ca să se folosească, de buna voia ei și pentru sufletul ei.

Și iarăși s'a sculat Dragoman ³⁾ însuși și a dat acea ocină pe care i-a dat-o Bolca, sora lui, sfintei mănăstiri de călugărițe dela Cetățue, care este în ținutul Cohurlui, la gura Cohurluiului și care este zidită de Preadvici fost logofăt, în numele sfântului arhierarh și făcător de minuni Neculae. Și partea lui Dragoman de ocină și vie și fânaț și în grind și în sat și la câmp și vad de moară în Prutuleț, iarăși le-a dat acelei mănăstiri din Măstecani, care este mai sus scrisă.

Pentru aceia și domnia mea i-am dat și i-am întărit toate care sunt mai sus scrise sfintei mănăstiri și sfintei biserici cu tot venitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7107 < 1599 > Iunie 15.

Domnul a zis.

Necoară logofăt a învățat.

Serghie a scris.

Arh. St. Iași, CCCXXVIII/1—2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1763.

O altă trad. rom. din 1836, *ibid.*, Anaforale, nr. 2, f. 267.

¹⁾ rupt.

²⁾ «oameni», adăos deasupra rândului.

³⁾ corectat apoi: «Preadvici logofăt».

1599 (7107) Iulie 3, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit această carte a domniei mele, rugătorilor noștri călugări dela sfânta mânăstire a Neamțului ca ori câte gloabe și deșugubini se vor face în satul lor Horodiștea, ce este în ținutul Orheiului, slugile noastre pârçălabi și globnici și deșugubinari să nu aibă a-i învălui, nici a le lua, numai să aibă a-i judeca, dacă vor avea vreo pâră, și ferăia să și-o ia, iar alte silnicii să nu aibă a face, pentru că domnia mea m'am milostivit și le-am lăsat să fie pentru ciubote rugătorilor noștri călugărilor dela sfânta mânăstire mai sus scrisă. Iar dacă cineva va fi vinovat de moarte, slugile noastre deșugubinari să nu aibă a-i învălui, ci pe acel vinovat să-l prindă călugării și să-l aducă la domnia mea. Deasemeni să nu aibă a-i învălui pentru podvoade, nici care fără bani să nu le ia.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre pârçălabi sau globnici sau deșugubinari și podvodari să nu aibă a-i învălui înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, 7107 <1599> Iulie 3.

Necoară logofăt a învățat.

Pepelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXV/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII și alta rusească.

1599 (7107) Iulie 10, Huși.

Suret dela veliții boiar<i>, l<e>t 7107 <1599> Iulie 10.

Eu Bogdan *fost mare* vornic și Efrim *fost vist*. și Crețul marele vătav și Andrei vătav și Murgoci *fost* staroste și Burnar *fostu* ușar și Burnar *fost* staroste și Gheorghie *fost* armaș și Pobiv, feciorul lui Nubiv armașu și Ignat cămăraș și alți mulți slugitori din curtea *domnească*, facem înștiințare precum au venit înaintea noastră, Petrica, nepot lui Ion judele, de a lui bună voe, de nime silit, nici asuprit, ci de a lui bună voe au vândut a sa dreaptă ocină și cunpărătură a unch<i>ului său Ion judele, ci au cumpărat lui-ș pre ai săi drepti bani dela Neacșa și dela sora ei Drăgana, fetele ¹⁾ Jurgii, din dresuri de mărturie ce are dela Ștefan voevod pre satul Juleștii pe Bârlad și cu loc de moară în apa Bârladului. Aceia au vândut-o dum<i>sali lui Nestor Ureche *mare* vornic de țara de jos, drept o mie de zloți, carii bani toți deplini i-au dat celui de mai sus zis Petricăi Ion judele, înainte noa<s>tră.

1) « fetele » în text.

Pentru care văzând și noi a lor învoială și plată deplin, făcut-am și noi aciastă mărturie, câț<i> ne-am aflat. Decia să aibă dumnealui a-ș<i> face și drese *domnești*.

Și pentru mai bunu încredințarea ne-<a>mu pus și pe<ce>șile.

Scrisu-s'au aciastă mărturie de Băseanu uricarul cu mâna sa, în târgu în Huș<i>

Iar acmu în anul <e>t 7269 <I76I> Ghenari 20, s'au tălmăcit de Evloghie dascal.

Arh. St. Iași, CCXXXIV/2.

Trad. rom.

328

1599 (7107) < Iulie după 10 > Suceava.

Tălmăcire.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ieremia Movila voevod, domn țării Moldaviei. Facem știre cu această carte a noastră tuturor cine pre dânsa o vor vede sau cetindu-să o vor auzi. Adică au venit înaintea noastră și înaintea tuturor a lor noștri boeri, mari și mici, sluga noastră Petrica, nepotul lui Ioan judele, de a lui bună voe, de nime sălit, nici asuprit, ș'au vândut a sa dreaptă ocină și cumpărătura moșului seu, lui Ioan judele, pentrucă el feciori din trupul lui n'au avut și nici alți nepoți mai de aproape n'au avut, fiindcă el ș'au fost cumpărat, pe drepti și adevărați banii sei, dela Neacșa și dela sora ei, Drăgana, fete Jurji, din ispisoc de mărturie ce eale au avut dela Ștefan voevod, pe o sălește anume Giuleștii pe Bârlad, spre apus.

Acea o au vândut a lui nostru credincios și cinstit boeriu Nistor Ureche mare vornic drept 1000 taleri de argint tătărești. Și s'au sculat al nostru credincios și cinstit boeriu Nistor Ureche mari vornic și au plătit toți acei bani de mai sus scriși 1000 taleri tătărești, în mânele lui Petrica, nepot lui Ioan judele, înaintea noastră și înaintea a lor noștri boeri.

Deci văzând noi a lor de bună voe învoire și tocmeală între dânșai, pentru aceia am dat și am întărit, a lui nostru credincios și cinstit boerului Nistor Ureche mare vornic pe ace de mai sus numita sălește, anume Giuleștii pe Bârlad, spre apus, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și earăș au mai venit, înaintea noastră și înaintea tuturor a lor noștri boeri mari și mici, preotul Ioan dela Țăgănești și de a lui bună voea, de nime sălit, nici asuprit, ș'au vândut a sa dreaptă ocină și cumpărătură, o sălește anume Bădenii și cu loc de moară pe apa Bârladului, pe care sălește de mai înainte au fost ținut-o călugării dela mânăstirea ce se numește Grăjdana, ce și lor au fost danie dela Vartic ce au fost *mare* vornic, și lui de mai sus numitului preot Ioan dela Țăgănești e-au perit 50 de boi pe ace de mai sus numita sălește Bădenii, pentru o moarte de om, în zilele răposatului Petru voevod. Și călugării s'au lepădat de

acel mai sus scris loc, înaintea noastră și înaintea a tot sfatul nostru pentru atâta boi ce ei n'au putut să-i întoarcă și au lăsat acel mai sus numitu loc în pierzare, pentru ca să-i fie numitului preot Ioan ocina în veci și să fie volnic de a o vinde cui a vra, pentru a sale drepte bucate ce s'au perit pentru ace de mai sus scrisă moarte de om.

Aceia o au vândut a lui nostru credincios și cinstit boerului Nistor Ureche mare vornic, drept 120 galbini. Și s'au sculat al nostru credincios și cinstit boeriu Nistor Ureche mare vornic și au plătit toți acei de mai sus scriși bani 120 galbini în mâ-nule mai sus numitului preot Ioan, înaintea noastră și înaintea a lor noștri boeri.

Drept aceia și noi, dacă am văzut a lor de bună voe învoire și tocmală pentru ace primejdie, pentru aceia dar, am dat și am întărit a lui nostru credincios și cinstit boerului nostru Nistor Ureche mare vornic, pe ace de mai sus numită sâliște, anume Bădenii și cu loc de moară pe pârâul Bârlad, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul și fiilor lui și nepoților și strănepoților și prestrănepoților și a tot neamului lui, cine i se va alege mai de aproape, neclintit nici odineoară, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor de mai sus numitei sâliște, anume Giulești pe Bârlad, spre apus și ace sâlește anume Bădenii *asemenea* cătră apus și cu loc de moară pe pârâul Bârlad, ca să le fie lor hotar de cătră toate părțile, cu a lor vechi hotară, pe unde din veac au fost.

Iar spre aceia easte credința a însumi domniei mele, mai sus scrisului, noi Eremia Movila voevod și credința preaiubutului fiu domniei mele Constandin voevod și credința tuturor boerilor noștri moldovenesți mari și mici.

Iar după a noastră viață, pre cine dumnezeu va alege domn, ori din fiii noștri ori din neamul nostru, seau pre altul cine dumnezeu va alege, să fie domn pământului nostru Moldaviei, acela să nu strămure a noastră danie și întăritură, ce mai vârtos să aibă a-i da și a-i întări pre a lui drepte ocine și cumpărături, ce el pre drepti banii săi ș'au cumpărat.

Iar spre mai mare tărie și întăritură acelor toate de mai sus scrise, am poruncit a lui nostru credincios și cinstit boer Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și a noastră pecete să o lege cătră această adevărată carte noastră.

Au scris Ieremia Băseanul în Suceava.

Let 7107 <1599 Iulie după 10>.

Noi Eremia Movila voevod.

S'au tălmăcit de Evloghie dascălul.

7269 <1761>, Ghenar 20.

Acad. R.P.R., CCIV/100.

Copie din sec. XIX după trad. din 1761 Ianuarie 20.

Datat după mărturia din 1590 Iulie 10, când Petrica a vândut ocina din Ju-lești lui Ureche vornicul. Ulterior s'a produs întărirea domnească.

1599 (7107) Iulie 22, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri mari și mici, Jurj, fiul Chidei, nepotul lui Cârstea, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din satul Solești, în ținutul Vaslui, a șaptea parte din a treia parte din sat. Inșă astfel a mărturisit că nu are nimeni acea sus numită parte de ocină, ci este numai el singur. Deci a vândut slugii noastre Buciumaș pitărel, pentru o sută și douăzeci zloți tătărești și i-a plătit lui deplin.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit mai sus zisei slugii noastre, Buciumaș pitărel și femeii sale Ștefănia, acea mai înainte spusă parte de ocină din Solești, a șaptea parte din a treia parte și cu parte de moară, ca să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Și ăltul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7107 <1599> Iulie 22.

Domnul a zis.

Acad. R.P.R., CCXXIV/10.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

1599 (7107) August 24, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, rugătorul nostru, popa Eremia dela biserica domniei mele din târgul Iași și a adus un zăpis de mărturie dela Toader Negrescul din Movileni și dela Dumitru Brăhășescul de acolo și dela popa Toader din Iași și dela popa Ștefan și dela popa Mârzea protopop ¹⁾ și dela Costea cel bătrân din Iași și dela Dumitru jitnicer, spunând într'însul că a venit înaintea lor Marco Potângeanul, nepotul lui Maxim, care a fost șetrar și i-a vândut un loc de casă din partea sa din satul Tescani și cu trei pământuri în țarină și cu jirebie de casă și cu tot ce i se va cuveni la acea casă, pentru cincizeci de taleri. Și i-a plătit banii gata înaintea lor deplin.

De aceia, dacă am văzut acel zăpis de mărturie <dela oameni buni > l-am crezut și deasemeni i-am dat și i-am întărit dela noi, ca să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

¹⁾ în textul slav « potropop ».

De aceia, altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7107 <1599> August 24.

Insuși domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p. >

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/23.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

331

1599 (7107) August 31, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor moldoveni, sluga noastră credincioasă, Stratilat vornic de poartă și s'a părît de față cu Ion și cu oamenii lui din Antălești, din ținutul Sucevei, pentru 50 de boi și un cal ce i-au luat dela Stratilat.

Dar Ion și cu oamenii lui astfel s'a părît cu Toader Gliginco și cu unchiul lui, Grozea Șchiopul, că au luat ei acei 50 de boi și acel cal dela Ion și dela oamenii lui. La aceasta a mărturisit înaintea noastră și Pătrașco vornic de Botoșani, că a luat Toader și cu unchiul lui, Grozea, acei boi și acel cal dela dânșii și de față a fost Veveriță și Mogâldea vornici de poartă.

De aceia, a rămas Stratilat pe Toader și pe unchiul său Grozea, și a pus înainte ferăie. Pentru aceasta, să dea Grozea o parte de ocină ce are în satul Brăești, în ținutul Hârlăului, lui Stratilat. De aceia, cine va voi din rudele lui să întoarcă aceasta, să aibă a da acei 50 boi și acel cal, care sunt mai ¹⁾ sus scriși, în mâna lui Stratila<t> pentru că așa au jurat Ion și cu oamenii lui, cu 24 jurători anume: Bercea, Toader, Nechifor, Ion, Gligul, And<r>eica, Simion, alt Ion, Trifu, Toma, Toader, Lupe, Gheorghe din Antălești și Petrea din Cămărzani, Văscan, Ionașco, Sava, Măteiu de acolo, Gheorghe din Spătărești, Toader din Broșteni, Ionașco din Tâmpeschi, Gligor din Obârșie, Ionașco din Leucușești împotriva lui Toader și a lui Grozea.

Astfel să se știe, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7107 <1599> August 31.

Insuși domnul a poruncit.

Neacoară logofăt a învățat.

Tăbuci <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1833.

¹⁾ « mai », așa în orig.

< 1599 Septembrie 1 — 1600 Aprilie > 7108, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Isac Ghi-goescul, fiul . . . ¹⁾, nepotul lui Urdugaș, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, toată partea lui, cât se va alege, din satul Săoani pe Siret, ce este în ținutul Romanului, din privilegiul ce l-a avut bunicul lui, Urdugaș, dela Ștefan voevod cel Bătrân și dela Petru voevod, aceasta a vândut-o slugii noastre, Gligorie Balșe ceașnic, pentru patruzeci de taleri numărați. Și i-a plătit deplin.

De aceia, văzând noi tocmeala lor de bună voie între dânșii și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Balșe ceașnic, această mai sus zisă ocină din satul Săoani, ca să-i fie și dela noi, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7108 <1599—1600>.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXVII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1599 (7108) Septembrie 5, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Simion Jorea vornic de gloate, ne-a slujit nouă drept și credincios. Deci noi, văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit în țara noastră Moldova, dreapta sa ocină și cumpărătură din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut dela acest Petru voevod, a treia parte din satul Costești, care este peste Prut, unde cade Ciuhurul în Prut, partea de sus, cu grădini și cu loc de iaz și de moară la Ciuhur, pe care el însuși și-a cumpărat-o pentru șase sute de zloți tătărăști dela Toader Lucoci, fiul lui Lucoci pisar, din privilegiul pe care l-a avut tatăl său Lucoci pisar de la Iliăș voevod de cumpărătură dela Petriman Crăniță, din uricul pe care l-a avut Petriman Crăniță dela Ștefan cel Tânăr, acea toată mai sus scrisă a treia parte din satul Costești,

¹⁾ loc alb în orig.

partea de sus cu grădini și cu loc de iaz și de moară la Ciuhur, ca să fie mai sus scrisului boier, Simion Jorea vornic și dela noi uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lui și răstrănepoților și întreg neamul lui cine i se va alege mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei a treia părți din satul Costești cu grădini și cu loc de iaz și de moară la Ciuhur să-i fie hotar din vatră și din câmp și din grădini și din apă, tot a treia parte, iar din celelalte părți după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele, Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Grigorcea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârălab de Hotin, credința panului Ștefan și panului Dumitrachie pârălabi de Neamț, credința panului Ciolpan și a panului Toader pârălabi de Roman, credința panului Simion hatman și portar de Suceava, credința panului Gligorie postelnic, credința panului Bosiioc spătar, credința panului Barnoschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion vistier, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, < cine va fi domn al țării noastre, Moldova >¹⁾ sau din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn acestei țări a noastre, Moldova, acesta să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că este dreapta lui ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

< A scris > Marco Pepelea, la Suceava, în anul . . . ¹⁾ Septembrie 5 zile.

< Pe margine scris mic, contemporan : > 7108 < 1599 > Septembrie 5.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 253.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XIX.

Datat după divan și după însemnarea de pe margine cu care concordă.

334

< 1599 Septembrie — 1600 Aprilie > 7 (7108.)

Suretul uricului mării sale Irimie Moghila v<oe>vod, din anul 7108 < 1599 — 1600 > în 7 zile.

Iată aciastă adevărată sluga noastră Bogza logofătul, milostivitu-ne-am

¹⁾ loc rupt in orig.

spre însul și dintru a noastră osăbită milă i-am dat și i-am întărit lui, întru a nostru Moldovei pământ, pre a lui dreaptă ocină și moșia, dintru a lui drept <e> și adevărate drese de întăritură, ce au avut dela Petru v<oe>vod, o săliște să numea Vălenii, ce este pe apa Vasluiului, între Românești și între Strehoeștii și cu loc de moară pe apa Vasluiului; drept aceia, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și iarăși așjdere i-am dat și i-am întărit, acestui credincios al nostru Drăghici Bogza log<o>făt, dreaptă ocină și cumpărătură ce a avut el, dela Iancul v<oe>vod, din a treia parte din satul Gurcanii, a șasea parte, parte Hogii, ce să ia au cumpărat-o dela Theodosie egumenul de Tazlău, drept 120 de arginți tătărești; pentru aceia că să-i fie lui cu tot venitul.

Și iară au venit înaintea domnii mele și dinaintea a lor noștri boiari, sluga noastră Cozma visternicel, de a lui bună voe, de nime asuprit, au vândut a lui dreaptă ocină și cumpărătură din drese de cumpărătură ce au avut dela Petru v<oe>vod, giuătate din glos de satul Vălenii, lângă Poslogi, pe de amândoa părțile pe apa ce trece prin mijlocul satului și cu loc de moară pe aceiaș apă, ce este în ținutul Neamțului. Aceia iară au vândut-o a lui nostru credincioasă <ă> slugă Drăghici Bogza logofăt, drept . . . ¹⁾ arginți tătărești, pentru ca să-i fie lui cu tot venitul.

Așjdere iarăși au venit, înaintea noastră și dinaintea a lor noștri boeri, sluga noastră Ștefan și frate său Vasile și Petre și sora lor, ficiorii lui Antonie, nepoții lui Ion Brahăș diiac, de a lui bună voie, de nime asuprit, ș'au vândut dreaptă ocină și moșia din dresă de cumpărătură ce au avut moșul Ion Brahăș diiac dela bătrânul Petre v<oe>vod, din a cincea parte, parte din sus, giuătate den sat Brăhășeștii și cu loc de moară în Crasna. Aceia au vândut-o ei a lui nostru credincios, lui Drăghici logofăt, drept 120 de arginți tătărești, pentru aceia ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și iară au venit înainte noastră și dinnaintea a lor noștri boeri, a noastre slugi Epatie și Constantin și M hăil, Ștefan și Măriica, toț<i> ficiori Măriuți, așjdere săminția lor: Săfronia, fata lui Neacoară, așjdere săminția lor Marcu, ficioru lui Tudosie, așjdere iarăși săminția lor Sămeon și frate său Gavril și sora lor Măriica, ficiorii Titienii, toți nepoții popi lui Drăghici, de a lor bună voe, au vândut a lor dreaptă ocină și moșie din dresă de cumpărătură ce-au avut moșul lor, popa D.ăghici dela Petru v<oe>vod, și din dresă de întăritură ce au avut tot dela acela Petre voevod, tot din giuătate de satul Curtenii a patra parte, partea lor de sus ²⁾, ce să va alege și cu loc de moară în Lohan, unde au fost hăleșteul Cozmii Cățene comisul. Aceia au vândut-o a lui nostru

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ cuvintele «de sus» scrise deasupra rândului.

credincios Drăghici Bogze, drept 480 de arginți tătărești, pentru ca să-i fie lui cu tot venitul.

Intru aceia, iarăș am dat și am miluit pre a noastră credincioasă slugă, Bogze logofăt, cu un loc de hăleșteu, care este pe apa Rușciorii, care se numește Ț găneștii, ca să aibă el a-ș face hăleșteu din paziște, pentru a lui dreaptă și cu credință slujbă ce ne-au slujit, ca să-i fie lui nestrămutat nici odăneoară în véci.

Așijdere i-am dat și l-am miluit pre însul cu un Ț gan, anumé Ștefan Hățe și cu muerea lui și cu ficiorii lor, carii acești mai sus ziși Ț gani au fost a noștri drepți domnești și au fost săpat casa unui popă și i-au luat toate ale lui. Pentru aceia l-am dat credincioasă slugii noastre Bogzei logofăt, de vreme că au plătit acelui popă toate cele ce i-au luat, ca să-i fie lui dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și feciorilor și nepoților și strănepoților și a tot neamul său, ce se va alege mai de aproape, neclintit, nerușeit nici odăneoară, în vécii vérilor.

Iară hotarul acelor de mai sus scrisă ocini, ca să-i fie lui hotarale precum scriem mai sus și împărțite de toate părțile și hotarul lor cel vechiu, care din veci au stăpănit.

Și cătră aciastă credincioasă a noastră slugă, credința mai sus scrisului Irimie ¹⁾ Moghila v<oe>vod și pre iubiți și dintru inimă fii noștri, Costantin v<oe>vod și credința boerilor noștri, dumnalui Uréché vornicul de țara de gios, și dumnalui Cărste vornicul de țara de sus și credința dum<i>sale fratelui domnii mele Simeon hatmanul și părcălabul Sucevii și credința dumisale lui Gheorghe părcălabul de Hotin și credința dumilor sale lui Nădăbaică și lui Dumitru Chiriță părcălabii de Neamțu și credința dumiilor sale Veveriță și Ciocărlie părcălabii de Roman și credința dumisale lui Grigore post. și credința lui Bosuioc spătariul și credința Ursului medelnicer și credința dumiisale Simion Stroici visternicul și credința dumisale Bărnovsche păharnicul și credința dumisale Gligore stolnicul și credința dumisale Cărăiman comisul și credința a tot boiarilor noștri a Moldovii, mari și mici.

Și după a noastră <viață> și domniia, pre cine va milui d<o>mnul d<u>mnezeu, ori din fii noștri, ori din frații sau săminția noastră, ca să fie domnu pământului Moldovii, poftim pe domniia lor ca să nu strice mila și întăritura noastră, ce mai sus am arătat, precum nici noi n'am stricat uricile de milele ce au făcut alți luminați domni, ce mai vartos am miluit ș'am dat ș'am întărit. Pentru aceia și ei ca să aibă a-i da și a-i milui și a întări pe aceste ocine și cumpărături, pe carile cu drepți ban<ii> lor le-au cumpărat și cele ce i le-am dat, pentru dreaptă slujba lui le-am dat.

Și pentru mai mare încredințarea acestor mai sus scrisă, poroncit-am a lui nostru boiari cinst<it> și credincios dumisale Stroici mare logofăt, de-au scris și a noastră pecete au legat cătră acest al nostru adevărat uric.

¹⁾ cuvântul «Irimie». scris deasupra rândului

Am citit:

Vasile Buhăescu mare logofăt.

Tănăsie logofăt de taină.

Arh. St. Iași, CCCCVIII/6, f. 23 v — 24.

Trad. rom. din sec. XVIII.

335

1599 (7108) Octombrie 17.

Velet 7108 <1599,> Oct<om><v<rie> 17.

Ispisoc dela Ieremia v<oe><v<o>d.

Dat-am ș<i> am miluit boerinelui nostru credincios Mogałde vor<ni>cu de poartă, cu niște mori ș<i> o prisacă ș<i> odae, ce sânt pre hotarul domnesc la Tărgul Frumos, căci au slujăt domniei mele ș<i> țării noastre cu dreptate; care acele mori ș<i> prisaca ș<i> odae au fost a Gușii ușăriiu.

Deci să-i fie lui danie ș<i> miluire ș<i> alt nimi să nu aibă a să amesteca peste aciastă carte a domniei mele.

Irimie Movila v<oe><vod.

Acad. R.P.R., CLXXV/21.

Trad. rom. din sec. XIX.

336

1599 (7108) Octombrie 25, Roman.

† Io Eremia Mogałda voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă Calin mare vatag al ținutului Tutova, cu un zapis de mărturie dela credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic, că a cumpărat jumătate din jumătate de sat din Dragomirești și cu parte din iaz și din loc de moară pe pârâul Smila. Și cu privilegiile ce le-au avut bunicii lor dela Alexandru voevod, dela Toader și dela fratele lui, Luca, fiii Mușei, nepoții lui Ivan și Ionuz și ai lui Vasile, fiii lui Eremia și dela Condrea, fiul lui Ilie, toți nepoții și strănepoții ai Cârstinei, sora lui Ivan, pentru patruzeci taleri de argint.

De aceia noi, văzând acel mai sus scris zapis și de mărturie și de cumpărătură, ne-am încredințat și am dat slugii noastre credincioase, Calin mare vătăg, acea înainte zisă parte de ocină, jumătate din jumătate de sat din Dragomirești și cu partea lui din iaz și din loc de moară pe pârâul Smila, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Roman, anul 7108 <1599> Octombrie 25.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru a scris.

Acad. R.P.R., CLVII/50.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

337

1599 (7108) Noembrie 20, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre credincioase Voicu pârcălab de Soroca, dreapta lui ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut dela acel Petru voevod, siliștea Pășcani ce este în ținutul Iașilor, pe Ciuluc, pe amândouă părțile Ciulucului, pe care și-a cumpărat-o dela Pașco neamiș, pentru o mie zloți tătărești.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7108 <1599> Noemvrie 20.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

Pepelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Precista — Răducanu, III/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

338

1599 (7108) Decembrie 4, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră, Porcea aprod, fiul lui Carachiuzel și al Mariței, nepotul lui Coste logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din ispisoc de împărțeală ce a avut dela însumi domnia mea, a treia parte din satul Toderești, partea de sus și cu loc de mori pe pâraul Bârladului și pe Șacovăț și cu o poiană dela mânăstirea zisă Rafail și cu grădini și cu vie acolo la mânăstirea ce este în ținutul Vaslui. Aceia a vândut slugii noastre Ursu Pătrășcan fost staroste și cneaghinei lui, Nastasia, pentru o sută și cincizeci taleri de argint.

Și s'a sculat sluga noastră mai sus scrisă, Ursu Pătrășcan fost staroste și cneaghina lui, Nastasia și au plătit deplin 150 taleri de argint, în mâinile lui

Porcea, fiul lui Carachiuzel și al Maricăi, nepotul lui Coste logofăt, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând întocmirea lor de bunăvoie și plata deplină și noi deasemeni am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise Ursu Pătrășcan fost staroste și cneaghinei lui, Nastasia, acea a treia parte din satul Toderești, partea de sus și cu loc de mori pe pâraul Bârladului și pe Șacovăț și acea poiană dela mânăstirea zisă Rafail și cu grădini și cu vii acolo la mânăstire, ca să le fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7108 <1599> Dec<embrie> 4.

Insuși domnul a zis.

Stroici mare lofogăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric..

† Drăgîn Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Socola, V/1.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

339

1599 (7108) Decembrie 8.

Altu ispisoc dela Eremie vodă din văleat 7108 <1599> Decemvrie 8, întăritură lui Grigore diiac pe trei locuri de casă și pe o a trie parte de locu de casă, ce-au cumpărat dela strănepoții Stanciului din satu din Obrăceni din giumătate de acel satu din parte de jos, din ispisocu dela Ilieș voevod, care acele locuri le-au cumpărat dela Cârste și dela Cătălina, ficiorii lui Samoilă, nepoți Renghei și dela Condre, ficiorul Agafii și dela semințiile lui și dela Anușca Fărtătoae, fata Anghelinei, nepoata Mandeii și dela nepotul ei Rugină și dela săminție lor Sofronie și dela Păcurar și dela Condre, ce le-au fostu și lor cumpărătură dela Pupăză, strănepotul Stanciului.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Barnovschi, nr. 645, f. 36.

Rezumat rom.

340

1599 (7108) Decembrie 17.

† Suret scos den sârbiia pe moldovenii, dela domnul Irimia Moghila vod<ă>, den let 7108 <1599> Dec. 17.

Ioan Irimii Moghila vod<ă>, cu mila lui dumne<e>dzău, domnu țarei Moldovii. Iată după<ă> a lui voe au vinit înainte noastră și înainte ai noastre tuturor boer<i> al Moldovii, a mar<i> și a mici, al nostru credincios și precinst<i> boer, dum<ne>ui Grigorce marile vornec de țara de sus, de nime silit, nici asuprit, ș'au lăsat mai înainte de moarte lui ș'au dat a luii drepte ocin<i> și moșii dentr'a

lui drepte dresă, trei sate, anum<e> Tăistrenii, cu iaz și cu mor<i> în apa Coboltii și altu sat Târnauca și satul Hnilovodea, diasupra Răutului, cari aceste sate suntu într'un hotar în ținutul Sorocii.

Acest<e> li-au dat sfi<n>tii m<ă>n<ă>st<i>ri ce s<ă> chiiamă Voroneț, und<e> este hram sf<ân>tului și slăvitului marelui mucenic și purtăto<r> de biruință a luii H<risto>s, Gheorghe și und<e> să odihnescu sfintele moaștii a precuviosului și purtătorului di d<u>mn<e>dzău părintelui nostru Daniil cel Nou și trupul acistui scris mai sus boer au lăsat să-l îngropé în m<ă>n<ă>st<i>ri Voroneț.

Și au făcut însăș sângur al său zapis sf<in>tii m<ă>n<ă>st<i>ri pre aceste sate ce s'au scris mai sus, cu mare blăstăm cum neméne den rudeniélé luii ca s<ă> nu aibă necio triab<ă>. Iar cine să vor ispiti să străce a lui danie, acela să fie proclét și cu tricletul Arie și ca s<ă> fie neertat dela domnul dumn<e>dzău, cel ce au făcut ceriul și pământul. Iar rugătorii noștri dela aciaastă mai sus num<i>tă m<ă>n<ă>st<i>re, ca s<ă> aibă pre dănsul a-l greji și a-l poméne și să-i facă luii pamente den an în an în dzuoa sf<ă>ntuluii arhanghel Mihail și G<ivrii și ca s<ă> fie lui și părenților luii vecinecă pominiri.

Pintru aciaa, altul ca s<ă> nu s<ă> amestice.

Acad. R.P.R., LXXXIII/48.

Trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

În continuare, pe aceiași hârtie se află încă două doc.: LXXXIII/49 și LXXXIII/50.

341

1599 (7108) Decembrie 21.

Suret *deasemenea* de pre un zapis a Haruțului, din l<ea>t 7108 <1599> Decbrie> 21 zile.

Adecă eu Haruțul însumi pre mine am făcut acestu zapis, precum am luat eu o sută și cinezeci de taleri dela dumnealui Boul vistérnic, dela nașterea lui H<risto>s până la înălțarea domnului; și la zioa înnălțării să-i dau dum<i>sale toți banii aceștia, care mai sus scrie, o sută și cincizeci de taleri.

Iar de nu aș da dum<i>sale banii, ce s'au zis mai sus, la zioa însemnată, să aibă dumnealui Boul vistérnic a lua și a stăpâni toate părțile méle de ocină din satu din Rătești. Și după adevărata credință și dreptate, ce va tréce mai multu, moșiia mea, ca să aibă dumnealui Boul vist. a-m<i> mai da mie, pre a mea parte de ocină din jumătate de sat, a treia parte.

Pentru aciaa, am datu acestu uric dum<i>sale Boului vist., pentru toți banii aceștia. Și pentru mai mare credință, însumi eu am scris și am pus și pecetea mea pre acestu zapis.

Acad. R.P.R., CCXX/13.

Trad. rom. din sec. XVIII.

1600 (7108) Ianuarie 5, Suceava.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh. Adică eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bună voință cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, socotind și urmând binecinstitorilor domni de mai înainte, care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, pentru aceia și domnia mea am dat și am miluit ruga noastră nou zidită a răposatului domn, Io Petru voevod, veșnică pomenirea domniei sale, mănăstirea numită Galatia, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un sat anume Vâlceștii, ce este în ținutul Sucevei, pe Siret, care acel sat a fost cumpărat pe bani gata de binecinstitorul domn mai sus scris, Io Petru voevod și dat sfintei mănăstiri mai sus scrise.

Astfel și domnia mea am dat și am miluit și am întărit sfânta mănăstire cu acel sat mai sus scris, ca să nu aibă a da domniei mele nicio dabilă, nicio muncă să nu lucreze, să nu dea nici gorștină de oi, nici de porci, nici desetină de stupi, nici 50 de aspri, nici doi zloți, nici o dabilă, dacă se vor mai adăuga niște dabile în țara domniei mele; numai birul mare împărătesc să-l dea și ei singuri să aibă a-l strânge și a-l aduce în mâinile domniei mele. Iar nimeni altul dintre slugile domniei mele, dabilari sau globnici sau deșugubinari sau cămănari sau oricine va umbla cu slujba în acel ținut, să nu aibă a intra în satul acela, să le tragă marfa sau să-i turbure, ci să fie în pace pentru toate.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iar pe cine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acela să nu clintească dania și miluirea noastră, ci să dea și să miluiască și să întărească sfânta mănăstire. Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli fruntași și de 318 sfinți părinți care au propovăduit la Nicheia în primul sfânt sobor și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra lui Hristos mântuitorul nostru, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum și este și va fi, și să aibă pârîtor neadormit pe mama lui Emanuil în ziua cumpletei judecăți, amin.

Scris la Suceava, în anul 7108 <1600> Ianuarie 5 zile.

Io Erimia voevod <m. p.>

Insuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat.
Popovici a scris ¹⁾).

Acad. R.P.R., LI/5.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

343

1600 (7108) Ianuarie 8, Lungani.

Facem acest zăpis precum au venit înaintea noastră Damiiian, ficiorul Liliii din Petrești, înainte lui Roman diiac și înainte lui Stan din Lunganu și a Grecului celui bătrân și a ficiorilor lui: Toader, Grigorie și Nistre și înainte lui Toader Căsiian, de a lui bună voe, de nime silit, nici asuprit, au vândut a sa driaptă ocină și moșie din sat din Petrești, din câmpu ²⁾ și din pădure și din poeni și din tot locul ce să va veni parte lui Damiiian, acéia amu vândut-o popii lui Vasilie, drept 10 taleri, ca să-i fie lui cumpărătură.

Și pentru mai mare tărie și întăritură, și i-am făcut noi acești oameni buni, ce sintem mai sus scrișci, mărturie cu acest adevărat zăpis al nostru și l-am și pecetluit cu pecețile noastre.

S'au scris în Lungani, v<ă>l<ea>t 7108 <1600> Ghen. 8.

Acad. R.P.R., CLVII/26.

Trad. rom. din sec. XVIII.

344

1600 (7108) Ianuarie 9.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta noastră rugă, mânăstirea numită Homor, dreptele și vechile hotare ale sfintei mânăstiri în munți, din uricul de danie pe care l-au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân și din ispisoc de întărire pe care l-au avut dela Petru voevod; începându-se dela însăși <poarta sfintei mânăstiri> ³⁾ în sus la trecătoare până la vârful Dealului Mare și iarăși Dealul Mare până la Poiana Merilor, de acolo pe opcină până la obârșia Homorului și până la Brazii Muerii ⁴⁾ și până în Dealul Ulmului ⁵⁾ și până în Dealul Paltinului, de acolo în jos, pârâul Racova până unde cade în

¹⁾ « a scris » în criptogramă.

²⁾ cuvintele « din câmpu » sunt scrise între rânduri.

³⁾ rupt, întregit după confirmarea din 18 Ianuar 1610, Acad. R.P.R., LXXXIV/2

⁴⁾ « Muerii » așa în orig.

⁵⁾ « Ulmului » așa în orig.

Ihnat și peste Ihnat, iar de acolo drumul la vârful muntelui Ge<r>mănului ¹⁾ și pe opcină până la Săcătura Bucura ²⁾, până la poiana lui Ihnat și până la Brăduleț și iarăși la lozii și până la Miezurii, de acolo la Trei Brazi peste Soloneț până în vârful Scărișoarei, opcina în sus până la poiana Popii, apoi la Fântâna lui Dragomir, tot pe opcină la deal până la Poiana Paltinului și pe pârâul Bucovăț și iarăși Bucovățul la vale până la Moldova și iarăși dela gura Bucovățului, Moldova în sus, până la izvorul Tocilei, apoi tot trecătoarea în sus până la Dealul Mare și dela Dealul Mare iarăși de unde s'a început mai întâi. Acest întreg hotar mai sus scris al sfintei mănăstiri să le fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul și altul să nu se amestece.

In anul 7108 <1600> Ianuarie 9.

Domnul a zis.

<Stroici mare logofăt a învățat> și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., LXXXIV/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, desprinsă.

345

1600 (7108) Februarie 19, Suceava.

Eremia Movila v<oe>voda, cu mila lui Dumnezeu, domn țării Moldovii.

Scriem slugii noastre, credincios Jojiai staroste de Tecuci și vă dăm în știre că ni s'au jăluit sluga noastră Vasăli, ci au fost părcălab, pe niște răzăși ai săi din sat Medelenii acelu țăn <u> t. Și așa au zis înaintea domniei mele, că el țâne o parte de moșie dentr'acela sat și el n'are nicio ispravă; că numai ei, în țările lor, și hotarâli au scos di pe unde au fost pusă di demult.

Pentru aciasta, dacă vii vede carte aciasta a domniei mele, dar tu să cauți să alegi parte slugii noastre Vasăli părcălab, dispre alți răzăși și caută dacă vor fi mutați stălpii, să aibă a li lua 24 boi și la domnia mea să-i trimiți, pentru că au făcut ei sănguri de voe lor și în țările lor și fără ispravă au mutat stălpii.

Așa să știi. Intr'alt chip să nu faci.

S'au scris în Suciav[v]a, la anul 7108 (1600) Febr. 19.

Domnul a zis.

Marii boieri au învățat.

Asămine s'au tălmăcit de mine, 1797 Maiu 27, Andrii tălmăci, căp<i>tan.

Asămine și întocma scoasă di pi tălmăcire, 1814 Oct<om>v<rie> 11.

Nedelcu.

Acad. R.P.R., CV/13.

Copie rom. din 1814 după trad. din 1797.

¹⁾ « Germănului » așa în orig.

²⁾ « Seșcătura Bucura » așa în orig.

1600 (7108) Martie 20, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acest adevărat credincios al nostru, pan Macri mare armaș, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit lui și cneaghinei lui, Nastea, ocina lor dreaptă și cumpărătura tatălui cneaghinei Nastea, Chicer diac, a patra parte din satul Giumătățeni, partea de jos și a patra parte de moară ce este pe râul Jijia, care această a patra parte din Giumătățeni și cu a patra parte de moară dela râul Jijia, i le-a cumpărat tatăl lor Chicer diac dela Oțal vătaf, fiul Nastasiei, nepotul lui Giurgea Giumătate, pentru trei sute de zloți tătărești, din privilegiul de împărțeală ce a avut bunicul lui, Giurgea Giumătate dela Petru voevod cel Bătrân și din ispisoc de cumpărătură dela Iancul voevod.

Și deasemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Tuduran, fiul Armeneasăii, nepotul lui Șcheaul, de bună voia lui, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă din uricul ce scriem mai sus, dintr'a patra parte a satului Giumătățeni, două părți. Și a vândut credinciosului nostru Macri mare armaș și cneaghinei lui, Nastea, pentru trei sute și douăzeci de zloți tătărești. Și au plătit deplin, dinaintea noastră.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Iurșea vătaf și Grozava și Varvara și Sofronia și verii lor, Toma Ilcișor vătaf și frații lui, Onca și Tiron și Grozav și verii lor, Tuduran și frații lui, Cârstea și Gligorie și surorile lor, Mărica și Sora și Gatha și Stanca, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, iarăși din acel uric, a patra parte din satul Giumătățeni și cu a patra parte din moara ce este pe râul Jijia, dar partea din mijloc, care merge mai sus de stâlp, de pe amândouă părțile. Și au vândut credinciosului nostru Macri mare armaș, pentru trei sute și douăzeci de zloți tătărești.

Și întru aceasta deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri această roabă numită Titiana, fiica lui Măteiu, sora Varvarei, femeia lui Bucioc, care fusese luată de Tătari, când au jefuit toată țara Moldovei, în zilele lui Ioan voevod; și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, tot dintr'acel uric, toată partea ei și partea surorii ei Varvara, din satul Giumătățeni ce este pe Jijia și cu loc de moară pe Jijia și cu grădini, fiindcă sora ei Varvara a vândut alte părți de ocină ale ei, pe unde le-a avut. Aceasta a vândut mai sus scrisului, credinciosului nostru Macri mare armaș, pentru cincizeci de ughi galbeni; și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 50 de ughi, în mâinile lui Casin Turcul care a scos-o dela limbile păgâne.

Și iarăși a venit înaintea noastră Măriica, fiica Nastei, nepoata Cârstii, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a vândut ocina și dedina sa dreaptă din ispisocul de mărturie și de întărire pe care l-a avut dela Iancul voevod, două părți din satul Voloucinți, dar cu partea verei ei Elinca, fiica Anei, fiindcă au făcut schimb între ele. Și pentru aceasta a treia parte a ei din Voloucinți a dat mai sus scrisei Elinca, fiica Annei, schimb pentru schimb, altă a treia parte din satul Bainți. Și a vândut tot credinciosului nostru Macri mare armaș și cneaghinei lui, Nastea, pentru două sute de taleri numărați. Și ispisocul care l-a avut dela Iancu voevod deasemeni l-a dat în mâinile mai sus scrisului Macri mare armaș.

Și deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Mărica, fiica lui Bainschi, de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asupra și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, tot dintr'acel ispisoc pe care l-au avut dela Iancul voevod, a treia parte din satul Voloucinți. Aceasta a vândut tot credinciosului nostru Macri mare armaș și cneaghinei lui, Nastea, pentru o sută de taleri de argint.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Lupul, fiul lui Iurescul paharnic, nepotul lui Văscan Iurescu, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a mărturisit că a vândut cu frații lui, Ionașco Druțul și surorile lor Măgdălina și Greaca și Mitutca, ocina și dedina lor dreaptă din uric de danie ce au avut dela Ștefan ¹⁾ voevod, jumătatea satului Iurești sub Cozancea; aceasta au vândut tot credinciosului nostru Macri mare armaș, pentru o sută și douăzeci de taleri. Și iarăși a mărturisit înaintea noastră că și-au împărțit ocinele lor cu frații lui, Ionașco Druțul și surorile lui, Magdalena și Greaca și Mitutca.

Și deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Petrea, fiul lui Ion, nepotul lui Laur și vărul lui, Grozea și fratele lui, Micul, copiii Petricăi și Hardon, fiul lui Drăgan, deasemeni nepoții lui Laur și Bosioc, fiul lui Crăciun și Mihalcea, fiul lui Efrim și verele lor, Urâta și Măriica, nepoții lui Drăgan ce l bătrân, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupra și au vândut ocina lor dreaptă și cumpărătura ce au avut dela Caico, fiul lui Semeon, nepotul lui Danciul și din uricul ce a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân, două părți din tot satul Cohonești, ce se va alege partea lor. Acestea le-au vândut credinciosului nostru Macri mare armaș și cneaghinei lui, Nastea, pentru o sută și cincizeci de taleri; și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși în mâinile tuturor acestor mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru mai sus scris, Macri mare armaș și cneaghinei lui, Nastea, ca să-i fie și dela noi ocine și cumpărătură și uric și cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege mai aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

¹⁾ « Ștefan », așa în orig.

Iar hotarul acestor ocine mai sus scrise să fie pe părți, cum se va alege, iar dinspre alte părți să fie după vechile hotare pe unde au folosit din veac.

Și deasemeni le-am dat și le-am întărit dreptii lor robi ¹⁾ Țigani, anume: Marfa cu copiii ei și Buna și Părasca și fiul Bunei, Ștefan și Sohiica și Ionașco, ce ei și-au cumpărat dela Toader Turciul și dela Tăutul diac și dela fratele lui, Toader, pentru două sute de zloți tătărești.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului și fratelui domniei mele Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Ghiorghe pârcălab de Hotin, credința panului Nădăbaico și a panului Dumitru Chiriță pârcălabi de Neamț, credința panului Ciocârlie și a panului Veveriță pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Drăgan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Bârnovschi paharnic, credința panului Grigorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, fiindcă el și-a cumpărat pentru banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

† A scris Arsenie Nebojato diac la Suceava, în anul 7108 <1600> luna Martie 20 zile.

Erimia voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., Peciți, nr. 157.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1800, la Arh. St. Iași, CDXIV/17.

347

1600 (7108) Martie 25, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră credincioasă, Apostolachi vistier

¹⁾ ♦ holopi ♦ în orig.

și cneaghina lui, Cneajna și au părît pe slugile noastre credincioase Ghiorghie Albotă pârcălab de Soroca și pe surorile lui, Odochia și Sofronia și Măriica și pe frații lor, Petrea Albotă și Ion Albotă, copiii panului Petrea Albotă mare vornic, pentru satul Pătrășcani, care este în ținutul Sorocăi, pe Căinar, sub movila lui Dicheciu, zicând că este dreapta danie și așezare a unchiului ei, Pătrașco cămănar, dela tatăl ei, Alexandru voevod. Iar mai sus scrișii copii ai lui Petrea Albotă mare vornic ne-au arătat privilegiul de danie și de miluire, dela Iancul voevod și de întărire dela acest Petru voevod.

Deci noi, întru aceasta, le-am socotit privilegiul și am aflat că acest sat, Pătrășcanii, este dreaptă vislujenie și danie tatălui lor Petrea Albotă vornic. Iar mai sus numitul Apostolachi și cneaghina lui, Cneajna, nu au avut niciun zapis și niciun drept. Al doilea, am cercetat și am aflat că unchiul ei Pătrașco cămănar, a fost om fără de copii, scopeț. Și întru aceasta, Apostolachi vistier și cneaghina lui, Cneajna, a rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră, iar Gheorghie Albotă pârcălab și frații lui și surorile lui s'au îndreptat și și-au pus fierie, douăzeci și patru de zloți, în vistieria noastră.

De aceia, dacă se vor afla vreodată niște privilegii sau ispisoace pe acest sat Pătrășcanii, să nu se creadă, pentrucă acum n'au arătat înaintea noastră niciun uric, nici ispisoc, numai cu gura s'au părît. Deci de acuma să nu se mai ¹⁾ judece pentru acest sat, anume Pătrășcanii, nici să nu dobândească niciodată, în veci.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră credincioasă, Gheorghie Albotă pârcălab de Soroca și frații lui și surorile lui, copiii lui pan Petrea Albotă vornic și au părît pe Lazor, fiul lui Grozavul și pe fiii lui Simion și pe Drăgan și pe alți răzeși ²⁾ ai lor, spunând că și-au așezat satul Grozița, ce acum se numește Grecii, dinspre răsărit, la gura Văii Grecului, pe Cobolta, în hotarul satului Albotenilor. Și întru aceasta, ne-au arătat ispisocul de danie pe care l-a avut tatăl lor, pan Petrea Albotă mare vornic, dela Alexandru voevod și deasemenea uric de danie și întărire dela Bogdan voevod Alexandrovici și deasemenea privilegiul de întărire ce au avut dela Petru voevod și dela Iancul voevod; iar mai sus zișii copii ai lui Grozav și Simion și Drăgan și ceilalți răzeși ²⁾ ai lor, ne-au arătat numai un ispisoc dela Ioan voevod, pe acest mai sus zis loc de ocină, de cumpărătură, pentru doi cai.

Și întru aceasta, domnia mea și cu toți boierii noștri le-am socotit privilegiul și am aflat, cu tot sfatul nostru, că le-a fost dat mai sus scrișilor copii ai panului Albotă vornic mai înainte și li s'a făcut uric de Alexandru voevod și de Bogdan

¹⁾ « mai », așa în orig.

²⁾ « răzeși », așa în orig.

voevod și privilegiile înseamnă spunând. Și alta, pentru acest mai sus scris loc de ocină, care se numește Valea Grecului că a dat și a plătit pan Petrea Albotă vornic o sută și cincizeci și opt de boi și vaci, amestecați și șase sute de oi și șapte cai și treisprezece iepe cu mânji, pentru moartea unui Grec ce a fost ucis acolo și s'a dat cap pentru cap și de atunci se numește Valea Grecului. Și întru aceasta, copiii lui Grozav și ai lui Simion și Drăgan și ceilalți răzeși¹⁾ ai lor au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat. Și ispisocul de cumpăratură ce l-au avut dela Ioan voevod, încă l-am luat în vistieria noastră, pentru că li s'a dat ispisoc pentru acest loc de ocină, când a fost pan Petrea Albotă vornic în pribegie, în zilele lui Ioan voevod. Iar copiii panului Petrea Albotă vornic s'au îndreptat și și-au pus fierie, douăzeci și patru de zloți, în vistieria noastră.

De aceia, să nu mai²⁾ aibă a se pârî de acum înainte și nici să nu dobândească și nici să nu se creadă, dacă se vor afla cândva niște privilegii, niciodată, în veci.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim slugii noastre credincioase mai sus scrise, pan Gheorghie Albotă pârcălab de Soroca și surorilor lui, Odochia și Sofronia și Mărica și fraților lui, Petrea Albotă și Ion Albotă, copiii panului Petrea Albotă mare vornic dreapta lor ocină și vislujenie a tatălui lor Petrea Albotă vornic, din privilegiul de danie și vislujenie ce a avut tatăl lor [pan Petrea Albotă vornic dela Alexandru voevod și din privilegiul de întărire ce a avut dela Bogdan voevod și dela Iancul voevod, un loc <pe> Cobolta, mai jos de gura Văii Speei, dinspre apus, unde și-a făcut casă Uhorca, pentru care loc de sat ei au avut pără cu Uhorca și cu Horban și. . .³⁾ și cu alți răzești ai lor, în zilele lui Petru voevod și atunci Uhorca și Horban <ei> au rămas de lege; iar mai sus zișii Gheorghie Albotă pârcălab de Soroca, cu surorile și frații lui, s'au îndreptat și privilegiile de fierie și de întărire ce le-au avut dela Petru voevod, pentru un oarecare loc de . . .³⁾ vislujenia tatălui lor, pan Petrea Albotă vornic: și încă i-a dat lui Petru voevod șase cai, prețuiți șase mii de aspri.

Și deasemeni dăm și întărim copiilor panului Petrea Albotă vornic dreapta lor ocină și vislujenie a tatălui lor, pan Petrea Albotă vornic, din privilegiul de danie și de întărire ce a avut dela Alexandru voevod și dela Bogdan voevod și din privilegiul de întărire ce au avut dela Petru voevod și dela Iancul voevod, un loc de sat pe Căinar, dinspre răsărit, în fața satului Alboteni, ce este în ținutul Sorocăi, cu loc de iazuri și de mori, ce au avut pără cu Horban și Havriș și cu ceilalți răzeși ai lor, iarăși în zilele lui Petru voevod. Și iarăși au rămas de lege Horban și Havriș și ceilalți răzeși ai lor, iar copiii lui pan Petrea Albotă mare vornic, s'au îndreptat. Și au încă ispisoc de ferie și de întărire dela Petru voevod.

¹⁾ « răzeși » așa orig.

²⁾ « mai » așa în orig.

³⁾ loc șters în orig.

Toate aceste mai sus scrise sate, Pătrășcanii, ce este pe Căenar sub movila lui Dichieciu și satul Grozinții, ce este la gura Văii Grecului, pe Cobolta, care se chiamă acum Grecii și seliștea Uhorceni, pe Cobolta, care este mai jos de gura văii Speea, dinspre apus și cu acest loc de sat, ce este pe Căinar, în fața satului Alboteni, cu loc de iazuri și de mori, ce au avut pâra cu Horban și cu Havriș și cu ceilalți răzeși ai lor, să fie mai sus scrișilor, slugii noastre credincioase panului Gheorghie Albotă pârcălab de Soroca și surorilor lui, Odochia și Sofronia și Mărica și fraților lor, Petrea Albotă și Ion Albotă și dela noi, uric și ocine, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, cine li se va alege mai deaproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Pătrășcani și seliștea Uhorceni și seliștea G:ozești, ce se numește acum Grecii și satul Alboteani pe Căinar, dinspre răsărit, cu loc de iazuri și de mori, să fie după vechile lor hotare și pe aceste vechi semne, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubitului fiu al domniei mele Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului și a fratelui domniei mele Simion hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Nădăbaico și credința panului Dumitrachi Chiriță pârcălabi de Neamț, credința panului Gligorie Veveriță și Ciocârlie pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Gligorie mare postelnic, credința <panului Bosi> oc spătar, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Bârnovschi ceașnic, credința panului Gligorie stolnic și credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le sunt drepte ocine și vislujenie.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tot ce este scris mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco în Suceava, în anul 7108 <1600> luna Martie 25 zile.

Io Eremia voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXIV, plic 1, nr. 3

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu trei traduceri românești, din 1806, 1828 și una nedatată.

1600 (7108) Martie 31.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Anghelina și sora ei Ileana, fiica lui Burnar vornic, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asupra și au schimbat dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul de danie ce a avut tatăl lor Burnar vornic dela Alexandru voevod și din ispisoc de împărțeală ce au avut ele dela domnia mea, două părți din tot satul, din Bilavenți, ce este pe Vilia și cu loc de iaz și de moară pe Vilia, care este în ținutul Hotinului. Aceasta a schimbat cu credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic, care a dat mai sus ziselor Anghelina și surorii sale Ileana, schimb pentru schimb, dreapta lui ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, satul anume Laslăoani, ce este pe râul Tutova și cu mori pe râul Tutova și încă le-a mai ¹⁾ adaos trei sute de taleri, bani gata.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere între dânsii, de aceia am dat și am întărit Anghelinei și surorii sale Ileana, fiicele lui Burnar, satul anume Laslăoani, ce este pe Tutova și cu loc de mori pe Tutova. Toate acestea de mai sus scrise să le fie lor și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, cine li se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume Laslăoanii, ce este pe Tutova și cu mori pe râul Tutova, să-i fie cu tot venitul lui, iar dinspre alte părți, după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Simion hatman și portar de Suceava, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Nădăbaico și Dumitru pârcălabi de Neamț, credința panului Veveriță și Ciocârlie pârcălabi de Roman, credința panului Bosiiuc spătar, credința panului Ursu medelnicer, credința panului Bârnovschi ceașnic, credința panului Simion vistier, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine va alege Dumnezeu să fie domn

¹⁾ « mai » așa în orig.

al țării noastre Moldova, acesta să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le-am dat și le-am întărit, pentrucă le este dreaptă ocină și schimb.

Iar pentru mai mare putere și tărie a acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Sava diac din târgul Bârladului, în anul 7108 <1600> luna Martie 31. Eremia voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 223.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

349

1600 (7108) Aprilie 8, Suceava.

Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acest adevărat credincios și cinstit boier al nostru, pan Nistor Ureche mare vornic, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat și i-am întărit dela noi, în țara noastră, în Moldova, dreptele lui ocine și vislujenie, din privilegiul de vislujenie pe care l-a avut el dela Petru voevod, o seliște anume Ciaplinții, ce este în ținutul Hârlăului pe Bahlui între Buhainți și între hotarul Cotnariului și cu loc de iaz și de moară, pe Bahlui și un cut numit Verbovți ascultător de Ceaplinți; care această mai sus zisă seliște numită Ceaplinți, între Buhainți și între hotarul Cotnariului și loc de iaz și de moară la Bahlui și acest cut numit Verbovți ce este ascultător de Ceaplinți, a fost de mai înainte vreme drept domnesc și a dat lui Petru voevod, 12 cai buni și prețuiți la 24.000 aspri. De aceia, să-i fie cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim credinciosului și cinstului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic, dreapta lui ocină și dedină dintr'aceiași privilegiu mai sus zis și iarăși și din alte privilegii vechi pe care le-au avut bunicii și străbunicii lui, dela Alexandru voevod cel Bătrân, un sat anume Fundeni, ce acum se numește Lățcanii, pe pâraul Albâia și cu loc de moară pe Albâia, care acest mai sus zis sat anume Fundeni, ce acum se numește Lățcanii, ce este pe Albâia și cu loc de moară pe Albâia, a fost luat de domnii de mai înainte și dat să fie ascultător de ocolul nostru dela târgul Roman. Iar când a fost în zilele lui Petru voevod, Petru voevod a întors credinciosului și cinstului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic acest sat mai sus scris, anume Fundeni, ce acum se numește Lățcanii, ce este pe Albâia, cu loc de moară pe Albâia, pentrucă i-a fost dreaptă ocină și dedină, <și> pentrucă i-a mai dat

încă lui Petru voevod opt cai buni și prețuiți la 16.000 de aspri. De aceia, să-i fie și dela noi, ocină și dedină cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim credinciosului și cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic, din privilegiul de cumpărătură pe care-l are dela Petru voevod, jumătate din satul Goeștii, ce este în ținutul Cârligăturii, însă jumătatea dinspre bucovină și jumătate de sat din Vârstați, jumătatea de sus, ce și-a cumpărat el dela Gliga, fiul Mărenii, nepotul Fedcăi, pentru o mie și două sute zloți tătarești, din privilegiul de întăritură ce a avut bunica lui Fedca, dela Ștefan voevod cel Bătrân și din privilegiul de împărțeală ce a avut mama lui, Mărica, dela Ștefan voevod cel Tânăr. De aceia, să-i fie cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim credinciosului și cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare <vornic>¹⁾ dreapta lui ocină și dedină din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lui, Danciul Ureche, dela Ștefan voevod cel Bătrân și iarăși din privilegiul de întărire, pe care l-a avut el dela Petru voevod cel Bătrân, a treia parte, cea de jos, din satul Hotinești, care această mai sus zisă a treia parte, partea de jos, din satul Hotinești, a fost cumpărătură a bunicului lui, Danciul Ureche, dela Nastea, fiica lui Hotin, pentru treizeci de zloți tătarești. De aceia, să-i fie lui, cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim credinciosului și cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic dreapta lui ocină și dedină din privilegiul de vislujenie ce a avut bunicul lui, Danciul Ureche, dela Ștefan voevod cel Bătrân, un loc de pustie la Fântâna lui Brătilă, ce acum se numește Brătuleștii, pe Ialpuh și cu loc de iaz și de moară pe Ialpuh, care acest mai sus zis loc de pustie la Fântâna lui Brătilă, ce acum se numește Brătuleștii, pe Ialpuh și cu loc de iaz și de moară pe Ialpuh, i s'a convenit lui, deosebit de alte neamuri ale lui, pentru că rudelor lui le-a venit în alte locuri. De aceia, să-i fie lui, cu tot venitul.

Și întru aceasta, deasemeni dăm și întărim credinciosului și cinstitului nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic și cneghinei sale Mitrofana, din privilegiul de danie, ce au avut ei dela Petru voevod, a patra parte din Lălești, ce acum se numește Posadnicii, partea de mijloc, dinspre cea din jos, ce este pe Jijia și cu loc de mori pe Jijia și o falce de vie ce este în Zlodiica, la mijlocul Poponeșului și jumătate de sat din Ruptură și cu loc de moară pe același pârâu, care aceste mai sus numite ocine și această falce de vie <a dat-o> cneghina Anghelina Berhecioaie surorii sale Mitrofana, pentru că n'a avut copii din trupul său, ca nimeni dintre frații ei sau dintre surori sau dintre alte neamuri ale ei, să nu aibă nicio treabă a se amesteca.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie lui dela noi uric și ocine, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

¹⁾ omis de diac.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate și seliști, anume Ciaplinții ce este <pe> Bahlui, între Buhainți și între hotarul Cotnarului și un cut numit Verbovții ce ascultă de Ciaplinți și cu loc de moară pe Bahlui și Fundenii, ce acum se numesc Lățcanii, pe Albâia și cu loc de moară pe Albâia și jumătate din satul Goeștii, dispre bucovină și jumătate de săt din Vârstați și a patra parte din Lălești, ce acum se numește Posadnicii și cu loc de mori pe Jijia și a treia parte, partea de mijloc, din Hotinești și acel loc de pustie, la Fântâna lui Brătilă, ce acum se numește Brătuleștii pe Ialpuh și cu loc de moară pe Ialpuh și jumătate de sat din Ruptură și cu loc de moară pe același pârâu, să fie hotarele lor cum scriem mai sus, iar dinspre alte părți, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și credința preaiubitului și din inimă fiu al domniei mele Io Costantin voevod și credința boierilor noștri: credința panului Simion hatman și portar de Suceava, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârçalab de Hotin, credința panului Nădăbaico și Dumitru pârçalabi de Neamț, credința panului Veveriță și Ciocârlie pârçalabi de Roman, credința panului Gligorie postelnic, credința panului Bosiuuc spătar, credința panului Ursu medelnicer, credința panului Bârnovschi ceașnic, credința panului Simion vistier, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Cărăiman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau igrăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, <pentrucă-i sunt> drepte ocine și dedine și vislujenie.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstiului nostru boier pan Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

În Suceava, în anul 7108 <1600> luna Aprilie 8.

A scris Eremia Băseanul.

Eremia voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 234.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

350

1600 (7108) Aprilie 19.

Suret dela Ierimia <Moghila voevod>, leat 7108 <1600> Ap. 19.

Dat-au și au miluit cinst<it> și cred<incios> boiariul nostru dumnealui Lupul Stroici mare logofăt sfintei mănăstiri Agapiei, o siliște ce s'au chemat mai înainte Negreștii, iar acum Mălășeștii și cu poeni și în poiana cea mare, hălășteu.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal. Leat 7269 <1761> Iunie 1.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIII/6.

Rezumat rom.

1600 (7108) Aprilie 25.

7108 <1600> Apr. 25.

Ispisoc dela Irimia Movila v<oe>vod, tălmăcit *deasemenea* de pit<a>r Ioan, cu cuprindere că Druțul și frații lui: Andreica și Procop și Stepca și Culcău și surorile lor: Tudosiia și Mărica și Părasca și Titiana și Costina, ficiorii lui Ion Bărliga și mătușa lor Mărica, sora lui Ion Bărliga, toți nepoți lui Ivancū, au vândut lui Sămion hat<ma>n de Suciavă, toată partea lor câtă li să va alegi de baștină din sat din Horbinești, cu partea lor din heleșteu și din moară pe Racovăț, din dresă de cumpărătură ce au avut moșul lor dela bătrânul Ștefan v<oe>vod.

Și iarăș au mai vândut o cumpărătură a tatălui lor, ce au cumpărat Ion Bărliga și sora lui, Mărica, din ispisoc de cumpărătură ce au avut ei dela Petru v<oe>vod, iarăș trei părți din Horbinești, toată partea câtă li să va alegi, și cu partea lor din heleșteu și din moară, ce au fost din partea rudi<i> lor, a Iurșii, însă afară din partea Gafii mătușii lor, ce și li-au fost cumpărat ei atunce dela răposatul Gavrilaš logo<f>t.

Și iarăș acii ficiorii a lui Ion Bărliga au vândut, tot numitului hat<ma>n, o giumątate din partea Anghelinii, câtă i se va alegi, ce au cumpărat Ion Bărliga dela Gavrilaš logo<f>t, în zălile lui Petru v<oe>vod, cu casă și cu berărie, dintr'acelaș sat din Horbinești, ce esti în țin<u>t Hotinului.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5304, f. 22.

Rezumat rom. din 1809.

1600 (7108) Mai 27, Iași.

† Io Mihail vovod, din mila lui dumnezeu, domn al Țării Românești și Ardealului și Moldovei. Am dat și am înnoit rugătorilor noștri monahi dela mănăstirea Neamț, ca să fie ei slobozi a-și apăra tot hotarul, râul Bistriței cu toate râurile și izvoarele câte sunt de amândouă părțile Bistriței și dela gura pâraului Lărgul¹⁾ până la gura Fărcașei și râul ce se numește Dreptul²⁾. Nimeni să nu aibă vreo treabă acolo.

Dacă vor afla pe cineva intrând acolo, să aibă a-i lua tot și nimeni să nu îndrăznească a-i opri înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, la anul 7108 <1600> Mai 27.

Marele logofăt a învățat.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXV/152.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1803.

¹⁾ «Lărgul», așa în orig.

²⁾ «Dreptul», așa în orig.

1600 (7108) Mai 29, Iași.

† Io Mihail voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Țării Românești, Ardealului și Moldovei. Am dat și am înnoit rugătorilor noștri monahi dela sfânta mânăstire Agapia, ca să fie tari și slobozi să stăpânească hotarul lor din Negrești. Nimeni să nu aibă acolo nicio treabă, nici cu poenile care vor fi acolo în hotarul acelu sat.

Dacă cuiva îi va fi vreo strâmbătate, acela să stea de față înaintea noastră. Altfel să nu fie.

Scris în Iași, în anul 7108 <1600> Mai 29.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat.

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

1600 (7108) Mai 30.

† Screiam și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, de nime siliți, nice asupriți, de a noastr<ă> bună voi, am vândut driaptă ocină și moșiia a tatălui nostr<u> a lui Iliie, din a șasa parte, o am vândut-o noi, feciorii lui Iliie, anumi Miron și Ștefan și Iacobu și cu sora noastră Zanfira, o am vândut-o dumisalii lui Ionășcu din Mădărjași, drept 25 de talir<i> mari, cu tot vinitul, din totu locul, din cânpu și din păduri ș<i> din pomăt și din tot locul.

Și i-amii vândut și o vatră de heleșteu, ondi să împreun<ă> Arinosa cu Bohonca, osăbită a noastră, drept 10 talir<i>, tot dumisali, să-i fii ficiorilor și nepoților și strenepoților și răstrenepoților cu tot vinitul, în veci. Aciastă parti i s'au vândut din satu Șărăței, ca să să știi.

L<ea>t 7108 <1600> Mai 30.

Și la aciastă tocmală ni-am întâmplat mulți omini buni și de frunti, cari mai gios ni-am iscălitu.

Eu Romaniți

Eu Părvul *dela* Fărțești

Eu Rareș

Eu Grigore Că<r> legătur<ă>

Eu Drăgan *de acolo*

Eu Paladi *de acolo*

Eu Hadămbul

Eu Lazăr

Eu Ili Pati

Eu Florea *de acolo*

Eu Zmăul *dela* Macsinești

Eu popa Iliiaș am scris.

In zilele lui Iremie v<oe>v<od>. Să s<e> facă dres<e> domneșt<i>.

«Pe verso un alt zăpis, fără dată, cu o mențiune care se încheie astfel:» «*In zilele lui Gligorie Ghica v<oe>v<od>, să se știa*».

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, VII/62.

Orig. rom. hârtie, 12 peceși aplicate cu același sigiliu.

Și o copie din sec. XVIII.

355

1600(7108) Iunie 2.

† Deoarece fiind mișcat Ieremia voevod de pizmă și de rea voință împotriva preaevlaviosului Mihail voevod, în înțelegere și cu Gheorghe mitropolitul Moldovei și cu episcopii de sub el, Agaton al Romanului și Teodosie al Rădăuților și Ion al Hușilor, au asigurat și au întărit cu jurământ gândul și hotărîrea lor de a alunga și de a nimici cu desăvârșire prin război pe preaevlaviosul Mihai voevod și scaunul lui și țara lui și, ca să spunem pe scurt, de a lua toată țara lui și s'o dea fratelui său Simeon.

Dar atotputernicul Dumnezeu care încurcă pe cei înțelepți în mișelia lor, după ce a privit cu un ochiu prielnic și făcând un semn inimii evlaviosului, mișcat fiind de râvnă, a stârnit război împotriva lui Ieremia voevod și l-a scos din scaunul lui și l-a izgonit din țară-i și, ca să spunem pe scurt, cu dreptate l-a surghiunit din ele. Iar zisul mitropolit al Moldovei Gheorghe și episcopii care erau cu el, fără de nicio nevoie sau milă, lăsând eparhiile lor, au fugit, urmând de bună voie pe zisul Ieremia voevod.

Iar preaevlaviosul domn Mihai voevod, fiind iubitor de oameni și păzind pacea bisericească, a răbdat îndelung, crezând că cei care au părăsit scaunele lor în chip rău, se vor întoarce frumos la bisericile lor. Și nu numai că a așteptat să se întoarcă zișii răzvrățiți, ci pe protopopul Teodor l-a trimis, poftindu-i să se întoarcă și să nu mai sălășluiască în străinătate.

Dar răzvrățiții nu au ascultat deloc să se întoarcă și să se înapoieze cu pace în eparhiile lor și să păstorească turmele încredințate lor, precum au fost rânduiți după sfintele și dumnezeieștile cașoane, ci, fiind acolo, anume în Lehia, iarăși nu conținesc gândindu-se la lucruri rele și, cășunând scandaluri, vor să stârneasă război împotriva evlaviosului Mihai voevod, se ostenesc să-l scoată din tronul Moldovei.

De aceea, preaevlaviosul domn Mihai voevod, a hotărît și ne-a poruncit nouă arhierilor care ne aflăm aicea, să hirotonisim alți episcopi în locul acelora pentru eparhiile acelea. Smerenia noastră, fiind de față și prea fericitul arhiepiscop al Întâii Iustiniane, al Ohridei și a toată Bulgaria și preasfințiții mitropoliți și prea-

cinstiți, al Chesariei lui Filip din Palestina chir Ghermanos și preasfințitul mitropolit al Vodenei chir Teofan și fostul mitropolit al Moldovei chir Nicanor și preaiubitul de Dumnezeu episcopul Ebrului chir Efraim, întru sfântul duh iubiții noștri frați și coliturghisitori, și cercetând îndeajuns în sobor, cu un singur gând am judecat: este nedrept să rămână bisericile fără arhieriei și turma lui Hristos nepăstorită și neapărată, fără de nicio grijă și îndreptare, să rămână de capul ei.

De aceia, și după vorba dumnezeiască ce spune « Păstorul cel bun pune sufletul său pentru oile sale, iar năimitul fuge, pentru că este năimit, pentru care le și mână », și « sufletul meu îl pun pentru oile mele », și încă după canonul ce spune: clericul care a făcut uneltire sau tovărășie, să fie caterisit, precum și după cartea făcută sub împărăția lui Constantin Porfiroghenitul, fiind de față și înalt preasfințitul patriarh al Constantinopolului chir Alexi și sfântul lui sinod, anatemisind pe cei ce încearcă a face răscoală sau tiranie împotriva împăratului. — Textul este următorul: « acelora care se vor apuca de uneltiri de acum înainte sau de răscoale, anatema; acelora care se înțeleg și pornesc la cale așa ceva, anatema; acelora care se ostenesc alături de ei, anatema ».

Drept care declarăm în sobor că ei sunt căzuți din scaunele lor și nejustificați și am dat voe preasfinținului mitropolit al preasfintei mitropolii a Târnovei chir Dionisie, preacinstit și exarh a toată Bulgarie și întâi stătător al preasfintei mitropolii a Sucevei, de a hirotonisi alți episcopi cu voturile arhierelor, după cum stă datina și orânduirea bisericească.

De aceia și spre arătarea și siguranța acestui lucru s'a făcut și cea de față a noastră carte sinodicească și s'a așternut în cea de față dumnezească condică a preasfintei mitropolii a Sucevei și a toată Moldova, în anul 7108 <1600>, luna Iunie în 2, indictionul al 13 lea.

† Nectarie din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Intâii Iustiniane, al Ohridei și a toată Bulgaria, Serbia și celelalte.

† Smeritul și din mila lui Dumnezeu mitropolitul Târnovei și întâi stătător al Moldovlahiei, Dionisie.

† Smeritul mitropolit al Chesariei lui Filip, Ghermanos.

† Smeritul mitropolit al Vodenei, Teofan.

† Smeritul episcop Petronie al Muncaciului.

† Smeritul episcop Efrem din Habrul.

Acad. R.P.R., Foto V/65 a-b.

Fotocopie după orig. grec, într'un fragment din Condica sfântă a mitropoliei Sucevei, la Muzeul Ardelean din Cluj. Ultimele două iscălituri în slavonește.

1600 (7108) Iunie 5, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mihail voevod, domn al țării Ungrovlahiei, Ardealului și al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inima curată și luminată și cu tot sufletul și gândul nostru și cu ajutor dela Dumnezeu, căutând binecinstitorilor domni dinainte cum au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, tot astfel și domnia mea am dat și am întărit și am miluit dela noi sfânta mănăstire numită sfântul Sava sfințitul din târgul Iași, cu acele case domnești de lângă sfânta biserică cu tot locul lor, pentru sănătatea domniei mele și a preaiubitului fiu al domniei mele Io Nicolae voevod, domn al țării Ungrovlahiei și pentru păcatele părinților noștri, să fie sfintei mănăstiri precum scriem mai sus, dedină și ocină, până când Dumnezeu ne va ține în viață, iar în urma noastră, deasemeni să-i fie sfintei mănăstiri veșnica lor pomenire. Iar călugării dela sfânta mănăstire să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru domnia mea și pentru copiii domniei mele și pentru păcatele părinților noștri, după cum scriem mai sus.

Iar cine va îndrăzni să strice această întocmire și miluire și danie a noastră, pe care am dat-o, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de 318 părinți cei dela Nicheia și să aibă protivnic la înfricoșata judecată a lui Hristos pe Sava sfințitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7108 <1600> luna Iunie 5.

Insuși domnul a poruncit.

Io Mihail vodă <m. p.>

Andronachie mare vistier a învățat.

† Negilaș <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava, LX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1600 (7108) Iunie 15.

Pe lângă aceasta se cuvine să primesc și sfintele și cele șapte sfinte soboare ecumenice ce s'au adunat pentru paza dreptelor dogme și să mărturisesc poruncile lor; se cuvine să păzesc pravila și sfintele porunci, câte s'au alcătuit după multe vremi și ani; toate câte ei le-au primit, le primesc și de toate de câte s'au lepădat, mă lepăd. Încă și mărturisesc că voiu păstra pacea în biserică și nu voiu gândi și nici voiu face împotriva în toată viața.

Pe acest temei mă supun binecredinciosului domn, Io Mihail voevod și celui de Dumnezeu încoronat fiu al său, Io Nicolae voevod, cărora nu voiu fi niciodată

potrivnic și neascultător, ci îi voi iubi pe ei din toată inima și din tot sufletul, în toată viața mea.

Și încă pe lângă aceasta, voi urma și voi asculta pe preasfințitul domn și vlădică mitropolitul sfintei mitropolii, al cetății Sucevei de Dumnezeu Mântuitorul și al întregii țări a Moldovei, chir Dionisie.

Făgăduesc cu frica lui Dumnezeu și cu bunătate dumnezeiască și adevărată înțelegere a păstori bine turma încredințată mie și a o feri de orice înșelăciune, a mă ține curat din toată puterea mea. Încă iarăși prin socotința ce am primit-o de la Dumnezeu, mă curăț de păcatul lui Simon, cel al mitei, atât înainte de hirotonie, cât și după hirotonie, ceiace am făgăduit fără vicleșug și fără fățarnicie.

Pe lângă toată urmarea și ascultarea, făgăduesc, cu frica lui Dumnezeu, că nu voi face nimic silit, nici de frica împăratului, nici a cneazului, chiar de ar fi să primesc moartea, dar nici primind mită de la cineva. Nici înafară de stăpânirea încredințată mie, nu voi îndrăzni a face hirotonie între străini, fără voia mitropolitului; nu numai că eu nu voi lua plată sau dare, dar nici cei ce vor fi lângă mine; și dacă nu mă voi învrednici a păstori așa, fără mită, turma lui Hristos, să fiu lipsit de cinul meu căci se va vedea că în zadar l-am primit.

S'au scris acestea cu mâna mea, Filotheu, din mila lui Dumnezeu episcop ales al sfintei episcopii a Romanului, în anul 7108 <1600> și indictia 13, luna Iunie 15 zile la pomenirea sfântului prooroc Amos, părintele lui Isaia proorocul.

Filotheu episcop de Roman <m. p.>

Acad. R.P.R. Fotografii, V/66 a-b.

Fotocopie după un orig. slav.

358

1600 (7108) Iunie 19.

...Binecredinciosului domn Io Mihail voevod și celui de Dumnezeu încoronat fiu al său, Io Nicolae voevod, și niciodată nu le voi fi nesupus și neascultător, ci îi voi iubi din toată inima și din tot sufletul, toată viața mea. Și încă pe lângă aceasta voi urma și voi asculta pe preasfințitul domn și stăpân, mitropolitul sfintei mitropolii a Sucevei și a întregii Moldove, chir Dionisie; făgăduesc cu frica lui Dumnezeu și cu bunătate dumnezeiască și adevărată înțelepciune a păstori bine turma încredințată mie și a o feri de orice răutate, a mă ține curat din toată puterea mea; apoi iarăși prin supravegherea ce am primit-o de la Dumnezeu, să mă curăț de greșala lui Simion, cea pentru mită, atât înainte de punerea mâinilor, cât și după hirotonisire, ceeace fără vicleșug și fără fățarnicie am făgăduit.

Pe lângă toată urmarea și ascultarea, făgăduesc, cu frica lui Dumnezeu, că nu voi face nimic silit, nici de frica împăratului, nici de a domnului, chiar de m'ar amenința cu moartea, dar nici primind mită de la cineva. Nici înafară de stăpâ-

nirea încredințată mie, nu voiu îndrăzni între străini punerea mâinilor fără porunca mitropolitului; nu numai că eu voiu fi fără plată și fără dare, dar nici acei care vor trăi lângă mine.

Și dacă nu voi păstori astfel fără mită, turma lui Hristos, să fiu lipsit de cinul meu, căci în zadar l-am primit.

S'au scris acestea cu mâna mea, Anastasie, din mila lui Dumnezeu episcop ales al sfintei episcopii de Rădăuți, în anul 7108 <1600> indiction 13, luna Iunie 19, la pomenirea sfântului apostol Iuda, fratele domnului.

Atanasie episcop ales, am scris cu mâna mea păcătoasă.

Acad. R.P.R., Fotografii V/67.

Fotocopie după un orig. slav.

359

1600 (7108) Iunie 23, Iași.

Tălmăcitu de pe sirbește.

În numele tatălui și a fiului și a sfântului duli, treimei cei de o ființă și nedespărțită, aminu.

Eu șarbul stăpânului meu Isus Hristos și închinători a treimei, Io Mihail voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnu a Țării UngroVlahiei și voivodu a Țării Ungurești și domnu a țării Moldovii, cum că domniea me am binevoitu cu a noastră bunăvo-ință, am datu și am întăritu sfintei noastre rugi dela Pângărați, unde este hramul sfântului, slăvitului, marelui mucenic și izvorătoriu de miru, Dimitrie, trei sate, anume Siliștea, ce este pe Malacica și râul Almași și Bilăeștii și Ivăneștii pe râul Cracăul, ce sântu, în ținutul Neamfului. Că aceste sate mai sus scrise au fostu danie sfintei monastiri de Pângărați, dela răposatul și bunul Io Petru voevod, se vede din ispisoaice cu blestămu și le are sfânta m<ânăsti>re dela domniea lui, vecinica lui pomenire. Și mai sus scrisele sate au fost ascultătoare de ocolul nostru Piatra.

De aceia, domniea me, urmând răposatului Io Petru voevod, deasăminea am dat și am întăritu și am miluitu sf<ânta> m<ânăstire> dela Pângărați, cu acele sate mai sus scrise, ca să fie sfintei m<ânăsti>ri și dela domniea me, otcină și cu tot venitul, nestricată niciodată, în veci. Iară monahii dela sfânta monastire, se aibă a ne pomeni la sfântul jertvelnicu și la toate liturghiile, până când va sta sfânta monastire.

Iară după viața noastră, cine să va atinge se strice daniea noastră și aciastă miluire și întărire, acela să fie blestematu și de trei ori blestematu de toți sfinții și se aibă a da răspunsu la înfricoșatul județi a lui Hristosu.

Pentru aceia niminea altul să nu se amestece dela aciastă hârtie a noastră.
Scris în Eăși, anul 7108 <1600> luna Iunie în 23.
Ștefanu mare log<o>fă<t ispravnicu.

Originalul acesta se află la m<ânăstir ><a > Pângărații, între documentele sale.

Acad. R.P.R., LXIII/11.

Trad. rom. din sec. XIX.

360

1600 (7108) Iulie 3, Iași,

† Io Mihail voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Țării Românești și voevod al Ardealului și Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru Dosoftei și celorlalți monahi trăitori împreună cu el, acolo la Secul, ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele a opri și a ține fânașul lor, dela aria cea veche până la chiliile Toptisului și de acolo până la gura Carpanului.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a le lua sau a-i învălui, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, la anul 7108 <1600> Iulie 3.

† Domnul a poruncit.

† Ștefan mare logofăt a învățat.

† Gligorie <a scris>.

<Pe verso însemnare românească din sec. XVII:> « Carte pre poenile de sus, dela Mihălaș voe<vo>da ».

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/10 bis.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

361

1600 (7108) Iulie 7, Suceava.

† Pan Udrea hatman și pârcălab de Suceava. Scriem închinăciune și multă viață și sănătate milostivirii voastre, prietenul nostru și frate din inimă și iubit și dorim dela domnul dumnezeu bună sănătate să te bucuri întru domnul în mulți ani, amin.

După aceasta, am înțeles bine din scrisoarea ce scrie milostivirea voastră de pagubele ce s'au făcut de lotri necunoscuți și știm bine ce scrie milostivirea voastră, însă aceasta nu este o noutate că la hotare se fac pagube, nu numai acolo în acele margini, dar și pe la alte margini așa este. Iar noi nu avem poruncă și învățătură dela milostivirea sa Mihail voevod ca să ne amenințăm, nici n'am scris astfel de vorbe necuvințe către milostivirea voastră, ci cu totul cuvincioase și cinstite.

Iar despre ce scrie milostivirea voastră despre Draguș căpitan, că vă scrie către milostivirea voastră astfel de vorbe ce nu se cuvine a scrie către milostivirea voastră, iar despre aceasta domnul nostru, Mihail voevod, nu știe nimic și nici nu are poruncă dela milostivirea lui, Mihail voevod și nici dela mine, nici cu știrea mea nu este, ci el singur cu mintea lui scrie și nu se cade lui Draguș căpitan să scrie acele vorbe, ci domnul nostru, Mihail voevod, scrie cărți către mine, că să nu lăsăm pe oamenii noștri să facă pagube în partea voastră, ci să fie viața cu pace și înțelegere, cum a fost și odinioară, sub alți domni.

Deci rog pe milostivirea voastră, ca milostivirea voastră să nu se potrivească la scrisoarea lui Draguș căpitan și nici vorbelor lui, ci să ne scrieți nouă ce va fi voia milostivirii voastre, iar noi pentru toate ne vom strădui pentru voia milostivirii voastre.

După acestea domnul dumnezeu să vă dea bună sănătate, vă urez întru mulți ani, amin.

Scris în țara Moldovei, la Suceava, în anul 7108 <1600> Iulie 7.

Și deasemeni rog pe milostivirea voastră să porunciți tuturor supușilor¹⁾ coroanei, să nu facă pagube în partea noastră, în țara noastră și noi deasemeni deîndată vom porunci supușilor¹⁾ noștri să nu facă pagube în partea milostivirii voastre.

<Adresa:> Panului Stanislav Jolcovschi castelan de Liov, hatman de câmp al milostivirii sale regelui Poloniei, la mâinile cinstite ale milostivirii sale, se cuvine.

Acad. R.P.R., Fotografii, II/19.
Fotocopie după orig. slav.

362

1600 (7108) Iulie 25, Cucuteni.

† Adec<ă> eu Toderășco *fost* spătar, mărturisescu cu ciastă scrisoare a mea cum am fostu cumpărat o parte de o<ci>nă din sat din Vărtopile ce-s la ținut<tu>l Neamțului, dela Vasili f<ici>orul popei lui Isac. Iar apoi au venit preuteasa popei lui Isac, <to>t²⁾ de acul<o> de Vărtopile și cu fi<ci>orii ei și mi s'au rugat ...²⁾ bine să-m<i>eu bani dela dânsa pre acel loc, căci au fostu din stălp.

<Dec>i eu, de buna voia mea, am priimit și mi-am luat bani dela preuteasa și dela ficiori ei, dzăci galbeni ce-<a>m fostu dat eu lui Vasili <fici>oriul²⁾ popei lui Isac și i-am dat și dresese ce-a<u> fostu pre acel loc.

¹⁾ «paddani» în text.

²⁾ loc rupt.

Și pentru credința, eu <s>ăngur¹⁾ am scris și am iscălit, să să știe...¹⁾). Cucutăni, 1<ea>t 7108 <1600> Iuli 25.

Eu Toderășco spă<tar>.

<Pe verso:> « † a mare căp. de Soroca † a la Dorohoiu † la Cocoran pit. »

Acad. R.P.R., LXXVI/83.

Orig. rom. hârtie, foarte rupt, putrezit, rău păstrat.

Lipit pe o altă hârtie, cu text ilizibil.

363

1600 (7108) Iulie 26.

Judecata și cercetarea de dumnezeu iubiților arhiepiscopului și episcopilor și prea cucernicilor preoți și diaconi.

† Intâi stătător fiind smerenia noastră, fiind de față și preasfințitul mitropolit al Chesariei Palestinei și preaiubitorul de dumnezeu episcop al Romanului, a venit Gheorghe grămăticul spunând că având o nevastă numită Drăguța, ea fără știința lui, s'a dus înainte vreme la prea iubitorul de dumnezeu episcop al Hușilor chir Ioan și cu meșteșug și vicleșug s'a despărțit de el.

Iar trecând vremea, s'a dus și el la prea iubitorul de dumnezeu episcop mai sus zis al Hușilor și spunându-i pricina, că a luat cu vicleșug femeia lui Drăguța carte de despărțire, iar prea iubitorul de dumnezeu chir Ioan episcopul a dat carte de desvinovățire ca să ia din nou femeia sa Drăguța <pe> mai sus zisul Gheorghe grămăticul, și spunând aceasta a arătat și o carte a preaiubitorului de dumnezeu episcop.

Dar fratele mai sus zisei Drăguța, Onufrie, spune că cartea ce spune Gheorghie că a fost desvinovățit de către preaiubitorul de dumnezeu episcop nu este cu știința preaiubitorului de dumnezeu episcop, ci un călugăr Isaia cu numele, luând dela mai sus zisul Gheorghie trei stupi, a plăsmuit o carte cea din partea prea iubitorului de dumnezeu episcop și i-a dat-o.

Iar smerenia noastră, cerând mărturii dacă așa este adevărul, după cum spune acest Onufrie, a adus pe preacuviosul între ieromonahi chir Atanasie, arhimandritul și catigumenul cinstitei mănăstiri Bistrița, și pe preacuviosul ieromonah chiar Eutihie, bărbați evlavioși și cuvioși, pe care cercetându-i cu grijă smerenia noastră, i-am găsit mărturisind și ei că cu vicleșug a luat Gherghie cartea dela mai sus zisul monah Isaia. Smerenia noastră potrivit mărturiei lor am dat voe femeii, ca să fie despărțită de fostul ei bărbat, Gheorghie, potrivit despărțirii pe care a făcut-o prea iubitorul de dumnezeu episcop al Hușilor chir Ioan, iar acest Gherghie să fie despărțit de fosta sa nevastă, Drăguța.

¹⁾ loc rupt în orig.

De aceea, și pentru arătare și siguranță s'a făcut și cea de față carte de întărire a smereniei noastre și s'a așternut în cea de față dumnezeiască condică a preasfintei mitropolii a Sucevei, în anul 7108 <1600> luna Iulie în 26, indicțiunea a trei-sprezecea.

† Al Târnovei și întâistător al Moldovlahiei, Dionisie.

† Smeritul mitropolit Ghermanos al Chesariei Palestinei.

Acad. R.P.R., Fotografii, V/68.

Fotocopie după un orig. grec, în condica sfântă a Sucevei, la Muzeul Ardelean din Cluj.

La 1624 s'a adăugat o notiță, nemțește.

364

1600 (7108) Iulie 27, Iași.

† Io Mihail voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Ungrovlahiei și voevod al Ardealului și domn al țării Moldovei. Iată domnia mea ne-am milostivit și am miluit sfânta noastră rugă, mânăstirea Bistriței cu desetina de albine din toate satele, dela toți vecinii sfintei mânăstiri, ca să aibă a lua desetina rugătorii noștri, egumenul și cu călugării de acolo, cum a fost obiceiul din veac și cum au fost miluiți și de domnii dinainte, așa să le fie dat și dela domnia mea aceea desetină, cum scrie mai sus, din satele sale în ținutul Neamțului.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a-i opri sau învălui, slugile noastre desetnici, cine va fi acolo, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7108 <1600> Iulie 27.

† Insuși domnul a zis.

† Ștefan logofăt a învățat.

† Rusul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, X/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

365

1600 (7108) Iulie 29, Iași.

Noi Mihail voevod, domn Țării Muntenesti și voevod Țării Ungurești și domn Țării Moldaviei. Dat-am aciastă carte a domniei mele rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta monastire Bistrița, ca să fie tari și puternici a lua și a țânea al său drept vechiu hotaru satul Mânjaști ce iaste între Sirétiu și între Bârlad, pe gârla Călugăriții, pă unde cade în Bârlovițe și dela Bârloviță până unde cade în Piscova Zapșii și de acolo malul până unde cade dela pravul Căluțului și de acolo malul Rupturii până unde cade în Sirét.

Pentru care loc și hotar de sus scris ni s'au jăluit călugării de sus scriși că iaste lor loc și hotar, dar le-au fost luat Mitrofan mitropolit în zilele lui Aron voevod spre Piscul, satul mănăstirii Neamțului. Pentru aciasta călugării dela monastirea Neamțului, dacă le-a fi strâmbătate, să vie față înaintea noastră. Drept aceea, să n'aibă a ținea înaintea aceștii cărți a domnii meale. Insuși domnul a poruncit.

S'au scris în Iași, în anii 7108 <1600> Iulie 29.

Marele logofăt au învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIV/2 (nr. 1668).

Trad. rom.

366

1600 (7108) August 17, Alba-Iulia.

† Io Mihail voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Țării Românești și Ardealului și Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată și curată, din tot sufletul nostru și din ajutorul dela dumnezeu și am dat și am întărit sfintei noastre rugi, mănăstirea Neamț, unde este hramul înălțării domnului dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos, o moară care este la gura Jijiei, unde cade în Prut; și pe Cracău o siliște numită Sevcăuți, unde a fost Samoil vataman și privilegiul lor de danie ce l are sfânta mănăstire mai suscrisă dela Ilie voevod.

Pentru aceea, să-i fie și dela domnia mea uric și întărire cu tot venitul și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Belgrad <Alba Iulia> luna August 17 zile, în anul 7108 <1600>.

Io Mihail vodă <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/5.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

367

1600 (7109) Octombrie 22.

7109 <1600> Oct<om>v<rie> 22. Scrisoare sârbască, cu tălmăcirea ei, prin cari să mărturisăști că Dumitrașcu, *fiul* <lui> Costin miedariul, di a lui bună voi, ș'au vândut a sa ocină, a patra parti din satul Cămârzanii, giupânului Petrașcul *mare* log<o>făt, drept 300 taleri leșăști.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 17, f. 66.

Rezumat rom. din sec. XIX.

1600 (7109) Octombrie 31, Borâle.

† Iată dar noi, Isaca și fratele lui, Simion, fiii lui Ion și Veisă, fiul Andreicăi și Dumitru, fiul Ștefei și Sora și Satha, fiicele Mierăei, toți nepoții lui Lohan, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, am vândut dreapta noastră ocină și cumpărătură a bunicului nostru, Lohan, pe care a avut-o în satul Borâle, a cincea ¹⁾ parte dintr'a opta parte din partea de jos, care a fost cumpărătură a bunicului nostru, Lohan, dela Bratu, fiul lui Dragotă, nepotul Mușii, din uricul de împărțeală pe care l-a avut dela Ștefan voevod.

Aceia am vândut-o milostivirii sale, lui pan Pătrașco mare logofăt, pentru șaptezeci de ughi. Și pentru casa lui Sacăe iarăși mi-a dat trei boi de douăzeci și patru de taleri; și lui Simion i-a dat o vacă cu vițel. Și iar pentru două case ale fiicelor Mierăei a dat cinci taleri și ne-a plătit tot deplin.

Și tot întru aceasta a întors mila sa, pan Pătrașco mare logofăt, cincizeci de taleri de argint. . . ²⁾ și Vasilie și Nechifor și Toader, toți fiii lui Loghin din Andreișani, pentru o parte ce-a cumpărat Loghin dela Drăghici Birtălan, nepotul lui Romașco, strănepotul lui Ghidion, a treia parte dintr'a opta parte dintr'aceiaș sat, Borâle.

Și la această tocmeală au fost: Precop Cărăiman vistier și Rugină din Șeleșeu și Soltan din Hănești și Gligorie Boben din Dolniceni și popa Burlă din Borâle și Cășian deasemeni și Avram și Vicul deasemeni de acolo.

Și încă și pecețile noastre le-am pus pe acest zapis, ca să se știe.

A scris Nebojatco, la Borâle, în anul 7109 <1600> Octombrie 31.

Precup Cărăiman vistier <m. p.>

Acad. R.P.R., VII/22.

Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate, în cerneală.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, ibid., VIII/92.

369**1600 (7109) Noembrie 12, Iași.**

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Tazlău, ca să fie slobozi a merge cu o majă de pește să fie în sfânta mânăstire și nicăieri să nu aibă a da vamă, nici mică, nici mare, nici pentru brodină să nu plătească nicăieri, ci să fie slobozi ca și în zilele altor domni.

¹⁾ în orig. corectat ulterior « a treia ».

²⁾ loc rupt în orig.

Pentru aceia, nimeni dintre slugile noastre, vameși sau alții, să nu aveți a-î
învăluți înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7109 <1600> Noembrie 12.

† Insuși domnul a zis.

† Eu Eremia voevod <m. p.>

† Nicoară logofăt a învățat.

† Serghie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iași, XVIII/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

370

1600 (7109) Noembrie 30, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.
Am dat această carte a domniei mele, părintelui și rugătorului nostru chir Nicanor
fost mitropolit și egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Agapia,
ca să fie ei tari și puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească satul
Negrești, care este în ținutul Roman și cu poiene și cu fânețe și cu tot hotarul.
Iar cui i se va părea strâmb, acela se va întreba cu dânșii înaintea noastră.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i învăluți sau a-i opri înaintea acestei
cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7109 <1600> Noembrie 30.

† Domnul a zis.

† Eremia voevod <m. p.>

† Stroiici mare logofăt a învățat.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIII/4-4 bis.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1764.

371

1600 (7109) Decembrie 2, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.
Iată domnia mea m'am milostivit, am dat și am miluit pe rugătorii noștri călugări
dela sfânta mânăstire numită Sf. Sava sfințitul, în târgul Iașilor, cu casele acelea
care sunt aproape de sfânta biserică, pe care le-a făcut mai înainte, de demult,
Iani vistierul, apoi au rămas domnești.

Iar domnia mea cercetând și văzând că acele case sunt aproape de sfânca biserică, domnia mea am dat cu tot cugetul și cu toată voia și voința domniei mele, să fie sfintei mânăstiri, să facă acei călugări cum vor ști. Rugătorii să aibă numai a se ruga lui dumnezeu, ziua și noaptea, neîncetat, pentru sănătatea domniei mele și pentru sănătatea preaiubitului fiu al domniei mele, Io Costantin voevod și pentru toată casa și slujitorimea domniei mele și pentru păcatele părinților domniei mele și pentru ajutorul țării.

Cine se va ispiti să strice această întocmire și danie și miluire a noastră, pe care domnia mea am dat-o și am miluit-o acestor rugători ai noștri, acela să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de trei sute și optsprezece părinți cei dela Nicheia și să aibă protivnic la înfricoșata judecată a lui Hristos, pe Sava sfințitul.

Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele, amin¹⁾.

Scris în Iași, în anul 7109 <1600> Decembrie 2.

Insuși domnul a poruncit.

Eu Erimia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat.

Pântea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XIX/1.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

¹⁾ în orig. criptogramă.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

<1591 — 1594> Septembrie 15.

† *Adecă eu Lupul Dade din Popești, de nimene asuprit, nici nevoit, am vândut a mea dereaptă ocină și moșie din sat din Popești, giământate de bătrânu, di loc de țarină și din vatra²⁾ și din tot venitul giământate >²⁾ înaintea²⁾ pârcălabilor din ținutul Bârladului și înaintea oamenilor mulți și buni, bătrâni și tineri, anume pârcălabul Podolean și Lazar Coboșel din Popești și Mihăilă, fiul popei Dragotă de acolo, Neagul Coboș de acolo, Pereschiv, fiul lui Vicol, de acolo și Bacoș de acolo, Grigorie, fiul lui Bacoș de acolo și înaintea oamenilor buni din *popor*, anume: Selăcea din Glăveni, Ona de acolo și Bejan de acolo și Ion Tăbuci de acolo. Aceasta a vândut lui David pentru o vacă cu vițel și 20 mierțe de grâu, *adecă* de pâne, ca să-i fie moșie, lui și feciorilor lui și nepoților și strenăpoților și <ro>dului lui, în véci.*

Și pentru credința ne-am pus și degetele, cu mare credință <ă> ca s<ă> nu să mai întoarcă, în véci, amin¹⁾.

In zilele lui Aron voevod.

In anul 7080 <1571> luna Septembrie 15.

Arh. St. Iași, CCCL/104.

Copie slavă din sec. XX, după un original scris în românește și slavonște

Data 1571 Sept. 15. nu corespunde cu domnia lui Aron Vodă, deci autenticitatea apare îndoielnică.

2

1593 (7101) Ianuarie 22, Iași.

Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și săvârșirea sfântului duh, eu robul stăpânului meu Iisus Hristos, Ion Ștefan voevod din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a voit domnia mea, cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată

¹⁾ pasagiile « † *Adecă . . . giământate și* » *adecă . . . veci* » în românește în text.

²⁾ loc rupt în text.

și luminată și cu tot sufletul și cugetul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, căutând vechilor binecinstitori domni, am miluit și am întărit sfintei mănăstiri zise Pobrata, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabele și deșugubinele ce se vor face în satele sfintei mănăstiri, anume Deleni și Iuriești, în ținutul Covurlui.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi staroști și globnici și deșugubinari să aveți a vă lua numai ferâia după judecăți. Iar dacă va fi vreun om rău sau învinuit de moarte sau cu altă pedeapsă, boierii să facă după lege și după fapta lui. Iar care om va rămâne cu gloabă după lege, să-l judece și să-și ia numai ferâia, cum scriem mai sus iar, altceva să nu ia nimic din gloabele și deșugubinele mănăstirii și să ia și mănăstirea după dreptate dela omul ce va rămâne cu gloabă după lege, să nu se ia și să nu se jefuiască părintele sau fratele său, nici ruda lui, numai dacă va fi fiul cu părintele într-o casă, el să aibă a da seama și să plătească pentru fiul său. Dacă însă fiul va fi deosebit de părintele său, în casa sa, el singur să răspundă; fiindcă domnia mea ne-am milostivit și am dat gloabele și deșugubinele să fie ale rugătorilor noștri pentru haine și încălțăminte și ei să aibă a se ruga lui Dumnezeu pentru păcatele noastre.

Iar cel ce va strica această întocmire a noastră să fie blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului. Și altul să nu se amestece înaintea cărții domniei mele.

Scris în Iași, 7101 <1593> Ianuarie 22.

Insuși domnul a zis.

Marii boieri.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iași, XXXV B/5.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Suspect pentru dată; în acest an domnea Aron Țiranul.

3

1598 (7106) Iunie 7, Iași.

Io Aron voevod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Gheorghe Bolbocel din Chirileni, din ținutul Iași, cu mărturie dela mulți oameni buni, anume Grozea din Micești și Lazor Bobletic din Bobletești și Chiril de acolo și Chirilă sulger din Condrătești și Dinga ploscarul de acolo și Ilnat de acolo și Toader Cârlan din Dumbrăvița, că a vândut Beribacea ocina sa și cu toate părțile lui și din vie din satul Hârcești. . . . ¹⁾ de acolo și din moară pe Ichel, pentru optzeci și trei zloți bani tătărești <cu> mărturie dela oameni buni.

¹⁾ rupt.

Iar noi încă i-am făcut întărire și împuternicire să aibă a ține această ocină, pe unde va fi acea parte care este mai sus scrisă.

Pentru aceia, să nu aibă a se amesteca <nimeni>, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7106 <1598> Iunie 7 zile.

Domnul însuși a poruncit.

Oprea mare logofăt a iscălit <m. p.>

Barnovschi <a scris>.

Acad. R.P.R., CXCVIII/187—187 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1734 Iulie 27. Altă trad. rom. din 1818 la Arh. St. Iași.

Condica Mitrop. Mold. nr. 339, f. 124.

Doc. este probabil un falsificat (formularul, limba, pecetea și data nu corespund cu domnia lui Aron vodă).

4

1600 (7108) August 15.

† Aici zapis ca să știe cum am venit Chiujda, feciorul Armancâi din Școpeani de me -<a> m pus partea de moșie de o am dat Cozmei pentru un bou negru, ce au perit pentru mene și pentru tată-meu, ce l-au luat Clincia pentru dajde.

Și mărturie au fost: Toma Merăul și Badul și denaintia Cărstei lui Marco și mai mic Grozav diiacul, și me-<a> m pus moșia totă, cu săpături, cu pomiate și cu tot venitul ce-i va fi, să fie a Cozmei, până i s'a întorce boul înapoi.

Și așa mărturisim noi toți, cu <su>fletele nostre, cum știm.

† *In zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului Io Aron voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.*

V<ă> leat 7108 <1600> luna Av<gust> 15 zile.

† Eu Grozav diiacul am scris.

<Pe verso:> † Schiupénii.

Acad. R.P.R., CXVI/65.

Orig. rom., hârtie, cu o pecete inelară.

Încă din 1595 Aron vodă nu mai trăia.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is densely packed and spans most of the page. There are several large, dark ink blotches or holes in the paper, particularly in the lower half. The script is difficult to decipher due to its cursive nature and the condition of the document.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.]

[A rectangular stamp or label at the bottom center of the page, containing the following text:]

A. S. B. - S. B. O.
 Nr. 4283
 [Illegible text below the number]

[Handwritten signature or initials on the right side of the page.]

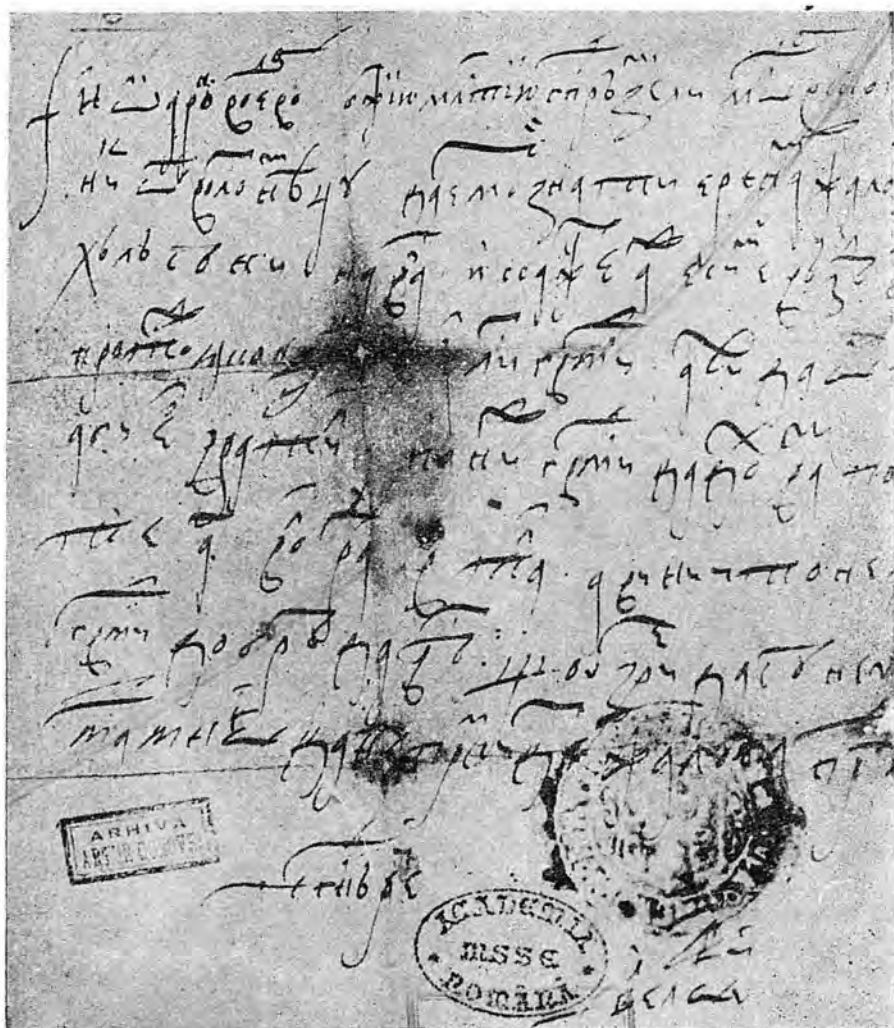
[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian. The text is heavily obscured by a large, dark circular ink blot or hole in the center. There are several lines of text above and below the blot, and some faint markings at the bottom of the page.]

[Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to land or property.]

[A large, dark, circular ink smudge or stamp is present in the center of the page, partially obscuring the text below it.]

[Additional handwritten notes and signatures are visible below the main text block, including a signature that appears to be "Филозоф..." and other illegible marks.]

[A small rectangular stamp or label is visible at the bottom center of the page, containing the letters "I. P. R." and some other faint markings.]

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or a Romance language, covering the entire page. The text is dense and appears to be a legal or administrative document. There are several lines of text, some with large initial letters. A large, dark circular stamp or seal is visible in the lower right quadrant, partially overlapping the text. The paper shows signs of age and wear.

30 d

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. It begins with a large initial 'f' and contains several lines of dense, flowing script. There are some corrections and insertions throughout the text. A circular stamp is visible at the top center, and a rectangular stamp is at the bottom center. The text concludes with a signature and the date 'Marec. 16. 1717'.

Marec. 16. 1717

159
LXV

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is partially obscured by a large, dark, irregular stain in the center. A circular stamp is visible on the left side of the page, containing the text "МАКЕДОНСКИ МУСЕЙ" (Macedonian Museum).

Handwritten text in an old script, likely Latin or a related language, written on a parchment-like surface. The text is arranged in approximately 12 lines, starting with a large initial 'F'. The script is dense and cursive, characteristic of medieval or early modern manuscripts. The parchment shows signs of age, including some staining and wear at the bottom edge.

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, with a circular stamp at the top center. The stamp contains the text "BIBLIOTECA" and "ROMANA". The text is arranged in several lines, with some words appearing to be "In nomine", "Amen", and "Deo". There are several large, stylized initials or signatures throughout the document, including a prominent one in the lower center and another in the lower right. A small rectangular box is visible at the bottom center of the page.

74

1855

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or contract. The text is dense and includes various signatures and stamps. A circular stamp is visible at the top center, and a large dark ink blot is present in the lower middle section. The document appears to be a page from a larger collection, as indicated by the page number '74' in the top left corner.

Handwritten signatures and text at the bottom of the page, including a signature that appears to be "Гумилев" and another that reads "Полковникъ Сибиряковъ".

+ 120 400 500 600 700 800 900 1000 1100 1200 1300 1400 1500 1600 1700 1800 1900 2000 2100 2200 2300 2400 2500 2600 2700 2800 2900 3000 3100 3200 3300 3400 3500 3600 3700 3800 3900 4000 4100 4200 4300 4400 4500 4600 4700 4800 4900 5000 5100 5200 5300 5400 5500 5600 5700 5800 5900 6000 6100 6200 6300 6400 6500 6600 6700 6800 6900 7000 7100 7200 7300 7400 7500 7600 7700 7800 7900 8000 8100 8200 8300 8400 8500 8600 8700 8800 8900 9000 9100 9200 9300 9400 9500 9600 9700 9800 9900 10000

Doc. Nr. 76 (pag. 59)

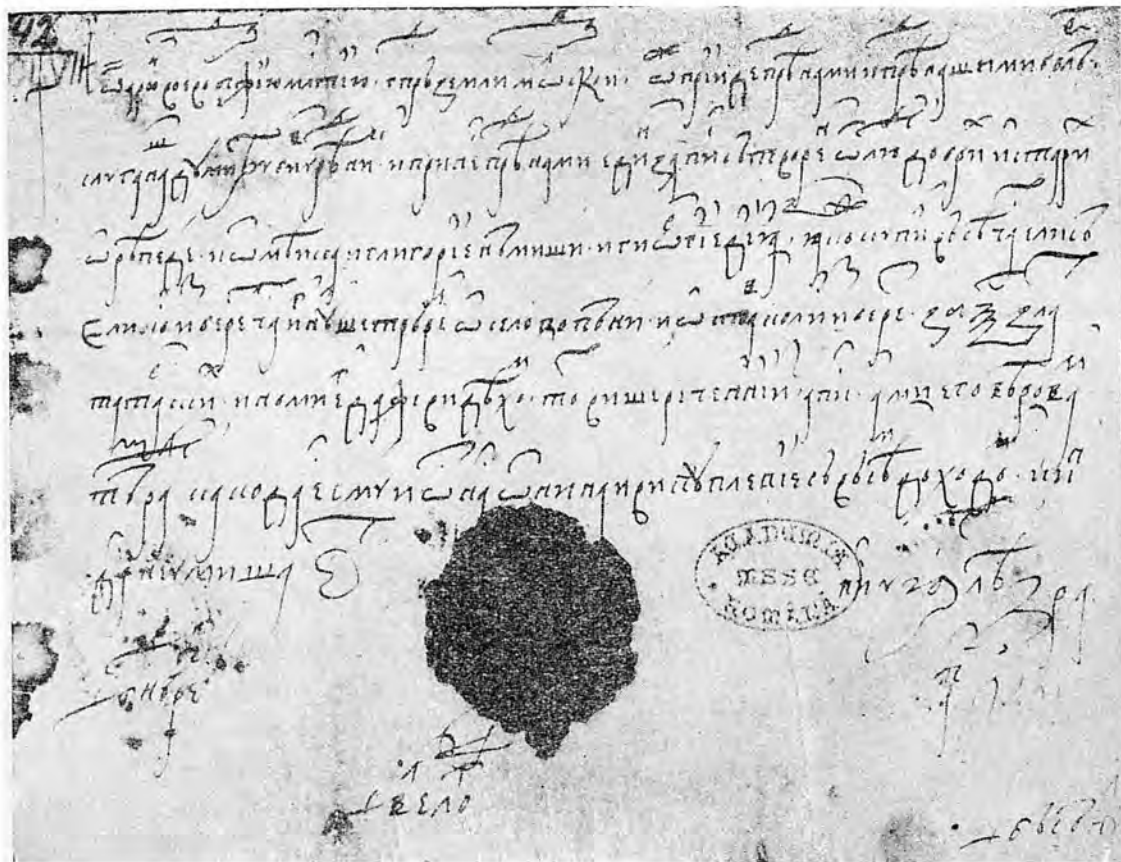
Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the majority of the page. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. A circular stamp is visible in the upper right corner, containing the text "BIBLIOTECA MUSEULUI NATIONAL BUCURESTI" around a central emblem. The paper shows signs of age, including a dark circular stain in the center and some wear at the edges.

Doc. Nr. 82 (pag. 62)

104 u

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page. There are several large dark stains or ink blotches in the lower half of the page, particularly around the center and right side.

At the bottom of the page, there is a circular stamp containing the letters "BSC". Below the stamp, there is a signature or name written in cursive, which appears to be "Mihail. Col. Titimariu".

Doc. Nr. 100 (pag. 81)

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged paper. The script is dense and fills most of the page. At the bottom right, there is a circular stamp that reads "BIBLIOTECA" and "MUSEU" around the perimeter, with some illegible text in the center. The document appears to be a page from a larger collection, as indicated by the page number "341" at the bottom of the image.

Doc. Nr. 106 (pag. 85)

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is arranged in approximately 15 lines. A large, dark circular ink blotch is present in the lower-left quadrant of the page. At the bottom center, there is a rectangular stamp with the text "Statul Roman" and "Bucuresti" visible. To the right of the stamp, there are several handwritten signatures and initials.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page. There are several lines of text, with some larger, possibly decorative or significant words. A large, dark circular mark is visible in the lower middle section of the page. The text appears to be in a historical or official context, possibly related to a legal or administrative document.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and includes several lines of writing. There are several circular stamps or seals visible, particularly on the right side and bottom center. The bottom center stamp is circular and contains the text "1856" and "ROMANIA".

349

3
 I
 T I E T T A F F . R O S C O A F I I O N A T T I O S P R Z E M I T . M A J Z I C C O N F I I T
 E M T E S E L E T R I M M O L A N T I O . P R I M I . I T E M I I D E I A S O R I T . I T E M M O D U
 T T A N . A B E S S O . A T T O A F F I C I . M O C E D I I N P E N A I I N I N L E T T O T R I M . S P R Z
 P A D N I . I R E T T A N . S P O N . P R Z E I I N . X A L O C H I T A N I T A O A I . I N I Q U I V P R E S E
 . M A . S P R I T R I C E T . I A T T Y R . I N I N Z E M I T . I N I N C Y N A Z A N I T R I M . I N I N T R I C A S I
 I A N I N D E S P R I T E S S E S I I . I T E M I N M O D U T T A I I N I N A N T R E A N T E . I T E M I N T R I
 I P R I N C E S I T A S . D O M A N T A N . P R O T T O . A S . P O S S I D E A N T E S I N Z I T T O . I
 I N I N T R I C A S I . P R Z E I I N I T T O T R I M I I T . I
 - S Y T A B E S T A
 I K A I I
 I T E M I T O T A N
 P . P . R .
 - A . G . O . I . T . B . I Z

Doc. Nr. 148 (pag. 120)

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and spans most of the page. A circular stamp is visible in the upper left corner, containing the text "ARHIVELE STATULUI ROMAN" and "BUCURESTI". The document shows signs of age, including a large dark ink blot in the lower center and some staining at the bottom.

1. *Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and spans several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. There are several large, dark circular ink blotches or holes in the document, particularly in the middle and lower sections.*

2. *Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date. It includes the word "СВЯТЫ" (Holy) and other Cyrillic characters.*

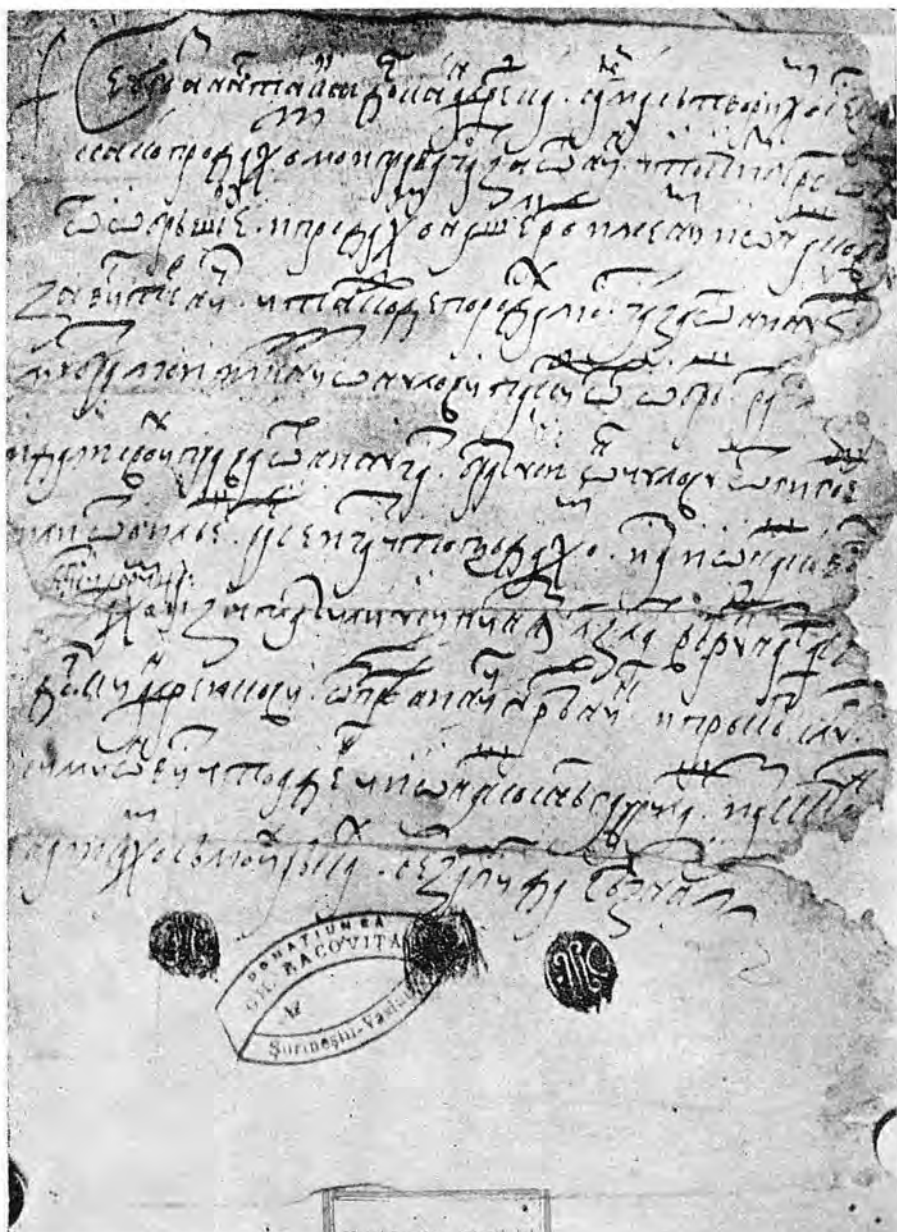
3. *Handwritten text at the very bottom, possibly a date or a reference number, including the word "СВЯТЫ" and other Cyrillic characters.*

Doc. Nr. 155 (pag. 124-125)

1. *[Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to contain names, dates, and possibly a list of items or a record of events.]*
 2. *[A large, dark circular mark or hole is present in the center of the page, obscuring some of the text.]*
 3. *[Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date. It includes the word 'Ан' and other characters.]*
 4. *[A small rectangular stamp or mark is visible at the bottom center of the page.]*

Doc. Nr. 170 (pag. 132–133)

76
XXXIX

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page's width. It appears to be a formal or legal document given the context of the page number and the presence of a stamp.

Small handwritten notes or signatures at the bottom left of the page.

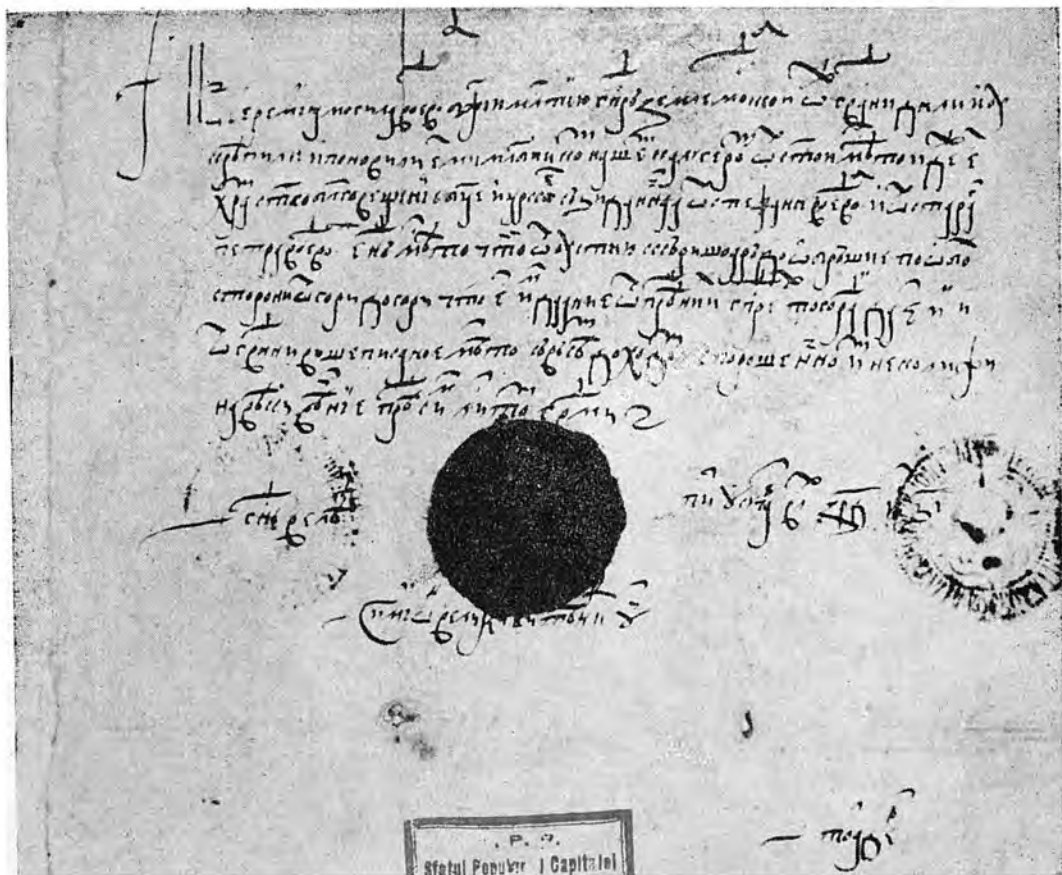
Handwritten signature or name at the bottom center of the page.

P. P. R.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative characters. There are two large, dark circular marks or holes in the lower-middle section of the page, which appear to be damage or intentional markings. The script is dense and characteristic of early modern Slavic manuscripts.

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or a Romance language, covering the majority of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. There are several large, decorative initials at the beginning of lines, such as 'H' and 'S'. A circular stamp is visible in the lower right quadrant, and a rectangular stamp is at the bottom center. The page shows signs of age, including a dark circular mark in the center and some staining.

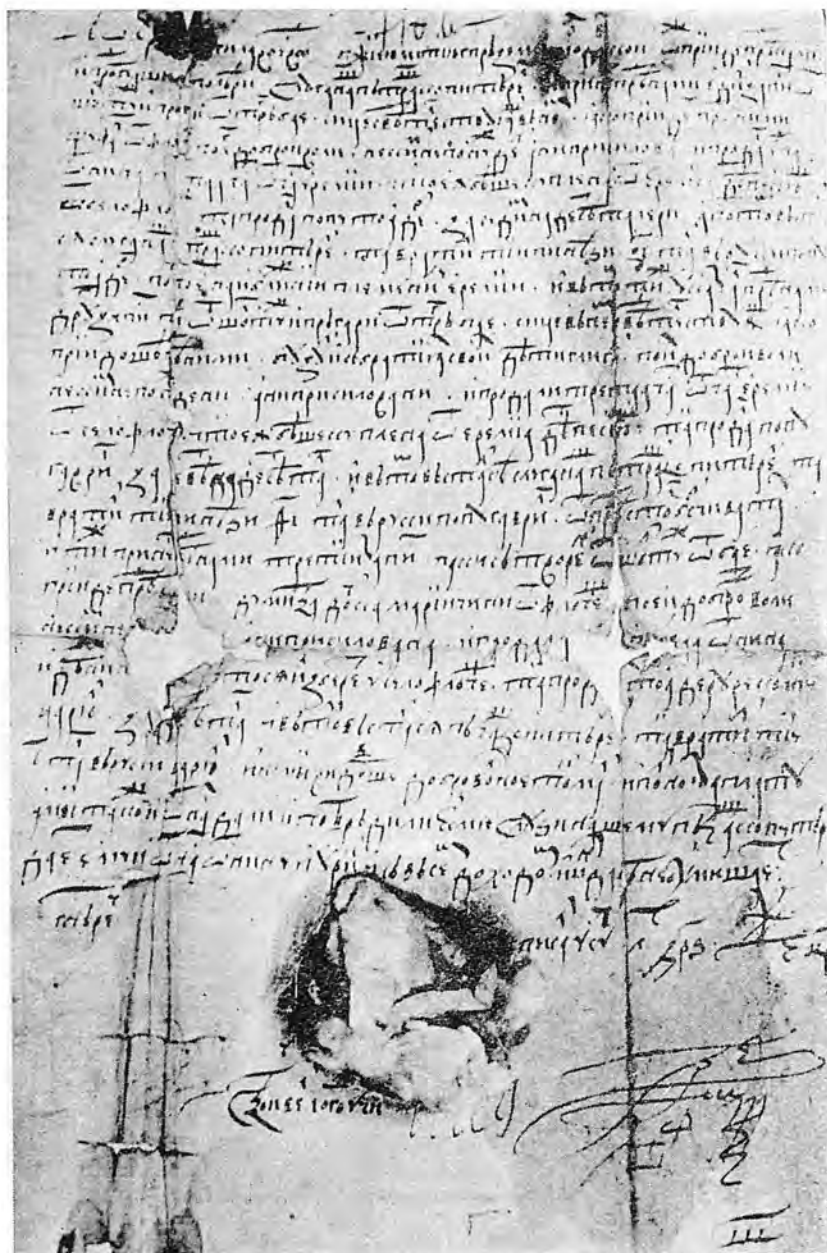
Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, with several lines of text and a large signature at the bottom. The text is written on aged, slightly stained paper. There are some circular marks or stamps on the page, possibly from a library or archive. The signature at the bottom right is written in a large, stylized cursive hand.

Doc. Nr. 193 (pag. 145)

[Illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is densely packed and covers most of the page. At the bottom, there is a rectangular stamp with the text "P. P. R. Statul Peniar L. Gant. lat." and a signature or name written below it.]

186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of entries. The text is written in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of entries. The text is written in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of entries.

234
DLXXV

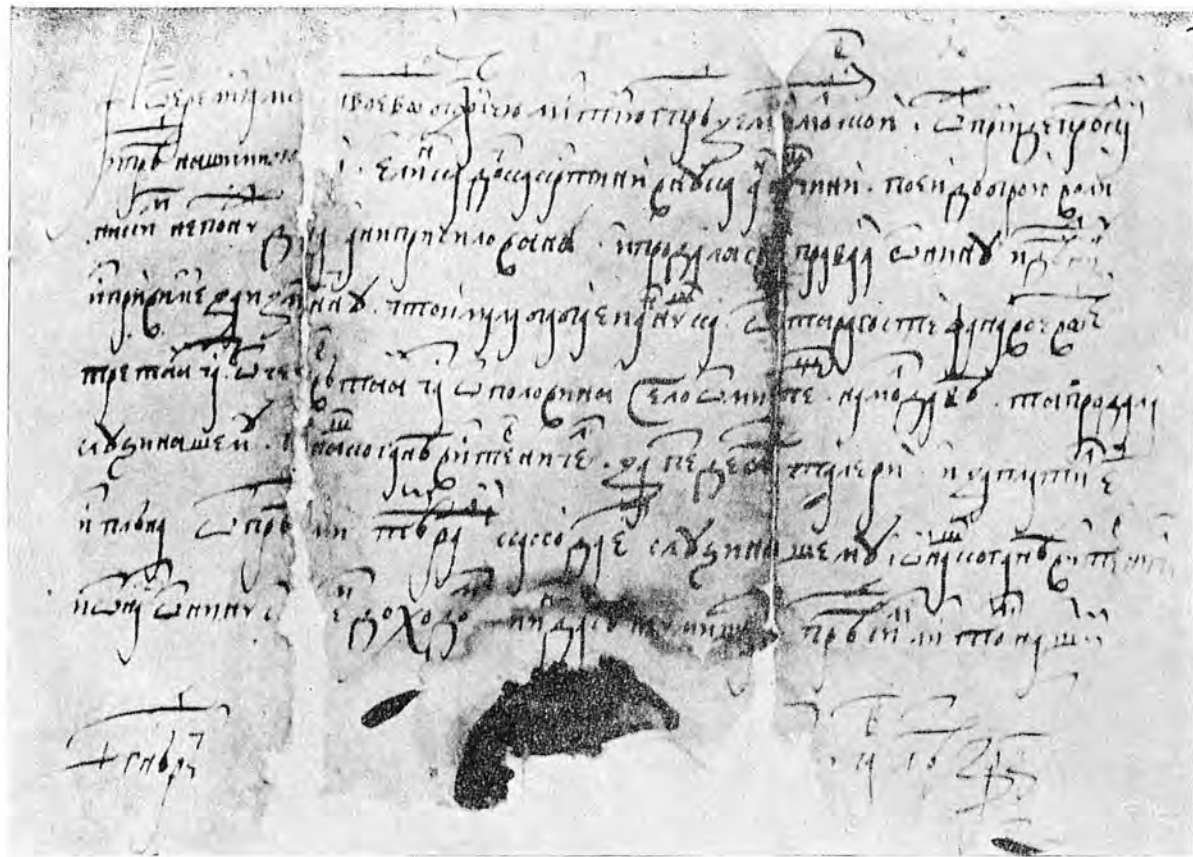
Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Greek, covering the majority of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some ink bleed-through from the reverse side. There are several large dark spots, possibly ink stains or damage to the parchment, located in the lower half of the page.

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page. On the left, there is a signature that appears to be 'H. H. H. H.' followed by some illegible text. To the right, there is a large, stylized signature or set of initials, possibly 'H. H. H. H.', followed by the name 'D. N. N. N. N. N. N. N. N. N.' and a date '1818'.

29
XXIV.

IN NOMINE DOMINI AMEN
ANNO DOMINI MDCCLXXII
MAY 23

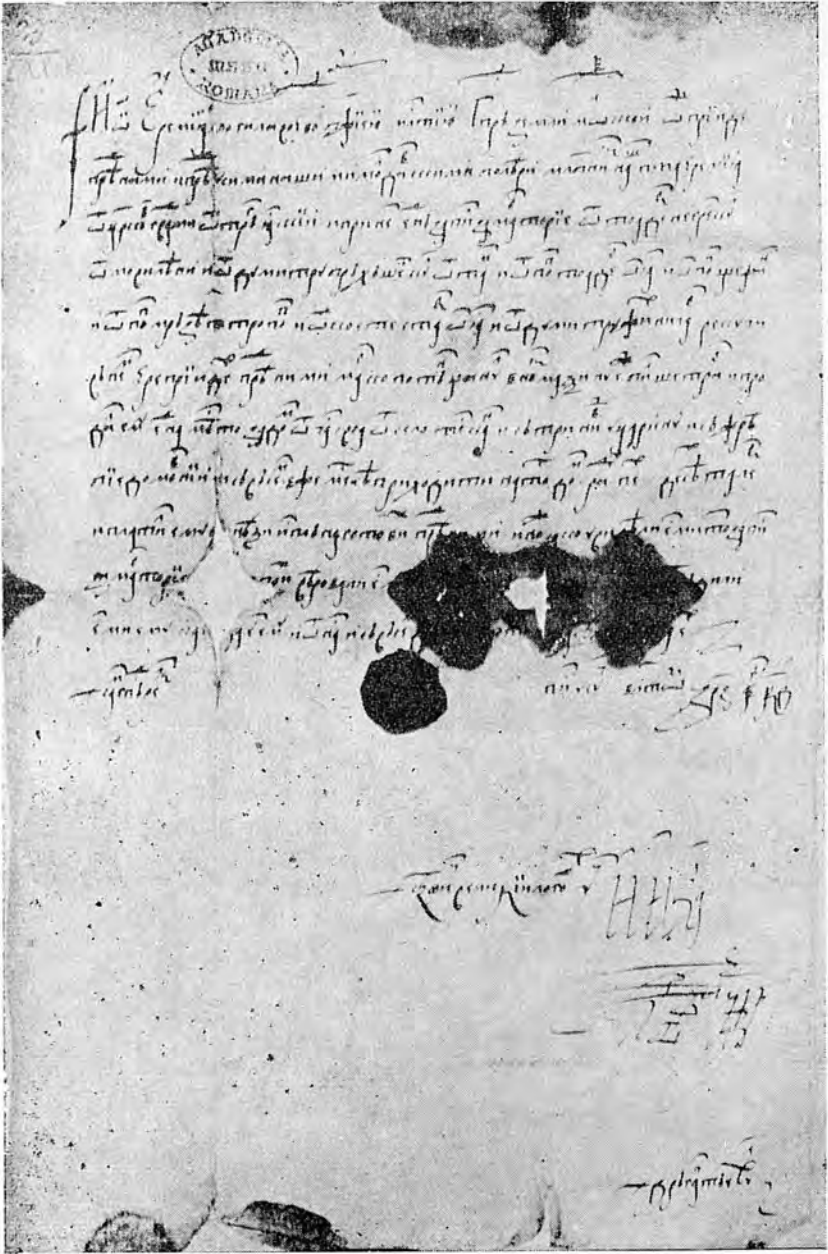
Handwritten Latin text in a cursive script, likely a legal or official document. The text is densely packed and includes several lines of script. There are several circular seals or stamps, some of which are partially legible, including one that appears to say "ANNO DOMINI MDCCLXXII". The document concludes with a signature and a date "MAY 23".

Doc. Nr. 302 (pag. 245—246)

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript page. The text is arranged in several lines, with some larger initials or headings at the top. The script is dense and characteristic of medieval or early modern Eastern European manuscripts. There are some large, decorative initials, possibly 'H' or 'K', at the top and bottom right. A circular stamp or seal is visible on the left side, partially overlapping the text. The paper shows signs of age, including a large dark stain in the lower center and some wear along the edges.

Manuscript text in a highly stylized, cursive script, likely a form of Old Church Slavonic or a related Slavic dialect. The text is densely packed and covers most of the page. There are several large initial letters, some of which are decorated. The script is difficult to decipher due to its complexity and the age of the document.

At the bottom of the page, there is a rectangular stamp that reads:

P. . .
 Institutul de Cercetari si Conservare a Monumentelor Istorice

There are also some handwritten notes or signatures at the bottom right of the page.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly Latin or Romanian, covering the upper portion of the document. The text is written on aged, slightly stained paper.]

[A large, dark, circular ink blot or seal impression is located in the center of the page, partially obscuring the text.]

[A large, stylized signature or name is written in the lower middle section of the page.]

[A smaller signature or name is written in the bottom right corner of the page.]

11. *[Faint handwritten text in a cursive script, likely a historical document or legal record. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.]*
[A large, stylized signature or seal is present in the lower half of the page.]
[A small rectangular stamp is visible at the bottom center of the page.]

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE IN LIMBA ROMÂNĂ

Чиндѣтѣдъ ѡуеиѣ
+ ѡуеиѣ ѡуеиѣ ѡуеиѣ
+ пп сѣтѣдѣи
+ сѣсѣ пѣмиши

Чиндѣтѣдъ мѣдѣ
+ сѣсѣ ипѣ
+ фѣи сѣрѣи
+ рѣсѣ фѣрѣ прѣтѣтѣ
+ сѣпѣ сѣтѣдѣи
+ сѣи сѣтѣдѣи
+ сѣи пѣмиши
+ рѣсѣ попи

Чиндѣтѣдѣтѣсѣу
+ рѣсѣ ипѣсѣсѣрѣ
+ сѣпѣ сѣтѣдѣи
+ сѣсѣ сѣтѣдѣи
+ сѣи пѣмиши
+ сѣи попи

Чиндѣтѣдѣтѣсѣу
+ рѣсѣ ипѣсѣ
+ рѣсѣ сѣрѣи
+ дѣ сѣтѣдѣи
+ лѣ сѣтѣдѣи
+ сѣсѣ пѣмиши
+ сѣсѣ попи
+ рѣсѣ попи рѣтѣрѣсѣ

ЧИИДТД ОРЪЛРД
 +ХССЕ ИСТО
 РИИ ПРЕРХПЖСЄ
 ПЄ СЪРЪТИ
 -РІИТ ПЪИШИ
 +СЄ СЪПЪШИ
 +РІИ СЪПЪШИ
 +Т ОМЕНИ СЪСЪДИ
 РІИТ
 ЧИИДТД ССОДОЛОГ
 +РІИТ ИСТО
 РІИ ПРЕРХПЖСЄ
 СІИ СЪРЪТИ
 -СО СЪПЪШИ
 -М СЪПЪШИ
 +ПЄ ПЪИШИ
 * -МЬ ПОПИ

ППДПД СЪЧИИ
 +ТІИ СЪДИ СЪСЪДИ
 +СІИ СЪПЪШИ
 +СЄ СЪПЪШИ
 +РІИ ПЪИШИ
 +Т ПОПИ
 СЪЧИИ РОХОГ
 +ТІИ ИСТО
 +СІИ СЪРЪТИ
 +СЄ СЪПЪШИ
 +РІИ СЪПЪШИ
 +Н ПЪИШИ
 +РІИ ПОПИ
 СІИ СЪПЪШИ
 +СЄ ИСТО
 -СІИ СЪРЪТИ
 +СІИ СЪПЪШИ
 +Н СЪПЪШИ
 +ТІИ ПЪИШИ
 +ТІИ ПОПИ

а ронрад' чинад
 + дгг исто
 рмг сурдгн
 - еи епдши
 + рмт сатдн
 + мт абмнши
 + нс попи

погпрдш' чинад
 + дас исто
 сд пг свратн
 + рси шдгсн
 - эр сатдн
 - ср епдши
 - др абмнши
 + э попи

а ронрад' чинад
 - дсг исто
 рсг сурдгн
 + ре сатдн
 - сср епдши
 - эр абмнши
 + ги попи

срд мсг прд рдчн
 - дсг свратн
 д' епдн

+ и епдши
 + рсг сатдн
 + д абмнши

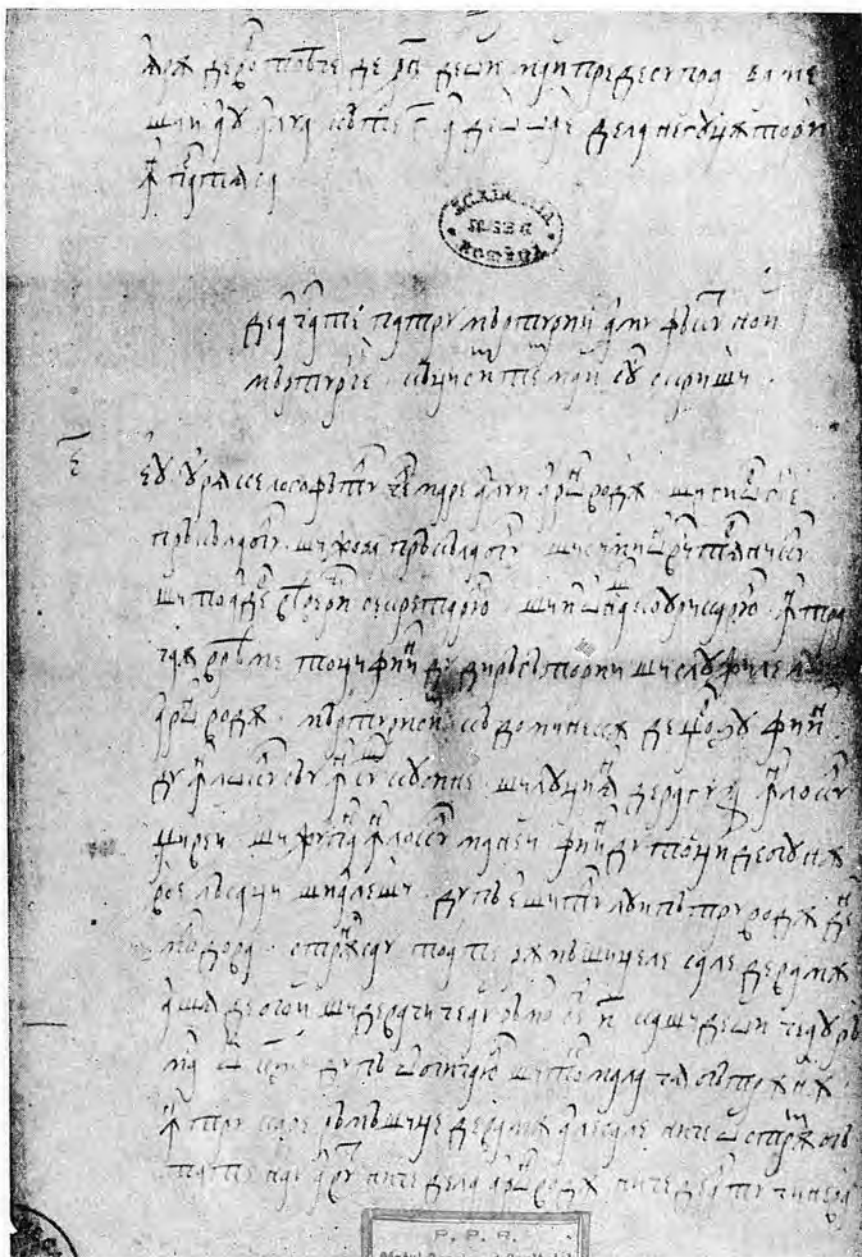
— ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

114

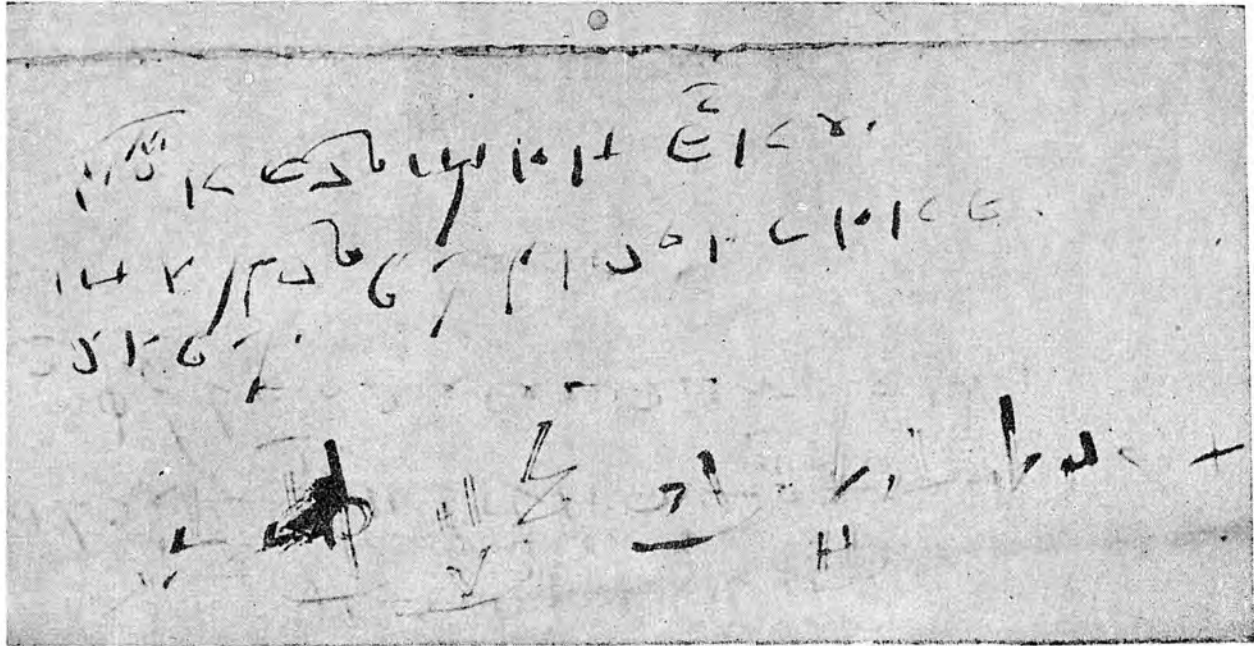

Doc. Nr. 37 (pag. 34)

6
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

† ΠΟΙΩΠΕΤΩΣ ΣΟΥΤΡΩΦΩ
ΠΟ. ΠΩΤΕΝΡΜΕΣ ΕΣΤΙ
ΣΗΡΗΡΜΕΣ ΠΕΝΕΙΣ.
ΜΥΠΩΣ ΕΙΣ. ΚΟΥΤΡΩΠ.
ΚΟΥΠΕΜΕΡΕΤΕΣΡΚΜΕ
ΛΕΙΣΜΕΝ ΤΟΥΤ. ΠΕΣΡ.
ΠΟΥΤΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΒΟΥΒΟΥ
ΣΕΡΩΠΟΥ. ΣΕΣΚΩΣΗ
ΣΕΠΟΥΜΕΙΣ ΕΣΦΡΚΕ
ΚΟΥΠΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΤΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΤΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΛΟΥΠΟΥΤΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ
ΠΟΥΤΟΥΠΟΥΠΟΥ. ΣΟΥ

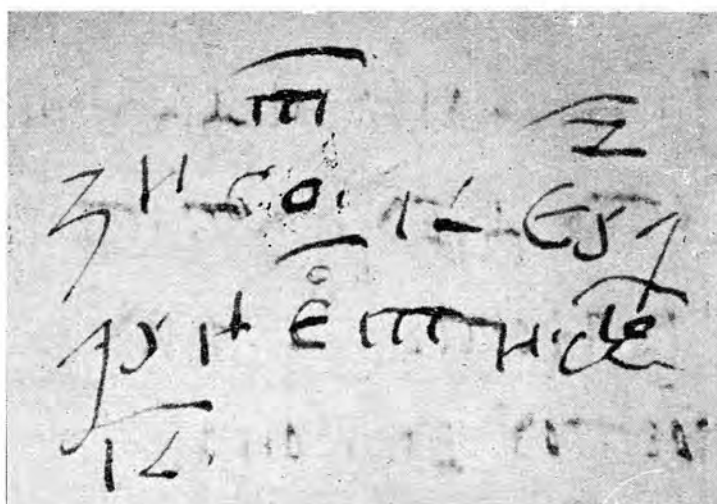
Handwritten text in a cursive script, likely Latin or a related language, arranged in several lines. The text is dark and somewhat stylized, with some characters appearing to be numbers or specific symbols. The page is framed by a dark border.

Doc. Nr. 107, f. 2 (pag. 86)

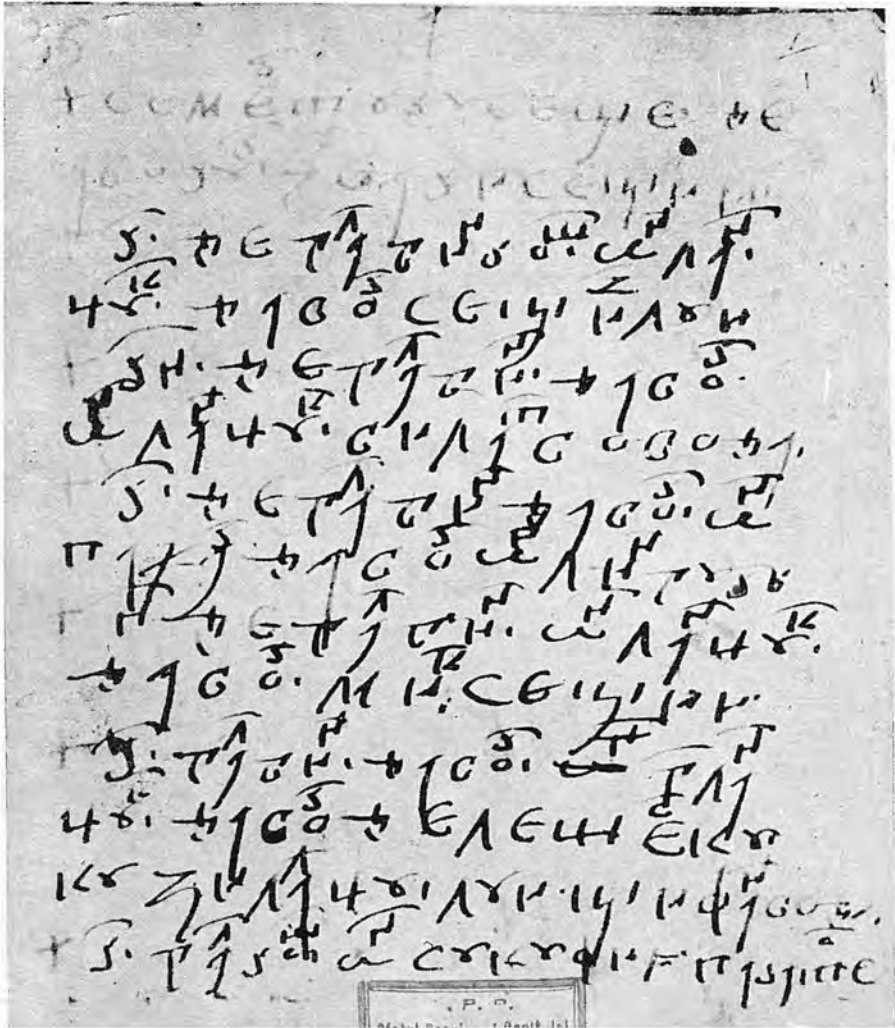
Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a single page of text, possibly a letter or a record, written in a historical language. The script is highly stylized and characteristic of the period. The page is numbered '113' at the top left and 'f. 1' at the top right, indicating its position in a collection. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. There are some faint markings and a small rectangular stamp at the bottom center of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is dense and spans the entire page, written in a dark ink on aged paper. The script is highly stylized and characteristic of the period. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines, with some lines starting with larger, decorative initials. The overall appearance is that of a well-preserved but aged historical document.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is densely packed and spans most of the page. At the bottom center, there is a small rectangular stamp or label with the text "P. P. G." and "Grafica..." below it.

The image shows a fragment of ancient Greek papyrus with handwritten text in a cursive script. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be ligatures or specific dialectal forms. The script is dark and somewhat faded, typical of ancient documents. The fragment is rectangular and appears to be a piece of a larger document.

+ 125 M J T T T S E I K S J U P R
M A K E T E J U A D H W H
M M E L T K S O U I R J M T M E
+ D. C I N R P H Y H M J U H A
+ A. T E S I W H T E I C O S T
P O L H H M J O K K S A D H H
E T T E S T T T T E I K S J U P R
A. K S J T T T T T T T M I
S. T T T T T T T T T T T T T
D. O S J T T T T T T T T T T
A. W O R M T T T T T T T T
E. T E S I R T T T T T T T T T
E. C O S J T T T T T T T T T T
+ U. P T T T T T T T T T T T T
+ U. P T T T T T T T T T T T T
+ U. M T T T T T T T T T T T T
+ U. P T T T T T T T T T T T T
+ T. P T T T T T T T T T T T T

† Γ. Ι. Κ. Α. Γ. Μ. Γ. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Γ. Π. Ε. Σ. Β. Ι. Κ. Ε. Σ. Π. Ι. Κ. Γ. Λ. Ε.
Α. Σ. Η. Π. Ε. Σ. Ι. Κ. Γ. Λ. Ε.
† Ε. Σ. Ο. Ζ. Η. Π. Α. Γ. Γ. Γ. Ρ. Ι. Κ. Α.
† Γ. Ι. Κ. Α. Γ. Μ. Γ. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Γ. Φ. Κ. Σ. Η. Ι. Κ. Α. Γ. Μ. Γ. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Ε. Ι. Κ. Α. Γ. Μ. Γ. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Γ. Σ. Γ. Ο. Κ. Α. Γ. Π. Α. Σ. Ο. Π. Α. Γ.
† Γ. Σ. Γ. Γ. Γ. Α. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Γ. Π. Ε. Σ. Η. Π. Ε. Ι. Κ. Ο. Σ. Η. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Α. Σ. Η. Π. Ε. Σ. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Γ. Γ. Ο. Γ. Κ. Ι. Κ. Α. Γ. Φ. Ε. Σ. Ο.
Ι. Κ. Α. Γ. Μ. Γ. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Γ. Γ. Ι. Κ. Α. Γ. Ο. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Α. Σ. Η. Π. Ε. Σ. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ. Μ. Γ. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Α. Α. Β. Α. Κ. Ι. Κ. Α. Γ. Φ. Ε. Σ. Ο.
† Ε. Σ. Γ. Ο. Γ. Α. Γ. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ. Ι. Κ. Ο. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Ε. Σ. Γ. Ο. Γ. Α. Γ. Μ. Γ. Γ. Σ. Η. Π. Ζ. Ε. Ρ. Α. Γ.
† Γ. Σ. Ο. Υ. Γ. Α. Γ. Γ. Ι. Κ. Α. Γ. Φ. Ε. Σ. Ο.
† Α. Α. Β. Α. Κ. Ι. Κ. Α. Γ. Φ. Ε. Σ. Ο.

τ 7 η 7 ε κ ε π ω τ ε ρ ε κ ε
 π η ρ ε λ ε ω η γ η τ ε λ ε
 ρ ε υ η κ ι ε π τ ε ρ η τ η
 + ε . γ ο γ η κ ρ η μ γ η κ τ ο ρ ε
 + ε . γ η τ η ρ η ε ρ ε λ ε ε
 + ε . ρ ε λ ε ρ ε η η γ η . Δ η κ
 + η π ε ρ η κ ε ρ η γ ο . Η ρ υ
 + ε . κ η μ η . ω η η η γ η ε η η
 + ε . ρ η η γ η . μ η η η ρ ε λ ε
 + ε . η ε κ ε . μ η η η ρ ε λ ε
 + ε . η ε ρ ε ρ ε η η γ η ρ ε
 + ε . ρ η η η . ε . μ η η η ρ ε
 + ε η γ ε τ ε η κ η η η . Δ .
 + η . γ η η η η . η γ ο . Η ρ υ
 + η η η η η η η η η η η η
 η κ ε μ ε η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η

The image shows a rectangular section of a manuscript page with handwritten text in a cursive script. The text is arranged in approximately eight lines. The characters are dark and somewhat stylized, with some appearing to be ligatures or specific dialectal forms. The background is a light, textured surface, possibly parchment or paper. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

1. ΠΑΤΗΡ ΔΕΟΤΗΡΑ
 2. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 3. ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 4. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 5. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 6. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 7. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 8. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 9. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 10. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 11. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 12. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 13. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 14. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 15. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 16. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 17. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 18. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 19. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 20. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 21. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 22. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 23. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 24. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 25. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 26. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 27. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 28. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 29. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 30. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 31. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 32. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 33. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 34. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 35. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 36. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 37. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 38. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 39. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 40. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 41. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 42. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 43. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 44. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 45. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 46. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 47. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 48. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 49. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 50. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 51. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 52. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 53. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 54. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 55. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 56. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 57. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 58. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 59. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 60. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 61. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 62. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 63. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 64. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 65. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 66. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 67. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 68. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 69. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 70. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 71. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 72. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 73. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 74. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 75. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 76. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 77. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 78. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 79. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 80. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 81. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 82. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 83. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 84. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 85. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 86. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 87. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 88. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 89. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 90. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 91. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 92. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 93. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 94. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 95. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 96. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 97. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 98. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 99. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ
 100. ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ

P. P. 123

OTHECA

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Latin or a related language. The text is arranged in approximately 15 lines. A horizontal line is drawn across the middle of the page. In the bottom right corner, there is a circular stamp with the text "MS56" and "ROMANIA".

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Latin or a related language, written on a parchment-like surface. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the grain of the paper. Some legible words or fragments include "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS", "MAGNUS".

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Church Slavonic or Old Church Slavonic. The text is arranged in approximately 15 lines, with some lines starting with a cross symbol (✕). The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the image quality. Some legible fragments include:

✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...
✕ ...

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Greek or Latin, with several lines of text and some decorative flourishes. The text is arranged in approximately five lines, with some characters appearing to be stylized or combined. The script is dense and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and its historical context.

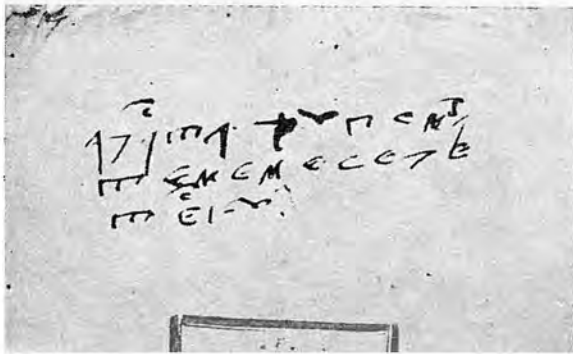
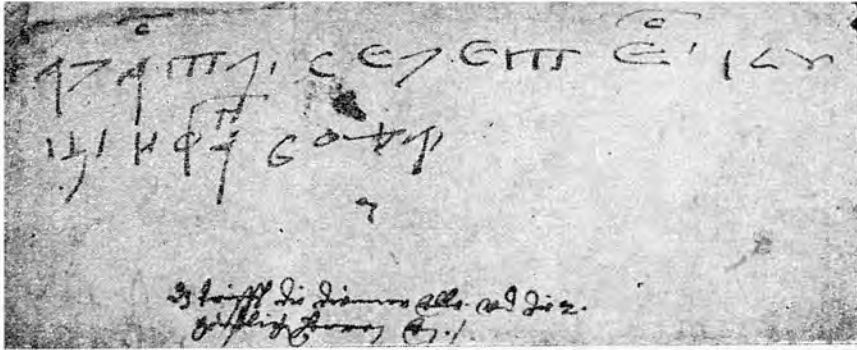
Handwritten text in a cursive script, likely a form of Latin or a related language, written on a parchment-like surface. The text is arranged in approximately 15 lines, with some characters appearing to be ligatures or specific dialectal forms. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the texture of the original document.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a list or inventory. The text is arranged in approximately 18 horizontal lines. Each line begins with a plus sign (+) and contains several words or phrases. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the presence of many diacritics. The text appears to be a list of items or entries, possibly related to a church or a specific institution. The final line of the text is followed by a small circular stamp containing the number 556.

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Latin or a related language, written on a parchment-like surface. The text is arranged in approximately 12 lines, with some characters appearing to be in a different script or dialect. The characters are dark and somewhat stylized, with some variations in size and shape. The overall appearance is that of an ancient or medieval manuscript page.

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Latin or a related language, arranged in two main sections separated by a horizontal line. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the quality of the reproduction. The text appears to be organized into lines, possibly representing a list or a series of entries. A small rectangular stamp or mark is visible at the bottom center of the page, below the second section of text.

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Latin or a related language, written on a parchment-like surface. The text is arranged in approximately 15 lines, with some lines starting with a cross symbol. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the texture of the parchment. A small circular stamp or seal is visible near the bottom right corner of the document.

62
CXVI

† g f r e k z e c m h g n o p d e f e t a r a f e m i n d m e r i o
f r e f e l e y e n c u p e m n u d m d p u c h k d i d e t o d e
f r e z o p n . g n m h m a x u o s u d m o d g e t e d p a
p r m z m o n a h m i i d u n z m m a m h e z a p h
f o m n e k a e d e m d m e n h u d a p l x h i t i n k i n f e e
m o d g l e c n e z a t i d f e m m a c y m u n d m e d p r a
z e h e d e n h e o e m h f r e h y m e e m d m d e h e i d a p
m e h n u m o d p h e u o z m u u o z m m d e n m l i u d m
p a m e c e c m k n o m n a z m e d m m p r a i o m h z o m e
m o f r e u d m e m u h e f r e m e d e f r o m o d d e a r a p a
f r e f a l e g e n m m o u z i m m i n h m m n e r a m e d a p r e
m h m m h e n o u g d e o m o r e m e d e f r e g y m m e
k a r e f r e f r e o m m e m e d e f r e m e t o u r m e n k e m d o c h
f r e f r e z m a d m e c o f r e f r e f r e z i d u n z m m o r a t e
d e m m e o p h l o d m m e m e p o u r l o d k a m e c o g
l e f r e a p m e m d f r e c f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e
m e u d f r e f r e l o m e m m e c a n y e m e m f r e m e f r e
p a t i d a h m m k e l e v e g e m m e l o k e m m e m m e f r e
d e m m m f r e m o d e m m e m d i d u d e m p r e m e
m m m d l o k e f r e m o m e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e

+ c r e d e m e d g i o f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e
+ f r e m e m m e m d f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e
+ f r e m m m e m m o f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e
+ f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e f r e

Handwritten text in an old script, likely Latin or a related language, featuring several large, decorative initial letters (possibly 'S', 'E', 'M', 'L', 'P') marking the beginning of new sections or paragraphs. The text is densely packed and appears to be a legal or administrative document, given the formal nature of the script and the use of initials.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA GREACĂ

199188

Μηχανισμός - 12

Ορίσθη κατ' ολόκληρον
 βίβλιν των παλαιών ποσών
 βεβαβηστικα αποκαθετή
 γούον κ' π' η φελε π' δ' η
 η η α π' δ' τα ε π' ρ α σ' η
 δε χ ε γ ο ι ρ' - α' η γ ε μ ε τ η γ ε α

οι ανθρωποι ματ' ο εν ασητην
 ποσων βεβαβηστικα η α
 θωι φελε η η μ ε π' ρ α π' α
 α' π' ρ ο σ' γ ε τ' α' ο ν η α σ' η

ACADEMIEI

7 φησὶ συνήθεα ἀμυνήθη
 λα προβατα - 4 000 γετα
 νοιρια α' τα ε π' ρ ο σ' η
 133 η γ ε τ' α' η γ ε α' τα ε π' ρ ο σ' η
 πρὸς α' 4 17

οι ε π' ρ ο σ' η ο μ α ν ο α τ' α η θ ο κ' ο σ' η
 λα τ ο σ' π ρ ο β α τ α 4 0 0 0 π ρ ο σ' η
 η η σ' μ ε ν ο υ α' 13365

οι ανθρωποι ε π' η κ' ο σ' η κ' α η ο ι σ' ο π' ρ α
 μαθητικη διαχρισσο του του ε γ ρ ο
 ο σ' η ο α' π ρ ο β α τ α 4 0 0 0 π ρ ο σ' η
 α' 4 17 η η σ' μ ε ν ο υ α' 18450

οι ανθρωποι ε π' η κ' ο σ' η κ' α η ο ι σ' ο π' ρ α
 π ρ ο β α τ α 4 0 0 0 γ ε χ ρ ε ο σ' η η ο σ' η
 π ρ ο σ' η α' 4 5 π α μ η α' 18300

ACADEMIEI ROMANE

1691

ἡ φησὶν ὁ βασιλεὺς ἡμεῖς ἡμεῖς
 προβαλα 2709 / δεξα κελευρι
 πρὸς α' 37 / κηδεα παρεια
 πρὸς α' 42

οὐ εἶπὸ εἰλερωμετρε προβαλαρο
 οὐ εἶπὸ προκωνη οὐασατικε μηκμουρι
 προβαλα 2709 / πρὸς α' 37
 κηκμουσι α' 81995
 κηδνα ἡ αμωσουμα σωτη

οὐ εἶπὸ κηαποφενα αση του φη
 ηνυ επρεστυ προβαλα 450
 πρὸς α' 48 / κηκμουσι α'

κηεπι οκωνοια της προβαλα
 311 / κηκμουσι α' 14930
 κηκμουσι α' πρεν κηοιω οια ηηφας
 προβαλα 574 / κηκμουσι α'
 27991
 κηκμουσι α' ἡ αμωσουμα σωτη

ἡ φησὶν ὁ βασιλεὺς ἡμεῖς ἡμεῖς
 προβαλα 3510 / δεξα κελευρι
 πρὸς α' 37 / κηδεα παρεια πρὸς α'
 43

οὐ εἶπὸν εἰκωνά οὐασατικε δεκα
 κουρι προβαλα 320 / πρὸς 35
 κηκμουσι α' 11200

οὐ εἶπὸν κηοιω οὐασατικε οὐασατικε
 δεκα χαρτια προβαλα 3190
 πρὸς 35 / κηκμουσι α' 11660
 κηδνα ἡ αμωσουμα σωτη

οὐ εἶπὸν κηαποφενα αση του φη
 ηνυ επρεστυ προβαλα 450
 πρὸς α' 48 / κηκμουσι α'
 50890

ἡ φησὶν ὁ βασιλεὺς ἡμεῖς ἡμεῖς
 προβαλα 1890 / δεξα κελευρι
 πρὸς α' 37 / κηδεα παρεια πρὸς α'
 43

οὐ εἶπὸν κηοιω οὐασατικε δεκα παρεια
 προβαλα 350 / πρὸς 40
 κηκμουσι α' 14000

οὐ εἶπὸν κηοιω οὐασατικε οὐασατικε
 προβαλα 1470 / πρὸς 29 / κηκμουσι α' 13290

5 αποβοπω φηνον επιβογα
 μπρος τοννοσκω γε πησα προ
 βατα 1801 ηηκην α 1894
 ηηναοσδα λογαριασμοσ σσασ
 5 απο μη η υπο : να απη του οω
 φηνον ληκεσιν προβατα 1040
 προς 45 ηαμνοιση 46800
 5 απο ο ηακα κω τουμρε απη
 α 122 ηαμνοισα 10000
 5 απο βοδοροσ οσβακασ απη
 πα 1467 ηηηακωα 12200
 5 απο ηο αμρε απηια 347
 ηηαμνοιση 16800
 ηηναοσδα λογαριασμοσ σσασ
 5 φηνον τεσνη φον ληκεν η φασ
 προβατα 1100 γε τακενορια απη
 135 ηηαγεα προς ηη
 5 απο στεαρροισεσ τον ηηακωνι
 γε κενορια προβατα 1391
 προς 35 ηαμνοιση 48689
 5 απο ηο σπη φασ απησασα
 φερα προβατα 709 προς 43 ηη
 κιοισηα 30900
 5 απο ηηακω φωβη λογαριασμοσ σσασ

5 απο μη ηαπυ το ενα προβατα του οω
 ηηα φη ηηουδεν επιρα ηηηελεσ προ
 απητια 1490 προς α 145
 ηαμνοιση α 67050
 ηηναοσδα λογαριασμοσ σσασ
 5 φηνουσ που ηα κησου το ληκεν ηη
 ηηελεσ προβατα 1170 γε
 τακενορια προς α 32 ηηηα
 κιοιση α 99440
 5 απο ηηαεσ πο οσγεαρροισεσ τον ηη
 ηηακωνι ηηκενορια
 5 απο μη ηαπο το ενα η απη του
 φηνον ληκεν απη πα 1460
 προς 42 ηαμνοισα 18090
 5 απο ηηεπ οσγεαρροισεσ τον ηηακωνι
 ηηκενορια προβατα 1165 ηη
 142 ηαμνοιση α 99939
 5 απο ηηρεν ηηοσ ηηηασα ηηασα προβατα
 1290 ηαμνοιση α 11970
 ηηηαοσδα λογαριασμοσ σσασ
 5 φηνουσ κων θουρ λον ληκεν ηη
 λα προβατα 1286 ηηαεσ ηηρεν
 γε τακενορια ηηεραμνητα
 προς α 40 ηηηακωα 114400
 ηηηαοσδα τα οω

«και απο το ενα απη του κη θου
 λη. προς α. 104 ἀμνηστον
 απη 12 37
 «επιπροσδομα προς οντοσκη
 απη 12 300 προς 40
 ημνηστον α. 2000
 «επιπροσδομα προς προδε
 12 77 προς 52 ημνηστον 3000
 ημνηστον 3000
 + ημνηστον 10 ημνηστον ημνηστον
 προβατα 16 301 ημνηστον
 προς 47 ημνηστον ημνηστον 37
 «επιπροσδομα προς οντοσκη
 ημνηστον προβατα 3 110
 προς 12 ημνηστον α. 90 48
 «επιπροσδομα προς οντοσκη
 για προβατα 12 60 προς 12 ημνηστον
 ημνηστον α. 11 20
 «επιπροσδομα προς οντοσκη για
 προβατα 12 92 21 προς α. 40
 ημνηστον α. 1 120
 «επιπροσδομα προς οντοσκη
 οσπηνης προβατα 16 60 προς
 12 9 ημνηστον α. 12 1 40
 «επιπροσδομα προς οντοσκη ημνηστον
 ημνηστον προβατα 16
 ημνηστον οσπηνης

«και απο το ενα απη του κη θου
 ημνηστον ημνηστον απη 12 7 8 9
 προς α. 37 ημνηστον 10 1 4 9
 «επιπροσδομα προς οντοσκη
 ημνηστον προβατα 4 60 προς 37
 ημνηστον α. 1 70 20
 «επιπροσδομα προς οντοσκη
 ημνηστον α. 1 36 4 40
 «επιπροσδομα προς οντοσκη 18 0 4 7
 «επιπροσδομα προς οντοσκη 12 3 4 60
 «επιπροσδομα προς οντοσκη 10 7 30
 οσπηνης οσπηνης οσπηνης οσπηνης
 + ημνηστον ημνηστον ημνηστον ημνηστον
 προβατα 15 90 1 ημνηστον
 35 ημνηστον προς 4 60
 «επιπροσδομα προς οντοσκη ημνηστον
 προβατα 13 8 0 1 προς 3 8 ημνηστον
 α. 1 4 4 3 8
 «επιπροσδομα προς οντοσκη ημνηστον
 ημνηστον προβατα 12 10 0 1 προς
 4 60 ημνηστον α. 1 9 6 6 0 0
 ημνηστον οσπηνης οσπηνης οσπηνης
 «και απο το ενα απη του κη θου ημνηστον
 ημνηστον ημνηστον ημνηστον ημνηστον
 12 1 18 4 7 1 προς α. 1 5 1 ημνηστον
 α. 1 9 6 0 7 4 ημνηστον

† ηνών. αρχι μηκενή της λα
 προβα 143767 δε χενορι
 προς 45 και πηγα της 53

επι οκτώ ούρου της προβα
 1550 προς 5 1571 κη
 μοισι ———— 15800

επι οκτώ του τερα 5 η προβα
 13866 προς 4 η ημνοω
 16691

επι οκτώ τα 7 η ημνοω
 16691

επι οκτώ αρχι μηκενή της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

† ηνών. τερον η ημνοω του
 αρχι μηκενή της λα του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

1591

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

† ηνών. πορλα αρχι μηκενή της λα
 προ 1500 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

επι οκτώ η ημνοω της λα
 του 9 η ηνών του προβα
 15099 προς 5 1571
 η ημνοισι ———— 16691

Ἰησοῦ ἀρχιεπίσκοποι ἡμετέροι
 Ἰσχυροὶ προβατα 13011
 ἡσ κενοῖρι πρὸς α' 377 κη
 καμνοιστὴ α' 111400
 ἡσ κεπρενοθεοδροσοσπερι
 λιωῖνο κηοῖσφτῆλοχησολα
 ὡσπερ ἡμῶν κη αὐτοῦ εὐασπ
 ἀπὸ β' ἡσ κη οὐβ αση 11α
 113101 πρὸς α' 301 ησ
 καμνοιστὴ α' 165500
 ὡσ κη πη φελεπιδὸς κη θῶς
 φενοῦ τὰ νομα τὰ τοῦ δ' αλλ
 κη σιχοῦ
 κη γῆλοσ δ' αλλομαρσιακὸς σσ σσ
 Ἰησοῦ, ρομαιοῦ ἡμῶν κη ἡσ
 Ἰσχυροὶ προβατα 115001
 κη κενδρι πρὸς α' 377 κη μεπα
 λεα πρὸς α' 377
 ὡσ ἐπὶ οὐρο κη ρη τοσ κη κενοῖρια
 προβατα 11α 301 πρὸς α' 377
 κη καμνοιστὴ α' 136160
 ὡσ ἐπὶ κη οὐρο κη ρη τοσ κη κενοῖρια
 προβατα 11α 301 πρὸς α' 377
 κη καμνοιστὴ α' 110500
 σσ σσ

ὡσ ἀνομαρτιακὸν κη ἀπο κη θεοσπ αση 10
 Ἰησοῦ ρομαιοῦ αση 11α 18101
 πρὸς α' 42 κη κη κη κη κη 13401
 κη τὰ σπ η φελεπιδὸς κη θῶς φενοῦ
 τὰ νομα τὰ τοῦ δ' αλλομαρσιακὸς
 κη γῆλοσ δ' αλλομαρσιακὸς
 Ἰησοῦ τρεροβον τῆν ἡμῶν κη
 Ἰσχυροὶ κη κη κη κη κη κη κη κη
 ἡσ κενοῖρι πρὸς α' 1377 κη ἡσ
 κη γῆλοσ πρὸς α' 451
 ὡσ κη ἐπὶ οὐρο κη ρη τοσ κη κενοῖρια
 προβατα 19151 πρὸς α'
 1377 κη καμνοιστὴ α' 170850
 ὡσ ἐπὶ κη οὐρο κη ρη τοσ κη κενοῖρια
 προβατα 11851
 κη κη κη κη κη κη κη κη κη
 κη γῆλοσ δ' αλλομαρσιακὸς σσ σσ
 ὡσ ἀνομαρτιακὸν κη ἀπο κη θεοσπ αση 10
 τὸ κη κη κη κη κη κη κη κη κη
 πρὸς α' 42 κη κη κη κη κη 13401
 κη τὰ σπ η φελεπιδὸς κη θῶς φενοῦ
 τὰ νομα τὰ τοῦ δ' αλλομαρσιακὸς
 κη γῆλοσ δ' αλλομαρσιακὸς

Την αυ. σφραγιση εμμεν ησφραγη
της καρτεν προβατα 5 000
ημερα απημ α χεινουρι προς εφο
σηνου 27. 11. 0000

διηταεσπολησ περιβαλσσικα.
Τραηκς.

αυτημ εμμεν ησφραγησ ειασσηνη
απο του ησανου του προβατα
11 3 33 / προς α 5 5 / η
παμοισα 27 6 13

αυτημ εμμεν ησφραγησ εμμεν ησφραγη
ημερα απημ α χεινουρι προς εφο
σηνου 27 6 13

Του σφραγισησ εμμεν ησφραγησ
εμμεν ησφραγησ εμμεν ησφραγησ
παμοισα ολωσικα 6 5 6 7 9

Του σφραγισησ εμμεν ησφραγησ
ασηνησ εμμεν ησφραγησ
βατασ εμμεν ησφραγησ ολωσικα
ασηνησ 27 6 13

Του σφραγισησ εμμεν ησφραγησ
εμμεν ησφραγησ εμμεν ησφραγησ
τον αυ ησφραγησ εμμεν ησφραγησ
εμμεν ησφραγησ ολωσικα 27 6 13

αυτημ εμμεν ησφραγησ εμμεν ησφραγησ
εμμεν ησφραγησ εμμεν ησφραγησ

αυτημ εμμεν ησφραγησ εμμεν ησφραγησ
εμμεν ησφραγησ εμμεν ησφραγησ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΕΣΣΕ
ΒΟΥΛΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΕΣΣΕ
ΒΟΥΛΗΣ

επι 131

7501 δδ. μέγ. μαίω. 15/
 Ἐν βίμηνταχθ. δεποσπροβα
 φραβαν η̄νασπιδεεινητρελε
 πιδά απο τήν τζαταν μ̄τα
 ἔκ η̄ν προγουστ πετρητλουη̄τ
 γαπεραδαν απο τούσακτ̄ιου
 τ̄ηνο. μα. μ̄απο τοφοκ ξαμνη
 γαφνοριων.

» ομαρολκασπητ̄ησπρο	1200
» ο τω τονσφ. προβατα	2000
» ογεπρ βασιλιωρ̄ησπροβα	3500
» ομ̄χρησασα προβατα	2000
» ο̄αυθενικαξ̄αδ̄α	0900
» ολκμπος ομορφ̄επροβατα	1600
» οριζοσ̄κλωγ̄ε προβατα	1600
» οσελετμ̄ησ προβατα	0800
» οφρεσ̄ορθ̄μ̄ν προβατα	1500
» οπριν̄οσεν̄ηχ̄ προβατα	1000
» οσιμοσ̄οτορ̄δ̄η̄νοσ̄προβα	1350
» οξ̄ρεσ̄οσυχ̄ησ προβατα	1650
» ο̄ιωμ̄ησματ̄ζακ̄ησ προβα	0800
» ο̄αυθενικαξ̄αδ̄α	0150

» οτεληπρωξ̄ατ̄ησ προβατα	1200
» οσμηρησοπμοσπ̄ρηατα	0650
» ο̄αυθενικαξ̄αδ̄α προβατα	3300
» ομ̄χρησασα προβατα	2100
» ομαροματ̄ησ προβατα	2330
» οθεοδροσκρατ̄ησ προβα	1500
» οθεοδροσμομαρ̄ προβατα	0300
» οδμ̄ηκ̄οτ̄ησ προβατα	2660
» δεδ̄οπετρητλουη̄σοπ̄η μ̄αμασ̄ναποτοχοτ̄ηκ̄ησπροβατα	3330
» οχαν̄ηκ̄οσ προβατα	3330
» οπ̄η̄νοθεοδροσκρατ̄ησ προβατα	1550
» η̄μοδ̄α προβατα	0090
» δετοπετρητλουη̄σ τουτ̄η ρνοβοη̄τ̄ησ προβατα	2000
» οδμ̄ησ προβατα	0900
» ο̄υος τουαν̄ημ̄ησ προβατα	0350
» οπλοσμοσ̄ζακ̄ησπροβατα	2100
» ομ̄οσσωτοφοσ̄ου προβατα	1700
» οσ̄οσφ̄ησ τον̄ησπροσ̄ησ προβατα οπ̄η̄νοπετρητλουη̄σ προβατα	0650
» ο̄αυθενικαξ̄αδ̄α η̄ν μετ̄ελλ̄η δ̄αναφ̄εκεμ̄οσλοη̄ησ μασ̄οσ	

14

o 32 1592

Το παρόν έγγραφο...
 οτι ο...
 η...
 προ...
 λογαριασμο...
 ε...
 προ...
 η...
 η...
 η...
 η...

[Faint, mostly illegible Latin text, likely a legal or administrative document]

[Large handwritten signature or scribble on the left side]

[Large handwritten signature or scribble in the center]

[Large handwritten signature or scribble on the right side]

[A circular stamp or seal is visible near the bottom center]

*Dat la cules 15.VII.1952. Bun de tipar 9.X.1952. Tiraj 1500. Hârtie
velină 80g mp. fi. 70×100 16. Coll editoriale 35,8. Coli tipar 33,5.
Prețul unui ex. 12 lei. Comanda 484. 160 planșe tipo. A. 3260.
Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 9 (R).
Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (001 — 12).*

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică Nr. 4,
Calea Șerban Vodă, 133—135, București, R.P.R.